உ

சிவமயம்.

மேலகரம்,

திரிகூடராசப்பன் கவிராயமூர்த்திகள்

அருளிச்செய்த

திருக்குற்றாலத்தலபுராணம்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நூற்பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்

எழுதிய

அரும்பதவுரையுடன்

மேறபடி

திருக்குற்றாலநாதசுவாமி கோவில்

தர்மகர்த்தா

ஸ்ரீமான் V. S. சண்முகநாத முதலியார்

அவர்களால்

தென்காசி, ஸ்ரீ மீனாக்ஷி பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1938.

இதன் விலை ரூ. 1—0—0.

உ

சிவமயம்.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நூற்பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர் இயற்றிய

சிறப்புப் பாயிரம்.

அரியபெருங் காப்பியத்தி னிலக்கணங்கட்
இலக்கியமீ தாமென் றோதற்
குரியதிருக் குற்றாலத் தலபுரா
ணம்பாடி யுய்ந்தான் வண்மைப்
பெரியவே ளாளர்குல சிகாமணியாய்
மேலகரம் பிறங்குஞ் சீர்த்தித்
தெரியலணி திரிகூட ராசப்பக்
கவிராச செல்வன் மன்னோ.

உ

சிவமயம்.

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்

மூன்றாம் பதிப்பு முகவுரை.

சந்தனப் பொதியத் தடவரை முனிக்குச்
செந்தமி ழுணர்த்திய தேசிகற் பணிவாம்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தமாகிய மூன்று பெருமைகளையுமுடைத்தாயும், பாண்டிவள நாட்டுக்கு அணிகலமாயும், யாத்திரிகர்கள் சதா காலமும் வந்து நீராடித் தரிசித்து உடல் நலமும், உயிர் நலமும் பெற்று வருவதுமாகிய இத்திருக்குற்றாலத் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தின் புராணத்தை மேலகரம், திரிகூடராஜப்பக் கவிராஜ மூர்த்திகள் சுமார் 220 வருஷங்களுக்கு முன்னர் இயற்றினார்கள்.

அவர்கள் கல்வியையும், சிறப்பையும் அவர்களியற்றிய பல பிரபந்தங்களிலிருந்து அறியலாம். அப்பிரபந்தங்களிலொன்றாகிய திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் இற்றைக்குச் சுமார் 220 வருஷங்களுக்கு முன்னர் பாடியிருக்கவேண்டுமென்று குறவஞ்சி மேடைத் தாமிர சாஸனத்திலிருந்து ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இந்நூலியற்றிய காலத்திலும், அதற்குப் பின்னால் அச்சுவாகனம் உண்டாகும் வரையும் ஏடுகளில் எழுதிப் பலர் இந்நூலைப் படித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. சுமார் 60 வருஷத்துக்கு முன் முதற் பதிப்பும், 20 வருஷத்துக்கு முன் இரண்டாம் பதிப்பும் வெளியாயிற்று. அது முதல் இதுவரை வேறு பதிப்பின்மையால் புராணத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று ஆர்வங்கொண்ட பல தமிழபிமானிகள் இப் புராணத்தை அச்சியற்ற வேண்டுமென்ற தூண்டுதலாலும், சென்னை, இந்து மத பரிபாலன போர்டார் ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்தின் ஸ்தல புராணங்களைச் சேகரிப்பதிலும், அவற்றை அச்சிட்டு வெளியிடுவதிலும் எடுக்கும் பிரயாசைக்குப் பலனாயும், திருநெல்வேலி ஜில்லா

தேவஸ்தான கமிட்டியார் அவர்கள் கருணையோடு ஸ்தலபுராணம் வெளியிட நாங்கள் கொண்ட அபிப்பிராயத்துக்கு அன்புடன் இசைந்து அனுமதி கொடுத்ததாலும் நாங்கள் இம்மூன்றும் பதிப்பை வெளியிடலானோம்

இப்புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தை வந்து தெரிசிப்பவர்கள் மனதைக் கவரத்தக்க அனேக கண்காட்சிகள் அமையப்பெற்றிருப்பதால் அவற்றின் படங்களை (தேனருவி, செண்பகாடவி அருவி, வடவருவி, திருக்குறும்பலா, திருத்தரணி பீடம் முதலியன) இப்பதிப்பில் விசேஷமாகச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

தமிழபிமானிகள் நாங்கள் பிரசுரித்துள்ள புத்தகங்களை ஏற்றுக் கொண்டு விரைவில் நான்காவது பதிப்பு வெளியிடுமாறு எங்களுக்கு ஊக்கம் காட்டவும், எல்லாம் வல்ல இறைவன் எங்கள் எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்யுமாறும் வேண்டுகிறோம்.

V. S. ஷண்முகநாத முதலியார்,
தர்மகர்த்தா.

3—6—'38.

இந்தலத்தின் பெயர்கள்.

பிதுர்கண்டந்தீர்த்தபுரம் முதல் குறும் பலா விசேடபுரம் என்ப திறுதியாக 21 பெயர்களுண்டு. இவற்றைத் திருக்குற்றாலத் தல மகிமைச் சருககம் 30-31-ஆம் கவிகளிற காண்க.

தீர்த்தங்கள்.

சிவமதுகங்கை, செண்பகத்தடாகம, பொங்குமாசடல், வடவருவி, சித்திராநதி என ஐந்தாகும. வடவருவியிமேல நீராடினவர் கண்ணுக்கு அவ்வருவியிமேல இந்திரதநுசு தோனறுமெனவும், நீராடுவோர் பாவங் களெலலாம் கழுநீராகி யோடுமெனவும் கூறுவதை இற்றைக்கும் பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம்.

விருக்ஷம்.

பலாவிருக்ஷம்: இது குறும்பலா எனப் பெயர்பெறும். இதனை நான்கு வேத சொரூபமென்பார். இதற்கே ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமி களருளிய தேவாரப் பதிகமொன்றிருத்தலால் இது மகா விசேட முடைத்தாதல் பெறப்படும்.

சித்திரசபை.

சித்திரசபையாகிய தெய்வசபை: இஃது ஆலயத்துக்கு வடபக்க முள்ளது; இச்சபையில் சிவபிரான் றிருநடனத்தில் உமாதேவியார் தாளம் அடித்துக் களிகூர்ந்தனர். நடன காலத்தில் அந்தர துந்துபி வாத்தியம் முழங்கும். இவ்விரண்டும் மிகுந்த ஆச்சரியமே

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய திரிகூடராஜப்பக் கவிராஜ மூர்த்திகள் பாண்டிவள நாட்டிலே சித்திராநதி யருகிலே தென்காசிக்கும், திருக் குற்றாலத்துக்கும் இடையிலுள்ள மேலகரம் என்னும் புண்ணிய நகரத் திலே விருந்து புறந்தந்து அருந்தவர்ப்பேணிச் சிவநேயச் செல்வத்திற் சிறந்துவிளங்கும் சைவவேளாளர் திருமரபிலே இற்றைக்கு இருநூற்று இருபது வருடங்கட்கு முன்னர் அவதரித்தருளினர். தமிழிலக்கிய இலக்கண சாத்திர முதலிய பல நூல்களையும் ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து, சொன்னயம், பொருணயம், அணிநயம் முதலிய எந்நயத்தானுஞ் சிறப் பமைந்து படிக்கப்படிக்க இனிக்கத்தக்கசெய்யுளியற்றுந் திறமைபெற்று வாழ்ந்தனர். திருக்குற்றாலநாத சுவாமிமீது பற்பல அற்புதப் பிரபந் தங்களியற்றினர். அக்காலத்துத் தென்னாட்டை ஆண்டுவந்த முத்து விஜயரெங்க சொக்கநாத நாயக்கரவர்கள் இக்கவிராஜமூர்த்திகளியற்றும் செய்யுட் சுவைப்பெருக்கையுண்டு களித்துப் பற்பல மரியாதைகள் செய்து போற்றுவாராகி, திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி யென்ற நூலை அரங்கேற்றுவித்துப் பற்பல சிறப்புச்செய்து, முற்றூட்டாக நன்செய் நிலங் கொடுத்துள்ள விஷயம் இதனடியில் வரும் தாமிர சாஸனத்து வாக்கியங்களால் நன்கு தெளியத்தகும். இந்நன்செய் நிலங்கள் அக்கால முதல இக்காலம்வரை குறவஞ்சிமேடு என்னும் பெயருடன் இந்நூலா சிரியர் சந்ததியார்கள் ஆட்சியிலிருந்துவருகின்றது. இவர்கள் சந்ததி யார்கள் இற்றைக்கும் திருக்குற்றாலநாதசுவாமி கோயில் வித்வான் களாக ஆலயத்தும், ஏனையிடங்களிலும் முதல் மரியாதை பெற்று வாழ்கின்றார்கள்.

குறவஞ்சிமேட்டுத் தாமிர சாஸனம்.

"சாலிவாகன சகாப்தம் 1640-க்குச் செல்லாநின்ற கொல்லம் 891-ம்ஞு தைமீ 11உ ராஜமானிய ராஜஸ்ரீ முத்துவிஜயரெங்க சொக்கநாத நாயக்கரவர்களோம் திருக்குத்தாலம் ராஜப்பன் கவிராஜ

ருக்கு பொறுப்புப் பட்டயம் எழுதிக்கொடுத்தபடி சுவாமி திருக் குத்தாலநாத சுவாமிபேரில் குறவஞ்சி நாடகம பாடி அரங்கேகதினை தறகு மேலச் செண்பககாவில் கருப்புகட்டி ஊத்துமேட்டில் கல் உ-ல் சஙகிலி அளவு ஹீ நுவ-யும், நிஉ-யும் விடடுக்கொடுத்தபடியினலே பொறுப்பு ஸு கக்கு தீர்வை வீதம் குடுத்து கையாடிக்கொண்டு சன்னதி பிரபநத விததுவாஞக நடந்துவருவாராகவும். இந்த நிலத் துக்கு வேறே வரி நாடடுச்சிலவு காவல்கூலி போர்நெல் கொடுக்கத் தேவையில்லை யென்று கட்டளையிட்டபடியினலே இந்தப்படிக்குக் கையாடிக்கொளளவும்"

(கையொப்பம் தெலுங்கில்) ஸ்ரீராமசெயம்

இவ்வாறெழுதி அக்காலதது முத்திரையும் போடப்பட்டிருக்கி றது. இந்தப்பட்டயததின் காலத்தைக்கொணடு ஊகிக்குமிடத்து இந் நூலாசிரியர் காலம இற்றைக்கு 220 வருடஙகட்கு மேலிருக்கலாமென பது தெளிவாம். இதிற்கண்ட குறவஞ்சி நாடகமே மற்றையோரியற றிய குறவஞ்சித் தமிழிறகெல்லாம் தலைமைப்பாடுற்றுப் படிப்பவர் மனத்தைத் தன் வசப்படுத்ததக்க நவரசங்களும் நிரம்பக் கொண் டுள்ளதாதல தமிழ்நாட்டு வாழ்வார் பலருமறிவர்.

இந்நூலாசிரியரியற்றிய பிரபந்தங்கள்.

1. குற்றாலக்குறவஞ்சி
2. குறறாலத்தலபுராணம்
3. ஷை மாலை
4. ஷை சிலேடைவெண்பா
5. ஷை யமகவந்தாதி
6. ஷை உலா
7. ஷை ஊடல்
8. ஷை பரம்பொருள்மாலை
9. ஷை கோவை [மாலை
10. குழல்வாய் மொழிகலிப்பா
11. ஷை கோமளமாலை
12. ஷை வெண்பாவந்தாதி
13. ஷை பிள்ளைத்தமிழ்
14. நன்னகர் வெண்பா

என்னும் பதினுன்கு பிரபந்தங்களென்று இப்போது வெளியாகின் றன. இவர்களியற்றிய நூல்களெல்லாம் கற்றுரும் மற்றுரும் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து போற்றத்தக்கனவாதல் இபபுராணத்தைப் படிப்பவர் யாவ ரும் உணர்தல் கூடுமாதலின் இவண் விரித்தல் மிகையென்று விடுக்கப் பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலத் தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பார்குன் றநீடுயர் சாரல்வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றால
மம்பானெய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பான்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள். (க)

பொடிகள்பூசித்தொண்டர்பின்செல்லப்புகழ்விம்மக்
கொடிகளோடுநாள்விழமல்குகுற்றாலங்
கடிகொள்கொன்றைகூவிளமாலைகாதல்செய்
யடிகண்மேயநன்னகர்போலுமடியீர்காள். (உ)

செல்வமல்குசெண்பகம்வேங்கைசென்றேறிக்
கொல்லைமுல்லைமெல்லரும்பீனுங்குற்றாலம்
வில்லினொல்கமும்மதிலெய்துவினைபோக
நல்குநம்பானன்னகர்போலுநமரங்காள். (௩)

பக்கம்வாழைப்பாய்கனியோடுபலவின்றேன்
கொக்கின்கோட்டுப்பைங்கனிதூங்குங்குற்றால
மக்கும்பாம்புமாமையும்பூண்டோரனலேந்து
நக்கன்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள். (௪)

மலையார்சாரன்மகவுடன்வந்தமடமந்தி
குலையார்வாழைத்தீங்கனிமாந்துங்குற்றால
மிலையார்சூலமேந்தியகையானெயிலெய்த
சிலையான்மேயநன்னகர்போலுஞ்சிறுதொண்டீர். (௫)

மைம்மா நீலக்கண்ணியர் சாரன் மணிவாரிக
கொய்ம்மாவேன லுண்கிளியோப்புங்குற்றாலங்
கைம்மாவேழத் திருரிபோர்த்தகடவுளெம்
பெம்மான்மேயநன்னகர்போலும்பெரியீர்காள் (௬)

நீலநெய்தறண்சுனைசூழ்ந்தநீள்சோலைக்
கோலமஞ்ஞைபேடையொடாடுங்குற்றாலங்
காலனைறன்னைககாலாறகாய்ந்தகடவுளெஞ்
சூலபாணிநன்னகர்போலுந்தொழுவீர்காள் (௭)

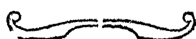
போதும்பொன்னுமுந்தியருவிபுடைசூழக
கூதன்மாரிநுண்டுளிதூங்குங்குற்றால
மூதூரிலங்கைமுட்டியகோனைமுறைசெய்த
நாதன்மேயநன்னகர்போலுநமராங்காள். (௮)

அரவின்வாயின்முள்ளெயிறேயப்பவரும்பீனறு
குரவம்பாவைமுருகமர்சோலைக்குற்றாலம்
பிரமனோடுமாலறியாதபெருமையெம்
பரமன்மேயநன்னகர்போலும்பணிவீர்காள் (௯)

பெருந்தண்சாரல்வாழ்சிறைவண்டுபெடைபுல்கிக்
குருந்தம்மேறிச்செவ்வழிபாடுங்குற்றால
மிருந்துண்டேருநின்றுண்சமணுமெடுத்தார்ப்ப
வருந்தண்மேயநன்னகர்போலுமடியீர்காள். (௰)

மாடவீதிவருபுனற்காழியார்மன்னன்
கோடலீன்றுகொழுமுனைகூம்புங்குற்றால
நாடவல்லநறறமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பலாத் தேவாரம்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூடித்தெண்ணீர்சடைக்கரந்துதேவிபாகம்
பொருந்திப்பொருந்தாதவேடத்தாற்காடுறைதல்புரிந்தசெல்வ
ரிருந்தவிடம்வினவிலேலங்கமழ்சோலையினவண்டியாழ்செய்
குருந்தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே. (௧)

நாட்பலவுஞ்சேர்மதியஞ்சூடிப்பொடியணிந்தநம்பானம்மை
பாட்பலவுந்தானுடையவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரற்
கீட்பலவுங்கிண்டுகிளைகிளையன்மந்திபாய்ந்துண்டுவிண்ட
கோட்பலவின்றீங்கனியைமாக்கடுவனுண்டுகளுங்குறும்பலாவே. (௨)

வாடற்றலைமாலைசூடிப்புலித்தோல்வலித்துவீக்கி
யாடலரவசைத்தம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரற்
பாடற்பெடைவண்டுபோதலர்த்தத்தாதவிழ்ந்துபசும்பொனுந்திக்
கோடன்மணங்கமழுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே (௩)

பால்வெண்மதிசூடிப்பாகத்தோர்பெண்கலந்துபாடியாடிக்
காலனுடல்கிழியக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்சூழ்வெற்பி
னீலமலர்க்குவளைகண்டிறக்கவண்டாற்றுநெடுந்தண்சாரற்
கோலமடமஞ்ஞைபேடையோடாட்டயருங்குறும்பலாவே. (௪)

தலைவாண்மதியங்கதிர்விரியத்தண்புனலைத்தாங்கித்தேவி
முலைபாகங்காதலித்தமூர்த்தியிடம்போலுமுதுவேய்சூழ்ந்த
மலைவாயசும்புபசும்பொன்கொழித்திழியுமல்குசாரற்
குலைவாழைத்தீங்கனியுமாங்கனியுந்தேன்பிலிற்றுங்குறும்பலாவே. (௫)

நீற்றேறுதுதைந்திலங்குவெண்ணூலர்தண்மதியர்நெற்றிக்கண்ணர்
கூற்றேர்சிதையக்கடிந்தாரிடம்போலுங்குளிர்சூழ்வெற்பி
லேற்றேனமேனமிவையோடவைவிரவியிழிபூஞ்சாரற்
கோற்றேனிசைமுரலக்கேளாக்குயில்பயிலுங்குறும்பலாவே. (௬)

பொன்றொத்தகொன்றையும்பிள்ளைமதியும்புனலுஞ்சூடிப்
பின்றொத்தவார்சடையெம்பெம்மானிடம்போலும்பிலயந்தாங்கி
மன்றத்துமண்முழவமோங்கிமணிகொழித்துவயிரமுந்திக
குன்றத்தருவியயலேபுனறதும்புங்குறும்பலாவே. (எ)

ஏந்துதிணிதிண்டோளிராவணனைமால்வரைக்கீழடரவூன்றிச்
சாந்தமெனநீறணிந்தசைவரிடம்போலுஞ்சாரறசாரற்
பூந்தணறுவேங்கைக்கொத்திறுத்துமத்தகத்திற்பொலியவேந்திக்
கூந்தற்பிடியுங்களிறுமுடன்வணங்குங்குறும்பலாவே. (அ)

அரவினணையானுநான்முகனுங்காண்பரியவண்ணல்சென்னி
விரவிமதியணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலும்விரிபூஞ்சாரன்
மரவமிருகரையுமல்லிகையுஞ்சண்பகமுமலர்ந்துமாந்தக்
குரவமுறுவல்செய்யுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே. (கூ)

மூடியசீவரத்தர்முன்கூறுண்டேறுதலும்பின்கூறுண்டு
காடிதொடுசமணைககாய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்சூழ்வெற்பி
னீடுயர்வேய்குனியபபாய்கடுவனீள்கழைமேனிருந்தஞ்செய்யக்
கூடியவேடுவர்கள்குய்விளியாக்கைமறிக்குங்குறுமபலாவே. (க0)

கொம்பார்பூஞ்சோலைக்குறும்பலாமேவியகொல்லேற்றண்ண
லம்பானடிபரவுநான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்பாயபாடலிவைபத்தும்வல்லார்விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பாவதீவினைகள்போயகலுநல்வினைகடளாராவன்றே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலத் திருப்பதிகம் - உ.

சுவாமி - குறும்பலாநாதர். தேவி - குழல்வாய்மொழியம்மை.

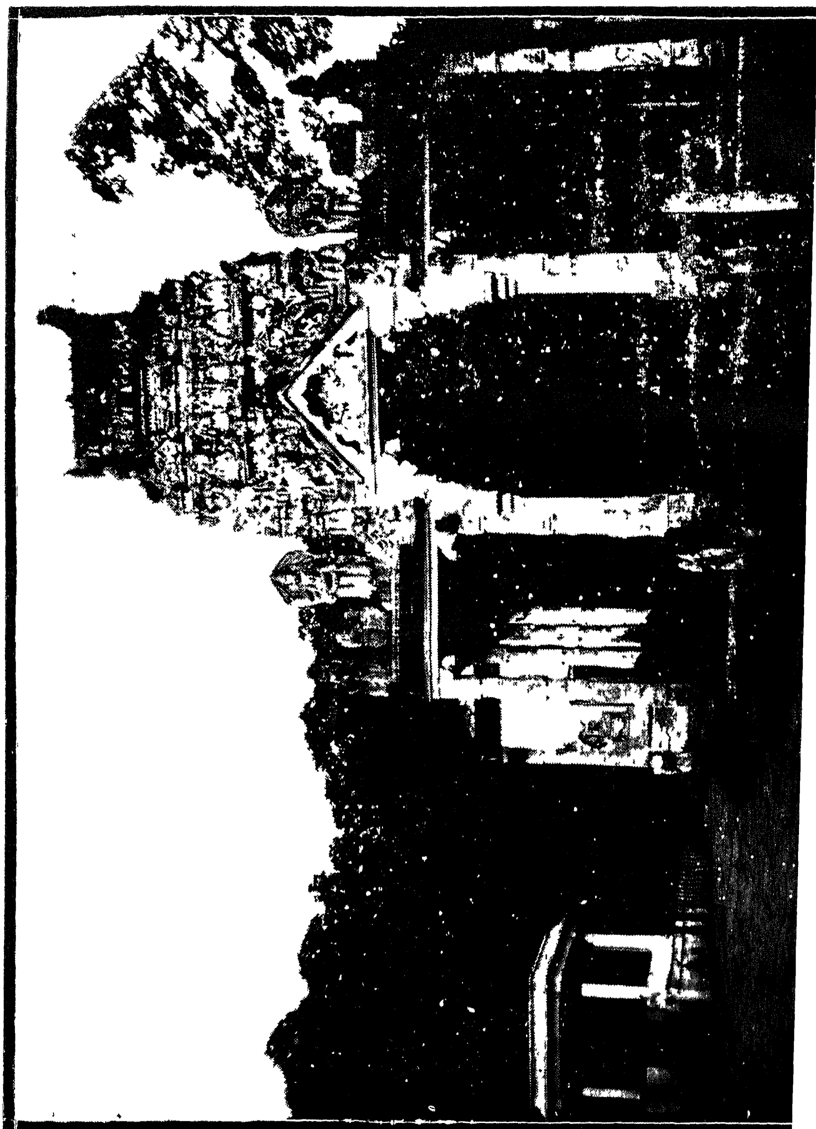
சருக்க அகராதி.

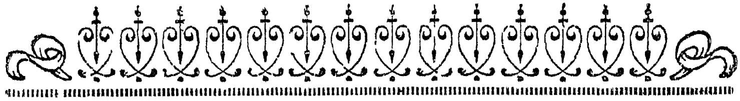
பக்கம்.

அரும்பதவுரையைப்பற்றிய விஞ்ஞாபனம்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நூற்பரிசோதகர், ஸ்ரீமான் மு. ரா அருணாசலக் கவிராயரவர்கள் எழுதிய இந்நூலின் அரும்பதவுரையுள் சாமானிய பதங்கட்கும் உரை வரைந்ததெற்றுக்கெனின், தமிழ் கற்பார் சுருங்கிய இக்காலத்து சிற்றறிஞர் பலர்க்கும் அப்பதங்கள் அரும்பதங்களாகக் காணப்படுதலின், அவர் பொருட்டு வரையப்பெற்றது. ஆகலான் நுண்ணறிவாளர்கள் இவ்வுரையில் மாறுபாடாகக் காணப்பட்டவுரைகளுளவேல் அவற்றை எடுத்துக்காட்டி வேறுரைகள் கூறுவார்களாயின் நன்றியறிதலோடேற்று நான்காம் பதிப்பில் வெளிப்படுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பதிப்பாளர்.

உ

கணபதி துணை

சிவமயம்

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

முதலாவது தானவைபவ காண்டம்.

காப்பு.

புயல்காட்டும் பனிவரையின் பிடிதழுவுஞ் சிவவேழம் பொருப்பில் வானி, லியல்காட்டு மிருபிடிசேர் முந்நாலு துதிக்கையன்முன் னீன்ற ஞானச், செயல்காட்டு மொருகோட்டி னிருகோட்டு வெண்பிறைவாழ் செக்கர் வானை, மயல்காட்டுந் திருமேனி மழைமதச்செண் பகக்களிற்றை மனத்துள் வைப்பாம்.

கடவுள் வணக்கம்.

திருக்குறும்பலாவீசர்.

பூமேவு சதுர்முகத்துப் புத்தேளு மவனையுந்தி பூத்த தேவுந், தேமேவு நிலமேவி வான்மேவித் தினந்தேடத் திரிகூடத்துக், கோமேவு பழம்பொருளைக் குற்றாலப் பரஞ்சுடரைக் குறும்ப லாவின், மாமேவு மறைக்கொழுந்தைப் பிறைக்கொழுந்தை வளைந்தானை வணக்கஞ் செய்வாம். (க)

குழல்வாய்மொழியம்மை.

இமையவரைக் குலக்கொழுந்து கயிலைவரை மேருவரைக் கிறைவி வேதச், சிமையவரைத் திரிகூடச் சிவக்கொழுந்து மணக்குமொரு செழும்பூங் கொம்பு, கமையவரைப் புரக்கவருட் கடல்சுரந்து மடைதிறந்த கண்ணா ளென்னுஞ், சமையவரைத் தலைவிகுழல் வாய்மொழியம் பிகைதிருத்தா டலைமேற் கொள்வாம். (உ)

சித்திரசபை நடராஜர்.

வானாகி வளியாகிக் கனலாகிப் புனலாகி வளர்பா ராகி
யூனாகி யுயிராகி யொன்றாகிப் பலவாகி யுலகம் யாவுங்

தானாகிப் புறமாகி யகமாகி யறம்வளர்த்தா டான மேந்தக் [ற்றி
கோனாகி நடம்புரியுஞ் சித்திரப்பொற பொதுவுடையான் கோலம்போ

சேண்பகப் பூங்கோதையம்மை

அம்பரத்தி னிடைத்தோன்று மாருதம்போ லம்பரத்தி லருளாய்த் தோன்றி, யம்பரத்தி னம்பரனா ளொருதனுப்போ லிருதனுவுமமைந்தொன் றாகி, யம்பரத்தின் விசிகரம்போ லத்துவித மாகியண்டமனைத்து மீன்று, ளம்பரத்தி னமர்கடந்த வருள்விழிச்செண் பகக்கோதை யடிசார்ந் துய்வாம். (௪)

திரிகூடநாதா

பொன்பூத்த நறையிதழிப் பூமாலை பொன்னரிய மாலை யாகக், கொன்பூத்த புயங்கவெள்ளிக் கொடிவேய்ந்த சடைப்பவளக் கொடியாம் வீடு, மன்பூத்த மணவறையா மதிவிளக்கா மலர்கண்மகத் தாரை வார்ப்பத், தென்பூத்த நதிமாதைச் சீரவேட்குந் திரிகூடச் சிவன்சீர் வேட்பாம். (௫)

ஞான பராசத்தி

வேறு.

பூதபல பேதவுயிர் தேககர ணாதிமுறை போகபுவ னாதிகளெலா, மாதியுமை வாணிதிரு வாயகில லோகநிறை வாகவருள் கூருமொருதாய், நாதர்கயி லாசகிரி வாசர்திரி கூடநட ராசருட னாத வடிவாய், வேதமொழி யோதிவிளை யாடுகுழல் வாய்மொழிமெய்ஞ் ஞானபரை பாத நினைவாம். (௬)

தக்கிணாமூர்த்தி.

வேறு.

ஆலவருக்கந் தனிலுயர்ந்த வடதிருக்கே தென்முகங்கொண் டுறவோராய, நாலவருக்களிருவருக்கு மொருவருக்கு நவினறாரிளநகிலொணாத, நூல்வருக்க மொருவருக்கு நுவலாம லுவன்றானை நுதற்கண்ணானைப், பால்வருக்கைக் கனியையருட் பசுந்தேனைப் பரவமறப் பரவல்செய்வாம். (எ)

விநாயகக் கடவுள்.

கங்கையா ராம்பலைப்பூங் கவுரிநுதற் சிந்தூரத்தைக் காரிலே யாளி, செங்கையார் மாதங்கத் திருமுனியைத் தேவேந்தர் திக்கு வேந்தர்,

பங்கயா சனர்முதலோர் முடிமலர்த்தும பியைவலவை பருவப்பாரக், கொங்கையார் களபத்தைச செண்பகக்குஞ் சரதனைமனக் கூடஞ் சேர்ப்பாம் (அ)

சண்முகக் கடவுள்.

வேறுமுகந் தொறுந்தோறும் பிறந்துழலுஞ் செனனவிடாய் விடுப்ப மூலச், சேறுமுக மாயைமலங் கழியவிரு வினைப்பழைய தீட்டுந் தீரச், கூறுமுகந் தொறுமகரக் குழைதாவி வள்ளிதெய்வக் கொடிகட் சேல்பா, யாறுமுகம் பெற்றகொற்றத் தானந்தக கடலபரவி யாடல் செய்வாம். (௯)

சரசுவதி இலக்குமி

எண்கமலக் கரஞ்சலிப்ப வொருகமலத் தயன்பிறப்பி லெழுதா வண்ணந், தண்கமலப் பதஞ்சிறமேல் வைத்தருள்வார் குற்றுலைத் தமிழ்நூல் வாய்ப்பக், கண்களொறுங் கருங்கமலங் கரங்களொறும் பசுங் கமலங் கவினப்பூத்து, வெண்கமலத் திருந்தாளைச் செங்கமலத் திருந் தாளை வேண்டல் செய்வாம் (௰)

திருநந்தி தேவர்

நேத்திரங்க ளொருமூன்றும் புயநான்கும் விழிமணியு நிரை நூன் மார்புஞ், சாதகுபுலித தோலுடையும் வெண்ணீறும் விரி சடையுஞ் சடைமேற் பாம்புங், காத்திரள்கைம் மான்மழுவுங் கண்ணு தலா மெனத்தோற்றிக் களங்கார் மாற்றி, வேதநிரத்திண் படை தரித்த விடைமுகதெய்ம் பெருமானை வேண்டல் செய்வாம். (௧௧)

சண்டேசுரர்.

தான்பிறந்த தந்தையையு மினிப்பிறக்கு நிந்தையையுந் தடிந்து சேயென், றுனபிறங்கு மழுவிடைமே லொருவரமைழத் திடவிருவ ரயிர்ப்ப வேகிக், காண்பொலிதா ரரிபிரமா தியர்கருமெய்தா விருக்கை யெய்திக் கடவுட் சேடம், வான்புலவர் பெறுபபேறு பெறறவனை நற்றவனை வழுத்தல் செய்வாம். (௧௨)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

மதுரேசர் திருநாட்டு வந்தசமண கழுவேற மாமுச்சைவஞ்
சதுரேற மனுநீதி தழைத்தேறத் திருவேடு தமிழ்சேர் வைகை

யெதிரேறத தொண்டர்குழா மீடேறப் பரசமய விருள்வீட வோடக்
கதிரேறு மணிச்சிவிகை யேறினை சரணமந்தக கரணருசேர்ப்பாம்()

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள

திருநீறறை மெய்யழுத்தி யஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்திச
சிலைக்கை மாற, னுருநீறறும் பெருமானை யுறவழுத்திச் சமணரென
மொன்னூர் மூட்டும, பொருநீறறுக குடவறையுங் கடகரியும் விடவரா
வும் புறங்கண் டாழிக, கருநீத்தங் கடப்பவொரு கறகுணி யுகைத்
தானைக் கருத்துள் வைப்பாம. (௧௪)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள.

புவியாசைக் களைகளிந்து தலைவரா வணக்கூடம் புகுந்து
பொறபூண், டவிராத கொம்பிரணடு மேவியொரு வலலிதொடர்
தளையை நீவிக, குவியாரம் புனைபரவை கொங்கையா னையினைபொருட
டுக், குழைதோய் சங்கச், செவியானைத் தூதுவிட்ட களியானை
தனைத்தினமுஞ் சிந்தைசெய்வாம. (௧௫)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

சொன்னவனைத் துளகலையும் பயிலாமாத தியர்குலத்துத் தோன்
றியாங்கோர், தென்னவனை யரசுரிமைத் திறலசெய்யுமந் திரியாக்கித்
தென்னர்க்கெல்லா, முன்னவனைப் பின்னுசடை முடியின்மேற் பொன்
னின்முடி சூட்டி யாண்ட, மன்னவனை மதுரையிலே குதிரைவிற்கச
சொன்னவனை வணக்கஞ் செய்வாம் (௧௬)

அகத்திய மாமுனிவர்.

கிளையேந்து மணிநிலவு விரிகூடத் திரிகூடக் கிரிக்கே யாயும்,
விளையேந்து புனறகரகங் தண்டேந்திப் படைத்தபிரான் விதித்துநேமி,
வளையேந்துங் கரத்துமழு மானேந்திப் பரந்துளவை மவுலிக்காடு, முளை
யேந்து மதியேநதத துதியேந்துந் தமிழ்முனிதாண் முடிமேற் கொள்
வாம். (௧௭)

அறுபத்துமூவர் முதலிய நாயன்மார்.

தில்லைவா ழந்தணர்பொய் யடிமையிலாப் புலவர்சிவ பத்த ராதி
வலலவரெம் பெருமான்க ளெழுவரடி பரவியயன் மாலுங் காணு

நல்லசீர் மலர்ப்பாதங் கண்டதிருத் தொண்டரெனு நாயன்மார்க
ளெல்லைதீர் பெரும்புகழா ரறுபத்து மூவர்பத மிறைஞ்சல் செய்வாம்.

திருக்கோயிற் பணிவிடைக்காரர்.

காவார்ந்த திரிகூடத் தானுவுக்கும் வேணுமொழிக் கவுரியாளுக்குந், தேவாரப் பணிபுரிவா ருழவாரப்பணிபுரிவார் சேவை செய்வார், பூவாசத் தொடைதொடுப்பார் புகழ்வாசத் தொடை தொடுப்பார் பூசை செய்வா, ராவாகனை முதலாய வடியார்கட் கடியார்கட் கடிமை செய்வாம். (௧௯)

திரிகூடச் சிவநாம கீர்த்தனர்.

நடந்தாலு மிருந்தாலு நின்றாலும் வளர்ந்தாலு நவிற்றாலுங், கிடந்தாலு மயின்றாலும் பயின்றாலுந் துயின்றாலுங் கிரிகடாவிப், படர்ந்தாலும் விழுந்தாலு மெழுந்தாலுந் திரிகூடப் பரம னாமந், திடந்தாலு வுறவழுத்துந் தொண்டரடிப் பாதுகைகள் சென்னிசேர்ப் பாம. (௨0)

வாழ்த்து.

சீதமழை முகில் பொழிக தேசமெலாம் பயிர்விளைக செல்வமோங்க, மாதர்குழா மக்கள்குழா மனையறங்க ளுடன்பொலிந்து மலிந்து வாழ்க, மேதகுசீர்ச் சைவநெறி வேதநெறி தழைத்தோங்க மேலுமேலும், பூதலமேற் சிவபெருமா னாலயங்கள் பூசனைகள் பொலிக மாதோ. (௨௧)

கடவுள் வணக்கம் முற்றிற்று.

முதனூல் வழி.

காரணமுங் காரியமுங் கற்பனையுங் கடந்துதனிப்
பூரணமாய் நின்றபிரான் புவனமெலாம் படைத்தருளி
யாரணமு மாகமமு மருங்கலையும் விரித்தருளி
நாரணற்கு நான்முகற்கு நவிலுவன நவின்றருளி. (௧)

செப்பரிய கயிலையின்மேற் றிருநந்தி தேவனுக்கு
வைப்பரிய பொருளைவிரித் துபதேசம் வைத்தருள
வொப்பரிய சனற்குமாரற் குண்மையா வவனுரைப்ப
மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவனும் வியாதமா முனிக்குணர்த்த. (௨)

சூதனுக்கு வியாதமுனி சொன்ன தொகை மூவாறின்
மாதவறக்குக காருடநா ரதமவிண்டு பாகவத
மாதவனுக்குயர்பிரம கைவர்த்த மழுலோறகு
மேதகுசீ ராகனேயம் விதிக்குயாபற் பம்பிரமம். (௩)

இசைபெறு நாலவருக்கு மிருநான்கு வகைபோக
மசசம்வா மனங்கூர்மம் வராகமாற கண்டேய
மெசசுபவி டியங்காந்தம் வியனிலிங்கம பிரமாண்ட
மச்சைவ மெனசசிவபு ராணங்க ளாயிரண்டில். (௪)

காந்தமெனு மகவீடத்திற் கடலேழி னுவர்கழித்துச
சார்ந்தகட லாறனைய சனற்குமா ரனுசூதங்
கூர்ந்தசிவ மாலபிரமன் குமரமெனப் பெயர்குலவு
மார்ந்தபெருஞ் சங்கிதைக ளாறுக்கு மாங்கவையில். (௫)

கிளர்ந்தபெருஞ் சங்கரசங் கிதையென்னும் பாற்கடலும்
வளம்பெருகுஞ் சனற்குமர சங்கிதையா மதுக்கடலு
முளந்தனிலொன் றுப்பெருக்கி யுயர்மதிமந் தரமாகக்
குளந்தருகட புனிதர்திரி கூடமான மியவமிர்தம். (௬)

முனிசூதன் கடைந்தெடுத்து முதுநாவாந் தருவிகொடு
நனிமேவு மாதவத்து நைமிசா ரணியத்தோ
ரினிதாகச் செவிவாயா லிசைத்தருந்தப் பரிமாறிப்
புனிதமாக் கதிநிறைக்கும் புண்ணியமாக் கதையிதனை. (௭)

நூல் செய்தற்குக் காரணம்.

வடமொழியைத் தென்மொழியா வகுத்துரை யுணர்த்துகெனத்
திடமொழியா லத்தலத்துச் சிவமறையோர் பணித்தருள
வுடனுறைவை திகமறையோ ருறுபொருளை விரித்துணர்த்தக்
குடமுனிபோற் றியபெருமான் றிருவருளாற் குறிக்கொண்டு. (௮)

நூல் செய்த விதம்.

சித்திரநதி நாடுநகர் புராணமூலஞ் சிகரிதல மருவிமது கங்கை மூர்த்தி, சத்திருறும் பலவுமந்தா நிலத்தின் பான்மை தக்கன்மக மகமழிதல் வானோர்பாவம், புத்தேளிர் பவந்தீர்தல் சம்புவேடன் புரி

யும்வலங் கடகளிறு புரியுமபூசை, வைததபெருஞ் சஙகாசங் கிதை சோதான வைபவகாண டஞசருககம பதினெட்டாக. (கூ)

தேவிதிரு வவதாரம் பரமனவேட்டல செங்கண்மால சிவனுதல் பூசைபபானமை, பாவிவன சரன்பேறு வாணோர்கும்பன பணிவிடை வா சுகிதவஞசிற பரமனுட, ருவிலபொருட் கண்டகசே தனன்கவுற சன் சமையமிகழ புட்பகந்தன றருமசாமி, மேவுகதி யூாறடயனற சனறகுமாரம விளங்குசிவ ரகசியததினை விரிவீரேழா. (கo)

ஒருமைபெறு சிவநெறியே வடிவமாக வுமையகாண் டமுங்கரு ணைப் பார்வையாக, வருமைதெரி தருசருகக முறைமை யெலலா மவயவஙக ளாகமதி யணிந்த பெம்மான், கருதுகீர்த தனங்களணி கலன்களாகக கற்பவர்கேட் பவர்கிருமைக கதியுமவீடு்நந், திருவருள் செய் குற்றாலச் சிவபுராணச் செலவிகலவி யுருமகிமை தெரிககின் றேனால. (கக)

அவையடக்கம்.

தோடடகத் தளிகள் பாயுந் துணர்த்தபூங் கடுக்கை வேய்ந்தா
ரேட்டகத் தெழுதா வேத மேத்தரும் வரமபில சீர்த்தி
நாட்டகத தறிஞர் முன்னர் நாவெடுத் தியம்பும் பான்மை
கோடடகக கமல நாப்பண் கொட்டிபூத தலர்வ தாமால். (கஉ)

புகழதரு மறைக்கு மேலோன் புடார்சுன புரத்தின் சீர்மை
நிகழ்தா நிகழ்தத வல்லே நீகொலென றெனது நெஞ்சே
யிகழ்தர வெழுந்த நாணு மிச்சையுந் தினம்போ ராடி
யகழ்தர நாணந் தோற்ற தாசையே வென்ற தம்மா. (கங)

தேககிய கடுவை மூக்கிட் டேவனுக கமுதமாக்கும்
பாக்கியச் செல்வி ஞானப் பாவைசெண் பகப்பூங் கோதை
யாககிய கருணை போற்றி யமலனைப் பரவ லாலென்
வாககினில் வழுச்சொ லெல்லா மங்கலச் சொற்க ளாமால். (கச)

செறிந்திலன் சிந்தை யேனுந் தெளிந்திலன் கல்வி கேள்வி
யறிந்திலன் புகலா நின்றே னதியார் திரிகூ டத்து
மறிந்தவான் கங்கை திங்கள் வனைந்தபூ முடிமேல் வேழ
மெறிந்தநீர் தவிருங் கொண்டா ரென்பது தெளிந்து மாதோ. (கரு)

கவையடி விலங்கின் வல்லூண் கணணப்பன் களிவா யேறி
பவிகனி னமிழ்தின மிககா வமலனுக் காளுற் போலக
குவிதரு நெறியொன் றிலேனை குறைமொழி நிறைசொன் மேலோர்
செவிபுகிற் றிரிகூ டத்தரச செலவனுக கினிய தாமாக. (கரு)

வேலையில வீழ்தத கல்லு மெனகுடம் புகுத்த வென்பு(ந்)
சாலையிற் கொளுவுந் தீயுந் தரங்கநீர் வைகை யாறுந்
சோலையாண் பணையும வேதக் கதவமுந் தொழும்பு கொண்ட
வாலையாந் தமிழ்ப்பூஞ் செல்வி வளர்தமிழ்ப் பாண்டி நாடுன். (கசா)

வேரியஞ் சுரும்பூ டாடா வெயிலபுகாக் காவிற கோடி
சூரியர் திரண்டா லெனனச் சுடர்கள்விட் டெறிப்ப மனறி
லாரிய னுடு சேர்த்தென் னுரிய நாடு சொல்வாம்
வாரிநீ ரருவித் தெய்வ வரநதி முதலா மனனே (கஅ)

ஆகத திரு விருத்தம் ஙகூ.

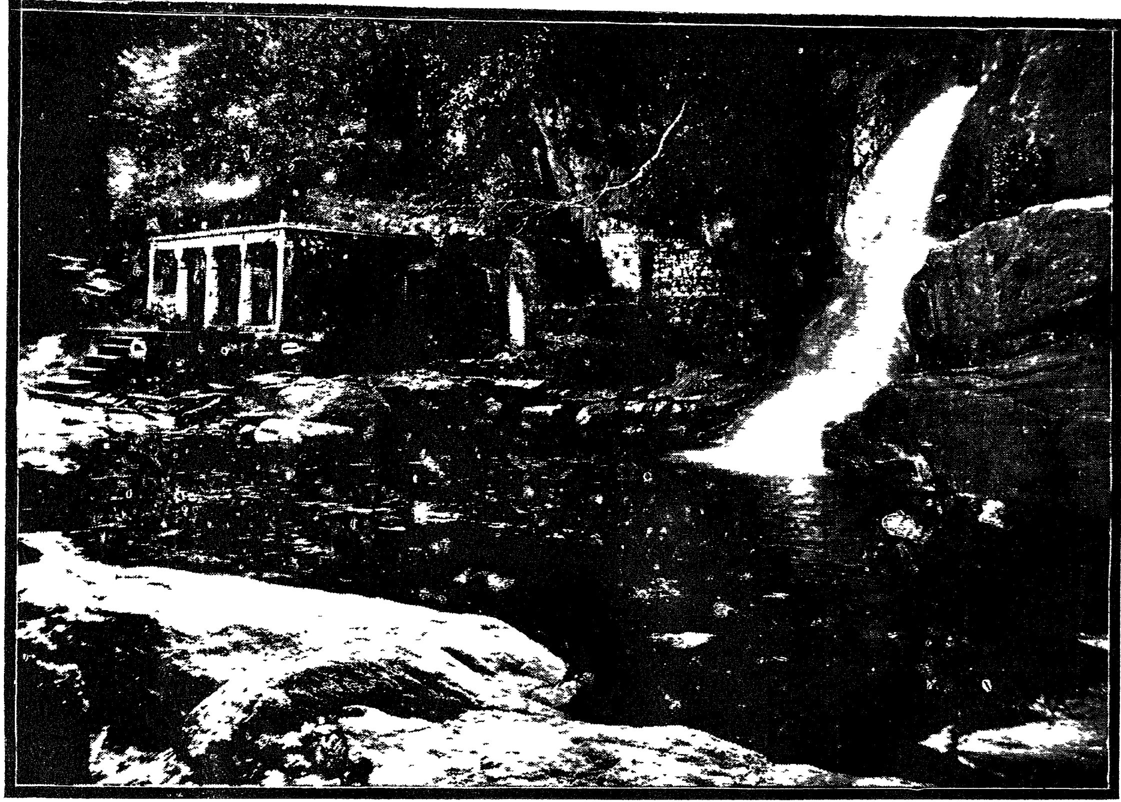
முதலாவது திருநதிச்சருக்கம்.

தேர்கொண்ட வசந்த வீதிச் சிவபிரான திருவெண் ணீறறி
னேர்கொணட வடியார் சங்க மெனப்பரந் தேகி வேலை
நீர்கொண்டு தன்பால் வெண்பா னிறங்கொண்டு தரங்க மேகக்
கார்கொண்ட கடலின் மேனி கைக்கொண்டு மீண்ட மேகம். (க)

பைந்தரக் குரிவை பூண்ட பரமர்சித் திரப்பூ மன்றி
னந்தரப் பேரி போல வதிர்தர முழங்கி நீண்ட
சுந்தரச் சடைபோன் மின்னிச் சுகந்தர வரைமே லங்கை
மந்திரத தபயங் காட்டி வரதம்போற் பொழிந்த மாரி. (உ)

கிரிமிசை மழைநீர்த் தாரை கிரீசனெம் பெருமான றன்னை
யரியவா னவர்க ளாட்டு மமுததா ரைகளா மன்றிச்
சொரிமதத் தும்பி யாட்டுந் துதிக்கைநீர்த் தாரை போலுஞ்
சரிதரு மின்னுத தோற்றந் தனிரருச் சுனைபோ லாமால். (ங)

துளிதரு துளியா வானந் தூவுநீர் திரிகூ டத்துத்
தெளிபுனற் றிரள்கா லாறாய்த் திசைதொறும் பரந்த தம்மா
வொளிர்விடைப் பெருமா னெம்மை யுடையவ னடியார்க் கீயுங்
குளிர்பொரு ளொன்று நூறு கோடியா யனந்த மாம்போல். (ச)

செண்பகாடவி.

முத்திரச் சிகரம் வானை முயங்கிநாளை டௌிசுரூற கொண்டு
பைந்திரள் சொடிக ளெனனும் பசுநரம பொடி நீடி
யதநிர ளகடு விம்மி யாகமும விளாதது வால
சித்திர கங்கை யெனனுஞ செலவியைப் பயநத தனறே (ரு)

வேறு.

கோடனைத்தும் பலகோடி நதிவருதல பதினெருமுக கோடி தேவுந்
தேடரிய திரிகூடப பரனபணிககு வானிழிந்து சேறல் காட்டு
நீடருவி திசைதோறுங குதிபாய்ந லெண்டிசைக்கு நிருப ராவா
ராடல்பெறு சேனையொடு மண்ணலா விழாககாண வண்ணலாமால் (கூ)

மொய்யலைத்தெண் டிரைக்கடனமேல் வானீட்டி முதுதரைமேற
படிவங் காட்டிச், சையமுடி தொடுததனந்த மணிமுடிகள் கவித்ததலை
யருவி போனள், வையகநதாங் கியசேடன வானகந்தாங் குறநிமிர்ந்த
வகையா மன்றி, வெய்யமருந துடனிகலி யோருவின்மேன் முடிகவித்த
விமையப பாரால். (எ)

போராளி வனத்தெநழி புனலைமை வாமனஞ்சேற் பொலிவு
காட்டி, யாபாம ரபிராம மிசைந்துசங்கி ராமம்விளைத் தாயர்பாடிப்,
போரவி னினந்தொடர்ந்து வாங்குதிரை யெனததாவும் பெருமை
யாலே, போர்பத் தவதாரச் செங்கணெடு மால்போலுந் தெய்வவாரி ()

பொருந்துபெரும் புண்டரிகப்பொகுட்டினிட மருவியரும் புவன
மீன்று, பருந்திகிரித் தண்டுகமண் டலமுகந்து மூலமறை பலவுமோதி,
யருமபெறலுந் தியந்தடத்து வந்துதிசை முகமாகி யன்னமூர்ந்து,
விரும்புபா ரதிமேவிப் பூவியன் போலாகும் விமலதீத்தம். (கூ)

மாமலையின் மிசைப்பிறந்து திரிகூடச் சிவபெருமான் வலப்பான்
மன்னித, தேமருவு மஞ்சனககண் களிகூரத் திருமேனி திளைத்து
மேவித், காமமிடு மணக்கோல முகநதருளி யறம்வளர்க்குந் தகைமை
யாலே, பூமலர்செண் பகவனத்து நமையாளு முமையாளைப் பொருவும்
வாரி. (கo)

பொங்குமா கடலிடத்துத் தெள்ளமுதிற் பிறந்துசெழும் பூமே
லாகிச், சங்கமா நிதியினெடு மணியினெடுந் தருவினெடுந் தகவாய்த்

தோன்றி, யெங்குமே யடுத்தவாகுகு வாழவருளி யாககமதா மியமகை யாமில, செஙகணடா னுரதனுறையும் திருமாளி வருமாறுங் பெயவா வாரி (௧௧)

வெண்கமல மேவியுயர் வெணபடிக மணிகறவெள்ள மேனி வாய்ந்து, தண்குமுத வாய்சிவப்புந் தடங்குவளைக கணகறுபபுந் தழைப்பத தோனறி, வெண்கலைபோ தகடபயினறு மாருக சொல வளர்த்து மலரே டேந்திப், பண்குலவத் தாலமிசை நடித்துநா மகள் பொருவும் பாம நீததம். (௧௨)

வேறு.

ஆணிப்பொன வயிர முத்த மைவனந தோகை யெனவ
மாணிகக நறுங்கே ஞதி வரைத்திர வியங்க ளெல்லாம
பாணிககே திரளா வேந்திப் பணிதலாற குமர வேடருங
காணிகளை குறிஞ்சி மாக்க ளெடுத்தது கடுக்கும் வாரி (௧௩)

குயிற்றிய குரவஞ் சாத்திக குமரிதாள் பணிந்து வேடர்
பயிற்றிய கணைவாள் கொண்டு பறிபொருட் கூறை யாடி
யெயிறறியர் குறும்பு சாய வெழுநதது செழுநதண் கங்கை
தயித்தியர் குறும்பு சாய்க்குஞ் சதமகன சேனை மான. (௧௪)

கொன்றையங் குழல்வாய்க் கொண்டு கோவினந் தொடர வேகிக்
கன்றினுல் விளவெ றிந்து பாலைமுன் கவர்ந்த வாறுமுன்
முன்றில்வாய்க் குரவை யாடி முல்லைமா தரைம யககி
மனறன்மா மருதத் தூடு மாலெனத் தவழநத தாறு. (௧௫)

மையுலாங் குவளைக் காடா யிடையிடை வனசம் பூத்து
மெய்யெலாம் விழியா நோககி வெள்ளைவா ரணந டாத்திச்
செய்யவா யரம்பை மேவிச் செழுநதரு நீழன் மன்னிய
சையமார் சிறைக ளீர்ந்த சதமக னிகர்க்கும் வாரி. (௧௬)

பாதிய ருணககு மீனு மளத்தியர் படுதத வுப்புந்
திரைககடல் கொழித்த முததும் பவளமும திரள்சேர் சங்கு
நரைதிரைக கரத்தால வாரி நானிலப பொருளு மீந்து
நுரைககடற பொருள்கொள் வார்போ னுழைந்தது நுளையர்சேரி (௧௭)

சொலையங் குறிஞ்சித் தேனுங் குடத்தியர் மிடவுப் பாலு
முல்லையார் ததியு நெய்யு முதுபணைக் கரும்பின் சாறுந்
தொலைவுவாக் கேணி நீருந் தொகுத்தெழு நீத்த மெம்மா
னெல்லைமா மதுரை யிட்டு மெழுகடல் பொருவு மாதோ. (கஅ)

நால்வகை மலர்சே ரைம்பா னதியெனும் பருவக் கன்னி
காலவழிக் கலிங்க மார்பகக் கனதனம் பணைப்பப் பாங்கின்
பாலவளைத் திரைக்கை வீசிப் பனமலர்த் தொடைகள் சூடிச்
சேல்விழி களிப்ப வேலைச் செல்வனை மணந்த தன்றே. (க௯)

கம்பமீ னுப்புத் தப்புச் சங்குதண் டரளந் தனபாற்
பைம்பொரு ளனைத்துங் கொண்டார் பான்மைவா னேறி நோக்கி
யிம்பர்மே றூவி யைம்பா லிடந்தபல் பொருளுங் கொண்டு
கம்பமார் கடல்போந் தென்னப் போந்தது கடவு ணீத்தம். (உ0)

கோளரி மிடங்க ராகக் குரைதிரைக் கரகந்தூண்டி
வாளைவா ளாக வீசிக் கமடமாம் பரிசை வாங்கிக்
காளமா நாரை யார்ப்பக் கணவரை விடுத்த சேனை
நீளமார் கடன்மேற் சென்று பொருவது நிகர்க்கு நீத்தம் (உக)

அரிசனந் தகர மாஞ்சி யகிற்றுணி கோட்டஞ் சாந்தந்
திரிபலை சுரிகைகோ டார மயிற்பீலி தேவ தார
மரகதம் பவள நீலம் வயிரநித் திலங்கண் மற்று
நிரைநிரை கூலமேற்றி வணிகரை நிகர்க்கும் வாரி. (உஉ)

வேறு.

திங்கள் சூடிய தேவ னொருவனே
பொங்கு பல்சம யப்பொரு ளாதல்போ
லங்கங் கேபகுத் தாயிர மாமுகக்
கங்கை போன்றது சித்திர கங்கையே. (உ௩)

பள்ளத் தாழ்வொடு மேடுறப் பாய்புன
லுள்ளற் பாரெங்கு மார்த்தது வார்கடல்
வெள்ளத் தாசினன் மேகலை யார்ப்பதாம்
புள்ளினார்ப்பவன் போர்வையி னார்ப்பரோ. (உ௪)

நீடு கோபுர நீண்மதிற கோயில்பூங்
காடு மூருங் கயலவெடி தாவுவ
நாடு பலவளம் பார்க்கு நதிமகள்
கோடி கோடி விழிபெறுங் கொளகையாம (௧௬)

கோலு மைடந்திணை கூடி யொழுகியுங
காலை வாரி கலக்க மறுமையான
மேலு மேலும் விளைபொருள் வாருகை சேர்
சேலுண கணணியர்க் குள்ளந் தெளியுமோ (௧௭)

எங்கு மேவினு மீசனெம் மானரு
ளங்க மாமடி யாரிடத தாதல்போற
சங்க நீர்நதி யைந்திணை தாவினும்
பொங்கு சீர்மரு தம்பொலிந் தோங்குமே. (௧௮)

1·வது திருநதிச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௮.

இரண்டாவது திருநாட்டுச் சருக்கம்.

ஆறுதுறை தோறுநிரை யாயணை வகுப்பார்
சீறுகட லூடணைசெய் சீதர னிகர்ப்பா
ரேறுபுனல் வாவிகுளம் யாவையு நிறைப்பார்
வீறுகடல் வேறுசெய் வியன்சகர ரொப்பார். (௧)

கொம்புகிளை கோடுகுழ றக்குழுமி மள்ள
ரம்புநதி வாவிதட மாரகழி யாகத்
தம்படைசெ யுந்தொழில்கள் வென்றிநிலை சாரப்
பைம்பயி ரரண்புரி படைத்தலைவ ரொத்தார். (௨)

சைவவிசை யம்புரி சயம்புதிரி கூடத்
தெய்வநெறி யிந்திரன் முதற்பரவல் செய்து
கைவரு படைத்தொழி லுடன்களமர் சென்று
ருய்வரு புனற்கழனி யேர்வளமை யொன்றே. (௩)

தேமடை மலர்க்கழனி தேன்வடிய மள்ளர்
பாமடை செறித்தவயல் வாயமடை திறந்து
தாமடை வளைக்குவை சரிததுமரை காவி
யாமடை மிதித்துழு படைக்கணி வகுப்பார். (௪)

உழவர்திர ளார்ப்பொலியு மோங்குபுன லார்ப்பு
முழவுகிணை யார்ப்பொலியு முத்தமிழ்செய் நாடர்
விழவுமண மார்ப்பொலியு மோடபடலி னன்றே
பழையகட லார்பபொலி பயப்படுவ தம்மா. (ரு)

வேறு.

வேலையிற செல்லும் போதும் வேலையுண் டெழீஇய போது
மாலையொப் புடைய சேவு மயிடமுந திரளாய வைகற
காலையிற பகலோ டெலவி கலநதெனத தரைமான் பூண்ட
நீலநித் திலததின் கோவை நிரைவடம் புரையப் பூட்டி. (சு)

கார்நிறக் களமா ரீட்டங் கவின்பெறு படைவாள் சேர்த்தி
யேர்பல நிரைத்து நாளிட் டிசைத்துழு சாலக டோறுங்
கூர்வலம் புரிகூன் முறறிக் கொழிக்கின்ற தாள ராசி
பார்தனை யுழுத பணைடைப் பனறியை நகைத்தன மாறும். (எ)

பாலிகை பாத்தி யாக வுழுதெருப் பரப்பி யெங்குஞ்
சாலிவாழ செனவே மளளர் தண்மூளை தெளிப்ப வாரி
போலெழு குரவை யிட்டம புதுபபுனற கொழுநன் வேட்ட
வேலிசூழ் பழனக் கன்னி விதிமணச் சடங்கு போலும். (அ)

முத்தென முளைத்துப் பொன்னின முகிழ்தம் விளைத்துக் கால்கள்
வித்துரு மம்போ னீட்டி மரகதம் விரித்து நீல
மொய்த்தசிர் நாறு நாறு முறைகண்டு சேறு நாறச்
செய்ததலை யுழுது சீர்ப்பத் தெளிசெய்து தெய்வம் போற்றி. (கூ)

அரித்தலும் பெயர்த்து வெவ்வே றமைத்தலு மமைதத நாறு
பரித்தலுங் கழனி தோறும் பதித்தலும் புரியுமள்ளர்
பிரித்தலும் பிரித்தார் தம்மைப் பேணலும் பேணிப் பின்னர்ப்
பொருத்தலுஞ் செயும மைச்சர் போல்வர்மன் பொருவும் பண்ணை()

குவவுநீ றணிந்த தென்னன் கூனென நிமிர்ந்து மாணி
தவமென வளர்ந்து மூவர் தமிழெனத் தழைத்து மன்னோர்
பவமெனக் கருவாய் நல்லோர் பலமென வீன்றி யாவுஞ்
சிவமெனத் தெளிந்தோர் முத்தித் திருவென விளைந்த செந்நெல். (கக)

நறபொதி கருவாம்போது நாடகக் கணிகை மாரின்
முற்பட மறைந்து தோன்றி முகமெடுத் தாடிப் பின்னர்
விறபொலி புருவங் கோட்டி விளைந்துநெட் டிலைமுகங் காட்டின்
கற்புடை மடவார் நாணங் காட்டுவ கதிர்ச்செஞ் சாலி (கஉ)

சீதர னயனு மாணர் சிவதிரி கூடம் போற்றிக்
காதல்சேர் களமர் நன்னுட் கதிர்செய்து களித்தாண் டாடல்
பூதர மெறிந்த செவ்வேள் புரந்தரன் மகளை வேட்டு
மாதர்மா மணத்துத் தெய்வ மகளிருண் டாட்டு மானும் (கங)

கூறுகள் பகுத்துச் சாலி கொய்யுநாட் செய்பிற சேல்க
ளேறுநீர்க் கேணி தாவு முடனிருந் துணங்குங் காவி
பேறுகண் டுவப்பர் வாழ்வு பிரியுநாட் பிரிவர் சீரோர்
வீறுநாட் கூடி வாழ்ந்து மெலியுநாண் மெலிவர் மேலோர். (கச)

வேறு.

வாள்வகுத்த படையிரும்பு போசாயக் கிளைத்துழுது வளர்க்குஞ் சாலி, யாள்வகுத்த கூனிரும்பு தாள்பணிதல் போலடியூ டிரிந்த வாறுறுற், கேள்படைத்த மனத்துயோர் பகைமையா ராட்டுகினுங் கேண்மை நீங்கார், தாள்பிடித்து முடிவணங்கித் தனதுபா ராட்டு கினுந் தடிவார் தெவ்வர். (கரு)

வீறுகொண்ட கதிர்த்தொகைகள் வரைத்தொகைபோற் களத்தி னிடை வேய்ந்து மேதி, யேறுகொண்டு போர்சரித்துச் சிறைபோலும் வைகளையிற் றிரண்போலீர்த்துங், கூறுகுன்ற மெனப்பொலிசுள் கயமு கனைத் தொழுதளந்து குவிக்குந் தோறு, மாறுகுன்று சிறையரிந்த மன்னனெதிர்ப் பாசறைபோல் வயங்குமாதோ. (கசு)

முறைவகுத்த பொற்பொருப்போ பதுமரா கக்கிரியோ முத்தார் வெற்போ, துறைகொழித்த செழும்பவளக் குன்றமோ நீலவரைத்

தொகையேயோ வென்ன, நிறைகளத்து நெற்பொலிகள் வகையுரைத்த லரிதுதொகை நிகழ்த்துங் காலை, யுரையிடற்கு மாற்றுவாந் திகிரிவரை முதலாய வோங்கல் யாவும். (கஎ)

பெறுசண்டி களிற்றாக களமாமுத லோர்க்குதவிப் பெருமை வேந் தற், காறிலொன்று கடமைகொடுத் தைந்திலொன்று தேவரா லயங் கட் கீந்து, கூறுகொண்டு நெல்லொருபாற் கொழித்தமணி முத்தொரு பாற் குவைகள் செய்வார், வீறுகொண்ட திருமகளு மருமகளு மரசி ருக்குமிடம் விபுலம் போல. (கஅ)

திருவிருந்த வீடுகடை திறந்ததெனக் கொட்டார நிறைந்துதிங்க, ளொருவிருந்த சடைப்பெருமா னடியவர்நா வலர்மறையோர்க் குதவி மேனமேல், வருவிருந்து வழிபார்த்துச் செலவிருந்து முறையோம்பி வரையா தியார்க்குந், தருவிருந்த தெனவளித்துத் தங்கள்கிளை தழைப்ப வளந் தழைப்பர் யாரும். (கக)

வேறு.

சூல்குதிக்கும் வலம்புரிகள் புழங்குதொறுந் துறைதாவிக்
கால்குதிக்கும் கருமேதி மடைதிறக்குங் கடல்வாவிப்
பால்குதிக்குஞ் சிலைமதவேள் படங்குதிக்கும் படிகோடிச்
சேல்குதிக்கு மலர்ச்சோலை தேன்குதிக்கு நான்குதிக்கும். (உ0)

வரம்புவயற் செந்நெலுக்கு வாழ்வேலி வான்கரும்பு
கரும்பினுக்கு நறுங்கதலி கதலிகட்குக் கமுகவனம்
பெருங்கமுகுக் குயர்தாழை யணிவேலி யதன்புறத்துக்
குரம்பையுடை நீர்க்கரும்புங் கொங்குவளை செங்குவளை. (உக)

தாவிவனத் திடைப்பசும்பூந் தாதாடி வருவதனைக்
காவிமலர் கண்காட்டக் கடிக்குமுதம் வாய்விள்ளப்
பூவனசங் கதவடைப்பப் பேட்டளிக்குப் புன்மாலை
வாவியிடைத் துனிதீர்ப்பான வண்டிசைக்கு மெண்டிசைக்கும் (உஉ)

வானூறு தலைமடுக்கு மாளிகையுஞ் சூளிகையுங்
கானூறு குன்றம்போற் கார்மறுகுந் தேர்மறுகு
பானூறு கரும்பிசைக்கும் பணைநாறு கரும்பிசைக்குந்
தேனூறு கரும்பிசைக்குந் தேங்காவிப் பூங்காவி. (உங)

காமாரி திரிகூட வரைச்சாரற் கடுங்குளிரா
ஞமாரியி ருக்கவென நடுங்கோடுங் கொடுங்கோடை
தேமாரி புயல்பொழியுந் திங்கடொறு மும்மாரி
பூமாரி தருமருவிப் பொனமாரி தருமருவி. (௨௪)

முருந்தநகை யார்கூந்தன முகிற்புகையு மகிற்புகையும்
விருந்துபுறந் தருவாரகள் விரும்புகையில வரும்புகையுங்
கரும்புபா லடும்புகையுங் கடும்புரவி மகப்புகையும்
வரம்பிலாத் திசைதோறு மயிலாட மயிலாடும் (௨௫)

தேன்குளிக்குந் தேன்வாவி நிரைகுளிக்குந் தூவியனங்
கான்குளிக்கும் பசுந்தென்றல் கரைகுளிக்கு மெறிதரங்க
மீன்குளிக்கும் புனலயாறு மிசைகுளிக்குங் கருமேதி
வான்குளிக்கும் விரிபாளை மடல்குளிக்கும் வரிவாளை. (௨௬)

வண்டாடு மலர்க்கூந்தல் வாராடுங் களபமுலை
கண்டாடு மாதரிதழ்க் கனியாடு மதுரமொழி
விண்டாடுங் கிளிப்பிள்ளை வியந்தாடு மடப்பூவை
கொண்டாடுங் குயிற்பேடை கூத்தாடும் பசுந்தோகை. (௨௭)

வள்ளைப்பா டலின்மடவார் வளரிசையை மலர்க்குழன்மேற்
கள்ளைப்பா னஞ்செயல்போற் கறங்குமளி யளியிசையைப்
பிள்ளைக்கோ கிலம்பயிலுங் குயிலிசையைப் பெருஞ்சோலைக்
கிள்ளைப்பே டைகள்பயின்று பூவையுடன் கிளக்குமால். (௨௮)

பண்ணுணு மொழியாரைப் பகர்நாணுஞ் செயவேண்டிக்
கண்ணுன கொழுநர்புணர் கலவிமொழி குளறியதில்
விண்ணுண மமையாதான் மிகநாணும் பசுங்கிள்ளை
பெண்ணுர்தஞ் சின்னநடைக் கன்னநடை பேதுறுமால். (௨௯)

பிறங்காவித் திருமலரும் பிரிந்தார்வாயத் திருமலரு
மிறங்காது பாசடையிட் டிருந்தாலும் பாலனங்க
ளறங்காவல் பூண்டிருப்பா ரகந்தோறு மகந்தோறு
முறங்காது மும்முரச மொருகாம னெழுமுரசின். (௩௰)

தேம்பழுக்கு முப்புடைக்காய் தேமாவின் மிசைத்தூங்கு
மாம்பழத்தின் குலைசனத்து வருக்கைகளுஞ் சுளைபிதிர்க்குங்
காம்பழுத்து முட்கனியாற் கமுகமடற் கழுத்தொசியும்
பூம்பழுக்காய்க் குலைசாய்ப்பத் தலைசாய்க்கும் பொற்கதலி. (௩௧)

அருந்தளவ மூரலிட வம்புயம்பா சடைவிரிப்பக்
கரும்புதிம பால்வார்ப்பக் கதலிநறு நெய்வார்ப்பச்
சுரும்பினங்கள் விருந்தூட்டுஞ் சொலவரிதா மந்நாட்டில்
விருந்துபுறந் தருவாரே வியப்பாரைந் தருவாரே. (௩௨)

மெய்வளர்க்குந் திரிகூட மிசைவளர்க்கு மதுகங்கை
சைவமது கங்கைபல தடமவளர்க்குந் தடவாவி
செய்வளர்க்குஞ் செய்கழனி பொழில்வளர்க்குந் தேம்பொழில்கண்
மைவளர்க்கு மைமேக மாரிதனை வளர்க்குமால். (௩௩)

கொல்லைவா யேனலுக்குப் பொன்கொழிப்பர் குறமகளிர்
நெல்லிலா ரங்கொழிப்பர் நீலவிழிக் கடைசியர்கண்
மெல்லியார் பாலளப்ப மீனளப்பர் நுளைமாதர்
முல்லையார் மோரளப்ப முத்தளப்ப ரளத்தியரே. (௩௪)

பந்தரிடும் பொதுவியர்பூ முல்லைபசும் புனக்கொல்லைச்
சந்தனமேற் படருமது தாவிமலர் கொயுந்தோறு
நொந்தவிடைக் கொடிச்சியர்தா மணியொடுவா னுழைந்தேறி
யந்தரமே லந்தருவுக் காறுதரு வெனவளரும். (௩௫)

வேறு.

கோடைதொறு மாவிலொரு கோடிகுயில் கூவு
மேடைதொறும் வானமுகின் மேவமயி லாலு
மோடைதொறும் வால்வளை யுலாவிமணி யீனும்
வாடைதொறு மாடுகொடி மாகநதி மானும். (௩௬)

கோபுர வுயர்ந்தநிலை கோபுர மிசைப்போய்
நூபுர மலம்பவிடை நோவவர மாதர்
மாபுர வலனசபையில் வந்துநனி யாட
மீபுர மிசைந்தநட சாலையின் விளங்கும். (௩௭)

ஆறுபுனல் பாய்வனகண் ணாறுபனை தோறு
நாறுமலர் தேனொழுக நாறுநிறை சாலி
யூறுதட வாளைதெற வூறுபடு பாளை
சாறொழுகும் வீதிபல சாறொழுகு மாதோ. (௧௮)

வேறு

முடிபுனைந்தசீர் மன்னவர் நெறியினான் முன்னவர் தவத்தாற்
பைந், தொடிமடந்தையர் கற்பினான் மதிதொறுஞ் சொரிதரு மும்
மாரி, வடிபெருந்துளி மாரியாற் பலபயிர் வளந்தரும் பயிர்தமமாற்,
குடிவளந்தருங் குடியினான் மன்னர்செங் கோன்முறை தழைத்
தோங்கும். (௧௯)

முன்னி வானெலா மசுரர்கோ னழிகருநாண் முழுதினு மழியாத
கன்னி நாடுசெந் தமிழ்வள நாடெனக் கருதிவா னவர்கோமான்
சென்னி வானுறு முயர்திரி கூடத்துச் சேர்ந்தநாள் வளமேய
பொன்னி னாடுதென னாரிய நாடெனப் போந்தநா டிந்நாடு. (௨௦)

ஆடலாயிர விழியினா னருஞ்சிறை யரிந்திடப் புகுநாளி
லோடவேறிட மின்மையா லெம்பிரா னுறைதரு மிந்நாட்டின்
மாடமாளிகை மண்டப முபரிகை மன்றநா டகசாலை
கூடகோபுர மெனக்குடி புகுந்தன குலவரைக் குலமெல்லாம். (௨௧)

செந்நெ லாரமே சிற்றிலாச் செழுஞ்சிலைக் கடங்க ளப்பாகக்
கன்னன் மாமணி பரிசிறாய் வைப்புரிசு கடங்கள்பெய் துலையேற்றிச்
சொன்ன மாமண லமிதத்திரள் சொரிந்துசெந் தாமரைசன லமையூட்டி
யன்ன மார்வயற் பாவையர் பாவைகட் கருத்துவர் சிறுசோறு. (௨௨)

வேறு.

கொல்லையங் குறிஞ்சி யேனல் வரகின்மேற் குவல்க ளிட்டு
முல்லையின முதிரை சாலி வேலிமேற் குலைகள் பொய்க்கு
மெல்லையங் கழனி வாழை பந்தரிட் டிலைக ளேந்தத்
தொல்லைநீர் நெய்தற் கைதை சோறுகள் சொரியு மாதோ. (௨௩)

குறிஞ்சியந் திணையுந் தேனும் பெயினர்பாற் கூட்டி வேட
பெறிந்தவெஞ் சிலையைக் கோலா விடையர்கட் குதவி யாயர்

கறந்தபா னள்ளர்க் கீந்து மள்ளர்கட் குடதத் தினோடு
மறிந்தநெற் குவையை யாரி வலையர்கட் குதவும் வாரி. (சச)

ஆறெலாங் குதிக்கும் வாளை யலையெலாங் கொழிக்குஞ் செம்பொன்
சேறெலா முழக்கு மேதி செய்யெலா முகிழ்க்கு நீல
நாறெலாம் வளர்க்கும் பூந்தே னடையெலாம் வளர்க்குஞ் செங்கோல்
சாறெலாம் வளர்க்கும் வீதி தமிழெலாம் வளர்க்கு மன்றம். (சரு)

மைந்தர்தம் புயமுந் தாரு மாதரார் கொங்கை யார்க்குங்
கொந்தலாங் குழலு மின்னார் கோலமு மெழிலி னீட்டங்
கந்தமார் கழுநீர் வண்டின் கமலமு மிரவி னோடும
விந்தைசேர் முலையுங் கண்ணும் விரைதரு குழைக டாமும். (சசா)

அன்னவா ரிசமும் யாறு மம்பொனு டரங்கங் காட்டும்
பொன்னணி மறுகும் வாணர் புலமையுஞ் சங்க மேயு
மன்னுயிர் விழாவு மாதர் வதனமுந் திங்க ளார்க்கு
மின்னனார் தனமுஞ் சோலை மேவியு நரந்த நாறும். (சஎ)

காவிகள் கிளைக்கு மாலை கமழ்குழற் கிளைக்கு மாலை
யேவுநீர்ப் பழனந் தோட்ட மிடந்தொறும் பழனந் தோட்ட
மாவிவாய்க் கமட மோங்கு மறங்கள்வாய்க் கமட மேயுந்
தூவிய மடப்பா லன்னந் துறைதொறு மடப்பா லன்னம் (சஅ)

புயல்களைக் கோட ரங்கு லாவும பொழில்கள்கோ டரங்கு லாவும்
கயல்கணமா தரங்க மேவுங் கலங்கணமா தரங்க மேவு
மியலிசை கொழிக்குஞ் சங்க மினமணி கொழிக்குஞ் சங்கம்
வயலெலாம் பொருங்கா லாறு மலரெலாம் பொருங்கா லாறு. (சகூ)

அலைபடுங் கொடியும் யாறு மவிபடு முனைவுந் தெவ்வு
முலைபடுங் கனியும் பொன்னு முடைபடு ததியுந் தூசு
மலைபடு மலரு மஞ்சும் வளைபடுந் தனுவுஞ் செய்யுங்
கலைபடு மதியு மன்றுங் கரைபடுந் தடமுஞ் சாந்தும். (ருO)

வேறு.

செய்காட்டுந் தாமரையாத் தேன்காட்டுங் கழுநீரா
மொய்காட்டு நறுந்தளவா முருகாட்டு மாந்தளிராக்

கைகாட்டி முகங்காட்டிக் கண்காட்டி நகைகாட்டி
மெய்காட்டித் திருமடந்தை விளையாடுந் திருநாடு. (௫௧)

பண்ணவருங் கடவுளரும் பரவுசரா சரமாகக்
கண்ணகன்சீர்த் திசைதோறுங் காதலா லுறைகுவதே
லணணலார் நன்னகர்தன்னை ஞாலியநாட டணிபுகழ்தல்
விண்ணவர்க்கே யரிதாமேல் மேதினியோர்க் கெளிதாமே. (௫௨)

வேறு.

பூவினுக் கிறைவர் களரப் பூமகட் கிறைவா தங்கட
ளாவிகட் கிறைவர் வாழுதென் ஞாலிய நாடு பொருநட
பாவினிற பயனிற சொல்விற பண்ணினிற பயிலுந தோறு
நாவினுக் கினிய தான நகரினைப் பகர்தல் செய்வாம். (௫௩)

2-வது திருநாட்டுச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் ககக.

மூன்றாவது திருநகரச் சருக்கம்.

அகில காரண னகிலமேலா கமும்படைத் தளித்தரு ளிடமாகிச்
சகல காலமு மழிவிலாத தலமெனுந் தகைமையாற் சதுர்வேதன்
பகலி ராத்தொறுந் தவிர்படு பலபருப் பதங்களுங் கடல்யாவும்
புகலி டம்பெற வந்திடம் பிடித்ததாம் புரிசையு மகப்பாவும். (க)

பூமிக் கோரர சிருக்கைதென் புடார்ச்சுன புண்ணிய புரமாகு
நேமிக் குன்றமே நகர்ப்புறஞ் சூழ்தரு நெடுங்கிலப் பெருஞாயில்
வாமக் குன்றெலா மாடங்கள் வரைக்கொரு மருகனார் திருக்கோயி
லேமக குன்றுசூழ நாறகிரி கோபுர மெண்குலக் கிரிமாதோ. (உ)

இஞ்சி சூழ்வது நாற்றிசைப் புறமெலா மிடந்தொறுந் துளிதுங்க
மஞ்சு சூழ்வது மணிமதிற் புறமெலா மங்கைய ரடிசேர்செம்
பஞ்சு சூழ்வது மைந்தர்பொன் முடியெலாம் பயிலுமங் கலநாத
மஞ்சு சூழ்வது மனையெலா மணிகொழித் தாறுசூழ் வதுமூதூர். (ங)

நாட்டம் போல்வது தன்மமகட் கந்தகர் நாடொறு மளகேசன்
றேட்டம் போல்வது திரள்பெறு மிருநிதி திரிபுரை செழுங்காமக்

கோட்டம் போல்வது குளிரறச் சாலைநற் குறுமுனி பெரும்பான்மை
நீட்டம் போல்வது நிகழதரு பதிதொறு நிறைதரு பெருஞ்செல்வம். (௪)

நீல மாடமு நித்திலத் தெற்றியு நிரைததன தெருத்தோறுங்
கோல மோதிம மாகியொவ் வோருருக கொண்டுபெற பலகால
மால முண்டவ னடிமுடி தேடுவா ரணிவிழாத் தொறுங்காணபான்
ஆல மானபற் பலவுருக் கொடுநகர் சூழ்ந்துநிற் பதுமானும். (௫)

வேறு

முந்தை மாமறை யோர்முது வீதிவாய்
விந்தை நாரியா மேடையின் மேற்கிளி
சிந்தை வேதச் சிறுரயாப் பாயினுஞ்
சந்தை சொல்லுந் தனிதத்னி மாடங்கள். (௬)

விரும்பு கைக்குல மேகத துளியெலாங்
கரும்பு கைகுங் கனிமொழி மாதரார்
சுரும்பு கைக்கு மலர்ச்குழல் சூட்டகில
வரும்பு கைக்குளிர் வாசனை வீசுமால. (௭)

வேறு

விடமுந் தூயதெள் ளமுதமு மின்னனார் விழிகளி னிடைத்
தோனறுங், கடவு தண்டமுங் கருணையு மனுநெறிக காவலரிடைத்
தோனறுந், கூடிற காய்வமுங் குளிர்நளி பொழிவதுஞ் சூரிய
ரிடைத்தோனறு, மடைவு சேர்பெருந் தவத்தர்பாற சாபமு மநுக
கிர கமுந்தோனறும். (௮)

கறைகொள் கந்தரக் கடவுளைச் சேர்ந்தபின் கறைதவிர் மதி
யோங்கிப், பிறைகளாயிர கோடியாய்க் கிளைததுமேற் பிறழ்வதோ
பெருவானத், துறைகொள் கங்கையின் பெருக்கமோ புரந்தரன சுடர்ப்
படை தனிமீர்நத, சிறைகள் குன்றெலா முளைததவோ மாடமேற்
செழுமணிக் கொடியீட்டம். (௯)

பின்னல் சேர்நதி வேணியார் முத்தலைப் பிறங்கலி லயனுகி,
முன்னெ லாமிருந் துலகெலாம் படைத்தநாண் முகிலெலா மதியெல்
லாம், பொன்னெ லாநவ மணியெலா மணங்கமழ் பூவெலா முயர்வா
னின், மின்னெ லாங்கொடு சமைத்ததா மிந்நகர் மின்னனார் கூடி
வெல்லாம். (௧௦)

வேறு

விளர்தரு மதியின்பாலோ வெள்ளிவள் ளத்தின் பாலோ
கிளர்வதென் றுணராப் பிள்ளைக் கிள்ளைகண் முகப்ப வேகித்
தளர்வது கனக மேடைத் தளந்தொறுந் தேய்ந்து திங்கள்
வளர்வது தவள மாடம் வடிம்புதோய் சுதையான் மன்னோ. (கக)

பயிலுமே னிலைக டோறும் பந்தடித் தாடு வாளை
மயிலெனக் குயிலைபின் காட்ட மழலைவா யிசையா லஞ்சிக்
குயிலெனை மயில்பின் காட்டக் குழைகளா லளகக் கொத்தால்
வெயிலொடு புயலுங் காட்டி மீட்டுமீட் டழையா நிற்பார். (கஉ)

பச்சையாற் பவளக்கொத்தாற் பதுமரா கத்தான் முத்தால்
வச்சிர வயிடூ யத்தான் மற்றுள மணிகளாலு
மச்சினில் வார்த்தா லென்ன வணிகிளர் மாட வீதி
நச்சர வுச்சி யாட்கு நவமணி மாலை மானும். (கங)

வேறு

தெளிகுமணி வளையார்ப்பச் சிலம்பலம்ப வானுயர்ந்த
பளிக்குமணி மேடையின்மேற் பந்தாடப் பயிலவாரை
யளிக்குலஞ்சேர் பூந்தடத்தி லன்னமெனப் பொன்னாட்டுக்
களிக்கும்வா நதிக்கரையிற் கன்னியன்னஞ் சூழுமால். (கச)

வண்டாடுஞ் சோலைகளு மயிலாடுஞ் சாலைகளும்
விண்டாடு மேடைகளுங் கண்டுகண்டு மேதினிமான்
பண்டாடுங் கரங்களன்றிப் பயில்கோடி கரமெடுத்துக்
கொண்டாடு வதுபோலு மணிமாடக் கொடியெல்லாம். (கரு)

குவவுதம ணியசிகரி கோலவட வரைகாட்ட
விவருமணி மேனிலைக ளெழுபுவன முறைகாட்ட
நவமணிக ளழுத்தியது நவக்கிரக நிலைகாட்ட
நுவல்கணித நூலோர்க்கு நூன்மயக்கங் காட்டுமால். (கசு)

ஒண்மணிமண் டபந்தோறு முயர்கொடிகள் வானளவித்
திண்மையுற நின்றுடல் செங்கதிரோன் றேர்த்துகளும்
வெண்மதியிற் படாமாசும் விண்மீது படாமே
மண்மகள்செய் சாந்துப கொண்டுதுடைப் பதுமானும். (கஎ)

அருமபடிக நிலத்தாடு மணங்காரை யாடவர்கள்
விரும்படிக ளெனபபரவ வியன்முடிமே லதைதகங்கள்
வரும்படிகண் டலர்விழிபபாரா வருகாலை மருமாலைச
சரும்படிக ளடிசசுவடு தோன்றுமன் மறைததிடுமால. (௧௮)

வேறு

பொதிர்படக் ககனந்தாவும் பொலனமணி மாடகோடிக்
கதிர்கள்கண் வழுககித திங்கள் கனககோ புரத்தின்மோதிப்
பிதிர்படு மதனு லனமோ பிறையதாய்க் குறையா வெங்கும்
விதிர்படு நாளாய்க கோளாய் மீனகளாய்ப் பரம்பும் வானம். (௧௯)

விண்டருங் கொடிஞ்சித் திண்டேர் விழாவறா வசந்த வீதி
யெண்டரும் புயத்தெம் மாணை யெனறுமே நினறு போற்றுந்
தொண்டர்தங குழாங்கள் போலுனு ந்தைநெடு மாட மெல்லா
மண்டர்தங் குழாங்கள் போலு மம்பொனு டரங்க மெல்லாம் (௨௦)

வேறு.

தாயின் மிக்கவன் றொழு தூச்சகங்
கோயில் புக்கு வருபெருங் கொள்கையாற்
சேயின மிக்குல குண்டுமிழ் சீதரன
வாயின் மிககது கோபுர வாயிலே. (௨௧)

வேறு.

வாடைவந் துலவிய படிக மாமணி
மோடையி லுடிக்குழாத துலவும் வெண்பிறை
யோடைநீர்ப் பெருந்தட மதனி லோதிமப
பேடைதன் பார்ப்பொடும் பெயர்தல் போலுமால். (௨௨)

ஏகமா மரகதத் தியற்று மாளிகை
மாகமார் சூளிகை தொடுத்து மாடெலாம்
பாகமேற் பதிந்தொளிர் பதும ராகங்கண்
மேகமேற் பரந்தொளிர் மின்கண் மானுமே. (௨௩)

சேடக முயர்நிலை தீட்டுஞ் சித்திர
நாடகப் பத்திசேர் நடத்தை நாடொறும்

பாடகக் கால்களாற் பயின்ற தாலன்றே
வாடலி னுயர்ந்தன நமரர் மாதரே. (உச)

பளிக்குமா ளிகையின்மேற் பவளத் தூவிகள்
குளிக்குநீர்க் குளங்கண்மேற் குமுதம் பூத்ததாங்
துளிக்கரு முகிலினஞ் சூழ்ந்து லாவரல்
களிப்புறு சிறையளிக் கணங்களேய்க்குமால். (உரு)

இந்திர நீலத்தி னியன்ற மாடமேற்
சந்திர காந்தத்திற் சமைத்த தூவிக
ளந்தர மதிக்குநீ ரளித்தல் வேனிலுங்
கந்தரம் பொழிதுளிக் காலங் காட்டுமே. (உசு)

வேறு

சாந்தரைக்கு மடவார்கள் வீதிதொறுஞ் சவைதொறுஞ்சென்
மாந்தரைக்குங் குமச்சேறு மனுநாளும் வழுக்கெடுக்குந்
தேந்தரைக்கு ளுழவோர்க்குந் தெய்வநிலை போற்றுது
காந்தரைக்கும் பிடுவோர்க்குங் கைகூப்புங் கதிர்ச்சாலி. (உஎ)

வேறு

காமர்பொன் மாளிகைக் கவினி ரண்டுபொன்
மாமணி வயிரத்தான் முகப்பு வாய்ந்திட
லேமமால் வரையிரு பாலும் பௌவநாட்
சோமனு மிரவியுஞ் சுடர்தன் மானுமே. (உஅ)

திங்களை முகமெனச் செய்து நான்முகன்
பங்கய முகிழினைப் பதித்த தாலன்றே
நங்கையர் குவிமுலை நாளும் வெய்யவ
னங்கதிர் பரப்பினு மலர்ந்தி டாததே. (உகூ)

துன்னிய கொழுநர்பாற் சுரத நாரியர்
முன்னிய புலவியின் மொழியை மேடைமேற்
பன்னிய பசுங்கிளி பயிலும் பான்மைவான்
கன்னியைப் பயிற்றுவ காம நூலரோ. (௩0)

வேறு.

சிறுகாலை யட்டில்புக லருத்தியுறச் சமைத்தல்சுவை திருத்தி
யூட்டன, மறுகாலை யெனவுறு விருந்தமைத்தன மகப்பெறுதன்
மடநாணச்சம, பெறுகாலை யின்புறுதன முன்னுறங்கப் பின்னுறங்
கல பின்னெழாத, லுறுகாலை தொழுதெழுதல் பனிரண்டு மந்நகர்க்
கற் புடையோர் செய்கை. (௩௧)

ஓதுமறை யாற்பிரம முதகுழலாற் றெய்வமுயர் பலியாற் பூதம்,
பேதமா னுடமதிதி பூசையாற் றருப்பணத்தாற் பிதிர்க்கள் யாக,
மேதகுமை வகைவேள்வி யிவ்வகைசெய் தறுதொழிலும் விதியா
லாற்றிப், போதநெறிக் கொருதுணையாய் மறைக்கொருவித் தாயு
றைவர் புரிநூற் செல்வர். (௩௨)

மூலமறை மனுவேதி முறைபெறுசை வாகமத்தான் முதல்வர்
பூசை, காலமுற நித்தியநை மித்தியகா மியங்களினுற் கருத்தி
னுற்றி, யாலமமு துண்டபிரா னடியர்குழாத் திருந்தமுத மருந்தி நா
தன், சீலமல துணராதே யுணர்ந்திருப்பா முப்பொழுதுஞ் சிவநூற்
செல்வர் (௩௩)

காலைதொறு முறைமையரொடு நூலாய்ந்து குடிமுதலாஞ் சாப்புப்
போற்றி, மேலைநூற பாவலாகரும் வேதியர்க்கு மீந்துபல வேள்வி
வேட்டுச், சாலைதனிற் சிவபெருமான் றமர்களொடுந் தமர்களொடுந்
தகவா யுண்டு, மாலைதொறு மொற்றுய்ந்து துயிலிடத்தும் பார்காப்
பர் மனுநூற் செல்வர். (௩௪)

புங்கமா மறையோதி வாணிகந்தொட் டறுதொழிலாற் பொருள்க
ளாக்கிப், பிங்கலற்குங் கருகூலம் போலிருப்ப சொருகூலம் பிரியாச்
செல்வர், கங்கைமர பினிலுதித்துக் கலைபயின்று பொருள்வளர்த்துக்
கலிகளாய, வெங்களைகட்டியா தருமவேளாண்மை புரிந்திருப்பர் மேழிச்
செல்வர். (௩௫)

வேறு

மருவுறுநன் னெறிநிலத்து வாய்மையெனும் விதைதெளித்துப்
பெருகுகுண நீர்பாய்த்துப் பிறங்குசினக் களைகடிந்து
தருமமெனும் பயிர்வளர்த்துச் சகலபோ கமும்விளைக்கும்
பொருவருஞ்சீர்த் திருநகரம் புடார்ச்சுனபுண் ணியபுரமே. (௩௬)

மாமணி மண்டபமாட மாளிகைக ளுறுப்பாகக்
கோமதிய முகமாகக் கொங்கைகோ புரமாகக்
காமருதே ரல்குலாக் கடிமதின மேகலையாகப்
பூமகளா ரரசிருக்கும் பொன்னகர மிந்நகரம். (௩௭)

இல்லறமுந் துறவறமு மிடைவிடா வெறுக்கைவிடார்
பல்பயிர்க்கும் யோகியர்க்கும் பதந்தொறுங்கொண் டூப்பொழியு
நல்லவரும் விளையாட்டு நயந்தவருஞ் சூழ்கெறியா
ரல்லவரு மெல்லவரு மாதரிப்பா ரிரவலரை (௩௮)

வேறு.

பன்னகர் பதியா மென்கோ பாதலத் தரசின் வாழ்வாற
பொன்னக ரென்கோ புத்தேட் பொலிவினுன முனிவர் சித்தர்
கின்னரர் பதியா மென்கோ வாங்கவர் கிளைக்கு மாத்தா
லிந்நகர்க் கிணையா வேறொ ரிசைக்கலாந் தகைமைத் தாமோ. (௩௯)

பன்னக சயன னாட்டிற் பங்கய னுலகிற் றேவர்
மன்னகர் சுவர்க்கந் தனனில் வளமிகு நகரை யாரு
நன்னக ரெனவே யிந்த நகர்பெய ரிடுவா ராலு
மிந்நகர்ப் பெருஞ்சீர் கூற வெம்மனோர்க் கெளிய தாமே. (௪௦)

இந்தமா நகரை யாளு மிறையவ னிமய மீன்ற
செந்துவர்க் கனிவாய்ச் செல்வி செண்பக வல்லி பாக
னந்தமோ டாதி யில்லா னயினு மெவர்க்குந் தாயாய்த்
தந்தையாய்த் தலைவ னவான் சரிதையைப் பரவல் செய்வாம். (௪௧)

மூன்றாவது திருநகரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௭௦.

நான்காவது புராண வரலாற்றுச் சருக்கம்.

விரைசெய் தாமரை வியன்கலை மானுடன் மேவி
முருகு யிர்த்ததுநால் வாயுறு வாரண முழங்கி
யரச மைந்தபூந் தவிசுக மண்டல மசைத்துப்
புரையி லாவனந் திசைமுகக் கடவுளைப் பொருவும். (௧)

துளவ ணிந்துவே யிசைதந்து சுரபபுடைப் பாலுங்
களவு செய்துகாற் றளையுண்டு காவிளங் கனமுல
விளவெ றிந்துநீள் குருந்தமே லிவர்ந்துவிண் ணெடுபா
ரளவு செய்தலா லாழிமால் பொருவுமவ் வனமே. (உ)

வேள்வி பறபல புரிந்துவான் றருநிழன் மேவித்
தாழ்வி லாமுகி லூர்ந்துநீள் வச்சிரந் தரித்து
வாழ்வு சேர மகவிரா டலினக மலர்ந்து
சூழ்குலா வனம் பொன்னகர்க் கிறையெனத் தோன்றும். (ங)

துன்னு தாதணிந் தெழிலிநீர் மஞ்சனஞ் சொரிந்து
வன்னி பாதிரி மாதவி கூவிளம் வகுளம்
பன்னு சூதமேற் றவிர்மல ரருச்சனை பயின்று
கன்னி நீள்வனஞ் சிவபிரா னடியவர் கடுக்கும். (ச)

முறைப ழுத்தமெய்ம் மனத்துடை முனிவரர் வேண்ட
மறைப ழுத்தவாய்த் திசைமுகன் குசையினால் வகுத்த
நிறைப ழுத்ததோர் நேமியி னகத்ததாய் நிரம்பி
நறைப ழுத்தது கங்கைசேர் நைமிசா ரணியம் (ரு)

வாவி தாமரை வாண்முக மலர்ந்துநன் மருங்கிற்
காவி சாத்தியுற் பலமெனுங் கண்மலர் முகிழ்த்து
மேவி மாதவர் நிகர்ப்பது மின்னனார் குழல்போ
லாவி மாமணங் கமழ்வது நைமிசா ரணியம். (சா)

தேனுந் தும்பியு மெடுத்தபண் ணிசைசெவி மடுத்து
மானும் வேங்கையு மொருதலைத் துயில்வது மயில்கள்
கான நாடகம் பயிறரக் காணமா மறைகண்
ஞான யோகிகள் பயில்வது நைமிசா ரணியம். (எ)

ஆல முண்டவர்க் கன்பரா யறிஞரா யழியாக்
கால மூன்றையு முணர்ந்தவ ரிருப்பது கருதுஞ்
சீல மூன்றின்மேற் றெரிந்துமெய்த் தவங்கள்செய் வார்க்கு
ஞால மூன்றின்மேற் கதிதரு நைமிசா ரணியம். (அ)

வேறு

அவ்வனஞ் செய்ய தாக வருந்தவ ருழுவர் யாரு
மெய்வரும் விதியேர் பூட்டிச் சநிதைவித் தெறிந்து வேறாக
கைவரு பருவை மெய்யாம் புனல்சொரிந் தநேக காலஞ்
சைவமை திசுவே ளாண்மைச் சத்திர மகங்கள் செய்தார். (௯)

பண்ணிய தவங்கடானம் பரிவுற புரிவார்க் கன்றிக்
கண்ணிறைற் கண்டுளார்க்குங் கதியெனும் விதியை யோர்ந்து
நண்ணிய கலைகள் யாவு நவின்றருள் சூத னன்றோ
புண்ணிய வேள்விச்சாலை புகுந்தனன் முனிவர் சூழ. (௰)

பொருந்தவச் சூதர் சூழாப் புலன்மகத் தேர்க டாவி
யிருந்தவச் சூதர் போனுமிருடியர் வருடி யேத்தி
வருந்தவச் சூதன் றன்னை மாதவ வியாத னென்னும்
பெருந்தவச் சூதஞ் சேர்ந்த பேரிசைக் குயிலைச் சூழ்ந்தார். (௧௧)

ஆசனத் திருத்தி வாழ்த்தி யருக்கிய முதல நல்கிப்
பூசனை புரிந்தி யாங்கள் புரிமகந் தொடுத்த சாலை
வாசனை முகுர்த்த மனமேற வந்தனை பெரியோ யென்று
நேசனை வினவிக் கேட்பார் நிறைதரு புராண மெல்லாம். (௧௨)

பண்ணியல் பலபு ராணம் பகர்ந்தபின் பதினா லென்ன
வெண்ணியல் சிவபு ராண மீரைந்தி விலக்க மாக
நண்ணிய காந்தந் தன்னி னன்னகர்த் திருக்குற றாலப்
புண்ணிய புராண மெங்கள் புந்தியி னுவட்டா தென்றும். (௧௩)

அன்னதைச் சுருக்க மாக வறைந்தனை யடுநோய் தீர்ப்பான்
முன்னுமந் திரதத்தை யோதி மூலம்வித் தறியார் போல
பன்னரும் பலநூல் கேட்டுந் தவிர்ந்திலம் பதிமேற் றாகு
நன்னகர்ப் புராண மின்னு நங்கெமக் கருள்வா யென்றார். (௧௪)

மோனரீ துரைப்பச் சூதன் மொழிகுவான் முக்க ணார்க்குந்
தானமே யனந்தமாகு மவைகளிற் றவப்பூ வின்பத்
தேனமர் திருக்குற் றாலஞ் சிவாக சியமா மீது
ஞானபக் குவத்தார்க் கன்றி யாவர்க்கு நவிலொ ணாதால். (௧௫)

தன்மகனை முதலோ ராறு தகையானூற குரிய ரேனு
முனைவர் களிய ராதி மூவைந்து திறததாக கோதா
சொன்னநா லிருவ ருள்ளுந் தூயவர் நால்வர் தம்மி
லன்னமே யனைய ராளீர பாலபிரித தறிந்த வாறருள். (கசு)

அதிகாரந் தேவ ராலு மறிவதற கரிதா முளைமை
யதிவலி நிலைத்தி ஞானில வினவுதல் வல்ல ராளீர
பதிமுத லுரைதத தூன்றிற பரமெனும் பொருளைச் சேரும்
விதிவலி யுடையீர் நீரே யெனறுமேல வியந்து சொல்வான. (கஎ)

வேறு

சீர்பெருகு காந்தமெனுஞ் சிவபுராண மெழுஞ்சங் கிதைகளாறிற, கார்பெருகு குழலுமையாட் கெம்பிரா னுரைத்தருள்சங் கரசங்கிதை, யேர்பெருகுந் திருமுடிமே லிருந்தருளிக குமரதே சிகனெனு கோமா, னேர்பெருக வுணாந்துகும்ப சம்பவனுக குபதேச நிகழத்தி ஞுறல். (கஅ)

மாதவரி லுயர்மலய மாமுனிவ னதையுணர்ந்து வகைமை சாலப், பூதலத்தி லுணர்த்தியதா லகத்தியசங் கிதையெனவும் புகல்வர் மேலோ, ரீதலது சனற்குமர சங்கிதையுந் தருபொருளா மெழிற் செவ் வான, மீதிலெழு மதிபோலுங் குற்றமில மகிமையென வியந்து போற்றி. (கக)

விரிகூடக் கம்பகும்பக் களிறுபிளி றிடவுரித்து விரித்து வேங்கை யுரிகூட வுடுத்தருளி நடித்தருளுஞ் சிவபெருமா னுலக மீன்றாள் புரிகூடுந் திருமணத்தின பொருட்டாகக் குறுமுனிக்குப் புகன்ற காதை, திரிகூடத் தலமகிமை திரிகூட வரைமுதலாச் செப்பு கின்றான். (உ0)

நான்காவது புராண வரலாற்றுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கஅ0.

ஐந்தாவது திரிகூடமலைச் சருக்கம்.

கீத யாழிசைக் கின்னரர் கானமுங்
காதல் விஞ்ஞையர் பண்ணிசை கானமுஞ்
சீத மால்வரைத் தீங்குயி றகானமும்
வேத கானமு மிக்கது திக்கெலாம். (க)

முழைக டோறு முனிவர் குழாங்களே
யுழைக டோறு முயாமகச் சாலையே
கழைக ளேவுங் கதிர்மணி முத்தமே
மழைக ளேவு மறுவியை மானுமே (உ)

பந்தி பாய்முகில் பாய்மத மாவெனத்
தந்தி பாயுமத் தந்தியை வெற்பென
மந்தி பாயுமம் மந்திகள் பாய்தல்போ
லுந்தி பாயு முயர்வரைச் சார்பெலாம். (ங)

கான யாறுங் கடிமலர்ச் சோலைவாய்த்
தேன யாறுந் திசைபொரு மைமலைத்
தான யாறுந் ததைவன சோலையும்
வான யாறும் யமுனையு மானுமே. (ச)

செருவி லார்த்தெழு தேனபொரத் தேனிழி
லருவி யார்த்திட வார்த்திடு மைமவன
மிருவி யார்ச்சும புனத்தினு மெண்ணிலாக்
குருவி யாப்பக் குரல்பரந் தார்க்குமே. (ரு)

குமுத மொத்த விதழ்க்குறக் கோன்கொடார்
கமுக கெற்றிக் கறிபடர் முன்றில்வாய்
விமுதி னைக்கு விலையென நேர்க்குமே
ரமுதி னைக்கூ ரமாத ரளபபரால். (சு)

வேறு

சீர்மலி படிகப் பாறை பத்தியாச் செல்வான் மீனை
நீர்தரு கயல்போற் கொத்து நிறைதரு படப்புள்ளிட்ட

மூர்மணிச் சுடிகைப் பாந்த ளுறுகையென நாதி யூதிக்
கார்மலி குளிர்கருத் தீப்போற் காயவன கிழகசூன மந்தி (௭)

நகிலெழும் புகைபார்க் கெனன நணிகெழு பொருப்பின் மாத
ரகிலெழும் புகையும் வேட ரடுபுனத தகருச் சாநத
மிகிலெழும் புகையும் வேத வேள்வியின புகையும் விண்மேன்
முகிலெழும் புகைபோன் மொய்பப முகிழ்ப்பாவா னவரு நாட்டம் (அ)

ஆழபுன லருவி யாாபபு மநதண வைரநது நாறு
வேள்வியினார்பபு மேலை விணணவ ராாபபு மாதர்
வாழபுனக கவணகல லாாபபு மணிவரை யார்பபு மாங்கே
யூழ்வலி கடக்கின் றூர்போ லுருமொலி கடக்கு மாதோ. (௯)

மழைதரு முதததும் வான மதிதரு முநது நீண்ட
புழைதரு பணைககை நீலப பொருபபினமா மருபபின் முததுங்
கழைதரு முதது மேனக் களிறுகோ டுருத்த முததும
விழைதர வொளிருஞ சாரன் மிஞ்ஞெளிர் வான மேய்க்கும். (௧௦)

வேறு.

சோலை காட்டுந் துறைதயிரு ளாலிரு
வேலை காட்ட விலாமையின மெய்ததவர்
காலை காட்டிவ வாளிக் கமலங்கள்
மாலை காட்டு மலர்தரு காவியே. (௧௧)

மாக மேனகை மங்கை யுருப்பசி
மோக நாடகம பார்ப்பதின மொய்ததெழார்
தோகை மாமயி லாடலைச சோலைவாய்
மேக மேனின்று பார்ப்பர்விண் ணோரெலாம் (௧௨)

மலைக டாவு மநவிகள் வானதித
தலைக டாவுந் தலைமதி மானின்மேற்
கலைக டாவுங் ககனத்து மேடைமே
னிலைக டாவு நிரைவரை யாடரோ. (௧௩)

கோல மாங்குயில் காவினிற் கூவுத
லால முண்டவ னிங்குள னதலாற

றலமு வான்ந் தடவப் பெறீரென
மால யன்றனைக கூவுதன மானுமே. (௧௪)

அருவி யாடிக் கரைபுகு வார்க்கண்டர்
தருவி மானமொப் பாமலர்ச் சணபக
மருவி மாருதத் தானுகு மாமலா
பொருவில் வானவர் பூமழை போனுமால். (௧௫)

சால மாநற வம்பணை சாதியே
சால மாநற வம்பணை சாதியே
யேல மார மிலவங்க நாறுமே
யேல மார மிலவங்க நாறுமே (௧௬)

கானத் தும்பி கடாங்கவிப் பாலெழு
கானத் தும்பி கடாங்கவிப் பாலெழுத்
தானத் தும்பர் களிறனொடுந் தாக்குகைத்
தானத் தும்பர் களிறனொடுந் தாககுமே. (௧௭)

கனமு ழக்குவ கான மடங்கலுங்
கனமு ழக்குவ கான மடங்கலுமா
வனம டுத்துறை மாகய மொன்றுமே
வனம டுத்துறை மாகய மொன்றுமே. (௧௮)

வண்டி னங்கண் மலர்வன சம்பதில்
வண்டி னங்கண் மலர்வன மாதரார்
கண்டு ளக்கு முகத்தலங் காட்டுமே
கண்டு ளககு முகத்தலங் காட்டுமே. (௧௯)

மாவி ருப்பை மகிழ்தரு வன்னியே
மாவி ருப்பை மகிழ்தரு வன்னியே
நாவி னிதத நவிற்றுவ வாசகம்
நாவி னிதத நவிற்றுவ வாசகம். (௨௦)

கோட ரங்குயி லொடுங் குலமாக்
கோட ரங்குயி லொடுங் குலமாயி
லாட ரங்க மறையு மருவியே
யாட ரங்க மறையு மருவியே. (௨௧)

வான ரமபையின் மாவிற பலவின்மேல்
வான ரமபையின மாவிற பலவின்மேல்
வான ரமபையின மாமயில யாழ்செய
வான ரம்பையின் மாமயி லாலுமே (உஉ)

பூண்ட வாது புணர்முலை யார்நகை
பூணட வாது புணாமுலை யாாபடா
ராணட சோக மமாரு நீழலவா
யாணட சோக மமாரு மெய்துவார். (உ௩)

வேறு.

மன்றலயர் பெருவளங்க ளிவ்வகையால வளர்ந்தோங்கி
மினறலைய சடையாாக்கு முமைக்குமிவிய ஞடரங்காய்த்
தன்றலையில மந்தமதோர் தவம்வளர்தரூச் சிவம் வளர்சகுந்
தென்றலையும் வளர்ககுமது செணபகபபூந தடங்காவே. (உ௪)

மற்றூரும் புகழ்கயிலை வடமலைவிட டெம்பெருமான
முற்றூத களபமுலை முதல்வியுட ஞறையுமிடங்
குறறூலத திருககருன குளிர்மலர்சசெண் பககாவுந்
தெற்றூக வுடையமலை திரிகூடத திருமலையே. (உ௫)

பூவருகக முதலாய புவனமெலாம படைத்தளிககு
மூவருக்கு முளைக்குமிட மாதலான் முதுமறைகண
மாவருக்கை யாய்முளைத்து மாதவஞ்செய் மகிமையினூற்
றேவருககுந தெரிவரிதாந் திரிகூட வரைமூலம. (உ௬)

வேறு.

தெய்வ முத்திரைக் காவென வளிபடாச் செண்பகப் பொழி லென்னுங், கைவ சப்படத் தகைந்துபைந் தாதினூற கமழ்திரு நீரு ட்டி, மைவ னத்துறை நாளின்மேற் கோளின்மேல் வானின்மேல் வானோர்மேற், சைவ முத்திரை சாதருமுத் தலைக்கிரி தண்டமிழ்த் திரிகூடம். (உஎ)

ஈன்று காப்பது மழிப்பது மறைப்பது மிதற்குமேல் விளையாட்டு
மான்ற பல்வகைக் காரண காரிய மவையெலா முறைதோன்றத்

தோன்று காலமுங் கணிதமுங் கடந்ததோர் சுடர்முளைத் திடுநாளின்
மூன்று காலமுந் தனனிடை முளைத்திட முளைத்தது திரிகூடம். (உஅ)

தம்மை யேதமக் கறியொணு திருவெனச் சமைந்தமும் மலமோடச்
செம்மை யேமுதன் முச்சுட ரெறிபபது சென்னசஞ் சிதமேய
வெம்மை யேதொடுத் திம்மையே மறுமையே பயங்கு முப்பவ நோய்க்கு
மும்மை யேய்மணி மந்திர மருநதெ்ன முளைத்தது திரிகூடம். (உகூ)

பின்னு செஞ்சடை யெம்பிரா னெத்தலம் பிரியினும் பிரியாதே
துன்னு கின்றமால் வரையெனத் தமைப்பிரி தொறும்பிரி வாறுமே
மன்னு மாடக வரையிர சதகிரி மந்தர மெனமூன்றும்
பொன்னின்மூவகைககொடுமுடி யாமெனப்பொலிந்தது திரிகூடம் (௩0)

கவன நான்முக நாரணப் பிரளய கற்பகா லந்தோறு
மெவன மாகவித் தலத்திடைச் சிவபிரா னிருந்ததலா லழியாமற்
புவனம் யாவையு மொருதலை யந்தர மொருதலை புரையில்லாப்
பவன மோர்தலை யாகநின றெடுத்தருள் பழமலை திரிகூடம். (௩க)

ஊற்றி ருந்ததேன் கமலமே லுவரிமே லோங்கன்மே லனம்புள்ளே
றேற்றி ருந்துமுச் செயல செய்வான் மூவடி வெடுப்பவர்க் கிடமாக
மாற்றி ருந்தபொன் மேகலை மூன்றெடும் வயங்குதெக் கணமேவி
வீற்றிருந்ததோர் வடநெடுஞ் சயிலமே விரிதமிழ்த் திரிகூடம். (௩௨)

பொன்ம லைக்குமோர் முதுமலை புதுமையாற் புதுமலை கயிலாய
நன்ம லைக்கொரு துணைமலை புவரிசூழ் ஞாலமேல வளர்ந்தோங்கும்
பனம லைக்குமோர் தலைமலை திசைதொறும் பசுந்தமிழ் மணநாறுந்
தென்ம லைக்கொரு வடமலை சிவபிரான திருமலைத் திரிகூடம். (௩௩)

வேறு.

ஆமையெழுத் தானுலகை யருள்செய்வார்க் கிடமாகி
மாமையெழுத் தூடாடா மறைநானகின் முதறபகிடந்த
வூமையெழுத் துருவாகு முயர்சயில மவ்வெழுத்தின்
சேமவெழுத் தொருமூன்றின வடிவமே திரிகூடம். (௩௪)

ஆடலொரு மூன்றாகி மூவுருவு மமைந்தாாக்குக்
கூடமொரு மூன்றாயுங் கூடமே யிருக்குமறைப்

பீடமொரு மூன்றாயும் பேரெழின்முத் தேவியர்க்கு
மாடமொரு மூன்றாயும் வயங்கியது திரிகூடம். (௩௫)

எக்குணமோ வெப்பொருளோ வெச்செயலோ வெனமறையு
மிக்குணரா வகையுணர்த்த யான்மாட்டேன் மெய்யடியா
ரக்குணமே யச்செயலே யப்பொருளே யானபிரான்
முக்குணமோ முச்செயலோ முப்பொருளோ திரிகூடம். (௩௬)

வேறு.

பொன்னின்மா மணியருவிப் பூமாலை கரதலமேந்தி
வன்னிசேர் கரத்தார்க்கு மணம்பூட்ட வருமிமையக்
கன்னிபோல் வதுகருணைக் காசினியா மடமகட்குச்
சென்னிபோல் வதுகனகத் திருமவுலி போல்வதால். (௩௭)

முந்தையார் நதிசூடி முத்தலைவே லையுமேந்தி
விந்தையார் கோடீர மதிவளைந்து விடையேறு
மெந்தைபோல் வதுகுலத்தி லுலகின்ற பெருமாட்டி
தந்தைபோல் வதுகருணைத் தாய்போல்வ துலகினுக்கும். (௩௮)

வேறு

பூமடந்தை தனமிசைந்து பாரிடந்து வானளந்து பொனனை மேவி
மாமணியி னிறம்படைத்து வானரம்புள் ளேறியலை வாரி மேவித்
தாமரைமா மலரிலஞ்சி தளிர்ப்பூத்துச் செழுந்திகிரி சங்க மேந்தி
காமமா யிரம்படைத்த மால்போலுந் திரிகூட ஞானக் குன்றம். (௩௯)

உந்திமிசை வந்துதடப் பாணியாற் குவலையங்க ளுவப்பி னீன்று
விந்தைசே ரம்புவனம்பலபடைத்துத் திசைமுகங்கண் மேவி வாணி
யிந்திரற்கு மிடர்நீக்கி யெண்கிரியின் வாகுமிகுந் திருந்த லாலே
முந்துபது மத்தயனை நிகர்காட்டுந் திரிகூட முருகார் குன்றம். (௪௦)

எத்தலமு மேகலிங்க முளதாகும் பஞ்சலிங்க மிசைப்பர் மேலு,
முத்தாகா சியிற்பதிட்டை கோடிலிங்கம் வடவருவி யுவரி மேய்ந்து,
மைத்துளிபெய் திரிகூடச் சிலையெலாஞ் சிவலிங்க வடிவமாகி, யத்
துணையுஞ் சிவமாகி லெத்துணையென் றெடுத்துரைப்போ மதன்சீ
ரம்மா. (௪௧)

திரிகூடத் திருமலையை வலஞ்செய்தார் தீராத வினைக டீர்ந்தார், திரிகூடத் திருமலையைத் திசைநோக்கிப் பணிந்தவருஞ் சிவத்தைச் சேர்ந்தார், திரிகூடத் திருமலையின் கீர்த்தனங்கள் கேட்டவருந் தேவ ராணுர், திரிகூடத் திருமலைசார்ந் திருப்பவர்கண் மகிமைதுதி செய்யற் பாறரோ. (௪௨)

வேறு

என்றிவை பகருங் காலை யிவ்வகை நானகிறு
நன்றிசேர் கதிகள் பெற்றார் நற்கதை நவில்வா யென்ன
வொன்றிய முனிவர் கேட்ப வுளமகிழ் சிறந்து சூதன்
குன்றினை வலஞ்செய் தான்சீர் முதற்கொண்டு கூறலுற்றான். (௪௩)

பொதியமே விமைய நீங்கிக் குறுமுனி போதுங் காலை
யெதிர்தொழான் றவமால் பூண்ட விந்திரத் துய்ம்ம னென்னு
மதிகுல நிருபன் றன்னை முனிந்துநின் மதத்தி னாலே
யதிர்குரான் மதமா வேழ மாகெனச் சாபஞ் செய்தான். (௪௪)

நின்வர வுணரா வென்னை நெறிகொலோ சபிப்ப தென்ன
மன்னவன் வணங்கிக் கூற மலயமா முனிவன் முக்கண்
முன்னவ னடியா ராகக் காணின முகந்துற வெழுந்து தாழ்ந்து
பொன்னடி வணங்கார் யார்க்கும் புகல்வதிச் சாபமென்றான். (௪௫)

முனிவர சரணஞ் சாப மோசனம் புரிவா யென்னத்
தனிதொழு மரசைக் கும்ப சம்பவ னோக்கி யெங்கோ
னனிவரைத் திரிகூ டத்தை நண்ணிநீ வலஞ்செய் காலம்
புனிதமுற் றிடுவை தென்கீழ்ப் புறத்தொரு தடத்தி லென்றான். (௪௬)

பாயிர மறைதேர் கும்பப் பண்ணவ னருளாற் பின்ன
ராயிரங் கரிக்கு வேந்தா யடற்கயேந் திரப்பேர் பெற்றுப்
போயது குணிப்பில காலம் புனம்பல சூழ்ந்து வேழ
மேயது தவத்தா லோர்நாள் வியன்றிரி கூடச் சாரல். (௪௭)

உலவுதென் றிசையிற் கொண்ட லுலாப்பிடி யெனப்போய் மேல்பாற்
குலவுவெள் ளருவிக் குன்றைக் கோட்டுமா வெனப்போ யாடிச்
சுலவிய தடபாற் சோலை முக்கனி சுவைத்துக் கீழ்பா
னிலவுவெண் கவள மென்று சென்றது பனைக்கை நீட்டி. (௪௮)

வேறு.

சோதி மால்வரை சூழ்ந்துதென குணதிசைச் சுனையின
மோது தண்புனல் பருகையி லொருகையை முதலை
காதி வெங்கய மிழுத்திடக் கயங்கரை யிழுபட
வாதி னாசலொத் தாயிரம யாண்டுபோர் மலைந்த (௪௯)

தால மீதில்வின் னுயர்புடார்ச சுனந்தனைச் சார்ந்து
கூல மேவிதின றமாசெய்குஞ் சரங்குறை திரையி
னூல மேயெனப் பொருவலி முதலையா லயர்ந்து
மூல மேயென வோலமிட் டதுதனி முதலை. (௫௦)

ஓல மென்றலு முயர்பெரும் புடார்ச்சுன புரத்தின்
மூல மொன்றதாய் மூவடி வெடுத்தருண முதல்வ
னீல விண்டுவா யுறையுநா ணேமியம் படையாற
கால வெங்கரா மடர்த்ததுநீள் கடகரி காத்தான. (௫௧)

முத்த லைக்கிரி வலம்வரப் பெறுமுது தவததான
மைதத லைக்கரி வடிவுபோய் வானவ வடிவாய்
மெய்தத லைப்பெருஞ் சுவர்ககநா டெய்தினன் வேந்த
னத்த லைக்கிரி மகிமைகேட் டவனகதி யகறைவாம். (௫௨)

வேறு.

பார்குட ரண்டம் வேர்வாய்ப் பகர்தரு தோறற நாணகி
னேரெழு பிறபபிற றெய்வ மீரேழு மகக ளொனபா
னீரின விலங்கு புள்ளு பப்பத்து நிலைநா லைந்தாங்
கூர்வன பதினொன் றாக யோனியெண பத்து நானகே. (௫௩)

இன்னவா மிலக்க மியோனி யெய்திய வுயிர்கட் கெல்லாம்
பன்னுபுண் ணியமே பாவம் பாவபுண ணிய முச் செய்கை
பொன்னகர் நிரையம் பூமி புவனமாப் பொசிககும் போக
முன்னது குறைவு மேறற முயன்றது பின்னு மாக. (௫௪)

தாங்கரும் பாவ மிககான் றருமமுஞ் சிறிது செய்தான்
பாங்குசெய் தருமபாவப் பயனுண்டு பாரை நீங்கி
யோங்குசீர்த் தரும போக முண்டனன் சுவர்க்க மேவி
யாங்கது தொலைவின் வானோ ரகற்றவந் தரத்து வீழ்வான். (௫௫)

விஞ்சையர் திரிகூ டச்சீர் விண்ணிடைப் புரியுங் கான
மஞ்செவி குளிர்ப்பக் கேட்டா னகன்றது தொடர்ந்த பாவ
மஞ்சன மறலி தூதர் வருமுனம் வந்து வானோர்
தஞ்செனு விமான மேற்றித் தமனிய வுலகஞ் சேர்த்தார். (௫௬)

வரைத்திரு நாமங் கேட்ட மகிமையாற் சுவர்க்க மேவித்
திரைக்கட லமுத மாந்தித் தேவரோ டிருந்தா னினனம்
பருப்பதச் சாரல் சார்ந்தான் றிசைநோக்கிப் பணிந்தான் செய்கை
சருக்கமே லரிக்கு நாதன் சாற்றிய கதையிற் காண்மின். (௫௭)

ஒன்றெனப் பொருந்தா வேறு பிரிந்திடா வுற்ப வத்தி
னென்றுமுட் புகுதா நீங்கா விறையரு ளான்மா மூன்றுந்
தொன்றுதொட டமைந்த சுத்த சொரூபமே வடிவென் றோர்ந்து
மன்றலந் திரிகூ டத்தி னுறையுமா மறைகண மூன்றும். (௫௮)

வெதிர்தரு தரள ராசி வெண்மையாற் கயிலைமானுங்
கதிர்மதி வலத்தாற் பொன்னன் மேருவே கடுக்குங் கண்டோர்
மதிவலி யிரும்பைத் தன்பால் வலித்தலாற் காந்த வெற்பாம்
புதியசீர்த் திரிகூ டத்தை நிகர்வதோர் பொருப்பு முண்டோ. (௫௯)

வம்பரும் பதும ராகம் வளர்வெயில் விரித்தலானும்
வெம்பரா மணியின் சோதி விரிதரு செக்க ரானு
மும்பரா னுகுத்த வேயி னொளிமணி நிலவி னானு
மெம்பிரான் றிரிகூ டத்துக் கிராப்பக லில்லை மாதோ. (௬௦)

சித்தராய் விஞ்சை யோராய்த் தேவராய்த் திகழ்வோ ரெல்லாம்
பத்தராய்த் தருவாய் மாவாய்ப் பறவையா யுறைவர் மேன்மேன்
முத்தராய்க் கதிகட் கெல்லா முதல்வராய் விடுவ ராகு
லத்தனார் திரிகூ டத்தி னதிசயம் விரிக்கற் பாற்றோ. (௬௧)

வேறு.

குவிப்பாக வுரைத்ததெனச் சூதனெடுத் துரைப்பமுனிக் குழாத்
தோ ரெல்லாம், புவிப்பாக மறைவேள்வி தருமுன்னே யெங்களுக்குன்
புராண வேள்வி, யவிப்பாக மெனவளித்தாய் திரிகூட வரைமகிமை
யமுத வாரி, செவிப்பாகம் பெறறுகாந்து தவிப்பாகுஞ் செனனவிடாய்
தீர்ந்தோ மென்றார். (௬௨)

ஆன்ருண்மை யுயிராகி யுயிர்க்கெல்லா முணர்வாகி யறிவுக் கெல்லாஞ்
சான்ருகி முப்பொருளுந தாஞகி வாஞகிச் சகங்கள் யாவு
மீன்ருனுக் கிடமாகுங் கயிலாயஞ சிவலோக மிரண்டென் பார்கரு
மூன்ருகுங் குறருலத தலைகிமை மொழிகவென மொழிவான் சூதன.()

ஐந்தாவது திரிகூடமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம ௨௪௩

ஆருவது திருக்குற்ருலத் தலமகிமைச் சருக்கம்.

கூரேறு மழுப்படையார் தலங்கண்மகி தலத்தனந்த கோடியேனுஞ்
சீரேறு மூர்த்திதலந் தீர்த்தமெனு மூவகையாற் சிறந்த தான
மீரேழு தலமாகு மெந்தையார்க் கதிகதல மிவற்றி னுள்ளு
மோரேழு தலமதிக மிவையிலொரு தலமதிக முணர்த்தக கேண்மின்.()

வரமேவு திருவாரூர் காளத்தி யருணைதில்லை மதுரை காஞ்சி, புரமாதி பலதலததும் போந்துறைத லொவ்வொருவர் பொருட்டே யாகும், பரமான தனிமுதலவ னூழிதொறு முலகமெலாம் படைத்துங் காத்துந், திரமாக வரசிருக்கும் பரமரக சியததானந் திருக்குற்ருலம். (௨)

வேறு.

பூதல விலாசந் தன்னிற் புதுமைசேர் தலங்கள் யாவும்
பேதமாங் கறபந் தோறும பிரளயத் தொடுங்கித் தோனறு
மாதனு மழிவு மில்லா வநாதியே திருக்குற் ருலங்
காதலி னறிவு மிக்கீர் காரண முணர்த்தக் கேண்மின். (௩)

பொருந்திரைக் கடல்களேழும் புடைபடு தீவுந் தாவிப்
பெரும்புறக் கடலு மீணமிப் பிறங்கல்கால் சாயப் பாய்ந்து
வருந்திரண் மேரு வாதி வரைகளுந் திசையும் பாரு
மொருங்குற வொருக்கி மேல்கீ ழுலகெலாம் புகுந்து தாக்கி. (௪)

பரந்தெழு புவன மெல்லாம் படர்ந்தயே ருகாந்த வாரி
துரந்தெழு மண்ட மூலத் தங்கியின் சுடரான் மண்ட
வுரங்கெழு சண்ட வாயுக் கனலெலா மொடுங்கி வான
நிரந்தரித் துலோகா லோக நெடுவெளி யாய காலம். (௫)

ஆருநீர் கனலகா லண்ட மழிக்குநா ளழியா தாகிக
கூருமால் வரையும் யாறுங் குறிகமொண்டு திசைக டோறு
நேருறு குரோச மைந்தாய் நின்றது திருக்குற் றால
மேருவி லேநதிக் கங்கை மிலேந்தநம் பரனே போல. (சு)

அப்பெரும் புவன மெல்லா மழியுநா ளழியா தாகி
யிப்புரங் கிரியும் யாறு மிருந,தவா றெவ்வா றெனனின்
முப்புர மொடுங்குங் காலே மூவர்வீ டென்ன மூன்று
மொப்புற நினற தென்று மொருவன தருளான் மன்னோ. (எ)

அரவணி சடையா னெங்கு மமர்கினு மருநதேன் கங்கை
கரைபொரு திரிகூ டத்துக் கலையெலா நிரம்பா நிற்பன்
விரவுபே ருலக மெல்லாம் வெயில்விரித் தெழுந்த தேனு
மிரவிதன கிரணங் காந்தத் திசைதரு பொலிவு போல. (அ)

தருமமே கருதித் தானந் தவம்பல புரிந்தா ரேனுந்
திருவளர் திருக்குற் றாலச் சிவபிரான சனனி தானந்
துருவினர் பணிவார்க கனறித் தொலைந்திட லரிது பாவம்
பரிதிசன் னிதியி லன்றிப் பஞ்சினைச் சுடுமோ காந்தம். (கூ)

வேறு.

ஆல வாய்திருக் காளத்தி காசியண் ணாமலை திருவாரூர்
மேல மன்றகந் திருவிரா மீசசூரம விடுபஞைக் கவராகச்
சூல பாணியார் மற்றுள தலமெலாந் துணர்ததகைஞ் சினையாக
மூல மாகவே யுலகெலாந் தழைத்திட முளைத்தது குற்றாலம். (கo)

உடைய நாயகி திருமணக் குழுவின்மூ வுலகமு மொருங்கேறி
வடத னிப்புலந் தாழ்ந்துதெற குயர்ந்தநாள் வானவர் தொகைக்கெல்
கடமு னிப்பிரா னொருவனே நிலைபெறக் காசினிப் பெரும்பார [லாங்
மெடைத னக்கொரு தட்டெதிர் நின்றதா லிறைதிருக் குற்றாலம். (கக)

சங்க வீதிபொற் கந்தரந் திருமுகந் தமனியப் பெருங்கோயி
றுங்க வார்குழல் சண்பகா டவிபெருஞ் சொர்க்கமே திரிகூடம்
பொங்கு மாகட லுந்திபொன் மேகலை பொருந்துசித் திரகங்கை
நங்க ணாயகன் மருவுகுற் றாலமா ஞாலநா யகியார்க்கே. (கஉ)

மேவ ராவகி லாண்டமு மொடுக்கிமேல் விதித்தரு ளொருதேவன்
மூவ ராகவித் தலத்திடை முளைத்திட மூலமா நகராகி
யாவ ராகினு முணாதர வரியதா லிந்நகாப் பெரும்பானமை
தேவ ராசிய மென்பனோ பாமரா சியமென வுரைக்கேனோ. (கங)

வேத மாகிய குறும்பலா நீழலின் விரிஞ்சனமால் வடிவாகிப்
பூத நாயக னெனவரு சிருப்பவன புவனநா யகி காண
நாத மாகிய விண்முர சதிர்தர ஞானசித் திரமன்றிற்
காத லாய்த்திரு நடம்புரி வதுதல மகிமையாற களித்தனரே. (கச)

இந்து வானிடை யிழிந்து நீழ் வழிக்கென வெழில்வரைத் திரிகூடம
வந்து பாய்தரு திரையரு வித்துறை வரதனமஞ் சனசாலை
நந்து வீதிசூழ் சினகரந் திருவுரு நண்ணுபா தலமாதி
யைந்து வாய்தனு மைம்பொறி வடிவமா மாடலம்பர ஞர்க்கே. (கரு)

ஆர்த்த மூலமு மீறுமில் லாதவ னண்டமூ லமுந்தேறுக
கீர்த்தி மூலமே கிளாக்கென னனகர்க் கிரித்தலை யலைமோதுந்
தீர்த்த மூலமுந் தலத்தின்மூ லமுமுயா சிவலிங்க வடிவான
மூர்த்தி மூலமு முணர்வரோ வுலகொரு மூனறையு முணர்ந்தாரும்.(கசு)

மனித ரோபெருந் தேவரோ வளர்மது கங்கையோ வானோரே
புனிதர் சண்பகச் சோலையோ கற்பகப் பொதும்பரோ புவிபோற்று
மினிய குன்றமோ சிவலிங்க வடிவமோ வென்றுபே தாபேதந்
தனையுணர்த்துவ தெம்மனோர்க ளெளியதோ சதுர்மறைக்கரிதாமேல். ()

வேறு.

புந்தியுற நினைந்தார்க்கே யருணகிரி தரிசனைக்கே புலியூர் பேறு நந்துதவழ் திருவாரூர் பிறந்தார்க்கே யிறந்தார்க்கு நல்கும் காசி யெந்தையார் திருவருளாற் பிறந்தார்க்கு மிறந்தார்க்கு மெதிர்கண்டார்க் குஞ், சிந்தையுற நினைந்தார்க்கு மழியாத கதிகொடுக்குந் திருக்குற றாலம். (கஅ)

பிறந்தவர்க்கு முத்திதருஞ் சிவமுரசஞ் செவிகேட்கப் பெறலாற காட்சி, சிறந்தவர்க்கு முத்திதரு மெவ்வடிவுந் தெய்வவடி வாதலாலே, யிறந்தவர்க்கு முத்திதரு மிறைதிருமந் திரஞ் செவியி லிசைக்கு மாற்றாற், லறந்தழைக்குங் குறறாலமறிந்து நினைப் பவாக்குமுத்தி யரிதோ வம்மா. (ககூ)

எத்தலத்தி லெவர்புரிந்த பாதகமு மித்தலத்தி லெய்தத் தீருங்
கைத்தலத்தின் மழுவுடையார் குற்றாலந் தனிற்புரிந்த கடிய பாவ
மத்தலநால் வகையிலொரு மித்தலமவி டகன்றே லவனி யாதி
முத்தலத்திற் சென்றாலு முடியாது முடியாது முடியா தன்றே. (உ0)

வன்னிதா னம்புகுமுன் மானதத்தா னந்தோய மாட்டா ரேனுஞ்
சென்னிதானந் தொடுத்துத்த திகழுமிரு வகைத்தானந் தேவ தேவன்
சன்னிதா னமுனியண்டு சதுட்டையத்தா லகன்றோடுஞ் சகல பாவ
மெந்நிதா னமுநிதியும் பெற்றாலுங் குற்றால மிகவார் மேலோர். (உ௧)

உம்மையுறு பாதகங்கள் பஞ்சுபோற் பறக்குமந்த வூதை யாலே
யம்மைதரு மலச்சேறு கழுநீராகக் கழுவும்வட வருவித் தீர்த்த
மிம்மைவினை யிருமோட்டுந் திரிகூடப் பரஞ்சுடரை யிறைஞ்சுவார்க்கு
மும்மையுந் தீர்ந்தந்தியத்தி லருட்டருஞ் சனனிதியழியா முத்திநல்கும்.()

மந்தமா ருதமீர வாளோச்சி வீசுநெடு வரைத்தண் சாரல்
சிந்துநீர் வடவருவி சிலைபூட்டி யம்பிறைகளுஞ் செழுந்தேன் பில்கும்
பைந்தளிர்ச்சண் பகச்சோலை பாரதண்டங் கொடுபுடைக்கும் படர்
திக்கெல்லாம், மிந்தநக ருறைவார்மேல் வந்தவினை தரித்துநிற்ப தெந்த
வாறே. (உ௩)

வேதாளம் பாடவொரு வெளியிலா டியபெருமான் வேதம் பாடப்
பாதாள வாய்தலுறை பணியரசுங் குறுமுனியும் பணிசெய் தேத்த
மாதாள முமைபயிற்ற வரிபிரமர் முடிதாழ்ப்ப வானோர் போற்றி
யாதாளி புறநடிக்குஞ் சிறபொதுவுஞ் சிறபரையு மதனபாலன்றே.(உ௪)

இந்திரனூர்க் காதாரங் கருவூர்க்கு நமனூர்க்கு மேட்டாத் தூரஞ்
சந்திரசூ ரியர்முதலோர் பதங்களுக்குத் துருவபதந் தனிவேற் கந்தர்
கந்தமா தனமாதிக் கணபதிக்குக் கயிலாயங் கயிலை யார்க்குச்
சிந்தைசேர் சிவலோகந் தெளிந்தார்க்குப் பரமபதந் திருக்குற்றாலம்(உ௫)

புவலோகத் திருப்பவர்கள் சுவலோகம் விரும்புவர்மேற் போகம்
வேட்டுச், சுவலோகத் திருப்பவர்சத் தியலோகம் விழைந்திருப்பர்
தொலையா வேதன், றவலோகத் திருப்பவர்கண் மாலுலகம் விரும்புவரித்
தனைக்கு மேலாஞ், சிவலோகத் திருப்பவருந் திரிகூடத் திருக்கும்வாஞ்
சிந்திப் பாரே.
(உ௬)

கயிலாயத் தினிலுறையுஞ் சீகண்ட பரமனுயர் கயிலை நீங்கி
மயிலாய சாயன்மட மங்கைகுழல் வாய்மொழியை மணந்து மேருச்
சயிலாதி பொதியில்வரைத தலங்களழி யினுமழியாச் சங்கக் கோயி
லெயிலாக விருப்பதனாற் பூலோக கயிலாய மிதுவே யனறே. (உஎ)

சிவமதுகங் கையுங்கடவுட் செண்பகத்த டாகமுமேற் சித்தர் வானோர், தவமுனிவ ருவநதாடும வடவருவித் திரிகூடச் சயிலச் சார்பு, நவநீதியுந திரைகொழிததுக கதிகொடுக்குஞ் சித்திரமா நதியுங் காண் பான், புவனமிசை பிறக்கவின்னந தவமபுரிவர் பொனனுலகிற் புகுந்து ளோரும். (உஅ)

பொங்குமா கடலருவிப புணணியதீர்த தமுங்கடவுட் பூட்டா வில்லுஞ், சங்கவீ தியுந்தாணு மாலயதொொட் டிலுமாதி சத்தியான, நங்கைபீ டமும்வேதக குறும்பலவு நனனகரு நயபபா லன்றே, வெங் கணு யகர்பிரமா வாகிநெடு மாலாகி யிருந்தா ரென்றும் (உகூ)

பிதுர்கண்டந் தீர்த்தபுரஞ் சிவததுரோ கந்தீர்த்த பெருமை மூதூர்
மனுவெண்டா னுயிர்மீட்ட புரம்பவர்க்க மீட்டபுரம் வசந்தப் பேரூர்
முதுகங்கை வந்தபுரஞ் செண்பகா ரணியபுர முத்தி வேலி
நதிமுன்றின மாநகரந் திருநகர நன்னகர ஞானப் பாக்கம். (௩0)

வேடன்வலஞ் செய்தபுரம வேழம்பூ சித்தபுரம் வேத சத்தி
பீடபுரஞ் சிவமுகுந்த பிரமபுர முனிக்குருகும் பேரூர் தேவ
கூடபுரந திரிகூட புரமபுடார்ச் சுனபுரம்பொற குறும்ப லாவி
சேடபுர மெனவிருபத தொருநாமம் பெறறபதி திருக்குற்றாலம். (௩க)

வற்றாத வடவருவி படிந்துசங்க வீதிதனில் வலங்கொண் டேகிப்
பறறாத பிறைமவுலிப பரமனையுந் தேவியையும் பணிந்து போறறிச்
சறறோர்க ளுடன்கூடிக கண்ணுதல்சீர் பாடியொரு கடிகைப் போது
குற்றாலத் திருந்தவர்கள் கயிலாயத் திருப்பர்கற்ப கோடி காலம் (௩உ)

பாவரா கிலுங்கொலைசெய் பழையரா கிலும்வேதப் பலவி னீழன்
மூவராய் முளைத்தபிரான் குறறால மென்றொருகான் மொழிவ ராகி
லேவரா கிலும்புவன வேந்தரா யுலகாள்வ ரிருகாற் சொல்வார்
தேவராய் வீற்றிருப்பா மூன்றுகா லுமெடுத்துரைக்கிற் சிவமேயாவர். (௩௩)

குற்றால மென்றொருக்கா லினைப்பவர்களுடைய பாவமொரு கோடி தீரும், குற்றால மென்றொருக்கா லுரைப்பவர்களுக்குப் புண்ணியங்கள் கோடி சேரும், குற்றாலந் தனிலிருந்து செய்யுமொரு தவமனந்த கோடி யாகும், குற்றாலங் கண்டுதொழுக கூடினாக்கே பரமபதங் கூடு மாதோ. (௩௪)

வேறு

முத்தராய் விடுத லாலே முக்கண்ணா திருக்குற் றாலம்
பத்தராய் மேவு வார்க்குப் பரிசன வேதியாகு
மித்தரா தலத்திற் காண்போ ரியாவரு முயர்சங் கற்ப
சித்தராய் விடுத லாலே தெரிசன வேதி யாமால். (௩௫)

ஓரிடைப் பன்னீ ராண்டு ணுறக்கமற் றிருந்தான் பேறு
சீருடைத் திரிகூ டத்திற சிவநிசி யொனறே நல்கும்
வாரிசூழ் நிலததிற கோடி வளர்சிவ நிசியா லெய்தும்
பேரியற் பேறு மீங்கோர் பின்னுவாத் திங்க ணல்கும். (௩௬)

ஆதுலர் சாலை சோலை யாவின்வா யுறைகண் ணாடி
யோதுவார்க குணவு தண்ணீ ருறுபந்தா மடநத டாகங்
கோதிலா வுரிஞசி சுண்ணங் கொலையுயிர் விடுதத லேறு
மாதலைக் கெண்ணெய் கண்ணேய மருந்துநன மகப்பால் சோறு. (௩௭)

அறுசமை யத்தோர்க குணடி யழிந்தோரை நிறுத்த லட்டுண்
பிறாறங் காத்த லையம் பெண்போக மகப்பே றுய்த்த
னறியதின விலங்கூண் வண்ணா னவிதன சிறைமசோ றுதி
மறுதலத் தறமெண் ணனகு மனையறத் திவ்வூர் நலகும். (௩௮)

சிலபல தலத்தின் மாதப் பட்டினி விரதஞ் செய்வோர்
பலனெலாந் திரிகூ டததிற பகலுண வொழித்தார்க் கெய்துஞ்
சமைறப் பிறவூர் மேவிச் சாந்திரா யணஞ்செய் தோர்க
ணலமொரு நிசியூண் விட்டுநன னக ருறைந்தார்க் கெய்தும். (௩௯)

ஒருபொழு தருந்தி யோராண் டொருங்குநோற றிருந்தார் பேறு
மிருபொழு தருந்தி யோர்நா ளித்தலத திருந்தாரக் கெய்தும்
பருவமொன் றயலூர் நோறகும் பலபல விரதப் பேறு
தருமொரு சோம வாரந் தன்னிலித் தலத்தின் மாதோ (௪௦)

காமர்பூங் கொடியார் மோகங் கடிந்துடை காவி சாத்தி
மாமனத் துறவு பூண்டு மறுதலத் திருந்தார் பேறு
தேமலர்ச் சயன மேவித் தெரிவைய ருடனே யிவ்வூர்ப்
பூமனை வாழ்க்கை யெய்தும் புண்ணியர்க் கெய்து மாதோ. (சக)

ஐவகைக் கனலி னாப்பணைம்புல னடக்கி யோராண்
டெய்வகைத் தவங்க ளாற்றி யொருதலத் திருந்தார் பேறு
கைவரை மழுவ லாளன கருணையஞ் செழுத்தை யுன்னித்
தெய்வமாப் பலவி னீழற சிறுபொழு திருந்தார்க் கெய்தும். (சஉ)

அடைதர வரிய கானு மருவரைப் புறமு நாடும்
புடைபடப் பல்யாண் டோடிப் பூவலம் வருவார் பேறு
சடைமிசை மதியஞ் சூடுஞ் சண்பக வனத்தி லெம்மை
யுடையவன் சங்க வீதி யொருவலம் வருவார்க் கெய்தும். (சா)

பூதானம் பரிதேர் யானை பொன்வெள்ளி விளைவு கன்னி
காதானந் தயில மெள்ளுக் கலைபணி யடிமை யில்லங்
கோதான மன்ன தானங் கூறுமெண் ணிருதா னத்தி
னே தான பலனு மன்ன மிட்டுண்பார்க் கருளு மிவ்வூர். (சச)

சொரிதழ லங்கிட் டோமஞ் சோதிசேர் சோதிட் டோமம்
புரிதரு மிராச சூயம் பொங்கழற் சோம யாகம்
பரிமக முதல வேள்வி பலதலத் தியற்றும் பேறு
பெருகுறித் தலத்து மாதுர் பிறர்யாகஞ் செய்வோர்க்கெய்தும். (சரு)

எண்பல வனங்க டோறு மிலைதின் றுங் கனிகாய் தின்று
முண்பன வொழிந்துந் தீமே லூசிமே லொருகான் மேலா
வண்பல கால மெல்லாம் வருந்தினர் தவஞ்செய் பேறு
செண்பக வனத்தி லோர்நாட் செயுந்தல வாச நல்கும். (சசு)

பத்தராய்ப் பணிவார்க் கேனும் பலதவம் புரிவார்க் கேனு
முத்தர வயன மெல்லா மொருதலந் தருமே பிவ்வூர்ச்
சித்திரை விழவே நலகுந் தெக்கிணா யனப்பே றெல்லா
மத்தர்தந் திருக்குற் றாலத் தைப்பசி விழவே நல்கும். (சஎ)

அத்தனங் கிருந்து நீங்கா தகிலமு மியறற லாலே
யெத்தலம வதிந்தார் பேறு மெத்தவம் புரிந்தார் பேறு
முத்தர கங்கை யாதி யுயர்நதி படிந்தார பேறுஞ
சித்திர நதிசூழ் சைவத தெய்வமாத தலமே நலகும். (சஅ)

திருவளர் திருககுற றாலந் திரிகூட மெனஹு நாம
மருவியங் கிரிககுண் டாகி யருட்பெருந் தலததுக காகி
மருவுபே ருலக மீன்ற வல்லிபா லெம்மை யாரு
மொருவனுக் குரிய தென்று வுணாத்துதற் கெளிய தாமே. (சகூ)

வேறு.

என்னனு மிநநகர்க் கிசையு நாமங்கள்
முன்னர்மு வேழென முறையிற கூறினே
யன்னவை விரித்துரைத தருளு வாயெனச்
சொன்னமா முனிவர்க்குச் சூதன் சொல்லுவான். (ருo)

தொன்மையாந் தீவினைத் தொடர்ச்சி குவ்வதாந்
தன்மையாப் போழ்ந்தெரி தழனுத் தாலமா
நன்மையா ரியந்தமிழ் நாமம் பெற்றது
சென்மநோ யறுப்பது திருக்குற் றாலமே. (ருக)

கடாக்கயம் பூசைசெய் கடவுள் வாழ்பதி
நடாத்துசீர் நற்கதி யெவர்க்கு நல்கலால்
விடாப்பெரு நன்னகர் நாம மேவுமாற்
புடார்ச்சுன புரத்தியல் புகலக கேண்மினோ. (ருஉ)

வேறு

பராசர னருளாற் கந்தி பரிமள கந்தி யாகித்
தராதலம் புரக்கு நீதிச் சந்தனு ராசன் வேட்ப
நராதிப னரசுக்கேற்ப நன்மக வீன்று ளனனே
னராகமுற் றொருங்கு வேட்டா னம்பியம் பாவி தம்மை. (ருந)

பேட்டன நடையார் மக்கட் பெறுதன்முன் றலைவன் வீந்தான்
வீட்டும னரசு வேண்டான் வியாதனை வரித்தாள் கந்தி
கோட்டமின் முனிபா லன்னோர் குணமுறுப் புணர்ச்சி யாலே
நாட்டமி லரசைப் பாண்டு வேந்தனை நல்கி னாரே. (ருச)

நோக்கிலான் மனைவி தாருத தழுவி நூற றுவரைத் தநதா
ளாக்கமாம் பாண்டு பாரி யைவருக கைவ ரீன்ருண்
மாக்குலத் துணை வராயு மகிதலம் புரககு மாசை
தாக்கிநூற் றுவரோ டைவர் தங்களிற் பகைவ ராளுர். (ருரு)

வசுமக ளுகி நந்தன் மனைபுகூஉப் புள்ளுஞ் சோகும்
விசைபெறு சகடு மாய்தது வெறிமரு திடநது வேழ
மசைவுற மல்லர் வீழக கஞ்சனை யடாதத கண்ண
னிசைவிளுற பாண்டு மைந்த ரிகலினு மிளையா ரென று. (ருசு)

நூற்றுவர் சூதால வென்று நுவலருங் கானி லேவச்
சாற்றுபன் னீராண் டைவர் தணந்துபின வளநா டெய்தப்
போற்றலன் புயங்க கேது பொருநதில ளுத லாலே
யாற்றுதல சமரென் றெண்ணி யணணல்பா சுபத முன்னி. (ருஎ)

செவ்வளர் திசைநா லங்கி சேணெழு சுடரோன் ருக
வைவகைக் கனலி னுப்ப ணடியொன்றின் விரலொன ருலே
குவ்விடை யூன்றி யோர்தாள் குறங்கிடைச் சேர்த்திப் பார்த்த
னவ்விழி துண்டந் தாக்கி யதிலெழு தீப நோக்கி. (ருஅ)

பூதமைம் பொறியி லாகப பொறிபுலன் கரணத தாகச்
சேதனத் தவையாய் மாரன் றேவாகோ னிடருமா றறி
யாதவம் பனிகார் நீக்திச் சிதலரித் தாகம புறருய்ப்
பாதவ முளைப்ப முக்கட் பரமனைப பரவி நினருன. (ருகா)

மிக்கவன் றவஞ்சோ தீப்பான் வேட்டுவக கோல மாகித
திக்கெலா மன்னங் கோலந் தொடருமோர் தேவ தேவர்
மைக்குழ லன்னம் பின்னே தொடரமற் றெருகோ லத்தைப்
புக்குறத் தொடர்வார் போலப் புகுந்தனர் பொருவில் லேந்தி. (சுo)

வரிசிலைப் பரம வேடன் வலியஞ்சிப் புகல்போற் பன்றி
குரிசிலை யடுங்கா லெம்மான் கொலைசெய்த துணரான் பார்த்த
னொருசிலை யுயிர்பெற றென்ன வுருததன னிருவர் தாமும்
பொருசிலை குனிததுக் கார்போற பொழிந்தன ரம்பு மாரி. (சுக)

அல்லினூர் களத்து வேட னருந்தவ வேடனா னானோன்
கல்லினான மல்லி னாற்கை கலந்தனர் வீழ்ந்தார் மேல்வீழ
புல்லினா ரணங்கு பார்த்தன் புறங்கண்டு நகைத்தா னன்னோன்
வில்லினாற் புடைப்ப நாதன் விண்ணிடை மறைந்தா னன்றே. (௬௨)

தேவியுந் தானு மாகச் சேணிடை மறைந்த தேவைப்
பாவியே னுணர்ந்தே னல்லேன் பழுதுகொல் விளைத்தே னென்னக்
கூவியே தொழுதான் முக்கட் குழகனே மழுவ லானே
யாவியே யுமையோர் பாகா வபயமென் றழைத்துங் காணான். (௬௩)

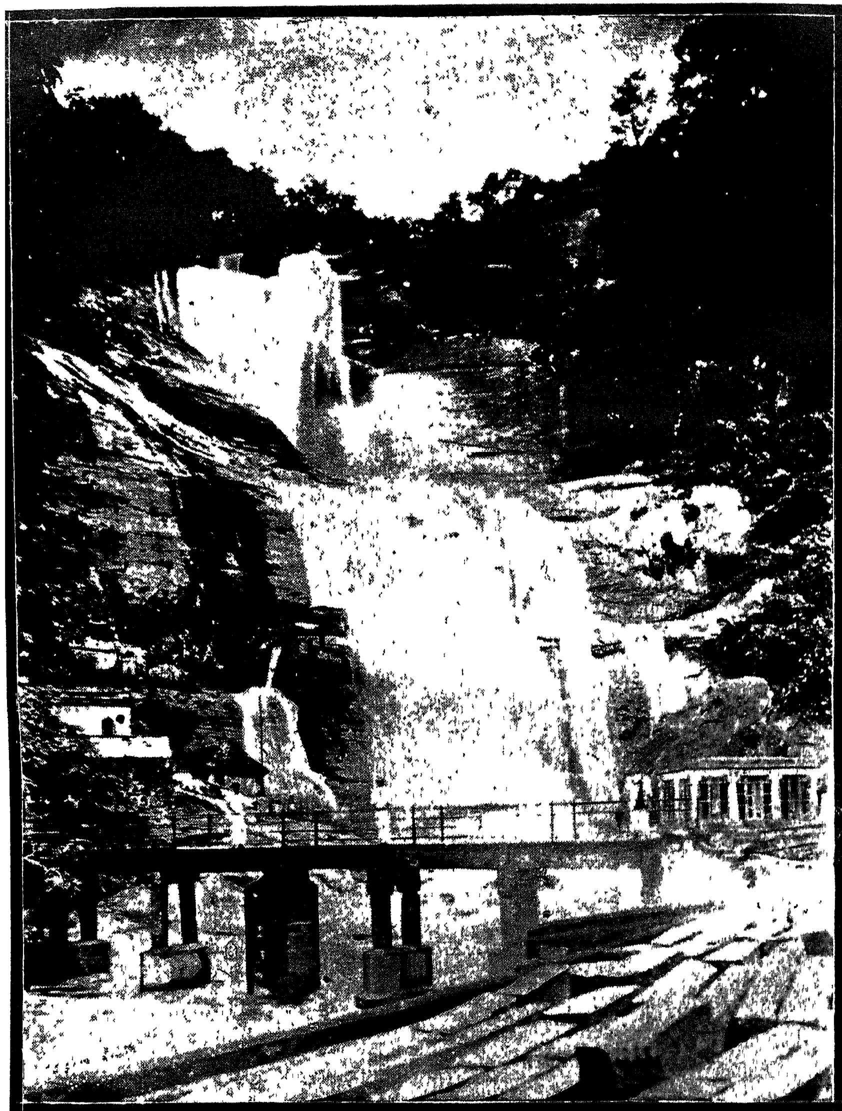
தீர்த்தனை யருச்சித் தேத்தித் திருவடி காண்பே னென்ன
வார்த்தமாந் தேவு மேவு மவ்வுளிச் சென்றான் கொன்றை
சார்த்திய மவுலி யானைச் சம்புடத் துடனுங் காணான்
வேர்த்துடல் சோர்ந்தா னாவி விடுப்பனென் றெடுக்கு மெல்லை. (௬௪)

சேணுயர் விடைமேல் வந்து சம்புடந் திரிகூ டத்திற்
காணுக கடவுட் பஞ்ச தெரிசனத் தென்று காட்டித்
தாணுநா யகர்தாம் பாசு பதங்கொடுத் தருளிப் போந்தார்
கோணிலா மனத்தன் போற்றிக் குறும்பலாச் சாரல் சேர்ந்தான். (௬௫)

கோதிலாத் திருக்குற் றாலங் குறுகினன் பணிந்தான் சங்க
வீதிவாய்ச் சென்றான் முன்செய் வியன்குருத் துரோகந் தீயச்
சோதிவெண் கதிர்பூ சித்த சோமசே கரனைக் கண்டா
னேதுபங் குனியாந் திங்க ளுத்திரத் தருச்சித் தானே. (௬௬)

மேற்றிசை முகமா மீசன் விநாயகன் சிகரங் குன்றந்
தேற்றுதே னாறே டைந்து தெரிசனம் பரிவாற் பெற்றுத்
தோற்றிய வைந்தோ டாறுஞ் சோதிசம் புடமுங் கண்டா
னாற்றற வெடுத்தானக மாவிகண் டெடுத்தா னென்ன. (௬௭)

ஆதிநாட் சம்பு டங்கண் டருச்சுன னெடுத்த வாற்றாற்
பூதிசா தனத்தோர் போற்றும் புடார்ச்சுன புரமா மிவ்வூர்
மீதுள நாமச் செய்கை விளம்புறு சருக்கந் தோறுங்
காதைகள் விரிக்குந் தெய்வக் காரண வகையிற் காண்மின். (௬௮)

குற்றுலம் நீர்விழ்ச்சி.

பொருவருந் திரிகூ டத்துப் புடார்ச்சுன புரம்போ லெங்கு
மொருதலம புவனத் தில்லை யும்பர்வா னகத்து மாங்கே
பெருகுமித தலத்தை நீங்கிப் பிறதலம் புகுவா ரில்லின்
றிருவிளக் கிருக்க வூரிற் சென்றுதீக் குழல்வார் மன்னே. (௬௯)

பாயிர மறைக ளாலும் பகரரி தான சங்கக்
கோயிலுந் தலமுந் தெய்வக குழாங்களின பெருக்கு நானோர்
வாயினா லுரைக்கற் பாற்றோ மகிதலந் தாங்குஞ் சேட
னாயிர நாவி னாலு மசைக்கினு மசையா தென்றான. (௭௦)

வேறு

தில்லையிலுஞ் சேதுவிலுங் காசியிலும் வாசிபெறுந் திருக்குற் றாலஞ், சொல்லையிலு நாவூறுங் கேட்கையிலுஞ் செவிதிறக்குந் துறக்கம் போலு, மெல்லையினில் வளர்தீர்த்த மகிமைகூ றெனமுனிவ ரிளம்பூங் கன்னற், கொல்லையினின் மேயந்தசெழுங் கனறுகள்போற சிந்தையவர் கொண்டார் மன்னோ. (௭௧)

கனிமூல சாதமெனு மமுதநுகர் மாதவத்தோர் கருதிக் கேட்ப
முனிமூல நதிமூல முரைப்பதரி துரைத்தாலு முக்கண் ஞானத்
தனிமூலப் பொருளிருக்குஞ் சாரல்சூழ் திரிகூடச் சயிலக் கங்கை
நனிமூல முரைப்பதரி தவனருளா லுரைப்பனென நவில்வான் சூதன்.()

ஆறாவது திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௧௫.

ஏழாவது வடவருவிச் சருக்கம்.

பரையிடத்தி லிருந்துபுடார்ச் சுனபுரத்தி லுலகமெலாம் படைக் குங் கால, முரையிடத்து முணர்விடத்துங் கடந்தானை யுருத்திரமா கணத்தோ ரெல்லாந், தரையிடத்தி லுவந்தாட்டப் புனல்வேண்டிப் பரவுதலுந் தனிமுக் கோட்டு, வரையிடத்தி லவனருளால் வருமூல தீர்த்தம்வட வருவித் தீர்த்தம். (௧)

கடலேழு நதியேழுந் தோன்றுமுன் வரையிலெழு கடலாய்த் தோன்றத், தடமேவு நதிமகிமை பாடியுருத்திரகணத்துத் தலைவராடி,

யுடனமேவு நந்திகணத் தவராடிச் சிவகணத்தா ருவப்பி னோடி
யடலேறுந் திரிகூடப் பெருமானை யுவந்தாட்டி யருள்பெற் றாரால். (௨)

குடிலைதா மேவிவரு மாயைகா ரணமாகக் குளிர்வா னோதி
நெடியபே ருலகனைத்து மபடைப்பதற்குக கமண்டலநீர் நிகராய் முக்க
ணடிகளா டலுககுரிமை யாதலாற் றிரிகூட வசலக் கங்கை
சடிலமேற் கங்கையினு னூறுமடங் கதிகமெனத் தக்க தாமால். (௩)

பவமதுகங் கையகலாச் சகரருய்யப் பகிரதனாற் பண்டு தோன்
றுங், தவமதுகங் கையுஞ்சுருதி விரிகூடத் திரிகூடச் சயில மேவி
நவமதுகங் கையிற்சொரிந்து நாதனைப்பூ சனைபுரிந்து நவைக டீர்ந்த
சிவமதுகங் கையுநதனகோர் துறையாக வுடையதுசித் திரப்பூங்
கங்கை. (௪)

மவுனநெறித் தாபதர்கண் மாறாது தவம்வேள்வி வளர்ப்ப தாலே
கவனவெறித் தானவராற் பிரளயத்தா லழியாமற் கற்பந் தோறுஞ்
சிவனயன்மா லானபிரான் றிருவருளால வரைகாத்துத் தேவி வாலை
யுவனைதிரி புரையாவா ளினிதுறைசன் பகதடமோர் புறத்த தா
மால. (௫)

கங்கைநரு மதையமுனை சிந்துகோ தாவரிகா வேரி யாதி. மங்கலமா
நதிகளெலாம் வறறியகா லங்களினும் வற்றா தாகிச், சங்கமறு
குடையபிரான் றிருவருளாற புதுவாரி சயில மீதிற், பொங்கி
யெழு மாதலினாற் பொங்குமா கடற்றுறையும் பொருந்து மோர்
பால். (௬)

தடமாகு நதியாகுங் கடலாகும் வரையருவி தானே யாகு
மிடமாகுஞ் சேய்ததாகு மெத்தலத்தும் வளர்தீர்த்த மிமைய மீன்ற
மடமாதி னிடத்தார்க்கு வமைாகி யணித்தாகி வானோ ராட்டுங்
கடமார்மஞ் சனமபோலுந் திரிகூட வடவருவிக் கடவுட் டீர்த்தம் (௭)

கூவறட மொருகோடி சொடுத்தபலன் கொடுக்குமொரு குவளை வாவி
வாவிசுனை யொருகோடி வழங்குபல னொருநதியே வழங்கா நிற்குந்
தாவுநதி யொருகோடி தருபலமோர் வரையருவி தானே நல்கு
மேவருவி யொருகோடி யுதவுபலன் வடவருவி விளைக்கு மாதோ. (௮)

திரிகூடந் தொறும்பாயு நதிக்குயர்ந்த தூதரவா கினியே யென்று
விரிகூட விரிததுமறைச் சுருதிமிரு திகள்யாவும் விளம்பு மாறு
லரிகூட மயன்கூடஞ் சிவகூட மெனமுனிவ ரமர ரார்க்குந்
திரிகூட வரைபாயும் வடவருவி மகிமைதுதி செய்யற் பாற்றே. (௯)

பாவமொடு புண்ணியத்தின் வகைபிரிக்க மாட்டாவாம் பலவாந் தீர்த்தம், பூவையுங்கிள் ளையும்பாலின் புனலபிரிகக மாட்டாமை போல மேலாந், தூவியனம் பிரிப்பதுபோற் சுகிர்தமெனும் பால்பிரித்துத் துலங்கக் காட்டித், தீவினையைக கழநீராப் பிரித்தெறியுந் திரிகூடத் தெய்வக் கங்கை. (௧0)

மேலேறிச் சுவர்க்கபதம் புகுவார்க்கும் பிரமபத மேவு வார்க்கு
மாலேறு வைகுந்தம் பரமபதஞ் சேர்வார்க்கும் வரம்பில் காலங்
காலேறிச் செலவரிய பதந்தோறுஞ் செலுததுதலாற கதிகட் கெல்லா
நூலேணி நிறுத்தியதாந் திரிகூட வடவருவி நுவலுங் காலே. (௧௧)

சத்தரா கினுங்கொலையார் புவிமீதிற பிறந்துபா தகங்க டீர்ப்ப
சித்தாணி தனிறபிறந்தார் பாவமெலாங் கங்கைதனி லெய்திந் தீர்ப்பா
ருத்தரகங் காநதியின் பாதகமு மிதுநீக்க வுரிய தானாற்
சித்திரகங் காநதியை யொத்ததொரு நதியுளதோ செகங்கண் மூன்றில்.

வேறு.

மொழிபடர் கலைநூல் வல்லீர் முழுத்தபா தகங்க ளெல்லாஞ்
சுழிபடர் கழுநீ ராகத் தொலைத்திடுந் திரிகூ டத்திற்
செழிபடர் நதிக்கு நாமந் தெய்வமாக் கதைகள் கூறி
லொழிபடா வனந்த மாகு மவைபிலொன் றுணர்த்தக் கேண்மின். (௧௩)

கணத்தினு மோரூர் வைகான் கடிநகர் பதியொன் றில்லான்
பணத்தர வல்கு லாரைப் பாவைபோற் பார்ப்ப தல்லான்
மணபபதில் விரகில் லாதான் வறுமையாற் சிறுமை பூண்ட
குணத்தினன் சிகைநூன் முஞ்சிக் குறியினன் மறையோ னேகன். (௧௪)

பந்தியாம் பதிதோ றேற்றும் பசிக்குண விலாது தேம்பிக்
கந்தையே துகிலாச் சுற்றிப் புற்கயிற் றரைஞாண் பூண்டு
சிந்தைவேட் டதற்கே மாந்து திரிந்தனன் மெலிவா னந்தோ
முந்தையே தவஞ்செய் யாதா ரிம்மையின் முயன்று முண்டோ. (௧௫)

கடுங்கதிர் வேனிற் காலங் கையினுன் மெய்யைப் போர்த்தான்
குடங்கையுங் குளிர்கா லத்துக குறங்கினிற் புதைத்தான் வாடை
யடும்பனிச் சிசிர கால மருங்குளிக் காறரு ணகி
நடுங்கின னெடுங்கி யாங்கோர் நம்பரா லயத்துட சென்றான். (கசு)

தாலமே லடிச்சூ டஞ்சித தழலிடைக் குதித்தான் போல
வாலும்வெங் குளிரா லஞ்சி யாலயத்திலிங்கஞ் சாத்துஞ்
சேலையைக் கவர்ந்து போர்த்தான பாதகச் செந்தீ யந்தக்
காலையில் வளைப்ப மேனி கருகிக்கன் மாட னானன். (கஎ)

அற்றைநாள் வரலா றீச னுலயக் களவா லென்று
பிற்றைநா ளுணர்ந்தான் சோரம் பிறரிடைப் புரிந்தார்க் கெல்லாம்
பற்றுவ தொன்றே பாவம் பரனிடைப் புரிந்த வாற்று
லுற்றதே சிவத்து ரோக மொன்றினுக் கிரண்டா யந்தோ. (கஅ)

திருந்திழை வாம பாகத் தேவினு லன்றி யிந்தப்
பொருந்துபா தகங்க ளியாண்டும் போக்கரி தென்று தேறி
யிருந்தொரு தலததே முகக ணிறைவனை தியானித் தேத்தி
வருநதின னிரங்கு காலை வள்ளலா ரிரங்கி யாங்கு. (கசு)

வானமே லெழுந்த வாக்கு வடபுலந் தொடுத்துத் தென்பா
லானதீர்த தங்க ளாடி னகலுநின் பாவ மாங்கோர்
ஞானமார் நதியி லென்று நவிற்றலுங் கவற்சி தீர்ந்து
கானமார் பொழில்சூழ் சிந்து கங்கைகா ளிந்தி யாடி. (௨௦)

நன்னரு மதையே கோதா வரிநறுங் கண்ண வேணி
பொன்னியே வையை சேது பொருனைமற் றுளவாந் தீர்த்தங்
கன்னியந் துறையு மூழ்கிக் கனவரை வலங்கொண் டேகிச்
சென்னியின மதியம் பூண்டார் சிவகிரி கூடஞ் சார்ந்தான். (௨க)

கன்னியங் கொன்றை வேய்ந்தார் கமழ்திரி கூடச் சாரற்
புண்ணிய நதியி லாடும் போதினின் மறையோன் செய்த
திண்ணிய பாவ மெல்லாந் தீர்ந்துடன் மாசு நீங்கி
விண்ணிருன் கிழியத தோன்றும் விரிசுட ரொளிபோ லானன். (௨௨)

அருவியந் திரிகூ டத்தி லந்நதி படிந்து பாவ
மொருவினன் வறுமை நோயு மொழிந்தனன் மறையோன் வாழ்வும்
பெருகொளி வடிவும பெற்றன பெற்றவாச சரிபத தாலே
திருநதி தனக்கு நாமஞ் சித்திர நதியா யிற்றால். (உங)

வேறு.

கங்கைபிர யாகைவட சிந்துகோ தாவரிகா வேரி வாணி
துங்கநரு மதையமுனை கண்ணை நவு தமைசரயு சோணை யாதி
யெங்குமுள நதிகளும்புண் ணியநதிசித் திரநதியென் றிதனபால் வந்து
தங்கியுவந் தாடுமொரு பாகமதி மாகமதி தனனின் மாதோ. (உச)

முற்காட்டும் பலதலத்து மூன்றரைக்கோ டியதீர்த்த மூழ்கும் பேறுங்
கற்காட்டி யெறிதிரையின் கவண்காட்டிப் பாவமெலாங் காகம் போலப்
பிற்காட்டி யிரிந்தோடப் பிறவியெனும் பகையோடப் பெரிதாந் தெய்வ
விற்காட்டுந் திரிகூட வடவருவி நல்குமென விளம்பும் வேதம். (உரு)

பூநாறுங் கற்பகத்தின் போதாடிச் சண்பகத்தின் பூந்தா தாடி
வானாறு தலைமடுத்து மதிசூடுந் திரிகூட வரையெம் மானைக்
கானாறு மலர்சொரிந்து கங்கைபூ சித்தமது கங்கை யாறுந்
தேனாறு தனிற்படிந்தார் சென்றொருகா லமும்படியார் சென்ன வாரி.

வேறு

வாவிகட் கதிகங் கூடல் குடந்தைவண் புலியூர் வாவி
யோவிலா நதியிற் கங்கை யுறுதிரி வேணி சங்கந
தாவுமுந் நீரிற் சேது தடவரை யருவிக் கெல்லாந்
தீவமாந் திருக்குற் றாலந் திகழ்வட வருவித் தீர்த்தம். (உஎ)

•

ஓர்நதி யிடத்தி லைந்து மொடுக்கிமூச் சடக்கி யென்றும்
வார்புன லிடையே நின்று மாதவம் புரிவார் பேறு
கூர்பனிச் சிசிர நாளிற் குலவுசித் திரப்பூங் கங்கை
நீர்படிந் தொருநாட் செய்யு நித்திய கருமம நல்கும். (உஅ)

வேறு.

மாகமா மதிதோறும் பிரயாகை மாதீர்த்தம்
பாகமா மதியினராய்ப் பல்யாண்டு படிந்தபல

ஞுகமா மதிச்சடையார் வடவருவி நயந்தொருநாட்
சோகமா மதிநீங்கக் தோய்ந்தாரைத தோய்நதிடுமால். (உ௬)

தாமாக மூழ்கினர்கருந் தாமொருவர் பொருட்டாலே
யாமாறு மூழ்கினர்க்கு மாருச முடம்பழுகருப
போமாறு மூழ்கினர்க்கும் புனல்வழுககி வீழ்ந்தவர்க்கும்
காமாரி சிததிரப்பூங் கங்கைபர கதிதருமால். (௩௦)

அனைத்தாகும் பிறநதிக ளாடினார்க் களவளவி
லெனைத்தானும் பலனுதவு மெதிர்ந்தார்க்கும் பணிந்தார்க்கு
நினைத்தார்க்கும் புகழ்ந்தார்க்கு நீரிலொரு துளியாக
நனைததார்கரும் கதிகொடுக்கு நன்னகர்ச்சித் திரநதியே. (௩௧)

ஆலைநறுங் கழைதூர்தொட் டயில்வதெனக் காலமுதல்
வேலைமர பிணிற்கதிகள் வியந்துதவும் பலநதிகள்
காலையினு மாலையினுங் கடும்பகலும் வடவருவி
பாலையடு கட்டிதருஞ் சுவைபோலப் பலனறருமே. (௩௨)

வான்றொடருந் திரிகூட வரைசசாரல் வடவருவி
தோன்றியொரு நாண்மூழ்கத் தொலவினைகள் கழிந்தோடு
மேன்றநா ளிரண்டாடி லிவ்வினையவ் வினைதேயு
மூன்றுநாண மூழ்கினவர் கருக்குழியின் மூழ்காரே (௩௩)

அரிதான வடவருவி யாடுவார் வினைகழுவி
யிருதான தம்மையறிந் தேற்றதலை வனையறிவா
ரொருதான மந்நதியி னுயர்மறையோர்க் குதவுமது
தருதானப் பெருக்கமதாய்ச் சந்தானம் பெருக்கிடுமால். (௩௪)

மித்திரரும் வளநாடு மெய்யுணர்வு மனைவாழ்வும்
புத்திரரும் பேரரசும் பொருள்பலவும் புரிந்தருளுஞ்
சத்துருவின் வலிதொலைக்குஞ் சகலபா வமுந்தீர்க்குஞ்
சித்திரமா நதிப்புனலிற் சிறுகாலை படிந்தார்க்கே. (௩௫)

ஏலவே விரும்பினவர்க் கறம்பொருளின் பமும்வீடுஞ்
சாலவே கொடுத்தருளி யெழுபிறப்புந் தவிர்ப்பதனுன்

ஞாலமே லுவந்தாடுந் தவத்தோர்க்கு நான்குவகைப்
பாலுமாம் வடவருவி மருந்துமாம் பவப்பிணிக்கே. (௩௬)

வேறு.

அயனநாள் விழுவி ழாநா ளட்டமி பதினன் கண்ணால்
வியனமர் திருவா ராட்டு மேதகு மாத நாட்கள்
பயனமர் முப்பான் மாகம் பகர்வட வருவி யாடி
நயனமூன் றுடையார் சேவை நண்ணினார் பிறவி நண்ணார். (௩௭)

முன்னுவாப் பின்னுவாநாண் மொழிந்தசங் கிராநதி திங்கண்
மன்னுறு பின்னு வாநாண் மதிகதிர் பாந்தள் சேர்நா
ளின்னவை யொன்றி லொன்று சதமடங் கேற்ற மாகு
மந்நதி படிந்தார்க் கேற்ற மாயிர மடங்கு மேன்மேல் (௩௮)

பிறந்தநாண் மூழ்கி னார்க்குப் பிறப்பரி தாகும் யாண்டு
சிறந்தநாண் மூழ்கி னார்க்குச் சிறப்பெறு செடுப்பர் தேவ
ரிறந்தநா ளறிந்து மூழ்கி லிறந்தவர் மூழ்கார் கும்பி
மறந்தநா ளவரைக் காலன் மறக்குநாண மறக்கு நாளே. (௩௯)

திருவளர் திருக்குற் றாலச் சிவபுரஞ் சேரும் போது
மருவிநீர் படியும் போது மமலனைப் பரவும் போது
மொருவரை யொருவ ருன்னி லிருவருங் கதிபெற லுய்வார்
கருவரைப் பிறவி காணா ரவர்தமைக் கண்டு ளோரும். (௪௦)

வேறு.

அந்தவுவாச் சங்கிரமம் விதிபாதம் வைதிருதி யைம்பா ணென்று
பந்தமனுப் பதினன்கு யுகநான்கு மாளையநாள் பத்தோ டைந்து
தொந்தமா மட்டகைகள் பன்னிரண்டாப் பருவநாட் டொண்ணூற்றாறு
முந்துபுனற் றுறைபடிந்து தருப்பிப்பார் பிதுர்கடன்கண் முழுதுந்
தீர்ப்பார். (௪௧)

தாம்பெற்றோர் தத்துமகார் தந்துணைவர் பெறும்பாலர் தனையை பால
ராம்பற்றில வளர்த்தமகா ரவனருளா லரிவைபிறர்க் கருளும் பால
ரோம்புற்ற பரிசதனா லுயர்ந்தவரென் றிருநால்வ ரோதுங் காலை
யேம்புற்ற துயர்தீர விறந்தார்க்குத் திலநீரா லிறைக்கு நீரார். (௪௨)

வேறு

சேணில்வைத்த மதிச்சடையார் சித்திரகங் கையின்மூழ்கிப்
பேணிவைத்த தினத்தொருநாட் பிதுர்ப்பலிவைத் திடுவாரே
லேணிவைத்தார் சுவர்க்கபதத் தெள்ளுடனீ ரிறைப்பார்கள்
காணிவைத்தா ரவர்களுக்கே கயிலாயஞ் சிவலோகம். (௪௩)

அந்திலேயே பிதுர்ப்பலிக ளமைத்திடுதற் கமையாதேற்
கன்னிநீர் வடவருவி கலந்தாடித் தருப்பணஞ்செய்
தின்னியன்மா மறைவாணர்க் கியன்றபொருள் வழங்கினூர்
பன்னருந்தென் புலத்தார்க்குப் பரகதியை வழங்கினூர். (௪௪)

பிள்ளையுஞ்சுற் றமுநீங்கிப் பிறநாட்டி லிறந்தார்க்கும்
விள்ளுமிரு நால்வர்களி லொருவர்விரைந் தேகியந்த
தெள்ளருவித் தடத்தொருநாட் சென்றுதருப் பிக்கிலவ
ரெள்ளினுக்கா யிரம்வருட மிருப்பர்சுவர்க் காதிகளில். (௪௫)

புத்திரரில் லாதிறந்தோர் தன்மரணம் புக்கிறந்தோர்
சத்தரா கிடையமூழ்கித் தவிக்குநா ளெவரேனுஞ்
சித்திரமா நதிக்கருணைத் திரைக்கரத்தி லவருடம்பி
னத்தியளித் தாரவர்க்கே யரசளித்தார் வானுலகம். (௪௬)

வேறு.

முத்தனையார் வரம்பழித்தோர் முதுகுரவர்க் கிடர்புரிந்தோர் மூக்கண்ணனை, நத்தனைநான் முகத்தோனை யிகழ்ந்தோர்பல் லுயிர் செகுத்தோர் நன்றி கொன்றோர், கத்தனைவிட் டமர்க்களத்தி லோடினோர் நம்பினார்க்குக் கபடஞ் செய்தோர், சித்துணைப்பா தகரேனும வடவருவி படிந்தவர்வீ டெய்து வாரே. (௪௭)

அந்தணர்கண் முனிவர்கடன் கழிப்பர்பிர மச்சரிய மரிதி னைற்றிச் செந்தழலி னவிசொரிந்து மகமியற்றித் தேவர்கடன் கழிப்பர் மேன் மைச், சந்ததியை யினிதீன்று தங்கள்பிதுர்க் கடன்கழிப்பர் தரைமே லிந்தத், தொந்தமாங் கடன்மூன்றும் வடவருவி யாடினவர் தொலைப் பர் மாதோ. (௪௮)

அறியாம விளமையிற்செய் பாவமெலா நன்பகலி லாடத் தீருஞ்
சிறுகாலை படிந்திடிற்போங் காளையராய் மனதறியச் செய்த பாவம்

தேன் அருவி. (சிவமதுகங்கை)

வறிதான புன்மாலை படிந்தார்க்கு முனுமையிற்செய் மாபா வம்போம்
பிறியார் முப்பொழுதாடில் வடவருவி யெழுபிறப்பும்பெயர்க்குமாதோ.

கள்ளாடு மைம்பொறிக ளடக்கலொரு நெறிநடத்தல் கரணங்
காத்த, லெள்ளாம லீகைதிடந் தன்னுயிர்போன் மன்னுயிர்கட் கிரங்
கன் ஞான, முள்ளார்வம பொறைசமித மின்சொலுடன வாய்மையென
வுயரீ ராறுந், தள்ளாத மனத்தீர்த்த மதுபடியார் புனல்படியிற் றவரை
நேர்வார். (ருo)

வளங்கொண்மா னததான மொழிந்துபிற நதியாடு மாந்தர்க் கெல்
லாந், துளங்குமவர் புறத்தழுக்குத் தொலைவதன்றிப் பெரும்பாவந்
தொலையா தாகுங், களங்கமுறு மலமகற்றிப் பாவமெலாங் கழுநீராக்
கழுவு மாற்ற, லுளம்பெறுதா னப்பலனும் வடவருவிப் புனல்படிந்
தார்க் குளதா மன்றே. (ருக)

இத்தலத்து நதிமகிமை யெங்குமே கண்ணுகி யெங்கு மான
நித்தனறிந் தியமனுக்குங் குறுமுனிக்கும் வாசுகிக்கு நெடிய மாலாஞ்
சுத்தனுக்கு நவின்றபடி வியாதனெனக் கொருதொகையாச் சொல்ல
யானு, முத்தகமா வுமக்குரைத்தேன் விரித்துரைக்க வயனுலு முடியா
தென்றான். (ருஉ)

தேனுறு சித்திரமா நதிமகிமைத் தேனுறு செவிகா லாகப்
பானுறு மனத்தடத்துப் பாய்ந்துதவப் பயிர்தழைத்த படிவர் பின்னும்
வானுறு திரிகூட வரையாறு தனிற்போந்து மழுவலானைப்
பூநாறு மதுச்சொரிந்து போற்றுமாறுணர்த்து கெனப்புகல்வான்சூதன்

ஏழாவது வடவருவிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத திருவிருத்தம் ௩௬௮.

எட்டாவது சிவமதுகங்கைச் சருக்கம்.

இரவி தன்குலச் சகரனோர் பரிமக மியற்றப்
புரவி யைத்திசை விடுத்தனு மதனைவான் புரப்போன்
கரவி னுய்த்தனன் கபிலன்வாழ் பிலத்தது காணுன்
றரையிற் றேடுபு மகன்மக னஞ்சுமான் சலித்தான். (க)

அதனைச் சாகர ரறுபதி னாயிரர் நாடி
விதனத் தாற்புவி சூழ்வரத் தொட்டனர் மிசைநதார்
பதனத் தோர்புடைக் கண்டனர் முனிவன்மேற் பாய்ந்தா
ரிதனைக் கண்டிலான் விழித்தலுஞ் சாம்பரா யிறந்தார். (உ)

சகரன் சாகரந் தொட்டவ ரிறத்தலுந் தகவான்
மகமு டித்தன னஞ்சுமான் மகன்றரு மகவாம்
பகிர தன்றவ மியற்றினன் விரிஞ்சனைப் பணிந்து
நிகரில் சாபத்தின் மாய்ந்தவர் நரகினை நீப்ப. (௩)

பஙகை யாசனன் மொழிப்படி கஙகையைப் பரவிச்
சங்கை யாததவம் புரிந்தனன் கஙகையைத் தரிப்பான
மஙகை பாகனை வணங்கிநோற் றன்னவன் வரதநாற்
கஙகை பாற்றவம் புரிந்தன னளப்பருங் காலம். (௪)

புரியுங காலையில் வரநதி யதிர்த்துவான் பொதிர்த்து
விரியு மெண்டிசை நடுக்குற வண்டமும் வெடிப்பக்
கிரிவி லானையு மதித்திலள் குதித்தனள் கிளர்பார்
தரிபடா தென வமரரு முனிவருஞ் சலிப்ப. (௫)

மாக மண்டலத் தடுக்குலங் கயலென மறுக
மேக மண்டலம் பாசியா மிதப்பவிண் கதிர்கள்
யோக மண்டலத திருவகைக் கமலங்க ளூறழ
நாக மண்டலச் சடையில்விண் ணடுக்குறப் பாய்ந்தாள். (௬)

அடைய வாயிரம் பருவமா யிரமுகத் தடினி
யுடைய நாயகன் சடைமிசைப் பாய்தலு முலறிப்
புடைபி குங்குமு திரவிமுன் புற்பனி போன்றாள்
விடையி னார்புகழ் பாடினா ராடினார் விண்ணோர். (௭)

வானெ லாமுடைத் தெழுசுர நதிப்புனல் வரதன்
கான மார்சடைக் காட்டிடைச் சுவறலாற் கலஙகி
மீன லோசனை பாகனை யிறைஞ்சினன் வேந்தன்
ஞான நாதர்தாள் வீழ்ந்தனள் கஙகையு நடுங்கி. (அ)

இனிகொள் கங்கையை யமைத்தர னரசனுக் கிரங்கி
யொளிர்ப னிக்கிரி விடுத்ததனோர் துளியெழு வகையாய்
விளிகொள் சீதையுஞ் சுசுட்டுவுஞ் சிந்துவு மேல்பா
னளினி பாவனி கலாதினி கீட்டிசை நடப்ப.　　　(சகூ)

பெருகு கஙகைதென் பாலதாய்ப் பகிரதன் பின்போய்த்
திருகு சன்னுவின் வாய்ப்பெய்து செவிவழி விடுப்ப
மருவு சானுவி சுடலைபாய் தனுமவன் மரபோர்
நரகொ ழிநதுபொன் மானமேற் சுவர்க்கநா டடைந்தார்.　　　(சய)

வேறு.

கதியின்மேற் சகரர்தமை விடுத்தநதி கண்ணுதலார் கயிலை மேவி
மதிகுலாஞ் சடையாயென் மாய்ந்தவுருக் காட்டுகென வணங்க நாதர்
சதிசெய்பா தகந்தேய்க்குந் தருமமுரு வளர்க்குமந்தத் தரும பாவத்
ததிகமாஞ் சிவதருமஞ சிவதுரோ கஙகளென வருளிப் பின்னும்.　(கக)

ஒத்திடுமெண் பத்தியினு லெய்துவது சிவதரும முரைக்குங் காலைத்
துதியம்பத் திமைபூசை புரியாமை புரிந்தவரைத் துதித்திடாமை
பத்திபுரிந்தமைமறத்தல் சிவநிந்தை யெனப்புகலப்படுவதாறும் [தோ.
வித்தெனவும் வேறெனவும் விளைதல்சிவத் துரோகத்தின் விளைவு மா

அவையாறிற் சிவநிந்தை யதிகமதை யெளிதெனநீ யடைந்தா
யிது, தவமாகப் பலகோடி யுகங்கள்புரி யினுமுனக்குத் தவிராதென்று,
ரிவைதீர வருள்புரிய வேண்டுமென விறைஞ்சுதலு மிறைவர்
நோக்கிச், சிவபூசை யாயிரம்யாண் டியற்றியிருந் தனையாகிற் றீரு
மெனறார்.　　　(கஉ)

உன்னுடைய சன்னிதியைப் பிரியிலெனக் கினியொருநா ளுகமா
மென்று, பின்னுமவள் வணஙகுதலும் பெரியபிரான் சிறிதிரங்கிப்
பேதாய் பல்யாண்டின்னிலத்திற தீர்ப்பரிய பாவமொரு தினம்வசித்
தார்க் கெளிதாத் தீர்கது, மனனுமொரு தலமுளது நமதுரக சியம்
பிறர்க்கு வழங்கே மென்றார்.　　　(கச)

அண்ணலே யருளுகென வணங்கும்வர நதிக்கிரங்கி யமலர்
நோக்கித், தண்ணருவித் திரிகூடம் யாமிருக்குஞ் சயிலமந்தச் சயில

மீது, நண்ணுமோ ரிலிங்கமதை யருச்சித்தாற பாவமொரு நாளிற் றீரும், பெண்ணணங்கே மதுவினாற் பூசைசெயி லெமையணுகப் பெறுவா யென்றார். (கரு)

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்து விடைகொடுப்பக கயிலைகடந திமைய நீங்கிக, குன்றுகளைச் சிலைவளைத்தார் திரிகூடத் தருவிசொரி குவட்டி னேகித், துன்றுசிவ லிங்கமதை மதுசசொரிந்து பூசைசெய்து துதிக் குங் காலை, யொன்றுசுதித் திருமடந்தை விழிகளிப்ப மழவிடைமே லுதித்தா ரண்ணல். (கசு)

பாதகமா மிருள்விடிய வுதயகிரி மேலுதிக்கும் பானு வேபோல்
வேதநா யகன்விடைமேற் றோன்றுதலு மனங்களிப்ப விழிநீர் போர்ப்ப
வாதிநா யகசரண மமலநா யகசரண மருளா னந்தச்
சோதிநா யகசரணஞ் சரணமெனக் கங்கைமங்கை தொழுதுவீழ்ந்தாள்.

சரணமென விறைஞ்சுதலு மன்பர்தமக் கன்புடைய தம்பி ரானார்
விரணமற வினைநீக்கி வரநதிக்கு விதிகாறு வேணி யிந்தார்
பரமர்தமைக் கங்கைமங்கை மதுவினாற பூசைபுரி பரிவி னாலே
யரணமா மத்துறையு மாதிசிவ மதுகங்கை யாய தென்றான். (கஅ)

நான்முகத்து முனிவர்கு தனைவாழ்த்தி யெமதுவினைக் கடுங்கோ டைக்கு, வான்முகத்து முகில்போல வந்தருளி மதுகங்கை மகிமை யென் னும், பான்முகத்து மாரிபெய்தாய் நன்னகராஞ் சருக்கரைப்பூம் பந்தர் மீது, தேன்முகத்து மழைபோலுஞ் சிவபிரான் மகிமையினைச் செப்பா யென்றார். (கசு)

ஆர்த்தமால் வரைதவத்தி னார்த்தமால் வரைநதிகட் கதிகமான, தீர்த்தமான் மியம்பிறவி தீர்த்தமான் மியங்கருணைத் திருக்குற் றாலங், கூர்த்தமா கதித்தான மிவைமூன்று முடையானைக் கூறென் பார்க்கு, மூர்த்திமான் மியம்பெருக மொழிகின்றான் புராணமெலா மொழிந்த நாவான். (உ0)

எட்டாவது சிவமதுகங்கைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ருஅஅ.

ஒன்பதாவது மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

ஒளியாக வெளியாக வுருவாக வருவாக வொன்றினுலுந்
தெளியாத பெருமானைத் தெளிவார்க டெளிவானைத் திரிகூடத்தி
லளியானை யனைத்துலகுக் கரியானென் றுரைத்தமறையடியார்க்கென்று
மெளியானென் றெடுத்தியம்பு மாதலால் யானுமெடுத் தியம்புவேனால்.

கைத்தலத்து மழுவேந்திக் கயிலைமுதற் றலத்துறையுங் கடவு ளோரின், முததலைவெற் பினிலுறையு மூர்த்தியே யுயர்கருணை மூல மூர்த்தி, யெதத்லத்தும் பரமனுள னிவனதிக னெனவுரைப்ப தெவ னென் பிரே, லத்தலத்தி னிறைந்திருப்ப னெத்தலத்து மோரோர்கூ றமையா நிற்பன். (உ)

கடலேழும் புறக்கடலுந் திரைபெருகி யுவட்டெடுக்குங் கற்பாந் தத்தி
லடலாழி வரைசாய்ந்து மேருவரை நிலைகலங்கி யசல மெல்லாந்
தடுமாறி யடுக்கழிந்து புவனசரா சரமொடுங்கித் தரங்கவாரி
தொடராக மண்டியபின் படரூழிக் கனலெழுந்து சுவறநிற்றன்றே(ங)

அண்டமூ லத்தெழுந்து புவனமெலாஞ் சுட்டகன லடங்க மேலே சண்டவா யுப்பரந்து தாவியற வொடுக்கியபின் றரிப்பாய் நின்ற, விண்டலமும் விண்டலமேற் கடவுளரு மேலுளதத் துவமு மாங்கே பண்டையுகந் தனிற்றோன்று முறையாக வொடுங்கவொரு பரனே நின்றான். (ச)

பின்றாகி யளவிறந்த காலமெலாம் பிரிந்திடவும் பிரியா வண்ண மொன்றாகி யெவ்வுயிர்க்கு முணர்வாகிக் குணங்குறிக ளொடுக்கந் தோற்ற, மின்றாகி நின்றவனே யிறையாக வெழுந்தருளி யிருந்தா னென்றும், பொன்றாது சிவபுரம்போ னின்றபுடார்ச் சுனபுரத்துப் பொருந்தி மாதோ. (ரு)

ஒருவடிவுந் தனக்கெனவொன் றிலனாகிக் கருணைதிரு வுருவாக் கொண்டு, திருமுகங்க ளாயிரமுங் கண்களா யிரமுமெனத் திகழுஞ் சோதி, யிருமைபெறு முலகனைத்து மொடுக்குமுறை தோற்றுவிக்கு மியற்கை பேணி, யருணனூற் றிதழ்க்கமல மலர்மேலந் தணனுருவ மாகினனே. (சு)

திசைமுகமு மொருநான்கு மவுலிகளு மிருநான்கு செம்பொற் றோளும், விசையநெடுந் தண்டமும்பொற் கமண்டலமு முப்புரிநூல் விளங்கு மார்பு, மிசையமலர்ப் பதுமபீ டத்திருந்து நாமகளா ரிடத் தின் மேவி, யசைவிலாப் புவனமெலாம் வான்வளிதீ நீர்பாரா லருளிச் செய்தான். (௭)

வானமுகி லோரேழுஞ் சூரியருஞ் சந்திரரும் வளர்கோ ளேழு
மீனினமும் விண்ணவரும் விண்ணவர்வேந் தனுந்திசைக்கு வேந்தர்யாரு
மேனையராங் கடவுளரு மிருபொழுது முக்கால மிருது வாறு
நான்மறையா றங்கமுதற் பலகலையும் படைத்தருளி நயப்பான் மன்னோ

ஓமவேள் வியும்வேள்வித் திரவியமு முயர்காயத் திரியு நல்கித்
தாமரைவாண் முகம்புயமார் பூருவினிற் சாதியொரு நான்கு மீன்று
நாமவா ரிதிபலவுந் தடம்பலவும் வரைபலவு நதிகள் யாவுந்
தேமலர்ப்பூஞ் சோலைகளுந் திகிரிநெடுங் கானகமுஞ் சிருட்டித்தானே.

பிணிமருவு பரசமையச் சூறையிற்பட் டுலகமெலாம் பிறழா வண்ண, மணிபெருகுஞ் சிவசமய நெறிதருசெண் பகாகாவு மருளிச் செய்து, பணிவிடைவா னவர்புரிய மறைபரவ நான்முகத்தெம் பகவனா கிக், குணில்பொருமு முரசதிருந் திரிகூடக் கோயில்குடி கொண்டா னன்றே. (௧௦)

பார்பூத்த வயன்வடிவாற் படைத்தருளு முலகமெலாம் பரிப்பான் மேனி, கார்பூத்து வாய்பவளக் கனிபூத்துக் கண்கரங்கால் கமலம் பூத்து, வார்பூத்த கொங்கைமட மயிலிரண்டு மார்புபுய வரை மேற் பூத்துக், கூர்பூத்த வளையாழிப் படைபூத்த நெடியகுணக் குன்ற மானான். (௧௧)

கமலலோ சனனாகிக் காத்தனன்முன் படைத்தவெலாங் காத்து முக்க
ணமலநா யகனாகக் குறுமுனிக்கா யமர்ந்ததுமே லுறைவா மாதி
விமலையாம் பரைமருவி யிச்சைஞா னக்கிரியை மேவி யாடு
நிமலனே யத்தலத்து மூவராய் முத்தொழிலு நியமித் தானே. (௧௨)

முப்பாலாய் முப்பொருளாய்ச் சிற்பொருளாய்த் திரிகூட முதல்வ னானை, யொப்பாரு மில்லானுக் கொப்பாமற் றொருபொருளை யுரைக்கற்

பாற்றோ, வப்பால னவ்வடிவ னக்குணத்த னென்றவனை யறிதற் கின்ன, மெப்பாலு மிருவருக்கும் பேறிலைநான் மறைகளு மெழுத் தில்லை மாதோ. (கங)

ஆரிடமா னிடந்தேவ மசுரமிராக் கதம்பதிட்டை யைந்து கூற்றோ லரிணங்கு தலமைந்த மியம்புசயம் புவுமைந்த மிவற்றின் மேலும் பாரருணை போகலிங்கஞ் சைவலிங்க மதுரைபரா பரமற் றெல்லாஞ் சீரிணங்கு குற்றாலச் சிவலிங்கம் பரமரக சியமே யாமால். (கச)

இமைப்போது கொன்றையிலோர் நொடிப்போது கூவிளத்தி லிலிங்க நாடி, யமைப்போரு நாலுணர்ந்து தேவரெலா மித்தலத்தை யகலா வண்ணந், தமைப்பேணி யிருந்தருள வேண்டுமென வரம்வேண் டத் தந்தோ மென்று, நமைப்பேணி நாதனருள் புரிந்ததற்கு வேத மொரு நான்குஞ் சாட்சி. (கரு)

பற்றகப் பதஞ்சலிமெய் புலிபரவத் திருச்சிற்றம் பலமாந் தில்லைப் பொற்றன நடம்புரிவார் திருவேடு பிடித்தெழுதப் புராண மோர்ந்து கற்றருங் கல்லாரு முருகுகவி வாதவூர்க் கருணை வள்ளல் குற்றாலத் திற்குறியா யிருந்துமென வுரைத்ததிந்தக் குறிப்பா லன்றோ.

அன்னவகை யாலகில தலங்களுக்குங் குற்றால மாதி யாகு முன்னமுறை திரிகூட மூர்த்தியே மூர்த்திகளின் மூல மூர்த்தி யின்னவனைப் பூசிக்கும் பூசையே யனைவருக்குமேற்கும் பூசை [போல. மன்னுபுனன் மூட்டில்விடக் கொப்பெலாந் தழைதவோங்கு மகிமை

சாலைதொறு மெரிவளர்க்கப் புகவேண்டா தவம்புரிந்து தனிக்க வேண்டா, சோலைநறுஞ் செண்பகஞ்சூழ் சுருதிநிறை குறும்பலவிற் சோதி நாத, னாலயத்தை நோக்கிவரி னடிக்கடியோர் பரிமகப்பே றமையு மாங்கண், மாலயனுக் கரியானை வந்துபரா வினர்பேறு மதிக்கொ ணாதால். (கஅ)

மணிசேய்பூண் செழுஞ்சாந்து மலர்மாலை தூசுகளால் வரதன் மேனிக், கணிசெய்வார் தம்மேனிக் கணிசெய்வார் வானுலகி லமரர் மாதர், கணிசெய்வான் பொழில்சூழுந் திரிகூடப் பரனுர்க்குக் கல லாற் பொன்னுற, பணிசெய்வார் தமக்கேவற் பணிசெய்வார் சயமா தும் பதும மாதும். (கக)

காமாரி தனக்கொருபூ வனஞ்செய்வார் கற்பகப்பூ வனத்தில் வாழ்வார்
பூமாரி சொரிவார்மேற் சொரிவார்கள் வானோர்கள் பொற்பூ மாரி
கோமாரி பானமாரி ததிமாரி நெய்மாரி கோது தீர்ந்த
தேமாரி சொரிவார்கள் கடல்களுரு மூலகாண்டு சிவமே சேர்வார். (உ0)

குவிமாலை மதிவேணித் திரிகூடப் பரனூர்க்குக் குளக மாதி
கவிமாலை புனைந்தார்கள் கற்பகமா லையைப்புனைந்து கற்பம் வாழ்வார்
தவிராமுக் கனியாலுந் தக்கவிள நீராலுஞ் சாந்தத் தாலு
மவிடேக மாட்டுமவர்க் கவிடேகஞ் சூட்டுவர்மே லயனு மாலும். (உக)

மோனைவா கனமியற்றித் திருவிழாப் பொலிவுமுதன் முயன்றோர் வெள்ளை, யானைவா கனத்தார்கரு மன்னவா கனத்தார்க்கு மதிக ராவார், தானைகே தனங்குடைமேற் கட்டிபரி வட்டமணித் தசும்பு மோலி, யேனையா பரணமுத வியற்றுவார் திசைக்கிறையா யிறைபாற் சேர்வார். (உஉ)

கொடியாடு மணிமாட முயர்கூடத் திரிகூடக் கோயி லார்க்குக் கடிமாலை மலர்தொடுப்பார் கமழ்திருமஞ் சனமெடுப்பார் களபஞ் சேர்ப் பார், படிதூபம் விளக்கிடுவார் பரிகலங்கள் விளக்கிடுவார் பணிவார் தெய்வ, வடிவாகிச் சிவபுரத்துத் தொண்டர்குழாத் தண்டர்குழாம் வணங்க வாழ்வார். (உங)

வேறு.

பானு வாரத்திற் பானு வுதித்திடத்
தேனு லாம்புனற்சித்திர கங்கைதோய்ந்
தானு லாவுமம் மானை வலஞ்செய்வார்
வானு ளார்தொழ மால்பதஞ் சேருவார். (உச)

திங்கள் வாரங் கதிர்படு செவ்விவாய்ச்
சங்க வீதிச் சயம்புவுக் கோர்மல
ரங்கை யாலணி வாரணி விப்பவ
ரெங்க ளுதர் சிவபுர மெய்துவார். (உரு)

சேயின் வாரத்தி லங்கான் செங்கைவேற்
சேயர் தாதைக்குச் செண்பகப் பொங்கர்வாய்ச்

சேய பாதத்திற சேய்மலர் சாத்துவார்
சேய ராயிருப் பார்சிவ லோகத்தில.　　　(உகூ)

அத்த மார்புத வாரத்தி லம்பிகை
யத்த மார்செண்ப காடவி யண்ணலை
யத்த மார்துமபைப் போதுகொண் டாச்சிச்சு
மத்தர் தாரகை வானுல காளுவார்.　　　(உஎ)

அம்பொன் வாரத் தருவி பழுந்தெழீஇப்
பைம்பொன் வாசத் தலரிப்பைம் போதுதூஉய்
நம்பன் வார்கழல் போற்றினர் நண்ணுவார்
செம்பொன் மார்பகத் தார்திரு வைகுந்தம்.　　　(உஅ)

திருந்து நன்னகர் தேவுக்கு வெள்ளிநாட்
கரும்பின் கட்டி பருப்புக் கலந்திடும்
விரும்பு தோய்வை யமுதுசெய் விப்பவ
ரரும்பு பூவி னயன்பத மேவுவார்.　　　(உகூ)

காரி வாரத்திற் சித்திர கங்கையாம்
வாரி தோய்ந்து பிரான்வலை வீதியைச்
சீரி ஞோர்வல மாகினுஞ் செய்குவார்
நாரி பாகர் கயிலையை நண்ணுவார்.　　　(௩0)

ஆறு செங்க லணிவிரல் போன்றகன்
னீறு காசள வாகினு நீள்விடை
யேறு நன்னகர்க் கோன்பணிக் கிகுவார்
வீறு வெள்ளிக் கயிலையின் மேவுவார்.　　　(௩க)

நீவு சாந்தமோர் நெல்லளவாகினு
மாவின் பாலொரு கையள வாகினும்
பூவொன் றாகினு நன்னகர்ப் பொன்னகர்த்
தேவின் பாலணி வார்சிவ லோகரே.　　　(௩உ)

சிறுகாலை பணிவார்கள் சாலோகத் துறைவர்கிரி கூடத் தேவை
யுறுகாலை பணிவார்கள் சாமீபத் திருப்பர்கதி ருச்ச மாகப்

பெறுகாலை பணிவார்கள் சாரூபம் பெறுவார்கதிர் பிறங்கல் சாயு
நறுமாலை பணிவார்கள் பரமசாயுச்சியமே நண்ணு வாரே. (௩௩)

திருநாளுஞ் சிவவிரதத் திருநாளும் வருடவழிச் சிவவி சேடம் வருநாளுந் திரிகூடப் பெருமானை யடிபரவ வருவோர் யார்க்கு மொருநாளைக் கன்னமிட்டார் தருமமெனைக் கன்னமிட்டா ரொருநாட் கூட, விருநாளைக் கன்னமிட்டா ரிருவரையுங் கன்னமிட்டா ரிடத்திற சேர்வார். (௩௪)

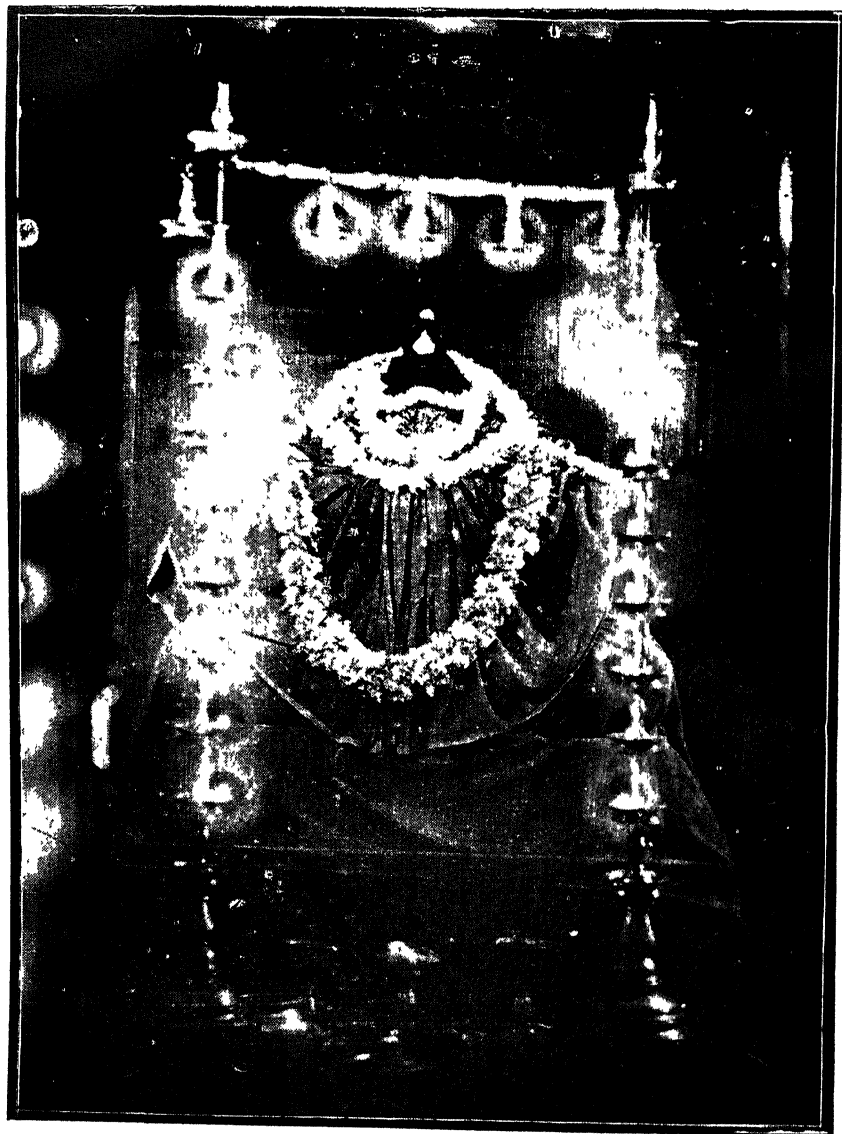
தருமமே நிறைவேறுந் திரிகூடம் பணிவார்க்குத் தாங்கள் வேண்டும்
பொருளெலா நிறைவேறுங் குறுமுனைத் தலைமகிமை புகழ்கின் றார்க்கு
மருவுவலம் புரிவீதி வலம்புரிவார்க் கின்பமென் றும் வளரு மென்மே
லருள்குலாங் குறும்பலவ ரடியிணைகள் பணிவார்க்கே யுரியா வீடு. ()

வில்வந்தான் றுதகிதான் கொன்றைதான் றிரிகூட விமலர்க் கீவார்
செல்வந்தான் பரகதிதான் செப்பவெளி தோவதற்குத் திறமிலாதார்
புல்லென்று மவனத்தோ ரிலையெனு ஞங்கிடைத்த பூவென் றாலு
மல்லென்று மபகலென் றுமெடுக்கு யார்க்களிக்கு மைய ராவார். ()

நஞ்சமுத நுகர்ந்தார்க்குப் பாலமுத நுகரவொரு நாட்செய் வாரே
யுஞ்சமுதர் தங்கள்குழாத் துடனமுத நுகர்ந்திருப்ப ருறுதி காலை
மஞ்சமுத கதிர்முடித்தா ரடியவர்க ளடியவர்கட் கடிசி யீவார்
கஞ்சமுத லயனாகி யரியாகிப் பெரியசிவ கணத்த ராவார். (௩௭)

நேசிப்பார்க் கினியபிரான் குற்றாலச் சிவசரிதை நிகழ்பு ராணம்
வாசிப்பார் புகழெடுத்து வாசிப்பார் சிவபுரத்து வாழ்வோ ரெல்லாம்
பேசிப்பார் வானுலகம் புகழ்மகிமைத் திரிகூடப் பெருமான் றன்னைப்
பூசிப்பார் தேவரெனப் பூசிப்பார் தமைத்தேவர் பூசிப் பாரால். (௩௮)

கண்டத்தே கறைபூண்டா ரடியவரைக் காப்பதொரு கடன்பூண் டார்க்கு, மிண்டர்க்கே யானாலும் விசையவரு மவர்க்குறுகண் விளைப் பாராகி, யண்டர்க்கே யானாலு மவசெயமா மதுவிளைவி னமல ரேத்தி, தொண்டர்க்காந் துணைவருக்குத் துணையாவார் துன்றார்க்குத் துன்று ராவார். (௩௯)

பராசக்தி. (தரணி பீடம்)

உலையெடுத்தது தொண்டர்தமக்கழுதெடுப்பார் பெருமையெவ்வா
றுரைபபோ முண்ட, விலை யெடுத்தார் சென்றுசென்று தலையெடுத்தார்
விஞ்சையரா யிமையோ ராகிச், சிலையெடுத்தார் வடவருவி யமபெடுத
துத் தெளித்தாலுஞ் சென்ம நோய்போம், கலையெடுத்த தமிழ்முனிக்கா
மானெடுத்தார் தமைப்பணிவார் கதியென சொல்கேன். (௪௦)

நெடிதான வுலகனைத்து மீன்றருளுமளநதாரு நேடிக காணுக்
கொடியாடு மொருபாகன் குறமுலப பரனமகிமை கூறற்பாற்றோ [ஞ
பொடியாடுந் திருமேனித்தொண்டர்குழாந் தனைப்புகழப் புகுவோ மா
லடியாருக கடியவரு மருவருப்ப ரரியயனமா லரசும் வாழ்வும். (௪க)

என்றுகலை பயில்சூத னியம்புதலுந் திசைநோக்கி யிறைஞ்சி யேத்தி
நன்றுநன்று திரிகூடக் கடவுளபோ லருட்கடவுண் ஞாலந் தோனறு
மனறுமிலை யின்றுமிலை யென்றுமிலை யதிசயமென் றுடிப் பாடிப்
பின்றுசடை மாமுனிவருடலெடுத்த வுறுதியின்று பெற்றோ மென்றார்.

வேறு.

முனிவர் பரவிப் பின்னு மூர்த்திபா லார்த்த மான
புனிதமார் பரைபீ டத்தின் மகிமையைப புகலென் றேத்தப்
பனிவரை யிருந்து தென்பாற படருநாட குமப யோனிக்
கினிதருள் பரம கீதை முறையினி வியம்புஞ் சூதன். (௪௩)

பத்தாவது மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௩௧.

பத்தாவது பராசத்தி பீடச் சருக்கம்.

ஆதிபு நடுவு மீறு மளவையு மில்லா வொன்றின்
சோதிபாற குடிலை யெய்தக் குடிலையி னாதந் தோன்றி
நாதமேல் விந்து தோன்ற விந்துவி னுதித்து நாதன்
கோதிலாத திரிகூ டத்திற் குணங்குறி கடந்து நின்றான். (க)

அன்னதா நாதந் தன்னி லாகிய விந்து சத்தி
தன்னிடை யுதித்துப் போகந் தழைத்தெழு தான மாகி

நின்மலப் பரையாஞ் சத்தி நிகிலகா ரணத்தி னாலே
நன்னகர்ப் பரனபான மேவு மகிமையை நவிறற் பாற்றே. (௨)

சிவபெருங் கோண நான்கு சிற்பரை கோண மைந்தா
நவபெருங் கோணத் துள்ளே நண்ணுமீ ரிருபான முக்கோ
ணிவர்தரு வட்ட மேன்மே லெட்டித ழீரெண் கோண
மூவிரு வட்ட மூன்று சதுரமு முளதோர் பீடம். (௩)

அப்பெரும் பீட மன்றே யருட்பரா சத்தி பீட
மொப்பரும் பரம யோகத் துறைதலால் யோக பீடந்
தப்பிலா வகில மூலந் தரித்தலாற் றரணி பீட
மிப்பெரும் பீடத் துள்ளா ளிறைவர்பா லெம்பி ராட்டி. (௪)

நங்கைபா லாதி யிச்சை ஞானநற் கிரியை யென்னப்
புங்கவ னருளா லாறு சத்திகள் பொலிந்து தோன்ற
வங்கவர் தம்மா லெம்மா னியற்றுவ னதிகா ரங்க
ளிங்கவ ருருவ மெம்மா லியம்பரி தியன்ற சொல்வாம். (௫)

நதிமதி புனையு மோலி நாட்டமங்கயா மூன்று வாசச்
சததள மபயந் தானை செபவடந் தரிக்கு நாற்கை
மதிமுக மைந்து நான்கு மரபின்மூன் றொன்று நான்காம்
பதிவெண்மை பச்சை செம்மை பால்பொன்மை யைவர் மேனி. (௬)

இனியசத் திகளோ ரைந்தா லைந்தொழி லியற்று மெங்கோ
னனிதமில் பரையே யாதி சத்தியா யருளாற் றோன்றி
மனிதயாண் டொன்று சென்றால் வருதின மொன்றாந் தெய்வப்
புனிதயாண் டீரைஞ் ஞூறு பொருந்துவள் கருப்ப மாக. (௭)

ஒருபெருங் கருப்பந் தன்னி லுயர்ந்தகற் பகப்பூங் கொம்பு
தருமிரு நிதிபோற் பொன்னைச் சதுர்முகத் தவனைத் தந்தாள்
கருதுமோர் கருப்பந் தன்னிற் கமழ்வல்லி சாத மொன்று
மரகத மிரண்டீன் றென்ன மாலுட னுமையை யீன்றாள். (௮)

முற்றரும் புணரி யீன்ற முத்துநற் பவளம் போல
மற்றொரு கருப்பந் தன்னில் வாணியை யயனை யீன்றாள்

வெற்றிநான் முகர்கரு வாணி விண்டுவுக் கலர்மேற் செல்வி
யுற்றசீர்த் தார மாக்கி யுமைமணம் புணர்ந்தா னெம்மான். (கூ)

நிமலனும் பிரம சாரி நினமலை யென்னு ஞானக்
குமரிபா லகிலந் தோன்றக குறஞ்லங் கோவி தாரஞ்
சமருக மென்னு நாமந் தருவரை யாதகி நீழ
லமர்தலாற திருக்குற் ஞல மானது மூலட டானம். (கO)

மூகிணமூலை யாதி சத்தி மூவரைப் பயந்த தானுந்
திகழுமூ விசேடத் தானுந் திரிகூட மென்னு நாம
நிகழ்வது தலத்துக் கந்த நிமலைசன் னிதிக்கே நின்று
சகமெலாந் தொழநின் றுடுந் தானுமா லயப்பூந் தொட்டில். (கக)

பூவணி மருமத் தானும் பொன்னணி மருமத் தானு
நாவணி யொருகொம் பானு நனிமுகத் தொருகொம் பானுந்
தேவர்தஞ் சிறையை மீட்ட செவவேளுஞ் சிலைக்கை வேளு
மேவரும் விரவுந் தான மிவள்பெருஞ் சன்னி தானம். (கஉ)

வேறு.

பராரூபவஞ் சிவாரூபவ வெனுநாழிக் கிருநாழிப் படிநெல் லாலே
தராதலந்தொட் டகிலாண்டம் வளர்ததருளி யறம்வளர்க்குந் தாயா
யென்று, நிராமயசிற் பரனிடத்துச் சிற்பரையாய்த திரைகடல்போ
னீங்கி நீங்காப், புராதனியைத திரிகூடத் திரிபுரையை யலதெவர்க்
கும் புகல்வே றுண்டோ. (கந)

செங்கதிரும் வெண்கதிரும் வலம்புரியும் பொலம்புரிசைத் திரிகூ
டத்து, நஙகைபரை பீடமதின் மேடமதி தனிலாவி னறுநெய் யாட்டி,
மங்கலைபொற் பதம்பணிவார் மால்பதமே வுவரிடப மதியின் வாசப்,
பொங்கலர்செண் பகப்போதா லருச்சிப்பார் சிவபதத்திற பொருநது
வாரே. (கச)

வெள்ளிநிலாக் கொழுந்தோட்டுஞ் செழுந்தோட்டு மல்லிகையான்
மிதுனத் திஙக, ளள்ளியள்ளி வியன்பதத்தி லருச்சிப்பா ரயன்பதத்தி
லணுகி வாழ்வார், தெள்ளியகற் கடகமதி கருப்புரசந் தனங் கொடுசிற்
பரைபீ டத்தி, லொள்ளியமந் திரபதத்தா லணிபவரிந் திரபதத்தி
னுறைவா ரன்றே. (கரு)

அவளவனு மதுவுமென வினைத்துயிரு மனைத்துலரு மருளிச் செய்தா
ளெவளவளாந் திரிகூடப் பரைபீடத் தலைப்பிறை யியற்றி மாதுந்
தவளமலர் கனகமலா சாதகுமவா வாணிதிரு வருளிற சாராரா
பவளமலர் சாதகுமவர் பணையருளிற பயினறுசிவ பதத்திற சோவார்.

கன்னிமதி சென்னிமதி குலவுதிரி கூடவரைக் கவுரி பீடத்
துன்னியுயர் கிருதமுட னமுதமைப்பார் பரிதியொளி ருகிற் சேர்வா
ரங்கிலேது லாமதியிற சந்தனு திதயில மாட்டி னூர்கள், சென்னிகான
கெழில்படைத்துப பொழில்படைப்பான பெரும்பதத்திற சேர்கு
வாரே. (கஎ)

பெருகியநெய்த் தீபமிட்டு விருசிகத்திங் களிறகாலைபாபு பிறவிகாமு
ரொருதனுவிற் பருப்பமுத மூட்டினர்வா னூட்டமுதமுண்டு வாழ்வார்
மருவமர்செண் பகச்சோலைச சிற்பரைபீ டத்துனிதா மகா மாதந்
திருமலியுங் கருப்பூர தீபமிட்டா ரமரருல தியமாவார். (கஅ)

வடவருவித திரிகூடச் சாரல்வளர் பரைபீடம் வணங்கி யேத்திக்
கடமதியி லரிசனபா ளிதஞ்சாத்திற சடாமதியின் கும்பிற சேர்வா
ரடல்பெருகுங் கயனமதியி லேவளைய திரவியங்க ளமைத்து வாசத்
குடநறுநீ ராட்டினவ ரழிவிலாப் பரமபதங் கூடு வாரே. (க௯)

தூய்யமலர்க் கரங்குவிப்பார் கையினுற் செய்தவினை தொலையு நாவாற்
செய்யபுகழ் வாழ்த்தினர்க்கு வாககினுற் புரிபாவஞ் சிதையுங் கண்ணு
லய்யவெதிர் காண்பார்க்கு விழியினு விழைத்தவினை யொழியு ஞானத்
தையல்பரை பீடம்வலம் புரிந்தாரைப் பிரிந்தோடுஞ் சகல பாவம். (உ௦)

சென்றுபணி வார்புகழ்வார் திரிகூடச்சிற்பரையைத் தியானஞ்செய்வார்
வென்றிமன முதலாக முப்பொறியாற் செயும்பாவம் விரைவி னீங்கு
மன்றுடையார் குற்றாலம் பரவியருட் பரைபீடம் வணங்கி யேத்தி
நின்றுதொழு மட்டுமனமேரு பழவினைக ளவரிடத்து நிற்ப தெல்லாம்.()

உயர்காயத் திரிசெபிக்கிற் கற்பமா யிரம்பிரம னுருவாய் வாழ்வார்
பயனுமெட் டெழுத்துரைக்கி லரியுருவா யிரங்கற்பம் படைத்து வாழ்

திருக்குறும்பலா.

வார், புயலாடுந் திரிகூடப் பரைபீடத் தஞ்செழுந்தையப் புகல்வார் வெள்ளிக், கயிலாயத் தொருபதினாயிரங்கற்ப மிருப்பர்நுதற் கண்ணா ராக. (உஉ)

இவ்வண்ணம் பலவுளவாந் திரிகூடப் பரைமகிமை யென்று வாக்கான் மைவண்ணக் கந்தரத்தா மழுவண்ணச் சதுரகவி மலையச் சாரன் மெய்வண்ண முனிகளுரைத்தபடிசூத னுரைத்தருளி மேலோர் வேண்ட வவ்வண்ண மறைவடிவாங் குறும்பலா மகிமையினை யுரைப்பதானான் ()

பத்தாவது பராசத்தி பீடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௫௪

பதினொன்றாவது குறும்பலாச் சருக்கம்.

ஈங்கிது வென்னக் காட்டு மியல்பினுக் கெட்டா தாகி
யாங்கண நினைவு வாக்குக் கரியதாம் பெரிய சோதி
பாங்கரு ளுருவாக் கொண்டு பரையரு ளிச்சை ஞான
மோங்குசீர்க் கிரியை மூன்று முலகெலா மருளிச் செய்தான். (க)

அந்திவா னனைய மேனி யரையிருள புரையுங் கண்டத்
தெந்தையார் வதன மைந்தி லாகம மெழுநான கேய்ந்த
பைந்துகிர்க் கனிவாய வள்ளம் பரந்துதேன வழிந்தா லென்னத்
தந்ததோர் வதன நானகுஞ் சதுர்மறை விரித்த வன்றே. (உ)

மூலமா மறைக ளன்காய் முன்னவ னருளாற் பின்னு
மேலவா மங்க மாறாய் மிருதிகள் பலவாய்ப் பேத
நூலகளாய்ப் புராண மாகி நுவன்றபல் கலையா யென்றுங்
காலமுங் கணக்குங் காட்டிக் கதிகளெலாங் கதியாய நிற்கும். (௩)

நாரணர் புவனங் காப்பு நான்முகன் படைப்பும் வெள்ளை
யாரண னரசும் வானோர் வாழ்க்கையு மந்த ணாளர்
காரண மகமு மேனைக் கடவுளர் தவமு மாதி
யாரண நடப்பா லன்றோ வகிலமு நடப்ப தம்மா. (௪)

அவரவர் குலமா சார மநாசாரங் குணங்கள் குற்றந்
தவர்படு துன்ப மின்பஞ் சத்திய மசத்தி யங்கள்

பவனமே பவர்க்கம் பாவம் புண்ணியம் பகுத்தி யார்க்குங்
கவர்படக் காட்ட லாலே கணகளே பொருவும் வேதம். (௫)

அன்னது மனுக்கள் வாழ்வு பகலிடத் தழியும் வேதாத்
தன்னது நிசிகா லதனிற் சகமெலா மழிவு நோக்கிப்
பன்னருங் கால மெல்லா மழிவிலாப் பான்மை மேன்மை
யுனனுதன் கருத்தா லுன்னி யுபநிடப் பொருளா லோர்ந்து (௬)

கண்ணுறை கவின்சேர் நெற்றிக் கடவுளா லன்றி யீது
விண்ணவர் முதலோர் தம்மால் விலக்குதற் கரிதா மந்த
வண்ணல்பே ரருளைவேண்டி னறஞ்செயற் பால தாகு
மண்ணினி லறமுந் தானந் தவமிரு வகையா மன்றே. (௭)

தானமே தவமே யார்க்குந் தருமமே யெனினு மேலை
வானமே யாதி யாய போகமே வளர்க்குந்தான
மோனமேல் விரதம் பூண்டு முற்றுமே பற்றி லார்க்குத்
தீனமே தவிர்த்து வீடு சேர்ப்பது தவமே யாமால். (௮)

என்றுப நிடத வேத மியல்பினா லுணர்ந்து நாளு
நன்றுமெய்த் தவமே தான நனனகர்த் தலமே யென்று
நின்றது பனச மாக நெடிதுநாட் பரனைத் தேடிக்
குன்றுரு மூலக மெல்லாங் குலமறை தன்னைத் தேட. (௯)

சீலமந் திரவிலாசச் செண்பகா ரணிய மேவிக்
கோலமந் திரங்க ளெண்ணில் கோடிக்கு மேலாய் நின்ற
மூலமந் திரத்தை நோக்கி மூலமீ றில்லா மூர்த்தி
தூலமந் திரத்தை யேத்திச் சூக்க மந்திரத்தை யுன்னி. (க௦)

பூங்கிளி மழலை பாகன் புடார்ச்சுன புரத்திற் சென்று
மோங்கெழு மறைக டாமே யுலப்பிலாத் தவங்கள் செய்து
தூங்கிய மிளைத்துந் தேடித் துளங்கிய மநேக கால
மேங்கின வம்மா முக்க ணிறையரு ளெளிதோ யார்க்கும். (கக)

ஆயிரஞ் சுருதி வேதந் தவம்புரிந் தமர ராண்டி
லாயிரப் பதிற்றுண் டெல்லா மெய்தில னாத லாலே

யாயிர முகஞ்சேர் கஙகை யணிநதவ னடிகள் பேணி
யாயிரந் திருநா மஙக ளோதகதினை ரூர்தத வன்றே. (கஉ)

வேறு.

கஙகை வார்சடை யோகி நமோநம கஞ்சன் மாலறி யாதாய் நமோநம, மங்கை யாமளை பாகா நமோநம மந்த்ர ஞானசொ ரூபா நமோநம, சஙக வீதிவி லாசா நமோநம சம்பு நாதவி னோதா நமோநம, செங்கை மான்மழு வாளா நமோநம செண்ப காடவி நாதா நமோநம. (கங)

வேறு.

நடமிடு பராபரா நமோநம நதிபொதி சடாதரா நமோநம
நிடதபு யபூதரா நமோநம நிருமல நிராமயா நமோநம
குடமுனி தயாபரா நமோநம குழன்மொழி மனோகரா நமோநம
வடவிட பகேதனு நமோநம வரகர சிவாசிவா நமோவென. (கச)

வேறு.

கலைத்தழும் பிருந்த வேதங கருதியேத் தெடுப்ப நாதன்
சிலைத்தழும் பிருந்த தோளுஞ் செண்பகக் கோதை கொங்கை
மலைத்தழும் பிருந்த மார்பு மவுலிமேற் பிறையும் வானோர்
தலைத்தழும் பிருந்த கோலச் சரணமுந் தோன்ற நின்றான். (கரு)

வேறு.

நின்றவிடை மேறகாட்சி கொடுததருளி யருனோக்கி னிமலன் வாசத், தென்றலுட னியாமுறையுஞ செண்பகககா வமர்ந்துதவஞ் செய்த வாற்ற, லென்றுமுவந தேமறைகா ளின்றுமக்கு வேண்டும் வர மியம்பீ ரென்ன, மன்றினுளா டியபெருமா னருளுதலுந் திருவடிகள் வணங்கி வாழ்த்தி. (கசு)

நிற்பதே வேண்டுமுல கின்றவட்கு முனக்குநறு நிழலா யிந்தச்
சிற்பனச நறுநிழலே திருக்கோயில கொண்டருளிச் செய்தல் வேண்டுங்
கற்பமுறு பிரளயம்வந் துலகமூன் றையுமழிக்குங் காலமேனுந்
தற்பரநின் றிரிகூடம் போலெனக்கு மழியாமை தருதல் வேண்டும். ()

மூந்துவர மிவைமூன் றுந் தருகவெனப் பரவுதலு முக்கண் மூர்த்தி
யந்தவரங் கொடுத்தருளி யொருவடிவாய்ப் பலவடிவா யமரா நிற்பச்,

சொந்தமறை யொருநான்கு மொருவடிவா யப்பலவி னடிவாய்த் தோன்றிற் றன்றே, யெந்தைபிரா னடியவரைத் தா னிருந்தபடி யிருந்ததுவது மியற் கைத் தம்மா. (௧௮)

ஆகையாற் சதுர்வேதந் தருவாகப் புடைதன மூலமாகப்
பாகையா னவையிரண்டுங் கவராகப் பருதியெலாம் பணைகளாகச்
சாகையா னவைபசிய சாகையா யுபநிடதந் தவிராச் சூலகொண்
டோகையார் தருமமுதற் பெறும்பலவுங் குறும்பலவே யுதவுமாதோ. ()

அப்பலவின் வடிவுசதுர் வேதவடி வாதலினு மதனாலாகு
வெப்பலமே தருமிருக்கு மியல்பினு மொருகுடம்பி தனபால வாரக்கிற்
செப்பரிய தேனிருக்கு மூவருக்கு மமிர்தகமாதல் செய்த தாகுங்
கொப்பலரு நீழலிடை யுருச்செயுமந்திரங்க ளானது மேகோடியாமால். ()

ஓதரிய திரிகூடச் சாரலுறை குறும்பலவி னுயந்து பூத்த
மாதவனு மம்புகழ்வார் வைகுந்த பதத்தினிலென்றும் வைகி வாழ்வார்
வேதபா ராயணஞ்செய் வேதியர்க ளரன்கயிலை வெற்பிற சேர்வார்
யாதுமோர் மகம்புரிவா ரிந்திரன்போற் சதமகப்பே றெய்து வாரே. ()

ஒருமதிவெள் ளடைபாகு தானமிடு விருமதிவா முலகிற சேர்வார்
வருமதிதோ றுங்கொடுப்பார் மகிமையுரைப் பரிதுமறை வருக்கைநீழ
லிருபடிநெல் விளையுநில மீவாரக ளேழுபடிக்கு மிறையவராவார்
கருதுபிதுர்ப் பலியிடுவார் தலைமுறைகண் மூவேழுங் கதியிற் சேர்ப்பார்.

நெல்லிடுவார் பொன்னிடுவா ரமுதிடுவார் மறைத்தருவி னிழலி லாகின், புல்லிடுவார் தமக்கமரர் விருந்திடுவார் திருக்கோயில் பொருந்து வோர்செங், கல்லிடுவா ருலகாள்வார் கருங்கலிடு வார்கடவுட் கயிலை சேர்வார், சொலவிடுவா ரஞ்செழுத்தைத் துதித்திடுவா ரிமையவருந் துதிப்ப வாழ்வார். (௨௫)

அந்தமா தியுங்கடந்தார் குறும்பலா மகிமையிவை யனைத்து மேனாள்
விந்தமால் வரைகடந்த முனிக்கருளிச் செய்தபடி விளம்பிச் சூதன்
முந்தமா னதத்தான நதித்தானந் தோயார்க்கு முத்தி தோயு
மந்தமா ருதத்தான மகிமைமுனி வோர்கேட்ப வழங்கா நின்றான். (௨௪)

பதினேன்றாவது குறும்பலாச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௭௮.

பன்னிரண்டாவது மந்தமாருதச் சருக்கம்.

நல்வி யாதனுஞ் சனகரும புகழவநு நவில்வோா
தொல்வி யாதியும் பாவமுந தொலைப்பது சுருதிக
கல்வி யாவையு முணர்வையுங கொடுப்பது கருதிற்
செல்வம் வீடுபே றளிப்பது செணபகா ரணியம். (க)

ஐந்து நூற்றுவ ரந்தண ரருமகச் சாலை
சிந்தை யாய்முது தவபுரி தேவராச சிரமங
கொநது பூஙகுழற பரையுடன பரனுறை கோயில்
சநத வுடவி வேலிசூழ் சணபகா ரணியம். (உ)

பிரச மாமலர்ச் செணபகப் பொதுமபரிற பிறந்து
திரவு பூஞ்சினைத தொட்டிலாட் டயர்ந்துதே னருவிப்
பரம வாரியிற படிந்துநீள் பணிலமாக் கோயிற்
குரவன் முன்றிலவாய்த் தவழ்வதோர் தெனறலங குழவி. (ங)

அன்ன தென்றலின் மகிமையா லருந்தவ ருறையு
நன்னகர்ப் புடார்ச் சுனபுரத் தெல்லைநாற றிசையுண்
மன்னி யினனுயிர் விடுதததோர் பாதக மறையோன்
கினன நீஙகிமேற கதிபெறு மகிமையைக் கிளபபாம். (ச)

வேறு.

விண்டலைத தெஙகின் பாளை மிடறுடைத் தெழுந்து வாளை
கொண்டலைக் கிழியப பாயக குழவியைத் துருவுங தாய்போற்
கணடலைக் கமுகை மாவைக கதலியைக கடநது தேமாந்
தண்டலைச செனனி நாடு தரஙகநீர்ப் பொன்னி நாடு. (ரு)

பாரிடை நீதி நிராப பலகுடி பயிர்க ளாக
நேரியர் செங்கோல வேலி கோலிய நெடுஞ்சோ ணாட்டுப்
பேரிய லந்தணாளர் பெருங்குலத தலைமை பூண்டோ
ராரிய மறைநூ லாதி யருங்கலை பயின்ற நாவான. (சா)

அருமகம் புரியுங காட்சி யததிரி கோத்தி ரத்தான்
பெருமகத் தவஞ்சேர் கவி யததிரி யெனும்பே ராளன்
வருமகத் துணையாங கற்பின் மடக்கொடி வயிறு வாய்ப்ப
வொருமக னுத்தி ரேய னுதித்தன னுருவின் மிக்கான். (எ)

சீர்பயில் குடிக்கோர் செல்வத் திருமக னுதலா லே
பார்பயின் றறியான மூன்று பருவமு மருமைநற் றாயர்
தார்பயின் முடிமேற் கைமேற் றநகையார் மடிமேற் கோல
மார்பின்மேல் வளர்ந்தா னுருப புல்லுரீஇ வளாவ தேபோல். (௮)

தாலமேற் பயிலுந் தோறுந் தன்குலத் தருமமனுசி
யோலமிட் டாற்றல் போல வொலிமணித் தண்டை யார்ப்ப
ஞாலமேற் கிடந்த பாவ நடைகற்ப நடைகற் றுணவேள்
கோலுமைம் படைநாண் பூணக் குலவுமைம் படைநாண் பூண்டான். (௯)

ஒருபிறப் பிணியில் லாத வுயர்பிறப் பிணில்வந் தானை
யிருபிறப் பாள ரெல்லா மிலங்குமுப் புரிசேர் மூநூல்
பெருகுநான் மறையி னூலே பிராயமோ ரைந்திற் சாற்றிப்
பருவமா றகன்ற வேழிற் பல்கலை பயிலச் செய்தார். (௧௦)

ஒருபதோ டிரண்டாம் யாண்டு மோதினு னோதுங் காலைச்
சுருதிநூல் பயிலுந் தோறுஞ் சொற்பயில் கிள்ளை போல்வான்
றருபுனல் படியுந் தோறுந் தாவுநீர்க் காண்டம் போல்வா
னருநெறி நியாசந் தோறு மவிநயப் பாவை போல்வான். (௧௧)

அருங்கலை பயிலுங் காலை யறம்பொரு ளின்பம் வீடா
மிருங்கலை நான்கின் முன்னை யிரண்டும்பின் னொன்று மோரா
னொருங்குசே ரின்பத் தேனு மொழிபெருந் திணையே யன்றி
விரும்புமைந் திணையுந் தேரான் விதிவழி மதிபோ மன்றே. (௧௨)

புருவமு முகமுங் கண்ணும் புயங்களு முந்நூன் மார்பு
முருவமுங் கண்ட மாத ருள்ளமுங் கலையுஞ் சோரப்
பருவமும் பதினா றாகிப் படைமதன் வடிவ மானா
னுருவமொன் றெய்தா னாகி லவனிவ னென்ன லாமால். (௧௩)

தன்னுடைக் கொழுநன் மேனி தானெதிர் நோக்குந் தோறு
மின்னிடை யிரதி யார்க்கு வேறுபா டறிய வேண்டிற்
கன்னலஞ் சிலையில் லாமற் காமனைப் பொருவா னின்றே
னன்னவெஞ் சிலையி னாலே யனங்கனும் பொருவான் மன்னோ. (௧௪)

அளப்பரும் வடிவின் மிக்கா ளுதலா லணங்க ளுரும்
விளக்கிலவீழ் பதங்கம் போல விருப்புட னவனைச சூழ்வார்
துளக்கறும் விகாரத் தாலே யவனுமத தோகை மார்பா
லுளத்தினிற் காதல் கூர வொட்டில்வீழ் பதங்கம் போல்வான். (கரு)

கிளர்பொருள் கல்வி செல்வங் கிளைகளும் படைத்து நீஙகா
விளமையும பெற்றுன் வாழ்வோர்க கிவைகளி லொன்றே போதும்
விளைபொரு ளைநதுங் காம விடரிடை வீழப்ப தானை
வளர்குடிப் பிறந்தா ரேனும் வாழ்வுண்டோ மதியர் ரூர்க்கே. (கசா)

பேய்மொழி கேட்கும் யாமம் பிறன்கடை திரிவா னீன்ற
தாய்மொழி கேளான் மற்றுந் தந்தைதன் மொழியுங் கேளா
னேயுமேற் குலத்தே வந்து மிழிகுல விடர்பாற் கூடி
யாயகூ கரத்தைச் சேர்ந்த வானிளங கன்று போன்றுன். (கஎ)

வேறு.

மாவேட்டி லெழுதாது மறைசொல்வார் தமைநீங்கி
மாவேட்டி லெழுதாது மலர்கொய்வான் மாதருக்காத்
தீவேட்ட முறைபுரியுஞ் சிலதருப்பை யேந்துதல்போய்த்
தீவேட்ட முறைபுரியுஞ் சிலையேந்தித் திரிகின்றுன். (கஅ)

பெருக்காயத் திரிகுலத்துப பிறந்துமே பிறமாதர்
செருக்காயத் திரிகுலத்தார் பிறரோடுஞ் சென்றுழல்வா
னிருக்காயத் திரிவாரை யிகழுவா னிமயில்போ
லுருக்காயத் திரிமயக்கா லுயர்காயத் திரிமறந்தான். (ககூ)

அஞ்சுமக மஞ்சுமக மாயினு னுயர்குலத்து
விஞ்சுசி ரறுதொழிலு மறுதொழிலாக கைவிட்டான்
பஞ்சணையிற் கலவிநலம் பாராட்டிச் செவிகளோதும்
வஞ்சியர்கள் சதுர்மறையே வழங்குசதுர் மறையாளுன். (உ0)

சந்தியா னதுமறந்து தரித்தாலும் பொதுச்சேரிச்
சந்தியா னதுமறந்து தரித்திடான் சந்திதொறு
முந்தியே தொடமிடங்கண் முறைமறந்து பொதுமாதர்
முந்தியே தொடமிடங்கண் முறைமறவா தொழுகினுன். (உக)

பிரமமா னமணமும் பிரசாபத் தியமணமும்
விரவுபிர மசரியம் விட்டமையால் விட்டொழிந்தான்
சரதமக மிழந்ததனாற் றெய்வமணச் சடங்கொழிந்தா
னருமறையி னெறிதவறி யாரிடமும் விநதனால. (உஉ)

பாசுரத்தி லெழுதரிய பாவையரை வழிச்செலவின்
மாசுரத்தில் விழித்துயிலிற் பைசாச மணம்புரிந்தான்
பூசுரர்க்கு முறையல்லாப் போரேறு போய்த்தழுவி
யாசுரத்திற் கோவைசிய ரணங்காரை மணஞ்செய்தான். (உ௩)

மரபுதனி லேழைமையோன் மடமகளை விலைதாக
மிரவுதனிற் கொண்டேகி யிராக்கதமா மணம்புணர்ந்தா
னரவணைய வல்குலார் மூவகையா ரல்லாமற்
கரவுதனிற் சிலமாதர் கந்தருவம் போற்புணர்வான். (உ௪)

கோமளஞ்சே ரிவ்வகையாற் குலவுமனை மடவாரை
மாமனையிற் சாரிகைபோன் மாறாத சிறைப்படுத்திக்
காமவெறி மூட்டுகின்ற கலக்கவிழிக் கணிகையரைப்
பூமலர்மே லன்னமெனப் பொன்றாவி நிறைவித்தான். (உ௫)

வேறு.

பூவிய லன்னம் போல்வார் புலவியே நிலம தாகத்
தூவிய பொருள்கள் யாவுந் துறுமுளை வித்த தாகக்
காவியங் கண்ணார் மோகக் கலப்பையே கருவி யாக
மேவிய சுரத போக விரகவே ளாண்மை செய்தான். (உ௬)

அந்தியும் பகலு மாய வரும்பொழு திரண்டு மூன்று
சந்தியு மறந்து நான்கா மொழுக்கமுந் தவறி வேத
மந்திர விளக்க மெல்லாம் வரவர மாதர் மோக
முந்திய சூறைக் காற்று லவிந்தன வொவ்வொன் றாக. (உ௭)

அடிமுறை நடந்து செல்ல வறிவுகண் ணிலனாய் மோகச்
செடிவழி சுழன்று காமத் திரள்புலி தொடர வோடிக்
கொடியிடைக் கணிகை மாதர் கொங்கைவெற் பிடறி வீழ்ந்து
கடிதட வாவி தாவிக் கலவியங் கயத்து ளாழ்ந்தான். (உ௮)

கொம்பெலா மன்னோன் காமக கொடுந்தளிர் தளிாததுச சாதி
பம்பிய வாமபு தோறும் பழிமொழிக் காடு பலகி
யம்பலஞ் சந்தி தோறு மமபலா யரும்பி யெஙகும்
வம்பலா பெருகப் பூதது வடுககளாயப பரநத வனறே. (உகூ)

ஆனவை செவியிற கேளா வவன்குலத தறிஞ ரைவான
ஞான நூ லவனுக கோதி நனனெறி யுணர்ததச சென்றான்
றானமுனம் பயிறறுங கலவி தன்னையு மயர்தத தோரான
மேனெறி செறிவி லானை வேறிடத திருததிச் சொலவான். (௩0)

வேறு.

எறும்புகடை யானைதலை யெண்பததா நானகிலக்க யோனி பேதம
பிறந்துழலு முயிர்கட்கெலா மனிதராய்ப் பிறப்பரிது பிறந்தா ரேனும்
பறம்பர்சேர னகர்குன ரினர்கா னவர்துளையர் பழைய ராதி
யறைந்தகீழக குலநீஙகி மேற்குலத்தி லவதரிப்ப தரிது மைநதா. (௩க)

தாழகுலததோர் கோடிசென்மந் தவம்புரிய வேண்டுமுயர் சதுாதத ராகக, கேழுழவர் கோடிதவஞ் செயவேண்டும் வணிகர் சென மங கிடைக்க வேண்டிற, சூழ்வணிகர் கோடிசெனமந் தவம்புரியி னரச ரெனத் தோனறு நிறபர், வாழரசா கோடிசெனமந் தவஞ்செயினுங் கிடையாது மறையோர் செனமம். (௩உ)

அந்தணராயப் பிறநதிடினுங் குருடுசெவி டூமைமுட மகனறு மேனி, சந்தவடி வுடனபிறப்ப தரிதுபிறக கினுமபாலைத் தான மாதி கந்தவனம் புனமொருவி நீாநாட்டில் வரலரிது கண்டாய் பார்மேன் முந்துறவித் தனைக்குயர்சா பெறறனையெத் தனைதவமோ முயன்றாய் முனனா. (௩௩)

ஓதுபிர மச்சரிய மொழிந்தவா னப்பிரதத முயர்சன னியாச
நீதிநிலை பெறுகாரு கத்தியமா மாச்சிரம நெறிக ளான்கிற் [லே
கோதிலா மூவர்நெறிப் படர்பயிர்ககுக கொளுங்கொமபாங கொள்கையா
மேதினியில் யாவருககும வியன்காரு கத்தியமே விசேட மாமால். (௩ச)

முனமாக வைகறைபபோ தெழுந்துசவு சாதிமுதன் முடித்து வாசப, புனலாடிச் செபதவஙகண முயன்றுகட வுட்பூசை முயனறு

முப்பா, லனலோம்பி யைவகைவேள் வியுமியற்றிக் கிளைஞருட னடு
த்தோர் தம்மைத், தினமோம்பி நுகர்ந்துகலை பயின்றிருந்த வில்ல
றத்தோர் செய்கையாமால் (௧௫)

பூமரமா யூர்வனவாய மிருகமாயப் புட்குலமாய் மனிதராகிப்
பாமரராய்ப் பண்டிதரா யொழுக்கத்தா லுயர்ந்தேணிப் படிப்போ
லேறித், தேமறையோ ரிணைமேற சுவர்க்கபதத் தனுபதஞ்
செலுத்தற் பாலாய், காமமெனு மந்தரத்தே தாவியினிக் கீழ்வீழல்
கடனோ வையா. (௧௬)

நிதியான நிறைநீருக குடைகுளமிக் கானகுல நெறிக்கோர் நீன
மதியான மதிவிழுங்குங் கோளரவு பவத்தூடு வளர்க்குங் கானங்
கொதியான நரகிழுக்குங் கொடும்பாச முயிருருக்கிக் குடிக்குங் கூளி
கதியான வழியடைக்குங் கற்பெருங்க பாடமன்றோ கடிய காமம். (௧௭)

சகுடஞ்சேர் பரிமகநூ றியற்றிவா னரசுகன்னற் சுவைபோற்
பெற்றான், சகுடம்போ லவன் மனதிற் சசிகாமம் பிடித்தலைபபத்
தலைகீழாக, மகுடம்போய் வானகம்போய் வையகம்போ யரசுபோய்
மலைப்பாம் பாக, நகுடனபோய் வீழ்ந்தகதை யறியாயோ சிறியாயோ
நளினத் தாரோய். (௧௮)

வேறு.

மனைவளர் குலஞ்சேர் கற்பின் மங்கையர் வருந்த நீபோய்ப்
புனையிழைப் பரத்தை மாக்குப் புதுநலம் பெருக நல்கல்
சினைதரு பருவப் பைங்கூழ் செந்நெலின் பொதிகள் வாடக்
கனைகுர லெழிலி யீண்டுபோய்க் கானலிற பொழிவ தென்றான். (௧௯)

கொழுந்துவிட் டறிவு தோன்றக் கொளுத்திய குரவன் வாய்மை
கழுந்தனை யானுக் கேதோ கடத்தினைக் கவிழ்த்து வீழ்த்த
வழுந்தெனத் தகைய வாக வுகுத்துமே லுரைப்ப தானு
னெழுஞ்சுடர் விளக்கிட் டாலு மிருளன்றோ குருடர்க் கம்மா. (௨௦)

மணிநகை யாரே தெய்வம் வாக்குப தேசங் கொங்கைத்
துணைகுரு பீடம் பாதந் துணைவரு வேதே பூசை
யணைவது முத்தி யாசா னின்னமு மறியாய் போலுங்
கணிகையர் முகத்திற் கூறுங் காமனு கமங்க ளென்றான். (௨௧)

மருண்மொழி பொருளாக் கூறும் வஞ்சக மறையோன் றன்னை
யருண்மொழிக் குரவன் சீறி யகன்றன னாத லாலே
திருவொடு கிளையும் வாழ்வுஞ் சிதைந்தனன் சிறிது நாளிற்
குருமொழி யிகழ்ந்த மூடர் குவலயத் தெவ்வா றுய்வார். (சஉ)

தனமெலாங் கணிகை மாதர் தனவிலைக் காற்ற வாகி
மனையுள பொருள்போய்ப் பார்ப்பான் மறவுள பொருளுந் தோற்றுக்
கனைதபோய் மெலிவா யூரிற் கடப்படுங் கடப்படாதே
பின்னையவோர் வறுமை பூண்டா னினியதோ கொடிய காமம். (சங)

கானகம் வேட்ட மாடிக் கடுங்கொலை களவு செய்து
தானமு மழிந்து மானந் தவறியுந் தவறுன காமஞ்
சூனமங் கையர்பா லூனுந் துவசமங் கையர்பாற் கள்ளு
மீனமங் கையர்பா லூனும் போகமு மிசைவ தானான். (சச)

நாரியர் மயக்கில் வீழ்ந்து நாற்குல நடைவிட் டனர்
சேரியிற் புகுந்தான் செய்கை தெரிந்தன ரந்த ணாளர்
ஊரினிற் புகுதா வண்ண மொழிதத்னா பழித்து நீக்கி
வாரியின் மூழ்கிச் சாந்தி புரிந்துவா லாமை தீர்ந்தார். (சரு)

கீழ்குலத் தாழ்ந்தான் வேறு கிளைவேறு தாரம் வேறாய்
வாழ்வுபோய்க் குலினந்தினை மைமைமூ வகையின் மாய்ந்தார்
சூழ்தரு நரகபு தண்டனு சுரைமூன்று மிசையில் யாழாம்
வீழ்படில் வேடர் கண்ணி விறகுவெம் பலியோ டன்றே. (சசா)

அங்கணத் துக்க பால்போ லருங்குலப் பெருமை விட்டுத்
தங்கணக் கிளைகை விட்டுத் தாரமோ டோகை விட்டுக்
கங்கணக் கையார் மோகங் கைவிடா னறிஞர் விட்ட
கொங்கணஞ் சிலநாள் வைகிக் காழகங் குறுகப் புக்கான். (சஎ)

வேறு.

நீர்நாடு நீங்கியுமே நீங்காது பின்றொடரும்
போர்நாடு காமவெள்ள நீந்தவொரு புணையின்றிச்
சீர்நாடு மாதர்தனக் குடந்தேடித் திரிவாற்கு
வார்நாடுந் தடைதீர்ந்த மலைநாடு வாய்த்ததுவே. (சஅ)

மலைநாட்டில் வருந்தூர்த்த மறையோனை மடக்கொடிமார்
முலையானை மதம்பட்டு முரிபுருவச் சிலைகுனித்துக்
கலையாளி தேர்நிரைத்துக் கட்டெழிலி னிறைபகைத்த
சிலைமாரன் பொரவிடுத்த சேனையெனப் புடைவளைந்தார். (௪௯)

சாவிநெடுங் கண்வலையான் மடப்பருவங் காரிகைமா
ராவிமருண் டருமறையோ னழகுவல்லிப் புகுந்துவலை
தூவியனம் போற்றொடர்ந்தார் ஆர்த்தார் மறையோனும்
பூவையர்தம் பிடிச்சூழல் புகுந்தமதக் களிறானான். (௫0)

ஆம்பதிதன் குலவாழ்வும் பறிகொடுத்து மவர்மோகம்
போம்பரிசி னுவந்துவிடான் பொய்களவாற் பொருள்கவர்ந்து
காம்புறழுந் தோளியராங் கணிகையர்பாற் கருத்தழிவான்
வேம்பரிசி னுடல்கரிந்தும் விளக்குவிடாப் பதங்கம்போல் (௫௧)

சிலமாதர் செங்கையொடுஞ் சிலமாதர் கொங்கையொடும்
பலமாதர் புலவியொடும் பலமாதர் கலவியொடு
நலமேறி யுவட்டெடுப்ப நாளுமோ கம்பொசித்துத்
தொலையாத கனிபழுத்த சொரிசோலைக் குருகானான். (௫௨)

வேறு.

மான மின்றிய வலைவியர் மாமுலை
யானை வாய்க்கரும் பாகியுங் கண்வலை
மீன மாகியு மல்குல் வியாழத்தின
பீன வாய்ப் பெருந் தேரையு மாயினான். (௫௩)

தைய லாரிடைத் தாகம் விளைந்ததாம்
பொய்யெ லாநிறை போகம் விளைந்தது
மையன மோகமே விளைந்தது மற்றவன்
மெய்யெ லாம்வினை யாக விளைந்ததே (௫௪)

நாணி லார்நய னப்பெருந் தும்பியே
தூண மாமுட லெங்குந் துளைத்ததோ
காண லாமதன் பூங்கணை காயமோ
பூண லாப்பிணி பூண்டுபுண் ணாயினான். (௫௫)

விண் குலாவுயர் விண்ணவ ராயினும்
பெண்கள் காமம் பிடித்தவ ருய்வரோ
புண்க ளாகிப் புரந்தரன் மெய்யெலாங்
கண்க ளானது காமத்தி னாலன்றோ (௫௬)

மருவி ருக்கு மலர்க்குழல் சோரவே
யுருகி நித்த முடன்புணர் மாதரார்
பெருவ ருத்தமுற் றனபிணி காணாடனு
மருகி ருக்க வருவருப பாயினார். (௫௭)

வேறு

முன்பெலாங் களிகூர மோகநல மநுபவித்து
வன்பிணியா லுழல்கால மறுகினிடைத் தள்ளினு
ரென்பெலாங் கசிந்துருகு மிற்பிறந்தா ரல்லாம
லன்பிலாப் பொதுமாத ராயத்துக காவாரோ (௫௮)

தலைநாடு புறந்தள்ளச் சாரன்மலை நாடேகி
மலைநாடு புறந்தள்ளப் பாண்டிவள நாடணைந்தான்
கலைநாடுங் குலநெறிபோய்க் கைப்பொருள்போய் நோய்பூண்டும்
புலைநாடு காமமெனுந் தேக்கிலையிற் புனல்போல்வான். (௫௯)

ஊடையரப் பசிபிடுங்க வுறுப்பெலா நோய்பிடுங்க
வாடைதுணி போர்த்தவுட லீப்பிடுங்க வருந்துவான்
பேடைமயி லார்விரகப் பிணிக்குடைந்து புறங்கடைபோய்
வாடையேற றயர்வானேல் யாரைவிடு வான்மதனன். (௬0)

சரதநெறி மணவேட்கைத் தன்மனையார் மனங்கொதிப்ப
விரகொடும்போய்ப் பிறர்மனையின் மிதித்தகால் விரலழுகி
மரபழிய முந்திதொட்ட மணிக்கரங்க ளுடழுகிப்
பரமனையார் தமைத்தழுவும் படிவமெலாம் புண்ணானான். (௬௧)

தலைமைநாற் குலமறுகு சார்கிலான் கீழொழுக்கால்
விலைமாதர் மறுகணையான் மேனியுரு வழிந்தமையால்
வலையர்சே ரியிலூனு மள்ளர்சே ரியின்மதுவும்
புலையர்சே ரியிலருந்திப் புறங்கடையி லுறங்குவான். (௬௨)

அம்மையிலே பலிக்குமெனப்பர் செய்தவினை யாங்கொருசார்
செம்மையிலா மறையோன்செய் தீவினையெல் லாமிவனுக்
கிம்மையிலே பலித்ததனு லிவையறிந்து விலகாதார்
வெம்மையுறு கொடும்பிணிக்கு நரகினுக்கும் வித்தாவார். (௯௧)

வருநாளின் முகம்பார்த்தோர் மறுநாட்கண் பாராரா
யொருநாளி னுறைபதிமற் றொருநாளி னுறையாமற்
பெருநாடு பலகழித்துப் பிறநாடு சேர்வதற்குத்
தருநாடு மிருள்வனத்து வினைதள்ளத் தனிபோனான். (௯௨)

ஆகத்தி லெழும்பசிக்கு மருந்தருவதொன் றிலாமற்
றேகத்தா னுலைந்து தளர்ந்து கிடையாமற்
சோகத்தா லுயர்ந்துகொடும் பாலையிடைச் சுழலுகின்றான்
பாகத்தாற் பகுத்துண்ணார் படும்பாடு மிதுவன்றோ. (௯௩)

கூண்டுவரு நெறிதவறிக் கொடுஞ்சுரம்புக் கயர்காலைப்
பூண்டகுல நெறிதவறிப் புலைபுகுந்த மறையோனைத்
தீண்டலுறும் வாராமை தீரவோ செழுங்கதிரோனக்
காண்டலுறு மாபாவங் கழியவோ சுடரெறிந்தான். (௯௪)

உழிக்கொண்ட புள்ளொலிபட லுயர்வனமுங் கண்மூடிற்ப
விழிக்கொண்ட சுரமடைந்தா யினியெங்கே போவதெனப்
பழிக்கொண்ட மறையோன்செய் பாவமெலாங் கூடியொரு
வழிக்கொண்டு வளைந்ததுபோல் வந்துவளைந் ததுகங்குல். (௯௫)

வேறு.

அன்றுமோ ருணவில் லாம லதற்குமு னிரண்டு நாளா
வொன்றுமே பலியு மின்றி வெம்பசி யுடற்ற வோய்ந்து
கன்றினன் சைவ மல்லாக் கடும்பர சமயம் போலச்
சென்றுசே ரெறியொன் றில்லாக் கானிடைத் திகைத்து நின்றான். ()

வேறு.

வாட்டானை விழியார்க்கு வருந்துவான் வனத்தினுயிர்
வாட்டானைப் புலியாற்க வருந்தினன் மாதர்முலைக்
கோட்டானைத் துணைமேனிக் குழுறுகுரல் கேட்டுவப்பான்
கோட்டானைத் துணைமேனிக் குளறுகுரல் கேட்டயர்ந்தான். (௯௭)

ஈனக்கள் ளிகள்பாலு மிடுஞ்சோறு மிதழ்ககனிவாயப
பானககள் ளுடனேந்கப பரிவாயுண் டிறந்நுலான
கானக்கள் ளிகள்பாலும் பொதிசோறுங் கடிமலாவா
யூனககள் ளுடனேந்த வுண்ணுன்மற றுறங்காளுல (எ0)

வீஙகிவளர்ந் ததுதிமிரம விருததிரா சுரனெய்ப்ப
வோங்குமுடிக கண்ணுக விந்திரனுத ததுவான
மாங்கசுரன போயொளிப்ப வந்தரகா தன்காததில
வாஙகுமொரு வசசிரம்போல் வானிலெழுந ததுபரிதி (எக)

வேறு

வடிந்திடத் திமிர வெள்ளம் வளர்ந்திடப் பரிதி கானிற்
படிந்திடு மாத்தி ரேயன் படருறு வினையோ நோயோ
முடிந்தநா ளதுவோ வென்று முடிவிலாப் பிறபபோ வெல்லாம்
விடிந்தது விடிநத தென்ன விடிந்தது கஙகுற காலம். (எஉ)

விடிநததென் றெழுந்து போவன் மெயகளைத் தயர்ந்து சோர்வ
னடர்நதகல் லிடறி வீழுவ னடியிடச சவியி லாதே
முடங்குவன் மாஙக டோறு முடடுவ னெட்டி யேகி
நடந்தனன் றிருக்குற் றால நகர்கருயோ சனைக்கு ளாங்கர் (எங)

வேறு.

சடிக்கொண்ட பூங்கோதைக் கணிகையாககே காதலனுய்க
குடிபபணமின மடவாரைக கொடுஞ்சிறைசெய் பாதககதான்
மிடிக்கொண்டு வெறுந்தனியாய் வெயிற்கானற் பரல்வீழ்ந்து
பொடிகக்கொண்ட தழல்வீழும் புழுபபோலத் துடிக்கின்ருன். (எச)

உண்ணுது பசிதுரபப வுடலெலாம் பிணியுலைபபப்
புண்ணுக மெய்யயர்காற் போறறவொரு துணையின்றி
யெண்ணுத பலவெண்ணி யிளைததிருமி வாய்குளறிக்
கணணுரு மொளிபிருண்டு காதிலோ சையுமடங்கி. (எரு)

தருணநிலை தடுமாறிச் சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்திக்
கருவிகா ணங்களெலாங் கைகடநது மெய்யயாநது
துரியவவக் தையில்வீழ்ந்து துரியாதீ தஙகடந்தே
யுரியதொரு சூக்குமததா யுயிரொடுஙகு மந்நேரம். (எசு)

அறநெறிமுற் றவப்பயனே வத்திரிகோத் திரமறையோ
ற்றுகதிமெய்த் தவப்பயனே வுயிர்விடும்வே தியனுடலிற்
குறுமுனிக்கன் புடையபிரான் றிரிகூடக் குலவரைவாய்ச்
செறிமலர்ச்செண் பகச்சோலைத் தென்றற்கால் பாய்ந்ததுவே. (௭௭)

மால்பாய்ந்த மறையவன்மேற் றிரிகூட வரைவசந்தக்
கால்பாய்ந்த தெனக்கேனோ கவுணியன்வாய்க் கவுரிமுலைப்
பால்பாய்ந்த தென்கேனோ பவக்கடலிற் குகப்பெருமான்
வேல்பாய்ந்த தெனக்கேனோ யாதெனயான் விளம்புகேன். (௭௮)

இந்தவகை யிறந்தானை யியமபட ரெதிர்முடுகி
வந்துநெடு வலைவீசி வளைந்துபெரும் பாசத்தாற்
பந்தமுறக் கட்டியொரு பட்டமரந் தளிர்த்ததெனச்
சிந்துதிர மொழப்புடைத்துத் தென்புலத்துக் கொடுசெல்வார். (௭௯)

செல்லுகின்ற வேலைதனிற் சிவபிரான் கணநாதர்
நில்லுமென தூதர்தமை நிராகரித்து மறையோனை
வல்லுதிரக் கறைதுடைத்து வன்பாச மறுத்தநயஞ்
சொல்லுவன பலசொல்லிச் சூட்டுவன பலசூட்டி. (௮௦)

அரமகளிர் கவரியிட வந்தரபல் லியங்கறங்க
வரியிசைக்கின் னரர்பாட வானவர்பூ மழைபொழியப்
புரிசடைப்பண் ணவர்புகழப் புட்பகத்தின் மீதேற்றிக்
கரியுரிவை தரித்தபிரான் கயிலைதனிற் கொடுபோனார். (௮௧)

வேறு.

செம்மான மிசையிழிந்து சென்றுமறை யோன்கயிலைச் சிகர மேவிப், பெம்மானை யடியின்மிசை முடிபணிந்தா னந்தவெள்ளப் பெருக்கி லாடிக், கைம்மானுஞ் சுடர்மழுவுங் கறைமிடறும் புரிசடையுங் கண்கள் மூன்று, மெய்ம்மானுந் திருவடிவுங் கண்டிருகண் களிப்ப வுடல் விதிர்ப்ப நின்றான். (௮௨)

சென்றுதொழு மந்தணனை யருணோக்கிற் கயிலைவளர் சிவபிரானார் நன்றுநீ யுயிர்விடுங்கா னமதுசெண்ப காடவிசேர் நறும்பூந் தென்ற

லொன்றியுன தாகமிசைத தைவரலாற பாவமெலா மொழிதஜோங்
கணடா. யென்றுமழி யாமலினி யெமருகணத தவாபததி விருப்பா
யென்ருர் (அஈ)

வேறு.

அன்று நாதன் றிருவருள் செய்ததான்
மனறன மாலயன வாழவு மூவர்ப்புறச்
செனறு செலவச் சிவகணத தாருட
னெனறு நீங்கலாப பேரின்ப மெய்தினன. (அச)

யாமி யந்தனி லெய்திய தூதுவர்
சாமி யந்தகன் ருளிணை போற்றியே
காமி யந்தணன் கண்ணுதல் பாலுற்ருன்.
பூமி யந்தரம் போறறிடப் போயென்ருர். (அரு)

வெய்த வாறுடை வீணனை த தென்புல
மெயத வாறுகொண் டேகலு மேதடை
செய்த வாறுஞ சிவபெரு மான்ருெண்டர்
வைத வாறும் வளர்செவி சாற்றினர். (அசு)

செறிவு சேர்மனத் தெனபுலக் கோமகன்
குறிகொள் சிதிர குததரைக கூவியே
வெறிகொள் விப்பிரன மேறகணக் காளுள
பொறிகள் யாவும புகலுமி னென்றனன. (அஎ)

சாத்தி ரம்பல தான்கற்று மத்திரி
கோததி ரத்தி லுதித்துங் குலநெறி
நேத்தி ரதமொழி னீக்கி வைசியர்க்குஞ்
சூத்தி ரர்கருங கடைஞரிற ரேன்றினன். (அஅ)

கற்பு மங்கையர் கட்டழித தான்பொரு
ளற்பு மாந்த ரடைக்கலம் வெஃகினன்
பொறபு மாதர் புறங்கடை நின்றுளா
னற்பு மாந்தர்க்கு நண்ணிய தீமையான். (அகூ)

சாலை சத்திரந் தன்ம மலைத்துளா
ஞலை யத்தின் களவுகை யாடசியான்

மாலை காலையுஞ் சந்தி மறந்துளான்
வேலை தோறு மதுநுகர் வேட்கையான் (௬௦)

குருவுந் தெய்வமு நிந்தைசெய் கோளினான்
கருது நோன்புடைக் கன்னியர் காமுகன்
றரும யோகர் தவங்க ளழித்துளான
பொருவின் மோகப் புலைசரியா போகத்தான். (௬௧)

அந்த ணர்க்கோ ரருங்கலை மூவகைச்
செந்த ழற்குத் தெறும்புனல் சிந்தைசெய்
மந்தி ரத்தினை மறவி பிறரெலா
நிந்தை செய்யு நீரகர முருகியான. (௬௨)

பிறந்த நாட்பிறர் நாள்வரு டாதியிற்
சிறந்த நாடசிவ ராத்திரி யாதியா
வறைந்த நாள்விர தாதிமுச் சந்தியு
மறஞ்செய் வாள்விழி யாரை மறந்திரான் (௬௩)

அலைவி லாத குடிக ளலைத்துளான
மலர்செய் காவின் மரங்கள் குறைத்துளான்
புலைசெய பான்மையும் பொய்கள வாதியுங்
கொலைசெய் பான்மையுங் கூறத் தகாதவால். (௬௪)

இரும்பு போலு மிதயத்தன் கள்வெறிச்
சுரும்பு போல்பவன் கோபச் சுடரொ
ஞெருங்கு பாவத் துடன்பிறந் தானும
மிருந்த ஓரி லிருந்தறி யானெனுரூர் (௬௫)

காண வீரர் கணக்கிவை கூறலு
நரக வீரனை நல்வழி சேர்த்திடும்
வரவி யாதென மாமனத் தெண்ணினான்
றிரம தாநடுச் செய்யுஞ்செங் கோலினான். (௬௬)

அரவ மாலை யவிர்சடை யாரிடைப்
பரம ராசியம் யாது பயந்ததோ
பிரமன் மாலறி யாத பிரானுடன்
விரைவில் விண்ணப்பஞ் செய்திட வேண்டுமால். (௬௭)

செப்பு மேல்வைச் சிவபெரு மானமுறை
தப்பு மேல்வைத்த தகல்வது தாகமென
வெப்பு மேல்வைத்த வெம்பக டேறினன
கப்பு மேல்வைத்த சூலமுங் கைக்கொண்டான. (௯௮)

பாசமு தண்ட மெழுசார யத்திரம்
வீசுறு கைவலை யெஃகம விறனமழு
மூசு சப்ப முசலங் கணையம்வாட்
பூசல் வீரர் கொடிபுறஞ் சுற்றினர் (௯௯)

காலனும்பெருங் காலமிருத்துவுந்
தூலவுக்கிர னன்முக னாதியா
நீலமேனி நிரைத்தெழுந் தூதரு
மோலமென்ன வொருபுடை சுற்றினர். (௧௦௦)

விளங்கும் வைவைச் சூதபுர மேவினர்
துளங்கி யோர்புடை சூழ்ந்தனர் சூழ்திறை
யளந்து போற்றினர் தானவ ராதியோர்
வளர்ந்து கிங்கிரர் மல்லாக ளாடினர். (௧௦௧)

பெருவி யாதி முயல்வலி பீனிசங்
குரும கோதரங் குட்டங்க ளாதியா
மருவு சேறமும வாதபித்த தங்களும்
பொருவு சேனைக ளாய்ப்புடை சூழ்ந்தவே. (௧௦௨)

வெட்டு வார்துணிப் பாரமிகு பாவரைக்
கட்டு வாரடிப் பார்கர காதியர்
கிட்டு வார்பணி கேட்பவ ராய்நமன்
மட்டு வார்கழல் வந்து வணங்கினர். (௧௦௩)

ஆய சேனைக் கடலிடை யந்தலார்
தூய சாமரைத் தெண்டிரை துள்ளுறப்
பாயு மோதைபிற பல்லிய மார்த்தெழ
மேய வூர்தியென் வங்கத்து மேயினன். (௧௦௪)

சொந்த வைவைச சுதபுர நீஙகுபு
வந்து சேர்ந்தனன் வைபூர வரிதநுமை ற
புந்து தாணையை நோக்கின னெணகயூல
பந்தி சோநரு பல்சிணை நோக்கலபோல (கO௫)

பாஙகு சேர்பரி வாரத தொனைநயலா
ஙகு கென்ன நிறுதகிவெங காலைா
யாஙகு கூவி யமைச்சரே டேகிய
வீஙகு சோதிக் கயிலையை பேவினை. (கO௬)

நீல மால்வரை நினறிழி தொணடல்போற்
கோல மேதி பிழிந்நசெங கோறநிறை
கால ரேடு கயிலையஞ சாரலவாயர்
சூல மேந்திய தொழுதெழீஇப் போயினுன். (கOள)

வேறு.

சென்று வெள்ளியங் கிருமலைத் தென்றிசை காத்திடும் வட மேருக், குன்று போலுயர் கோபுர வாய்தலிற குறுகிவின் னவ ரெல்லா, நின்று போற்றுபொற படிமிசைத தெனபுல நிருபன்வெம் மனகமேகாடட, மனறி நின்றுதன வரவினை யருங்கடை காவலர்க் கறிவித்தான். (கOஅ)

கடைக ளேழின ரொருவர்பா லொருவராய்க் கழறமற றவர்பூதப்
படைகள் காவலர்க குணாததிட வனனவர் பணாவா வணிகோலைச்
சடைகு லாமுடிச சுடர்மழு நந்திநந் தலைவறுை களைமந்தோத
வுடைய நாயகன சன்னிதா னததவ னுணாத்த லுங் கொணா டென்றுன்

நந்தி நாயக னருண்முறை சிவகண நாதர்கள் புகுந்துய்ப்பப
பந்தி யாம்பல திருக்கடை கடந்துமேற் படர்ந்துதென் றிசைவேந்தன்
புந்தி யார்ப்புறக் கண்டனன் சிவபிரான பொன்னணி திருக்கோயின்
முந்தி யாரணா நாரணர் பெறவொணு முறைமைபெற் றனனென்றுன்

வேறு.

கின்னரர்கின னரமிழற்றத் தந்திரர்தந் திரிமீட்டிக் கீதம் பாடப்
பன்னகர்கிங கிரர்கருடர் சித்தர்வித்தி யாதரர்தம் பணிசெய் தேத்தப்

பொன்னகரிந் திரனபரவ வானவர்பொன் மாரிபுட்ப மாரி தூவப்
பின்னகபந் திகளசைய வரம்பையர்கண் மணிக்கவரி பிடிப்ப மாதோ. ()

புவலோகர் வலம்புரியப் பாதாள லோகர்மணிப் பொறபூ ணேந்தத்
தவலோகர் சனலோகர் சத்தியலோ கரும்பணிந்து தவப்பே றெய்திப்
பவலோகங் கடந்தேற மாலோகத் தவர்பரம பதமே யான
சிவலோகந் தனைவேண்டி யடிபரவச் சிவகணங்கள் சேவை செய்ய. (ககஉ)

அணிமாதி சித்திகள்குற் றேவல்செய் யீசான னடைப்பை தாங்க
மணிவாரி யோரேழுந் திறையளப்பப் பகலவேந்தர் மாருத் தீபம்
பணிமாற மதிபடிமக் கலமேந்த மழைதெளிப்பப் பவனன் றூர்ப்பத்
தணியாத தழற்கடவுள் பரவியா லத்திசுற்றத் தருமம் வாழ்த்த. (ககங)

அறுசமைய மைம்பூத நான்மறைமுக் காலமிரண் டறங்கள் யாவு
மெறும்வலிகள் வேண்டியொரு கோடிவர மந்திரங்க ளெண்ணில் கோடி
மறுவறநின் றிருகோடி புகழ்ந்தேத்த வரிபிரமர் மகுட கோடி
செறிகமலத் தாள்வருடப் பதினொருமுக் கோடியராந் தேவர் போற்ற.()

கங்கைசர சோதிசிந்து யமுனைகோ தாவரிநன் மதைகா வேரி
மங்கலமா நதிபலசா மரையிரட்ட விமையவரை வயிறு வாய்த்த
நங்கையொரு பாலிருப்பப் பொருப்பெறிந்த வேற்குமர னடுவண் மேவ
வெங்கயனை யடர்சாயத்த விசையமதக் களிறொருபால் விளையாட்டெய்த.

மாணிக்க மரகதங்கோ மேதகமுத் துப்பவளம் வயிர நீல
நீணித்த மணிபுருட ராகம்வயி டூரியங்க ணிரைத்த தூணி
ஞுணிப்பொன் மேருவென வுயர்மணிமண் டபத்தரியா சனத்தின் மீது
வேணிச்செவ் வான்படர மதிதவழ மொருபவள வெற்பு மான. (ககசு)

ஒருமருங்கு மிருசருமத் துகிலுடையு மூன்றுகண்ணு முயர்தோ
ளுன் குங், கருணைபொழி திருமுகமு மைகனுபணு டவிமுடிமேற் கங்கை
யாறும், பரிதியெழு வெயிலெறிக்கு மவுலியும்வெண் ணிலவெறிக்கும்
பணிலத் தோடும், பொருப்பாக குண்டலமு மண்டலமும் விண்டலமும்
பொலிந்து ளானை. (ககஎ)

கரதலமு மானமழுவு மபயவர தமுஞ்சுருதி கனிந்த வாயு
மரவணியு முரககண கங்கணமும் காலமொடுமழு பெருமேற கொண்
டான, திருவடியுங் குழைகழலு மிடம்வலங்காண மொருமையாயுந் தி
மும பூத்தான், பிரமனமால சிரமாலை துயலவருந் திண் புயநோக்கிய
பிரமைம பூண்டானை (௧௧௮)

முதியவா னவர்கணமாம் பரவையினை முழுமணியா னமென்
னேருக்கு, முதயவரை தனிலனந்த கோடிகதி ரோருருக்கொண் டுதித்தா
லென்ன, வதியுமுயர் பரஞ்சுடரைக் கண்டொருங்கண வழுக்கியன்பின்
வழிக்கொண் டேகித், துதிபரவி யெழிறகடலி னருட்டுறைவீ ழெழிலி
யெனத் தொழுது வீழ்ந்தான். (௧௧௯)

ஆதியாய சரணமரு பூதியாய் சரணமபி லாண்டமீன்றா
பாதியாய சரணமறை வேதியா சரணமருட் பரமானந்த
சோதியாய் சரணமென வீழ்ந்தானை யெழுகவெனச் சுருதிநாதன்
மேதியான் முகநோக்கி வந்தகா ரணம்யாது விளம்பாயென்றான் (௧௨௦)

என்றுமுதல் வன்றிருவாய் மலர்ந்தருளப் பெறறேனென் றிருகை
கூப்பிச், சென்றுனை யடிவணங்கி வணங்குதொறு முடலெங்கும் புளகப்
சிலிர்ப்ப ரோம, நின்றுசெழுந் துதிமொழிகள் வாய்புலருந் தனைநடுங்கி
நிமல மூர்த்தி, யொன்றுளதென் னேறுவின் ணப்பமென வுரைத
தருளா லுணர்த்து கின்றான். (௧௨௧)

பாரின்மேன மறைகுலமாம் பயிர்க்குமுது களையாகப் படர்ந்தா
னந்த, வூரினமே லுதிக்குமனம பாதகத்தி னுடனுதித்தா னொழுக்கந்
தீர்ந்தா, னீரின்மேற குளிர்ந்தறியான் மாதர்முலைத் தடங்குளிப்பா
னீச மாதர், காரின்மேனியுந்நிலமுடி யவாமனைபுக கூவருந்திக் கொன்றான்
பாஞல். (௧௨௨)

தானமறி யானமூன்று சந்தியறி யானலது சாமவேத
கானமறி யானேமங் கனலுமறி யான்மனுநூற கல்வி கேள்வி
மானமறி யானசெபமு மந்திரசித் தியுமறியான் மவுன யோக
ஞானமறி யானிவனே நாங்களறி யாப்பதகத்து நன்னு வானே. (௧௨௩)

கோடுபொரு முலையார்கள் காமத்தாற் புலைபுரிந்த கொடியோன்
றன்னை, வாடுபெருந் துயர்நீக்கிக் கயிலைதனிற் சிவகணத்தார் வரித்தா

ரன்றோ, ராடுவது திருக்கூத்தா யதுதானே யனேகார மாகு மானல்,
வீடுபெறு சுவர்க்கமென்று நரகமென்று மெங்களுடன விகற்பிப்
பானேன. (கஉச)

கைப்பொழுது பாவமெலா மினிப்பொழுக நடந்தானைக் காட்டும்
போது, தபபொழுகக கணநாதர் தன்னிறை ரெனிறபாவந தருமமேது,
பொயப்பொழுது கழிப்பாரை யலைததுநான மெலிவதினிப் போது
மெநதா, யெப்பொழுதுங் கயிலையினுன னடியவாக்கே பணிவிடைசெய்
திருபபே னென்றுன. (கஉரு)

தக்கவே தியன்றவமுஞ் சேய்ஞலூர் மறையவன்பா தகமும் பூசை
புக்கமறைப் பாலகன்வா ளுளழிவு முப்புரநாட் பொலிவு மாற்று [லே
மிககதிருச் செயல்களினும் விதிமுறையை நிலைநிறுததும் விளையாட் டா
முக்கணு யகர்தருமன முகநோக்கிக் கருணையுடன மொழிவ தானுர். ()

முந்தக்கால சிவதலத்துத் திரிகூட மான்மியஙகண் மொழியு
நாளிற், சந்தககா நெடுவேலிச் சண்பகக்கா மகிமைசொன்னேந் தனித்
தக்காலே, மந்தக்கான் மகிமைசொல்ல வைத்திருந்தோ மினியதனை
வழங்குவோம்யா, மந்தககான் மகிமையைநீ யறிந்தக்கா லிவன் மகிமை
யறிவா யெனறும. (கஉஎ)

கிளையாடுந் திரிகூடக் கடவுண்மால் வரைத்தோன்றிக் கிரித்தேன்
கஙகை, யளையாடிப் பொங்குகடற பாலாடி வடவருவி யமிழ்த மாடித்,
தளையாடி மடலவிழ்க்குஞ சணபகா டவிதவழ்ந்து சஙகக் கோயில்,
விளையாடி யெம்மருகில் விளையாடுந் தெனறலங்கால் விளையாட்
டேயோ. (கஉஅ)

மலையாறு கடலலைந்து மண்டுபுடார்ச் சுனபுரத்து மாய்வோர் தீமை
மலையாமலுமிருந்து மறைப்பொருளை வலக்காதில் வழஙகும் போது
மலையாட்டி கவுரிகுழல் வாய்மொழிசெங கையிலணைத்து மடிமேலேந்த
மலையாம விளைப்பாறறி வீசுவது திரிகூட வசந்தக் காலே. (கஉகூ)

தீர்த்தமகி மைபிலதிகந் திரிகூட வடவருவி திருக்குற் றால
மார்த்ததலங களிலதிக மூவடிவாஞ் சிவலிஙக மருளானந்த, மூர்த

திகளி லதிகமிவை சாலோக முதனமூன் று முறையே நல்கும், கூர்த்
துரைக்கி லிவைமூன்று மத்தலத்தி லுயெ்தென்றல் கொடுக்கு
மாதோ (௧௮௦)

மஞ்சமேதாய முழுதுமிக திரிகூட மலைசாரல் வசந்த வுண்மை
துஞ்சுபோ தையின்மேனி தைவரலால் மெய்முந்த முறைக டாற்ற
பஞ்சபோன் மறையவனசெய் பாதகமபோய்ச சிவதருமம பலித்த
தாலே, தஞ்சமா முயர்கயிலை வரைமேவி யெமதுபதஞ் சார்ந்தா
னன்றே. (௧௮௧)

ஆதலா லெமதுபுடார்ச் சனபுரத்தி லெழுதிரைதமே ஞறு பாயுங்
காதலா மைந்திணைநாற் றிசைமூன்றி யோசனையுங் கலந்து வாழ்வோர்
சாதலாம் பொழுதிருபா லுயிரிடைதந்து மோனநாளுந் தருமமேயே
போதலா லதுதவிர்தி துாதாயா வருக்குமிது புகல்வா யென்றார் (௧௮௨)

இன்னபடி கயிலைமலை யெம்பிரா னருளியவா றியமன் கேளா
முன்னமிதை யறியாது செய்தமையை நினைந்திரங்கி முகுந்த னானும்
பன்னரிய மறையானுந் தெரிவரிய பராபரா பெயகுதின் பாலமைம
மன்னுபெருந் திரிகூடத் தென்றலங்கா ளமகிமையெ மகிழ்ச்சி
கூர்ந்து. (௧௮௩)

பின்னலணி பிறைமவுலிச் சடையிறை யடியாரவிப் பெம்மா னெம்
மான், சொன்னபணி விடைதலைமேற் கொண்டனன்கொண் டன
னெனவே தொழுது போற்றித், தன்னகர்சசு நம்பெருமான் விடை
கொடுப்பப் பகடேறித் தருமனை போந்து, நன்னகர்மந் தாநிலைத்து
மகிமையே யனைவருக்கு நவிலவை தானுன். (௧௮௪)

தருமமே தங்குபுடார்ச் சனபுரத்து முன்றியோ சனையின் மே
லும், வருமமே மறந்திடுமின் றூதர்கா ளவுறைமோவார் வருவோர்
யாருங், கருமமே தியற்றுகினுந் தருமமே கூறிக்கொண்மெனக் கணக்
கர் யார்க்கும், பருமமே தியையுகைக்கு நடுநெறிச்செங் கோற்கடவுள்
பகர்ந்தான் மன்னோ. (௧௮௫)

பாராது மறையவன்செய் பாதகந்தீர்த் தருள்புரிந்த பரிசீ தென்று
வாராத வழிகாட்டு மந்தமா ருதமகிமை வழங்கிய வூதன்

தீராத சிவத்துரோ கந்தீ தத மகிமையுரை செயவா யென்னு
மாராமை முனிவராகருத தககனமகம புரிதனமுத லறைவ தானுன். ()

பன்னிரண்டாவது மந்தமாருதச் சருககம் முறறிற்று
ஆகத திருவிருததம ௬கச.

பதின்மூன்றாவது தக்கன் வேள்விச் சருக்கம்.

அலர்கசமல நறுமபொகுட்டி லயன்றலைநா ளுலகமெலா மளிக்க வேண்டி, முலைததலததி லறததிறைவன மார்பினிடைப் பிருகுளத்தின முதுமரீசி, புலததியனத திரிசிருது வங்கிரா சனபதிமேற் புலகன் ருேனற, வலப்பதத்திற் றககன்முத லாயதசப் பிரமரையு மரபி னீன்றான். (க)

அன்னவராம் பதின்மர்களிற பின்னவனுந் தக்கனெனூந் தயன்பா லேகிப, பின்னமிலா துயிர்கருயிராய் நிற்பவனுஞ் சிறகுணனும் பெருந்தே வர்கரு, முனனவனு மிறுதியிலா முதலவனும்யா ரெனக் கேட்ப முளரி மேலோ, னுனனரியா னுணர்ததரியா னிருவர்களுந் தேடநின்ற வொருவ னென்றான். (உ)

படைப்பதுவுங் காப்பதுவு முன்னர்நீர் புரிந்திருப்பப் பரிவாற் பின்னர்த், துடைப்பவனை முதலவனெனச் சொன்னவா றென்னை யெனச் சுதன்வி னுவ, வுடைப்பிரம மாமவனே யுலகொடுக்கு நாளெ மையு மொடுககா நிறபன், விடைப்பரனபின் னருளியன்றே யாங்கள் படைப் பதுஙகாபபு பெனறான வேதன. (ந)

நாரணனை யுனைப்பூத வகையையுயிர்த் தொகையையெலா நானகு வேதம், பூரணமாம் பிரமமெனப் புகல்வதெவ னென்று தக்கன் புகல வேதா, வாரணநம் பரமனுரை யுண்மைமொழி யவற்கேமற் றவர்கட் கெல்லாங, காரணமா முகமனுரை வேந்தனையு மீசனெனல் கடுக்கு மெனறான். (௪)

ஆங்கவனேர் செயலுடையன் வடிவுடைய னுதலினு வெனுக் கென்றும், பாஙகுபெறுந் தோற்றமீ றெய்தாதோ வெனுஞ்சேயச் குப் பதுமத் தணணல், யாங்குமுளன் யாங்குமில னருவுமில னுருவு மில னெம்மா னம்மா, வோஙகுலகின பொருட்டாகச் செயல்புரியக் கருணைதிரு வுருவாக் கொள்வன். (ரு)

உயிர்கள்புரி வினைகதீட்டா யுருவருக்க வேண்டிலெனு மருவமாவன்
செயிரறவே வினைப்பயனைக ளூட்டுதற்கு மாலாவன் சிதைப்பான்
வேண்டி, னயில்பெறுமுத் தலைச்சூலத் தரனுவன யாயுமறைத் தருளும்
பான்மை, பயின்மகேச னுமாவன் சதாசிவனா யருள்புரிவன் பரம
மூர்த்தி. (௬)

விள்ளாமை யருவாகி யருவுருவ மாகியுரு வோவா நிற்பன்
றள்ளாமை யுருவகத்தும் யாங்களிரு வருமாகித் தான்வே றுவ
னெள்ளாருந் தயிலமும்பூ மணமுமணிச் சோதியும்போ லெங்குந்தானே
யுள்ளாகிப் புறமாகி யகம்புறமு நீங்காத வொருவ னுவன். (௭)

மாதவனே பிரமமென்றும் யான்பிரம மெனறுமதி மயங்கா வண்ணம்
மீதெலா மெம்போல்வார் வெண்டலைமா லைகள்புனைந்தான விமலமூர்த்தி
யீதெலா முணர்ந்துணரா மாலாகி மாலுடன்யா னிகலுங் கால
நாதனெதிர் விலக்கியன்றே நாங்களடி முடிதேட நடுநின் றோனே. (௮)

மூவரா நினைந்தரியை யென்னையயன் றனக்கிணையா மொழிவர்
யாரும், பாவராய்த் தாந்தமையே கெடுப்பதன்றி யெமக்குமவர் பகைவ
ராவார், சேவினு னனபரென நினைப்பவர்க்கே யாங்களருள் செய்யா
நிற்பே, மேவரா கிலும்பரனை யிறைவனென விறைஞ்சன் முக்க
ணிறைக்கே சாரும். (௯)

கவ்வைநீர்ப் பலர்க்காடி நதிகளுக்குஞ் சாகரமே கதியாம் போல
வெவ்வகையா கியசமய நெறிகளெலா மிறைவன்முக்க ணெம்மா னன்றே
யவ்வகையா யிரமறைக ளுரைத்தும்பா ருணர்த்தியுமீ யறியா யையா
நவ்வியணி கரத்தானைப் பரவியருள் பெறுகவென்று னவினன் றானே.

வேறு.

சுதியின் மேற்பெரு விதிமொழி சிறவிடு கருதா
மூதிய நாயக னரனெனிற் பயனிந்தமான் முதலோர்க்
கதிக னெனும் வினையமுள் ளுமைத்தரு தலைஞ்செய்
புதிய தானம்யா னென்னனு மலரில்வாழ் புத்தேள். (௧௧)

அந்த மானதங் குணர்வரு மேருவி னணித்தா
னந்த மானத தடம்புனன் மூழ்கிநம் பரனை
முந்த மானத வருச்சனை முதற்றவ முயன்று
சொந்த மானதற் பரனடி சேரெனச் சொற்றான். (கஉ)

வேறு.

பூந்தவிசி லயனுரைத்த போதுமா னதத்தடத்துப் போந்து தக்க
னுந்தவமோ ராயிரமாண் டியற்றுதலு முயர்விடைமே லாதி தோன்
றிக, கூர்ந்தபெருந் தவமுவந்தே மீங்குனக்கு வேண்டும்வரங் கூறு
யென்னப், பாந்தளணி செஞ்சடையார் பவளவாய் மலர்ந்தருளப்
பணிந்து போற்றி. (கங)

மேகபத முதலாய விசும்புலகு மால்பதமும் விரிஞ்ச னூடு
நாகருல கமும்புவியு மெண்டிசையு மெனதாணை நடப்ப நாளும்
பாகசா தனனமுதலா வனைப்பணிவோர் யாவருமென் பணிகள் கேட்ப
மாகனசுற் றமுமவாழ்வு மக்களுஞ்செல் வமுமழியா வயமும் வேண்டும்

சுந்தரியுன் னிடத்துறையுந் தோகையுமென் மகளாகத் தோன்ற
நீயோ, ரந்தணன்போல் வந்தருளி மணம்புரிய வேண்டுமிவை யருளா
யென்னப், புந்தியுற வணங்குதலும் புகன்றவர மனைத்துமருள் புரிந்து
மேலுஞ், சிந்தையுற நன்னெறிநீ நிற்கிலிவை நிற்குமென்றான் றேவ
தேவன். (கரு)

வரமனைத்து மழவிடையா ரருளியெழுந் தருளியபின் மதங்கூர்
தக்கன், பிரமனைத்தன் னிடத்தில்வர வுன்னுதலு மவனுணர்ந்து
பெருஞ்சீர் முத்திப், பரமனைக்கண் டிவ்வாறே பெற்றனன்யான்
பணித்தவொன் றும் பயின்றா னல்லன், றரமனைக்கு ளமுதூட்டி வளர்த்
தாலுங் காளமன்றித் தருமோ நாகம். (கசு)

சிற்றறிவற் கினிதுரைக்கு நன்மொழிகண் மென்முளைபோற் சிதை
வா மென்று, முற்றறிந்த நான்முகனைபோய் மைந்தனவை யகத்திசைந்த
முகமன் கூற, மற்றவனைக் கம்மியன்போல வளநகரு முறைபதியும்
வகுப்பா யென்றான், பெற்றவரைப் பெரியவரைத் தெரியுமோ சிறிய
வர்க்குப் பெருக்கம் வந்தால். (கஎ)

தாலமிசை யயன்வகுத்த தக்கமா புரியிடத்துத் தக்கன மேவி
மாலயனு முறைபுரிய வாசவனும பணிகேட்ப வானோர் போற்ற
நீலவிழி யரமகளிர் கவரியிட நிரைமணிப்பூண் மகுடஞ் சூடி
மேலரியா சனத்திருந்தான் வேந்தர்வேந் தாயவிதிக்கு விதியாய்மாதோ.

வேறு.

அரசுசெய் காலந்தன்னி லயன்மலர்ப் பதத்துத் தோன்றும்
விரைசெறி குழலாள் வேத வல்லியை விரும்பி வேட்டுத்
தரைதனிற் புதல்வ ரீரா யிரவரை யிருகாற் றந்தா
னுரைசெய்நா ரதனு லன்னோ ரொழிவிலா முத்தி சேர்ந்தார். (கக)

பாலரை முத்தி சேர்த்த பான்மையான் முனிவுயத் தக்க
னேலமீர்ப் புவனந் தோறு முழன்றிடச் சபித்துப் பின்னர்
நீலவார் கூந்த லம்பா னெனிமைக் கணத்தை யீன்று
சாலபுசேர் சுபுத்தி யாதி பதின்மூவர் தருமற் கீந்தான். (உ0)

அரிவையர் பதினமர் தம்மிற் பிருதியங் கிராவுக் காக
மரிசிசம் பூதிவேட்ப வுறசையை வசிட்டன மேவக்
கிருதுவே கமையை வேட்பக் கியாதியைப் பிருகு மேவப்
பொருகனல் சுவாவை நண்ணப் பிரீதியைப் புலகன் வேட்ப (உக)

புத்திரை சனதி மாதைப் புலத்தியன் மணப்ப வாய்மைத்
தத்தையா மனசூயைக்குத் தலைவனத் திரியே யாக
வித்தக கியாதி மைந்தன் விதாதாவே சுவதைக் காக
வததிரி மகவாஞ் சோம னசுபதி முதலோர்க் காக (உஉ)

தார்முடிச் சுவதை யீன்ற விருவரிற் றரணி தன்னை
மேருவே மணப்ப வாட்கண் மேனையை யிமவான் வேட்ப
வார்முலைத் தரணி யீன்ற மேலையை வருணன் வேட்டா
னாமு தனையா ரீன்ற மகளுமங்கர் மாதோ. (உங)

வேறு.

இங்கிவரிற் காசிபனை யீன்றனன்ம ரீசிபுலத் தியன்சீர் மைந்தர்
பொங்கிராக கதர்கவிகள் கின்னரர்கிம் புருடர்முதற் புலக னீன்றோ

ரங்கிரா சனபதிகள் கந்திருவர் வசுகடமை யளித்தா ராங்கே
வெங்கவியைத திருவையவு ணரைப பயநதான் பிருகுவென விளம்பு
மேமேலோன். (உச)

அன்னவரிற் காசிபனபின் றக்கனருள் பதின்மூவ ரணங்கார்
தம்மை, முன்னர்வேட் டனனவரி லதிதியா தித்தர்தமை முறையி
னீன்றாள், பின்னரிர ணியனிரணி யாககனையுந் திதிபயந்தாள் பிரகலா
தன, பொன்னவன்சே யவன்மகனவி ரோசனன்மா வலியவன்சேய்
புதல்வன் வாணன். (உரு)

காலகே யரைப்பயந்தாள் காலையா யுவுமசுரர் கணத்தை யீன்றாண்
மேலையோர் நால்வரொடு கலுழனையு மருணனையும் வினதை யீன்றா
ளாலவிழி யரம்பைமுதற பன்னிருவர் தமைப்பயநதா ளரிட்டை மூவாக்
கோலரா குவைப்பயந்தாள் சிங்கியைகத் துருநாகக்குலத்தை யீன்றாள்.

சம்பரனை முதலாய பன்னிருவர் தானவரைத் தனுவு மீன்றாள்
கொம்பினிலங் கிளைகபிலை யிருவருமே கந்திருவக் குலத்தை யீன்றார்
வெமபரிதி யிந்திரியம் பாரிபூக் கினிலவிடுப்ப விரண்டு கோடி
யும்பர்மருத துவர்பிறந்தார் பிறந்தனசு ராசரங்க ளுலப்பில் கோடி. ()

எண்கிளையா வாண்மகப்பெற் றென்பெற்று ளுயிரத்தி னிரட்டி
யோரும், விண்கிளையா வீடுபெற்றார் மீட்டுமக ளிரைப்பயந்த வியப்பா
லோங்கி, யொண்கிளையாய் மலைகடலும் பாதலமும் பூதலமு முயர்வா
னும், பெண்கிளையாற் சிறுவிதிக்குப் பெருங்கிளையா னதுதவத்திற்
பெரிதொன் றுண்டோ. (உஅ)

வேறு

அத்துணை வாழ்வு மீச னருளென வுணரான் றன்பாற்
சித்தென வகந்தை யேறிச் சிறுவிதி பெருமால் பூண்டா
னெத்துணை கற்று ரேனு மிருவகைச் செருக்கால் யார்க்கும்
மத்தனோ யறுமோ முக்கண் மருந்தையுட் கொள்வார்க் கன்றி. (உகூ)

மகக்குழாத் திருபா னேழ்பெண் மககளை மணஞ்செய் சோமன்
முகத்தெழி லாரல் பானு மூலையெழி லுரோணி பானு

முகப்பிறை மேலை யோரை யொருவின னதனைக் கேளாத்
தகைப்பெரு மதியைத் தேய விதிமகன் சாபஞ் செய்தான். (௫௦)

புதியவா னமுத மீந்து புலவரை யளாப்பான மேனி
திதிதொறுந் தேய்வ தாகென சிறுமிதி சாபந் தீரா
னதிபொதி பவள மேனி நாதனை யடியா ரனறி
விதிதனை மதியி னும்மே வெருவையுற வல்லா ருளரோ. (௫௧)

பான்மதி தேய்ந்த மேனி பழுதுறப் பட்டுமன்று வானோர்
கோனவை குறுகிக் கூறக் கொழுங்கனல் கரியா வேட்ட
தேனனோர்க் கோரஞ் செய்த சிறுமையாற் பெருநோய் பூண்டாய்
மேனெறித் தக்கன் சாபம் விலகுதற் கெளிதோ நம்மால். (௫௨)

முதிரைமோ தகளி முரவின முரமுமா முகத்தெழும் மானமுன
னதிகவீ றுளைதது நீச னுயிரை யந்தச் சாபஞ்
சதுமுக னவனை வேளாடச் சந்திதியி னமைந்த நீத்தா
னிதுவுமங் கவனுற தீர்கி யெனை னுமயன் பாற சென்றான். (௫௩)

வியனமதி யுலகி னும்மருகும் விராவியிடை நான்கும் வீய
வயிரவாட் படையான முதளா வளர்கலை நானரும் தேய
வயன்முனர்க் சலேஙன ரேக மனையழி விடப்ப வேகி
யுயர்பிரான் கயிலை வெறபி னொருகலை யொடும்போய் வீழ்ந்தான். (௫௪)

மறைகளின முதல்வா வோலம் வானவ ராவி காத்த
கறைகெழு மிடறறு யோலங் கன்றுவுதற பெருமா னோலம்
மிறைவினை யோல மோல மெனனனு மிரங்கி நாதன்
பிறையையோர் கரத்தால் வாங்கிப் பிறழ்சடை முடிமேற் கொண்டான்.

அருகுறை மதிமேற் சாப மயனின்று பணிவி னுவை
முருகுறை பிலிற றுங்கொன்றை மோலியான முடித்த திங்கட்
கொருகுறை யிலநாய்த் தனையா லுற்றதால் வளாவு மந்நோய்
வருமுறை யதனுற றேயவு மதிகொடு மதிக்கு வைத்தான். (௫௬)

இன்னவை யுணர்ந்து தக்கல் யானபுரி சாபந் தீர்ப்பான்
பின்னல்வே ணியனே யென்னப் பிதறறதும் புலக னேக்கிச்

சன்னிதி யடைந்தோற காதூரன சாபமும நீறுவி நின்சீர்ப்
பொனனௌுா வாழ்வுங காததான புரையதோ வென்னத தீரநதான.

சாதனைத் தவமும் வீறுந் தககனர் மிகக வாழ்வு
மாதரா ரறுபான் மூவ ராகிய மகவட் பேறு
மோதுதல் புரிந்தா மபபா லுயாபுகழச சநிலைய யின்று
நாதனுர்க கீநத வாறும் வேள்விசெய நயப்புஞ சொலவாம.   (௩௮)

இரசத சிகரி மீதி லிறைவர்பா லெமபி ராட்டி
யரசவீற் றிருககு மேலவை யடிதொழு தகில மெலலாம்
வரதனி நடததும் பானமை வகுததெனக குணாத்தா யென்றுண்
முரகரிக கரிய நாதன முறுவல்கூாந் தருளிச செய்வான்.   (௩௯)

சகளநிட் களமே யாகிச சகலமு மொடுககந் தோற்ற
நிகழ்தரப் புரிவோ மென்று நிகழ்ததனு நிமலை மேனி
யகளமா முனக்கே தென்று ளருளுரு வாவ தெனறுன்
புகலுநின் னருள்யா னெல்லா மெனறெனறுள் புவன மீனறுள்.   (௪௦)

அகிலமா ஞணர்வை நாத னம்பிகை யுரையான மாற்ற
நிகிலமு மயஙகிப பானு நிலாவொளி நிறம்பி யேனைச
சகமுளோர் சடமாய் வீழ்ந்தார் சதுமுகத் தயனமா லானை
முகிலவண்ணனை பிரம மானை மூவுல கிருளா யிறுறல்   (௪௧)

யாவுமே மருளாயக கன்ம மிகந்துமா கூறலா லஞ்சிப்
பூவையென் மடமை யாவும் பொறுததியென றடியில் வீழ்ந்தா
டேவிமெய்த துளக்க நீங்கத் திருவுள மிரஙகி யணண
லாவியாய் நிறைந்து நின்று னகிலமு மெழுந்த வனறே.   (௪௨)

உணாசசிமீண் டிறைவ னல்க வுலகுயிர்த தெழுந்த தம்மா
கணததினி லுகம்பல் கோடி கழிதலாற் கன்ம மாறமுறப்
புணாபபுறு தனமேற குற்றம் போக்கெனக் கவுரி போற்றத்
தணப்பிறைற் பிறவியெயதித் தவஞ்செய்து தவிர்ப்பா யென்றுண்.   (௪௩)

வள்ளலைப் பிரிந்து தேவி வலம்புரி யெனக்கா ளிந்தி
வெள்ளமேன் மிதந்தும பூமேல் விரதமுற றுழன்றுந் தககன்

பிள்ளையா யூழி காலம் பெருந்தவ முயன்றும பாவந்
தள்ளுதற கரிய தாளுற் சகத்துளோர்க் கெளிதோ வம்மா (சச)

மணந்தனன் மறையோ னாக மழுவலான மாதை யேடுத்த
தணந்தனன் மறைந்தா னன்றே தக்கனும் கதமேற கொண்டா
னணங்குபின வருந்தி நோறப வார்வுற றெய்தி நாதனை
கணந்தொழ விடைமேற்கொண்டு கயிலை மால்வரைமேற போந்தான. (சரு)

தந்தைதா யுணரா வண்ணந் தன்மகட் கொடுசென் றுனென
றெந்தையார் தமையெண் ணும விகழ்வது தொடுத்தான றக்கன்
சிந்தையா லமர ருனனிச் சிறுவிதிக கிதனுற் றிமை
வந்திடு நமக்கு மேதம வருமென வெருவிச சூழ்ந்து. (சசா)

ஆதியார் வரத்தார் பெறற வாசினு லவன்பால் யாமும்
போதரா திருத்தல் கூடா தாதலாற் புனலசேர் வேணி
நாதர்பா லிவனை யுய்ப்ப நவையறு மென்றுதேறி
மாதுநின் மருகற் காண்பான வருகென வவனுந் சென்றான். (சஎ)

கவளமால் வரையைக் காத்தோன் காதைதோன் குலிசந் தாலே
துவளமால் வரைக ளிர்ந்தோன் சுராகளுந் திரளாய் வெள்ளித
தவளமால் வரையை நோக்கித் தக்கனே டெழுந்து முககட்
பவளமால் வரையைக் காண்பான் பரிவினுல் விரவிப் போந்தார். (சஅ)

போந்தனர் வானோர் வெள்ளிப் பொருப்பிறை செம்பொற கோயில்
சார்ந்தனர் வாயில் பூதர் தடுத்தனர் விழியுந் தாளுந்
சேர்ந்தன னகங்கா ரத்தாற் சிறுவிதி நின்றன செல்வி
காந்தனைப் பணிவா ரெல்லாங் கடைதடை யின்றிச் சென்றார். (சக)

எரிமணி யிமைக்குங் கோயி லிமைப்பிலா விமையோர் புக்கு
வரிவிழி மடந்தை யோர்பான் மருவியீற் றிருந்தான் றன்னை
யரியனை யணுகித் தாழ்ந்து பணிந்தன ருகாத்த வாரி
கிரிசனெம் பெருமான் வெள்ளிக் கிரிமுனர்த் தாழ்த லேய்ப்ப. (ருo)

சொல்லினு லரிக்கு மோலித் துளக்கினுல் விதிக்கு மூரல்
வில்லினுற் குலிசத் தாற்கு விழியி னுலமரர்க் கின்ப

நல்கினன் சமயந் தோறு நண்ணிய கடவு ளாகி
யல்கலி னுயிர்கட் கெல்லா மளவினுக களவாய் நிற்பான். (௫௧)

காப்பது கடனாக் கொண்ட கண்ணனை யினிது நோக்கி
மாபபுவ னங்கள் யாவும வளவிதே யென்று னன்னோன
பூப்பவன றனக்கும் யாவும் புரககுமென றனக்கு மேத
நீப்பவ னுளனீ யாக நிறைவலாற குறைவே தென்றான். (௫௨)

கரியுரி யாடை போர்த்த கண்ணுதற் கருணை மூர்த்தி
யரிபிர மாதி யோரை யவரவ ரதிகா ரத்துப்
புரிவன புரிந்து வாழ்மின் போதுமி னெனறு வாக்கால்
விரிதரு குறிப்பா னோக்கால விடைகொடுத தருளப் போந்தார். (௫௩)

படையினர் வணங்கு நேமிப் படையின னாதி வானோர்
விடையினர் சரணம போற்றி விடையினை மீளுங காறுங்
கடையினர் முகனார் கோயிற் கடையினி லமர்ந்தான றககன்
புடையினர் பரவக் கொங்கைப் படைப்பினர் கவரி யேந்த. (௫௪)

திருமலைக் கோயில் வாயில் செறிந்தசா ரதரை நோக்கி
மருகனை மகளைக் காண்பான் வருமெனை தடுத்தென் னேவ
லரிதனை யயனை வானி லமரரை விடுதீர் நீரென
பெருகடித் தொழும்ப ராயும் பேதமே புரிந்தீ ரென்றான். (௫௫)

வணங்குதி யாகிற சேறி வள்ளல்பா லென்றார் பூத
ரணங்கினை யவனுக் கிந்தே னடியர்போல் வணங்கே னென்னைக்
கணங்கணீர் தடுத்த வாறறாற் காண்மினுங் கடவுள பூசை
தணந்திட வுலகம் யாவுந் தடிப்பனென் றுருத்துப் போனான். (௫௬)

அன்றுதொட் டயனை மாலை யமரர்கா வலனை மேருக்
குன்றுதொட் டவன்பொற் கோயில் குறுகுதிர் பணிதி ராகின்
மன்றுதொட் டரசும் வாழ்வு மாற்றுவ னெனலு மன்னோர்
நன்றுநின பணியே நிற்போ நம்பிநீ முனியே லென்றார். (௫௭)

பூமனுங் கண்ணன் றானும் பூமனும் புனிதத் தெய்வக்
காமனும் போய பினனாக காமனு நெறிதீர் தக்கன்

சோமனை முடித்தநாத தோலைச் சோமனென் றுடுத்தா னென்னை
மாமனென் றுணரான ருமே மாமனென் றிருந்தா னென்று (ருஅ)

தீர்த்தனைப் பரவுவாரைத் தீர்த்தனன் றிராக் குற்றம
போர்த்தனன பிரமன யாகம புகுந்தனன் பரம பாக
தீர்த்தன னந்தி சாப நிறுவிட வேள்விக குண்டந்
தூர்த்தன னகந்தைச் செல்வத் தூரவிலாத தூர்ப்ப தோரான். (ருகூ)

திருநந்தி சாப மஞ்சிச் செய்கலர் யாரும் வேள்வி
தருமமாந் தன்னையை நீங்கித் தவிர்த்தன வுலக மெல்லாம்
வெருவுறீ பயமையை நோக்கி வேள்வியான் புரிவே னென்று
னெரிபெருஞ் சாபத் தீமுன னெதிருமவைத் தா று போல்வாளா. (சுய)

தெருண்டவா னவரைக கடவிச் செப்புவான் கயிலை யாற்கு
மருண்டபுன் காடு நாடு மலர்க்கையி லெடுப்ப தோடு
சுருண்டபூங குழலா ரீடு தொறும்பலிக குழல்வான கண்ட
மிருண்டது வயிறு றமை லெழுகடல் விடமுண் டன்றே. (சுக)

விதியெனு மெனது தாதை விதியிலாற கிரங்கி யெனபாற
சதியெனு மகளா யனனை றனககருள் செனற வாறுற்
பதியென வவனுக கிர்ந்தன் பாக்கிய மவளாற பெறறான்
மதியினு மடியா னென்னை மாறால னெனவு மோசரான். (சுஉ)

தாயிலான றமரு மில்லான் றந்தையு மில்லான் காடு
கோயிலா னூரு மில்லான் குலமிலான குடியு மில்லான்
றீயிலா டரங்க மாகத் திகைகெலா முடைதொட் டாடும்
பேயிலா திருந்தா லுண்டோ பேரிலான் றனக்கோர் சுற்றம். (சுங)

கொற்றவ னல்லன் வேணிக் கோலத்தாற குருவி லாதான்
கற்றவ னல்லன் மாதர் கறபினை யழித்த லாலே
நற்றவ னல்ல னீடம் நடத்தினு லொழுகக மில்லான்
மற்றவன் றனையே சூழ்ந்து வணங்குதிர் வானோர் நீவிர். (சுச)

பொன்மையா ரிருவர்க் காக மற்றுள புதல்வி மாரை
யன்மையா யலைத்தான றன்னை யலைத்தனன் சாபத் தீயான்

மௌனமைசேர் மகததீ யொன்று வேட்டினிச் சதியை வேட்டான்
வன்மையும பணியந தேவா மடமையுந் தவிர்பமே னென்றான. (௬௫)

என்றனை னிருந்தார் தும்ம லெழுந்தன னமர மாதர்
பொனறுணைக கவரி யேநதப புளளிடை தடபப போகிச
சென்றனன் கஙகை யோரபாற றிசைமுக னாதி தேவர்
மன்றனை மகளி ரோம்ப வருகென விடுததா னெலை. (௬௬)

கனகல வனததுத செயமக கடமிய னிறைஞசிய புகுரும்
புணமணி வாயின ஞாயில பொன்னெடுஞ சிகர மனறஞ
சினகர மணஙகமா கோட்ட முனிவரச சிரமந தெறறி
யனமடஞ சாலை சோலை யறபபுறம வேதி யாதி (௬௭)

ஏறுமோ சனைமோ ரைஞஞூற றிரட்டியின் யாக சாலை
நூறுமோ சனைவி சால நுவலருமவேள்விக குணட்ங்
கூறுமோ சனையான மேருக குனறமு மலையா நிறப
வீறுசேர் கடவு மேஙக விணணவர் வியப்பச் செய்தான் (௬௮)

வேறு.

இந்தமகச் சாலையுறித் தக்கனு ரோலைவழி யெழுந்து போந்தார்
கந்திருவர் கின்னரராதா னவரியககர் கிமபுருடா கருடர் போக
ரநதரசா ரியரமரா விததியா தரர்பூத ரரக்கர் மாந்தர்
மூந்துதா ராகணததர் பாதாளா வேதாளா முனிவர் சித்தா. (௬௯)

பன்னிருவ ராதவாகள பதினொருவ ருருத்திரர்மேற் பதினமா தேவர், மனனுகவ மணிமவுலி மனுவேநத ரெண்டிசையின் மருட வேநதர், ஙனனதிக ளோரேமு பொழுதாறு தருககளைந்து நான்கு வேத முனனருல கொருமூன்று மிருமருங்கு நிறைந்தனரான முகூரத்த மொனறில். (௭௰)

பொன்னுலகி லரம்பையர்கள் பொருப்பிலுறை யரமகளிர் புயஙக நாட்டுக், கனனியர்க ளியககருலப் பூவையர்விஞ் சையர்மகளிர் கருப வேந்தர், பனனியர்கள் கந்திருவப் பாவையர்க ளூடமகளிர் படிவ மாத, ரினனகைமே னைசயரப்பை யுருப்பசிதி லோததமைமே லிந்தி ராணி. (௭௧)

வேறு.

வந்துசூழு மினர்மகவான முதலோ ராக வானவர்கு ழாத்துடன் பால் வாரி மீதி, லுந்திபூத தவனிடம்போய்த தககன வேண்டி யுயர் மகநீ காத்தருளென றுரைப்ப மாமான, முநதவெழுந தொருகருடத துரங்க மேறி முளரிமலர்த திருவினொடும வந்தான பூமே, லந்தண ஞோர் புறததணைந்தா னதனைக காணு வறுபதது நாற்கலையோ டொரு மான் வந்தான் (எஉ)

வேறு

புக்கநாட் செல்வம் போலும் புகறுங்கோ டாபுகலா முனனர்த் தக்கனுர் வேள்விச் சாலை தனனிமெவ் வுலகத தோருந் தொக்கனர் புவன வேந்தர் தொகையிமிசி சான னல்லா மககளிற சதியே யல்லார் மருகரிற் பரம னல்லா (எங)

மவுனரிற் பராச ரன்சீர் வசிட்டனத் திரித தீசி சவனுயர் கும்ப யோனி துருவாசன பிருகுத் துங்க னிவர்களெம் மானை யன்றி யெய்திலா ரிருநதார் மற்றைத் தவமுயன் முனிவா யாருஞ் சார்ந்தனர் யாக சாலை. (எச)

பதுமநா பனுக்கு மேனைப் பண்ணவர் தமக்குஞ செய்யு முதன்மையாஞ் சிறப்புச செய்து முறைமுறை வரிசை யாவும் புதல்வியர் மருகர்க் காற்றிப் பொருவரு நெடுங்கூ டத்து மதகயம் புகுந்தா லென்ன மகப்பெருஞ் சாலை புக்கான. (எரு)

ஆகவ னீயங் காரு கபததியந் தென்பா லங்கி மாகனற கொழுந்து வீச வடவரைத் தறிவா னோங்கப் பாகமாங் காம தேனு பாநதவி சொரியா நிற்ப யாகமார் பொருள்கள் யாவு மீந்திடப் பாரி சாதம். (எசு)

திரவியங் குன்று குன்றுத் தேவர்கள் குவிபப வானோர் புரவலன் பணிப்ப மோனைப் புங்கவர் திசைகள் காப்ப விரதமார் வருக்க மெல்லா மிந்துவே கொடுப்ப வேனை மருகரோ டதிதி யாதி மக்கள்கைக் கருமமாற்ற. (எஎ)

இருபுறத் தமர மாதர் கோடிக மேந்திச் சூழுத திருநுத லிந்தி ராணி செயும்பணிக் குறைக ஊர்ப்பக்

கருணையா லுலக மெல்லாங் காப்பவன் வேள்வி காப்பப்
பொருவரும் யாகத் தெய்வம் பொலிவுற நடிப்ப மாதோ (எஅ)

தருமனே குரவ னாகச் சதுமுகப் பிரம னீன்ற
பிரமரி லொருவன் மேவிப் பிரமதா னத்தில் வைகக்
கருநிறக் கலைத்தோல் போர்த்துக் கைத்தலம் வெண்ணெய் பூசித்
திருமகப் பொலிவு பூண்டு சிறுவிதி யிருந்தான் மன்னோ. (எகூ)

மடுத்துச்சொல் லுரையா வாணி மறையுரைப் பவளாம் யாவு
மெடுத்துக்கை நீட்டு வாளா மெழிற்பெருந் திருவாஞ் செல்வி
விடுத்துக்கைம் மறுப்பா ருண்டோ தக்கனார் வேள்விச் செல்வங்
கொடுக்கக்கை சடைப்பா ரில்லை கொள்ளக்கை சடைப்பா ரின்றி. (அ0)

இன்னவை நிகழு மெல்லை யீசனெம் பெருமா னன்றிப்
பன்னரு மகத்தின் சாலை படருவான் மடமை நோக்கிச்
செந்நெறி விளைப்பா னுன்னிச் சென்றனர் முனிக்கு ழாத்துத்
துன்னுசீர்ச் சுவனுதத் துங்கன் றுருவாசன் றதீசி மாதோ. (அக)

சிறுவிதி முகத்தை நோக்கிச் செப்புவான் றதீசி யார்க்கு
முறுதியே யறங்கள் செய்த லுயர்பல வறத்தின் மேன்மை
பெறுகதி மகமே மிக்காம் பிறங்குசீர் மகத்தி னுன்போன்
மறுவறு முயற்சி வல்லார் வழங்குமூ வுலகிற் காணேம். (அஉ)

நிச்சமார் தருவும் வானோர் நிருபனு மேவல் கேட்பப்
பச்சைமால் வேள்வி காப்பப் பண்ணவர் விண்ணோ ரேத்த
விச்சையா மகஞ்செய் கின்றாய் விதிமகன் விதிநீ செய்யு
மெச்சமென் பதற்கோ ரெச்ச மீசனில் லாத தென்றான். (அங)

தேசமர் முனிவன் கூறச் சிறுவிதி யொருவர்க் கிங்கே
யீசர்பன் னொருவ ருள்ளா ரென்றனை னிவரோ நேர்வா
ரோசைவிந் துவுவா மூல வுருத்திரர்க் கென்றான் யோகி
யாசறு மனத்தன் மீட்டு முருத்திர ரவரே யென்றான். (அச)

உமையொரு பாகர்க் கோது முருத்திர நாமஞ் சொல்வார்
தமதுருப் பெற்றோ ரங்கி சம்புவின் கணத்தோர்க் கெல்லாஞ்

சுவையுறு தாது வைத்தும பொனமெனனிற சுவண மாமே
வமரமோ புலவ ரென்று வாடிமேனு பாடிமேனுற (௮௫)

கடைநடு முதலிலாமுக் கண்ணனே கடவு ளென்று
சடைமுடித் தலைவன் கூறச் சாறுமவான முனிநந்த னக
னிடையினிற் சடையின மாதப் பிரமனைத் தவத்தே னாகி
விடையினைப் பரியா மேறி வீதிபோ மவனே வீசன (௮௬)

நஞ்சினை யமுதுணா டாமே நாவலோர் நகைய னுமே
குஞ்சித பதரி யாடுங் கூத்தமே நிர்த்த னவான
வெஞ்சினப் பனரிக் கோடு மீனவிழி யாமை யோடு
கஞ்சுகி பிறையும பூணுங் கருத்தமே கருத்த னவானை (௮௭)

கழிதலை மாலை யாமே கையிலோ டேமமா வாமே
சுழிபுலி கரித்தோ லாடை சுற்றிவெண் ணீறு பூசி
யழிதரு மயானந் தன்னி லலைகையோ டாடு வாமே
விழியிலமேறை யருவு காட்டும விகாதமேறு விமல னொருவன். (௮௮)

முறையிலான முனிநந்த நற முனிவிளா மொழிவான மூல
மறையெலாங் கற்றுங் கலலா மனத்தராய் மதத்தா ருன்மேல
விறைவனை யெண்ணா ராகி யிருந்தவம புரிந்தார் மனமே
கறைசெழு மனத்தார் தாரு காவன முனிவர் முன்னாள். (௮௯)

ஈங்கிவர் தவத்தை மாயப்ப மாயனை மேவி யெமமான்
றிங்கணி பொழியாக வெல்லாந் திகம்பர னாகிச் சென்று
னுங்கவர் பதிபது வெஞ்சு மாசையே புடைய ராகி
நீங்கருந் தவமுங் கற்பு நிறைகளுந் தோற்றா ரன்றே. (௯௦)

அவ்வவ ராபிசார முயனமிழ்த்த தாடு வேங்கை
வெளயுரி யுடுத்து நாக மிலேந்துகூர மழுவும் தீயு
நவ்வியும் துடியு மேந்தி நகுதலை முடித்துப் பூதம்
வெவ்வடர் படையா நாதன் விரதாவீ றடக்கி யாண்டான். (௯௧)

உலகமீனற ற நளப பெண்பா லுகந்தனன் மலாந்த நாட்டந்
திலகவா ளுதலாள் பொதத்ச் செங்கைமேல் வெழுந்த வாபி

புலமெலா மழித்தல் கண்டு புவனமூன் றூறு வுய்த்தான்
பலநதிப் பரப்பி லொன்றே பகீரதற் கேந்து கங்கை (௯௨)

வீறுசீ ருகாந்தம் பொங்கி யெரிதெற வெளியாங் கால
மீறிலா மையிரு ளீச னிவவெளி மயானத் தந்த
நிறணிந தாடல் செயவா னின்மலே யொருத்தி காண
ஆறிலாத தருமனு சேவா யுகந்தொறு மொருதா டேகும் (௯௩)

மீனமாய மறையை மீட்டுக் கமடமாய வெறபைத் தாங்கி
வானவாக கமுத மீந்து மகிதலம விழாமற கோட்டா
லேனமா யெடுதது மாமா லெயறுமா லடக்கி மைநதர்
ஞானநா யகனபா லுயததாா நாட்டமு மோடுங கோடும். (௯௪)

கயமெனு மவுணக குனற முயிர்க்கடல் கலக்குங காலம்
வியமுறு றுலக முய்ய வென்றுமேதா லுரிததுப போர்ததா
னயன்மதஞ் சிரததா னீக்கி யதுபலிக் கலமாச சூலம
வயிரவற கீந்து விட்டான மாலாதி சரர்மான மாறற. (௯௫)

வாசவன் மதமோர் கால மாற்றவேற றுருவா யெங்கோன்
பூசல்வெங் கததநி லுயதத சலந்தரன புவன மூன்றிற
கேசவன முதலோர் சாயக கிளாசமர் விளைததான வெற்பி
லீசனந் தணன்போ லுய்தத நேமியா லிருகூ றுஞன். (௯௬)

வீந்தவ னுருவிற் புக்கு விறலரி விருந்தை யென்னுங்
காந்தையைப் புணாகாற் சோரங கண்டவள சபித்துத் தீயின்
மாய்ந்தனள மயானத தாடி மயஙகலு முமையோர் வித்தாற
பூந்துழா யருள வன்றே புனைந்துமா லொழித்தான் மாலும். (௯௭)

அகிலகா ரணமா வாட லாடலுக கிசைந்த கோலஞ்
சகலமு மஙகங காகத் தரிக்குவன் விடுபப னல்லாற்
புகலரு முருப்பேர் செய்கை பூண்படை யுடையூண் மற்று
நிகிலநா யகனுக் குண்டோ நிகழ்நதது நிகழ்தது ஞாலம். (௯௮)

சரமனைத தசா மெலலாந் தந்தையாய்த தாயாய்த் தநத
பரமனைப் பணிநதே நீயும் பணணவர்க் கரசா யுந்தை

பிரமனைப் பிறரை யாண்டாய் பிஞ்ஞகா கலியும் பெய்து
சிரமனைச் செல்வ மெய்தித் திறம்பெற வாழ்தி யென்றான். (௯௯)

ஆங்கவன் பொருட்டா லென்று மழுதின்றி விடமுண் டாற்குப்
பாங்குறு பலிபெற றுண்ணப் பரிகலங் கொடுத்தா னென்னை
நீங்கலா வறுமை நீக்கி நேரிழை சத்தியை யானே
யோங்குசீர் மனத்தா லீந்தே னுயர்மணை வாழ்வு பெற்றான். (௧௦௦)

துன்னரும் புலித்தோன் மாற்றித் துகிலரை யுற்றி மகுடஞ் சூட்டி
மன்னுபொன் னணிகள் பூட்டி மணவாளக் கோலஞ் செய்த
வென்னையோ ரனுவா வென்று விகற்பந்தன் னறு லீசன்
றன்னையு மருகா வெண்ணேனச் சத்தியையு மகளா வெண்ணேன். (௧௦௧)

பற்றில னெனவே தக்கன் பகர்தலு முனிவ னோக்கி
யுற்றுநீ புரியும் வேள்விக் குறுபய னளிப்பார் யாவர்
பெற்றமா மறைகள் யாரைப் பிரமமென் றுரைக்கும் பேதாய்
வெற்றிகொண் டெழுமோ சேனை வேந்தனை யின்றி யென்றான். (௧௦௨)

முனிவனி துரைப்பத் தக்கன் முயற்சியே பயனை நல்கு
மெனவுரை வலிப்பப் பின்னு மிறையின்றிச் சடமா முக்க
னனிபயன் றருமோ வென்ன நற்றவன் மறுப்ப மற்று
முனதுரை கேட்பார்க் கன்றோ வுரைப்பதென் றுருத்துச் சொன்னான்

அவனது பகர்த லோடு மடன்முனிச் சியரு சீறிச்
சிவனரு ளின்றிச் செய்கை சிவகோ டிகளுக் குண்டோ
இவனையெண் ணுது நீயு மியலுமட் டியற்றும் யூபங்
கவனவெங் களத்தி லாவி கழியுமட் டாமெ யூபம். (௧௦௪)

விதுவணி சடையா னன்றி வேள்விநீ யியற்றுஞ் செய்கை
மதுமலர் குழலிற் சூட்டி வனமுலை யாரம் பூட்டிக்
கதிர்மணிக் கலாபஞ் சாத்திக் கன்னிகை யொருத்தி தன்னைப்
புதுமணக் கொழுந னின்றிப் புரிமணக் கோலம் போலும். (௧௦௫)

கண்ணனென் பவனு மெங்கள் கடவுள்பாற் சத்தி மற்றை
விண்ணவர் பசுக்க ளன்றே வியன்பசு பதியை நீக்கிப்

பண்ணமை பசுப்படுகதுப பயனுநீ யெய்து வாயேற்
பெண்ணொரு பெண்ணைக் கூடி மகவினைப் பெறலு மாமே. (௧0௬)

வசுக்களே யாதி வானோர் காசிபன் மறமோ ராய
முசுக்கள்போன் முனிவ ராலு முடிவதொன் றிலையாற் கவ்வை
யுசுக்கள்போ லரிப்பக் கூடி யுயிரரித் திருந்தீ ரும்மைப
பசுக்கள்போற படுப்பன் வந்து பசுபதி யவனே யினனம. (௧0௭)

உகம்பல கடந்த முக்க ணொருவனை மழுவ லானை
யகந்தையா லிகந்த நீயு மழிகநின் யாக சாலை
புகுந்தவர் சிதைக வேள்வி பொனறுக வென்று சாற்றித
திகந்தமும் புகழும் யோகி முனிக்குழாத் தெழுந்து சென்றான். (௧0௮)

ஆங்கவன் போய பின்ன ராமரோ டிருந்து தக்கன்
வீங்குதீ வேள்வி செய்தான் மேல்வருங் கரும மோரான
யாங்குமே நிறைந்த முக்க ணிறைவனே யறிவித் தன்றித
தீங்குநன் கெய்தும் பான்மை தேவர்க்குந் தெரியொ ணாதால். (௧0௯)

இருநிலப் பரப்பும வானு மேலவல் கேட் டிறைஞ்சத் தக்கன்
றிருகுசெய் மகத்தின் கோப்புந் திங்கள்சா சிபனே யாதி
மருகர்தஞ் செருக்கு மன்னோர் மனைவியர் களிப்பும் வானோர்
பெருமையுங் கண்டு வெள்ளிப பிறங்கல்யாழ்முனிவன்சேர்ந்தான் (௧௧0)

திருமலைக் கோயில் வாயிற திருக்கடை பலவு நீங்கி
மருமலர்த் திருவோ லக்க மண்டபங் கடந்து போகி
யருளினாற் கண்டான் சிறகு தகிலமு மாடுங் கையாற்
கருணைநம் பரம னோர்பாற கவுறைநிந் தாடு வானை. (௧௧௧)

சடைமுடி தாளிற் சூட்டித் தாழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சி முக்க
ணுடையநா யகனைப் போற்றி யுலகெலா மீன்ற தாயைப்
புடையுற வணங்கி வாழ்த்திப் போந்துவாய்ப் புதைத்துத்தக்கன்
விடையமார் வேள்வி மார்க்கம் விரைவின்விண் ணப்பஞ்செய்தான் ()

கேட்டனள் கவுறுஞ் சூதுங் கிடத்தின ளிறைமுன் றாதை
யீட்டிய மகததினார்வத் தெழுந்தனள் பணிந்து வீழ்ந்தாள்

வேட்டகத் தெவர்க்கு மெய்தா வியன்சிறப் பெய்தி னாலும்
பேட்டன நடையி னார்க்குப் பிறந்தகத் தாசை போமோ. (கக௩)

அன்னைதாள் பணிந்து கேட்ப வையர்தா முறவை யூத்து
நின்னையு மழையா னையுமை நினைவிறு நிலையா னைசென்று
உன்னைமே மதியான போத மொழியென மறுத்த நந் தாயர்
தன்னையாக் கண்டு பின்னை வெனையுமை பொற சரணில் வீழ்ந்தாள். (ககச)

வலியங் கொம்பு வேண்ட வைதன்பேற் கருமம் மோர்ந்து
சொல்லிய வண்ணம் நேர்தான் றாயபொன் விமான மேறிப்
பல்லியங் கொம்பு பம்பப் பனிமொழி யணங்கார் சூழச்
செல்வியர் கணங்க ளாப்பச சிறுவிதி சாலை சார்ந்தாள். (ககரு)

சதிகிலைக் குண்டங் கண்டு சமிதையா முதகந் தூமர்ச் சருவி
மூதிரை வித்தெ றிந்து நெய்யா மூழ்புனல் சொரிந்து நானுந்
திதியொடு கோளுஞ் சூழத் தீவினைப் பயிர்செய் வான்முன்
புதியநல் வினைபோற் சென்று புகுந்தனள் புவனை யீன்றாள். (கக௬)

வன்பகை நீற நாஞ் சாலை வாருமை யாயின வருகின்றனைத்
தன்பகை யெனவும் பாரான நகவிலை வருநன் றட்டாய்
புன்சுதை யன்னை யாகிப் புறக்கணித் தகலா நின்றன
மென்சுதை தன்னைக்கண் டாலம் விலங்குதல் வழக்கே யன்றோ. (கக௭)

நீயவ னிருந்த மார்க்கந் திருவுளந் தனிலெண் ணாமை
யுயக்கி டந்தா றேன்மேன் டத்தது மவளைசா னுற்று
தாயருந் துணைவி மாருந் தழுவியா ரகிப்பசி கூடந்தா
ராயிழை பாச வர்க்க மகற்றிறு மகனுமே போ (கக௮)

பயந்தனள் சிறப்புச் செய்யப் பயந்தனள் புதல்வர் தாலே
வியந்துடன் பிறந்தார் யாரும் விருப்பினா லெய்ப்பார் போன்று
உயர்ந்தன ளகன்றான் செல்வி யணங்குறு முராதலை நீக்கிப்
புயங்கலை புரிவை போர்த்தான் புரிமக முன்னர்ப் போந்தாள். (கக௯)

உண்ணாணை மறைகு னானைக் கற்பக வனத்து வானை
விண்ணவர் பிறவை வாயில் வெண்மதிக் கடவு ளாதி

யெண்ணரு மருகர் தம்மை யாகத்தில் வரித்தாய் முக்க
ணண்ணலெம் பரனை யெந்தா யயாத்தனை போது மென்றாள். (௧௨0)

அலைகட லமுதப் பாய லண்ணலு மமுத முண்ணும்
புலவரும் புலவர் கோனும் புலவருக் கமுத நல்குங்
கலைநிலா வொளிருந் திங்கட் கடவுளும் வளர்பொற் சாலை
நலமிலா விடத்தை யுண்டா னண்ணுதற் குரித்தோ வென்றான். (௧௨௧)

ஆரணன் வெருவி யோட வமரர்க ளோட வோடா
நாரணன வெளிய மேனி கரியதாய் நடுங்கி யேங்கிப்
பூரண முறையோ வெனனப புகறலும் விடத்தை யெங்கோன்
பாரணஞ் செயலா லன்றோ பருகின ரமுத மென்றாள். (௧௨௨)

மன்றிடை நிருத்தஞ் செய்து மனைதொறும் பலியேற் றுண்டு
குன்றுறை குலமி லானைக் கூட்டலன் வேள்விக் கென்று
னுன்றனி மகவை யன்றற் குதவினை குலமென் சொல்வா
யென்றன னாதலு னீவி ரிருவருந் தவிர்க வென்றான். (௧௨௩)

அங்கணா யகனை முக்க ணகிலநா யகனை மூர்க்கன்
பங்கமா விகழ்த லாலே தந்தைமேற் பழைய காதன்
மங்கைநா யகியாண் முற்று மறந்தனண் மடவார்க் கெல்லாந்
தங்கணா யகனை யன்றித் தந்தைதாய தமர்வே றுண்டோ. (௧௨௪)

மந்திர மறைகள் பாய்மா மகத்திலெண் டிசைகள் காக்கு
மிந்திரன் முதலோர் தூச ரிமையவர் முனிவர் தொண்டர்
சந்திரன கதிரோ னங்கி தம்பிரான் விழிதேர் பூமி
யந்தர மனைத்து மேனி யவனலா துலக முண்டோ. (௧௨௫)

சீர்மக முனக்கே தீண்டிச் செயுமிட மேது நீதான
யார்மகன றந்தை தாயர் யாவரென் றுணராய போலும்
போர்மழ விடையார்க் கன்பு புரிந்தமெய்த் தவத்தா லன்றோ
தார்மக பதியே யாதி தலைவர்க்குந் தலைமை பூண்டாய். (௧௨௬)

நெறியுளார் செல்வம் பெற்றா னெறிநின்று நீடு வாழ்வா
ரறிவிலார் செல்வம் பெற்றா லளவிலா வகந்தைப் பேயும்

பிறிதுகண் டெரியா நோயும் பிடித்திடு மவையை மாற்ற
வறுமையே தண்ட மென்னு மிரண்டுமா மருந்து மாதோ. (கஉஎ)

சிட்டரைப் பரிக்குந் தேவ தேவைநீ யிகழ்த லாலே
துட்டநிக் கிரகஞ் செய்யத் தோன்றலாற் தோன்று நிற்ப
விட்டமா முனிவர் சொல்லு மெம்மனோர் மொழியுங் கேளாய
மட்டறு செல்வ மாதோ மதத்தினா லழிக்கின் றுயால். (கஉஅ)

யாவரே மழுவ லானை யிகழ்வரே யுடனே யந்தப்
பாவரை யடுதல் வேண்டும் படாதெனிற் பழிமேல வைத்து
வீவதே வேண்டு மாவி விந்திடா ரவ்வூர் விட்டுப்
போவதே வேண்டும் வேண்டார் பொருந்துவார் சிவத்து ரோகம் (கஉகூ)

என்றனள் கவுரி மானத் திவர்ந்தன ளணங்கார் சூழச்
சென்றனள் கயிலை வாழ்வைத் தெண்டனிட் டிறைஞ்சி யோர்பால்
மன்றலங் குழல்பின் சோர மனத்தொரு வேகந் தூண்ட
நின்றனள் கமலம் வோப்ப நீலங்கள் சிவப்ப நாணி (கங0)

அணங்கெழுந் தருளும் பானமை யறிதலா மெரி மேலுற்ற
கணங்களைத் துரந்திட டன்னோனை கனமகத் தாபி சாரத்
துணங்கெழு தழுகட் பூத மொழுந்ததும் பிறவு நோக்கி
மணங்கெழு கொன்றை யார்முன் சென்றனன் மகதி யாழோன் (கஙக)

வேறு

மமதை யான்மதி யழிந்திடு தக்கன்மா மகளா
முமையை யெண்ணாலு னுடைதரு ளெண்ணாலு னுமையோ
டமைய வேகுநின கணங்களை யடாத்தனை னமலா
விமைய வாக்கவி சொரிந்தனை யிகழ்ந்தன னென்றான். (கஙஉ)

முனிவன் வாசகந் திருச்செவி புகுதலு முதல்வன்
புனித வாயிதழ் துடித்தது நெறித்தது புருவ
நனிகொள் வானுத லிவர்ந்தது சிவந்தது நயன
மனில மங்கியு மொடுங்கின நடுங்கின வகிலம். (கஙங)

மார னிங்கிலை விழிக்கடை சிவந்திட வறிதா
மூரல் வந்திட முப்புரங் களுமிலை முழுதும்

வேரம் வந்திடக் கடையுக மிலையென விமலன்
யார வெங்கத மடக்கியோர் குறிப்போடும் பார்த்தான். (௧௩௪)

பதின்மூன்றாவது தக்கன் வேள்விச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௭௪௮.

பதினான்காவது தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம்.

பார்த்த திக்கினிற் கொடுமுடி யாயிரம் பரப்பிச்
சூர்த்த திண்புய வரையிரண் டாயிரந் துளக்கிப்
பேர்த்த தாள்களி லண்டமு மகண்டமும் பெயர
வேர்த்தெ ழுந்தனன் வீரரில் வீரரில் வீரன் (௧)

அண்ட கோளகை முகடுறு நெடுமுடி யனந்தஞ்
சண்ட பானுவோர் வடிவெடுத் தெனவொளி தழைப்பக்
கண்ட கங்கதி ரெறிப்பவோர் கனகமால் வரைமேன்
முண்ட கங்களா யிரமுகிழ்த் தெனக்கர முகிழத்து. (௨)

காற்று மொன்றுதீ யொன்றலா விரண்டிலை கடப்பக்
கூற்ற மென்பது மொன்றலா விரண்டிலை குமைப்பத்
தோற்ற யன்சிர நானலா லைந்திலை துமிப்ப
வேறெ ழுந்திசை யெட்டலாற் பிறிதிலை யிறுப்ப. (௩)

குரைபு றக்கட லொன்றலா விரண்டிலை குடிப்ப
வரைசெய் மேருவு மொன்றலா விரண்டிலை வளைப்ப
வுரைசெ யண்டமேற் பித்திகை யிரண்டிலை யுடைப்பப்
பரசு பாணியா யழைத்ததென் பணிக்கெனப் பணிந்தான். (௪)

பொன்ப ருப்பத மண்டமெண் டிசைகள்யாம் புரிந்த
மென்ப ரப்பெலா மழிப்பது குறித்திடேல் வீர
வன்ப கத்திலாச் சிறுவிதி பெருமக மழித்து
வன்சி ரத்தையுந் துணித்திவண் வருகென்றான் வரதன். (௫)

என்ன லும்பணிந் தேகின னிறைவிபா றன்றி
யன்னை பத்திர காளிபல் கணத்தொடு மணைந்தா

டனையி னைப்பல கோடியா வீரரைத் தந்தான்
பின்னர் முன்னரு மருங்கினு நெருங்குறப் பெயர்ந்தான. (௬)

ஆனை தந்தமீப் போர்வையு மடற்புலி கொடுத்த
தானை யும்பெருந் தானையங் கடற்புவி தாங்கு
சேனை மாமருட பம்பியுட னெறிகடற கிடையே
போன மாமலை மீட்டசேற கண்களும் பொலிய. (௭)

உரவு மார்பிடைச் சிங்கவேற் றரிவையுத் தரிகம்
விரவு மாசுணக் கங்கணம விரிபணு மணிகள்
கரத லந்தொறுங் கதிர்தரக் கலைமதிக் கணம்போற்
பிரமர் மால்சிர மாலைகள் புயந்தொறும் பிறங்க (௮)

ஆயி ரம்பணு நெடுமுடி யுடையகச் சசைய
வாயி ரங்குபொற் கழலொலி யுறுமொலி மடுப்பச்
சேயி ருந்திரு முகந்தொறுஞ் செறிதல விழியாற்
காய கங்கையும் புறக்கடல் களுநகுடார் கலங்க. (௯)

வடிநெ டுங்குடை கொடிகள் வான் கதிரொளி மறைப்ப
விடைநெ டுங்கொடி நிலவுமே விருளொடும் விழுங்க
வடிபெ யர்ந்திடும விசைதொறுந் திசைதொறு மதிரக்
கொடிநெ டும்பணி கதிர்மதி மண்டலந் துரப்ப. (௧௦)

அடல்செய் திண்புய மொண்டிசா முகவெளி யடைப்ப
வுடைய பொன்முடி யண்டகோ ளகைமுக டுடைப்பப்
படைகள் கண்டகர் மனந்தொறுந் தொடுங்கனல் பரப்பத்
தொடையன மார்பமுந் தடித்ததோள் களும்வலந் துடிப்ப. (௧௧)

கண்க ளிறபொறி யூழிவெஞ் சனலையுங் கனற்ற
விண்க ளிப்புற முடிக்கள்போன் மலர்த்தொடை மிடைய.
மண்க ளிற்பில மதிர்தர வருபெருஞ் சேனை
யெணகு லம்பெருங் கிரிகளை விசைகளா லெடுப்ப. (௧௨)

கனனி காவியர் கயிலையின் றிழிந்தொரு கோடி
தூன்றுய பூதமொப் பொனறுமே பரண்டமுறு சமைப்ப

வுனனி வாகிய வுயாமணிக கொடுஞ்சியந் தேர்மே
லெனனை யாள்பவ னேறினா னுலகமீ டேற. (௧௩)

வேறு.

கப்பணம் பிண்டி பாலம கணிசசிமுட் கரங்கோ டாரி
வைப்பெருகு சுரிகை தோட்டி வசசிரம் வெதினந தணடக்
துபபுடை முசலங் கைவாள் சூலமே திகிரி யாதி
வெபபுடைப படைகாா கால மின்னெனப் பரந்து மின்ன. (௧௪)

முருடுசல லரிசன் பேரி முரசுமத தளித டாரி
கரடிகை திமிலை மொந்தை கைமணி படகம் பம்பை
திரடரு பணவந தககை திண்டிம நவுரி காளம்
வருடகா லத்துத தோன்று மாமுகி லொலிபோ லார்ப்ப. (௧௫)

வேறு.

நந்தி பல்கணத் திரளொடு நணிபுறங காப்ப
வந்து சண்டனும் வலததுற விடத்துற மணிமான்
முந்து பல்கண நாதருமப் பூதரு முரணிச்
சிநது ரக்குழாந் திரிநதெனச் சாரிகை திரிய. (௧௬)

புலிமு கத்தன கலைமுகத தனவயப புலிமா
ளைலிமு கததன கொய்யுளை யுததரி முகதத
கலைமு கததன கரடியின முகத்தன கணங்கண்
மலைமு கத்தினு மறிகடன் முகத்தினும் வாவ. (௧௭)

அடிதத லங்களி லலைகடல் கலக்குவ வனந்தன்
முடிதத லங்களு முளுககதின் முடுவ முகிலோ
டிடிக்கு லங்களைப் பிசைவன மிசைவன விமையோர்
கெடிக்க லஙகுறக் ககனமண் டலங்களைக் கிழிப்ப. (௧௮)

மேறறி சைக்கரி கேட்டிசைக் களிற்றின்மேல் விடுப்பக்
காறறி னைக்கொடு சுழறறுவ கனலைவாய் மடுப்ப
போற்று பாரிடஞ் சூழ்தரத் தேர்மிசைப் போந்தான்
கூறறி னுக்குமோர் கூறறெனும் வீரகோ ளரியே. (௧௯)

காளி வஞ்சனி காடுகாள் கடற்படை கஞலக
கூளி சிந்துவெங் குறள்புலிப் பறவெழனக குழும
வாளி சென்றெனச் சென்றன ரடற்கண நாதர்
தூளி சென்றது சிறுவிதி மகசகுழி தூர்ப்ப. (௨௦)

மலைய திர்ந்தன மாதிர மதிர்ந்தன வான
நிலைய திர்ந்தன வீரர்க ளதிர்தலு நெடுநீ
ரலைய திர்ந்தன மகஞ்செயு மயன்மகன் குடுமித்
தலைய திர்ந்திட வதிர்ந்தன வானவர் தகுதி. (௨௧)

காலை வானுடு தெரிந்தன கதிர்தனை நோககிக்
கோல ஞாளிகள் குரைத்தன நரிக்குழாங் குழுமிச்
சாலை யூடவி கவர்ந்தன தக்கனு மியர்க்கு
மேல வேமன மடித்தன துடித்தன விடமே. (௨௨)

தக்க னவன றன்மகங் கடிந்துதான் புரிவான்
மிக்க னுவந்து காண்டுமென் றயனின்ற விரிஞ்சன்
முக்க ணாயகன சேனைகண் டெம்வெரீஇ முதுவான்
புக்கு நாமினி யுய்ந்தன மெனப்புறம் போனான். (௨௩)

தொகைத்த டங்கடல் வீரன்மாப் படைவருந் துழனித்
தகைக்கு மாலுமா லாகினன் முனிவருஞ் சடைத்தார்
திகைக்கு மன்னமே யாகினர் தேவர்கோன் முதலோ
ரகைத்து மாமக மயரும்வா னவர்களு மயர்ந்தார். (௨௪)

ஞால மேழையு மீன்றநா யகியையு மிகழ்ந்து
மால யற்குயர் தேவையு மறந்துளான் மகஞ்செய்
சாலை புக்கதே யவலமென் றமரருஞ் சலித்தார்
மேலி னிச்செயல் யாதென முனிவரும் வெருண்டார். (௨௫)

ஆதி நாயகன் புதல்வனை முன்னிடா தமிர்த
மோத வாரியிற் கடைந்துமுன் பட்டபா டுணர்வோ
மாது பாகனை யிகழ்ந்தவன் மகத்திடை மதியோய்ப்
போதன் மேயினம் புரிந்தனம் பிழையெனப் புகல்வார். (௨௬)

துன்று நிகழ்கொலாந் துந்துபி யதிர்தலுந் துளங்கிக்
குன்ற டாதவன முதலினோர் மாலொடுங் குழுமி
யின்றி னிசசெயல் யாதென வெருவுவாக் கெதிரே
சென்று தாககின பாரிடப் பெருமபடைத திரள்கள். (உஎ)

ஓல மிட்டெழு கூளிக ளுமபர்மே லுதிரக
கோல மிட்டெனக் கிழித்தன வாய்வழி குருதி
கால விட்டன வானவர் மகளிர்கா தரிந்து
நால விட்டன புரந்தரா தியர்சபை நாப்பண். (உஅ)

மனமூ ருததெழு குறட்படை மகப்பெருஞ சாலை
யனல்கொ ளுததினை யாகமேற கொழுஙகன லவித்த
கனக நறசுவ ரிடித்தன வுடைததன கடஙகள்
சினைம லர்த்தருப் பிடுங்கின நடுஙகின திசையே. (உகூ)

சாலை யிற்கனல் கொளுத்துசா ரதர்தமை நெருக்கி
யாலை யிறபடு கரும்பென வலைததன ரமரர்
பாலை யிற்பெருங் கிழத்திசென் றமரர்தம் படைமேல்
வேலையிற் கலங் கலக்கிடுஞ் சுறவென மிடைந்தாள். (௩0)

மிடைந்து முததலைப் படையினு லதிர்த்துவாள் விதிர்த்துத்
தடிநத சென்னியு மூளையுந் தகர்பட்ட ததியைக்
கடைந்த மததெனத தணடினு லலைத்தனள் காளி
யுடைந்து விண்ணவ ரோடினர் தரிபடா தலைந்து. (௩௧)

அமரர் தாங்கிய கொடிப்படை நெரிதலு மழன்று
நமனு மங்கியு நிருதியும் வருணனு நலங்கூர்
தமனி யப்பெருந் தலைவனும பாகசா தனனுந்
திமில முற்றெழு பவனனு மெதிர்ந்தனர் செருவில். (௩௨)

வலம முப்படை நந்திதே வனுமணி மானுங்
குலவு பல்படைச சணடனுஞ் சாரதர் குழுவுங்
கலக விற்கொடு வாள்கொடு கதைகொடு கலந்தார்
புலவு மைக்கடன் மேல்வட வனற்றிரள் புகல்போல். (௩௩)

இந்தி ரன்பொர நந்திபல் கணத்தொடு மெதிர்ந்தான்
முந்து செங்கதிர் தழனமுதன மூவர்மேற சண்டன
வந்தெ திர்ந்தன னெறுழ்வலித் தடப்புய மணிமா
னுந்து மாமதி வருணனு தியருட னுடன்றன (௧௪)

பம்பை யார்த்தன படலிகை யார்த்தன பணைபோர்க
கொம்பு தாரைகள் குழறின பிளிறின வேழ
மடபு வார்சிலை நாட்கர மெறிமழு வடல்வாள்
சம்ப மாதிய படைகொடு தாக்கினர் சமர்மேல் (௧௫)

தாள்க ளைப்பெருஞ் சிரங்களைக் கரங்களைத் தடிந்து
தோள்க ளைச்சிறு புறங்களை யுரங்களைத் துமித்து
வாள்க ளிற்பொரு சாரதப் படைகளை மடித்துக
கோள்க ளைப்பொரு கோளென வானவர் கொதித்தார் (௧௬)

சித்த ரைப்பெருந் தேவரை யியக்கர்விஞ் சையரை
மொய்த்த கின்னரர் கருடர்கிம் புருடரை முரணிக்
கைத்த லத்தினிற் புடைத்துவெங் காலினு லுதைத்துத
தத்த வானிடத் தெறிந்தனர் பாரிடத் தலைவர் (௧௭)

கருநி றத்தெழு காரெனக் கார்முகந் தாங்கி
யுருமெ னச்சிறு நாணொலி திசைதொறு மொலிப்பத்
தருமழைப்பெருந் தாரைபோ லமரர்கோன் சரந்தூஉய்
வருக ணப்படை துரந்தெதிர் நந்திமேன் மலைந்தான். (௧௮)

தூணு றுபத்து நூ றாயிர மெனப்பொலிந் துலவாத்
துன்று பதகிய மாயிரம் வாசவன் றுரப்ப
நின்ற நந்திதன் கணிச்சியா லடுதலு நீறாய்ப்
பொன்றி விட்டன விளக்கில்வீழ் பதங்கமே போல. (௧௯)

நிரைநி ரைப்பொரு கணையெலா மவ்வண நிகழ
வரையெ னப்பெருங் கதைகொடு மலைந்தனன் மகவான்
புரைத விர்ப்பவன் மழுவினாற் போயது பொடியாய்த்
தரைத னிற்சினத் தெறிந்தமட் கலமெனத் தகர்ந்து. (௨௰)

குலிசம் வாசவன பிடித்தன னிடிபோ லெதிர்ந்தா குமுறா
பொலியி னறபெருஞ் சாரதா மலைந்தன ருலைந்தார்
வலியை யேலினி நில்லென வன்னனமேல் விடுத்தான
கலைக ளார்த்தென வார்த்தனா வானவர் கணமே. (௪௧)

எரிப ரப்பியெண் டிசைகளும் புகைத்துரு மேறுங்
கரிப டப்படர் புரந்தரன வச்சிரக கதிர்வாள்
விரிச டைப்பெரு நந்திதன் கணிச்சியின மிடலா
லெரிக னறகிடுஞ் சமிதைபோ லடலையா னதுவே (௪௨)

காயும வச்சிரப் பொருபடை நெரிதலுங கனன்று
ஞாயி ரந்தடங் கண்ணினா னடறபெருங் கரியைப்
பாய விட்டெதிர் படாதலுங் களிறறைவால் பறறிச்
சீய மொத்தவன றிசைதொறுங கறங்கெனத திரித்தான். (௪௩)

கறைய டிப்பெருங் களிறறொடுஞ் சுழறறலுங கலங்கிப்
பறவை யின்குயி லுருக்கொடு வாசவன் பறந்தான
மறைபு காதுவிண் மறைதலு மழுவினன் மலையைச்
சிறை யரிந்தவன் சிறையையு மரிந்தனன் செய்யோன. (௪௪)

இயம னங்கியை நிருதியைப் பரிதியை யிகலி
யயம னங்கியேழ கரங்களிற சிலகர மரிந்து
வயம னங்கிபல லுருத்துவா னவரைவான் மடுத்துச்
சயம னங்கிபோர்த தாடின னெறுழ்வலிச் சண்டன். (௪௫)

வருணன் வாயுவைத் தனதனிந் துவைப்பொரு மணிமான்
றருண வேந்தரைச் சேனையைத தானையைத தடிந்து
கருணை வாழ்கென விருந்துணும் பருந்தொடு காக
மருண மண்டல மறைத்திடும் பநதரி லார்த்தான. (௪௬)

அடித்து மார்பிடை யுதைத்துமேற் கதுப்பிடை யறைந்து
மிடித்து மெற்றியுந் துகைத்துமேற் பறறியு மீர்த்துங்
கடித்தும் விஞ்சையர் விண்ணவர் தானையங் கடலைக்
குடித்து மைப்புயற் குழாமெனத் திரிந்தன கூளி. (௪௭)

சூழு மெண்டிசைக் காவலர் தொலைதலுங் கொலையாப்
பூழி பொய்த்தெழச் சாலையுட் சாரதர் புகுந்தா
ரூழி யண்டங்க ளுடைப்படப் போ லவிக்கட முடைத்தா
ராழி மாலபெரு வேள்விகாப பவனெதி ரடாந்தான (௪௮)

தக்க னெங்குளான் சாலையெங் குளதவன சாலை
புக்க வானவ ரெங்குளார் போதுமின புகுமின
சிக்க யாத்திவட் கொணாமினென றமரிடைச சினவி
முக்க ணாயக னருளனுஞ சாரதர் மொழிவார். (௪௯)

வெறறி யானையிட டோடின னிந்திரன மேதிச்
சிறறி யானைவிட டேகின னந்தகன மேறவா
மறறி யாவரு மிரிந்தனா வேள்விகா வலனு
யெறறு போர்செயப புகுந்தனன முகுந்தனே யென்றார். (௫௰)

எந்தை யார்பதம் பணிந்துகண் ணிடந்துசாத் தியதும்
வந்தை யாவருள் புரிகெனத் திகிரிவாங கியது
முந்தை யாதிரு வருளினுன மோலிபெற றதுவுஞ்
சிந்தை யானுற மறந்தன னேகொலாந திருமால். (௫௧)

யாங்கு ளானவன் யாஙகுளா னெனப்புகா வெதிர்ந்து
தாங்கு நின்னுழைத் தக்கனைத் தருதியோ சமர்மே
லூங்கு நின்றெதிர் பொருதியோ வென்னனு முருக்கு
வாஙகு வெஞ்சமர்க் கெழுந்தனன் கலுழன்மேன் மாயன். (௫௨)

ஒறுத்து மாலசிறு நாணொலி யுருமென வொலிப்ப
மறுத்து வில்விடு முகிலெனச் சரமழை வரதன்
குறித்த தேரின்மேற் காளிமேற் கூளிமேற குறள்மேற் [தான்.
பெருத்த நந்திமேற சண்டன்மேற கணங்கண்மேற் பொழிந் (௫௩)

மாத வன்கணை கணங்கண்மேற் சொரிதலும் வரதன்
மோது தானவர் தயித்தியர் சேனைபோன் முகுந்தா
பூதர் மாப்படை யெளிதெனை நினையலை பொருபோர்
பேது றுயெனில் வருகென வொருசிலை யிடித்தான். (௫௪)

வேறு.

பிடித்தன னமலன் சாபம் பிறந்தன பகழிக் கூற்றங்
குடித்தன செறுந ராவி குவிந்தன குணபக் குன்றந்
துடித்தன வுடல்கள் சோரி சொரிந்தன கணங்கள் பாட
நடித்தன கவந்த பந்தி நடுங்கின திசைக ளெங்கும் (௫௫)

சேனையைத் துமிக்குஞ் சில்லித் தேர்களைச் சிதைக்குந் தேவர்
தானையைத் தொலைக்குந் தானைத் தலைவரைத் துணிக்குந் தாவி
யானையை யுருட்டும் வாசி யடாதெழு மமலன் பாணம்
வானமுங் கடலுந் திக்கும் வரைகளும் வரையா தேதும் (௫௬)

கரங்களைக் கடித்து நீண்ட கால்களைத் தடிந்தும் வீர
ருரங்களைப் பிளந்துந் தாவி யுயிர்களைக் குடித்து மோதிச்
சிரங்களைத் துணித்து மூளை தெறிபடத் தகர்த்தும் வானோர்
வரங்களைப் புகுந்து சூறை யாடின வரதன் வாளி. (௫௭)

நீடின விகடர் சேனை நெரிபட வுரங்கள் கீறி
யோடின வுலகந் தோறு முலவின வொருவன் வாளி
வீடின ருடலங் கீண்டு மெய்ந்நிணம் பருகி யாவி
தேடின திசைக டோறுந் திரிவன பொருவு மாதோ. (௫௮)

அமரரா யுடலுண் டார்க ளலகையா யுடலுண் பாராய்ச்
சமருளார் படைகண மாய்ந்து தம்பிரான படையாய்ச் சூழக்
குமரியா ணலகைக் கூட்டங் கூளிகள் குரவை யார்ப்பத்
திமிலையார் களத்திற காகப் பந்தரிற சிர்மேவட் டன்றே (௫௯)

வேறு.

நொடிக்கு ளண்டமு மகண்டமும் வெடிபட நொறில்போர்
முடிக்கு மாயினு முடிவிலான் விடுகொடுஞ் சரங்க
ளிடித்தெ ழுந்தல கெவையினு மெண்ணல ராவி
குடித்து மீள்வன பரவுவார்க் கின்னருள் கொடுத்து. (௬௦)

வெய்ய வோர்பசு விதிமகன் விதியற்றான் விரவார்
கையு மெய்களும யூபமாக களமமர்க் களமா
நெய்க ளேவுவாய் நெருப்புமிழ்ந் தவியுண நிரப்பி
யையன் மாப்படை யனந்தமாம் பசுப்படுத் தன்றே. (௬௧)

ஏறு வெஞ்சம ரிமையவர் தொலைதலு மெதிர்போர்
வீறு வெஞ்சிலை மாதவன் வளைத்துவெங் கணைக
ளாறு நூறொரு தொடைதொடுத் தனனவை யனைத்து
மாறு நூறென நூறினா னொருகணை யாற்பால. (௯௨)

ஆயி ரம்படை காந்தமால் விடுத்தலு மனந்த
பாயி ரம்படை காந்தனே ரொருகணை பணித்தான
மாய வன்பதி னாயிரங் கணையிருணை மலைந்தான
றாய வன்கணை யாயிரங் கதிரெனத் தூரந்தான. (௯௩)

மாரி யிறசா மாரிபெய தனனமழை வண்ணனை
பூரி விறசாரு ரூலையினை விடுத்தனை முருக்கிப்
பாரி டத்தவன் முயாரிகோப பரியினைப படுத்துத்
தேரி டத்தவன் பாரிடத் தவனெனச் செய்தான். (௯௪)

சேமத் தேர்மிசைக் குதித்தன னெதிர்த்தனன் றிருமால்
வாமத் தானையின் வலம்படு கணைகளான் மலைந்தான்
சோமத் தாரவன் சரமொரு தொடையினூற றளவத்
தாமத் தானவிடு கணையொடு சிலையையுந் தடிந்தான். (௯௫)

புதைய வெஞ்சரஞ் சிலையொடு தொலைதலும் புழுங்கி
யிதைய மண்டுறத் தண்டமொன் றெடுத்தரி யிறைமே
லுதைய மால்வரைக் கிறுதிமால் வரையென வுய்த்தான்
கதைநயி னுறசமைந்த யிலையெனக் கடிந்தனன் கடவுள். (௯௬)

குலலை மாவினித் திகிரியே படையெனக் குறியா
வெல்லை யண்டமும புவனமு நடுக்குற வெடுத்து
வல்லை யேவினித் தாங்கென வலியினூல் விடுத்தா
னெல்லை வானவ ரார்த்தனர் சாரத் துலைந்தார். (௯௭)

நேமி யம்படை நேமிமால் விடுத்தலு நெரிந்து
பூமி யந்தர நெருப்பெழக் கொதித்தெழும் போதின்
மீமி சைத்தவுங் காரமொன் றிசைத்தனன் விமலன்
காமி யந்தனைப் பக்குவன் மடுப்பது கடுப்ப. (௯௮)

அலைகள் வற்றுறக் குடித்துழு வுலகமு மதிர்த்து
மலைக ளைப்பொடித் தெறிந்தவரு திகிரிமாப் படையை
மிலைத ரப்புயப் பொருப்பின்மே லேற்றனன் வீரன்
றலைவர் போற்றலை மாலையிற் கடைமணி தயங்க (௬௯)

சண்ட னேமிபோய் வாள்கொடு குறைகடற் சயனன்
கொண்டன மினமொடு வருதல்போல வருதலுங் குழறி
யண்ட மெண்டிசை வெடிபட வார்த்தன னயன்
விண்டு வாய்வெரீஇ யுருமொலிக் கரவென வீழ்ந்தான். (௭௦)

வீழ்ந்த வன்றனைத் தடிந்தில னருளினால் விடுத்தா
னாழ்ந்த தண்கட லரண்புகுந் தொளித்தன னவனுஞ்
சூழ்ந்த திண்குர லிடித்தலுந் துடித்துவீழ்ந் தனனே
போழ்ந்தி டும்படை தொடுத்திடி லாற்றுமோ புவனம். (௭௧)

சண்ட னுந்திரு நந்தியுந் தனிமணி மானு
மண்டு மேதிமேற் சண்டனைத் தனதனை மடுத்தருக்
கண்ட கால்கனல் வருணனை நிருதியைக் கடைநாட்
கொண்ட லாமென வாய்வழி கறையுகக் குமைத்தார். (௭௨)

ஒருவ னைச்சிவ பரமனைக் கருதலா வுதய
னொருவ னைத்தனி விழிகுறைத் தனாமதி யுருவா
மொருவ னைத்தலை நிலத்தொடு தேய்த்தப முகைக்கு
மொருவ னைக்கரங் களைந்தனா நாவையு மொறுத்தார். (௭௩)

ரூடர்ச ரிந்தனர் தாளகுறைந் தனர்கரங் குறைந்தார்
முடிசி தைந்தனர் விண்ணவர் விஞ்சையர் முதலோர்
படுக ளந்தனிற் கிடந்தன ருடல்பதை பதைத்தா
ருடைய நாதனை யிகழ்ந்தவர் யாவரே யுய்வார். (௭௪)

கணையுங் குந்தமுஞ் சுரிகையுங் கயலினங் கடுப்ப
விணையில் குஞ்சர மிடங்கர்மா வெனவெடுத் தேகித்
திணைநெ டுங்களக் குருதியா றுயர்பிணத் திரளா
மணைக டந்துதேர்க் கலிங்குமுன் சுழிந்துபாய்ந் ததுவே. (௭௫)

அண்டர் சேனைக டொலைதலு மமர்க்கள மகன்று
மண்டு சாரத ரிருபுடை வலம்புரி முழக்க
விண்ட வேள்வியஞ் சாலையிற் புகுந்தன ன விமலன்
கண்ட பல்வகைக் கணங்கண்மேற் புகுந்தன கணங்கள் (௭௬)

தூண்கள் பற்றிய பசுக்களை விடுத்தன பூரப்பா
ரூண்கள் பற்றிய வமரரை முனிவரை யொறுப்பார்
சேணகு டத்தவி முனிவர் தரு சிரங்கண்மே லுடைப்பார்
வீண்கு வைப்படு திரவியங் கடல்புக வீழ்ப்பார். (௭௭)

தீர்த்த னெம்பிரான் றனையிகழ் வேள்வியைத் தேவர்
பார்த்த கண்களைப் பறிப்பன கேட்டவர் செவியை
யீர்த்த கைகளை யவிநுகர் நாவினை யீர்த்துக்
கூர்த்த வாளினு லரிந்தன திரிந்தன கூளி. (௭௮)

வாணி யிந்திரை துண்டமுஞ் சசிவன முலையுஞ்
சேண ரம்பைய ரதிதிமற் றவர்குமிள் சிமிழு
நாணி ரம்பவோ கணணெச்சில் கழியவோ நடுவே
காணு முன்பிடித் தரிந்தனள் சொரிந்தனள் காளி. (௭௯)

திக்க னைத்தையும் யாகதண் டத்தமர் செலுத்தி
யிக்க னைத்தவர் பணிசெய முனிவரேத் தெடுப்ப
முக்க னைத்தழன் முருக்கெனப் பூத்துமுன் னிருந்த
தக்க னைச்சிகை பிடித்துவாள் பிடித்தனன் றலைவன். (௮௦)

மக்க டாரமு முலகண்முக கிறந்தமை மறியாய்
திக்க டாமல்விட் டோடிய தேவரைத் திருப்பாய்
மிக்க டாவினை விடிந்ததோ முடிந்ததோ வேள்வி
யக்க டாவுனக் கெளியனோ மழுப்படை யமலன். (௮௧)

வேறு.

சிற்பரா பரைமகளாச் சிவபெருமான் மருகாக
மூற்பராய்த் தவம்புரிந்த முறைமையா லுலகாண்டாய்
தற்பரா பரனைமறுத் திகழ்ந்துதனித் தாய்பாவி
யற்பரா னவர்முடிமேற் றங்குமோ வபிடேகம். (௮௨)

உன்னையின் றெடுத்தவனே யுயர்மவுலி தேடவன்
றன்னையின் றெடுத்தவனே தாட்கமலந் தேடநின்ற
வெனனையின றெடுததபிரான றன்னைமதத் தாலிகழ்ந்து
சொன்னவாய் சிரத்தினொடுந் துணிக்கின்றே னெனத்துணித்தான். ()

எச்சகா யததவரு மிடைந்துமாய்ந் தனர்போத
னெச்சனுரு சிறவிதியு மிமைபபொழுதில் வீடினு
னெச்சநா மல்லதிலை யெனவிரலை யாலெழுந்த
வெச்சனு மவன்றலையும வாளினு லறவெறிந்தான. (அச)

மந்திரத்தின் முறையறியார் பூசைபோன் மகவேள்வி
யிநதிரற்கு மிமையோர்கரு முடியாம விருந்ததாற்
சிநதிரத்த மொடுதக்கன் சிரமறுததா குதிபுரிந்து
தந்திரத்தி னொடுமுடித்தா னொருகணத்திற சகநாதன். (அரு)

வேறு.

அமர ராகவே மகததிடை யவியுணப் புகுந்தா
ரமர ராகவே களத்திடை யவியுண்டா ரதனுற்
றமர வாரிதி விடமுண்ட தம்பிரா ற பரவுந்
தமர லாதவர் நினைத்தவா முடிப்பரோ சகமேல். (அசு)

உகம ழிப்பவ னனையபோர் வீரனென் னலைக்
ககம ழித்திடப் பொருதுபோய்க கணதமொடு கயிலை
யிகன்ம முப்படை யெமபிராற றொழவவ னீநதான்
மகம ழித்ததோர் நாமமு மழிவிலா வரமும். (அஎ)

நண்ணு வீர னு நந்திபல் கணமுநா ரதனுங்
கணண னுடபுடை பரவவீற் றிருந்தருள் கயிலைப்
பண்ண வன்றனைப் பணிந்தன ளெழுந்தனள் பகர்வா
ளண்ணல் பாகமு மாகமும் பிரிகலா வணங்கு. (அஅ)

வேறு.

ஏவரும் பரவு நின்னை யெண்ணலா திருந்த தக்கன்
பாவையென் றென்னைக் கூறும் பரிபவ மொழிப்பா யென்று
தேவிநின் றுரைப்ப நாதன் றிருவுள மகிழ்ந்து நம்பா
லாவல்சே ரிமவான் செல்வி யாகென வருளிற் போந்தாள். (அகூ)

சிறந்தநான் முகத்தோன் போற்றிச் செகதலவினை குறையா டோதி
யிறந்தவ ருயிரை மீட்பா னெடியோ னருள்பெற் றேகி
யறுங்கைகால் சிரங்க ளாதி யவயவம் பொருந்த மெல்லவ
யுறங்கினர் விழித்தா ரென்ன வெழுந்தன ரும்ப ரெல்லாம். (௬௦)

அததலை யூபந் தோறு மமரவர் முடிபெற் றுயந்தார்
நெயத்தலை யூபத் தாடு நிணத்தலை பறிபோய்த் தக்கனை
மைதத்தலை யூப மேவி வானவர் தலைமை தீர்ந்தான
பெய்தலை விதியே வந்து விலக்கினும் வினைவி டாதால (௬௧)

யாகத்தின் வினையாய்த் தக்க னொடித்தகல் வினையே யெனாருஞ்
சோகத்தீ வினையாய் வந்து சூழ்ந்திடத் துயரி லாழ்ந்தான
மேகப்பூங் குழலோர பாக னருளாலறி வினைக ளாலே
பாகத்தி னுயிர்கட் கெல்லாம் பயனறிந் தூட்டும் பாற்றே. (௬௨)

சிவநெறி யோர்ந்து மோராச் சிறுவிதி செயலின் மாயவுங்
குவவுறு திணிதோள் வீரன் கொற்றமு முரைத்தோம் பின்னர்த்
தவநெறி யில்லான் வேள்விச் சாலைபுக் குழன்ற வாறே
ரவநெறி யடைந்த பாவ மடைந்ததை தொடர்ந்து சொல்வாம். (௬௩)

பதினான்காவது தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௮௬௪.

பதினைந்தாவது
தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம்.

மோலியிற் பிறைவைத தாரை முறையிலா திகழ்ந்த தக்கன்
சாலையிற் புகுந்து வேள்வி சமைத்ததீ வினையி னாலே
மேலையி விமையோர் தம்மை வெண்மதி விரவி னாத
மாலையி லிருள்போல் வந்து வளைந்தது சிவத்து ரோகம். (௧)

தளர்மதி முடித்தார் நேயந் தவிர்தலா லமரர் யாவரு
களர்நிலக் கிடைக்கா லாழ்ந்த கயக்குழா மென்னத் தாழ்ந்தார்
கிளர்சமத் தஞ்சி யோடிக கீழ்ப்படு மவுண ராங்கு
வளர்நரிக் கணம்போற் றுக்கி வளமெலாங் கவர்ந்தார் மன்னே. (௨)

பல்லவ முயிர்க்கும் பாரி சாதமும் பசும்பொன் னடுஞ்
செல்வமுஞ் சுரபி சிந்தா மணிகளுந் தெய்வ மாதர்
நல்லெழிற புணர்வு நீங்கி நல்குர வடைந்தார் கல்லாப்
புல்லர் தம் மருங்கிற சேர்ந்த புலவர்போற் புலவ ரெல்லாம். (௩)

கவிகையு மரசும் வாழ்வுங் கடவுள்வா ரணமுஞ் செம்பொற்
சிவிகையு மிழந்து காலா லுழந்தனன் றேவா வேந்த
னவியமு மறியு மேனறு நம்பனை நம்பார்க கெனறும்
புவிதனிற பிலத்தில் வானப் பரப்பினிற் புகல்வே றுண்டோ. (௪)

இந்திர பதத்தை நீத்த விந்திரன் முதலோ ரெலலா
மந்திரக் கிழவர் சூழ மதிநெறி முறையிற் சூழ்ந்து
தந்திரக் கிளைக ளாவான் சதுமுகத் தவனே யென்று
சுந்தரப் பதுமத் தண்ண லுன்னகர் நோக்கிச் சென்றார். (௫)

வேறு.

பரவை யாரமு துணவுபோய் வாழ்வு போய்ப் பனிநா
ளிரவு தாமரைக் காடுபோன் முகம்புலர்ந் திமையோர்
குரவ நான்முகன் கோயிலின் றிருக்கடை குறுகிப்
புரவி பூண்டதே ரிரவிமுன் கமலமே போன்றார். (௬)

நாலி ரண்டுகட் கமலமு மதிமுக நான்கு
மேலி ரண்டிரண் டருமறை விரிக்குநாத் தடமும்
பாலி ரண்டினு நாலிரு தடம்புயப் பணைப்பு
நூலி ரண்டையு மகம்புறந் தரித்தநோன் மார்பும். (௭)

மீதி லங்குநான் மகுடகோ டிகள்வெயில் விரிப்புங்
காதி லங்கிய குண்டல மொளிவிடு கதிர்ப்பும்
போதி லங்கிய கரங்களுங் கமண்டலப் பொலிவுந்
தாதி லங்கிய தாமரைத் தாமமுந் தயங்க. (௮)

நாவின் மாடத்து நறைவிரி நளினபீ டத்துத்
தேவி பாரதி மகிழ்வொடு சிறந்துவீற் றிருப்ப
வாவி பேதக மனந்தகோ டிகளுமங் குரிப்பத்
தாவில் வேதமு மங்கமுங் கலைகளுந் தளிர்ப்ப. (௯)

மடனமு றுக்கவிழ் வனருக மண்டப நாப்பட
சுடர்வி ளக்கென வுறைதரு சுருதிவா னவனைக்
கடல்கொ ழித்தன கருணையங் கடவுளைக் கண்டா
ரிடர்த விர்த்தன மினியென விறைஞ்சின ரிமையோர். (௧௦)

வான மாதியா வுயிர்க்குடல் கரணங்கள் வயக்கி
யேன போகமும் புவனமும் வினைவழி யிசைத்து
மேன காலமுங் கருமமு நடைபெற விதிக்குந்
தான பயங்கயாச் சிரமனே பரமனே சரணம் (௧௧)

வான நாதனே மண்பொறுத் தந்தையே மறைதேர்
கான வேதியர் கனகனே கருதுவார் தனியே
ஞான பாரதி நண்பனே நாறபெருங் கோணிற்
பானு வாயொளிர் பகவனே சரணெனப் பணிந்தார். (௧௨)

எந்தை யேயென விறைஞ்சுவார்க் கெதிர்முகங் கொடுத்து
நொந்த வானவ ரெழுமெனத் திசைமுக னோக்கி
வந்த காரணம் யாதெனப் பவளவாய் மலர்ந்தா
னந்த ராதிபன் பரவிவாய் புதைத்துநின் றறைவான். (௧௩)

சேம மாநிதித் திறைகொண்டு வந்தெமைப் பரவு
நாம வாளுடைத் தானவர்க் குடைந்து நலிந்தோங்
காம தேனுவுங் கற்பகக் கானமு மிழந்தோஞ்
சோம சூரியர் வழங்கிடாத் திசைதொறுஞ் சுழன்றோம். (௧௪)

வான மாநதி வைகுறை யாடலு மறந்தோந்
தான பானமுஞ் சந்தியு நியதியுந் தவிர்ந்தோம்
பீன மார்தனத் தரம்பையர் முயக்கமும் பிரிந்தோங்
கான மாமறை யுறுதிபோய் வறிதுநாட் கழித்தோம். (௧௫)

வசைக்க லம்புனை யவுணராஞ் சுறவின மடுப்ப
விசைக்கு லங்கவிழ் வணிகர்போ லிடர்க்கடல் வீழ்ந்தோ
நசைக்க லந்தன நறுஞ்சுவைக் கலந்தன நல்யா
ழிசைக்க லந்தன மெமக்கிவை புகுந்தன வென்றார். (௧௬)

மிகக நான்முகனை விளம்புவா னென்மகம் விலக்கித்
தக்க னுனவ னல்லதற் கோமகனு சமைத்தா
னுக்க பேரவி யுருத்திர பாகமு மொழித்தான்
முக்க ணாயகன் றன்னையு மிகழ்ந்தனன் முடிவால். (கஎ)

தகவின் மக்களை யழைத்தன னழைத்திலன் சதியை
யகில முற்றவு மீன்றரு ளன்னையென் றுணரான்
வகையு ணர்த்தவு முணர்ந்திலன் மதத்தினு லழிந்தான்
புகலி னுங்கெடு மதிகள்கண் டோறறுமோ புலவீர். (கஅ)

அறிவி லானவ னப்படி யாகுக வானுற்
பொறியி லீருங்கள் புத்தியும் வெறுவிதாய்ப் போமோ
வெறிம ழுப்படை யிறைவனை யாவரே விகழ்ந்த
நெறியில் யாவரு நிற்பரோ நீவிரே நின்றீர். (க௯)

ஆதி யார்விட முண்டதா லமரரா யமர்ந்தீர்
காதி முப்புரம் வென்றதாற் கனகநாட் டுறைந்தீர்
மாது பாகர்செய் நன்றியை மறந்தலின் மகத்தா
லோது நல்வினை தீவினை யானதா லுமக்கே. (உ௦)

நந்தி நாயகன முகுந்தனைப் படைப்பநா னவன்ற
னுந்தி மாமலர் மிசையவ னருளினு லுதித்தே
னந்த நான்முத லீன்றுகாத் திருந்தன மதனு
லெந்தை யாரலா லெமகளுமோர் களைகண்வே றுண்டோ. (உக)

அனந்த சாயியும் யானுமேத் தமலனை யரவம்
புனைந்த வேணியெம் புனிதனைப் பொருளெனப் போற்றீர்
மனங்கொண் மாமறை யோதியுஞ் சுவர்க்கமேல் வதிந்துங்
கனங்கொண் மெய்ந்நெறி கடந்தனிர் நவையுறக் கடவீர். (உஉ)

பாவ மேதரும் பழிதரும் பகைவராற் படுக்குந்
தாவ சோபமே விளைத்திடுங் குலத்தையுந் தாழ்க்கு
மாவ தாம்பொரு ளழித்திடு நரகிடை யழுத்துந்
தேவ ராகிலும் விடுத்திடு மோசிவத் துரோகம். (உ௩)

கறைய ஷரிந்திடுங் கண்டனைப் பழித்திடுங் கயவோ
ரிறைசி வாகமஞ் சிவபுரா ணங்களை யிகழ்வோர்
முறைமை யன்பரை யனபர் வேடங்களை முனிவோர்
மிறைசெய் கும்பிபா ககமொடு நாகிடை வீழ்வார் (௨௪)

எழுந்தி டாதா கழுந்திர௰ மியாதண் டகதின்
கழுந்தி னுலடி யுணடுமே கறடங்கள் கழிவார்
செழும்பு நற்சடை யெம்பிரான சிவநெறி யகன்று
பழங்க ணெய்திடப் பரமதம் புகுந்தபா தகரே. (௨௫)

ஆகை யானுமைச சிவதனுரோ கர்பிடித தலைப்ப
வாகை தானவர்க் கீந்துபா சுணப்படங கிழிகருந்
தோகை கோம்பியாற சுறவைமொத் தீரது தொலைந்து
போக யான்முத லெநதையா லியற்றவும் போமோ. (௨௬)

வேறு

வேதநெறிச் சடங்காத பாவமியாதும் போக்குவனென் வினையிற் றீராப், பேதமுறு பாவமெலா மாலொழிப்ப னவனாலும் பிரியாப் பாவந், தாதவிற்கொன மைசசடையான போகருவிப்ப னவனரு ளாற நவிராப் பாவஞ், சீதரனோர் தம்மாலு மெம்மாலு மெவராலுந் தீர்கவொ ணாதால். (௨௭)

ஓராத கோகத்தி பிரமகத்தி திரிகத்தி யொன்றுன் றேறறஞ்
சாராத குருத்துரோ கஞ்சனத்து ரோகஞ்சா மித்து ரோக
நேராக வொன்றிலொன்று நூறுமடங் கதிகமிவை நீங்கு மேனுந்
தீராது தீராது சிவநெறியிற பிழைததவர்தஞ் சிவத்து ரோகம். (௨௮)

என்றுதிசை முகனுரைத்து நின்றுமுறை யிலேவானோர்க் கிரங் கிப் பினனுந், தொன்றுமே ரகிலாண்டத் துள்ளசிவா லயங்களெலாந் தொழுவீ ராகி, லன்றுபோ முமதுவினை யல்லதெனில் வகைநான்குண் டவைக ணன்கி, லொன்றுசெயத் தீருமெனத் தொகை யுணர்த்தி வகைவினவ வுணர்த்து கின்றான். (௨௯)

வேறு.

பூதலமே லோசனையோ ரிலக்கம் பானுப் புதுமதியோ ரிலக்க மூடு மேலொன் றாகு, மேதைபுகர் செவ்வாய்பொன் சவுரி தான

மேன்மேலே யிவ்விரண்டா விளங்கித் தோன்று, மாதிமுனி வோரெழுவா தான மேலோன் றபபுறமோ ரிலக்கமெனபர் துருவ தான, மேதினியி லிருந்துபுவ லோகங் காறும் விலக்கரிய தொகைபுனைந் திலக்க மாமால். (௩௦)

சுவலோக மிலக்கமெணபத் தைந்து மேலே சொல்லரிய மகலோக மிரண்டு கோடி, நவமேவு சனலோக மிருநாற் கோடி நண்ணுதவ லோகமும்பன் னிரண்டு கோடி, யிவைமேறசத தியலோக மீரெண் கோடி யெம்பதமுச சோடியரி பதமுககோடி, சிவலோக நாற்கோடி யித்தி கோடி செப்புதொகை யுரைக்கிலைம்பான் கோடி பார்மேல் (௩௧)

பூதலத்தின் கனமிலக்க மெண்பா னுகும் புயங்கமெட்டுஞ் சேடனுமெண் களிறுங் கீழாய், மாதலத்தைத் தாங்கிநிற்கு மதன் கீழ்க் கோடி மற்றிருபா னிலக்கமா டகர்தங் கோயின், மேதகுபன னகராக்க ரவுணர் சூழ்வோர் விடுதததல முதலேழு மேழொன் பானுஞ், சோதிபெறு கூர்மாண்டர் பதங்கீ ழொனபான் றெண்ணூற்றென பானிலக்க மதன்கீழ்க் கும்பி. (௩௨)

இருணிலமு மெழுநான்கு கோடி யாகு மிலக்கமிரு பத்தொன் பான் கீழதாக, வொருகமட மிருக்குமிட மொருகோ டிக்கீ ழுயங்கு நெடும் புகைபபடல மைந்து கோடி, மருவுறுமக் கினிச்சுவலை பதின் கோ டிக்கீழ் வயங்குகா லாக்கினியின வரதர் கோயில், பெருகுபிதி கோடியதன் கனமோர் கோடி பெரும்புவிக்கீ ழுலகமைம்பான் கோடி யாமால் (௩௩)

வேறு.

கோவலைய நடுமுதலா நாவலொடு தேக்கு குசைகவுஞ்ச மிலவிறலி புட்கரமே யாகப், பாவலவர் புகழ்தீவு மேழாகு முப்பு பாறயிர்நெய் கரும்புமது நீர்ககடலே ழாகு, நாவலந்தீ வோரிலக்க மிரட்டி மேன் மேலு நலையுப்பு முதலேழு மன்னவே யாகு, மேவுதிரைக் கடலேழுந் தீபமோரேழு மிருகோடி யைம்பதிநான் கிலக்கம்யோ சனையே. (௩௪)

சூழ்கனக பூமிபதின் கோடியப்பாற் சுடர்த்திகிரி வரையதனைச் சூழா நிற்கும், வாழ்வரையின் பெருங்கணமோ ரயுத மாகும் வனைக்

தபுறக் கடல்கோடி யிருபத்தே ழிலக்கம், பாழிருண்ட பூமிமுப்பா னைந்து கோடி பத்தொன்பா னிலக்கமுட னயுத நான்கா, வாழ்கன பித்திகை கோடி யாக மேரு வரைக்குநிலந் திசைகடோ றைம்பான் கோடி. (௧௫)

வாசனையைம் பதுகோடி திசைதோ றுண மகிதலஞ்சூழ்ந் தால யங்கள் வணங்கு வீரோ, யோசனையைம பதுகோடி வான்மே லேறி யுயர்விடையார் பதம்பரவித் தீர்க்கின றீரோ, தேசனையைம் பது கோடி யிறங்கிக் கீழ்போய்ச் செறிந்தபா தலங்கடந்து காண்கின றீரோ, வீசனையே நினைந்தொருபாற் றவஞ்செய் வீரோ வினைநான்கி லுமதுகருத் தியம்பீ ரென்றான் (௧௬)

மேலான சிவபதத்தி லுயர்சசி தானுபோதினியெண் டிசைப ரந்த விரிவுங் கீழ்மைப், பாலான பாதலமு நரகின் வீறும் படர்புகை யுங் கனற்சிகையும் பரிந்து தாவிக், காலாங்கி யுருத்திரரைக் காணு மாறுங் கருத்திலுன்னி நடுநடுங்கிக் கரங்கள் கூப்பி, நாலான திசை முகத்துக் கமலத் தேவை நனிதொழுது புத்தேளிர் நவில்வ தானார். ()

முன்னமே வீரன்வலிக் குடைந்து போனோ முழுதுமே சிவப தத்து முயன்று சென்று, வின்னமே சிவகணத்தார் பொறுப்ப ரேனு மிகலும்வயி ரவர்சூலத் திடைய மாட்டேம், பின்னர்மேற் புவனி வலம் புரித லாற்றேம் பிலத்திறங்கி யுருத்திரரைக் காண மாட்டேந், தன்னமே தனியிருந்து சிவபி ரானைத் தவம் புரிந்து காணும்வகை சாற்று மென்றார். (௧௮)

வேறு.

வானவ ருரைப்பச் செந்தா மரைமலர்த் தவிசின் மேவு
ஞானநான் முகத்தோன் சொல்வா னற்றவம் புரியுந் தானம்
மேனமாப் புணரி சூழ்ந்த பெரியபூ தலமே யாகு
மானதோர் திகிரி வெற்பி னகமலாற் புறமு மாகா. (௧௯)

மற்றையே ழ் தீவின் வேந்தர் மனுமகன் விரத னென்பான்
பெற்றசீ ரங்கி தீரன் பெரியமே தாதி புட்டு
வுற்றசீர்ச் சோதிட் டென்பா னுயர்தரு துதிமான் மற்று
மற்றவில் சிறப்பின் மிக்க வார்வலிச் சவனன் மன்னோ. (௨௦)

அவரினுஞ் சம்புத் தீவி லமங்கிதி ரனுக்கு மைந்தர்
புவிபுகழ் பார தன்கிம் புருடனே யரியே கேது
தவறிலபத் திராசசு வதைதன றனியிளா விரதன மேலு
நவிலிர மியனே பொன்னன குருவிவர் நவகண டதமேதார். (சக)

வீறுசேர் சம்புத தீப நடுவுற விளங்கு மேரு
கூறுநாற றிசையுஞ் சூழக் குலவுநாற் குன்ற மப்பான்
மாறிலாத் தெனபான் மூன்று வடதிசை மூன்று மேல்பா
லூறிலா வொன்று கீழபா லொனறுசூழ் குன்ற மெட்டாம் (சஉ)

ஈரெண்ணு யிரமே கீழும் பக்கமு மெண்பா னன்கு
மேருமே லுயரம் பாதி மிக்குள வரைகட் காகுஞ [றுஞ்
சேருமெண கிரிச்சா ரெட்டுஞ் செய்பொன்மால் வரையின் சுற்
சாருமே கண்ட மொனபா னவ்வகை சாற்றக் கேண்மின். (சங)

வடகடல் சிருங்க நாப்பண் வளர்குரு வருட மிப்பா
லிடவிய சுவேதங் காறு மிரமிய வருட மேனேத்
தடவரை நீலங் காறுந தனியிர ணியமாங் கண்டஞ்
சுடர்வரை மேருச் சூழ்ந்த திளாவிர தப்பேர் சொல்லும். (சச)

கந்தமா தனமே மேல்பாற் கடலிடைக் கேதுமாலம்
வந்தபத் திரியே கீழ்பால் வாரியா லியவான் மட்டு
மந்தமா நிடதத தெனபா லரிகணட மேம கூடத்
தூந்திய தென்பா லாகு முயர்ந்தகிம் புருட கண்டம். (சரு)

பனிவரை சேது நாப்பட் பாரத கண்ட மாகு
நனிதரு மிவையொன் பானி னண்ணுபத் திரியே கேது
வினியமுப் பதிறறு நாலா யிரமெனப ரேனை யாறு
மனையயோ சனைகளொன்பா னுயிர நாப்பண் மற்றே. (சசு)

தருமமே தரும பாவந் தகவிலாப் பாவ மூனறுங்
கருமபூ மியிறசெய் வோர்கள் கதிதரு சுவர்க்கம் பூமி
யிருணில மூன்றும் போக மெய்துவ ரிவைகண் மூன்றிற்
பொருவருஞ் சுவர்கக சேடம் பொசிப்பது போக பூமி. (சஎ)

ஓதிய பரத கண்ட முழுவவா ணியங்கள் வித்தை
காதல்சேர் வரைவு சிற்பங் கருமத்தாற் கரும பூமி
மீதுறை பவர்க்கு நெல்லூண் மேனியு முழுநா ளெட்டுக்
கோதறு பருவ நானா றகந்தொறுங் குறையா நிற்கும். (௪௮)

கருமசே டங்க ளுண்பார் கதிகண்மேல் விளைவார்க் கெல்லாந்
தருமமுந் தவமுஞ் செய்பதத் தக்கது கரும பூமி
புரிதவ மநேக காலம் போகபூ மியிற்செய வார்க்கு
வருபலனை கரும பூமி வளரொரு தினத்தே நல்கும். (௪௯)

வேறு.

ஒண்டொடியோர் பாகனிட முரைப்பி னண்டத் தாச்சியுருத் திரர்கோயி லதன்கீ ழாகு, மண்டர்பிரான் சிவலோக மண்ட லத்த தமர்வதுகா லாங்கியுருத் திரர்தங் கோயின், மண்டுமா டகர்கோயி லதன்மே லாக மகிதலத்தி னிருகோடி யெழா மன்னும், விண்டநடுக் குட திசையின் கீழ்பா லாகு மேருமே கலைமூன்றில் விமலன் கோயில். (௫௰)

வேறு.

பொன்மலையுத் தரத்திலண்ட சராசரமும் வடகயிலைப் பொருப்புங் கோடும், பன்மதிலு மளப்பரிய வருத்தப்பேர் நாராயணரும் பதுமத் தோருங், கொன்மலிவேற் கந்தனைப் பொடிகள்சா ரதர்சாத்தர் குழுவி னோர்பபு, நின்மலச தாசிவமுந் தெய்வதத்து மூராமுமெம்மா னிகழ்த்தொ ருதால். (௫௧)

பொன்னிமய மால்வரைக்கு வடமேல்பான் மந்தரத்தின் புடைசேர் தென்பாற், சன்னிநெடுங் கயிலைவரை கற்பகோ டிகள்கட ந்து ககனந் தாவிச், சென்னிமதி யாறணிந்த தேவனை யன்றிமற்றத் தேவரெல்லா, நன்னிலைவிட் டிறப்பதுவும் பிறப்பதுவுங் கண்டுகண்டு நகையா நிற்கும். (௫௨)

வேறு.

தங்கவட கயிலாய முதலா வைந்து துளுவொன்று தொண்டை வள நாட்டெண் ணான்கு, தங்குநடு நாட்டிருபத் திரண்டு பொன்னித் தலநாற்றுத் தொண்ணூறு மலைநாட் டொன்று, கொங்கேழு சிங்க ளத்தி லிரண்டுவைகை கொழிதமிழ்நாட் டேழு முதலாஞ் சூலச், செங்கையார் தலமிருநூற் றெழுபா னான்கிற் றெக்கணபாற் கயிலாயந் திருக்குற்றாலம். (௫௩)

அம்புவியி லித்தகையா லுரைதத வெல்லா மாதிதலம் பிறதல ங்க ளனந்த மாகுஞ், சம்புநிலப பரதகண்ட மடநல் லாட்குத் தாணீ ட்டு வடதிசைதென றிசையே சென்னி, நம்புசீர்ப் பருப்பதஙகே தாரங் கொங்கை நளினவயற றமிழநாடு வதன மாகக், கொம்பலர் சூழ் செண்பகா ரணியஞ் சூழ்ந்த குறறால மபிடேகத் தான மாமால்.

புவனநெடும் பரப்பெலாந் திணையைந் தாகப் பொன்னிமய கிரிவடபா ஞன்கு போசக், கவனவரை யிமையமுதற் கன்னிகாறுங கண்டபெரு நிலமுழுதுங் கழனியாகுஞ், சிவனுறைகே தாரமுதற் கருப்பந் தோட்டஞ் சென்னிவள நீர்நாடு கன்னற் சாறு, குவளைவயற றமிழ்நாடு வடித்தபாகு குறறாலஞ் சருககரைவட் டாகுமனறே.

வேறு.

தறபரையெம் பெருமாட்டி யகிலாண்டஞ் சிற்றிலெனத் தனி நின் றாடு, முறபதியா யுயர்தாணு மாலயப்பூந் தொட்டிலுககோர் மூல வீடாய்க், கற்பமெனுங கடல்கடத்துந் தோணியாய்க் குணங் குறிகள் கடந்த ஞானச், சிற்பரைவா ழிடமான பரமாக சியத்தா னந் திருக்குற் றாலம்.

சிறக்குமிடஞ் சிற்பரைககும் பரமனுககு மூவருக்குந் தேவர் யார்க்கும், பிறக்குமிடம கவுரியறம் வளர்ககுமிடம் பிறந்தோர்கள் பிறவி பின்னை, மறக்குமிடம வடவருவி யெனுஙகாம தேனுவளர் பால்க ஞனகுங், கறககுமிடம் பரகதியே காட்டுமிடந் திரிகூடக் கடவுட் டானம. (ருஎ)

ஆண்டுபதி னுயிரமோர் புண்ணியமாத் தலந்தரும்பே றனைத் துங் காசி, கூண்டுதவு மோராண்டி லயனமொன்றிற் கேதாரங் கொ டுக்குங் காஞ்சி, பூண்டுதவு மிருமதியி லொருமதியிற் பெரும்பற்றப் புலியூர் நல்குஞ், சேணடருமெய்ப் பயன்களெலா மொருநாளிற் கொடுத்தருளுந் திருககுற றாலம். (ருஅ)

வேறு.

தாய்பசிக்கத் தந்தைபசித் திருக்கக் காண்போர் தங்கள்சுற்ற மனங்கொதிக்கத் தாங்கள் வாழவோர், சேய்பசிக்கத் துடிக்கவிருந் துண்போர் தாரஞ் சிறையிருத்திப் பரதாரம் விரும்பிச் செல்வோர்,

வாயபதைத்துப் பிறர்குடிககுத தீங்கு சொல்வோா மன்றிருந்து வழ
ககோரஞ் சொலவோா பொல்லா, நாய்வளர்ததுக கொலைபுரிவோா
பாவ மெல்லா நனனகரே தவிாக்குமெனு மிருககு வேதம். (௫௯)

அடுததாாககு நன்கு செயயா ரிடுககண செய்வா ரந்தணரை
யுயிர்செகுததா ராவைக கொனறா, கொடுப்பாரை யருகிருந்து தடுப்
பார் கறபின் குலமாதர் வரம்பழிததாா குருவைப் போற்றூர், கெடுப்
பார்க்குத துணையாவா ரறஞ்செய வாாககுக கேடுசெய்வார் பாவ
மெலாங கிரிக்கோ தண்ட, மெடுப்பார்சகு வளம்பதியாந் திருக்குற்
றால மிமைப்பொழுதி லொழிககுமெனு மிரண்டாம் வேதம். (௬௦)

அன்னமிட்டாா தமககிரணடு நினைககின றூரு மடைக்கலத்தை
வயிறெரியத தொடுகின றூருமப, பினனமிட்டுக கிளைககூட்டம் பிரிக்
கின றூரும் பெரியாரைப் புறமபழிததுப் பேசு வாருங், கன்னமிட்
டுக் களவாடிக கள்ளுண் பாருங் காமததா லழிவாரு மெய்து பாவ
முன்னவர்க்கு முன்னவர்குற றூல மென்று மொழிந்தாலுந் தீருமெனு
மூன்றூம் வேதம். (௬௧)

உலகிடத்துத் தொலையாத பாவ மெலலா முயர்தருபுண் ணிய
தலத்துத தீரவேண்டும், பலபலபுண ணியதலத்துந் தீராப் பாவம்
பரமனுறை சிவதலங்கள் பரவத் தீருந், திலகமெனுஞ் சிவதலத்துச்
சென்றூர் பாவந் தீருமே தீராது சிவத்துரோக, நலமலிசீர்த் திரிகூ
டத் திருக்குற் றால நன்னகரே தீர்க்குமெனு நான்காம் வேதம். (௬௨)

வேறு.

இனனபடி மறைநாலுந் துறைதோறு முழங்குதலா லிமை
யோர் நீவிர், நன்னகர்ச்செண பகவனத்துச் சென்றுதவம் புரிந்து
மதுநவைக டீர்ந்து, சின்னமதி புனைவேணிச் சிவபிரான் றிருவரு
ளாற் றெய்வக் காவும், பொன்னுலகு மரம்பையர்பாற் புதுநலமும்
பெற்றுமுற்றும் பொலிவீ ரென்றூன். (௬௩)

விண்ணிலுறை சதுர்முகத்து வேதியனீ துரைத்தருள விடை
கொண் டேகிக், கண்ணியவா றுரைத்தகனற் களிகூர்ந்து களிச்சுரும்
பின் சணம்போல் வானோர், மண்ணிமணி யலைகொழிக்குங் கடல்

வாவிக் குவலையமா மலர்ந்த பூமேற், புண்ணியமா மதுவூறி யுவட்
டெடுக்குந் திரிகூடப் பொருட்டிற் சேர்ந்தார். (௬௪)

பிரமனைக்கண் டுறுதிபெறும் பேறுரைத்தாந் திரிகூடப் பிறங்
கன் மேலாச, சிரமமிசைத் தவமபுரிந்து சிவத்துரோ கந்தவிர்ந்து
திங்கள் சூடும், பரமனைசசெண் பகவனத்திற் பண்ணவனைக் கண்டு
பதம் பரவி வானோர், புரமனைததுங் குடியேறக் கரையேறு மகிமை
யினைப் புகறல் செய்வாம. (௬௫)

15-வது தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத திருவிருததம் — ௬௦௧.

பதினாறுவது தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கம்.

வறளுத தேனருவி வானருவி மான
நற்றால மேவுதுறை யாடிநனி வானோ
குற்றால மேயதிரி கூடமிசை வந்தார்
பொறறால மேல்வினைவு புந்தியி லொழிந்தார். (௧)

விண்பக வுயர்ந்தகிரி மேவுசிலை யெல்லா
மெண்பகிரி லிங்கவடி யென்றறி சயிததார்
சணபக வனத்ததி சயதனைதயெதிர் கண்டார்
வண்பகல்செய் கறபக வனத்தைதயு மயர்த்தார். (௨)

கானவர்க ளேனல்விளை கானிலெதிர் மேவித்
தானவரை யீறுபுரி சாரதரை யெய்தி
ஞானவரை யோகியர்க ணண்ணுகுகை நண்ணி
யேனவர்கண மாதவ மியற்றுமிடை சென்றார். (௩)

வேறு.

சந்தகில் குரவ வேலிச் சண்பகச் சோலை சார்ந்து
புந்தியின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து பொன்னக ரமரர் முன்னு
ளந்தமார் தக்கன் வேள்வி யழலினாற் காய்ந்த மேனி
மந்தமா ருதத்தி னாலே வரவரக் குளிர்ந்தார் மன்னோ. (௪)

பாளையஞ் சடைகள் பின்னிப் பழுபபிலைக் காவி தாங்கி
நீளவு மொருதா ளின்று நெய்யரிச சிறை சாத்நிக
தாளினீர் சிரத்தி லேற்றுத தவததாயோ கியர்கள் போலு
நாளிகே ரங்கள் கண்டார் நலம்பெறு மகிழ்ச்சி கொண்டார். (ரு)

கன்னியம் பசிய பாளை கமழ்தரு பருவத தெங்கின்
மன்னிய குரும்பை காய்த்து மழைமுகில் பொதிந்த தோற்ற
மன்னிய வுலகிற் றெய்வ வாடவர் வந்தா ரென்று
துன்னுபார் மடவார் கொஙகைத துகிலினுன பறைத்தன் மானும். (சு)

புண்ணிய தருககளாகப பொலிந்தபூஞ் சோலை வேலித
திண்ணிய கதலி னின்று தெனறலா லசையுந தோற்றம்
விண்ணினி லரம்பை மாரை வேட்டவர் வநதா ரென்று
மண்ணினி லரம்பையால வட்டங்கள் சுழற்றன் மானும். (எ)

துருக்கமா மலரில் வீழநது சுரும்பின நறவ மாடி
மருக்கமழ் தாதி னூலே வடிவுவே றமைந்த தோற்றந்
திருக்கிளர் தழலின் மூழ்கித் திருநாளைப் போவார் மேன்
னுருக்கிளர் சைவத தெய்வ வுருவுபெற றெழுந்த தாமால். (அ)

பன்மலர் துளிக்குந் தேறல் பைம்பொனு டளித்தே மென்னுங்
கொனமலி தாரை யன்றிக் குளிர்மழைத் தாரைபோலுஞ்
சன்மலி சினைக ளெஞ் சண்பக மலர்கள் வானம்
பொன்மழை பொழிவ தனறேற பூமழை பொழிவ தாமால். (கூ)

இலவிதழ் விரியுந் தோற்ற மிவர்கொலோ தக்கன வேள்வி
நலனவி நுகர்ந்தா ரென்ன நவிலரய் திறத்தல் போலும்
புலனுற வடைந்தார் தம்மைப் புரளுசொலத கருமோ வென்ன
வலருமாந் துளிர்கள் கையா லமைததுவாய் புதைத்தன் மானும். (க0)

தேவர்கள் வந்தா ரென்னச் செணபக வனமாங் கனனி
மாவடு விழியா னோக்கி முருக்கின்வாய் மலர்ந்து முல்லைப்
பாவனை முறுவல பூத்துப் பாடல்வண் டிசையா லேத்தி
யாவல்சேர் தளிர்க்கைப் பூந்தே னருக்கிய மளித்த தன்றே. (கக)

கண்டன னமரர் வேந்தன் கண்களாயிரததின பேறு
கொண்டன னிமையா நாடடங் கொண்டபே றமைந்தார் விண்ணோர்
தண்டலைக் கமுக வேலிச் சண்பக வனசசிர் நோககி
லண்டர்தங் குரவன் வாய்மை யாயிரத் தொன்றே யென்றார். (கஉ)

பூவின்மேல் வண்டு டாடப் புதியசண் பககா வெங்குந்
தேவரே பூவின் மேவிச் செழுந்தவத் தேன்வண் டானார்
மூவராய்ப் பரம மூர்த்தி முதறொழிற புரியுந் தானம்
யாவரே வலஞ்செய யாதார் யாவரே தவஞ்செய் யாதார். (கங)

கந்தர வருடஞ் சேர்ந்தான் கமழ்புனற் கிறைவன் வாரி
யிநதிர தனுவைச் சார்நதா னிந்திர னெழிற்பூஞ் சோலை
மந்தமா ருதத்தைச் சார்ந்தான் மருத்துமா முனிவர் வேள்விச்
செந்தழ லதனைச் சார்ந்தான செழுஙகனற் கடவுண் மாதோ. (கச)

அந்தகன் றரும வேட மாகின னிருதி யாவான்
முந்துவேட் டுருவ மானான் முதுதவம் புரியு மேனைத்
தந்திரர் யாமேழார் சிததர் தவததாவிஞ் சையர்புத் தேளிர்
வந்தகிம் புருடர் மற்றோர் வண்மையை வகுத்துச் சொல்வாம். (கரு)

மனிதராய் வடிவு கொண்டு மாக்களாய்ப் புள்ளாய் வாசப்
புனிதமார் தருக்க ளாயும் புயல்செழு திரிகூ டததுு
முனிவராய்ப் புதலாய் புல்லாய் முற்றும்வேற் றுருவம் பூண்டுந்
தனிதராய்த் தவங்கள் செய்தார் தானவர் பயததான் மன்றே. (கசு)

ஆலயச் சங்கவீ தி யண்ணலை யுன்னி வானோர்
நால்வகைச் சஙகத் தோரு நளினஙகோ முகஞ்சொத் தீகஞ்
சால்புசேர் வீரஞ்சிஙகா சனமுத்தஞ் சுகாச னங்கள்
பீலிபத் திரமா மொன்பான் பெரியவா சனத்தி ருந்தும். (கஎ)

ஆறுடர் பகையை யோட்டி யைம்புல னடக்கி யாண்டு
மேறுநாற் கரணங் கட்டி யியனுமுக் குற்ற மாறறி
யூறுகால வளியி ரண்டு மொருக்கியோர் வழிக டாவி
மாறிலா யோகு நீராற் றவப்பயிர் வளரச் செய்வார். (கஅ)

இயமமா சனந்தி யானந் தாரணை பிராணா யாம
நியமமே சமாதி நீண்ட பிரத்தியா கார நடை
யுயருமட் டாங்க யோக முஞ்உற்றுறிய மாறா தாரத்
தியல்பெறு யாநதண் மூலத் தெழுப்பிமே லாடல் கண்டும். (௧௯)

காய்பல தின்றுங் கானிற் கனிபல நுகர்ந்தும வாவிப்
பாய்புனல் பருகா நின்றும் பச்சிலை கறித்தும் கல்லிற்
சாய்பல கிழங்க சித்துஞ் சருகினைப் புசித்துந் தாங்கா
வாயுபக் கணங்கள் செய்தும வசிவறப் பசியைத் தின்றும். (௨௦)

சாந்திரா யணமு டித்துந் தருதிஙக ளுபவா சித்து
மாந்தியு மயனத் தோர்நாள் வருடத்தி லோர்நா ளுண்டுங்
காந்தியின் வெயில்சேர் பஞ்சக் கனலின்மத் தியிலே நின்று
நீந்துத லரிதாம் வாரி நீரிலே நிலையா நினறும். (௨௧)

கல்லெனக் கிடந்து நீரிற் கயலென வாழ்ந்தும் பாரிற்
புல்லெனப் பொருந்தா நின்றும் புறறென வளர்ந்து மேனி
வில்லென வளைந்து மாவின் வீழெனச் சடைகள் வீழ்த்துஞ்
செல்லெனக் கலங்கு றுதுந் தீயெனப் பயமு றுதும். (௨௨)

ஊசிமே லொருகால் வைத்து மொருவிர லூன்றிக் கண்க
ணாசிகா மூலம் வைத்து நன்னிலத் தொருகை யூன்றி
யாசுவாய் முடிகீ ழாக வடியிணை மேலா நின்றும்
வீசுகை சிரமேற கொண்டும் விடாதுமெய்த் தவங்கள் செய்தார். (௨௩)

அப்பரி சமரர் யாண்டி லாயிரப் பதிற்றுண் டெல்லா
மெய்ப்பெருந் தவஙகள் செய்து மெய்யெலாம் வருந்தித் தேம்பிச்
செப்பருங் கவலை கூர்ந்தார் தேவரே யாகி லப்மா
விப்பெருஞ் சிவத்து ரோகம் யாவரே தொலைக்க வல்லார். (௨௪)

அத்தனை கால மெல்லா மருந்தவம் புரிந்து மாதி
கத்தனை விடஞ்சேர் நீல கண்டனைத் திரிகூ டத்து
நித்தனை வரவு காணார் நின்றனர் திகைத்து வாடிச்
சித்தநைந் துலைந்த வானோர் சிந்தையில் வருந்திச் சொல்வார். (௨௫)

வேறு.

உருகினோ முடலெலா முளமெலா மறுகினோம்
விரவினோ மனவிலே வெயிலிலே கருகினோம்
வருகிலா ரருள்கிலார் மழுவலா ருலகெலா
மருளுமோர் பரயனா ரருளிலா தவர்கொலோ. (உசு)

வரமெலா முதவுமோர் வரதனார் கருதலார்
புரமெலா மெரிசெய்தே புவியெலா நிலைசெய்தார்
பரமனார் நமதுபாற் பரிகிலார் வருகிலார்
பிரமனார் மொழியுமே பிசகுமோ பிசகுமோ. (உஎ)

வேகமே யிடையறா வேழமே யுரிசெய்தா
ராகமே லணிசெய்தே யாதிநா ளருள்செய்தார்
நாகமே யணிகுவார் நாமெலா மெலியவே
யேகநா யகர்வரா ரேழையேம் வினையிதோ. (உஅ)

செங்கைமான் மழுவினார் செண்பகா டவியினு
ரெங்குமாம் வடிவுளா ரெங்குமாம் விழியுளார்
கங்கைவார் சடையினார் கண்டுமே வருகிலா
ரங்கமே புகழ்துநா மென்றுவா னவரெலாம். (உகூ)

வேறு.

அவரவர்கண் மனந்தோறு மறிவென்னுஞ் சுடர்தூண்டப்
பவரமர்செஞ் சடைகாட்டிப் பசுங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கவரமருந் திரிகூடக் சனவரைவாழ் கற்பகத்தைத்
துவரமரு நறுங்கனியைத் தோத்திரஞ்செய் தேத்தெடுத்தார். (ஙO)

தேவருக்கும் பெருந்தேவே திரிகூடப் பரஞ்சுடரே
மூவருக்கு முதற்பொருளாய் முளைத்தருளுந் தனிமுதலே
மேவருட்கண் வாரிதியே மேலான குணக்குன்றே
யேவருக்கு முனையல்லாற் புகலுண்டோ வெம்பெருமான். (ஙக)

ஆயார்க்குத் தோன்றாத துணையாவா யனைத்துயிர்க்குஞ்
சேயாவா யணித்தாவாய் செண்பகப்பூங் காவுடையாய்
தாயாவா யெமதுரிமைத் தந்தையா வாய்பரவார்
நோயாவாய் பணிவார்க்கு நோய்தீர்க்கு மருந்தாவாய். (ஙஉ)

மண்ணுடையாய் நீருடையாய் வன்னியுடை யாய்மருத்து
விண்ணுடையாய் சங்கநெடு வீதியுடை யாய்பாகம்
பெண்ணுடையாய் சென்னிமிசைப் பிறையுடையாய் கண்களின்மேற்
கண்ணுடையா யெங்கடுயர் காணுவா றெனைனேயோ. (௧௩)

திரிகூட வேடனுக்கு நந்தாத பதமளித்தாய்
பரிகூட நரிநடத்தும் பரமகா ரணமூர்த்தி
யரிகூட வயனறியா வண்ணமேலே யிரங்காயுன
றிரிகூடங் கண்டவர்க்குத் தீராத வினையுண்டோ. (௧௪)

புகழ்வார்க்கு நல்குதியோ புட்பகந்த னூர்முதலா
விகழ்வார்க்குங் கதிகொடுத்தா யல்லையோ வெங்கோமான்
றிகழ்வார்க்கு வினைதீர்க்குஞ் செண்பகா டவியுடையா
யகழ்வாரைத் தாங்காத நிலமுண்டோ வச்சோவே. (௧௫)

ஈயறியாப் பூந்தேனே யெழுத்தறியா மறைப்பொருளே
காயறியாச் செழுங்கனியே கற்பகத்தின் பசுங்கொழுந்தே
தாயறியாக் கருவிலிருந் தமுதூட்டுந் தாய்த்துணையே
நீயறியாச் செயலுண்டோ நிகிலபரம் பரமூர்த்தி. (௧௬)

கங்கைதனைச் சென்னிமிசைக் காதலாற் றாங்கியதும்
பங்கயப்பொற் றாள்பரவும் பகீரதனுக் காவன்றே
சங்கையற நொந்தேனைத் தாங்காயோ மானேயொரு
செங்கைமிசைத் தாங்குந் திரிகூடத் தம்மானே (௧௭)

அன்றுநர காசுரனை யந்தகனை யிடழித்துத்
துன்று முலகெல்லாந் துயர்தவிர்த்தா யல்லையோ
வின்றுநீ வாராயோ வேழையே யெய்துதுயர்
குன்றுந்திரைக்கடலுங் கொள்ளாது கொள்ளாதால். (௧௮)

நஞ்சம் பொறுத்தாய் நகுபார வெண்டலையின்
வஞ்சம் பொறுத்தாய் மழுவேந்துங் கையுடையாய்
தஞ்சந் திரிகூடத் தாணுவே யெங்கள்பிழை
நெஞ்சம் பொறுத்தருள னின்மேற் கடனன்றே. (௧௯)

நாரா யணனுமொரு நான்முகனுங் காண்பரியா
யாரா வமுதே வருகவைகநிழ லமையானே
வாரா யிதுசமையம் வந்தருளி நின்னருட்கண்
பாராயென றும்பர் பரிதபிக்கு மந்நேரம். (௪௦)

வேறு.

குளிர்புனற் கொழுந்தும் வில்வத் தழைகளுங் கொன்றைப் போது
மிளிர்மதிப் பிஞ்சுங் காயும் விரிசடைப் பவளக காடு
நளிர்மறை பழுத்த வாயு நாட்டங்கண் மூன்றும் வானோர்
தெளிதர விடைமேல் வந்தான சிவதிரி கூடத் தம்மான். (௪௧)

வாடிய பயிர்கள் கண்ட மழைமுகம் போல வாடித
தேடிய வறியோர் கண்ட திரவியம் போலக கங்கை
சூடிய கனகக் குன்றைச் சித்திரச் சுருதி மன்றி
லாடிய பெருமான் றன்னைக் கண்டன ரமர ரெல்லாம். (௪௨)

கண்டனர் விழிபு நெஞ்சங் களித்தனர் களியாந் தேற
லுண்டனர் திருக்குற் றலத் தொருவனைப் பரவி வாழ்த்து
விண்டனர் பரமா னந்த வெள்ளத்துட் டிளைத்து வானோர்
தெண்டனிட் டாடிப் பாடிச் சென்னிமேற் கரங்கள் கூப்பி. (௪௩)

ஒன்றாகி யிரண்டு மாவா யொன்றிரண் டாவாய் மற்று
மின்றாகி யென்று மாவா யிலதுள தாவா யெல்லா
மன்றாகி யனைத்து மாவா யாதியா யந்த மாவாய்
குன்றாகி யணுவு மாவாய் குறும்பலா வுடையாய் போற்றி. (௪௪)

படைப்பவ னீயே யாவும் பரிப்பவ னீயே முற்றுந்
துடைப்பவ னீயே மூன்று தொழிலன்றித் திரோப வங்க
ளடைப்பவ னீயே யாவு மநுக்கிர கிப்பாய் நீயே
யுடைப்பெருந் திரிகூ டத்தா யுனையலா லுலக முண்டோ. (௪௫)

கருவியாய்ச் செயல்க ளாகிக் காலமா யிடமாய்ச் செய்யும்
பொருள்களாய்ப் புரிவா னாகிப் புவனகோ டிகளுஞ் செய்வாய்
மருவியே கலந்து நிற்பாய் மற்றுநீ யவைக ளெல்லா
மொருவியே பிரிந்து நிற்பா யுன்னையா ருணர்தற் பாலார். (௪௬)

காணவுந் தொழவுந் தொண்டர் கருதவுந் திரிகூடத்துப்
பூணவு முரியாய் நின்னைப் புலப்படத் தேடிக் காணச்
சேணதோ நிலமதேயோ சிவப்பதோ கறுப்பதேயோ
வாணதோ பெண்ணதோவென் றறிகில மறைக ளின்னம். (௪௭)

அரும்பிய பொருள்க ளாவா யல்லையு மாவா யன்பர்
துரும்பெனிற் றுரும்பு மாவாய் தூணெனிற் றூணு மாவா
யிரும்பெனு மனத்தார் காணா வெளியையோ திரிகூடத்துத்
திருந்திழை பாகா வேகா சித்திரக் கூடத்தா வென்றார். (௪௮)

வேறு.

நின்றபுகழ் வானவரைத் திரிகூடப் பரன்கருணை நிறைந்து நோக்கி, யொன்றுபெரு மாதவமுந் தோத்திரமு மினிதுவந்தோ முமக்கு வேண்டும், வென்றிவரங் கேண்மினென வருளுதலு மெங்களுக்கும் வெளிநின் றமைய, யென்றுமெழு தாவேத மன்பருக்கே யன்பனென விசைப்ப தென்றே. (௪௯)

முன்னாளி லுனையிகழ்ந்து சிறுவிதிதீ மகந்தனைந்த முரணா லன்றே, பன்னாளு மரசிழந்து பதியிழந்து வறுமையினாற் பதைத்தினின் றேம்யா, மந்நாளி லமைதொடர்ந்த சிவதுரோ சந்தனையின் றகற்றல வேண்டு, மெந்நாளு மெங்கள்பதம யாங்கள்பெற வேண்டு மென விறைஞ்சிப் பின்னும். (௫௦)

சந்துகா ரகில்வேலிச் சண்பகா டவியொருநாட் டங்கி னோர்க்கு, மந்தமா ருதக்கொழுந்து வந்தொருகான் மெய்திளைப்ப வரப்பெற் றோர்க்கு, முந்துநீர்த் திரிகூட வடவருவி யொருபொழுது மூழ்கி னோர்க்கு, மந்தவான் பிரயாகை மாகமா யிரந்தருபே றளித்தல வேண்டும். (௫௧)

என்னபா தகம்புரிந்தா ரெனினு மித்தலத்தி லெய்து வாரே
லன்னபா தகமவரை யாதவன்முன் பனிபோல்விட் டகறல் வேண்டும்
பொன்னகர மழிந்தாலு மழியாமை வேண்டுமிவ்வூர் புலியூ ராதிப்
பன்னகரம் பிரியினுநீ நன்னகர நீங்காமற் பதிதல் வேண்டும். (௫௨)

புல்லெனினு மரமிலைகாய் கனியெனினுந் திரிகூட புரத்து நீர் பாய், நெல்லெனினு மமுதெனினு முண்டவர்க்குங் கண்டவர்க்கு

நிலத்தில் வாய்ந்த, கல்லெனினு நிதியெனினும் பூண்டவர்க்கும பரக தியே காட்டல் வேண்டி, மெலலெனினு மிரவெனினும் யாங்கள்பணி செயவேண்டு மென்றார் வானோர். (௫௩)

அவ்வரங்கள் கேட்டலுமே யமுதாங்க வாய்முறுவ லரும்பநோக்கி, யிவ்வரங்கள் குற்றாலத் தியற்கைநம தந்தரங்க முமக்கா விந்தச், செவ்வரங்கள் வெளியாககம் பெறத்தந்தோ மினிப்புலவீர் சேணு டெய்தி, யெவ்வரஙகள் பெருகவென்று னெழுதாங்க மிசைநடிக்கும் விமல மூர்த்தி. (௫௪)

அந்திப்பான் மதியணிவா ரவ்வரங்க ளருளிவிடை யருளப் போந்து, சிந்திப்பாம் பொனனுடுஞ் செல்வமும்பெற் றனர்வானோர் சிவபி ரானை, நிந்திப்பார் படும்பாடு நினைதோறுந் தக்கன்மக நினைவார் நாளும், வந்திப்பார் பெறும்பேறு வாழ்ந்துதொறுந் திரிகூடம் வாழ்த்து வாரால். (௫௫)

வேறு.

சிலம்புரி திருக்குற் றாலனு சேர்ந்துபா தகங்க டீர்ந்த
பொலம்புரி வானோர் செய்கை புகன்றபின் றவர்க்குச் சூதன்
சலம்புரி சிலைக்கை வேடன் சம்புவைத் தொடர்ந்து மேனாள்
வலம்புரிப் பணில வீதி வலம்புரி மகிமை சொல்வாம் (௫௬)

16 வது தேவர்கள் சிவத்துரோகந்தீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௬௯௨.

பதினேழாவது வேடன் வலம் வந்த சருக்கம்.

தரையி லாலயம் வலமுதற றிருப்பணி சரியை
கிரிச னெம்பிரா னருச்சனை புரிவது கிரியை
யொருமை யுள்ளுறத் தியானமுற் றிருப்பது யோகம்
பொருவி லானுட னிரண்டறக் கலப்பது போதம். (௧)

அன்ன நால்வகைச் செய்கையு நாற்பத மளிக்கும்
பன்னு நான்கினும் பணியணி பரமர்பொற் கோயில்
முன்னி யேவலம் வருவது சரியைபன் முறைபின்
மன்னு மோர்வகை யன்னது விரிக்கிலேழ் வகையாம். (௨)

மதிலி னுட்புறம வலம்வரல புறம்வலம் வருதல்
விதியி னுறகரங் குவித்தனமெய்த தோத்திரந் தியான
மெதிரி றைஞ்சுசாட் டாங்க மெய வலமென வேழு
மதிக மொனறிலொன் றுயிர மடங்கென லாமால் (௩)

நகர நாடொரு தேயநற் கடைநற் றீப
மகர வாரிசூழ் புவனமெண் டிசகுவா னுலகம
பகரு மன்னராயப புரந்துமிவ் வெழுவகைப் பணியோர்
சிகர விலலியா ருறைசிவ லோகமே சேர்வார். (௪)

கான வேடுவன கொலையுங்கோ மாயுவின களவு
மான வோடிய வலமொரு வலமெனும பிழையு
மேன பாவமு நீக்கியெம பரமர்குற றால
மோன மாககதி கொடுததவா கேண்மென மொழிவான. (௫)

காலத் தாம்பிரக் கனிகள்பந் தாடுதெண் டிரைககைக்
கோலத தாம்பிர வனனியாங் கொழிதிரை நதியாய
ஞாலத தாம்பிரக குன்றம்வா ரிசந்தமிழ சுருதி
மூலத் தாம்பிர மனபெருந தவக்குறு முனிவன. (௬)

போத னுல்விதி யாப்பெரும் புடார்ச்சன புரத்து
வேத நாயகர் விண்டொ யிருததலோன் மேவ
நாத னுர்திரி கூடமால் வரையொடு நறுமபார்
மாத ராணமுலை யிரணடெனத திரண்டது மலையம் (௭)

நடக்கும யாவரும் வடதிசைக குழுமலான ஞால
முடககு நீககிடத் தென்றிசைத் தோன்றிய முனிவன்
குடக்கு நோக்கிய மதியணி வார்திரி கூடம்
வடக்கு நோககிமெயத் தவம்புரி தமிழமலை மலையம். (௮)

இந்த மால்வரைச் சாரலின சிறுகுடி யிருககும்
விந்தை வார்சிலை வீரனும் வேடுவ னனகரு
மைந்த னுப்வல னென்பவன் கொலைதொழில் வலியாற்
சந்த னுடவிச் சற்பமா மெனத்தலை யெடுத்தான். (௯)

வேறு.

செருப்புஞ் சானமுந் தேய்த்ததிண் காலினன
பொருபபி னோங்கி வளர்ந்த புயத்தினா
னெருப்பி னீர்பெய் நிறத்தினன செங்கடா
மருப்பு மானமுறுகருமவன் மீசையான. (௧௦)

மைய லுங்கொடுமை பாவமும் வஞ்சமும்
பொய்யு மோருருக கொண்டன புன்மையான்
வெய்ய வூனுண்ட தந்தங்கள மேனியுங்
கையுங் காலு மொயத் தன்ன கவடியான் (௧௧)

முயலு மான்களு மூரிக் கலைகளுங்
சயலுஞ் சேல்களுங் கானமுஞ் சேனமுங
குயிலும் வீட்டுங் கொலைத்தொழி லேநடை
பயிலுங காலத்தின் முன்பயில் பாண்மையான் (௧௨)

தோயும் வாடை யெடுத்துச் சுவடுபோய்
நாயு நாண நடக்குந் திடத்தினன்
காயுஞ் சிந்தைக் குழிநரிக கள்ளத்தான்
பாயும் போர்க்குப் பதுங்கும் புலியனான். (௧௩)

கோப மின்றிச் சிவக்குங் கொடுங்கணான
றீப மென்ன வெரிசிகைப் பங்கியான
றாப மாகி யெழுமுயிராத துண்டத்தான்
பாப மன்றிப பழிக்கும் பயப்படான். (௧௪)

உடலை யேவளர்த் தானுண்டு பல்லுயிர்ச்
சுடலை யேயெனத் தோன்று முதரத்தா
னடலை யேயெனு நஞ்சுறை நெஞ்சினா
னடலை யேயறி யாமுழு முண்டத்தான். (௧௫)

மாலுந் தென்றலுஞ் சேர்மலை யாசலங்
கோலு நீள்வரைக் கொல்லி மயேந்திர
மேலும் போகி விலங்கொடு புள்ளெலாங்
காலந் தோறுங கருவறுத் தானரோ. (௪௯)

அவகண் வேட்டமெய் தாதயல் சூழ்வரை
யெங்கும் வேட்டம புகுவதற கெண்ணியே
மங்குல் வேட்ட மலையதது ளார்ககெலாந்
தங்கு வேட்ட மெனப்பறை சாற்றினான். (௧௭)

வெள்ளி வாரத்தில் வேலனை முனைபுகூஉய்த்
தெள்ளி தாம்வரைத் தெய்வதம் போற்றுபு
துள்ளி யாடித் தொழுது வணங்கெனா
வள்ளி யிந்தன னைவன மாதியா. (௧௮)

முதுபு னத்தினை யும்முளை தோரையு
மதுவுங் கந்தமு மற்றவுங் கொண்டவன்
கதுமெ னச்சனை சூழ்கிக் கடிகமழ்
புதும லர்ப்பெய்து பொங்கவி தூவியே (௧௯)

பரவி யேத்திப் பலிவைத்த சேடமும்
வரவி சேடமுஞ் சொல்லி வழங்கலும்
விரவு நல்ல நிமித்தென வேடாகோன
சுரவு தாங்கி யொடுதொடு தோலிட்டான். (௨௦)

அம்மலைக்குரி யானவ னுதலால்
வெம்மலைப்புற வேடுவர் யாவருஞ்
செம்மலைப்புடை சூழ்ந்து செருமினர்
கைம்மலைக்குலங் கார்மலை சூழ்தல்போல். (௨௧)

ஆங்கு நின்றவர்க் காதி முதியவன்
வீங்கு பல்குர லாங்கை விளித்தலுந்
தீங்கு காட்டிய சேதமென் றுன்மறுத்
தோங்கு மாக்கமென் றுன்மற் றொருவனே. (௨௨)

வேறு.

பரிசையுடை வரியதளாற் பரியபுலிப் போத்தானு
னரவுரிகண் முதலசக்கி யடற்கூளி யெனநின்றான்
சுரிகையெனும் படைதுளக்கி யிடிம்பனெனத் தோன்றினான்
கரடியுரிக் கஞ்சுகத்தாற் கார்மேக மெனப்பொலிந்தான். (௨௩)

வளைதடியா வளைகோட்டுப் பகடுபோன் மருங்கேற
முளைதடியர் மூரிமருப பிரலைபோன் முன்னடப்பக
கொளையுடுத்த கொடுமரத்தர் வரையாட்டின குலமேய்ப்பத்
திளைதிளைத்து நடுவருமோர் சிங்கமெனத் தோன்றினன். (௨௪)

ஆளெழுந்த திரண்முழக்க மலைசுருட்டுங் கடலேய்ப்ப
வாளெழுந்த வயப்படைகண் மகரமச்ச நிரைமானத்
தூளெழுந்த படலம்போய்ச் சுடர்மறைப்பப் படரிருளால்
வேளெழுந்து தனகரியா மெனத்திகைப்ப வெளிக்கொண்டான.()

தளிரிலையு மோலைகளும் பாளைகளுந் தாளையராய்க்
கிளைகிளைவல் லயந்தரித்துத் தருக்குலம்போற கிட்டினு
ரிளையர்கா ளையராய விறவுளரும் வனசரரும்
பழையர்களுங் குனாகளும் பறம்பருங்கி ராதருமே. (௨௬)

வேறு.

கொடிபி டிப்பக் குழல்கொம்பு தொண்டகத்
துடிமு ழக்கந் துவைத்தெழ ஞாளிகள்
செடிகள சுற்றுபு வாடை தெரிந்தெழத்
தடமெ டுத்து வலைஞர்பின் சாரவே. (௨௭)

சென்று காணுஞ் சிலம்பும் பதுக்கையுந்
துன்று சாரலுஞ் சூரலங் கானமுங்
குன்றும் யாறுங் குவடும் வளாகமு
நின்று மோடியு நீடினர் தேடினர். (௨௮)

காடு முற்றக் கலைத்தெழு வார்சிலர்
மாடு சுற்றி வலையெறி வார்சில
ரூடு பற்றி யொடியெறி வாரசிலர்
கோடு பற்றிக் குமுறிநிற பார்சிலர். (௨௯)

வேடு பாய்வ ருழுவையை வேழத்தின்
கோடு சாய்தரக குத்துவர் மேல்வரை
யாடு பாய்வ ரறைபாய்வர் சூகர
மோடு பாய்வர் முயன்மறித் தோடுவார். (௩௰)

அழுங்கு கிரி யணில்கவு தாரிபுள்
ளொழுங்கு காடை யுடும்புபுல வாயகலை
யெழும்ப நாய்கலைத் தேறிய திக்கெலாங்
கழுந்து போல்பவர் கைசெயுஞ் சூழலவாய். (௫௧)

நீல மொன்றிய குன்றினை நீள்சூழ
கால மேகம் வளைந்தெனக் கானராத
தூல மொன்றிய மெய்யெங்குஞ் சுற்றலா
லோல மெனறதோர் மும்மத வோங்கலே (௫௨)

தந்தி கூடபிடச் சக்கரத் தானென
வந்தெதிர்த் தனன வென்றி வலனெனபரன்
முந்து தாவிமுன் னேகினர் யாரையு
மந்த மாசுண மன்னி விழுங்குமால். (௫௩)

கட்டு நாகங் காரமென நேமியாத்
தொட்ட வாளியி னூற்றொலைத் தானையை
விட்ட மாவின விடுத்தனன மீனவ
னிட்ட கார்தலை விட்டது மெனனவே. (௫௪)

வல்லை பார்த்தவின் விட்டபின் வாரணஞ்
செலலும் வேடரைச் சீறித் துரந்ததால்
வெல்லும் வல்லிட மீட்ட சகாயனைக்
கொலல வேகுங் கொலைவரி வேங்கைபோல்; (௫௫)

ஆனை தாககறு மாங்கெதிர்ந் தான்வல
னேனை வேட ரிரிந்தன ரேகினார்
தானை வேந்தைச் சமரில்விட் டோடிடுஞ்
சேனை யேயன்றித் தெவ்வரும் வேண்டுமோ. (௫௬)

சோனை யொத்த சுடுசர மாரியால்
வேனில் விட்டென வேழம்விட் டேகலும்
வானி றைத்து வெறித்தது மானவே
கானெ ருத்தனுஞ் சாபமு மாய்நின்றான். (௫௭)

சேணில வேடரைத் தேடலுங் காண்கிலா
னாணி லாம லொருபகல் வெப்பினன்
வீணி லோடும் விலங்குபுட் காண்டலும்
பாண மொன்றிலன் பறகறித் தேகினான். (௩௮)

கான மெங்கு முழன்றொரு கார்முயல்
கூன விழ்குணி லாகக் கொலைசெய்தான்
மான வேடிவன் வனபசிக் குண்ணவே
யூனை வாட்ட வுறுகனல் காண்கிலான். (௩௯)

கொம்பு தேடிக் கடைந்து கொடுங்கனல்
வெம்ப வீழ்த்தலும் வெண்ணெய் படாமுனம்
பாபு தாழி யுடைந்தெனப் பாய்ந்தொரு
சம்பு வூனைக் கவர்ந்தது தாயதே (௪௰)

சம்பு வோடித் தசைதனைக் கவ்விய
சம்பு நீணமரக் காவுந் தனிவரைச்
சம்பு வோடையுஞ் சாரலுந் தாவிப்போய்ச்
சம்பு வாழ்திரி கூடத்தைச் சார்ந்ததால். (௪௧)

ஓட வோடிப் பவக்கட னீந்தவோ
ரோட மேறுதல் போலுயா மேறகதி
கூட வோர்வழிக் கூடுக லாய்த்திரி
கூட மால்வரைச் சாரலிற் கூடினான். (௪௨)

வேறு.

அனைய வூனைவே றமைத்தபின் வினைபிரித் தகன்று
தனையும் வேறுறப் பிரித்தவ னெனத் தனித்தான்
வினைபி ரித்தபின் சம்புவைத் தொடருமெய் யனைப்போற்
றனைவி லூன்கவர்ந் தேகிய சம்புவைத் தொடர்ந்தான். (௪௩)

ஊரை நோக்கல னுறுபசி நோக்கல னுடலின
சோர்வு நோக்கல னடித்தமுட் கடித்தரு ழரவம்
பார்வை நோக்கல னிகலனைமேற் பார்த்தகண் பறியான்
பூர்வ நாடியுண் ணோக்குமோர் யோகியே போன்றான். (௪௪)

வரியு டற்பொறி மாசுண வாய்ப்படு மதம்பாய்
கரியை மீட்டவன் கைப்படை தொலைந்தகா லத்து

நரியின வாய்த்தசை மீட்கவும வலியினறி நலிவான்
பரிய கூகையை வெல்லுமோ காகமும பகலில். (சரு)

நிவந்த சாலெனலா மோடியு மோடியுந் தவித்துங்
கவர்ந்த ஊனைவாய் விடுகில தோரியுங் காங்கசால
சிவந்து மெய்யெலாங் கருகியும வேடனுந் திரும்பா
னுவந்த ஊனபொருட் டுயிரையு மதித்திடா ருலகோர் (சசா)

தொடர்வ னெட்டுவன் வாடுவ னோடுவன றுடிபபன
படப டத்துடல் சோருவன் பொறியெழப டார்பபன்
குடர்கொ திப்பதும் பார்க்கல னிகலைமேற் கொதிப்பான
மிடல்கு றித்தபின றமதிடர் பாரப்பரோ வீரர். (சஎ)

முன்பு தெவ்வர்தந் திறையினமேற் றிறைகொளு முனைவன
பின்ப தானைவிட் டூனைவிட் டோரியின பெயாவா
னின்ப மெய்துநா ளின்பமே லின்பமா மெவர்க்குந்
துன்ப மெய்துநாட் டுன்பமேற றுன்பமே தொடருமே. (சஅ)

விரைவிற் சமபுவைத தொடர்தலால வியன்றிரி கூட
வரையைக கண்டனன் வரைபொரு கடல்வட வருவித்
திரையைக கண்டனன சித்திர நதிப்பெருந் தீர்த்தக்
கரையைக் கண்டனன் பிறவியங கடறகரை காண்பான. (சகூ)

இருவ லம்புரி நந்தன வனம்புகுந் திமையோர்
தருவ லம்புரி சண்பகத தண்டலை தாவித்
திருவ லம்புரித் திரளொடு சித்திர நதிசூழ்
வருவ லமபுரி மறுகுசூழ்ந் தனன்வினை மறுக. (ருo)

கிளரு முகதலை யருவிபாய் முத்தலைக் கிரியின்
வளரு முககணு ரமுதுறை கோயிலசூழ் வரலா
லுளரும வெம்பசி யொழிந்தது பகைமையு மொழிந்தான்
றளரும் வெவ்வினை தணநதபோ லிகலனைத் தணந்தான். (ருக)

தணந்து தத்தம இடங்குலாய் முடிவின்மா தவரும்
வணங்க மானமேற் கயிலையி லேகிவல் வேட
னணங்கு பாகர்மெய் யருளினுற சிவகண மானு
னிணங்கு சம்புவுங் கிங்கர னெனப்பொலிந் ததுவே. (ருஉ)

தலைவர் சங்கமா மறுகினை வலமவரு தவத்தாற
சிலைவல வேட னுரு சம்புவுரு சிவசதி சேர்ந்த
நிலைமை கூறினன் சூதனமா தவாக்குமே னிகழ்தது
மூலவில் யானைசெய் பூசையை யாசையா னுரைப்பாம்　　(௫௩)

பதினேழாவது வேடன் வலம் வந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத திருவிருததம் ௪௦௩௫.

பதினெட்டாவது யானை பூசித்த சருக்கம்.

மூநது மெண்வகைப் பததிநித் தியமுதன் மூனறு
லைநது சுததியா லாகம விதியினு லரனை
மந்தி ரததினுல் வருபுனல் போதுமற் றவையாற்
புந்தி வைததுமுக் குறியினிற புரிவது பூசை　　(௧)

அந்த மெய்ந்நெறி யறிகலா வடுகொலை வேழ
மிந்து வார்சடை நன்னக ரிறைவனை யோர்நாள்
வந்து பூசனை புரிந்தாநற் கதிபெறு மகிமை
சிந்தை யன்பினுற் கேட்பவ ருயர்கதி சேர்வார்.　　(௨)

அருமைப் பேடைகண் களிப்புறக் களிமயி லகவும்
பெருமைக் காரெனும் பருவமுங் குருகிளம் பெடைக
ளொருமைச் சேவலி னுடனுக் கூடல்கூர் குளிரும்
பருமைக் கூதிரி னிடைவிடா தன்றில்சேர் பனியும்.　　(௩)

பாங்கு தண்கயப் பயங்கயத் தலர்முகம் வாட்டுந்
தாங்கு பின்பனிக் காலமும் வண்டுதா லாட்டத்
தூங்கு சீரிள வேனிலும் தொலைந்திடச் சுடரோன்
வீங்கு வெய்யில்வாள் விதிர்த்தெழூந் ததுமுது வேனில்.　　(௪)

பாரு மண்டமும் படர்கதிர் தெறுதலாற் பரவை
நீரும் வேறொரு நீரினை வேட்டுநின் றேங்கு
மூரு லாவுதண் மதியுமோர் மதியைவேட் டுருகுங்
காருங் காரினை வேட்டுடல் விளர்கதுமோர் காலம்.　　(௫)

துள்ளு தெண்டிரைப் புலவுநீர் சூலவியு நிலமேல்
வெள்ளி வீழெனக் கார்துளி யாமையால் வெதும்பிக்

கள்ளி பாறைப பொரிந்தது கரிந்தது வரையும
வள்ளி யோர்கொடை மறந்திடு கயவரோ வளாயபார். (௬)

வருந்து காணிடை வாணிடைச் சுழலவன பருந்து
பருந்தி னீழலி லொதுங்குவ விரிபணை பாந்தள
கரந்த பாந்தளின படநிழ லொளிப்பன கருப்பை
பொரிந்த கானெரி தனிமெனப புகுவன புனமான. (௭)

மத்தி யானமொத திரவினும வெதுப்புமவன கோடை
மத்தி யானபல லுயிர்களை விடுக்குமோ மதமபா
யத்தி யாயருந் தோலதாய்த தூங்கலா மசல
மத்தி யாயருந் தோலதாயத தூங்கலா னதுவே (௮)

இன்ன காலைபிற பன்னமு மிரைபெறு திரங்கிப
பன்ன காதிகள் போறபவ னுசனம பழகித
துன்னு நீரென வானலை கானலைத தொடாந்து
தன்ன மாமெனச் சுழனறதோா முமமதச் சயிலம். (௯)

கடவு திசகெலாங் கனலவது புனலெனக காட்டித
தொடர்த ரததப வகனறுபோயத தொலைதருங கானல்
வடவ ரைசசிலை வரதனைப பொருளென மதியா
துடனும் பொயயினை மெயயெனுஞ சமயமொத தறுவே. (௧௦)

பருகு நீரின்றி யுணவின்றிக் குஞ்சரம் பசியா
லுருகு தாகத்தா லுலககுமுன் னூழிநாட் புரந்த
தருமம போலவந தடுததது சண்பகத தடங்காக
கருது மெயயின்முன பொய்யென மறைந்தது கானல். (௧௧)

பற்ப வாவியு நதிகளும் வறந்துபா ருலகிற்
பற்பல காவெலா முலர்ந்தகா லமுங்குளிர் பயிராய்க்
கற்ப காடவி நிகர்தததது செண்பகா டவியே
கறப காலமுந் தானழி யாதமை காட்டி. (௧௨)

கான வாரணம் பேடைசேர் பதுக்கையுங் கமஞ்சூற்
கூன வாரண வாவியுங் குளிர்மரக் காவு
மோன வாரணக் கார்பயின் முத்தலைப் பொருப்புந்
தான வாரணங் கண்டதோ ரதிசயந் தழைப்ப. (௧௩)

அடுத்தி டர்சுடுங் கடுவெயிற் கானம்விட் டகன்று
மடுத்த டங்குளிர் செண்பகப் பொதும்பரில் வரலுந்
தொடுத்த சூக்கும மெய்துபு தூலமாஞ் சுமையை
விடுத்த வாவிபோ லயர்வுயிர்த் தனுமத வேழம். (௧௪)

முன்னெ லாம்பசிக் குலைந்ததோர் மும்மத வேங்கல்
பன்னெ டுங்கவிப் பாணனார் பாணியைப் பரிவாற்
சென்னி வைத்தவா றிருமுகங் கொடுத்தொரு சேரன்
பொன்னின் மாளிகை புகுந்தெனப் பொழில்புகுந் ததுவே. (௧௫)

வாழை யிறகுலை மறுகரித் தலையெனத் திருகிக்
கூழை முகக்கிமாங் கனியுண்டு கொழுந்திக் குலைசேர்
பேழை யைத்திறந் தெனப்பல வினிறசுளை பிதிர்த்துத்
தாழை முப்புடை நறுங்கனிச் சாறுண்டு தாக்கி. (௧௬)

ஆக மானமத முவட்டுற நுகர்ந்ததா ளசலந்
தாக மானது கொடுபரி தபித்தலுந் தவத்தோர்
போக மேதரும் யோகமே நிகர்த்தது பொருப்பின்
மாக மாநதி வருதல்போல் வரும்வட வருவி. (௧௭)

தூபம் போன்முகி லடர்வரைச் சுடர்மணி கொழித்துத்
தீபம் போலொளி யருவிகாண் டழுந்தழை பெருவிமாத்
தாபம் போய்த்துயா தவிர்ந்தது படிந்தயெத தவத்தோர்
பாவம் போய்விடப் பவத்துயர் பறிபடும் படிபோல. (௧௮)

அப்பெ லாநுக ராவலாற் கரத்துமொண் டருந்தி
வெப்பெ லாமறக் குளித்துமெய்ப் புறமெலாம் வீசி
வைப்பெ லாம்புக வலையமிட் டிறைத்தது மதமா
வொப்பில் கோளரா மதியையுண் டுமிழ்வது கடுப்ப. (௧௯)

இருமை நாகமே விந்திரன வயிரவா ளெறிப்ப
வொருமை நாகமே யெனப்புனல் படிந்தயர் வுயிர்த்துப்
பருமை நாகநீள் பணைக்கையே லெடுத்தது டடாசோட்
கருமை நாகமென் றிருமதி யொருமதி கலங்க (௨௰)

நத்த மோர்மருப் பிருபிறை மும்மத நால்வாய்ச்
சித்த மைந்துடைச் சிந்துர மெடுத்தெடுத் தேந்தி

முத்த வாரிபொண் டெறியுநீர் நிகர்த்ததான முழங்குஞ்
சத்த மாமுகி லெண்டிசைப் பொழியுநீர்த் தாரை. (உ௧)

கந்த ரத்தெழிற் கறைபடக் கவுண்மதக் களிறுமிச
சிந்து ரப்பெருஞ் சிந்துர மெடுத்தெடுத் தெறியச்
அந்த ரத்தன தடலைமிசை சொரியு நீர்த்தாரை
மந்த ரத்தட வரையிலவி ழருவியை மானும். (உ௨)

மூரி வாரண முதுபனைக் கரத்துமொண் டெறியும்
வாரி நீர்தொறும் வரையினமா மணிகிடந் திமைப்ப
நாரி பாகர்மெய் யனபரா நமிநந்தி யடிக
ணீரின் மேல்விடு திரைசுடா விளக்கினை நிகர்க்கும் (உ௩)

தூங்க லாமெனத் துறையில்வீழ் வாரணந் துயர்நீத்
தோங்க லாமென மதர்த்தெழுந் தகிழ வுருவாய்த்
தேங்க லாநீத் தடம்படி திலலைவேட் கோவர்
நீங்க லாதபே ரிளமைபெற் றெழுந்தது நிகர்க்கும். (உ௪)

குளித டம்புன லருவிதோய்ந் தகன்றகைக் குன்ற
மளிய தண்டலை வண்டலைத் துகுத்ததா தாடித்
தளிர்ப ரிந்துபைம் போதுநா றுய்த்த தழைபல சிதறி
நளிர்த டஞ்சினைக் கனிகளு நனியுகுத் ததுவே. (உ௫)

துரும்ப லாபல மறிகலா மதகயஞ் சொரிநீர்
நறும்ப லாதிபூத் தளிரெலா நன்னதித் துறைவா
யுரும்ப லாயிர வண்டகோ டிகளுயிர்க் குயிராய்க்
குறும்ப லாவுறை குழகர்பா னிறைந்தன குழுமி. (உ௬)

திமில வாரண முமிழுநீர் திண்ணனம் பரனார்க்
குமிழு நீரதாத் தழையெலா மவன்சிகை யுகுக்குங்
கமழும் பூவதாச் சிதறிடுங் கனியவன் கனிவா
யமிழ்த மாகமென் றளித்திடு மவிகள்போன் றனவே. (உ௭)

கருது முறபவச் சுகிர்தமோ செண்பகா டவிசேர்
தருமமோ வட வருவிநீர் படிந்தமெய்த் தவமோ
பருமை வேழமுய்த் தனவெலாம் பழமறைப் பலவி
னருமை நாயகர்க் கற்புத மாயின வம்மா. (உ௮)

பருகி விடடெறி புனலபி டேகமாம் பனைக்கை
சருகு திர்ததது தலைழயுதிாத தருமருச் சனையா
மருகி லுகககாய் கனிநிவே தனஙகளா மயன்மா
லிருவர் பத்திசெய் யொருவர்தம் பூசையா மிதுவே (௨௯)

இருகை மஞ்சன மாகிலு மொருசையா லெடுத்துப்
பருகு தண்புன லாகிலும பச்சிலே பசும்புற்
சருகை யாகிலு நனனசாப் பரமர்தாள் சாத்தி
யொருமை யெய்திலார் பேதைமை யாமெனை வுரைக்கேன. (௩௦)

வேறு.

வளக்கார் மதவேழங காவினிடை வைகியநாட்
வளக்கான் மூத்தளப்பார் பாண்டிவள நாடனைத்துந்
வளககாய் கோடையெலாந் திரிகூடஞ் சேர்ந்தார்க்குத்
துவளக்காய் கொடியவினை தொலைந்ததெனத் தொலைந்ததால். (௩௧)

துந்நெறிக்கட் சிவபெருமா னருள்போல முகில்சுரந்து
செந்நெறித்தண் டமிழ்நாடு திங்கண்மூர் மாரியும்பொழிந்து
பொன்னுமுத்துந் துறைசொரிப்ப வெங்கும்வளம் பொருந்தியதான்
மென்னெறித்தந் தாவளமு மேயறுதந் தாவளமே. (௩௨)

திரிகூடப் பெரியபிரான் சிவபணிசெய் மெய்படியார்
தரிகூடப் பெருப்புவனந் தனிவாழ்வு தழைத்தோங்கி
பரிகூட வயனறியா வரன்பதமே சேர்வரென
திரிகூட விரிதருரைக்கும் வேதவாக மியந்தழைப்ப (௩௩)

ண்புலத்து மதவேழ நனிபோகம் பொசித்தவைமே
லன்புலப்பப் பூதலத்தி லுறுபவம்விட் டொழிந்தநாட்
டென்புலத்தான் றூதர்வரச் சிவகணத்தா ரெதிரேறுார்
புன்புலத்தின் கொலைவிலங்கு புரிதருமம் யாதெனவே. (௩௪)

டுவன்றா துவர்வினவ நம்பர்சணித் தவர்நோககிக்
கடுவன்பா னுமைசிவந்த சனியாகத் தனிதாவு
நெடுவன்சீர்க குறுமபலவி னேசனைப்பூ சனைபுரிநது
கொடுவன்பா தகந்தவிர்ந்த குஞ்சரங்கா ணிதுவென்றார். (௩௫)

அறபேறும் பூசனைக்கோ விளையாட லருச்சனைக்கோ
றபேறு பெறவதெனு நமன்படர்க்குச் சிவகணத்தார்

சறபேறுங் கொடியாகன கழலகண்டோ தழை தெரிந்து
முறபேறு பெறறுயர்ந்தான முசுகுந்த னெனமொழிந்தார். (௩௬)

எங்குளா ரறிந்தறியா திபறறுகினற பூசனைகளுங்
சங்கைவே ணியருநீள கநிகாடடு மெனபார்மு
னங்கசா தனமாக வுருமபாவக கடலசெடதமும
வங்சமாயத் தோனறியதால வானிலொரு புடபசகதோ (௩௭)

கூற்றினார் விடுத்தகலக குஞ்சரததைப் புடபகதமேத
ரேறறினா ரேறறுதலும் வேதிமேசு ிருமபதுபோன
மாறறினான் கரியுருவ மாதங்க வுருவானை
போறறினை கயிலையிறபோய போதநா யகனடிகபீழ. (௩௮)

சென்றடியிற் பணிதலுமே திருவருடகண் பார்த்தருளி
யன்றுசமைத திரிகூடத் தருச்சனைநீ புரிந்தமையா
னனறுகெச சுருணனென நந்திகணத் தினுபயாந்து
முன்றிவிடைக் கிங்கிரநகரு முதலவனென வாழுகென்றார் (௩௯)

மைகொடுககும் பழவினைபோய வளர்பூசைப பலன்கிடைக்கும்
பொய் கொடுககும விலங்குருவம புதமேனா யெவ்வுயிரககுங
கைகொடுககும் விடையார்ககுக கைகொடுககும பணிபூணடான்
பெய்கொடுக்குந் திரிகூட மகிமையாா விளமபுவார். (௪௦)

சிந்தைசெயா நரிவேடன் சென்றதே வலமாகத
தந்தி செயும் விளையாட்டே தருபூசை முறையாக
விந்திரனு மேததரிய திரிகூடத தெயமானைப
புந்தியுடன வலமவருவார் பூசிபபார் பேறெனிதோ. (௪௧)

இன்னகரி செயும்பூசை யியம்புதலு நயநதேததிப்
பொன்னகமா மிமயவரைப் போநதருளெம் பெருமாட்டி
தன்னருமைப் பெருந்தவமுந் திருமணமுஞ் சாற்றுகெனப்
பின்னருமா தவர்வேண்டப் பேசுவா னுயர்சூதன. (௪௨)

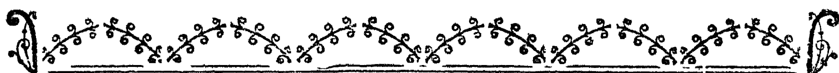
18 வது யானை பூசித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪௦௩.

முதலாவது தானவைபவ காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதி துணை.

சிவமயம்.

இரண்டாவது சிவரகசிய காண்டம்.

காப்பு.

பெருமதத்தி னொருகரத்து மாருதமெவ் வுயிர்க்குமுயிர்ப் பிறக்கங் காட்ட, விருகரத்தங் குசபாசம பரமதத்தி னிடைவீழா தெடுப்ப வீரந், தருகரத்து மருப்புவினைத் துரிசறுப்ப மோதகக்கை சைவத் தெய்வ, வொருமதத்தின சுவைநிறைக்கு மும்மதசெண் பகக்களிற்றை யுளத்துள் வைப்பாம்

முதலாவது உமைதிருவவதாரச் சருக்கம்.

தேகமோர் மன்னுயிர்கள் சுவர்க்காதி போகமுண்டு சேடமுண்ணும் [வி
போகபூமியின்வரம்பு தருமமெனும பயிர்வளர்க்கும் பொழிறனோர்வே
யோகமா தவர்தவத்தின விளைவுபணிக் காலயமு வுலகுக்காணி
மாகமார் சடவுளரும் வரந்திபு நலலறமும் வளரத தாணி. (க)

தாருதிக்கு மணியுதித்தும் பொன்பூத்தும் புவிமடந்தை தரிக்கு மோலி, காருதிக்குந் தொறுமவட்கு வாருதிகருங் களபமுலை கலையாய்ச் சூழ்ந்த, வாரிதிக்கு நீருதிக்கு நாலுதிகரும் வரைகடவா மான வேலி, தேருதிக்கு மழற்கதிரைச் சீதமதி யாக்குபனிச் சிகரக் குன்றம். (உ)

பொன்னினு லயன்கமலப் பொகுட்டாகும் பசுந்தழையாற் பொது ளுஞ் சோலை, துன்னிநாற றிசைநிரம்பி மால்வளர்பச் சால்போலுந் துகினத் தோய, மன்னலாற பரமனுறை வடகயிலை வரைநிகர்க்கும் வடிவு மூன்று, முன்னினோர் பணிசசிமைய வுயர்வரைமுத் தேவியரு முறழு மாதோ. (௩)

வேறு.

அறைகு திக்கும்வெள் ளருவியை யானைமத் தகமேன்
மிறைவ ருசுதும்வா ளரியெனக் கரியினம் வெருவும்
பிறைவ ளைப்பெருந் துண்டகதுப் பெரும்புயல் வரையைச்
சிறைவி ரித்தசிம் புள்ளென முழைபுகுஞ் சீயம். (ச)

யாவ ரம்பையர் கண்ணினர் நண்ணின ரிவரைத்
தேவ ரம்பையர் பணிவது சிறுகுடிச் சிறூர்பாற்
காவ ரம்பையில் கனியளித் திமையவர் ககனந்
தாவ ரம்பையின் கனிகொளு நனிகொண்மாச் சயிலம். (ரு)

சமைய மந்தர மத்திம தாரம்வண் டிசைக்கு
மமைய மந்தரத் தசுணமா வலமரு மடவிச்
சிமைய மந்தரத் தவருறை குலவரை தெரிப்போ
ரிமைய மந்தர மென்னலான் முதல்வரை யிதுவே. (சா)

வேறு.

மேருவார் மந்தர நிடத வெற்புளார்
பாருளார் திசையுளார் பாத லத்துளார்
ஞாருளார் கற்பகச் சோலை யார்முதல்
யாருளா ரவர்தவத் தெய்து மால்வரை. (எ)

கடும்புலி முழையிடைக் கலைகள் காறிமிர்த்
தொடுங்குமே யரிகளுங் கரியு மோருழைப்
படும்பணி மயிற்சிறை யடையும பானுவு
நடுங்குறப பொழிபனிச் சிசிர ஞாடபிறல் (அ)

அகலிடம் விசும்புதொட் டழன்று காய்கதிர்ப்
பகலவன் றேர்ப்பரி பச்சை யாயது
முகநிகா மதிக்கலை முடங்கு பான்மையுஞ்
சிகரவெம் பனிவரைச் சீதத தாலன்றே. (கூ)

தடவரைத் தென்றிசை சார்ந்த வெய்யவன்
வடபெருந் திசையினும் வருந்திச் செல்வது
குடமுறு பனிவரைக் குளிர்பொ ருதுபோய்
மிடலவட வனலின்மெய வெதுப்ப வேகொலாம். (கO)

கற்பக மிசைபபடர் காம வல்லிகள்
வெறபக மெறிபனித் திவலே வேய்ந்தன
நற்பகக் கொடிச்சியர் நாணிற் கோத்திடும்
பொற்பக நித்திலக் கோவை போலுமால். (௧௧)

தமையரா மடந்தையர் தணப்ப வானவ
ரமையன தோள்பிரிந் தலக்க ணெய்துவார்
சிமையமார் தவத்திறைற் சேர்வ ராதலா
லிமையவர் துதிசெயு மிமய மால்வரை. (௧௨)

வேறு.

அந்தமலேக் காசாறு ளுலான சிற்றுதாக்
கந்தமலே மலர்க்குழலாண் மேனைகா வலன்வானோர்
வந்தமலே புரிகோட்டு மைந்நாகன் றனேமகவாய்த்
தந்தமலே தனேப்பெறுவா னெடுங்காலந் தவம்புரிந்தான். (௧௩)

அக்கண்ண ணொருகண்ணே யடிசாத்த வருள்புரியு
முக்கண்ணன் முடிசாத்து மறுகண்ணன் முளரியந்தாண்
மெய்க்கண்ணன் புறநோக்கி விரதமுயல் வெற்பனுக்கே
யெக்கண்ணு மெய்தாத தவப்பயனவந் தெய்தியதால். (௧௪)

வேறு.

மன்னவன் றவமோ மண்ணும் வானமு
முன்னர்செய் சுகிர்தமோ முதுவெற் போசுனைப்
பொன்னவாங் கமலமென் பொகுட்டி லீன்றதா
யின்னமே ருலகெலா மீன்ற செல்வியை. (௧௫)

சேயிழைக் கவுரியைத் தெய்வப் பங்கயக்
கோயிலிற காட்சிகண் குளிரக் காண்குற
வாயிர நயனமோ வனந்த நாட்டமோ
மேயின னற்றைநா ளிமய வேந்தனே. (௧௬)

அடுத்தன னுவாமதி கண்ட வாழிபோ
லெடுத்தனன் பொன்னேயீன் றெடுத்த வாரிதி
கடுத்தனன் கயிலேயார் வாழ்வைக் கண்ணுறீஇக்
கொடுக்கனன் மேனையாங் கொம்ப ருள்கையில் (௧௭)

வாங்கினள் செலவியை வாங்கி வாழ்வுபெற்
றோங்கினள் பாலசுரந் துகள வார்முலை
வீங்கினள் களித்தனனை மேனை வானெலா
மேங்கின குரவைக ளெழுந்த பலவியும். (கஅ)

வேறு.

இசசை கூர வெடுத்தனண் மார்பணைத்
தசி மோபயப் பசுநரம் போடியே
கச்சை மீறு தனகவள் ளத்தினபால்
பச்சை வல்லி பவளத்திற பாய்ந்ததே. (கக)

புவன கோடியைப பொகரு வரமெனுங்
கவன ஞசலிட் டாடடுங் கவுரியைப்
பவன வானவர் தச்சன பணித்ததோர்
சுவன மாமணித் தொட்டிலிட் டாட்டினள். (௨0)

சிலம்பு தண்டைசூள் சில்லரிக் கிண்கிணி
யலம்பு கினறதை யன்றடி நோமெனக
கலம்பு லம்புற வோகடுந் தானவர்
தலம்பு லட்புற வோதவழ்ந் தாளரோ. (௨க)

இறைய ளந்த படியிரண் டாற்சுக
முறைய ளந்து வளர்ப்பவண் மூநறுசெய்
யறமவ ளர்ந்தது போலருள் மாமனப
பொறைவ ளர்ந்தது போல்வளர்ந் தாளரோ. (௨௨)

வேறு.

வானநாட் டன்னமு மருள மால்வரைக்
கானமாப் பிடிகளூர கணடு நாணுறத
தானமுந் தருமமுந் தவமுஞ் சைவமு
ஞானமு நடைபெற நடைகற றுளரோ. (௨௩)

துற்றிய புவனங்க டுதைதயும் பேரண்ட
முற்றினுஞ் சிற்றிலா முறையி லாடுவா
ளெற்றினு மமைவதோ ரியைபு காட்டவோ
சிற்றினு மாடினள் சிமைய முன்றில்வாய். (௨௪)

பாவையுங் கழங்கும்பொற் பந்துங் கிள்ளையும்
பூவையும் பயிற்றுதல் புரிந்தி செய்கலாள்
யாவையும் படைத்தளித் தழிக்குஞ் செய்கைதன்
றேவையும் பயிற்றுதல் சிந்தை யுன்னியே. (௨௫)

வேறு.

பேதையார் பருவந் தன்னிற் பெருநலக் குடையார் சொன்றைக்
கோதையார் சடிலஞானக் கொழுந்தையா னதுதான் மேவ
மேதையா விரதம் பூண்டு மேனையாகக் குணாதநு மேனை
தாதையா ரலங்கன் மோலித் தந்தையார்க் குணர்த்தி னாளே. (௨௬)

அழகினை துறையுள் போலவா யருந்தவங் கூடு மோநின
மழலையம் பருவத் தென்று வழங்கினை ளிமவான் முகக்கட்
குழகனை நினைவார்க் கென்று நினைத்தவை கூடு மென்றுள்
பழமறைக் கிழவி நோற்பப் பசும்பொற்றுறை சாலை செய்தான். (௨௭)

திலகமா மலைக்கு வேந்தன் றிருமக ளொருபெண் வாலை
மலர்கொய்யாள் சுனைபந் தாடாள் வல்லியர் குழுவிற் கூடாள்
குலமெலா மிறும்பூ தெய்தக் கொழுந்தவத் தனிமை பூண்டா
ளுலகெலாம் பரவு முக்க ணொருவனைத் தனிமை நீக்க. (௨௮)

சங்கநீர் படியுந் தோறுந் தவளமெய் வாணி போல்வாள்
பங்கயா சனத்தின் மேவிற் பதுமையை நிகாவாள் சூலச்
செங்கையார் தமமை நீங்காச் சிந்தையாற் கவுரி யாவாண
மங்கைமெய்த் தவஞ்சோ சிந்தை வயிரத்தால் வரைப்பெண் ணவாள்.()

அலைபுனற் றடஞ்சேர்ந் தன்ன மாகுவாள் கூல மேவி
மலைமிசைப் பிடியை நேர்வாள் வனத்திடை நிற்குங் காலை
நிலைமலர்க் கொம்பு போல்வா ணிடைபயி லிருந்தா லம்பொற்
சிலையினை நிகர்வா ளனறிச் சித்திரம் போல்வா ளன்றே. (௩௦)

வேறு.

புலன்க ளைந்தையும் பொருத்திநாற் கரணமேற் புகட்டி
யலங்கு நாற்கா ணங்களை யுள்ளமூ டமைத்துப்
பலன்செய் யுள்ளத்து ஞானமாம் விழியினைப் பதித்தாங்
கிலங்கு சோதியை நோக்கிமேற் கண்முகிழ்த் திருந்தாள். (௩௧)

மேனை யாரும்வெறு பரசனும் வியப்பவின் னவரோ
டேனை யார்தொழ வெம்பிரான றிருவுள மேறப
மோனை யார்வமே கொளுகொம்பா முதுதவப் பயிரை
வானை யோங்குற வளர்த்தனள் பனிமலை வல்லி. (௩௨)

வேறு.

உண்ணிலா வியபே ரன்பா னுளமெலா நிரம்பி ஞானக்
கண்ணிலா னந்த வெள்ளக் கடல்பரந் திமய மீன்ற
பெண்ணிலா ரமுதார் செய்யும் பெருந்தவப் பெருக்க மேறித்
தெண்ணிலா மதியம் வேய்ந்தார் திருவுள நிறைந்த தன்றே. (௩௩)

உடையநா யகியார் செய்யு முயர்தவப் பரிவு காண்பான்
சடையினின் மதியஞ் சூடித் தடங்கையின் மழுமா னேந்தும்
விடையினார் கயிலை யாதி வெற்பினார் பொற்பி னூழிப்
படையினார் முதலோர் சூழப் பனிவரைச் சாரல் சார்ந்தார். (௩௪)

வந்தவா னவரை யெல்லாம் வரைப்புற நிறுவித் தாமோ
ரந்தண முதியோ ராகி யணிந்தமா முடிபோற் கூனுஞ்
சந்தமா நரையுந் தோன்றத் தவப்பொறை சுமந்த மேனிப்
பைந்தளிர் வாட நின்றாள் பணிதவச் சாலை சார்ந்தார். (௩௫)

சென்றபி னெழுந்து தாழ்ந்து சிவமறை யவரைப் போற்றி
யன்றவா கியைவ நல்கி யாசனத் திருத்திக் கீழ்போய்
நின்றன ளிமயப் பாவை நேரிழை யதனை நோக்கி
மன்றலங் கோதாய் மேனி வருந்திய தென்னே யென்றார். (௩௬)

தோழியர் பரவித் தூய வுணவொடு துயிலு நீக்கி
வாழியங் கயிலை மேய வரதனை மழுவ லானை
யூழியு முலகு நீத்த வொருவனைக் கருத்தி னுன்னி
யாழியி னமுத மனையா ளருந்தவ முயன்றா ளென்றார். (௩௭)

பிடியன நடையும் வாலப் பிறையன நுதலும் வாய்ந்த
கொடியன விடையாய் மேனி குழைந்தபூங் கொம்பு போல்வாய்
வடிவமு மழகுந் தேம்ப வண்ணமும் வருந்த நோற்றல்
சடினையி லைய மேற்றுக் கடுநுகர்ந் தார்க்கோ வென்றார். (௩௮)

வியனமறைத் தலைவர் கூற மெல்லியர் மொழித லாற்றார்
சயிலமா னருளான் மற்றோர் தலைமையாம் பாங்கி நோக்கி
யயன்முத லமரர் வீறு டைறபலி கொண்டா ரண்ட
ருயிர்நிலை நிறுத்த வன்றோ வுண்டனர் விடத்தை யென்றாள். (௩௯)

அலைபொரு தடங்கட் பேதா யருமணம் புரிந்தா லம்பொன்
மிலைதரு நகர்நா டின்றி வெற்பிலோ புகுவா னென்றார்
கலைதெரி மறைநூல் வல்லீர் கலவியின் பெருமை யீதோ
மலைமக ளாகத் தோன்றி யிகழ்வதோ மலையை யென்றாள். (௪௰)

இப்படி யநேக கால மிமையவர் தவங்கள் செய்தா
ரைப்படி விழியா யீசன் வந்திலன் வருமோ வென்று
ரப்படி யிரங்கா ரல்ல ரடியவர்க் கெளியார் சித்த
மொப்பிலா தொழிந்தா ரேனு மொழிகல ராயிரோ டென்றாள். (௪௧)

மறைவலீர் போந்த வாறு வழங்கிநீ போமி னென்ன
வறைதரு மமரர் நோக்கி யணங்கியாம் போந்த வாறு
பிறைநுதற் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பெய்வளைத் தைய லாளை
நறைமலர் மாலை சூட்டி நன்மணம் புரிதற் கென்றார். (௪௨)

கறையணி கண்டத் தண்ணல் கன்னிதன் பொருட்டாற் கொண்ட
மறைவடி வுணரா ள் சொல்லு மறைமொழி யென்ப தோரா
ளிறைமக ளிதய மாழ்கி யிருசெவி புதைத்து வெட்கி
நறைமலர் வதனங் கோட்டி நாணமுற் றகன்று போனாள். (௪௩)

மடவர லகன்ற காலை மற்றுமோர் விளையாட் டாக
விடமணி மிடறுங் கங்கை வேணியுங் கரந்து போந்த
கடவுள்வே தியனார் தாமுங் கரந்தனர் திகைத்தாள் வல்லி
யிடம்வலந் தேடிக் காணா ளிறைவனென் றிரங்க லுற்றாள். (௪௪)

வேறு.

ஒன்றே பலவே யுலகெலா மோங்குகுணக்
குன்றே கடலே கொழுங்கருணைப் பேராறே
நன்றே யரிதேடு ஞானமலர்த் தாள்சிவப்ப
வின்றே தமியேற் கெழுந்தருள வேண்டிற்றே. (௪௫)

பொன்னே மணியே பொருளே பொருண்மறையின்
முன்னே நடுவே முடியா முழுமுதலே

மின்னே யெனத்தோன்றி விண்ணிலே போய்மறைந்தா
யென்னே தமியே னியற்றும பிழையேயோ. (சசு)

காரா யழுகொழுகு கந்தரத்தா யந்தரத்தா
யாரா வமுதேயெ னானந்த மாகடலே
நீராய் வெளியாய் நெடுங்காலாய வெங்கனலாயப்
பாரா யொளியாய்ப் பரந்தாய் பரமேட்டி. (சஎ)

என்றாள் புகழ்ந்தா ளிமயவரைப் பூம்பாவை
நின்றா ளயர்ந்தா ணெடுநீல முதத்துகுத்தாள்
சென்றாள் பலதிசையுந் தேடி யலமருங்கான
மன்றாடும பாதர் மழுவிடைமேற் றோன்றினார். (சஅ)

பனகமணி திருமார்பும் பவளம்போற படர்சடையுந்
தினகரரோ தயவடிவுந் திருநுதலின் மேல்விழியு
மனவரத நடம்புரிவா ரபயவரத முங்காட்டிக
கனவரையின றிருமகளார் கண்களிப்ப முனனின்றார். (சகூ)

பூணார் நகிலவரைப் பூம்பாவை நோனபிருந்து
காணாநு மேனி நலிந்தாண் மெலிவகலச்
சேணார் கயிலைச் செழுந்தேனை மாலயனுங்
காணாத தெள்ளமுதைக கண்ணான் முகந்துண்டாள். (ருய)

தாராற்றுங கொன்றைச் சடையா வெனையுடையா
யாராற்று வார்நின் னடியா ருனைப்பிரிந்து
காராற்றுங் கண்டா கரையேற்றாய் நின்காதற்
பேராற்றில் வீழ்ந்தேன பிரிவாற்றேன யானென்றாள். (ருக)

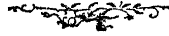
வேறு.

கொந்துதா ரிமயச் செல்வக் கோதையாள் பயந்த கோதாய்
முந்துநீ தவங்கள் செய்த முறையெலா முவந்தோ நின்னை
வந்துநாம் வதுவை செய்வோம் வருந்தலென் றயன்மால் சூழ
விந்துநா தாந்த மானார் வெள்ளியங் கிரியிற போனார். (ருஉ)

முதலாவது உமைதிருவவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது திருமணச் சருக்கம்.

தனிவரைச் சாபத் தாரொற சாபததா ரெழுவ ராய
முனிவரை வரிந்து நோக்கி முகிழ்முலை யிமய மாதை
நனிவரை வதுவை கூட்ட நயந்தனம் விரைவி னீவிர்
பனிவரை வேந்தன் முனைபோயப் பகருதிர் வருதி ரெனறூர். (க)

ஆங்கவ ரிமவான் பக்க லணைதலு மெழுந்து போற்றித்
தேங்கமழ மலர்க ளவிச சிறந்தவா சனத்தி ருத்திப்
பாங்கெழு வரையைச சூழ்ம பரிதிபோல் வலம்வந் தேததி
யிங்குமெய்த தவத்தி ரெயத வெததவம புரிந்தே னென்றான். (உ)

பின்னரு மவரை நோக்கிப் பிரமனை மூருக்கொண் டன்னீர்
பொன்னகர் சழிபபி யீண்டுப் போந்தவா றென்னே யென்னக
கன்னலங் கனிலைய நின்பாற் கற்பகக் கொழுந்தன் னாளை
நன்னாபூங் கயிலை யார்க்கு நலகுதி நயப்பா லென்றூர். (ங)

தந்தையா மிமவா னிறபத் தனையனைமைந நாகன போந்து
முந்தையார் குலமே தென்ன மொழிதலு முனிவா நோக்கி
யெந்தையா ருலக மெலலா மீனறுகாத் தழிப்பர் யார்க்குங
கொந்தையார் கொன்றை வேய்ந்தார் கொடுததது குலங்கா ணென்றூர்.()

மேனையா ரதனைக கேளா வியனமகட் கொடுததார் தம்மைத்
தானையா லரிந்து ளார்க்கோ சம்பந்த மெனறு மோனர்
தேனையார் மொழியாய் தத்தந் திகழுமனைத நீப மேனு
மோனையாய் முத்தங் கோடற் கிசையுமோ மொழியா யென்றூர். (ரு)

தன்பெரு மனைகதுஞ சேய்கதுந் தகவுரைத் திமய வேந்த
னென்பெருங் குலத்தில் வந்த வெழின்மலர்க் கொம்ப னாளை
நன்பெருங் கயிலை யாதி நாதனே வேட்ப தானுன்
முன்பெருந் தவமே யெனறான் முனிவரர் மகிழ்ந்து நோக்கி. (சு)

பூளையார் கரந்தை வேணிப் புனிதர்க்கும் பொருப்ப னீன்ற
வாளைநேர் விழியி னுட்கு மஙகலத் திநாள் வாரம்
வேளையே யோரை யாவும விதிமுறை யுரைத்து மேலோர்
நாளையே யுகூர்த்த மென்ன நயந்தனர் நவின்று போனூர். (எ)

போந்தனர் முனிவர் வெண்பொற் பொருப்புறை செம்பொற் கோயில்
சேர்ந்தனர் நந்தி யுய்ப்பச் சிவபிரா னனனி தானுஞ்
சார்ந்தனர் நிகழ்ந்த வாறு சாற்றின ரிமவா னீன்ற
மாந்தளிர்ச் செங்கை பற்றி மணக்குநா ளீதே யென்றார். (அ)

பண்ணவ ருரைப்ப நாதன் பசுந்துழாய் முகுந்தன் வேதா
விண்ணவர் தலைவன் மேலை யுருத்திரர் முனிவர் சித்த
ரெண்ணரு முலகத் தாரு மேந்திழைக் குழாத்தோ டங்கு
நண்ணுதற் கருள நந்தி நட்பிரான் மனனஞ் செய்தான் (௯)

அங்கவ ரிமய மீன்ற வமுதனை யானை தானைத்
திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த தெய்வதச் சண் முனைவர் வேட்கு
மங்கல மென்று தோன்ற வகைபெறும் புனைந் தோறும்
பொங்கொலி முரச மார்ப்பப் பொருக்கென வெழுந்தா ரன்றே (௧௦)

வேறு.

பங்கை யாசனத் திருவுறை மார்பினன் பங்கையா சனச்செல்வ
னங்கை வாரணத் திந்திரன் பாவக னந்தக னிருதேசன்
பொங்கு வார்கடற் கிறைபவ னதிபன பொருவிடை யிசானன்
றிங்கண் மாதங்கள் வருடங்கள் வாரங்க டிதிகணாள் கரணங்கள். (௧௧)

அண்ட மூலகா லாக்கினி யுருத்திரர் பதின்மர்மற் றவர்போல்வார்
கொண்ட பூதநாற் கணத்திர ளாடகர் குறட்படைக் கூர்மாண்டர்
மண்டு நாலெழு கோடியா மிருணிலம் வளர்க்குமட் டகராவார்
கண்ட பாதலம் புரக்குமா மணிமுடிக் கணபணத் துரகேசர் (௧௨)

அண்ட கோளகை யுச்சிய ருருத்திர ரைந்துநாற் றுவராவார்
கொண்டல் வண்ணனை விரிஞ்சனைப் பணிகொள்வார் குரகதமாசாத்தர்
சண்ட மால்விடைப் பசுபதி யுருத்திரர் தரிக்குமீ ரைஞ்ஞூறுங்
கண்ட பேரணி கத்திர ருருத்திர கணப்பெரும் படைவீரர். (௧௩)

நூறு கோடியர் பதினொரு கோடியர் நூற்றுவர் நுதற்கண்ண
ராறு கோடியி னிரட்டியர் நடத்துதேர் ராதவ ரவர்மேலும்
வீறு கோடியி னிரட்டியர் மருத்துவர் வசுக்களாம் விழுச்செல்வர்
கூறு நாலிரு கோடியர் மூன்றரைக் கோடிய பெருந்தீர்த்தம். (௧௪)

மூல நான்முக னடங்குற வவனமுரி புருவநதி னிடைதீதோன்று
நீல லோகிதர் முதலினோ ரூவிலே நெடியவேற் கங்காளர்
சூல பாணியர் சேதிர பாலர்மெய்ச் சுவாவினர் நிருவாணக்
கோல மேயவர் பச்சிளங் கஞ்சுகக் கொற்றவ ரிருநால்வர். (௧௫)

கருது பாறகட லுண்டுதன னருட்கடல் கண்ணனுக் கருள்செய்தோ
னரிய மாமறை வியாதமா முனிசுகன் றதீசியத் திரியென்பான
பிருகு ரோமசன கண்ணுவன பராசரன பெருந்தவத் துருவாசன்
சரத நாரதன் கபிலனமா சததியன் சதானந்தன் பரதவாசன (௧௬)

சித்த மாதவர் தந்திரர் கருடர்கிம் புருடர்கின் னரர்போகர்
வித்தி யாதரர் சாலக டங்கடர் நிசிசரர் வேதாளர்
சித்தர் விண்ணவர் மாகசா ரியர்தயித் தியர்கட வுளர்யோகர்
சத்த நாரிய ரட்டமா சித்திகள் சத்தமா முகில்வேந்தர். (௧௭)

அனக நீள்சடை யகத்தியன் புலத்திய னங்கிரா மார்க்கண்டன்
மனநி லைப்பெருங் காசிபன் கவுதமன் வசிட்டனு மெழுவோர்கள்
சனக னேசனற் குமாரனே சனாதனன் சனந்தனென் பவர்நால்வர்
பனக நீண்முடிப் பதஞ்சலி காலகையிற கண்பெறு புலிப்பாதன். (௧௮)

ஒருதி னம்பொழு திரண்டுமுக் காலநான் குயர்மறை யைம்பூத
மிருது வாறுட னெழுபெரு நதிக்குல மெண்கிரி நவகண்ட
மருமை யெண்டிசை யெழுதடம் புவனமா றங்கமைம் புலனான்கு
கரண முக்குண மிரண்டற மொருபெருங் கதிர்மதி விதிமாதோ. (௧௯)

சரிதை யாதிய சதுட்டய மந்திரந் தத்துவம் புவனங்கள்
வருண பேதங்கள் கலைகள்வன் பதங்களா மத்துவா வகையாறுந்
திரும டந்தைபா ரதிபுலோ மசைமுதற றெய்வமங் கையர்யாரு
மிரத மூர்திக ளுகைத்தனர் கயிலையி லெய்தினர் விசும்பாறு. (௨௰)

புவனம் வானமும் புதைபட மீமிசைப் புடைபரந் தாகாய
கவன ரேமுதல் யாவருந் தாழ்ந்தெழீஇக் கயிலைமால் வரைசூழ்ந்தார்
குவலை யந்தொடுத தண்டகோ ளகையெலாங் கோத்தெழு முகவாரி
சிவபி ரான்பெருந் திருமலைபணிந்துபோய் வலஞ்செயுஞ் செயன்மான.

ஒத்தெழு பூமபதி னெண்குப்பே ருலகமு மொருமுகங் கொடுபோந்து
மதந்து லோகக்கெலா மவரவர்க் கிடங்கொடுத் தண்ணலார் கயிலாயம்
பதியின் முத்தமிழ்ப் புலவருக் கருள்சங்கப் பலகையொத் ததுமேனுந்
ததியணடமும பூணடோரா பாரிடத் தகலைவற்றைத் தருமாதோ. (உஉ)

எயிலசி றைத்தவில் லாதலா லெம்பிரான் றிருக்கடை யினின் பெருஞ்
சயில நிகறல்போ னின்றபொற் கோபுரந் தனைத்தொழு தெழுந்தேகிப்
பயினம ணப்பெருங் குழுவெலா நிறைதலாற் பரப்பா னுடன்மேவிக்
கயிலை நறகிரி யுலகெலா மீன்றநள் கவுரியு நிகராமால் (உ௩)

உவரி மாலய னுருத்திர கணமுத னாயகர்த்தவர் குழுவெல்லாஞ்
சிவபி ரான்றிரு வாய்தலின் மொய்த்தனர் தேனுடைத் திரளிபபோ
லவாசள் பூதர்பா லவர்கண நாதர்பா லறிவிப்ப வவரேகி
மவுன நந்திபா லுணர்த்தலு மாங்கவன் வள்ளலார்க் கறிவித்தான். (உ௪)

தருக வீண்டென வருளலும் வேத்திரத் தனிப்பெரும் படையோச்சி
வருக வென்றவன் மரபினி னுய்த்திட வந்திறைஞ் சலுமவர்க்கா
லருமை நோக்கின லருட்குறு முறுவலா லவரவர்க் கருள்செய்தா
னொருவ னாகிமற் றுலகெலா மாகிநின் றுயிர்கட்கெலா முயிராவான் (உ௫)

எம்பி ரானிடத் திவ்வணை நிகழ்தலு மிமயமால் வரைவேந்தன்
கொம்ப னுண்மண வோலையுய்த் தலுங்குல வரைக்கிறை யவர்யாரு
மம்பு ராசிகட் கதிபர்தங் கணங்களு மருண்முனிக் கணம்யாவும்
பம்ப மால்வரைத் தெய்வதக் குழாங்களும் பரவைபோற் பரந்தன்றே.

கமலை பூமகள் பாரதி வயிணவி காடுகாள் பிரமாணி
குமரி வீரிமந் தாகினி யோகினி கொற்றவை யயிராணி
யமல மேனகை யுருப்பசி திலோத்தமை யரம்பையர் குழுவெல்லா [ர்.
முமையை வந்தடி தொழுதெழீஇத் திங்கள்கு ழுடுக்குலமெனச்சூழ்ந்தா

நகர மாடங்கள் கூடங்கள் கோயில்கண் ஞாயிலகள் செய்குன்றஞ்
சிகர கோபுர மாளிகை சூளிகை தெற்றிசித் திரகூட
மகர தோரணங் காவண பூவண மன்றநா டகசாலை
யகர மாயிர கோடிகள் வகுத்தன னமரர்கம் மியன்மேலும். (உ௮)

மேடை மேனிலை யுபரிகை வேதிகை விரவுசா ளரங்கோடி
மாடை மாமதி மணியினா லரமிய மலினன் மணப்பந்த
ராடை நீள்கொடி படகுசா மரைகுடை யணிசொள்பூ ரணகும்ப
மோடை மாகரி யாளிகண் டீரிக ளருகுகள்பற பலகோடி (௨௯)

இரச தத்தபூ கதம்வயி ரியத தெழிலரம் பைகளுட்டி
மரக ததகிறை பாசடை காயகுலை வகுத்துநற பசுபொன்னால்
விரவு மென்பழுக் காயபழுத தாறுவெண ணிதநில விரிபாளை
புருட ராகத்தாற் பவளமா மணியினுற பூஙகொதது மமைவித்தான.()

மண்ட பஙகளு மாளிகைப் புறஙசளு மாடகூ டமும்வானமேற்
கொண்ட கோபுர நிரைகளும் வரைகள்போற் குழுமலாற பனிக்குன்றம்
பண்டை யாதியம் பரனை வேட டவனுறை பரைதிரு விளையாட்டா
லண்டம் யாவைபு மெடுததெடுத தடுககிய சிறநில் போனறது மாதோ.

தெருக்கள் பற்பல வமைததன புவனமாத திரள்வகுத் தன போலு, மருக்கள் பறபல வகுததென வுயிரெலா மொருங்குதித தன மானும், பொருப்பி லிங்கிவை வகுததவான் கம்மியன பூவின்மே லயன் போன்று, னருத்த வீதியி லணியினுக் கணிசெயவா ரயனகொடித் திரள்போன்றா. (௩௨)

வல்லை தோரணந் தழைதொடுத் தியறறுவார் மாததழை வனமாக
முல்லை மல்லிகை சண்பக நாறறுவார் மொய்ம்மலர்ப் பொழிலேய்ப்ப
வெல்லை மொய்ததெழு கொடிபல நிரப்புவா ரெங்கும்வா னதிமானத்
தொல்லை மீனெனிர் தூய வானகமெனச் சுடர்விளக கணிசெய்வார. ()

அரிய நாண்மலர் ததேனகளாற் குறிஞ்சிமேறகுறிஞ்சியா னதுசாந்தான்
மருத மானது முல்லையே நிகர்த்தது மாதர்மெய் விளையாட்டாற
பரவு மாமணித திரள்களாற பாலபடு பாலையொத் ததுபனனீர்
நிரவி வீசலா னீர்வளர் நெய்தலே நிகாததது பனிககுன்றம். (௩௪)

மலரி னறகரும் பாறசுரும் பான்மட மாதரா னடைக்காவாற்,
குலவு தென்றலாற கொடிநிரைத் திருண்டதாற் கோமத னுயிர்மீட்

பான், சிலையு நாணும்வெங் கணைகளும் வேழமுஞ் சேனைதேர் படை
வீடு, மூலக நாயகி திருமணச் செய்வியார்த் தொருங்குநிற் பனமா
னும். (௩௫)

இறைத்த சுண்ணமுஞ் சிதறும்வெண் பொரிகளு மெடுத்தெறி விடுபூவு
நிறைதத மாலையி னுகுத்தத்தண மலர்களு நிரைத்துறவீழ பூந்தாது
நறுக்கி யொப்பிடு சரங்களிற சிதறிய நவமணி களும்பொன்னுங்
குறித்த குப்பையாற பனிவரை யனந்தமாங் கொடுமுடி யுடைத்தம்மா.

இமநெ டுங்கிரி காவல னினனை மெழில்வரை யணிசெய்யக்
கமழப சுந்துணாக கொன்றையந் தொடைபுனை கபிலையம் பெருமானைத்
தமனி யப்பணி கொடுமண வணிசெய்ய சதுமுக னெதிரவேண்ட
வமரர் தமபிரா னணிந்தமை காண்கென முறுவல்பூத தருள்செய்தான்.

புலவு நாறுகோட் டாம்பல்வெம் புலிதரு போர்வையு முட்சாத்துங்
கலிகொள் பாரெலா மொருபணத் தேந்திய கணபணு டவிக்கச்சு
மொலிய லாகிமே லொளிறுபீ தாம்பர வுத்தரி கமுமாகி
வலிய காஞ்சனப் பட்டிகை யாகவு மலிந்துதோன் றியவன்றே. (௩௮)

காதிற் குண்டல மார்பணி சரப்பளி கண்டிகை திருத்தோளின்
மோது பொன்வளை கஙகணம் பவித்திர மோதிரங் கணையாழி
போதிற் பொஙகிய வாசிகை கரோடிகை புனைதிரு வரைநாண்கள்
பாத நூபுரப் பொற்பணி யாயின பணுமுடிப் பணியெல்லாம். (௩௯)

தாம ருப்பொடு மீனலோ சனம்புடை தொடுத்தவெண் டலைமாலை
காமர் பொன்னணி சன்னவீ ரம்பல காசணிப் பணியாக
மீம யானத்து வெண்டிரு நீறுவெண் கருப்புர நறுஞ்சாந்தா
வாமை யோடுபொற் பதக்கமா வென்பெலா மாரமா யினமாதோ. (௪0)

கண்ணின மேற்றிகழ் கண்ணுளிர் தருங்குறி கவினுறற் குறியாக [ம்
வண்ணன் மேற்குழை மகரகுண் டலத்தொடு மணிவளைத் திருத்தோடு
விண்ணின் மேற்பொலி கதிரென நிலவென விளங்குமே பொளிவீச
வண்ண மாமணித் திருமுடி யானது வளர்சடை முடியம்மா. (௪௧)

வேறு

மணிப்பணி யங்கதப் புயமும் வாய்ந்தபொன்
னணிப்பணி யகலமு மகலஞ் சாணகுறத்த
தணிப்பணி தகைமையாற் றலித்திட் டான்சகம்
பணிப்பணி யகிலமும் பார்த்த பார்வையான (௪௨)

பூதநா யகன்முடி தொடுத்துப் பூணெலாம்
வேதநான் முகன்விழி குளிர்ப்பக் கண்ணுறீஇப்
பாதமேற் பணிந்தெழீஇப் பண்டு தானுந்தன்
ருதையும் பெறவொணாத் தவம்பெற் றேகினன். (௪௩)

வேறு

கொம்ப னாள்பெரு மணநிறை வேறவா னிமையவர் குறைதீர
வெம்பி ரானெழுந் தருளுக தருணமென் றியம்பவெற் பிறையேகித்
தம்பி ரான்றனக் குணர்த்தலுங் கயிலையஞ் சயிலநின் றடலேற்று
நம்பி ரான்புறத் திவர்ந்தன ருயர்கண நாதர்போற் றியநாதர். (௪௪)

நீல லோகித ராடக ரட்டகா நிமலாநூற் றுவரணட
மேலை யுச்சிய ரண்டமூ லத்துறை விமலருத் திராயாரு
மாலுமு வேதனுஞ் சயசய சயவென வரதனைப் புடைசூழ்ந்தார்
கோல மேருமால் வரையினைச் சூழ்தரு குலவரைத் திரண்மான. (௪௫)

பிந்து பலகண நாதருமு பூதரும் பெருந்திரைக் கடலேயப்ப
வைந்து பல்வகை வாத்திய முழக்கொலி யந்தர வெளிபோர்ப்ப
விந்து வைத்தவர் திருமணப் பெருங்குழா மெண்டிசைக் கடங்காதே
தந்த மைத்தெளிந் தவர்பிரா னருளெனச் சகமெலாங் கடந்தேக. (௪௬)

மோத கம்பணைக் கோடுபா சாங்குசந் தரித்துமூ டிகமேறித்
தாதை தன்மணத் தங்குர மெனமுனர்த் தந்திமா முகனேக
வேத பாரகர் வாழ்த்தொலி முழங்கிட விஞ்சையர் புகழ்பாடக்
கீத கின்னரர் தும்புரு நாரதர் கிளரிசை யமுதூற்ற. (௪௭)

இந்தி ரன்குடை நிழற்றிடப் பாவக னெடுத்திட நறுந்தூப
மந்த கன்படை தாங்கவீ சானன்வந் தடைப்பைகைக் கொளவூதை
முந்து மாலவட் டங்கொடு சுழற்றமுந் நீர்க்கிறை துளிதூவச்
சிந்து பல்கொடைத் திரவிய மெடுத்தெடுத் தேந்திட வளகேசன் (௪௮)

நிருதி பாதுகை சுமப்பமா நாகங்க ளிரைமணி விளக்கேந்தப்
பரிதி சோமர்தீ வர்த்திகை பிடித்திடப் படிவாயல் லாணமேடாகச்
சுருதி யாயிர நாமமேத் தெடுப்பவான் சுரர்கள்பூ மழைதூவ
விருது நாள்களுங் கோள்களு நிமித்தமு மேவிய பணிகேட்ப (௪௯)

பணிவ ரைக்கிரி பொழிதல்போ லிபசலம பண்ணவர் புடைதூறறக்
கனிமொ ழிததிர ளரம்பையர் தமனியக கவரிகா லசைத்தேக
வினிய மாலய னிருபுடை காப்பமற றிமையவர் புறங்காப்பப்
புனித நந்திதன் கணத்தொடுமே வேத்திரப் படையொடு முனபோத.()

அருமை நாயகன் வருகின்றா னடிமுடி யரியய னறியாத
பெருமை நாயகன வருகின்றா னுலகெலாம பெற்றருள பெருமாட்டி
திருமணஞ்செய வருகின்றா னுதல்விழித தெய்வங்கண் மணவாளன
வருகின் றான்வள நிறைவொடு குறைவிலா வாழ்விணன் வருகின்றான்.()

அமரர் நாயகன் வருகின்றா னுலமுண் டமராதே வியாகமெல்லாந்
தமது மங்கலந் தந்தமக் கருளிய தனிமுதல் வருகின்றா
னிமல நிட்கள நிராமயன வருகின்றா னினைப்பவர் மலமாயைத்
திமிர பாறகரன வருகின்றா னெனப்பல சின்னங்கள பணிமாற. (௫௨)

படவி சூழ்தரு பெருந்திரைக் கடலெலாம் புறக்கட லொடுந்தாவிப்
படரு காந்தநாள் வெள்ளியங் கிரியின்மேற் பானுவா யிரகோடி [ளத்
சுடர் தழைத்திடத் தோன்றிய தெனமணத தொகுதியாம் பெருவெள்
திடைதி ளைத்துமால் விடையினமே லெம்பிரானெழுந் தருளியவேலே.

வடபெ ருங்கிரிக் காவலன் மந்தர மன்னவன வடவிந்தத்
தடவ ரைக்கிறை கந்தமா தனத்திறை சக்சரக கிரிவேந்த
னிடத வெற்பினே னேமகூ டத்திறை நீலவெற் பினறுதி
யடலவ ரைக்குல வேந்தரு மெழுகடற காசறும புடைசூழ (௫௪)

அம்ம லைச்சிலை வளைத்தவர் புயமலை யதிசயந் தனைகாண்பா
னெம்ம லைக்குலங் களுமெதிர் போந்தென விமயமா மலைவேந்தன்
மைம்ம லைபபுர வலமொடு மருகனுக கெதிர்கொடு மலர்தூவிச்
செம்ம லைப்பணிந் தினியன மொழிந்துதன் செழுமலைப்பதிசேர்ந்தான்

ரசர் நறறிரு மருமக னுகவந் தெய்துறத் தவஞ்செய்தான்
ராச னத்தொடு மெதிர்பணிந் தேகலும் படர்விடைக் கொடியாட
ரச மில்லவ ரிமவரை வீதிவாய் நகர்வலஞ் செயப்போந்தார்
ராச நறபதி னுல்வகைப் புவனமுந் தமைவலஞ் செயமாதோ. (௫௬)

வேறு.

பண்க ளித்த பனிமொழிச் செய்யவாய்
வண்கி ளிக்குலம் போல்பவர் வள்ளலார்
விண்க ளிக்கு மிடற் றெதிர் நோக்கினர்
கண்க ளித்தனர் கார்கண்ட தோகைபோல். (௫௭)

கார்த்த பூங்குழல் கட்டழ குக்கெலா
மோர்த்த பேரெழி லாள ரிவரென்பார்
தீர்த்தன் மேனியுஞ் சேயிழை மேனியும்
பார்த்த கண்கள் பறிப்பரி தாமென்பார். (௫௮)

அண்டர் நாத ரழகினுக் கோர்குறை
கண்ட மீது கறுப்புள தாலென்பார்
வண்டு வார்குழன் மாதெழில் பார்க்கினு
முண்டு சிறறிடை யாற்குறை யொன்றென்பார். (௫௯)

மண்ணின் மேறபுனன் மேல்வன்னி மாருதம்
விண்ணின் மேலடங் காவுரு மேவினர்
பெண்ணின் மேலவள் பேரெழில் காணவோ
கண்ணின் மேலொரு கண்படைத் தாரென்பார். (௬௦)

சங்கு சோர்வதுந் தாழ்குழல் சோர்வதுந்
தொங்கன் மேகலை சோர்வது நோககலா
ரங்க ணுனெழி லாரா வமுதினை
நுங்கு வாரென நோக்குவர் நோக்கினுல் (௬௧)

காய்த ரும்பிறை மாமுடி காட்டியே
மோய்த ரும்பெரு மோகத்தை நல்கினர்
சாய்த ருந்தொடி கொண்டனர் தக்கவோ
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தைசொல் லாரென்பார். (௬௨)

சுழிகு லாமுந்தித் தோகையனை னீர்கமைக
கழிவி லாதுயிர் காத்தரு மோனமோ
விழியி னூன்மத வேளையும் வென்றுளார்
மொழியி னுறசக மூன்றுமவெல் வாரெனபார். (கூ௩)

தூய சோதி யருள்சுரக கினறகண்
காயு மோவிவர் கட்டெழில் காணவே
போய மாரன் பொருமையின் மாய்ந்தனன்
வேயுங் கண்ணழல் வெந்தமை போலெனபார். (கூ௪)

ஆர மாதவஞ் செய்ய வயர்கின்றோம்
வீர மாதவிர் வெம்புயத் தண்ணலைச்
சார மாதவன் றங்கைகற் கங்கைபோற்
சேர மாதவஞ் செய்திலம் யாமென்பார் (கூ௫)

நுதலைக் கண்டு நடுங்கிய கூன்மதி
மதலைத் தார்முடி வந்தெமைக காயுமான்
முதலைச் சேர்ந்து கலுழலை மோதடனம்
விதலைப் பாநதள் விளைத்தமை போலென்பார். (கூ௬)

வஞ்சி கைவளை போம்வழி மறறுமோ
ரஞ்சொ லாளை விஞவ வவளுநதன
னெஞ்சு போம்வழி தேடவு நேடிப்போய்த்
துஞ்சல் போக்கிதின் றுளொடு சொல்லுவார். (கூ௭)

போது சாநதமும் பூரண கும்பமு
மாதர் தாங்குபொன் மாடம்பு காமலே
மீது நாதனை யுகைகொடு வீதிபோ
மீது மால்விடை யென்பது மெய்யென்பார். (கூ௮)

அஞ்ச லென்ற கமலமெய் யாரருட்
கஞ்ச மாம்பொருக் காட்சியைத் தம்மன
முஞ்ச லாட வுமகமெக் கென்னவே
விஞ்சு பூசல் விளைத்துநிற பார்சிலர். (கூ௯)

அகிலுங் கோதையா ராயிர கோடியர்
துகிலு மாரமுஞ் சோர்வது கண்டுநீர்
முகிலுண் கூந்த லொருததிமுன் னேகுவார்
நிகில நாதர்க்கு நீதியி தோவென்பார். (எ௦)

பரவு மால்வரை வீதியிற் பாவைமார்
சுரத வாள்விழி வண்டினஞ் சூழ்வர
விரத யோகர் விழித்தும்பி யார்தலால்
வரதர் மேனி மதுததிரண் மானுமே. (எக)

வேறு

உரகர் தானமுங் கீழ்ப்பட வெண்மர்வா மூலகமுந் திகைத்தேஙக
விரவி மாமதி புகர்குரு வாதிய ரிடங்கள்கோ ளிடமாக
விரவு கின்னரர் தந்திரர் வாழிடம் வீணையெய் திடவோங்கிப்
பரமர் மாமணப் பெருககொடும் பொலிந்ததாற் பனிவரை வளமூதூர்.

விந்தை வானவர் வருதலாற் பவனமும் வெறுக்கையெய் திடவாணி
யந்த ணாளனுங் கணத்தொடு வருதலா லவனுல கலரெய்தப்
பைந்து ழாயனு மகமலையு மேவலாற பாற்கடல் சலமேவ
நந்தி நாயகன் வருதலாற் கயிலையு நணிவிளர்த் ததுமாதோ. (எ௩)

மேவு விஞ்சைய ருலகமென் பார்சிலர் விரிஞ்சன்வா மூலகென்பார்
தேவ லோகமா முலகமென் பார்சிலர் சிவபுர மிதுவென்பார்
தாவி லேழுட னேழுமே ருலகமுந் தந்ததிந் நகரென்பார்
யாவு மீன்றவ டனைனயீன் றருள்பதிக் கிதுகொலோ வரிதென்பார். ()

வேறு.

பூதர் சஙகமும் வானவர் சங்கமும் புவண
நாதர் சங்கமு முருத்திரர் சங்கமு நான்காம்
வேதர் சங்கமு மாமுகிற் குலத்தொடு மிடைந்த
மாதர் சங்கமா மின்னொடும் பொலிவன மறுகு. (எ௫)

கொடிக ளும்பெருங் குடைகளு நிரைத்தகோ வேந்தர்
தொடிக ளுந்திரண் முடிகளு முகுத்தபொற் சுண்ணப்
பொடிகள் சிந்திட மிடைசலச் சேறுகால் புதைந்து
பிடிக ளுந்துடி யடிகொளுங் களிறொடு பிளிறும. (எ௬)

தெருவ டங்கலாப் பெருந்திர ளாகினுஞ் செகத்தோர்
பொரு வினைப்பயனை பொருந்திடு நியதியே போல
மருவு ஞாயிலின் றிருக்கடை நெருக்குற வருவோர்
பெருமை கீழ்மையி னமைத்திடு நந்திகைப் பிரம்பு. (௭௭)

குன்று ளார்திசை வேந்தரு நாரியர் குழாமும்
வென்றி மாலய னுருத்திர கணத்துமே லவரு
மன்று ளார்மழ விடையுமா முனிவரு மல்லா
னின்று ளாரபதம பெயர்த்திலர் மறுகெலா நிரம்பி. (௭௮)

தவமு னிக்கண மாசிலை தருப்பைநீர் தெளிப்ப
வவர்தி ருக்குல மாதர்நீ ராஞ்சன மமைப்பத்
துவச நறகுட மணிகொடி முரசுபூந் தோட்டி
கவரி தீபமா மெண்வகை மங்கலக் கலங்கள். (௭௯)

எண்கு லக்கிரி மடந்தைய ரிவைமுறை யெடுப்ப
வண்க ருப்புர தீபமோர் மேருமால் வரையிற்
பெண்கை யிறகொடு வலஞ்செய்த தெய்வதப் பிணாக்கள்
கண்க ளிப்புற வேந்துமா லத்திகள் கஞல, (௮௦)

வேறு.

முருகையார் தழையா னீரான் முதுவரைத் திரிகூ டத்தி
லொருகையாற் பதம்பூ சித்த வுயர்கய கருண னென்பா
னிருகையாங் கமலம் பற்றி விடையினின் றிழிந்து நந்தி
தருகையா லமரர் மோலி சாத்துபா துகைதாள் சாத்த. (௮௧)

இடம்வல மயன்மால செங்கை பற்றிமுத் தொழிலுக் கென்று
முடைமைதோன் றிடவ சுககள் சுவத்திக முரைப்ப மாதர்
நடைபடம் விரிப்ப வானோர் நாண்மல ரிறைப்பச் சென்றார்
வடவரை வளைத்த வள்ளல் பணிவரைக் கோயில் வாயில். (௮௨)

ஈசனை மருகா வெய்த வேழுல கீன்று டன்னை
வாசமா மகவாப் பெற்று மாபெலாம புனிதம் பெற்றா
ளாசறு புனலா லண்ண லடியிணை விளக்கிச் செய்யும்
பூசனை நீரா லுள்ளும் புறத்தினும் புனிதஞ் செய்தாள். (௮௩)

அந்நிலை கடந்து போகி யாயிரம் பவளச செஙகாற
பொன்னின்மண் டபத்து நாப்பட் புருடாா கத்தின வேதி
மன்னுபொற பதும ாாக மடஙகலா சனத்தின் மேவிய
பன்னெறி யமார் போற்றப் பாஞ்சுட ரிருந்தார் மன்னோ. (அச)

இருந்தபின் பிரமன் மாமா லிந்திர னெழிற்கூர் மாண்ட
வொருஙகம ாாட கேச னுருததிரர் முதலோர் யார்க்கு
நெருங்குபொற றவிசுந் தூசு நிரைததகம பலமு நாதர்
தாந்தா மிருககை காட்டித தடஙகணு லருளிச செய்தார். (அரு)

பாருளார் விசும்பி னுள்ளார் பாதலத துள்ளார் பாா
மேருவா ரிமய மாதி வெற்புளாா புவன வேந்த
ராருளா ரவர்கட கெல்லா மண்டப மமைந்த தம்மா
சேருவார்க் கெல்லா நாதர் திருவடிக் கமலம் போல. (அசா)

வேறு

மன்ற லினகுழு நிறைதலாற ருழ்ந்தது வடபெருந் திசையாவு
நின்ற தெக்கணம் வானுற வுயர்ந்தது நெளிந்தன னுரகேசன்
றென்றி சைக்கடல் வடதிசைச் செழுந்தது திகைததது வடமேரு
மென்ற ளிர்க்கரம் விதிர்த்தனள் பார்மகள் வெருவின வுலகெல்லாம்.

மனிதர் மாதவ முனிவர்பா லுரைததிட மாமுனி வரரேகிப்
புனித வானவர்க் கியம்பவா னவரெவரிப் போந்து பொன்னுலகாளு
நனிகொள் வாசவற குணர்ததிட வாசவ னன்முகற் குரைசெய்ய
வினிய நான்முகன் மாதவற் குணர்த்தின னெழுந்தன ரிருவோரும். ()

உவண யூர்தியுந் திசைமுகக் கடவுளு மும்பருந் திரண்டேகிப் [மற்
புவன மூன்றுமோர் பொருப்பின்மேற படர்தலாற் புவிபொறை யாற்று
கவன மேகொடு வடதிசை தாழ்ந்துதெக கணதிசை மேலாகிப
பவன நோக்கிய தெனவுயர் கயிலையம் பரமர்பா லறிவிததார். (அகூ)

உம்பர் யாவரு முறையிடு தலுந்திரு வுளததிடை யருள்கூர்ந்து
கும்ப சம்பவ முனிவனைத திருமணக் குழாததிடைக் குறிப்பாக
வெம்பி ரான்றிருக் கடைக்கணு ேநாககலு மிறைஞ்சின னெழுந்தேகிச்
சம்பு நாயக சரணென நின்றுவாய் புதைத்தனன் செவிதாழ்த்து. (௯௦)

தாழ நின்றெது பணியென்ப பரவுவான் றனிமனங் களிதூங்க
வாழ்பெ ருங்கட லமுதுகுத தெனத்திரு வாயமலர்ந் தருள்செய்வார்
சூழ்பெ ரும்பதி னல்வகைப புவனமுந் தொக்கபே ரவைகாட்டி
யேழ்பெ ருங்கட லெழுபெருந் தீபமு மெடுத்துமே விசைக்கினுர் ()

மகர வாரிதி நடுவுறை மரகதலம் வளைந்தநா வலந்தீபம
பகரு மாடகக் கிரியொரு பாய்மரந் துருவசக் கரம்பாயல
சிகர வெண்குலக் கிரிகளு நங்கூரத திவிசை நல்லாது
திகரில் பலவுயிரத் தொகைகளே வகைபெற நிறைந்திடும் பலபண்டம.

மன்றல் சேர்பெரு மங்கலக குழலினுன் மகிதல மெனுநாவாய்
தென்றிசைபபுற முயர்நதிட வடதிசை சென்றுதாழ்ந ததுபாராய்
நின்று நீள்கட லமிழ்ந்திடா தினிநிலை நிறுததுதற் கியாம்வேண்டு
மின்றி யெம்மையே யிடைவிடா துளத்தினி லிருத்திய நீவேண்டும். ()

சந்தி ராதித்தர் வலம்வரு முலகெலாந் தழைத்திட மனைவாழ்வு
மிநதி ராதியர் சுவாக்கமு நிலைபெற விமயமீன றருண்மாதை
மந்தி ராகமப் படிமணஞ் செயமனம் வைநதநம பொருட்டாக
நந்தி ராவிட முனிவநீ தென்றிசை நயப்பொடுரு செலவேண்டும். (௬௪)

வேறு

சென்று நீதெக்கணபான மெலிவகற்றித் தென்மலைக்கே செறிந்து வாழ்தி, துன்றுகதிர் முதலவானோ நெறிசெலுத்தி மேருவில்வாழ் துருவன் போல, வென்றுபரம் பரனருள வேறுவிண் ணப்பமென விறைஞ்சி யேத்தி, யொன்றுதமிழ்க குறுமுனிவ னிரண்டுவரம் வேட் டருளா லுணாததுகின்றுன. (௬௫)

முன்னதுநீ யிமயவரைச் செல்விதனை மணம்புரியு முறைமை காணப், பின்னதுநின றிருநடனங் காணவெனு மாசையினுற் பெரிது காலம், பொன்னசலத் திருந்துதவ மியற்றியொரு காட்சிபெறப் போந் தே னிபபா, வினனமுமொன் றுளதாக விரண்டுமெனக் கெய்திடுநா ளெந்நா ளென்றுன். (௬௬)

பணகவரை னாலுடையார் குறுமுனிபா லருள்கூர்ந்து பரிவா னோக்கிக்
கனகவரை யாயிரயாண் டுதவுபல லூருண்டிற் காமக் கோட்டி

சனகவரை கொடுக்குமந்தத தவப்பயனே யோராண்டு தனிலேநல்கு
மனகவரைத் தெககணபாற கேதார முதலுளவென றருளிப் பின்னும்.

தெனபாலி லொருதலதனுக கோடிநா ளுதவுபலன சிறிதுநாளின
முனபாககொடுப்பதொரு தலமுளதங கதுபிறர்கரு மொழியோநம்பா
லன்பாக வினவுமவாக் கருள்செய்வோ மெனவுரைப்ப வருளாயென்று
மின்பாவுஞ் சடைமுனிவன் பாதமலர் சூடிநனும் விளம்பா நின்றார். ()

பொன்மலைகதுங கயிலையெனும் வடமலைக்குந் தென்மலைநின்
பொதிகை வாசத, தெனமலைகரு வடமலைநந் திரிகூடத் திருமலைமேற்
செம்பொன் ஞூட்டு, மினமலைகரு மணிகொழிக்கும் வடவருவிக் குற்றா
லம் விபுல மீன்ற, நின்மலைக்கு மெமகருமொரு பொதுத்தான மூவரு
க்கு நியமத தானம். (௯௯)

புண்டரிகத் தயனுரைப்ப வத்தலத்துப்புரந்தரா தியர்கள்போந்து,
மண்டுபெருந் தவம்புரிந்து மாருத பாதகங்கண் மாற்றுந் தானம், விண்
டலதோர் மகிதலத்தோர் வினைதீர்க்குங கஙகைவினை தீர்க்குந் தானந்,
தண்டமிழ்ச்சொன் மாமுனியே தருமமொனறு கோடியெனத் தழைக்
குந் தானம் (௱)

செல்வம்வேண் டினர்க்கருளத திருநமைக்காத் திருப்பதறை
செங்கண் மாலுங், கல்விவேண டினர்ககருளக் கலைவாணி யுறைதலிறை
கமலத் தோனும், வெல்விசையங் கொடுப்பதறகுக் கொற்றவையு மகப்
பொலிவால் வேள்வி வேநது, நல்வடுகச செய்மலுஙகாத் துறைதானந்
தமிழ்ச்சுருதி நடிககுந் தானம் (௱க)

முததநகை யாமகளிர் முலைததடத்து வாருவர்கண் முயங்குந்
தோறு, முததரிகந் துயல்வருவா னவாபுயத்தி லவர்முலைக்கோ டிழக்குந்
தோறு, மித்தலத்தின மகிமையெனக களிகூர்ந்து திசைநோக்கி யிறைஞ்
சுந் தானஞ், சித்தர்சா ரதரியக்சர் கின்னரர்கிம் புருடர்தவஞ் செய்யுந்
தானம். (௱உ)

பந்தாடல் கழங்காடல் கற்பகப்பூம் பந்தரிடைப் பசும்பொன் னூசல்
வந்தாடல் கஙகைநதி விளையாடல் பூங்காவின மலர்கொய் தாட
லிந்தாடன் முகமலரை விந்திரனோ டாடுதொறு மிந்தி ராணி
சந்தாடன் முலைதடிப்ப விதழ்துடிப்பப் பாடியசீர் தழைக்குந் தானம்.

வேறு

கலைபெருங் கடல்க ளெல்லாங் கருநதினி லடக்கிக் கைபி
லலைக்கட லடக்கி நம்பா லருட்பெருங் கடலி லாடு
நிலைக்கட முனிவ கேண்மோ நின்மலப் பனையும் யாமுங்
கொலைக்கட கரிசெய் பூசை கொண்டினி திருக்குந் தானம். (௱ச)

அங்கர்க் கணியா யூழி யாழிதாங் கெயிலா யோங்கு
முன்னதத திரிகூ டத்தி லுததர பாக மாக
நன்னர்சித் திரப்பூங் கங்கை நமதரு ளாகத தோன்றி
முன்னின ரெவர்க்கும் பாவ மோசனஞ் செய்யா நிற்கும். (௱ரு)

தேனமர் திரிகூ டத்திற் சித்திர நதிதோய் வார்க்குத்
தானமுந் தவமும் வேறு தருமமுஞ் செய்ய வேண்டா
ஞானமும் புகழுங் கல்வி நலங்களும் பொருளு மெய்தும்
வானவர் பதமும் வேண்டும் வரங்களும் கொடுக்கு மாதோ. (௱சு)

உத்தர முகம தாக வுயர்திரி கூடந் தோன்றுஞ்
சித்திர கஙகை நம்பாற் றிருமணங் காண வேண்டி
யித்தலை போந்த தங்க ணெய்துதற் கருளு கின்றே
மத்தலை யகநீ ராடி யருந்தவம் புரிதி யென்று. (௱எ)

வேறு.

வேடனொரு பன்றிதொடர்ந் தொருதுறையில் வீழ்ந்துபெற்ற வீடு பே
றேடருமெய்த் தலமூர்த்தி திரிகூட வடவருவித் தீர்த்தஞ் சத்தி [றாக
பீடமகி மையும்வேதக் குறும்பலா மானமியமும் பிறவு நாளு
மாடல்பெறுஞ் சிற்பொதுவி னதிசயமுந் திருவாக்கா லருளிச் செய்து.

ஓதியபே ருலகனைத்து மொடுக்குமுறை யொடுங்கியநா ளொடுங்கா
தாகி, நீதிபெற நமதருளா னின்றபுடார்ச் சுனபுரத்து நின்றி யாமே,

சோதிபெறு திருமுகமா யிரம்படைத்துத் தரும்புவனத் தொகைக ளெல்லாம், போதிலுறை யயனாகி வகுத்தருளித் திருமாலாய்ப் புரக் கின் றேமால். (௱கூ)

மாலாகி யிருக்குங்கமைப் பணிந்துசிவ வடிவாக்கி மகுட மென்னு நூலாதி யாகமத்தாற பூசைசெய்து நுவலுமணக் கோலங் காண்டி மேலான திரிகூடச சாரலிடை யைஞ்ஞூறு வேள்வி செய்து நாலான மறைபரவு நமபெருஞ்சித திரசபைக்கே நடனங காண்டி. ()

மூந்தமலை யொடுநாமு மினிதுறைபுங குறறால முறையிற போற்றிச் சந்தமலைத் தடங்கோட்டி லுறைதியென வருளுதலுந் தம்பி ரானை வந்தமலைக் கடலடக்கு மலர்கையாற் பரவிநின்று வரம்வே றொன்று விந்தமலை வாதாவிக் கிடந்துடிப்ப வலம்புரிந்து வேண்டிப் பின்னும் ()

தொழுதுபுனல வேண்டுதலும் பொன்னிநதி சென்னிமதித் தொடையார் நல்க, வொழுகுநிறைப் பெண்டகைமா ராண்டகைபின் றனித் தேக லுரித்தோ வென்றாள, கெழுதகைநம் மண்பணிவ னிருவினைவென றவனைனமே கிளப்ப மீளும், பொழுதுகுறித் தருளுகெனப் புவியில வன் கைகாட்டும் பொழுதே யென்றார். (௧௧௨)

நம்பரருள் கொண்டுவிடை கொண்டேகித் தென்புவியி னவைகண் மாற்றிக், கும்பமுனி தண்பொதியந் தென்பொதிய மாமலைமேற குறுகுங் காலை, யும்பர்வட திசைபோலத் தென்றிசையு மொத்ததுகோ வணத்தா லோர்நா, ளெம்பெருமா னமர்நீதி யுவந்தேறு மொருதுலையி னிருந்தட் டேபோல். (௧௧௩)

வேறு.

ஒருதிண்புவி கோணற நிறறலி னுமப ரெல்லாம்
வருநம்பனை மாலிம யத்து வணங்கி யாத்தா
ரிருமங்குலி ஞெதியை யோதிய ரீன்ற பொன்னைத்
திருமங்கையர் பொற்பினை யொப்பனை செய்வ தானார். (௧௧௪)

அகிலாண்டமு மீன்றழ குக்கழ காகினாளைத்
திகழ்பேரெழி லுக்கெழில் செய்யவள் செய்ய நேர்ந்தா

ளிகமேனுறு பேதைத்தமை மாதரிபறகை யாலோ
சகமேலவள வுககள வாரவை டனமை மேதாநேதா. (ககரு)

ஆலத்தை யவர்க்கமு தாக்கி யகண்ட மெல்லாஞ்
சாலப்பொரு மங்கல பாக்கிய நைய லாட்கு
சோலைத் திருமேனியை மங்கல மேலங் கொய்யப
காலத்தினை முனொணரிய பூசைக டனமை மைந்தாள். (ககசா)

கங்கைப்புன லாட்டி மணிக்கலை சீறு சாத்தி
யங்கைத்திரு மாமலர் செய்த வருந்த வத்தான
மங்கைக்கணி செய்வது போன்மலர் மாம டந்தை
செங்கைப்பல செம்பொ னணிக்கணி செய்வ தானாள். (ககஎ)

காராடு கருங்குழ லாகிய சங்குன் மீதே
தாராகண மொய்த்தத தெனப்பல தார்கள் சூட்டி
யோராடிய கொண்டலின் மின்றனை யிட்ட தேபோற்
சீராடு தலைப்பணி புத்தி திருத்தி னாளே (ககஅ)

கருமைக்குழல் விண்டுளி நுண்டுளி காட்டு மாபோற
பருமுத்தணி தொங்க லசைத்தொரு பட்டம் வீக்கி
யொருமைப்பிறை மேலிரு பானு வுதித்தன் மான
விருமைத்தில தந்திரு நெற்றியி லிட்டு மாதோ. (கககூ)

குமிழ்முத்த மணிந்தனள் கொவ்வை முகிழ்க்கு முத்தி
னமரத்தவ மூசியி னிறகுமோ ராரமேபோற
கமழ்பொற்குழை யிற்குழை சாத்தினள் கால நீல
முமிழ்கட்கட விறபுடை பாய்சற வொத்து லாவ. (கஉ0)

வயிரப்பணி தங்கிய கொப்பு வயக்கு கினமுள்
பயிலபொறகுழை யூடுரு விக்குழல, பாய்கண் வாளி
கயிலைத்தனி நாயகா சிந்தை கவற்று மென்றே
வெயிலைப்பொரு வாளி தனைப்பொரு மென்று தாணே: (கஉக)

வருமங்கல நாணணி மல்கு வலம்புரிக்கே
திருமங்கல நாணணி தாங்கம தாணி சேர்த்தித்

தருமங்கல மான தடங்கை தனைத்தி னருகும்
பெருமங்கல மாகட கஞ்சரி சங்கு பெய்தாள் (௧௨௨)

மதர்வைத்த விழிப்பொரு காரை வலஞ்செய் கார்போ
லாகநிகரெழு நஞ்சென வஞ்சன மொன்று தீட்டி
விதுவைத்தன வெள்ளி வளைக்கு முகிழ்த்த கஞ்சங்
கதிர்வைத்து விரித்தன பொற்கணை யாழி யிட்டாள். (௧௨௩)

எழுமுத்தலை மீனுறை முற்றுவ தின்றி முற்றுச்
செழுமுத்த முலைத்துணை முக்கணார் செவ்வி யெய்தக்
கெழுமுத்தவ மெய்தின வொன்று கிளர்ந்து பைம்பூண்
முழுமுத்த மிடற்றினை முத்தணி யாரமிட்டாள். (௧௨௪)

பொருதுன்றின முலைத்த கரும்பொடு வல்லி போல
முருகுந் தொயில் குங்கும மானமத மொண்டு தீட்டிப்
பருமப்பெரு மேகலை தந்து பணிக்க லாப
மருமென்கலை சுற்றி மருங்குலை வாட்டி நின்றாள். (௧௨௫)

போதுங்கல னுந்திரு மேனி பொதிந்து நின்றீ
ரேதின்று செயுங்கொன் மருங்கென வேங்கு மாபோற்
பாதங்கள் புலம்பு சிலம்பொடு பாத சாலங்
கீதம்பொலி கிண்கிணி தண்டை கிளர்த்தி யிட்டாள். (௧௨௬)

வேறு

பொருப்பினுக் கரச னீன்ற புனைமலர்க் கொம்ப னாளை
யருந்ததியால் வலங்கொண் டேகி யணிமணிக் காப்புச் சாத்திக்
கருப்புர தீபஞ் சுற்றிக் கண்ணெச்சில் கழித்து நின்று
டிருப்பதம் பரவி முனமே திருப்பதம் பெற்ற செல்வி. (௧௨௭)

முனிவர ரெழுவர் போந்து முகூர்த்தம்வந் துற்ற வாற்றுற
பனிவரை யரசை நோக்கிப் பாவையைக் கொணர்வா யென்ன
நனியவ னருளாற் போந்து நளிர்வரைக் குலத்து மாதர்
புனிதநா யகிமுன் கூறப் பொருக்கென வெழுந்தாண் மன்னோ. (௧௨௮)

செல்வியு மதுர வாணி தேவியு மெழுந்து போற்றி
மெல்விரற் றளிர்க்கை யேந்த வியன்வல மிடப்பால் பற்றி

யெல்விரி காலை மாலை யேத்துவார் தமக்கே செல்வங்
கலவியுங் கதியு நல்குங் கரதலத் தியற்கை காட்டி. (கஉகூ)

அலத்தக முறுத்த தாளி லயிராணி மலர்க டூவப்
பலப்பல சிலம்பு தண்டை பயப்பயப் பயவென் றார்ப்பத்
திலகத்தமை தூசு தாங்கச் செயமகள் மருங்கு காப்ப
நலத்தகுங் கன்னை யாதி நங்கையர் கவரி காட்ட (கஙo)

உருப்பசி களாஞ்சி தாங்க யோகினி யடைப்பை யேந்த
விருப்புறு நடைப்பா வாடை மேனகை விரிப்ப யாண்டும்
பருப்பதக் குலத்து மாதர் பணிகளி தெறிப்ப வேதந்
திருப்பலாண் டிசைப்பத் தெய்வச் சிலதியர் சுண்ணந் தூவ. (கஙக)

கின்னர மகளிர் பாடக் கிரியர மகளிர் வாழ்த்தப்
பன்னகர் குலத்து மாதர் பன்மணி விளக்க மேந்த
வன்னமென் பெடையு நாண வணிமலர்க் கொம்பர் நாணப் [றாள்.
பொன்னிளங் கொடிபோ லொல்கிப் பொருப்பிளம் பிடிபோற் சென்

குலத்திரள் கொங்கை காட்டக் குணத்திரள் வடிவு காட்ட
நலத்திரள் சுமந்து தொய்யு நாண்மலர்க் கொம்பு போல
நிலத்திடை யிறைஞ்சி யேகி நீளரித் தவிசி லெம்மான்
வலப்புறத் திருந்தாள் வல்லி மதியுடன் விதிசேர்ந் தென்ன. (கஙங)

மணபெற்றார் சுவர்க்கம் பெற்றார் வரைபெற்றார் திரைகள் பெற்றார்
விணபெற்றார் புவன மூன்று மிகப்பெற்றா மகப்பெற் றாரிற்
பெண்பெற்றார்க் கெய்தாப் பேறு பெற்றன னிமய வேந்தன்
கண்பெற்றா ரன்று பெற்றார் காட்சியாற் பெறும்பே றெல்லாம். (கஙச)

இன்னண நிகழு மெல்லை யிமயவெற் பரசி மேனை
மின்னனூர் தசும்பி லேந்தும் விசும்புதோய் கங்கை நீராற்
சின்னவெண் பிறைசேர் மோலித் தேவனெம் பெருமான் கஞ்சப்
பொன்னடி விளக்கிச் சாந்தார் பூவினற் பூசை செய்தாள். (கஙரு)

அந்நிலை யிமய வேந்த னருந்தவக் கொழுந்தின் செங்கைக்
கனியம் புயத்தை முக்கட் கருணையங் கடலின் பாணி

மன்னுற வமைத்துப் போற்றி மங்கலச் சொல்லால் வாழ்த்திப்
பன்னெடும் புவன வாழ்க்கைப் பயிர்தழைத் திடநீர் வார்த்தான். ()

முழங்கின முரசு பேரி முழங்கின துடிதடாரி
முழங்கின சுருதி வேத முழங்கின பணில நாத
முழங்கின முனிவ ராசி முழங்கின நடன கீத
முழங்கின குரவை யோதை முழங்கின திசைக டோறும். (க௩௭)

ஆடினர் பவுரி மேன்மே லார்த்தனர் சிரமேற் செங்கை
கூடின ரனந்தா னந்தத் துறைபடிந் தாடி யாடிப்
பாடினர் பரமகீதம் பரவின ரழியா வின்பந்
தேடின ரகில நாதன் றிருமணங் கண்டோ ரெல்லாம். (க௩௮)

தாமரை யுழவன் வேதச் சடங்கெனுந் திரளேர் பூட்டி
யோமநன் னிலஞ்செய் யாக வுயர்திர வியங்கள் வித்திக்
காமரு தேனு நெய்யாங் கமழ்புனல் வார்ப்ப வார்ப்ப
மாமகப் பயிராஞ் செந்தீ வலஞ்சுழித் தெழுந்த தன்றே. (க௩௯)

குணின்முர சியம்ப வொற்றை வலம்புரி குளிற வாணி
துணைவனே சடங்கு செய்யச் சுருதிமங் கலநாண் சாத்தி
யிணையிலி முக்க ணெம்மா னிமயமான் மலர்க்கை பற்றி
மணநிறை கோலங் காட்டி வானவர் வாழ்த்த நின்றார். (க௪0)

பிலத்துறை வேந்த னோரா யிரப்பெருந் தீப மேந்த
மலர்த்திரு மகள்கொண் டாட வாணிமங் களங்கள் பாடக்
குலக்கிரி மகள்பின் னேகக் கொழுந்தழல் வலங்கொண் டேகி
நலத்தகு பொரிக டூவி நயம்பெறு வேள்வி யாற்றி. (க௪க)

செப்பொடு பணைத்த கொங்கை திருப்புயங் காணுந் தோறுங்
கொப்பொடும் பொருவாட் கண்ணாள் குலத்தொடு பணைப்புக் காட்டக்
கைப்பிடித் தருளுங் கையாற் கால்பிடித் தம்மி சேர்த்தி
மெய்ப்புகழ் வசிட்டன் றேவி விண்ணிடைப் பரவக் காட்டி. (க௪௨)

மருமலர் விதான வேள்வி மண்டபங் கடந்துள் போகித்
திருமணை வரையின் மேவித் தேவியுந் தாமு மாக

வருமணக் கோலக் காட்சி யருளிவீற் றிருந்தார் மன்னோ
கருதுவார் கருதும் வண்ணங் காட்சிதந் தருளும் வள்ளல். (௧௪௩)

வருக்கையின் சுளையும் பாலும் வாழைமென் கனியும் பாகு
மருத்திமாம் பழமுந் தேனு மமிழ்தெனத் திருந்தி யனபாற்
பருப்பதத் திறைவன் செம்பொற் பாசனத் தமைப்ப நாதர்
திருக்கைதொட் டுவந்தா மென்றார் செகமெலா நிறைந்த தம்மா. (௧௪௪)

வாசனைச் சுகந்தம் பன்னீர் மணங்கெழு தெய்வச் சாந்த
மீசனெம் பெருமான் முன்ன ரியற்றின னுவப்பப் பின்னர்ப்
பாசன நிமல சேடம் பரிசனத் தவர்க ளேந்தத்
தேசன தருளா லுய்த்தான் றிருமணக் குழுவுக் கெல்லாம் (௧௪௫)

நிமலர்பாற் கழித்த சேட நின்மல வுணவைத் தேவ
ரமரர்கோன் முனிவர் பூத ருருத்திர ரயன்மா லாதி
யிமவரைக் கிறைவன் மேனை யேனைய சுற்றத் தாருந்
திமிலமுற் றருந்திச் சென்னி தெளித்தனர் களித்தார் மன்னோ. (௧௪௬)

சொல்லற நின்றோர் வீறுந் துறவறத் திருந்தார் பேறு
மில்லறம் புரிவார் தம்பா லியைவதா விருமை யார்க்கு
நல்லற மெனவே வானு ஞாலமுந் தெளியக் காட்டி
மெல்லற லனைய கூந்தன் மணந்துவீற் றிருந்தா னெங்கோன். (௧௪௭)

மாமனூர் பரவத் தெய்வ மலையாட்டி மகிழ வைகிச்
சோமனூர் புனைந்த வேணித் தூங்கனூ ரமரர் வேண்டக்
காமனூ ராவி மீட்டுக் கவுரியுந் தாமு மாகப்
பூமனூ ரணனும் போற்றக் கயிலையம் பொருப்பிற் போந்தார். (௧௪௮)

திருப்பொலி மழுவா ளங்கைச் சிவபிரான் கயிலை மேவி
மருப்பொலி குழலுந் தாமு மடங்கலா சனத்து வைகி
யுருத்திர ரயன்மா லாதி யமரர்மா முனிவர்க் கெல்லாம்
விருப்பொடு சிறப்பு நல்கி விடைகொடுத் தருளப் போந்தார். (௧௪௯)

கயிலைமால் வரையின் மேய கண்ணுதற் கருணை மேகஞ்
சயிலமின் னொருபான் மேவித் தண்ணளி பொழித லாலே

பயிலவன வூர்வ நிற்ப பறப்பன நடப்ப வாதி
யுயிரெலாம பயிரா யீரே மூலகெலாந தழைதத மாதோ. (௧௫௦)

மவுனநாண் மவுன மூறறுா மடநலைதயை மணந்த ஞான்றே
பவனமேல் விணமேன் மணமேற பாநதபா தலமேன் மறறைப்
புவனமே லுள்ளோ ரெலலாம் புவனபோ கஙகள் பெற்றார்
சிவனது செயலே யல்லாற செயலுணடோ வுலகுக கெல்லாம். (௧௫௧)

சூரிறு லலக்க ணெய்தித துயரபெரி தாற்று ராகி
மேருவின் மறைநது வைகும விரிஞ்சன்மான முதலாம் விண்ணோர்
காரியல் கண்டத் தண்ணல கயிலையின் முறையிட் டார்க்கு
நேரிழை யொருபால் வைகு நின்மலன கருணை கூர்ந்து. (௧௫௨)

மூந்திரா சியமு மாக மூவிரு முகமாய்த தோன்றிச்
செந்தழற பொறிக ளாறு தநதனர் மீதவ ருய்ய
வந்தமாப் பொறியைக காறு மஙகியுங் கங்கை சேர்பப
வுந்துவா னதிகொண் டேகிச் சரவணத் துய்த்த தன்றே. (௧௫௩)

இமயமேற் சரவணப்பூந் தடத்தினி லெயதி வாசக்
கமலமேற் பொறிக ளாறுங் கண்ணுத லருளி னாலே
யமர்தரு குழவி யாறா யாறுமீன் முலைப்பா லுண்டு
தமரநீ ருலகும் வானுந தழைத்திட வளருங காலை. (௧௫௪)

எந்தையா ருடனபூ வாவி யெய்தினு ளிமயச் செலவி
மைந்தரென் றெடுப்ப வாறு வடிவமும் படிவ மொன்றா
யந்தமார் முகஙக ளாறா யமபிகை முலைப்பா லுண்டு
கந்தவே ளெனப்பேர் கொண்டு கயிலையின் வளர்நதான் மன்னோ. (௧௫௫)

அன்னவ னண்ட கூட மலைதகெழு தசர்மேற லாவி
நன்னவ வீரர்சூழ மேடமேன் ஞாயி றென்னப்
பொன்னமர் பொருபபும் பொன்னுட் டிறைவனும் புத்தேள் யாரும்
வெந்திடக் கதிர டாதது விதிசிறை யமைதது மாறறி. (௧௫௬)

மிறைபுரி கொடுஞ்சூ ரிட்ட விண்ணவர் சிறையை மீட்பான்
முறையிடு மகவா னாதி முதலவர்பா லிரஙகி முககட

கறைமிடற றண்ண லேவக் கண்களா யிரத்தோ னான
சிறைமயி லூர்ந்து செந்தீச் செல்வனாஞ் சேவ லேந்தி (௧௫௭)

உருத்திரா கொடுத்த தானை பதினொரு காத்து மோங்க
வருத்தியா லகில நாத னருளும்வே லொருகை தாங்கிக்
கிருத்திமத் தானை வெள்ளங் கிளாதாத துணைவர் சூழ
மருத்துவர் முதலோா கோயகரு மருத்துவ னெனவே போந்து. (௧௫௮)

வன்கடல் சுவற்றிக குன்ற மெறிந்துவல் லசுரர் சேனைத்
தென்கட லணைத்துஞ் செவ்வேல வடவனற கிந்து சூத
நன்கடல் புரிந்து வீழ்த்து நனிகட வுளரை மீட்டுப
பின்கடன் மிசையோர் பானுப பிறையுட னுதித்தா லென்ன. (௧௫௯)

மரகதக் கலாப துங்க மணியணி விழும யூரக
குரகத முகைத்து வெண்பாற் குக்குடத் துவச மேந்திச்
சுரர்குழாத தேகிச் செந்தூர் துறையெழீஇத் திரிகூ டத்துத்
தரணிபீ டத்து நீஙகாத் தந்தையார் பாதம் போற்றி. (௧௬௦)

புரந்தரன் மகளை வெற்பின புள்ளிமான் மகளை வேட்டுப்
பரங்கிரி தணியன் மேவிப் பரவுகுன் றிடநதோ ருடி
வரங்கெழு கயிலை நண்ணிக் கநதவெற புறைதன் மான
வரன்றிரி கூடம் போற்றி யிலஞ்சியி லமர்நதா னையன். (௧௬௧)

தேவர்தந் தேவர் தேவன் றிருமணப் பொலிவீ தென்று
தாபதர்க் குணர்த்தப் பின்னுந் தமிழமுனி தென்பாற் சென்று
மேவரும் புதுமை யாவுந் தொகையுற விளம்பா நின்ற
யாவலின் விரிவா யெங்கட் கருளென வறைவான் சூதன். (௧௬௨)

இரண்டாவது திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் உ௧௪.

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானான சருக்கம்.

ஐந்துநூற் றிரட்டியுட னிருநா லண்ட மரசுசெயுஞ் சூர்மாய்ப்ப வடல்வேலேந்திச், செந்தின்மா நகரில்வரு குமர வேட்குச் செங்கண்மா லயன்றேவர் சபையி னூடே, விந்தைவான சுரர்குருவாய் புதைத்துப்

போற்றி விண்ணப்பஞ் செய்ததெனத் திருக்குற் றாலத், தெந்தைமால் வடிவுசிவ வடிவ மாக விருந்தருளு மகிமையெடுத் திசைப்ப தானை.()

கற்றாரும் பலகலை நூற கவிவல் லாருங் கதிபுகன்முத் தமிழுடையீர் கயிலைச் சாரன, முற்றாலி னுயர்ந்தகுறும் பலவின் மேவு முதலைப்போ லுயர்கருணை முதலு மாதிக, குற்றாலம போலுயர்ந்த தலமுளு சைவக் குறுமுனிபோன் மாதவனுந் திரிகூ டத்து, வற்றாத வடவருவி நிகர்க் குந தெய்வ வரைநதியுந திரிபுவன வரையி லுண்டோ. (௨)

மூவுலகும் பனிவரைமேன மொயத்த தாலே முதியதிசை தெற் குயர்நது வடபாற் றாழநத, பூவுலகின் பெருஙகோட்டந் தவிர்க்க வேண டிப் புரந்தரனமா லயன்முதலாம வானோர் சங்கம், யாவுமெதிர் நிற்கவுநீ போதா யென்ன வெமபிரான் பிறைமவுலித தம்பி ரானுந், தேவர்பி ரான றிருவாககா லருளிச செய்தான சிறியதொரு குறுமுனிவன் பெருமை யமமா (௩)

திரிகூட விரித்ததமிழ் முனிகருநா தன் மிக்கபுடார்ச் சுனபுரத்து மாலா மெம்மைப், புரிகூட முடித்த சடைப் பரம னுக்கிப் பூசைசெய்து வதுவைநடங் காண்பா யென்ன, வரிகூட வயன்றேடிக் காணொ ணாத வண்ணலார் திருவாக்கா லருளிச் செய்த, திரிகூட வரைநோககிச் சிநதை கூடச செய்தவமுங் கைகூடச் செல்லு கின்றான. (௪)

வேறு.

வரதனரு ளாலிமய மலைகடந்து கலைகடந்த மலைய யோகி
பரத னுறை கருமகண்ட மொன்பதுபா கத்திலெண்மர் பாக நீக்கி [ங்
விரதநெறிக குமரிகண்ட மாயிரம்யோ சனைக்குள்வந்து விசையத் தண்ட
கரதலத்து மணிவிளக்காக கவுஞ்சவரை யிருட்படலங் கடந்து போகி.()

எந்தைகும ரப்பெருமா னேவுநெடும் படைவேலா லிமைப்பி னீறுச் சிந்திடுகி யெனச்சாபம் வரைக்கமைத்துக குடுமிதொறுந்தெய்வச்சாபக் கந்தாஞ்சேர் கேதார வரையணுகிச் சிவபெருமான் கழலகள் போற்றி மைந்தனுந்தன் றேவியும்வாழ் விதர்ப்பநா டணைநதுவளர்காசி மன்னி.

மேருவுடன் பணைப்பாகி யாழ்புனிவன் புணாப்பதனால் விந்தஞ் சோம, சூரியனை மடுத்துலகி னெறிதடுத்தக குறுமுனியுந் தான்று தோங்கி, நேரியாகரும பூரியாசகு மூனறிரண்டொன் றெனத்தீதரு நெறியுந் தீர்த்துச, சீரியரல லார்க்குவந்த செலவம்போ லிறுமாந்து திமிர்த்த தனறே (எ)

கரவிந்த வரைவளர்நத தெயவளமோ வவ்வளவுங் கையை நீட்டி யரவிந்த மசலமிசைக கவிததுதெனக குடுமிபறறி யவனி தாழ்ப்பத் தரவிநத ருறைமனத்தா யுய்வதரு ளென்று சென்னி தாழ்தத தம்மா வரவிந்த முறையெனமே லவாமுனனே யறிவாவநதா லறிவர் கீழோர்

செம்புவரை தனிமேலகி வெள்ளிவரைக கிவ்வழிநான் செல்லுங் காறும், வெம்புவரைக் குடுமிபடிந் திவ்வாறு கிடததியென விளம்பி யாதிச், சம்புவரை நாண்டுகிலாஞ் சாதிமிரு காதிகள்சஞ் சரிகருங் கான்போய், நம்புவரைச் சலம்வருததும் விலவலன்வா தாவிவன நண்ணி னுனல் (கூ)

உருத்திரா வணந்தனக்கு வருவதுண ரான்வருவ துணர்ந்து மேனாள், விருத்திரா சுரனெனுநம் மேலோனை முடிப்பதற்கா வேலை யுண்ட, குருத்திரா விடமுனியை வெலலவிது தருணமெனக் குறிப்பி னோர்ந்து, கருததிரா வணமிருணட விலவலன்மெய்த் தவவேடங் கரவிற் பூண்டான். (கo)

குறுமுனிமுன் போய்விருந்து விளம்பியொரு சாலையுய்த்துக் குறைதீ ரனன, மறுமுனிதண் டெலததமைதனுக் கருணைவாதா விதனை மறிசெய் தாககி, யுறுமுனிவு விருப்பகன்று னுண்டதறபி னயன்வரத்தா லொருகாற கூவக், கறுமுனிமுன கறியானன் மறியாகி முனியுதரங் கலககா நின்றான். (கக)

அன்னவனவஞ் சனையோர்ந்து பரமன்வரத் தான்முனிவ னக நகை யாலே, தனனகடு தைவரனுந் தலைவனுண்ட காளமெனச் சமி த்தான் பின்னோன், முனனவன்வெஞ செருபபயில முன்னுதலுந் தருப்பையினுன் முடிதது வீட்டித், துனனுபுனற் கோதமியிற் படிந் தாடி மல்லிகார்ச் சுனமும் போற்றி (கஉ)

ஆனதுங்க பத்திரிகன னதிபடிந்து காஞ்சிநக ரருணை போற்றி
ஞானதுங்கர் முதகாறு திருமுதுகுன் றமும்பரவி நயப்பா லேகும்
பீனகும்ப சபபவனே விலவலன்வா தாவிகொடும் பிரமச் சாயை [ல.
கானமெஙகுந் தொடர்ந்துதொடாந்தலைத்ததா லாறலைக்குங்கள்வர்போ

அஙகிருந்து மறைச்சிறுவ ரிருவர்போ லுருவெடுக்கு மடிக்கு
நீங்கு, மெஙகிருந்து மிகல்விளைக்கும் பழிகுறிக்கும் வழிமறிக்கு
மினைக டாப்பான, கொஙகிருந்து சிவபரனைக குறுமுனிபூ சனைபுரிந்
தான் குலிச வேந்தன, பொங்கிருந்தண் காவிரிககாப் புகலிதனிற்
கயமுகனைப் பூசை செய்வான். (௧௪)

வேறு.

ஆவினி லைந்து பலோதக மைந்தோ டைவகைத் திரவிய மைவகை
யமிர்த, நாவி மதங்கமிழ் சாந்தமு மாட்டி நற்கலை பூண்மலர் மாலை
யணிந்து, தூவிய பாளித பாயச மன்னஞ் சுவைதரு மோதகம்
வடையவல் கன்னல, மேவிய பண்ணிய முப்பழ மப்ப மிக்கநி வேதன
மொக்கவ மைத்து. (௧௫)

தூபமு டன்பல தீப மியற்றிச் சோதி தரும்படி மக்கல மேந்தி,
மாபல சத்திர சாமர மேந்தி மறைபயி லாயிர நாமமு மோதித்
தாபன மந்திர வோம மியற்றிச் சயசய சயவென வானவர் வாழ்த்தத,
தீபமெ னுங்கய மாமுக வாழ்வைச் செஞ்சர ணிற்சர ணென்று
பணிந்தான் (௧௬)

படலையின் மலரறு கணிபவ சரணம் பனிவரை மகள்பெறு
தனிமுதல் சரண, நடமிடு பரிபுர பதயுக சரண கதிபதி நிதிபதி
யதிபதி சரணங், கடன்மடை யெனவரு மதமலை சரணங கயமுக
நிசிசரன் வயவரி சரணங், குடநிகர் தடவயி றுடையவ சரணங்
குணதர சிவசுத கணபதி சரணம். (௧௭)

முடியடி தெரிவரு முதியவ சரண முறைதெரி மறையவ ரிறை
யவ சரணம், வடிவினி லுயரிய பெரியவ சரணம் வலவையை மருவிய
புயதர சரண, நெடியவன் விழிதரு நெடியவ சரண நினைபவர் பவமற
நினைபவ சரண மடியவர் வினைகெட வருள்பவ சரண மரகர சிவசுத
கணபதி சரணம். (௧௮)

வேறு.

எனவருச் சனைசெய் வானமுன் னெழிற்கர மைநது நானகு
கனவரைப் புயமுந் தோனறக கடகரி முகதெங் கோமான
றினகரோ தயம்போல வந்தான றேவாகோன விழிக ளெல்லாம்
வனருகக் காடு போல மலாநதனன வணங்கி வீழநதான. (கசு)

பாகசா தனனை யம்பா லங்குச பாசச செங்கை
யாகுவா கனநது முகக ணைங்காத தானை நோககி
யோகையா லுனது பூசை தோத்திர முவந்தோம் வேணடும்
வாகைசேர் வரஙகள் கேணமோ வென்னலும வணங்கி வாழததி. (உ0)

பந்தன முலையாள் பாகப பரனறிருப பள்ளித தாம
நந்தன வனங்கள் வாடி நலிந்தன தழைகருங் வண்ணாஞ்
சநதன வனங்கள் சூழுந் தனிவரை முனிவன கைமேல்
வந்தனள் பொனனி யீணடு வரப்பணித தருள்வா யெனறான். (உக)

காண்டகை யணடங் காககை யெனக்கய முகததோன் செல்லச்
சேண்டகை யணடங காககைத் தேவனென் றுணரான் கும்பன்
கூண்டகை நீட்டி யோச்சக கும்பநீ ருண்டத தாலே
யாண்டகைக் கவிழப்பப பொனனி யருள்வழிப் பார்மேற் புககாள். ()

புக்கபா ரிடந்து பாரப் பொருப்பினை யெடுத்து வாரிச்
சக்கரஞ் சங்க மேந்தித் தடம்பணை மருத முந்தி
நெக்கநீப புள்வாய போழ்ந்து நெடியபே ரமபி னாலே
மைககடல கிழிதது நேமி வளருமால பொருவும் பொன்னி. (உ௩)

பொனனியைப் பிரித்த பிள்ளை பூசுரப பிள்ளை யாகச்
சென்னியிற செஙகை தாககச சேறலு மஞ்சி னனபோ
லனணிய னணிய னாகி யாசைக டோறு மோடிப
பனணிசை முனியோ டாடல் பலபல பயின்றா னையன். (உச)

பாரின்மேற் படர்ந்து மேழு பரவைமேற கடந்தும் பார
மேருமேன் மிதித்தும தாவி விண்ணினமேற் குதித்தும் வேண்டுஞ்
சாரிமேல் விளைததா னையன் றமிழ்முனி யிளைத்தா னம்மா
வாரியன் மகிமை பார்ககி லாதியம் பரனே வென்றான. (உ௫)

குறுமுனி மெலிவு நோக்கிக் குஞ்சர முகத்தெங் கோமா
னுறுதனிப் பிறைவெண் கோடு முப்பயா தமுமுக் கண்ணுஞ்
செறிதிருப் புயங்க ணான்குஞ் செழுமலர்க் கரமோ ரைந்து
மறுகணி முடியுந் தோன்ற வருளொடுந் தோன்றி நின்றான். (௨௬)

நம்பியோ விதற்கா வந்தா னுனிதோ கொடுமை செய்தே
னெம்பிரான் சென்னி தாக்க வெடுத்தகை யிதுவோ வென்று
பம்புதன் சென்னி செந்நீர் பறிபட நின்று தாக்குங்
கும்பமா முனியை நோக்கிக் கும்பமா முகத்தெங் கோமான். (௨௭)

மாதவ வனுசெல் சென்னி வருந்தநின் செங்கை தாக்கு
மீதுவந் தனையாக் கொண்டோ மிவ்வணம் புரிவார்க் கெல்லாங்
கோதிலாக் கதிகள் செல்வங் கொடுக்கின்றே நினக்கு வேண்டுங்
காதலோ வரங்கள் கேண்மோ கருதின தருது மென்றான். (௨௮)

நீசமண் டலத்து நன்னீர் நிறைத்தரு ளென்று நாதன்
மேகமண் டலத்து முந்நீ மிசைந்தெனத் துதிக்கை நீட்டி
மாகமண் டலத்து வாரி மானுகா விரிநீர் வாரிக்
காகமண் டலத்திற் சாய்த்த கரகமண் டலத்திற் பெய்தான். (௨௯)

கரகநீர்ப் பெருக்கும் பார்மேற் காவிரிப் பெருக்கு நோக்கிப்
புரகர னருளின் மிக்காம் புதல்வனமெய் யருளென றேத்திச்
சிரகர கம்பஞ் செய்து தெண்டனிட டிறைவ னேகக்
குரகதம் வடபாற் செல்லக் குறுமுனி தென்பாற் சென்றான். (௩௦)

சுழியெறி தரங்கப் பொன்னித் துறைகெழு குடந்தை யாரூர்
வழிபுனற் றிருவை யாறு வலஞ்சுழி மருதூர் மாயன
விழிதுயி லரங்கங் காவை வெண்காடு மறைக்கா டேத்திச்
செழுமறைப் பொருளார் தொல்லைத் தில்லைமா நடனம் போற்றி. (௩௧)

தருபுனற் செழுங்கா வேரிச் சங்கமத் துறைநீ ராடிக்
குரைகடற் சேது சேவிக் கொடுங்குன்றங் கானை புத்தூர்
பரமரே டகமா டானை பரங்கிரி மதுரை நெல்லைத்
திருநகர் பரவிப் போந்தான் றென்றிசை தழைக்க வந்தான். (௩௨)

இருஞ்சிவ லிங்க மாக்கி யிடந்தொறு மருச்சித தேத்தி
வருந்தமிழ்ப் பொதிய மேவி வடதிசைக் கனமுந் தென்பாற்
பெருநதிசை மெலிவுற தீர்த்தான் பிறவியாம் பிணியைத் தீர்க்கு
மருநதிரு மருந்தைக் காண்பா னணிதிரி கூடஞ் சார்ந்தான். (௩௩)

கவனவெங் கான நீங்கிக் கடவுளார் திருக்குற் றாலம்
புவனமார் குமாரசு மைநதிற் புகுதலும் புனிதத தென்றல்
சிவமணம் வீசக் கண்டு தெய்வமா முனிமுன செய்யுந்
தவமினிப் பலித்த தென்று தடம்புயந் தடிப்பச் சென்றான். (௩௪)

நூற்கடல் கடந்த மேலோ னுவலருந் திரிகூ டத்து
மேற்கடு விடமுண் டாரே விண்டுவா யிருந்தா ரென்று
நாற்கட வுளரும் போற்று நன்னகர்த் திசைகள் சூழ்ந்து
பாற்கடல் கிடந்தா லென்னப் பங்கயத் தடங்கள் கண்டான். (௩௫)

அறத்துறை முனிவன் வாவி யருந்துறை யணுகுங் காலை
நிறைப்புனல் கரைமேற் றாவி நெடுந்திரை சுருட்டுந் தோற்றம்
புறத்துறு சமையத் தோரைப் போகெனப் புறங்கை யோச்சி
விறற்சிவ சமையத் தோரை விரைவுட னழைத்தன மாலும். (௩௬)

செறிதடங் கரையின் மீதே செழுந்திரை கொழிக்கு முத்த
நறியபூந் திருவெண் ணீற்று நாயன்மார் வருதல் போலு
மெறிபுனற் றிரையி னூடே யெழுகயன் மறையுந் தோற்ற
மறுபுறச் சமையத் தோர்கள் வயினவயி னொளித்தன் மாலும். (௩௭)

உரவுநீர்த் துறைமண் டேக மொலிபபது முனியைக் கண்டே
யரவொலி பரப்புந் தொண்ட ரார்ப்பொலி நிறைத்தல் போலும்
விரவுநீ ரமுத தாரை விண்மிசைப் பொழிதன் முகக்கட்
புரகான் கருணை மாரி பொழிவது போலு மாதோ. (௩௮)

காஞ்சிசூழ் கழனி தோறுங் கழைகள்கண் வெடித்த முத்தந்
தாஞ்சிலர் வருவார் போவார் தரத்திசை கணிகை மார்போற்
பாஞ்சரா தத்திரிக டம்மைப் பழித்திடு நகையைப் போலும்
வாஞ்சைசேர் சைவர்க் கண்டு மகிழ்தரு முறுவல் போலும். (௩௯)

அரத்தநெட் டிலையாங் காவி யணிந்துநித் திலநீ றாடிச்
சிரத்திணிற் கதிர்க ளாய செஞ்சடை பின்னிச் சென்னி
தரத்துற வளர்ந்த செந்நெல் சைவமா முனியை யீன்று
வரத்தவம் புரிந்தோ ரென்ன வணங்குமா முனிவர் போலும். (௪௦)

வருபுனற் புகலி வேந்தர் வழுதிநோ யொழித்த காலை
யிருமனத் தருகா போலு மிடைபழம் பழுத்த வாழை
விரிகனற் புனலி லேடு வென்றநாள் விருப்பாரு சைவத்
தொருமனத் தவரே போலு மொளிறுசெம் பழுக்காய்ப் பூகம். (௪௧)

ஊறிடு மலர்த்தே னாடி யுவந்துதா தாடுந் தும்பி
யாறிடு தடத்தி லீச னன்பராய் முழுகித் தெய்வ
நீறிடு வாரைப் போலு நீறணி தொண்டர்க் கெல்லாஞ்
சோறிடு வாரைப் போலு மகரந்தஞ் சொரியுங் கைதை. (௪௨)

புண்டரீ கத்தின் வாவிப் புடார்ச்சுன புரத்தி னெல்லை
யொண்டவ முனிவன் செல்ல வுதயவன் மறைந்த தோற்றம்
பண்டுசேர் தக்கன் வேள்விப் பயத்தினாற் சமைய பேதங்
கொண்டவர் குழாத்து நின்றான் குன்றுபுக் கொளித்தல் போலும். ()

ஒழுகுநீர்த் தடங்க டோறு மோங்குசீர்ப் பழனந் தோறுஞ்
செழுமுகை யுடைந்து நீலந் திசைதொறு மலர்ந்த தோற்ற
மெழுபெரும் புணரி யுண்டான் குறுமுனி யிவனோ வென்னப்
பழுதிலா விரும்பூ தெய்திப் புனன்மகள் பார்த்தல் போலும். (௪௪)

தேம்பிய துயிலை நீக்கிச் செங்கழு நீர்க்கண் ணோக்கி
யாம்பல்வாய் மலர்ந்து வண்டால வருகென வழைத்து நீலப்
பூம்பொடிச் சுண்ணந் தூவிப் புனிதமா முனியைக் கண்டு
கூம்பல்சேர் கமலச் செங்கை குவித்தது சிறுபுன் மாலை. (௪௫)

எண்பல வுடுக்கள் வானி லெங்கணு மிமைக்குந் தோற்றந்
தண்புவி மடந்தை வாட்டந் தவிர்த்திட வந்தான் றன்னை
விண்புல மடந்தை காண்பான் விழியிரண் டமையா தென்று
கண்பல கோடி பெற்றுக் களிப்புறக் காண்டல் போலும். (௪௬)

மிக்கசெஞ் சடைகள் சூடி மேனியில் வெண்ணீ றாடித்
தக்கமா முனிக்கு மாதநூத தமிழ் முனி வருதல் போல
மைக்கடல வரைப்புக் கெல்லா மாலையி னிருள்விட டோடச்
செக்கர்வா னுடுக்கள சூழத் திங்களவந தெழுந்த தன்றே. (சஎ)

ஆங்கன மமர்ந்து வைகி யந்திவந தனைக ளாற்றி
யோங்குசீர் நீறு சாததி யுணமையரு செழுத்தை யுன்னிக
கோங்கரும் பனைய கொஙகைக கோதையோர் பாகன றனனைப் ,
பூங்கழல வணஙகி யேததிப் பூசனை புரிய வெணணி (சஅ)

சேல்விழித தடமாம் பாவை திரைக்கையாற கொழித்து வீசும்
பாலவளை வாலு கத்தாற பரிவுட னிலிஙக மாககி
நால்வள மலரும் தூவி நமபனை யருசசித தேததி
வால்வளை முழங்கி யார்ப்ப வைகறை யெழுநது போநதான். (சகூ)

கூனவா ரணஞ்சூழ் வாவி குறுமுனி யகலுங காலைக்
கானவா ரணஙகண முல்லைக கானிடைப பறநது கூவன்
மோனவா ரணத்தான சைவ முனிவரு கினறு னெனறு
தானவா ரணதனைக காததான சமையததாக குணர்ததன மானும்()

தேந்துணர் பூத்த கொன்றை திருப்பள்ளித தாம நல்கக்
காந்தளசெங் கரத்தா லீச னருச்சனை புரியக காதன
மாந்தளிர் கரஙகள் கூப்ப வரிக்குயில் பல்லாண டோதப்
போந்தளி பயில் புராணப் பொழில்பல கடந்து போனான். (ருக)

பம்பிய புளின மெல்லாம் பாவபுண் ணியஙக ளோதுங
கும்பியுங் கொலைசெய் யாது குழகனைப் பூசை செய்யுஞ
சம்புவும் வலஞ்செய் தேகுஞ் சைவநன் னெறியால் வண்டுந்
தும்பியுங கள்ளுண் ணாத சோலையிற காலை சேர்ந்தான். (ருஉ)

திஙகளா றிரண்டுஞ் சூழ்ந்துந் திங்கள்செங் கதிரு டாடாப்
பொஙகரி னிருள்க ளெல்லாம் புரையற விழுங்க வேண்டி
யங்கிய மதிய மாங்கோ ருருவுகொண் டணைந்தா லெனனத்
தங்குசெஞ் சடில மேனித் தவளநீ றிலங்கப் புக்கான். (ருங)

தவமொரு வடிவ மாகச் சதுமுகன் வரத்தால் வந்து
திவள்கலை யமுத மூன்று திரைக்கட லாக மித்த
பவர்சடை முனிவற் காப பனைடைமால வடிவு நீங்கிச்
சிவவடி வுதித்த தென்னச் செங்கதி ருதித்த தன்றே. (ருச)

மாதவ ரிடங்க டோறு மறையவர் கிடைக டோறு
மோதுவார் கழகந் தோறு மும்பர்வாழ் குலங்க டோறும்
வேதமு மங்க மாறு மிருதியு மருத்தி ஞான
போதமு மொருமூ வாறு புராணமும் பரந்த மாதோ. (ருரு)

பெருகிய சுருதி மூலம் பேசிய கிளிக ளோர்பா
லொருபசுங் கிளிகளோர் கிள்ளை யுபதேட முரைப்ப தோர்பா
லருமறைப் பொருள்கள் சைவ வாகம மணங்க ளோர்பாற்
சருகினை யருந்தி நோற்பார் தவமணங் கமழ்வ தோர்பால். (ருசு)

காகமா முனியைக் கண்டு கமலமேற் பிரம னீன்ற
வரமக னிவனே யென்று மழலையங் கிள்ளை யோர்பால்
பிரமன்முற் கற்பத் தானே பின்னுதித் தவனே முன்னிப
புரமுறைந் தவனே யென்னப் பூவைகள் புகலு மோர்பால். (ருஎ)

சந்திர பதத்தை யுன்னிச் சாந்திரா யணஞ்செய் வாரு
மந்திர பதங்க ளாதி மந்திர முருசசெய வாரு
மந்தரத் தமரர் போக மவாவியே யறஞ்செய் வாரு
மிந்திர பதத்தை யெண்ணி யாகங்கள் புரிகின் றாரும். (ருஅ)

கொற்றவ னங்கி வாயு குபேரனீ சான னாதி
மற்றவர் பதங்கள் வேண்டி வரதனை வலஞ்செய் வாருங்
கற்றவிஞ் சையர்கள் சித்தர் கருடர்கிம் புருட ராதி
நற்றவ ருலகம் வேண்டி நாண்முறை வசிக்கின் றாரும். (ருகூ)

பூதலத் தரசை வேட்டுப் புண்ணியம் புரிகின் றாரும்
பாதலத் தரசு வேண்டிப் பன்னகர் நோற்கின் றாருஞ்
சாதலும் பிறப்பும் வேண்டாச் சரியையர் கிரியை யாருங்
காதலும் வெறுப்பும் நீங்கிக் கதிவிழைந் திருக்கின் றாரும். (கூ0)

தாகமா மனித ராயுட் டசமுறை சரிக்குங் காகங்
காகமா முறைகள் பத்துக் கழிந்திடிற் கழுகெட் கூகை
கூகையின் முறைகள் பத்தாங் கொடுவிட நாக மந்த
நாகமே யனந்தங் கண்டு ஞானயோ கிருக்கின் றுறும. (௯௧)

வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம் வேண்டுமா றுதவு மெங்கோ
ணுண்டஞ்சென் பகப்பூங் காவி லிறைசெய லனைத்து நோக்கா
விண்டுமெய்த் தவஞ்செய யாமன மேருவி லிரயச சார்பிற்
பூண்டுமுன் கழித்த காலம் போனதை நினைத்து நோவான். (௯௨)

மரமெலாம் பறவை யெல்லா மாவெலா மனித ராதி
சரமெலா மசர மெல்லா மமரராய்த் திரிதல் கண்டான்
புரமெலாம் பரமன் மேவுஞ் சிவபுர மாகக் கண்டான்
கரமூநான குலிகக வாணன் கடிகநா ளடிக்கு மென்றான். (௯௩)

அலைகட லடக்குங் கையா னவ்வன மகன்று வெள்ளி
மலைமிசை மணத்தாற் போந்து வந்தசித் திரப்பூங் கங்கை
நிலைபெறத் திரிகூ டத்து நெறிபெற வமைத்தான் மேருச்
சிலைவலார் முடிமேற் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமம் போல. (௯௪)

மலைதரு நெறிகள் கண்டான் வயிரமா வுயிர்கள் யாவு
மலைதரு நெறிகள் காணா வாளரா முழையி னூடு
கலையொடு மானைச் சேர்ந்த ககனத்தம் புலியுங் கண்டான்
கலையொடு மானைச் சேர்ந்த ககனத்தம் புலியுங் கண்டான். (௯௫)

அளிவிருப் புடைய சோலை யனைத்துமே யமல மூர்த்தி
யொளியினைச் சேர்ந்தார் போல வோங்கொளி யொருமை யாலே
வெளிவிருக் கங்க ளென்றும் விண்ணவர் தருக்க ளென்றுந்
தெளிவிருக் கங்க ளோர்ந்தான் றெளிவிலன் றிகைத்து நின்றான். (௯௬)

கல்லெலா மிலிங்க மாகக் கனமெலாம் புனல்க டேவ
வல்லுலாஞ் சோலை போதா லருச்சித்துக் கனிக ளாலே
யெல்லையி லமுத மேற்ற வினமணி விளக்க மேந்தச்
செல்லெலா முரச மார்க்குஞ் சிவநெறிப் பெருக்கங் கண்டான். (௯௭)

பிரமனை யெண்ணு தாரும் பிரளய மெண்ணு வாரு
நரைதிரை யறியா தாரு நல்வினை பிறியா தாரும
வரவொடு போக்கி லாரு மறப்பொடு நினைப்பி லாரு
மிரவொடு பகலி லாரு மிரவியெங் கெழுமென பாரும் (௬௮)

பிங்கலை யிடையி லோடிப் பிரிதரு பிராண வாயு
வங்கலர் சுழுனை நாடி யசைவையற நடங்கு வாரும்
பொங்கலார் மூல நாடிப் புதுவழி திறந்து மேலாய்ச்
சங்கரன் கமல பாதந் தனிநடங் காணகின் றாரும். (௬௯)

நனவிடை நாடு தோறு நாடாது நாடி மேலாங்
கனவிடைச் சரிக்கின் றாருங் கவலைதீர் சுழுத்தி மேவி
மனநிலை யடக்கு வாரு மனமறத் துரியம் பற்றித்
தனையுணர்ந் ததீத மேவித் தலைவனைத் தேர்கின் றாரும். (௭௦)

இருமைசே ரொருகோ ணத்தி லெரிதனைக் காலான் மூட்டிப்
பரிதிமண் டலத்தை முட்டிப் படிகடந் தப்பா லேறித்
தருவிமே லனந்த கோடி சுடர்கள்விட் டெறிக்குஞ் சோதி
யருநிலா மண்டபத்தி லமுதமுண் டுறங்கு வாரும். (௭௧)

சித்திக ளெட்டும் பெற்றுச் சித்தராய்த் திரிகின் றாரும்
பத்தியான் முத்தி வேண்டிப் பரமயோ கிருக்கின் றாருஞ்
சத்தினி பாத மென்னுஞ் சதுட்டய வழிச்செல் வாரு
நித்திய காய சித்தி நிரம்பியீற் றிருக்கின் றாரும் (௭௨)

இரும்பையுஞ் செம்பொன் னாக்கி நரைதிரை யிளைஞ ராக்கிக்
குரும்பைமா முலையா ரோடுங் குகைதொறு மிருக்கின் றாரும்
புரந்தர னளகை வேந்தன் போகமு மூவர் தம்பொன்னுந்
துரும்புநே ராக வெண்ணித் துறவின்பந் துய்க்கின் றாரும். (௭௩)

பங்கயத் தவனே யாகப் பலயுகம் பயில்கின் றாருஞ்
சங்கையே கரத்தி லேந்திச் சக்கரந் தரித்துள் ளாரு
மங்கையின் மழுமா னேந்தி யமலமுற் றுறைகின் றாருங்
கங்கையார் சிவபு ரத்தார் கயிலையார் வருகின் றாரும். (௭௪)

அப்படி யெண்ணி லாதா ரமாதரு தானங் கண்டா
னிப்படி பேழுந் தாங்க விவர்க்கரி லொருவர் போதா
மைப்படிகண்ட னென்னை விரித்தின மகிமை யெல்லாங்
கைப்படி நெல்லி போலக் காட்டியாண் டருள வன்றோ (எரு)

அம்மவோ திரிகூடத் தி லத்சய மனந்த கோடி
யெம்மனோ ரம்மக்குள் யானே யெதிர்கொழுப் பெற்றே னென்று
விம்மிதப் புளகம் போர்ப்ப மெய்யெலாம் விதிரப்பப் பொங்கிச்
செம்மன்மா முனிவன் கையுஞ் சென்னியுந் துளக்கா நின்றான். (எசு)

கானவர் புனமுந் தெய்வக்கடவுளர் வனமும் வேட
ரானவர் சிற்றூர் வைப்பு மருவியங் கிரியுஞ் சூழ்ந்து
தானவர் முனிவர் சித்தர் சாரத ரியக்கர் பூதர்
வானவர் கணங்க ளார்க்கும் வரிவளை வீதி சார்ந்தான். (எஎ)

வேறு

நற்றாலத் திருமடந்தை யணிபோலு மணிமாட மறுகு ஞானச், சொற்றாலத் திருமடந்தை யனையவரு வித்துறையுந் துறைசூழ் வெற்பும், பொற்றாலத் தமரர்களும் பொன்னகரும் பூதலத்துப் போந்தா லென்ன, குற்றாலத் திருநகரும் கோயிலுங்கோ புரமும்வெற்றிக் கொடியுங் கண்டான். (எஅ)

கண்டலங்கள் களிகூரப் புண்டரிகக் கண்ணனையே போற்கா னீட்டி, விண்டலமு மண்டலமு மளந்த சயத் தம்பமதின் விசேடங் கண்டான, கொண்டல்கவி தண்டலையு மண்டபமும் கோயிலுங்கோ புரமு நோக்கி, யண்டகூ டமுங்கூடத் தடுக்கியபொற் குலவரையு மாகக் கண்டான். (எகூ)

ஒருவாயி லுண்டுமுன்னா ளுமிழ்ந்தானை யுள்ளடக்கி யுலக மூன்றுந், திருவாயி லொருநான்கா லுண்டுமிழுந் திருக்கோயிற் செல்வங் கண்டான, கருவாயில் கடப்பவர்க்குக் காட்சியிது போதுமெனக் கரங்கள் கூப்பி, யிருவாயும் பொன்சொரிய வேத்தினா னெழுகடல்சென் றிறங்கும் வாயான். (அ0)

ஒருகத்தி லயனாகி யோருகத்தி லரியாகி யுடைய தேவன்
பெருகத்தி லரனாகி-வீற்றிருக்குந் தலமிதுவோ பிரமன் மாய

ளுருகதது மழியாத குறறாலத தலஞ்சேர வயனு மெந்தை
பூருவததின் புண்ணியமோ யானபுரிநத மாதவமோ புகுந்த தம்மா. ()

மருவாய மலர்மாரிச சண்பசா டவிஉளமும் வானந் தாவிக,
குருவாய மணிகொழிக்கும் வடவருவித திரிகூடக குவடடின சீருந்
திருவாணி யுமைபிறந்த சத்திபீ டமுஞசிவததின செயலு மெனனு
லொருவாயிற சொலலுவதோ மறைகளா யிரம்வாயா லுரைக்கற்
பாறறே (அஉ)

மேருவரை யகந்தனிலும் வெள்ளிவரைப புறந்தனிலும விடை
யெங் கோமான், பாருலகிற் பலகோடி தலமகிமை மறைநூலிற பயிலுந
தோறுங், காருலவுந் திரிகூடக குற்றாலந தனிலெனககுக் கருததி
லாசை, தாருலவு மதிச்சடையா ரறிநதன்றோ குறிததவரந் தந்தா
ரிந்நாள் (அ௩)

உலம்பொருதோள் வானவர்கா வுயர்தருதென றிசைபுகுவேற்
கூழி தோறுஞ், சிலம்பலைப நடபுரிவார் குற்றாலங குளிதுறையிற்
சிதட ஞர்க்கு, வலம்புரியின் மணிகிடைத்த வாறுகிடைத் ததுதமி
யன வறிஞ ஞகி, யிலம்புகுநது பலியெடுப்பா னெய்துதிர வியம்
போலு மெய்தி னேனால். (அச)

மாலோக முதலாகச் சுவலோகந் தவலோக மறறும் வேண்டே
ஞலோகந் தவிர்த்த பிரான சிவலோகந் தனக்குமினி யாசை பூணேன
பூலோக கயிலாயங குறறாலங் கிடைததினிப போது மீதே
சாலோக சமீப சாரூப முதலாய்மேற சாருமவீடும். (அரு)

என்றுமனங் களிப்பேற விழிவழியா னந்தவெள்ள மேற மேருக்
குன்றுபோற் புயந்தடிப்ப வுடல்புளகம போர்ப்பவுரை குளற வாங்கு
நின்றுபர வசமாகி முககணு ரமுதில்வைதத நினைவி னுலே [தான்.
மன்றின்மா மறையோரை மதமடக்கும விளையமெலா மறந்து போந்

யிற் கடைகாப் பாள, ரிலைகிடந்த சூலத்தா னடியார்க்குத் தடையென
வந் தெதிர்த்தா மன்றே. (௮௭)

துனனுகடை காப்பவரோ மறையவரோ தடுத்ததெனச் சொல்லா
முன்னர், பனனுமறை வேதியரே பரந்துதடுப் பதுநோக்கிப் பரிவி
லீர்காள், பின்னுமதிச் சடையாகரும் பெருந்திகிரிப் படையாகரும்
பேதம் யாதோ, மனனுருபத் தவதாரத் தநுக்கிரக நிக்கிரக மறந்தீர்
கொல்லோ. (௮௮)

களபமெதிர் காத்தபிரான் கண்ணிடந்து சாத்தியநாட் கயிலை யாளி
யளவறுசீர்ச் சலந்தரனை யடர்த்தபடை கொடுத்தவரு ளறிந்தி லீரோ
தளவநிகர் குறுமுறுவல் விருந்தைமயற் பிணிநீங்கத் தம்பிராட்டி
துளவநறும் பச்சிலைமா மருந்தளித்த மாறறியதுந் தோறறி டாதோ.()

பாரோடும் விண்ணோர்கள் பரந்தோடப் புரந்தரனார் பதிவிட் டோடத்
தேரோடுங் கதிரோட மதியோட விதியோடத் திருமான் மேனி [டா
காரோடத் தொடர்ந்தோடுங் கடலவிடத்தைப் பரமனுண்டு காவா விட்
லாரோடு நீரிருப்பீ ரெங்கோடி யுயிர்பிழைப்பீ ரறிவி லீர்காள். (௯௦)

ஒன்றுபல நூலுணர்ந்து முணர்விலீ ருமக்குவிரித் துணர்த்தி னாலு
மென்றுமுணா ரீருமது நேமியா னறிவனெங்க ளிறைவன் சீர்த்தி
யன்றியுட லுயிர்போல மாலுமீ சனுமிருப்ப தறியீ ரீண்டு
மன்றுளா ரடியரையோ தடுக்கின்றீர் மாயனையே மறுக்கின் றீரால். ()

கோதமன்கண் ணுவன்பிருகு துருவாசன் புரந்தரற்குக் குலிசமீந்த
மாதவனே முதலோர்கள் சாபத்தாற் பகுத்துணரீர் மடவீ ரென்று
போதமிலா மறையவர்கள் கடைதடுப்பப் புறம்போனான் புவன மூன்றி
லாதிபரா மமரரொரு தட்டுநிற்பத் தானொருதட் டமைய நிற்பான்.()

ஆக்குதவ நிட்டைகளில் வலியரே யெனினுமர னடியார் தம்மை
நீக்குமவர் தமைமுழுது நீக்குவனென பதுகருதி நீங்கிப் போந்தான்
காக்கரிய வைம்பொறிநாற் கரணமுந்தன் வசத்தடக்கிக் காக்கு மேலோ
னாக்கமுடை யவனொடுக்கந் தாக்குதகர் பின்வாங்கு மொடுக்கம் போல.()

குத்திரமாம் பரசமையக் குறும்பெறிந்து சிவசமையக் கொளு கொம் பாகிச், சத்திவடி வேல்பிடித்த சரவணசம் பவனிருக்குந் தலம்வி ளுவிச், சித்திரக்க காந்தியா முத்தரவா கினிகமலத் திரைக்கை காட்ட, நத்திரைந்து மணிகொழிக்கும் பொன்னிலஞ்சித் தென்னிலஞ்சி நகர் மேற் செல்வான். (௬௪)

மல்லிகையும் பித்திகையு மாதவியுந் தாதகியு மகிழு மாவுங், குல்லைகளு முல்லைகளும் பாதிரியுந் தாதிரியுங் குரவுங் கோங்கும், வில்லுவமுஞ் சந்தனமும் புடைசெறிந்த தனவனங்கள் விபுலந்தோறும், பல்லவமென் கரங்கூப்பித் தொண்டர்போன் மலர்சொரிசெண் பகப் பூங் காவில். (௬௫)

வச்சிரத்தின் கானிமிர்த்து மரகதத்தின் கழுத்துவைத்து மடன் முத் தீன்று, நிசசவயி டூரியமும் புருடரா கமும்பூத்து நீலங்காய்த்து, முச்சிமிசைக் கோமேதம் விளைந்துபவ ளம்பழுத்து முழுத்த பூகம், பச்சைபணி வேய்ந்ததெனப் பாசடையால் வெளிமேய்ந்த பந்த ருடே. (௬௬)

சுற்றுற்றின் வரிக்கயல்கள் சோலைதொறுங் குதிபாயத் துமிந்து வீழு முற்றுற்றின் கனிமுருக்கச் சடவுள்சரம் பாயசுரர் முடிகள் காட்ட மற்றுற்றி னிரிந்தேகும் பவளவாய்த் தூவியனம் வன்கூ ரிட்ட பற்றுற்றுஞ் சிறைவிடுப்ப வானுற்றி னமரர்குழாம் படர்தல் காட்ட. ()

மீனவா ளைப்பகடு வெடிதாவப் புடைபோழ்ந்து வீழ்மாங் கொம்பு தானவா ரணத்திளைய நம்பிவேல் சூர்மாவைத் தடிதல் காட்டக் கானவா ரணமுமெழிற் கார்மயிலுங் கலந்துவருங் காட்சி யாட்சி மானகே தனமொருபா லேனவா கனமொருபால் வருதல் காட்ட. ()

மந்தமா ருதந்தவழ்ந்து வழிகாட்ட வுபசரித்து வருகென் பார் போற், சந்தவிசை குயில்காட்டக் கிள்ளைகளா றெழுத்தோதிச் சமை யங் காட்டச், செந்தளிர்கள் கைகாட்ட மந்தார மலர் பொதுளித்

தீபங் காட்டக், கந்தவேலை விடமிதுவென றுறுபாய் திரைக்கயல்கண் காட்டச் சென்றான் (௯௯)

விண்படர்சண் பகச்சோலை விண்கிழிப்ப விண்ணிழிவி மானம் போந்து, வண்புவனத் திருநதனைய சிகரசின கரதது றையும வானோர் தேவைத, திணகொடிவா ரணமுயர்தத சேவகனைக் குறமடநதை தெய்வ யானைப், பெணகொடியா மிருநிதிகது நடுவளாசிந தாமணி போற பிரஙகு வானை. (௧௦௦)

தானவர்கு லாநதகனைச சைவநெறி வைதிகததின றுய்போல் வானை, வானவர்கற பகக்காவை வானரச மகுட சிகாமணியை மானக், கானவர்கள் சிறுகுடிச்சம் பந்தனைககந தனைவேதக கனியை முக கண், ஞானமால் வரைததோனறு ஞானவாரியைககருணை ஞான வாழ்வை. (௧௦௧)

பன்னிரண்டு பெருங்கதிரு மொருங்குதிக்கு முதயபருப் பதங்கள் போலத், தன்னிரண்டு பொறகுழைமேற குண்டலங்கள் குலவுதடம் புயததி ருனைப், பொன்னிலங்கு சிமையவட பூதரததி லுறுவிய ன்ன புரிநூ லானைத, தெனனிலஞ்சிப பெருமானைச சகலகலைக் கொருபெருந்தே சிகனைக் கண்டான். (௧௦௨)

வாகைவேல கணைகுலிச மஙகு சங்கே தனமபயம் வலங்கோ தண்ட, மேகமா மணிமழுத்தண் டிலஙகியவங் கியம்வரத மிடப்பா லாக, யோகமா மலர்ககரங்க ளீராறு மவுலிகளோ ராறுந் தேன்றத், தோகையா மணிவரைமேற பரிதிநிகர் பரஞ்சுடரைத் தொழுது வீழ்ந்தான். (௧௦௩)

விண்குளிர்செய் மதிமுகங்க ளோராறுங் கருணைபொழி விழியீ ராறும், பண்குளிர்மா மறைபழுதத சனிவாயு பரிபுரச்செம் பதுமத் தாளுங், கண்குளிரக் கண்டுகனி வாய்குளிர வாழ்த்திமலர்க கரங்கள் கூப்பி, யெண்குளிரத் தமிழ்முனிவ னிதயமெலாங் குளிரமகிழ்ந் தேத்து கின்றான (௧௦௪)

வேலைநெடுங் கடல்குடித்து வீரனெடுங் குன்றிடித்த வேலி ஞனே, காலைவரு செஙகதிரே மாலைமதி யேகயிலைக் கடவுள் வாழ்வே,

வாலசவுந் தரிகவுரி திருவயிறு வாய்த்தமுழு மணியே யென்பாற்,
பாலையுந்தே னையுமதூரப் பாகையும்போன் மறைப்பொருளைப் பாவித்
தானே. (௧௦௫)

விஞ்சையர்க்கு விஞ்சைபொழி மேகமே யவுண்ணிருள் விடியக் கூவுஞ்
செஞ்சேவற் கொடியுயர்த்த சேவகனே தெய்வமடப் பிடியோ டாடுங்
குஞ்சரமே வள்ளிபடர் குன்றமே சூர்பெருங் குலத்தை மாய்ப்ப
வஞ்சமுக மமையாதென் றாறுமுக மாகவெழுந் தருளினானே. (௧௦௬)

வேறு.

செங்கைவே லுழவா போற்றி தேவர்தந் தலைவா போற்றி
கங்கையாள் புதல்வா போற்றி கார்த்திகை சிறுவா போற்றி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் செம்பொற் பணிமதி லிலஞ்சி மூதூர்க்
கொங்கலர் கடப்ப மாலைக் குமரதே சிகனே போற்றி. (௧௦௭)

போற்றியென் றிறைஞ்சி ரோமம் பொடிப்பமெய் துடிப்ப மேனி
மாறறிலாப் புளகம் போர்ப்ப வாய்தழூ தழுப்பப் பாடல்
சாற்றிநின் றேதது ஞானத் தமிழ்க்குறு முனியை நோக்கி
யேற்றமாங் கருணை கூர்ந்தா னிலஞ்சிவாழ் குமர மூர்த்தி. (௧௦௮)

துதிநல முவந்தோ மிந்தத் தோத்திரம் பயில்வோர்க் கென்றுங்
கதிநலப் பொருள்பே றின்பங் கருதின வருளிச் செய்வோ
மதிவலோய் நினக்கு வேண்டும் வரமினிக் கேண்மோ வென்னப்
பொதியவிழ் கடப்ப மாலைப் புங்கவ னருளக் கும்பன். (௧௦௯)

வேறு.

உடல்பொரு ளாவிகட் குடைய தேசிகக்
கடவுளே கண்ணுதன் மணஞ்செய் காட்சியு
நடநவில் காட்சியு நயந்து காணநான்
வடவரை மிசைத்தவம் வருந்தி யாற்றினேன். (௧௧௦)

ஆற்றுறு தவத்தினா லகில மீன்றருள்
கோற்றொடி பெருமணக் குழாத்தி லேகினேன்
போற்றுமுன் புவிமகள் பொறாமை யாலெனை
யேற்றுடைப் பரமர்தென் றிசையி லேவினார். (௧௧௧)

ஏவிய காலையி லிறைவர் நன்னகர்
மேவிய மாயனை விமல னுக்குப்
பூவினற் பூசனை புரிந்து மாமணச்
சேவையு நடன்முந் தெரிசிப் பாயென்றார் (கக௨)

அன்னவா றுலயத் தடையுங் காலையிற்
சன்னிதி மறையவர் தடைசெய் தார்தனா
நின்மலன் றிருவரு ளஞ்சி நீங்கினே
னின்னதற் குறுதிநீ யருளென் றேத்தினன். (ககங)

வேறு.

தஞ்சமென மாமுனி தயங்கிமொழி போதி
லஞ்சலிது கேண்மதி யமைந்தவுப தேசம
வஞ்சமறை யோரையவா வஞ்சவுரு வாலே
செஞ்சமுற வேறல்செய மென்றமரர் தேவன். (ககச)

கூறுமவர் கோலமொடு கோயிலிடை யேகி
வீறுதமி ழாலரியை வேதமனு வாலே
யாறுபுனை வேணியரு னுதலபுரி பூசை
யேறுமகு டாகம மெனுவருள்செய் தானால். (ககரு)

அத்தகைய யிற்கடவு ளற்புத முரைப்ப
வித்தக முனித்தலைவன் மெய்ப்புளக முற்று
முத்தனை யருச்சனைசெய் முறைகலை யனைத்து
முத்தம வெனக்கரு ளெனத்தொழு துரைத்தான். (ககசா)

தீதறு முனிக்குயர் சிவாகம மனைத்து
மோதுகலை மற்றுமுப தேசமுணர் வித்தா
னாதிபரன் வைத்தருளு மப்பொருளை முன்னாண்
மாதுமை கையிற்குழவி யாயுணரும வள்ளல். (ககஎ)

ஒத்தவயன் மாலுமுண ராதவுப தேச
மத்தனரு ளுகேசனறு பூதியொடு பெற்றான்
மத்தமலை யாசல மகாமுனிவ னம்மா
மெய்த்தவ மலாலுலகின் மிக்கபொரு ளுண்டோ. (ககஅ)

நாதனரு பூதிகலை ஞானநிறை வேறி
மாதவ புராதன மகாமலைய யோகி
யாதியுப தேசகுரு வானபுருகேசன
போதனைய தாடொழுது பூசனைசெய் வானால். (௧௧௯)

வேறு.

ஐவகையாஞ் சுத்திமுறை கந்ததயி லுகவிய மமுதைந் தாட்டி
நெய்பொழிநது தயிர் தேனபால்கன்னல்கனிச் சாரமிளநீர்தண் சாந்த
மெய்வளாமந் திரகலச முதலாய வபிடேகம் விதியாற் செய்து
கைவருமந் திரபுட்ப மந்தரான நிறைவேறறிக் கலைகள் சாத்தி. (௧௨௦)

பொருததுபுரி நூலபுனைநது மானமதமகுங் குமஙகலவைபுமூகுசாத்தித்
திருத்துமணிப் பூணணிநது தார்சூட்டிச் சுத்தான்னஞ் சிறப்பவூட்டிக்
கருப்புரதீ பஙகொடுதது பண்ணியஙகண் முக்கனிகள் கருணைதீமபால்
வருககவகை யமுதேற்றிச் சோடசத்தாற் பணிமாறி மலர்க டுவி. (௧௨௧)

வேறு.

எந்தாய் போற்றி பரங்கிரியி லிறைவா போற்றி செந்தூர்வாழ்
செந்தா போற்றி பழனிமலைத் தேவே போற்றி தேவேசன்
மைந்தா போற்றி யோகததில் வாழ்வே போற்றி சோலைமலைக்
கந்தா போற்றி திருவிலஞ்சிக கடவுள் போறறியெனத தொழுதான். ()

தொழுது வணங்கித துதிததுருகுஞ் சுருதித் தமிழ்மா முனிககிரங்கி
முழுதுங் கருத்து நினைத்தவெலா முடிக்கும் படிக்குவரங் கொடுததா
னிமுதுங் குடருந் தசைநிணமு மிமைஞ்சா வவுண ருடல்குடைந்து
கழுதும் பருந்தும் விருந்தருந்தக் கைவேறுரந்த குகப்பெருமான். (௧௨௩)

குருவாங் குகவே ளருள்பெறறுக் கும்பமுனியன் றிரவிலொரு
திருவா லுகத்தாற சிவபூசை செயது மறுநாட சிறுகாலை
யொருவா லுகத்தாற பூசனைசெய் துபய வடிவு மொன்றாக்கி
யிருவா லுகநா யகனெனவே யியறறி யாரா தனைபுரிந்தான். (௧௨௪)

வேறு.

வாலுக மிருவ ராரூர் வடிவினை யொருவ ராக்கிப்
பாலுகந் தருச்சித தேத்தும் பானமையே பரிவா யுன்னி

மேலுக மயன்மா லான விமலனை விமல ஞக்க
நாலுகம் படைத்தான் மைந்த னளிவிடை கொண்டு போந்தான் (கஉ௫)

நாதனே திரிகூ டதது நான்முகன் முகுந்த ஞெ
ஞுதலா லவனைப் போறறு மன்பர்கக்கும் வழசகா மென்று
வேதமா மறைக ளெலலாம் விரித்தருள் விரிஞ்ச னீனற
மாதவன் கணத்திற கொணடான மாதவன் கணததர் கோலம் (கஉ௬)

மட்டவிழ் துளப மாலை பவித்திர மாலை பூண்டு
பொட்டணி நுதனமே லூர்த்த புண்டரங் துலஙகச் சாத்திப்
பட்டவர்த் தனர்கள் சூழப் பரமபா கவத ஞகி
யெட்டெழுத் தோதி யுள்ளே யுண்மையெட் டெழுத்தையுன்னி.(கஉ௭)

காதிடைத் துளவ வேடங் கனக தண் டலஙகள் சாத்தி
யாதியச் சுதனகோ விந்த ஞலமர் கடவு ளென்ன
வோதிய பொதுநா மங்க ளுரைத்துநம் பெருமான் சஙக
வீதியிற புகுவான் போந்தான் வேதியர் சங்க வீதி (கஉ௮)

வரநதி படிந்து சநதி வந்தனை புரிந்து தேவை
விரைவொடு பணிது வான்போன் மேவலும் பனவ ரெல்லாங்
குரவனென் றெழுந்து வீழ்ந்து குடுமியஞ் சென்னி தாழ்த்துப்
பரவுவார் பணித லெல்லாம் பகவற்கே யாக வென்பான். (கஉ௯)

பொருவிலோ யாண்டு நின்று போந்தனை யென்பார்க் கெல்லாந்
திருமலை முளரிக கண்ணன் றிருப்பதி யிருந்தோ முனசெய்
பரிவுறு தவத்தா லீண்டுத திருமுறறம பரவ வநதோ
மருவுபூ சனைககு வேண்டும் வகையெலாங் கொணர்மி னென்று. (க௩௦)

அருமறை பயில்வோர் வீதி யகன்றுநம் பெருமான் வெறறித
திருநெடுங் கொடிநின் றூடுஞ் செயத்தம்ப மிறைஞ்சி யேத்தி
மருமலர்க் கரங்கள் கூப்பி வயிணவர் கணங்கள் சூழ
வொருநெடு வசநத வீதி யுயர்வலம் புரிந்து போந்தான். (க௩௧)

வேறு.

பொருவில்சின கரங்கடவுள் வடிவாக வாயிலைந்தும் பொறிக ளாகத்
திருநெடுமால் வலம்புரியே மறுகாகத் திகிரிமணிச் சிகரமாக

மிருதிபதி னெடுமூயர் திருவாயிற படியாக விளம்பு மூலச்
சுருதிகுறும பலவாக விளங்குமதி சயமபரவித தொழுது போந்தான்.

வடபெருஙகோ புரவாயில் புகுந்துவயி ரவிருகனை வணங்கி
மேருக, தடவரைசூழ கதிரவனபோற கோயிலவலம புரிந்துசன்னி
தானம போறறிக, குடைதிசைவா யிலுககிறைவன வீறறிருப்பும் பிற
தெய்வக குழாமும போறறிப, படலைமதி புனைசடிலச சோமீசற்
பணிநதுபரை பீடம் போறறி. (௧௩௩)

வேறு.

பொருவரு மாடக கோயில் புகுதலுந் துவார பால
ரொருவர்நேற் றடைநதா ரென்ன வொருவர்நா மறிமோ மென்ன
விருவரை யமைதது ள் போகி யிணைவிழி களிபபக் கண்டான்
றிருவளர் துளபமார்பிற செம்பொன மா மவுலி யானை. (௧௩௪)

கருணையங கடலாய் மேனி பாசடைக் காடாய்க கண்வாய்
திருமுகங கரஙகா ளுந்தி பங்கயத் திரள்கள் பூப்ப
வொருகரம பணில மேந்தி யொருகரந் திகிரி தாங்கி
யிருசுட ருதய நீலத தடவரை யெனநின் றானை. (௧௩௫)

கண்டுதன் மனமுங் கண்ணுங் களிபெறப் பரவ முன்ன
ரண்டர்தம் பெருமான் பூசைக கந்தணா கொணர்ந்த யாவுங்
கொண்டன னகக்துள் ளாககிக் குழுவெலாம் புறத்துப் போக்கித்
திண்டிறற் கோயிலவாயி றிருககடைக் காப்புச் செய்து (௧௩௬)

பச்சைமால் வரைபோன் மேனி பவளமால் வரைபோ லாக
விச்சைகூர் மனத்தாற கூர்ம வேட்டுவத தியானஞ் செய்து
செச்சைவெண் ணீறு சாத்தித் திருவக்க மாலை சூட்டி
யிச்சையி லொருமை கூர விருமையால் வழுத்தல் செய்வான். (௧௩௭)

முத்தனே முளரிக் கண்ணு மூலமென் றழைத்த வேழப்
பத்தியி னெல்லை காக்கும் பகவனே திகிரி யாளா
கத்தனே யருள்சூற் கொண்ட கந்தரக கறுப்பி னானே
நத்தணி செவிய கோல நாடுதற் கரிய நம்பி. (௧௩௮)

அண்டர்தாம் பிழைக்குங் கட்டா லமர்கறைக் கண்ட மேயா
யண்டர்தாம் பிழைக்குங் கட்டா லமர்கறைக் கண்ட மேயாய்
வண்டுளை வலங்க லார்க்கு மருமத்தே னிதழி யுள்ளாய்
வண்டுளை வலங்க லார்க்கு மருமத்தே னிதழி யுள்ளாய் (கஙகூ)

ஆழியும் வளையு மேறபா யணிமணிப் பணிகள் பூண்பா
யாழியும் வளையு மேறபா யணிமணிப் பணிகள் பூண்பாய்
வாழியந் தரங்க மாக மருவுமா திரையை யாவாய்
வாழியந் தரங்க மாக மருவுமா திரையை யாவாய் (கச0)

முத்தலை வரையாய் போற்றி முண்டகக் கண்ணு போற்றி
யத்தனே போற்றி யென்றென் றங்கையைப் பங்க சாதக்
கொத்தென முடிமேற் சாத்திக் கும்பியங் கயிலைக் குன்றி
லுத்தம னருளிச் செய்த வுண்மையைக் கருத்தி லுன்னி. (கசக)

வேறு.

முறுகுவலம் புரிக்கரத்து மானகுறுகப் பெரியதுழாய் முடியின் மீது
சிறியமதிக் கலைகுறுகத் திலகநுதல் விழிகுறுகச் செழும்பூண் மார்பி
னிறையரவப் பணிகுறுக நிகிலவுலக முநிறைந்து நீண்ட மேனி
குறுகுகுறு கெனப்பரவித் திருவடிக்கீழ்க் குறுமுனிவன் குறுகுங் காலை.

தவம்பெருக வறம்பெருகப் பொருள்பெருகத் தெருள்பெருகச் சைவ மோங்கிச், சுவம்பெருக மனுநீதித் துறைபெருக நிறைபெருகச் சுருதி வாய்மை, நவம்பெருகச் சரியாதி சதுட்டயங்கணனிபெருக ஞால மெல்லாநு, சிவம்பெருகக் குறுகியருள் பெருகினன் குற்றாலத் தேவ தேவன். (கசங)

வேறு.

சித்தினுற் கரும்பொன் மேனி செம்பொனும் படிபோற் கும்பன்
பத்தியா லுருகி மாலாம் படிவனை பரம னுனன்
சத்துட னசத்து மாகிச் சதசத்து மான ஞான
நித்திய நிமலா னந்த நிட்களச் சகள மூர்த்தி. (கசச)

ஆர்த்தன சுருதி வேத மதிர்ந்தன தெய்வப் பேரி
தூர்த்தனர் சுரர்பூ மாரி தொழுதன வடியார் சங்கந்

சீர்த்தன வுயிர்க ளெல்லாந் திரிகூடப் பெருமானச் சீர்த்தி
போர்த்தன வுலக மூன்றும் பொலிந்தது திருவெண் ணீறு. (௧௪௫)

கடுக்கையஞ் சடிலக் குன்றைக் கருணையங் கடலைக் காணூஉ
நடித்தன முனிவன் பாத நயனத்துக் கூசச் செறிந்து மேராமம்
பொடித்தன புளக மேனி போர்த்தன புயமு மாரப்
ததித்தன மனமும் வாக்குந் தளிர்த்தன தமிழ்ச்சொல் வேதம். (௧௪௬)

ஆனந்த வாரி மூழ்கி யநுபூதி விபூதி சாத்தி
ஞானந்தன் வடிவ மான நஞ்சனகாச சிவபி ரானைப்
பூநந்த வனத்திற் பூவாய பூவிறை புனித நீரான்
மோனஞ்செய தியான பூசை முனிவரன் முடித்துப் பின்னும். (௧௪௭)

அங்கையா லருச்சித் தேத்த வந்தணர் கொணர்ந்த வெல்லாஞ்
செங்கையாற் கரக நன்னீர் தெளித்துநற் சுத்தி செய்து
கங்கைநீர் செழுந்தேன் கன்னல் கனிகளுஞ் சுரபி யைந்துஞ்
சங்கைசே ரமுத மைந்துந் தமிழ்தரு மலயச் சாந்தும் (௧௪௮)

தக்கவா ரமுத மாதி சதவுருத் திரத்தி னாலே
முக்கணா ரமுதை யாட்டி முருகுமான் மதங்கற் பூர
மிக்கபூங் கலவைச் சேறு மெழுகிவெம் புலித்தோ லாடை
திக்குடை கழித்துப் பொன்னந் திருவுடை மருங்கிற் சாத்தி. (௧௪௯)

பன்னகமா பணிகள் பூண்டு தலைமாலை பரித்த தாற்குக்
கனகமா பணிகள் பூட்டிக் கடிமலர் மாலை சாத்தி
யனகமா மனுவா லட்ட பாலமு தருத்தி யைந்தா
மினமுறு வாசஞ் சேர்த்திப் பாகிலைச் சுருள்க ளேற்றி. (௧௫0)

செழுமணிச் சங்கக் கோயிற் றிருக்கடைக் காப்பு நீக்கி
யெழுமணிச் சங்க நாத மியம்பல முழங்கி யார்ப்பத்
தொழுமணிச் சங்க மெல்லாந் துதிசெய்து பரவி யேத்தக்
கொழுமணிப் பஞ்ச வாசங் குயிற்றிய தூப மேற்றி. (௧௫௧)

உய்வகை யியற்றுந் தீபஞ் சோடச வுபசா ரங்கள்
செய்வகை முறையி னாற்றி யைவகைச் சைவச் செந்தீ

நெய்வகை புரிந்து பூசை நிரப்பியா யிரதெண் வில்வ
மெய்வகை விளங்கும் வேத விதிதரு மனுவாற சாததி. (கருஉ)

நீலமென் மலர்க ளேவி நிமலனை யுவப்பச் செய்து
சாலுமஞ் சனத்தாற் பூவாற் சாத்துமந் திரதி னாலும்
பாலமார் விழியார் கையிற் பூசனைப் பயனை நல்கி
மேலைகங குழையக் கண்கள் களிப்பமெய் விதிர்ப்ப நின்றான். (கருங)

கானமார் பலவின் முக்கட் கனிதனைத் தேனைப் பாலைத்
தேனொடு நெய்பா லாட்டித் தெரிசிக்கத் தித்தி யாதோ
மோனவா னந்த யோகி முழுங்கியேத கெடுப்ப தானன்
வானமு மடங்காக கீர்த்தி மனங்கொண்டு வாய்கொள் ளாமல். (கருச)

பராபரா பரம யோகி பராங்கதா பரசு பாணி
நிராமயா நிமலா நித்தா நின்மலா திரிகூ டத்திற
சராசர மனைத்து மீன்ற தற்பரா சிற்ப ராவென்
றோராயிர கோடி நாம மெடுதெடுத் தோதி யோதி. (கருரு)

பிரமனே போற்றி போற்றி பிரமனு மாலுங் காணாப்
பரமனே போற்றி போற்றி பண்ணவா போற்றி வானோர்
சரமச ரங்க ளான சண்பகா டவியாய் போற்றி
மரகதக் கொடிசேர் முக்கண் மாணிக்க மலையே போற்றி. (கருசா)

அன்பருக் கன்பா போற்றி யயனுமா யரியு மாகித்
தென்புலக் குறைவு நீங்கச சிவமென நிறைந்தாய் போற்றி
முன்பிலா நடுவு மில்லா முடிவிலாப் பிரம மான
வின்பமே திருக்குற் றாலத திறைவனே போற்றி போற்றி. (கருஎ)

போற்றியென் றேத்தி யேத்திப் புகழ்ந்துசாட் டாங்க மாகத்
தோற்றிநின் றிறைஞ்சு வானைச் சூழ்ந்தமா மறையோ ரெல்லா
நீறொளி பழுத்த மெய்யு நீண்டபொற் சடையுங் காணா
மாற்றல னிவனோ சோர்வு வந்ததென் றுள்ளே போந்தார் (கருஅ)

பருவனை யாழி யேந்திப் பங்கயக் காடு பூத்த
கருணையங் கடலைக் காணார் கனவரைத் திரிகூ டத்தி

லருளொரு வடிவாய்ப் பூமி யநதர சுவர்க்க மூன்று
மருவுபே ரொளியா மூக்கண் டாணிக்க மலையைக் கண்டார். (கருகூ)

வரதனே கரிய மாலாய் வளர்நதுசெம் பவள மேனிப்
பரமனே யாதல் கணடு பணிந்திலர் மறையோ ரெலாங்
குரவனு முனிமேற் கோபங் கொண்டன ரிருளே யன்றிக
கரவுசோ மனதகி னாககுந கதிரொளி பகையே யன்றோ. (ககூ0)

மந்திர வடிவாய் நின்ற மாயனை யிலிஙகமாக
விந்திர சாலஞ் செய்தான் யார்கொலோ வெனபார் யாது
தந்திரம் விளைத்தா னென்பார் சைவனபோனே றறு வந்த
வநதண னிவனே யென்பா ரறிந்தில மச்சோ வென்பார். (ககூக)

நாமமோ குறியோ விட்டு ஞானமோ நெறியோ பேசித்
தாமமோ துளவஞ் சூடிச சாாந்ததும் புணர்பபோ வென்பார்
காமமோ குறுகிற றெலலாங் கள்ளமோ வென்பார் பூசை
யோமமோ செபமோ பாரி ருண்மையி லானுக் கெனபார். (ககூஉ)

திருமலை முளரிக் கண்ணன திருப்பதி யிருந்தோ மென்ன
விருமலை வாகக் கூறி யெதநிது னெம்மை யென்பார்
கருமலை யனைய மாலைக் கண்ணுத லாக்கி நம்பாற்
பொருமலை விளைத்து நின்றான் பொமமலைப் பாரீ ரென்பார். (ககூ௩)

நறுமணித் துளவ மாலை நம்பியை நம்ப னுக்குந
கறுவுகொண் மனததி னூனைக் கடைகடந் தேகா முன்ன
மிறுதுறப பிணிப்போ மென்ன வெழுந்தண்டு பாசத் தோடு
குறுகினர் வலியான் முன்னர்க் கொக்கினத் திரள்போற் கூடி. (ககூ௪)

ஒல்லென வருகை நோக்கி யொருகையிற் றருப்பை வாங்கிச்
செல்வனைத் திருகருற் றலத தேவர்நா யகனை யுன்னி
யல்லெனத் திரண்ட காக மாயிரங் கோடிக் காங்கோர்
கல்லென விடுத்தான் முந்நீர்க் கடலினை யடக்குங் கையால். (ககூரு)

விடுத்ததோர் தருப்பை போந்து வேதிய ரடர்ந்து தாக்கும்
படைக்கெதி படையாய் மோதிப் படர்தலும் பனவ ரோங்குந்

தொடிக்கரம வியாதன் மேனுட் டுளுறுங் சமயமோ னிறப
வடைக்கலம் பரம யோகி யருளுனக கபப மெனறா (௧௬௬)

போககிலா தலமந தோடிப புகலெனறாக சநச லெனறு
தாக்குமந திரததால ிட்ட தருபவைபசை சாந்தி யெனனு
நோககுமந திரததா லாறறி நூல்புனை மறையோர் தமமைக
காககுமந திரத்தாற காத்தான கடவுண்டு மலையங காததான (௧௬௭)

அனகாதாள் பரவி யேததி யாடகச சஙகக் கோயின
மனவுரைத் தமைத்தா னென மதிறபுறம் வலைஞெசய் காலைப்
பனவர்தங் குழாஙக ளெல்லாம் பணிமதி தொடர்[illegible]கோரத
தினமெனப் பினசெல் வாரை யியறறமிழ முனிவ னேநகி (௧௬௮)

நாதனூர் சங்க வீதி நயந்துறை தெனமேல் பாவின்
மாதவன் றனைப்பூ சித்து வாழுமின் வாழுங் காலைச்
சீதரன் சமைய மெனறுஞ் சிவபிரான சமைய மென்றும்
பேதகீர் புரிவீ ரல்லீர் பெருமறை வல்லீ ரெனறான். (௧௬௯)

அன்னதே புரிது மென்ன வந்தணர் பரவிச் செல்ல
நன்னகர்ப பரமர் மாலாய் நண்ணிய நாளி லீச
னென்னவு மீசா னததி லிருந்தருள் கூத்த னெம்மான்
செநநெறிப பூசை செய்யுஞ் சிவமறை யவரைக் கூவி (௧௭0)

ஆங்கவர் மகார் சிறார்க ளனைவாககும் வேத நூல்கள்
பாஙகுற வுணர்த்தி நாலே ழாகமம் பயிறறிப் பண்பா
லோங்குறு சிவபு ராண முணர்விததுச் சைவ பூசை
தாஙகுசீ ரொழுக்கஞ் சொல்வான் றத்துவ முதலா மன்றே. (௧௭௧)

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானுனை சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௮௫.

நான்காவது சிவபூசை விதியுரைத்த சருக்கம்.

குதமேலங் குலியிரண்டி லடப்பம் பூப்போற் குலவுமூ லாதாரங் குறிசேர் நாற்கோ, ணிதமுறுசு வாதிட்ட நாபித் தானத் திளம்பிறை போன் மணிபூர மியையு முககோண், விதமுறும நாகதமே மார்பு கண்

டம் விசுத்தியாக் கினைபுருவ நடுவில வட்ட, மதகயமா முகன் முதலோ
ரறுவர் தேவர் மண்முதலாம பூதமிவை யாறு தாரம் (க)

சோதிசிவஞ் சத்திசதாக கியமே யீசஞ் சுத்தவித்தை யெனச்
சிவதத் துவமைந் தாரு. மாதிகலை காலம்வித்தை நியதிமாயை யராகமே
புருடனென வித்தை யேழாம, பூதமைந்து பொறியைந்து புலன்க
ளைந்து புகலகருமேந் திரியமைந்து கரணநானகும, பேதவுயிர்த் தத்து
வமா மிவையா றாறும பிறங்கியவுட கருவியெனப பேசு நூலே (உ)

வானிடமாய் நின்றுசெவி யறியுஞ் சத்தம் வளியிடமா யுடல் பரி
சந் தெரிக்கும் வனனி, தானிடமாய் விழியுருவந் தன்னைக்காணுந் தண்
புனலா லருந்துசுவை தெரிக்குந் தாலு, நானிலத்தால் வருமணத்தை
யறியு நாசி நணணுவாக் காதிகள்வா ஞதி யாலே, மேனிரலே வசன
மொடு கமனந் தானம் விசர்க்கமா னந்தமிவை விளைக்குந் தானே. (ந)

நினைப்பொடுசஞ் சலமருத்தாற் புரியு நெஞ்ச நிகழ்கரும நிச்சயிக்
குங் கனலாற் புத்தி, புனற்செயலாற் சித்தநினைத் தழியும் பாராற்
புடைத்தெழுமாங் காரமிவை போகய காண்டம், வினைச்செயலின் மிகு
திகலை வித்தை ஞான மிகுதிநிசஞ் செயுநியதி யராக மிச்சை, கனத்த
பலஞ் செயுநகால மறைகரு மாயை கருவிசுற்றும் புருடனிவை போக
காண்டம். (ச)

சுத்தவித்தை சததமுதல் விடய மூட்டுந் தொழின் மூட்டு மீசுர
னேர் செயுஞ்ச தாக்யஞ், சத்திய து ருசிப்பிக்குஞ் சிவமே யான்மாத் தற்
செயல்செய் விகருமிவை பிரேர காண்ட, மொத்தசிவ முதலைந்துஞ்
சுத்த மாயை யுயர்கலா திகளேழுஞ் சுத்தா சுத்த, மொய்த்தபார் முத
லறுநான் கசுத்த மாயை முந்துபதி பசுபாச முறையிற் காண்மினை. (ரு)

தோலெலும்பு நரம்புமயிர் தசைபார்க்கூறு சோரிவிந்து மேதை
மச்சை நீர்நீர்க் கூறு, மாலுறுநித திரைபயமா காரஞ் சோம்பு
மைதுனம்வன் னியின்கூறு நடத்த லோடல், சாலுநிலை யிருத்தல்

கிடை காறறின கூறு சலமதமாற் சரியமொடு மோக லோப, மேலு யர்வான கூறிவைக ளிருபா னைநதும வியனபூத காரியமென் றியமபு நூலே. (௬)

பததியெபூத துவளொளிநூ குமைதி யானம் பைசந்தி யுரை யாம ஞுரைததல பாினை, மததிமையாம் வைகரிமற றெவரும கேட்ட வசனிதத லிவைநானகும் வாகசா மததம, புகதிமே டணையுலகே டணைமூன ருகப புகலரிய சாததுவித மிராச தததோ, மொததுதா மதபூமெனக குணமூன் ருகு மூத்தமமத திமமதம மூறையி னுமே. ()

உதானனன நிறைக்குமெஙகும் வியானனவியா பிக்கு முறுசமஞ்ச மானன்மலம் விடும பானன, சதாவுயிர்கரும் பிராணனிவை தெய்வ வாயுத் தகுதேவ தத்தனவியர்ப போடல்கோபம், விதானகிரி கரன்றும்மன மயிர்புளகங் கூரமன மிகநீட்டன் மடகருதல் கொட் டாவி நாக, னதாவுயிர்போய்த் தனஞ்செயன்மேல வெடிபபித தேகு மைந்து கன்ம வாயுவென வாயுப் பததாம. (அ)

வலப்பாலின் சுழுனையைபுய்த் திடப்பான் மாறி மண்டலமூன றிடையிடைமா றுடி மேலேத, தலத்தேறிச் சிரத்துநின்று வலப்பா னுசித் தலத்துறும்பிங் கலையிடையு மிடப்பா லறசற, தலைப்பான்மை மூலநடு நாடி யாகிச் சடாதார மூடுருவி மேலா தார, நிலத்தேறிப் பிரம ரந்த ரததை முட்டி நெடுநாசி யிரண்டிலுறுஞ் சுழுனை நாடி. (௯)

மூலமுதற் கண்ணளவாம புருடன காந்தாரி முதுசெவியி னளவாகு மததியலம் புருடன், றலுவிற்சிங் நுவைநாடி நாபியிடைத் தோன்றிச் சங்கினியே குய்யமுறுங் குகுகுதத்தி னளவா, மேலுமிவை தசநாடி தச வாயுக் குணமூன றேடணைகண் மூன்றுபூ தியமிருபத தைந்து, போலு நால் வாககுவச ஞுதியைந்தோ டறுபான புறககருவி யாகவுந்தத் துவந் தொண்ணூற் றுமே. (௧0)

நரம்புதிரந் தோலெலும்பு விந்துமூல நாறுதசை யெனவோதுந் தாது வேழாம், வரம்பறுமோ கங்காம மதங்கு ரோத மாற்சரிய முலோ பமென்றுட் பகைக ளாறு, மருந்து மன்னம் பிராணன் மனம் விஞ்ஞா

னத்தோ டானந்த மயமெனவுங் கோச மைந்தாம், புரந்தவன்சே
னையைக்கடைத்தோ றிருததி யுள்ளே புகுதல்போற புகும்புருட னவத்
தை யைந்தே. (கக)

மாத்திரைகள் பத்துடனிந் திரியம் பத்தும் வாயுவீ ரைந்துமந்தக்
கரண நான்கு, மேத்துபுரு டனுறுதலின முப்பத தைந்தா வியைவது
சாககிரங்களததிந் திரியம பததுங, தீாததது சொப் பனமனததிற புரு
டன வாயு சித்தமுறல் சுழுத்தி சித்த மொழித்திரண்டோ, டார்தத
வுந்தி நிலைதுரிய மவைவிட டேகி யனுமூல மலததுறல தீத மாமே. ()

அவ்வகைய தத்துவங்க ளனைத்து மாயை யருஙகனம மிரண்டாகு
நன்மை தீமை, யெவ்வமுறச் செய்பிலுறு களிம்பாய் முன்னே யிய
லறிவை மறைததலா ணவமா மந்தத, தவவனுறு மும்மலததி னழுந்து
மானமாச சகலஙசே வலஞசுததவ வததை யெய்தும், வவ்வனுறுங் கருவி
யெலாங் கடந்து மூல மலத்தழுந்தித் தனியுறல்கே வலமா மனறே.(கஙு)

கருவிகர ணங்கள்சில பிரிந்துஞ் சேர்ந்துங் கவனமுறறு நரக
சொற்க புவன மூன்று, மிருவினைப்போ கம்பொசிததல் சகலா வததை
யினையிரண்டும் பிறவிகடகு விததே யாகும், பொருளரிய திருவருளா
லவததை யைந்தும் பொருநதியதீ தததுறுதல் சுதத மாகும், பெருகிடு
மிவ் வழியரனைப் பூசிப் பார்கடகே பிறங்கியிடும் பூசைவிதி பேசக கேண்
மின். (கச)

வேறு.

பத்தியும் பயமு மன்புநன் னெறியும் பண்புமா சாரமு மொருமைப்
புத்தியுஞ் செனன வாசனை யுடையார் பூசனை புரிவதற் குரியார்
சித்திரப் பொதுவி லாடுமெம் பெருமான சேவடி யருச்சனைக் கமைந்த
சுத்தியைந் துளவா மவையினிற பூத மானத சுத்திதத் துவத்தால். ()

கடிகையோ ரைந்து விடிவதற கெனவாங் காலைவை கறையினி
லெழுந்து, சடுதியி னியன்ற சுத்தியா னீறு தரிததுருத திரன்சதா

சிவனை, வடிவுற நினைந்து தொழுதெழீஇப் புறம்போய் வடகுண பால
லாத் திசையி, னெடியபொற் சிகரந தெரிகலா விட்டது நீக்கரை பசு
நிலை மடங்கா (கசு)

விளைநில மறுகம பூமிநன் னீழல விடுத்ததுமேற் சுத்தமே மயா
ணங, களர்நில மகனுறு மதிபசு மறையோர கதிர்திசை பிறவுநோக
காது, ஈளர்தரு நாசி நுதியினை நோக்கிக் கீழொரு திரணமிட டொலி
யல், படர்சிரஞ் சேர்த்தித் தெனறிசை யிரவும் வடதிசை பகலும்பார்த்
திருந்து. (கஎ)

கருத்துரை யகற்றி மலங்கழித தேமணா செஙகலகொட் டாதியாற
சுத்தி, வருத்திநின றிடக்கை குறிநிறீஇத நீர்தத மலர்தசீர்க கொரு
முழம் வதிந்து, பொருந்ததுசா ரல்லா விருதுவி லெடுத்த பூவினமண்
குதத்தினி லைங்கா, லுரைத்திடுங் கோசத் தொருதர மிடக்கைக் கொரு
பதின் காலென வுரைத்து. (கஅ)

இரண்டுகைக் கெழுகா லிரணடுதாண மூலத் தொருதர மெணக
கொடு கழுவி, யொருஙகுறச சவுச முடித்தபின பேன முறுப்புனல்
கொண்டுநன் னிலத்து, எருந திசை வடக்குக குணக்கிவை நோக்கி யாசம
னதொழில புரிந்து, நரந்தமா விருப்பை கடுமகிழ் கடுககை நாவல்பூ
விறலிநா யுருவி (ககூ)

சங்குமா தவியே தாதகி செயலை சண்பகம் வன்னியீங் தழிஞ்சில்
பொங்கெழிற கடம்பு முதலவும் பானமுட் பொருந்திய தருவுமா
மவையிற், பங்கமா நற்பான மரத்தொடு தில்லை பராய்முதற கழிப்ப
ராண் மரத்தி, லங்குல மெட்டுத துறவியேற கிருகிக காறிரண் டொரு
விரற பருமை. (உ0)

அறுதொழி லாள ரல்லவர்க கொவ்வோ ரஙகுல முறையினிற்
குறைததுத், துறவியர் வடக்குங் கிருகியர் கிழக்குஞ் சொல்லிய திசை
கள்பார்த திருந்து, முறுவன்மா சொழிப்பா நவமிசங் கிராந்தி முறறிதி
மூவிரண் டுவாக்கள், பெறுவிதி பாதங் கழிப்பர்மா ணாக்கர் பிறர்தராக்
கொள்வர்பற் கொம்பு. (உக)

தந்தகாட் டாதி தருபவரில்லாத் தலத்திலும் விலக்குறு தினத்து
மந்தமார் புனிதத் தழையினால் விளக்க வன்றெனி லுதகம்வாய் வார்த்து

வந்துபன் னிருகா லுமிழ்ந்திட வதனை மணிநகை சுத்தியா மதற்பின்
மூந்தியா சமன முடித்துநல விதியான முறைபெறத் துறையினீ ராடி ()

சந்திவந் தனைகள் புரிந்துநீ றணிந்து தக்கசீ ரக்கமா மணியைக
கந்தரத் தறங்கள் கைக்கணி யருகர் கமோரடிகை தத்துவ மார்பிற
பைந்தொடை யரிபூா வடவெழுத் தாசப் படிகந்துப் பாரமூ வகை
பொன், வந்தகோத தணிக சிரதநிணி மேலக மணிகுழை யங்குலி சுமை
யம். (உரு)

சந்திர மவுலி விழிமணி யதிகந தரிப்பதிற் சகத திரம் விசேடஞ்
சிந்தியா வைநது பதஞ்சொலிப் புனைநது திருக்கடை துறந்துபொற்
கோயில், சுந்தரத தூபஞ் சுடாவிளக்கியறறிச் சுத்திசெய் தெமபிரான்
பூசை, மூந்நூறு தருப்பை சமிதைமஞ் சனம்பூ முதற்றிர வியமெலாங்
கொண்டு. (உச)

வேறு.

நித்தியநை மித்தியஙகா மியமாக மூன றினுநித் தியமாம் பூசை
யதிதியே தினம்வாரம் பிரதோட மயனம்விழுச் சங்கி ராந்தி
யொத்திருமண் டலமெனவோ ரொன்பதுநை மித்தியநான் குணர்த்து
வைத்தசா னித்தியம்வற் சரபூசை மாதவிழா மாத பூசை. [ங்காலை

தவனபூ சனைகிருத்தீ காதீபந் தீபவளி சங்கபூசை
நவநைவே தனமெனவுங் காமியமோ ரைவகையாய் நடப்ப தாகு
மிவைகளின்ம காசந்தி காலையுச்சி மாலையுடன் யாம நான்கா
முவகால மருணசந்தி யுழக்காலஞ் சிறுகாலை நிசியோர் நான்கே. (உரு)

இன்னவையிற் பூதசுத்தி யிலிங்கசுத்தி மானதமுன் னியற்றும் யாவு
மனனதினீ ரத்திரததாற் புரோக்கித்துக் கயமுகனை யருச்சித் தேத்தி
முன் னுறவாசாரியன்சொன மந்திரத்தாற்சங்கற்ப முறைமைபோ றறிக்
கொனனுறுசந் தனதமேதாயங் கங்கைமுத னதியேழாற் குடம் பூரித்து.

மந்திரததாற் புண்ணியயா கம்புரிந்து நவகலச மருங்கு சேர்ததுக்
கந்தநீர்க் கும்பமுதன முறைசெபித்து நறியபஞ்ச கவியங் கூட்டி
யந்தமுற நெய்தயிர்பால் சர்க்கரைதே னைவகையா லமுதஞ் சேர்ததி
யுந்துசிவ மந்திரத்தா லுமைத்துவிதி முறைசாந்தி யோமஞ் செய்து. ()

காதலிபா கஜைப்பரவிச் சந்தனு தித்தயிலங் சவிய மாட்டித்
தீதறுமை வகையமுத நறுநெய்பா லினியதயிர் செழுந்தேன கன்னல்
மீதுபல கனிச்சார மிளநீர்சந் தனதசோயம விந்நீரக் கும்ப
மாதியபி டேகமிவை யாறிரண்டு மனுவினுவந் தாட்டுங் காலை. (உ௯)

கந்ததயி லத்தின்மிசை நெல்லின்மாக் கவியமிசை சணிச்சம் பீர
மைந்தமுத மீதுநெல்லி துப்பின்மேல் வெந்நீரக் காரம் பான்மேற
பைந்தயிர்பின் சிறுபயறு தேன்மீதிற் புட்பசலம் பரிவாங் கன்னற
பிந்துகழு நீர்க்கொட்டம் பஞசவில்லம் பலோதகத தின பின்ன ராகும்.

இன்னவகை மாவிலங்கு நொச்சிவிளா வில்வமறு கிவையா லாட்டி
யன்னதற்பின் பாயசமா மமுதேற்றி யருமபுகைகர்ப் பூர தீப
நனனெறிநீ ராஞ்சனதீ பங்கொடுதது நனிபெருகு நாளி கேரப்
பின்னர் கந்த தோயமதிற் பினனரன்ன வபிடேகம் பெரிதி னட்டி. ()

தூபமொடு கருப்புரதீ பஙகொடுகது வில்லுவநீர் சொரிந்து பின்னர்
மாபணில நீராட்டி நவகும்ப வபிடேக மனுவாற் செய்து
மீபொலிமந் திரபுட்பஞ் சாததிமநதி ரானமுயர் வியபபா லூட்டித்
தாபனப்பூந் திருமேனி சூழ்ந்துதிரு வொத்தாடை சாத்தி மாதோ.()

பொன்னுடை யுத்தரிக மிசைச் சாத்தி யுபவீதம் புனைந்து சாந்தம்
பன்னீர்குங் குமக்குழம்பு புழுகுமான் மதமெழுகிப் படீரந் தூவிக்
கொன்னுரு மணிமகுடங கேயூரங கணடிகைகுண் டலம்பொற் கோவை
முன்னுர வடம்பலவு மணிந்துமரு மலர்மாலை முறையிற் சாத்தி (௩௩)

பொருட்கலத்திற் சுததான மமைத்துநிவே தனமுறையிற் புரிந்துதீபங்
கருப்புர ததா வியற்றியபின் பண்ணியங்கண் முக்கனிகள் கருனைதீம்பால்
வருக்கவகை யமுதேற்றிச் சுருளெடுத்து மணித்தூப தீப மேற்றி
யருட்கவிகை கண்ணடிசா மரைமுதல பல்லியஙக ளார்ப்ப வேந்தி.(௩௪)

முற்றுமறை தமிழ்ச்சுருதி பாடலொடு திருச்சின்ன முழங்கத் தேவி
சிறபரைக்கு மிவ்வாறே யருச்சனைசெய் தாலயஞ்சூழ் தேவுக்கெல்லாம்

பறபலவாற பூசனைக ளியறறிவினி யோகமிடல படிமைப் பூசை
மறறனவி சேடபூ சனையுமா கமததுரைதத வகையாற் செயமின. (௩௫)

அசமகிழ்ந்து சுததசல மபிடேகந் தொறுமிடையி லாடட வேண்டு
நிகழமதுக குளவளவை ததிபாலிவ விருமடங்கு நெய்நாற் பாகந்
திகழுறச்சேர்த் துவதமிாத மைந்தாகு மூயாதிருமஞ் சனமெந் நாளும்
பகலெடுதத திரவினுமா மிரவெடா ரெடுப்பர்கனல பசும்பொன்காட்டி.

வேறு

முருகல ரலரி வில்வ மூவிதழ் வில்வம் பற்ப
முருவமுறற றிதழ்ச்செங் கஞ்ச மூயர்ந்தநா யுரீஇ தருப்பை
சுருள்விரி தளவஞ் சாதி தும்பைவெண் காக்க ணஞ்சீர்
பெருகும்வெள் ளெருக்கம வாசப் பெருந்தும்பை கழுநீர் நீலம். (௩௭)

உரைததமு வைந்தி லொவ்வொன றாயிர முயர்ச்சி நீல
மருததமா மலர்போ லென்றுங கழுவியுஞ் சாத்த லாகுந்
தரித்தபத் திரஙகட் கெல்லாஞ் சதமடங் குயர்ச்சி சானு
மருக்கொழுந ததன்மேல வில்வ மாயிர மடங்கு மாதோ. (௩௮)

காமியம் பதங்க ணைககால் யோகச மசிதஞ் சானு
வாமங்கா ரணநதீ பததங் குறஙகுகூக் குமம்வாழ குய்ய
மாமியற சிந்தி யந்தா னங்குலம் விமல நாற்கை
தூமுது கஞ்சு மாமீன சுபபிர பேத முந்தி. (௩௯)

விசையமே வயின்சு வாயம் புவந்தனம் வீரங கண்ட
நிசுவாசந் துண்ட மார்பு சந்திர ஞான நெற்றி
யிசையறு சித்தம் விம்பம் வதனங்க ளாகுகி னைய
மிசைபுரோற கிதமே நாவு ரவுரவ மிலங்கு கன்னம். (௪௰)

கிரலளி தங்க போலஞ் சென்னியே மகுட மேலைப்
பரமேசந் தாள மாலை பரிவட்டம் வாது ளஞ்சீர்க்
கிரணமா பரணங காலோத் தமங்கிளர் சாந்த மௌபர்
தருசரு வோதத மநதான் பூணூல்சந் தானங்கன னபபூண் (௪௧)

எங்குமே நிறைந்தோர்க் கிவ்வா றுக மிருபத் தெட்டு
மங்கமே யவைகட் கெல்லா மகுடமே யுத்த மாங்கஞ்
சங்கமே மறுகு சூழுகுற் றாலமே நலங்கட் கெல்லாந்
துங்கமே மகுட பூசை தொன்றுதொட் டமைந்த தன்றே. (௪௨)

பரவுமா வாக னந்தா பனமுயர் சன்னி தான
நிரோத னமவகுண் டஞ்சீர் முத்திரை நிசமுபாத் தியம்
பொருவிலா சமன மேயர்க் கியமவிரி புட்பந் தூபம்
வரதனைப் பூசை செய்யுந் தேசிகர் வகையீ ரைந்தே. (௪௩)

வேறு

தயிலமா ரோக்கியமாத் திருமகளைக் கம்விசையந் தருஞ்சம்பீர, மியன்மகப்பே றுச்சியமைந் தமிர்தமிரா சதநெல்லி யினிதாஞ்செல்வம், பயமதுசத் துருநாசந் தத்திக்குமகப் பெருக்குமவெந்நீர் பல்கும் வாழ்நா, ளுயர்குளோ தகம்பாபறறின் பொடிக்கிராச் சியத்தோட மொழியு மாதோ. (௪௪)

தேனிரா சதங்கருப்பம் பாலினுக்குத் திருமடந்தை சேருஞ் சீதப
பானீயஞ் செங்கழுநீர்க் கொட்டமிவை பிறவிதெறும் பலோதக் கங்க
வீனபா தகந்தீர்க்கு மியல்பெறுசந் தனதத்தோய மிளநீர் தமமா
லானராச் சியத்திடுங்கு மரசருக்கும் பெரிதுசுக மாகு மன்றே (௪௫)

அன்னமபி டேகமன்ன சமித்திரு விளத்தோய மதனு லென்று
நன்னாபெறும புத்திமுத்தி யுண்டாகுந் சருவசித்தி நத்தின் றேயஞ்
சன்மலிசீா நவகும்ப மிராசசுகம் புவனிசுகஞ் சாந்தி யோம
மென்மலாபக திரபுட்ப மந்தரானங் கொள்ளைபதி விருட்டி நீங்கும். ()

வத்திரம்வத் திரலாப மலர்மோகக முபவீத மகத்தின் பேறு
முத்தமசந் தனக்குழம்பு பெருஞ்செல்வ மமுதேறற லுயர்சா ரூப
மெய்த்தூப மாசமன மருக்கியஞ்சா னித்தியமாம் விமல மூர்த்தி
மொய்த்தமணி யொலிக்கிராக் கதநிவிர்த்தி தீபமுயர் மோகக மாகும்.()

அக்கரா லத்தியுயர் சித்திதரு மமலகருப் பூர தீபஞ், செகககமலை நோக்குறுநீ ராஞ்சனஞ்சத் துருநாசந் திருவெண ணீறு, தொக்கபுவி

யாடசிதரும் பூமடந்தை யருள்பெருகுஞ சுருள்கொண் டேத்த
முககணனமுன னுறநடிப்பன சததிரஞ்சா மாஞனருதி முதறபா
டறகே. (௪அ)

மததனந்தா னியவிருதததி காடிசயம் வளர்படகம் பாவ நாச
மெய்ததிமிலை தொடர்காமி யமபலவு நல்விருத்தி விதிதத யாவு
நித்தமௌனி லொருமடமகு பிரமோதாட்ர் சதமடங்கு நிகழத்துங் காலை
யிதததுணையுந் திரிகூடத நியறறலா யிரமடங்கென றிசைககும் வேதம்()

வேறு.

என்னவா கமங்கள் யாவு மியன்றிசி ரொழுக்கம் யாவு
முன்னுற வுணர்ததி மூன்று தீக்கையு முறையின முற்றி
யன்னவர் தமைப்பொற பீடத் தமைத்தபி டேகஞ் செய்து
நன்னகர்ப் பெருமான மூல நாமமந் திரங்க ளோதி. (௫0)

நித்திய முதல மூனறு நிகழ்சரி யாதி நானகுஞ்
சுததியோ ரைந்தும பூதி சாதனநு தொடர்புந் தொண்டர்
பத்தியெண வகையு மைநது பதமூநாற கதியு மேலை
யத்துவா வாறுங் கூறி யருச்சனை புரிமி னென்றான் (௫க)

மன்பெருந திரிகூ டத்து மாயனைப் பரம னாக்கித்
தென்புவிக் கோட்டந் தீர்த்துத் தேவர்மா முனிவர்க் கெல்லாங்
கொன்பெருந் தகைமை பூண்டான குறுமுனி யம்ம வீச
னனபர்தம பெருமை தனனை யாவரே யறிதற் பாலார். (௫௨)

புரிசடைத திரிகூ டதெதம் புனிதனை யின்ன வாறே
தெரிவுறப் பூசை செய்யுஞ் சிவமறை யவருட் டானு
மொருவனென் றிருந்து பூசித் தோங்குசீ ரவை றைநி
வரிசிலைத் திங்க ளீரு வதிந்தனன் மலைய யோகி. (௫௩)

இதுதமிழ் முனிவன் செய்கை யென்னனு மவனுக் கோது
மதிசயப் பரம கீதை யெட்டினு ளசலந தீரத்தம்
பதிசிவம் பரைப லாவும பகர்நதனை யிரண்டி லேனக்
கதிதொடர் வேடன் செய்கை கழறெனக் கழறுஞ் சூதன். (௫௪)

நான்காவது சிவபூசை விதியுரைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருததம் ௩௩௧.

ஐந்தாவது நதிவிழ் வேடன்கதிபெறு சருக்கம்.

மருவி மாலை யிருகத்தை வாரணம
வெருவி மாலைமென காந்தளைத நியென
வொருவி மாலைவிண மேறப்பிசைந்த துறநீ
ரருவி மாலை யணிதடங குன்றமே. (க)

சூரல வேலிசெ சிறுகுடித தோகைமார்
வேரல் வேலியில வேட்டஞ்செய் வேடர்மென
மூரல் வேலியிட் டாலென முத்தமார்
சாரல வேலியங் கொலவிச சயிலமே . (உ)

வேறு.

அத்த லைபபெருங கிரியின ரரியின முறமுவோர்
மைதத லைககருங் கடல்புரை மேனியர் வடவைக
லொத்த லைததன குஞ்சியர் கொடியபா தகங்கள்
வித்த லைபபுரி வினைப்பெருஞ் சிலைககைவே டுவரே. (ங)

ஐவ னத்தினை யரிதல்போ லகிலொடு சாந்த
மொய்வ னத்தினை யெறிந்தனர் முறைமுறை தெளித்துக
கொய்வ னத்தினை யழித்திடுங் கிளிகுலந் துரப்பத
தெய்வ நத்தினைப் பொருகளைக கிளியினஞ் செறிந்தார். (ச)

மருமலர்க்கொரு தாளென நீத்தவரு சியரை
யருநிலத்திரு தாள்பெறு மிதணினமே லமைத்துப்
புருவ விறகளும பொருவிழிக கணைகளும் போதா
திருக ரததினிற கறகளுங் கவணைகளு மீந்தார (ரு)

இருளுசெ விககிடை யெனலங கொடிச்சிய ரிசைத்தே
னருந்தி டத்திரி வாரமு தாசன ரவாககு
மருந்தி டததினந் தேடுவ ரம்பையா வரைமேல்
விருந்தி டததினந் தேடுவர் வேள்விவே தியரே. (சா)

குனறின மேற்சரு கருந்தியும் வருந்தியுங குகைவாழ்ந்
தென்று மேயினா யாரெனு முனிவரோ வினையார்
மனற லோதியர் கிளிகடி மழலைவாய் மொழியி
னெனறு தேனிசைக குருகியே யினைததன ருடலம். (எ)

கனத்த னத்தியல் சிவந்தவாய்க் கருங்கணீ வியரை
வனச ரப்படா வளாபுனஞ் சாகலோ வைகுதார்
புனம ழிக்கவும் பொருப்பில்வாழ் முனிவர்தந் துறவு
தனைய ழிக்கவுந் தவத்தினை யழிக்கவு மன்றோ (௮)

கொங்கை யார்நரி நடையிறை பிடிகுளிர் புனத்து
மங்கை யார்விழி யாறபிணை சாயலார் மயில்கள்
பொங்கு மின்னிசை யார்குயி லெனமென புகுந்த
செங்கை வேடரவர் கலவிலர் யிசைபிறை நிறைந்த (௯)

கூன லங்குர மதிநுதற் கோதைய ரோசையும்
பான லங்குர லோசையே பசுங்கிளி யழைப்ப
வேன லங்குர லழிந்தன விழுந்தன புனமுங்
கான லங்குர லடிகளும் பிடிகளுங் கனல (௧௦)

விருப்பு றும்புன மழிதலு முழிதர விரவிப்
பொருப்ப ரானவர் கானவர் கணத்தொடும் பொதுளிச்
செருப்புந் தோல்களுஞ் செறித்துவார் சிலைகணை பிடித்து
நெருப்புங் காலுமொப் பாமெனத் திசைதொறு நிறைந்தார். (௧௧)

வேறு

கொம்பு கோடுடை வேடுவர் கூர்வலை
யம்பு வில்லெறி வல்லைய மாடல்வாள்
பம்ப மூசினார் பைம்புனப் பாவைமார்
வெம்பு ரூரம் விழிப்படை மொய்த்தல்போல். (௧௨)

மானை யுங்கட மானையுந் தாக்குவா
ரானை யும்பிடி யானையுஞ் சூழுவா
ரேனை மாக்கள் சுவடெடுத் தேகுவார்
பூனை போலவர் புலியெனப் பாய்வரால். (௧௩)

வேறு.

வெடிகு ரற்குல மதகய மெதிர்தலும் வீர
ரடிவ யிற்றிடை மலைமுழை யசனிபோ லுழைந்து
துடிய டிக்கிடை யோடுபு மருப்பினைத் துமித்து
நெடிய மாலெனக் குத்துவர் மத்தக நெரிய. (௧௪)

கொல்லு குதகிர வேங்கைமேற் குதித்தலுங் குதியார்
விலலு குதகிடு கொடுங்கணை விடுத்தனவாய கிழித்துப்
பல்லு குதருகிர் காலொடுந் துணித்துடல் பதைப்பச்
செல்லு குதலெனச் செறிபடை வாளிறை சிதைப்பார். (கரு)

கரடி யைப்பெருங் காரெதிர் சூறைபோற கதையான்
முரடி ருத்திய முகண்டியாற் சிரமதின் முருக்கி
யொரடி முற்புகுந் தீரடி பின்னிழுத் துலைத்துப்
பரடி ருத்திவெங் காலினு லுதைப்பர்மெய் பதைபப. (கசு)

பனறி யைப்பிறை மருப்பொடுங் கிழிடும் பார்வை
துன்றி நிற்றலி னெதிர்செலா திடம்வலஞ் சுலவி
வென்றி வட்டமு நீளமுரு சிலம்பங்கள் விளைத்துச்
சென்றி ருட்கிருண் மலைந்தெனச் சாரிகை திரிவார். (கஎ)

தடறு ரீஇக்கொடு வாள்விதிர்த் தெதிர்தலுந் தரியா
மிடறு டைத்ததிர் குரலொடு திசைதிசை விரவக
கடறு கட்டினர் கைவலை வீசினர் கலந்தா
ரிடரு பட்டொரு புவனமுன் குதித்ததோ ரெறுழி. (கஅ)

குடபு லத்தினர் வடபுலத் தினர்குண புலத்தோ
ரிடம்வ லத்தினும் விலகினர் விலகுறு திவனே
வடபு லத்தெழு கனலியைத தென்றிசை மறித்தான்
கடவு மருசினைப் பஞ்சவன் வளைத்தமை கடுப்ப. (ககூ)

புண்கி ளைத்திடப் பல்படை யோச்சினன பொருவான்
மண்கி ளைத்தெதிர் வருதலும பொருதல்பின வாங்கான்
விண்கி ளைக்கினும் விடானெனச் சூகரம் வெருவிக்
கண்கி ளைத்திடாத திசைதொறு நுழைந்துபுக கதுவே. (உ0)

மலைந்த சாரியிற் சரியையர் போல்வலம் வருவா
னலங்கு பூச்சரு சொரிதலிற் கிரியைய ராவான்
சிலம்பு கர்ன்புகுந் தொளித்தலிற் பொறிபுலன சேர்த்தி
யுலைந்தி டாதொளி யிருத்தலின் யோகிய ரொப்பான். (உக)

வேறு.

காணுமுன் சகலரைப்போற சுவடுகண்டாற் பிரளயா கலர்போற கண்டுஞ, சேணுகில் விஞ்ஞான கலரைபபோன மலந்திரியத் திரிய வேடன, மாணுக்க னெறிபார்க்கும் பாவனையாற பரிசத்தால் வனகட் கேழல், கோணுாந்த குணடமணட லாதிகளா னெறிவருந்தனுங் குரவன் போனும (உஉ)

இனமானின சணவகூடிப் பிரியுமிடந் தொறுமபிரியா தேகும் வேடன்
வனமானை தசதுவமவிட டகனறு மகலாத மலமே போலாறுன
புனமேறிக காலவரைதாய்த திரிகூடம புகுமேனம புகுதாச சுத்த
நனவேறிக கனவகனறு சுழுத்திபோய்த துரியமதைநணுகுவான்போல்.

வேறு.

தாவு நீர்ச்சிவ மதுகங்கை சணபகத தடாகம்
வாவி மேறறடா கததுலாய் மநதமா ருதஞ்சூழ்
காவி லெங்கணுஞ சுலவுற கமழ்திரி கூடத்
தேவர் தேவனைத் தேடுமோர் சூகரஞ் சிவனும் (உச)

நிலைய ழிந்துபோய்ப் பள்ளியங் கானிடை நெரிந்து
வலைசு ழிந்துகை வாள்விசை மடுத்துவல் வேடன
சுலையி லம்பொரி இவனைதடி பிழைத்தொரு செழுங்கா
ரலைப டிநதென வருவியந தடத்துவீழந் ததுவே (உரு)

வெருவி வீழ்தலும வேடனுங் கயத்திடை வீழநதா
னருவி யந்தடம் புகலென வுடைதலா லதுவே
செருவி லேற்றெனச் சென்றெதி ரேறறதோர் வன்மீன்
பொருவில் சூகர நீந்திநீர் கடந்துபுக் கதுவே. (உசு)

வால றைந்தெதிர் வாய்மடுத திடஙகர்மா வலிபபக்
கோல வெஞ்சிலைப புனவனுஞ் சினவிமேற் குதித்தா
னோல வெங்கர வாளினாற் கிழிகருமுன் னிவன்றன்
மூல மேனியை யெயிற்றினாற் கிழித்தது முதலை. (உஎ)

நிலத்தி லோடுதேர் நீர்புக லரிதுநீள் கயமாஞ்
சலத்தி லோடமுந் தரைபுக லரிதெனுந் தகைத்தால்

வலத்து வேடுவ னிடங்கராற் புனலிடை மாய்ந்தா
னிலகு ளாராத்மை யெளியநம் வெலவரே யிடத்தால். (உ௮)

கொலைசெய் பாதக னாகியு முயாதிரி கூடத்
தலைசெய் சித்திர நதியினின் மாக்க ளடைந்த
தலைமை யாளுயர் வானமேன மானமேற றுவிச
சிலைசெய் வில்லியார் கயிலைமால் வரையினமேற் சேர்ந்தான். (உ௯)

மந்த மாருதந் தவழ்திரி கூடமும் வரதன
சந்த வார்பொழிற் கயிலையும் வேறென்த் தகுமோ
விந்த மால்வரைத் தடத்துவீழ்ந் திறந்தவ னியல்போ
யந்த மாலவரைச் சிகரமே லமாந்தன னாதலால். (௩௦)

நிந்தை யாரகொலை வேடுவ னருவிநீர்த் தடத்து
வந்த யாவொழி மகிமையை யுரைத்து மாதவாகாண்
முந்தை யோதுசித்த திரப்பொது மகிமையை முனிசகா
வெந்தை யார்நடங் காட்டலிற் காட்டுது மெனறனே (௩௧)

வேறு.

என்று முனிவர் வாழ்த்தி யெழுபவக் கலைகண் மாய்த்
தென்றலம் புலிபாய் சாரற் சிவதிரி கூடத் தானை
மன்றன்மா மலர்த்தாள் போற்றி வரங்கொண்ட வானோர் பூசை
நன்றுறப் புரிந்த வாறு நவில்கென நவிலவான சூதன் (௩உ)

ஐந்தாவது நதிவீழ் வேடன் கதிபெறு சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் ௬௭௧

ஆறாவது வானவர் வழிபடு சருக்கம்.

நறுமலா விரிஞ்ச னாகி நாரண னாகி வெண்கோட்
டுறுவிடைப் பரனு மான வொருவனை யிருவர் தேடிக்
கறுவினாற் காணகி லானைக் கனிந்துபூ சனையிற காணப்
பெறுபொருள் கருதிப் போந்தார் பெரியவன் றிரிகூ டத்தில். (௧)

தம்பெருஞ் சிவத்து ரோகந் தவிர்த்துவான் பதங்க ளீந்த
நம்பனைத் திருக்குற் றால நாதனைப் பூசித் தேத்த

விம்பரில் வரம்புனை வேண்டு மெனாடிசைக் கடவு ளோரு
முமமரும் விசும்பா ருக்க வொருவழி விரவிப் போந்தார். (௨)

கோலமால் வடிவாய நின்றார் குறுமுனிக் குருகி மேனு
ளாலமா கடவு ளாகக் குறுகுமா புத்தனைக் காணபானக்
காலமோ முனிவர் சித்தர் கருடர்கிம் புருடர் யாமோர்
மேலையா புவன மூன்றில் விபுதரு மெழுந்தார் மன்னோ (௩)

அரவணைத் துயிலு மாய னமபுயத் துறைவோன் வானோர்
புரவலன் முதலோ ராய தலைவரும் புலவோர் யாரும்
விரவிமுச் சிகரத் தாலை விதிப்படம் விண்டு லோகஞ்
சுரருறை சுவர்க்க மூன்று மொத்தது சுருதிக் குன்றம். (௪)

விணபக வெழுமுக் கோட்டு விமலவே தண்ட மேவி
யொணபக லுதிக்குங் காலை யுயாமது கங்கை யாடிச்
செணபகத் தடாக மூழ்கித் தேனிருல கிழியக் கோட்டால்
வண்பக டுழக்குஞ் சாரல் வடமுகத் தருவி தோய்ந்தார். (௫)

அருவியந் தரங்கக் கங்கை யாரமு மகிலும் பொனனுங்
குருமணித் திரளு முந்துங் குவைகளாக் கொழித்து வீசத்
திருவல கிடுவார்க் கென்றுந் திருப்பணி யிடைய றுத்த
பொருவருஞ் சங்க வீதிப் புறம்வலம் புரிந்து போந்தார். (௬)

அகமதி லுருவா வாயி லைந்துமைம் பொறிக ளாகச்
சிகரிநாற் கரண மாகச் செழுந்திரு வீதி மூன்றுந்
தகுதிமண் டலங்கண் மூன்றாத் தரணியம் பதும பீடந்
திகழ்பரஞ் சோதி யான சிவலிங்க வடிவங் கண்டார். (௭)

துதித்தனர் பாடி யாடித் துள்ளினா வெள்ளிக் குன்றா
மதித்தனர் திரிகூ டத்தை மணிமதிற் கோயில் வாயில்
குதித்தனர் கருணை மூர்த்தி குரைகழ லடிக்கீழ்ச் சென்னி
பதித்தன ரின்ப வாரி படிந்தனர் வானோ ரெல்லாம். (௮)

சேண்மிசைக் கங்கை நீருந் தேவதா ருத்திற் பூத்த
நாண்மலர்த் தொடையுந் தாரு நறுஞ்சினை வீசுந் தூசும்

பூண்முதற காம தேனுப் பொழிதரு பாலுந தெயவ
நீணமணி வடமும வாரி நெடுநதிரை யமுதும வாரி. (௯)

மருததினுக் கிறைவன் றார்பப வருணனீர தெளிப்ப வீதி
யருக்காபல விளகக மேநத சமீரணபூ மாரி தூவத
திருககிளர் திசைக டோறுந் தேவதுந துமிக ளாரபப
விருககினல் வசுககள் வாழதத விநதிர னேவல கேட்ப (௧0)

மற்றுள திக்கு வேந்தர் மாபினுல வாயில் காப்பக்
கற்றையங் கவரி தெய்வக கன்னிய ரிரட்ட வேதர்
முற்றுள சாந்தி வேள்வி முறைமுறை யியறறச செஙகண
வெறறியந திகிரி யானே விமலனைப பூசை செயதான (௧௧)

சீதர னருச்சித தேத்தத் திசைமுகத தவனுந தெயவப்
போதினு லாரா திப்பப் புரந்தரன முதலோ ரெண்ம
ராதவர் வசுககளாதி யமரரே முதலா யுள்ள
மாதவர் புரிநதார் பூசை வரதனைத் திரிகூ டத்தில். (௧௨)

தெளிதரு பசும்பொன னூட்டுத தெயவதப் பொருளால் விண்ணோர்
களிதரு பூசை செய்து நாள்பல கழிதது மீசன்
வெளிவரா வகையாற பணடு வேழமபூ சிதத காவி
லளிபடாப் பூவா னீரா லருச்சனை புரிவ தானார். (௧௩)

பூசனை திருக்குற் றால புரந்தனிற் பொருளாச் செய்து
வாசவ னயனமால் வானோர் வழிபடா நினற காலைத
தேசமர் திருவெண் ணீறுஞ செஙகைமான மழுவும பசசைத்
தூசணி மருங்குந் தோனறத தோனறினன மறைகளுந் தோன்றான் ()

கையிலஞ் சலிகள் பூப்பக கருத்தெலாங் குளிர்ப்ப வானோர்
மெய்யெலாம் புளகம் போர்ப்ப விழிதுளி பொழிய நோக்கித்
தெய்வநீர்த் திரிகூ டத்துத் திரைபொரு சஙகக கோயிற்
சைவமா மணியைக் கணடு சரணெனச் சரணம் பூண்டார். (௧௫)

பூண்டுமா லயனும் யாஙகள் புரிதரு செயல்க ளோர்ந்தோ
நீண்டநின் மவுலி பாதந் தேடநீ டூழி கால

மீண்டுநீ படைத்துக காததா யெமக்குமோ காட்சி தந்தா
யாண்டகை கருணை வாழி வாழியென றருளிற போநதார். (கசு)

வந்தனை புரிந்து வானின மாலயன போன பின்னார்ச்
சிநதனை யமரர் பூசை தினஞ்செயப் பணியபா யெனன
நந்தணி குழையா ஞெகக நனபகற புரிநதீர் நீவிர்
சந்ததங் கங்குற காலந தமிழ்முனி புரிக வென்றுன. (கஎ)

பன்னக ரியககர் சிததர் படிவர்விஞ் சையாமற றுள்ளோ
ரிந்நகா விடைமேற காட்சி யெமககரு ளென்ன நாதன்
மனனுயிா விழாகக டோறும் வநதென வருளிச செயதா
னனனவர் பரவி யேக வருசசனை தொடுததார் விண்ணோர். (சஅ)

வேறு.

தையயனம் வேட்ட வுவாத தருபூச மகமாகச சிவனி ராத்ரந்
துய்யபாற் குனத்திருநாண மேடவிழுப் பரணிதுவட் டாநாட்பௌவம்
வைகாசி மாகவிழா வளராானி முககனிநனா மாத பூசை
செய்யபிர தோடமுவாச் சஙகிரமந திதிவாரந் தினங்கள் யாவும். (கக)

தெறும்பலா தவன்மறுகித தேரோடும் வழிவிலங்கத் திங்கண் மேனி
கறும்பலா வுயர்குவடு முகடுதொடுந் திரிகூடக் கடவுட் சாரற்
குறும்பலாச் சுருதிநிழ லுறைவானைச் சுருதிமொழி கொண்டு பூசை
யுறும்பலா கமவிதியான மதியாறும் புரிந்தமா ரும்பர்ப் போந்தார். ()

வேறு.

அராவடம் புனைந்தார் பூசை யமரர்செய் முறையி தென்று
பராவட நிழலி லெம்மான் பாலுணர்ந் தவன்பாற் பெற்ற
விராவட கலை நூல் வல்லான் வியாதன்மா ணுககன் கூறித்
திராவட முனிசெய் பூசை செப்புவான் முனிவர் வேண்ட (உக)

ஆருவது வானவா வழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று
ஆகத திருவிருததம சகூஉ.

ஏழாவது குறுமுனி வழிபடு சருக்கம்.

சந்தனத்தென் பொதியமுனி சண்பகததினபசுந்தாது ததைந்து திங்கள்
கந்தரத்தி னரமகளிர் முழைதோறு நுழைதோறுங் கலவி கூடி

யந்தரத்தி னுடுமகளி ரிரிதலபோன் மணிசொரியு மருவிச் சாரன்
மந்தரத்து மேருவினும் விரிகூடத் திரிகூட வரைமேற் சென்றான். (௧)

வேறு

உம்பரம் ரேசாடு நாமூ நாடிபாபுக வானமேற
கொம்பரம ராடல்செய் குறும்பலவில் வாழு
நம்பரமா பூசைசெய் நனமலைய யோகி
யிம்பரமர் மாதவ ரெழுந்துதொழ வந்தான். (௨)

சிந்தைகளி கூர்தர வணங்கியெதிர் சென்ற
வந்தணர்கள் சைவரொடு வந்தருவி யாடி
மந்திரவெண ணீறுசிவ சாதனம ணிந்து
நந்துமுக வீதியுயா கோயிலவல நண்ணி (௩)

மூன்றுவடி வானவன்முன ஞானமறை முழங்கத்
தோன்றியுப ரைந்துவகை சுத்திகள் வருத்தி
யேன்றநெறி யாறுணரு மெண்வகைசெய் பத்தி
யானறமறை யோருட னருச்சனை தொடுத்தான. (௪)

பூந்துமகு டாகம மொழிந்தமனு வாலே
கந்ததயி லங்கொடு சொரிந்துகளி கூர
வைந்துகவி யங்களொடு மைந்தமுத மாட்டி
யுந்துமூவர் வாரிதி யடக்குமொரு கையால. (௫)

மேயகட லாறையு மடக்கிவிடு மாபோ
னேயமோடு பாறயிர் மதுக்கணிறை கனனற
ரேய முமவிதிப்படி சொரிந்துபல சார
மாயசுவை யிறசுவை விளைக்குமூறை யாட்டி. (௬)

மூவகைய சீதவிள நீர்முருகு சாந்தம்
பாவனைசெய் தண்ணளி பயிறறுமுறை பெய்து
தேவநதி கண்டுவட தேசநதி யேழுங்
கோவொடு மணிந்தபடி கும்பசல மாட்டி. (௭)

மாலையா ருக்குமவன் வாழ்பரனை மாமால்
கோலமமை வித்தபடி பொனனுடை குயிறறி

நால்வகைய சாந்துபணி நாணமலாகள சாத்திப
பாலமுத மேறறிநிறை பல்விய முழுங்க. (அ)

பேரொளி முன் னினறுபல பேருவொளி யெல்லாரு
சீர்பெற நடிகரும்வகை தீபமுறை யேந்தி
மூரிமறை நாறுமுயா முதசபி பூரான
வாரிபடி கின்றவென வந்து துதி சாத்தி. (கூ)

வேறு.

திருவாடி யயனமுவாப் பூரரு சோதி சிறபபைநதா வணிமூலம் பானு வார, முருளோணஞ் சதுர்த்திபுரட் டையிறகே தார முயாநவ ராத திரந்தசமி திருவி ழாககள், பெருமானை பசிவிழுத்து லாஞ்சேர் மாகம் பிறிதுளநித தியமுதலா வருச்சித் தேதத்தி, வருகாலை குறுமுனி செய் தொழுமபு மன்புமவள்ளலார் திருவுளதத்தி னிறைவு தோனறி. ()

இடப்பாலி னிறைவிதிரு மூலட் டானத் தெழுந்தருளித தவவடிவா யிமையோர் போற்றக, குடப்பாலிற பவித்திரஙகொண டருளிப் பூரங் கொண்டபெருந் தவககோல மூவந்து வெறபின, மடப்பாவைக் கருள்புரிந்து வலப்பால வைதது மலர்வேதன சடங்கியறற வந்தி பூததோன, கடபபாலிற புனலவார்ப்பக கருணை மூர்த்தி கடமுனிககு மணககோலக காடசி தநதான (கக)

வேதவிருக் கந்திருக்கா வணமாம வேதன விதிச்சடங்கு விதிப்பவனு முதகஞ் செய்வோ, ஞதியுல களந்தவனு முலகுக்கெல்லா மாக்கூமாணவள்வரிசை யியற்று வாளா, நீதிநகர் நன்னகராந் தெய்வக காவு நிதியிரண்டும் பணிசெயுமாங் கும்ப ஞதி, மாதவரு மமரருங்காண் பவராமிந்த மணககோலக் காடசியெவர் வழுதத வலலார. (கஉ)

பொன்னூசல் பாராடடுநெ திருவா ராட்டும் பொங்குதீ பாவளியும் பூசித் தேதத்த, தொன்னூலோர் கார்த்திகையிற சோமவாரக் துலங்குவிருச் சிகச்சுடாகார்த திகைமா நீப, மன்னேஙகு திருப்பள்ளி யெழுசசி பாவை மார்கழிவி ழாததிருவா திரைவி சேட, மின்னூசல் விளககாதி வருட மாத விசேடமுத னித்தியபூ சனைகளெலலாம். (கங)

வேறு.

மனமுதற் பொறிகண் மூன்றும் வழிபடக் கடக மாதி
தனுவெனுந் திஙக ளீறாத தருநிசிப் பூசை யாற்றிச்
சினகரம் வலஞ்செய் தேகிச் செண்பகச் சோலை சேர்கி
முனிவரன் றென்பாற் சென்றான் முதுகதிர் வடபாற் செல்ல. (கச)

மேவிய கடவுட் சோலை விரிமகச் சாலை யாக
வாவியே குண்ட மாக மடன்முறுக கவிழ்ந்த பூகந்
தூவிய பொறிகள் போர்ப்பத தூமலர் நறுநெய் வார்ப்பக்
காவியே புகையாக கஞ்சஙக கனலெரி காட்டக கண்டான். (கரு)

நின்றவர் பாவச் செந்து நிலையறக் கரிந்து வீழ
மென்றருச் சோலை நீழல் வெயிலெனக காய்தல் கண்டான்
மன்றல்யோ சனைமூன் றுள்ளோர் வல்வினைத தளிரெல் லாமோர்
தென்றலங கன்று மென்று தினறுதின் றழித்தல் கண்டான். (கசு)

நனிவரை யருவி நன்னீ ரொருதுளி நனையப் போநது
பனிவரை யனைய பாவம் பறிகொடுப பவரைக கண்டான்
மனிதரைத தேவர் கண்டு வணங்கிய தானங் கண்டான்
முனிவரை யினிதிற கூவி முதுமகத் தானஞ் சார்ந்தான். (கஎ)

அன்னதோர் காலை தென்ன னணிபெறும வெள்ளிச் சாலை
தென்னணி சம்புத தீபஞ் சிறிதெனப் பெரிதாச் செய்து
பொன்னணி யூப மேருப் பொருப்பென நிறுவி யாஙகண
மன்னுறு திரைகள் போல வரைகள்போற பொருள்க ளுய்த்தான். ()

மேனவில் பொருள்கண் முற்றும் விண்ணவர் தருக்க ளீய
வானவர் துதிப்ப வோம மறையவ ரியற்ற மேலோ
ரானவர் பிரமத் தான மமைவுற முனிவர் போற்றத்
தானவர் குலங்கள வாறச் சதமக னிறும்பூ தெய்த. (கஅ)

ஓதிய சோதிட் டோம மதகிய மங்கிட் டோமஞ்
சோதிசேர் வாச பேய மத்திராத திரகஞ் சோமஞ்
சாதுரங காட கஞ்சீர்ச் சிவகாமந் தரும யேந்தர
மாதிய சவிதத தி ரஞ்சே ரணிமணிப் புண்ட ரீகம், (உ०)

அச்சுவ மேத மாதி நரமேதம் பிரம மேதம்
விச்சுவ ஜிதமே தோடங்கி சசவ்மிரு மிராச சூய
மெச்சமிப் பதினெட் டுள்ளு மியன்மறை விதியோர்ந் தோங்கு
முச்சகம் புகழ வைஞ்ஞா றியாகமு முறையிற் செய்தான். (உக)

கொழுமக முகத்துத் தோன்றுங் குறுஉப்புகை யண்ட மூலத்
தெழுபுகைப் படலம் போலும் வலஞ்சுழித் தெழுந்தீ யாங்குக்
கெழுமுதீச் சுடர்கள் போலுங் கிளர்தவச் சுரம்ப னென்பா
னெழுகுதீ வினைகட் கூழி யுருத்திரன போலு மாதோ (உஉ)

சோலைவாய்த் திரிகூ டத்துச் சுருதிவேள் வியரு ளாவுஞ்
சாலைமு விருகாற் றோர்க்குச் சாய்ந்தன்றே வொற்றை யாழிக்
காலைவாய்க் கதிரோன் றேருங் கடல்புகு மலையில் வீழு
மாலைவாய் மதியின் றேரும் வானமேன் மான மாமால். (உ௩)

வேறு

ஒருமகம்வா னவர்போகஞ் சதமகமிந் திரபதமா முணராத் தக்
கன், றருமகமொன் றினிறகழிந்தான் சகரர்தொண் ணூற்றென்பதுஞ்
செய் தவர்நூ றுனர், பெருமகமைஞ் ஞூறியற்றித் திரிகூடத் தரன
ருளே பெற்றான் சும்பன், பொருமகந்தை யற்றார்க்கு முற்றாத கரும
முண்டோ புவன மூன்றில். (உச)

வேறு

குறைவறுதெக் கணவயன மதிக ளாறுங் கும்பமுனி பூசித்து
வேள்வி யாறறிப், பெறலருஞ்சீரத் தவம் புரியுஞ் சாலை சேர்ந்தான்
பேணினருத் தரவயனப் பூசை வானோர், முறைமையிதுவா மென்றுணர்த்
திச் சவுன காதி முனிவர்குழாம் புகழ்ந்துநனி வேண்டச் சூதன், விறல்
கெழுசித் திரப்பொதுவந் தரங்கக கூத்து வெளியரங்கம பெற நடித்தல்
விளம்பல் செய்வான். (உரு)

ஏழாவது குறுமுனி வழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம ருகள.

எட்டாவது வாசுகி தவம்புரிந்த சருக்கம்.

போதவடி வாகியொரு பூதரறி யாத
நாதவெளி வீடுதனி லாடுமொரு நாத

றாதிபரை காணவரு ளாசநட மாடுந
றீதில்பர மானசபை சிற்சபைய தாமால். (௧)

ஆழிதிரை மணிபுன லணடமிசை தாவ
வூழியுல கொககளு மொழிநூறுமொழி யாத
வாழிதிரி கூடவரை மன்றிலர ஞடல
விழியிதழ் மாதலைது மேவெருருவா காஞா. (௨)

ஆதலின் மகாப்ரம ராசியமட தன்றே
காதன்மறை யோதுமது காணவெரு மாலாய்
மாதவனு நானமுகனு மாதவ முயனறா
தாதளவு போதுகமழ சணபக வனத்தில (௩)

மாமகர மாதிமதி யாறுமுயா வானோ
பூமக வருச்சனை புரிநதுதம தீசர்
தாமகவு சித்திர சபைக்கிரு நடதமே
யாமக விருப்பட னருநதவ முயன்றா. (௪)

வேறு

உந்திபூத தவனும் பூமே லொருவனு மகவா ஞதி
யந்தரத தவருங குமப முனிமுக லறவோா யாரும்
புந்திசோ தவததி லாசை பூண்டனர் திரிகூ டத்தி
லெந்தையார் நடன பாதத தியாவசே யாசை பூணா. (௫)

சிவமது கங்கை மூழ்கிச் செண்பகத் தடாகந் தோய்ந்து
நவமது கஙகை வேய்ந்தார் நணிவட வருவி யாடிப்
பவமது வண்டு வீழாப் பசிபசெண் பககா வெங்குந்
தவமது வண்டு போல மொய்ததன தவதோர் சஙகம். (௬)

அன்னவா றயன்மா லாதி யருந்தவக குழாங்க ளெல்லா
நன்னகர்ப் பரனை வாழ்ததி நற்றவம புரியு மெல்லை
பனனவில் காள கூடப் பஃறலைப் பருவாயப் பாந்தள்
மனனவர் பரவு மன்னன் வாசுகி யென்பான் மன்னோ. (௭)

மதுகையி லறிவின் மிகக மணிமுடி யனந்த னென்னு
முதுதவத் துணைவன் மேனுண் முக்கணர் தொல்லைத் தில்லைப்

பொதுநடம் பணிந்தா னென்றும் பிலமுறை தானும் போற்றுங்
கதியினை விழைந்து சென்றான் கயிலைமால வரையின் மீதில். (௮)

பொன்னுயர் பொருப்பு நாதன் புயவரை தனக்கு நாணக்
கொன்னுபர் புரங்கண் மூன்றுங் கோபிப்பக் குணம தானான்
பின்னுமோர் கடலில் வெற்பைப் பிணிசெய்து மருந்துஞ் செய்தான்
மன்னுசீர் வெள்ளிக் குன்றில் வரதனை வணங்கி யேத்தி. (௯)

பொறியுடற் பசைவை செய்து புலன்கள்சூத் திரங்க ளாக்கிக்
கறுமனப் பாசம் பூட்டிக கலாதியேழ் தாளந் தாக்கி
யறிதரு பிரேர கங்க ளாந்திற லசைத்துப் பேதக்
குறியிரு தருவா லாட்டுங் கூத்தனை சரண மென்றான். (௧௦)

வேறு.

பணியும் பணியின் குலவேந்தைப் பணியின் பணியா ரருணோக்கி
மணிவெஞ் சூட்டுப் பிலவேந்த வரலா றென்னை யெனப்பிறவிப்
பிணியின் மருந்தே யுனைக்காணும் பெற்றி யதனுள் மற்று மொரு
தணிவில் காத லொடும்போநதே னருளாற் சாற்றத் தகுமென்றான். ()

நாத னுரையா யென்றருள நடுங்கி யொடுங்கி வாய்புதைத்துப்
பூத நாதா கங்காளா புனித மறைகள் காணாநின்
பாத நடனந் தனைக்கண்டு பணிந்தா னந்தக கடலாடுங்
காத லுடையே னெனவுரைப்பக கவுரி முகம்பார்த் தெம்பெருமான். ()

சடைமேல் இருக்கும் பிறைக்கொழுந்து தளிர்த்த தெனப்புன் னகைகூர்ந்து, கடைநோக் கருளி னமுதொழுகக் கனிவாய் மலர்ந்தங் கருள்செய்வார், விடைமேற் காட்சி யடியவர்கசு வேண்டும் வகையாற் புரிந்தருள்வோ, நடமேற் புரியும் பெருங்காட்சி நவில்வோ ஞான கார ணத்தால் (௧௩)

அனந்த னென்பா னெமைநோக்கி யனந்த முகங்க ளருந்தவங்கண்
மனந்தன் வயமாப் புரிந்தமையான் மற்றோ ருகத்தில் வந்தெய்துஞ்
சனந்தன் முதலோர் புகழ்தில்லைத் தலத்து நடனந் தொழப்பெற்றான்
கனந்தங் கியமெய்த் தவமவன்போற் புரிநீ யூழி காலமென். (௧௪)

பொருப்பின் சிலையா ருரைப்ப வந்தப் புனிதச் சிலைக்கு நாணுனன்
பெருக்க யுகங்கள் பலவுமுனைப் பிரிந்து தவங்கள் புரிந்தாறமேன்
றிருக்கண் கண்டார் தீவினையுங் காணபார் கொல்லோ சிவபெருமா [ன
னருட்கொண் டடிமை படைத்தனையா லாளக்கடனே யெனப் பணிந்தா

கிட்டாப் பதவி நடங்காணக் கிடைக்க வேண்டு மெய்ப்பெருமா
னெட்டாக் காலந் தவமியற்ற வியலா தெனபான றனக்கிரங்கிக்
கட்டா நிறைந்த பலகருப்பு கழியா வண்ணஞ் செறிபாகின
வட்டாத் திரட்டி வழங்குதல்போற் றிருவாய் மலர்ந்து வழங்குவார்.

பாடும் பூதம பணிசெய்யப் பயில்பாண் டரங்க மன்றினிடத்
தாடுங் கூத்துங் காளிமத மடக்குங் கூத்துங் கொடுமுயலைச
சாடுங் கூத்தும பிறாறியந் தக்க கூத்தா மனைத்துலகுந்
தேடுங் கூத்து நன்னகர்நந் தேவி யறியுந் திருககூத்து. (கஎ)

அந்த நடனங் காண்பதற்கா வரியு மயனும் வானோருங்
கொந்து சடிலப் பெருமுனிவர் குழாமும் பொதியிற் குறுமுனியு
முந்தை யுகங்கள் பலதலத்து முயன்றார் முயன்று முறமும
லிந்த யுகத்துந் தவம்புரிந்தா ரெமது திரிகூ டத்தணைந்து. (கஅ)

பற்று யிருந்து பிறதலத்துப் பல்லா யிரம்யாண் டியற்றுபலன்
குற்று லத்தி லோராண்டிற் கொடுக்கு மெனுமா மறைமொழியா
லுற்று ரயன்மான் முதலோர்க ளூலப்பில குளிகை கனவிவிட்டு
வெற்று யலைந்த வாதியாகள் வேதிக் குளிகை யடைந்தாறபோல். (கக)

சந்து மகிலுந் திரைசுருட்டித் தரள மெறிந்து பொனகொழிக்கு
நந்து திரட்டுஞ் சித்திரமா நதித்தண் கரையி லிருபாலும்
வந்து தவழசெண் பகச்சோலை மருவி யிருந்து தவம்புரிவார்
சிந்தை நினைந்த வரமெல்லாஞ் சித்தி யாகுஞ் சத்தியமே. (உ0)

பனக வேந்தே தென்கூடற் பதியின் முதிய வெள்ளிமன்றுங்
கனக சபையாம் வெளிமன்று மாலங் காட்டின மணிமன்று
மனக நிறைதாம் பிரபபொதுவு மார்க்கும் பொதுவாந் திரிகூடச்
சனகர் புகழ்சித் திரமன்றந் தனிநம் பரம ரகசியமே. (உக)

வேறு.

ஞாலமே னதிகளெலாம் படிந்தபலன சித்திரமா நதியே நலகுந
தாலமே லுயர்புனிதத் தலங்களெலாந தரும்பேறு தருங்குற மூல
மூலமா ரிலிஙகமெலாம் பரவுபலன் றிரிகூட மூர்த்தி நல்கும்
வாலிதா மததலத்தை நோககிவரி லடிககடியோர் மகப்பே றெய்தும். ()

வேறு.

உருகன் புடையா யறிந்தறியா தொருநா ளவ்வூர் வைகிடினும்
பொருகண் டகமாம் வினைநீங்கப் புகுவார் கயிலை யெனப்புகன்று
மிருகண டுவின்சீர்க் குலமகற்கா வெங்கூற் றுதைத்த பெருமானார்
வருகன் டகசே தனனசரிதை வாக்கா லருளி விடைகொடுததார். (உரு)

நஞசங களிககும விழிபாகர் நலஞ்சேர் கருணைக் குருகிமன
நஞ்சங் களிககும் விடைபெறறு நயப்பா லேகி நதிதடநீ
ரஞசங களிக்கு மணிகருவா வானபால பிறிதுண் டைகிடக்கு
மஞ்சங் களிககுந திரிகூட புரத்தி லணைந்தா னரவேந்தல் (உச)

இந்து முடிசோ திரிகூட மீசா வடிவென றேபணிந்தா
னுந்தி பூததும் பாரிடந்து முயர்வா னளவு நீண்டதனு
லந்த நெடுமா லெனத்தொழுதா னலர்பூ மேலாய்த் திசைமுகத்து
வந்து மறைகண் முழங்குதலான் மலரோ னென்ன வணங்கினான். (உரு)

கூட முயர்வா னகடுரிஞசுங் குவட்டி லிருநது குதிபபதனு
லாட லருவிந தேனுறு வானு றெனவே யதிசயித்தா
னீட லரவப் பஃறலையா னிரைத்த மணியா லருவிதுணைச் [ன்.
சேட னெனவே சிறிதயிர்ததான் சிலையான் மகவா னெனத்திகைத்தா

அண்ட ரகலா துறைவதனு லளியாப் பொருளு மளிப்பதனுல்
வண்டு படாத செணபககா வளாகற பககா வெனமருண்டான
பண்டை யறங்கள் வளர்ப்பதனுற பசசை நிறத்தாற பரைவடிவாக்
கணடு பணிநதான் றவப்பள்ளி முனிவா கணத்தைக் கண்ணுற்றான. ()

வேறு.

தொழுதகை பணைக ளாகத் துணர்ச்சடை வீழ்து வீழ்த்துய
யழுமா மெனநிற பாரும பரந்துசெல் லெடுப்ப மேனி

முழுதும்வன் மீக மாகி வான்மீகி முனியொப பாரு
மொழுகுடல் பங்கி போரப்பி வுரோமச னெனநிற பாரும். (உஅ)

ஒருபத மூனறு காலா வொருபத மெழுகா லாக
வருபத மூனறு மோரந்து மாதவம் வளாக்கின் றாருந்
தருபதந் தலைமே லேற்றித் தரையினமே லிருககின றாரு
மிருபத நிலையே யன்றி யியககமற் றுறைகின றாரும. (உசு)

ஊசிமே லொருதா ளேற்றி யொருவிரன் மேனிற பாரு
நாசிமேற பிராண வாயு நடைதப விருக்கின றாரும்
வாசிமே லேறி வீதி வலம்புரி மகிமை யாருங
கூசிமேற சுடரு மஞ்சக் கொழுஞசுட ரெழுபபு வாரும் (௩௦)

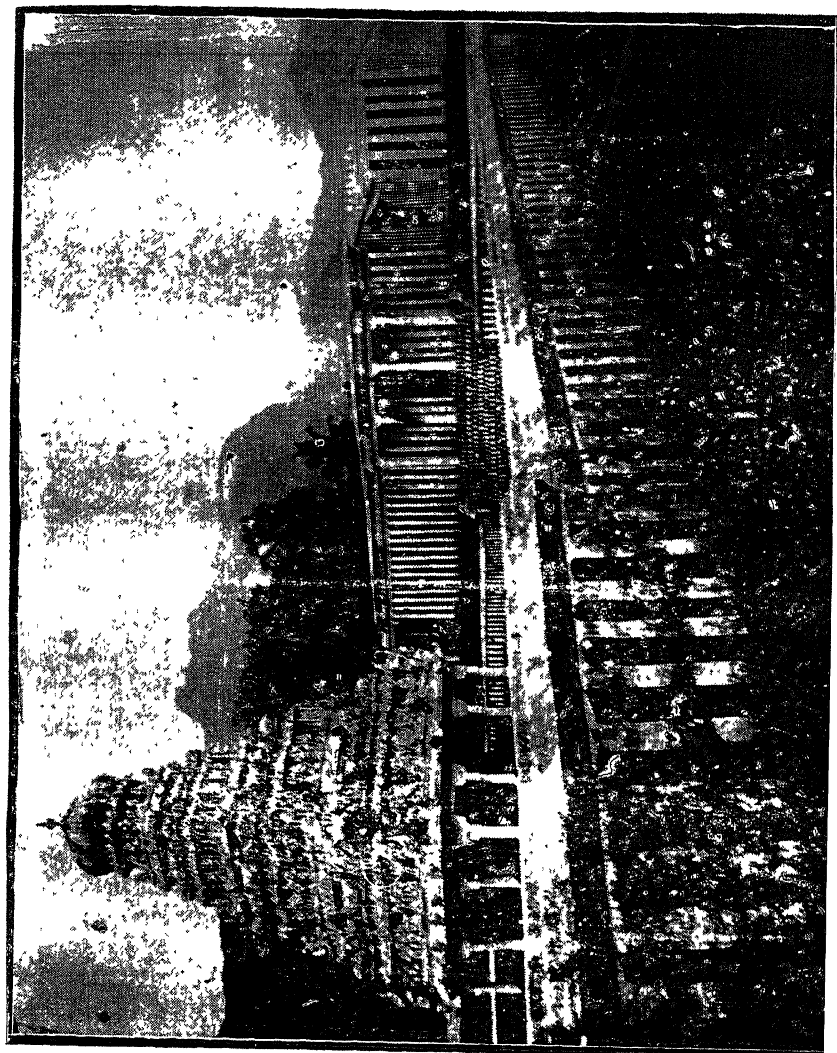
சருகிலை யருந்து வாருந் தண்புனல் பருகு வாரும்
பரிதியின் கதிருண் பாரும் பவனனைப் பொசிககின் றாரும்
வருகனி காய்தின் பாரும் வனத்திடைக் கிழஙகு மூல
மிருபொழு தொருபோ தூணடு மின்றியு மிருககின றாரும். (௩௧)

தருக்களாய் நிற்கின் றாருந தழலிடை சரிக்கின றாரு
முருக்கள்போ னிறகின் றாரு மூணுட னுறகக மின்றிச்
செருக்குற வடஙகிக் கல்லாய்ச் சிலைகளா யமாக்ன் றாருஞ்
சுருக்கிய வுண்டி யன்றிப் படிவமே சுருஙகா தாரும். (௩உ)

மேருவி லிமயந் தன்னின் மிககுள கிரிக டமமிற்
பாருள வனங்க ளாதி பறபல தலங்க டம்மி
லோருகந் தவஞ்செய் தாருஞ சதுர்யுக முஞற்றி னாரு
மேருறு மனுவின வாழ்க்கை யெழுபத்தோ ருககின் றாரும். (௩௩)

மாயிரும் புவனங் காக்கு மனுககளீ ரெழுவர் வாழ்ககை
யாயிரஞ் சதுர்யு கஙகண டயன்பகல் கழிததிட டாரு
மேயினர் திரிகூ டத்து விரிதவம் புரிகின றாரைச்
சேயுயா பாந்தள் வேந்தன் கண்டனன் றிகைத்து நின்றான. (௩௪)

இன்னணம் புரிவார் முன்யா னெத்தவம் புரிகேன் புககண்
மூன்னவன பணியாற செய்வேன் முற்றினு முறறு தேனு

நன்னகர் வனத்துப் புல்லாய் நனிமா மெனநின் றூறும்
பன்னகப் பிறவிப பாவம் பறிபடு மெனறு தோர்ந்தான். (நரு)

அந்தமா வனத்து மேவி யருந்தவ வேள்வி யாற்றுஞ்
செந்தமிழ் முனிதாள் போறறிச செம்மையஞ் செழுத்தும் பெறறுச்
சந்ததந் திருவெண் ணீறுஞ் சைவசா தனமும பூணடு
நந்தணி குழையார்ப் போறறி நனிதவக கிழமை பூண்டான. (நசு)

வனமிசைப் பாந்தள் வேநதன வருடமா யிரததி ரட்டி
யனிலமா கார மாக வாயிரத் திரட்டி யாணடு
புனலிலா யிரத்தி ரடடி பொருப்பிலு மவவா றூறறிக
கனலிலா யிரத்தி ரட்டி கடுந்தவம புரியுங் காலை (நஎ)

தேவாதந் தேவர் தேவன திருவுள மிரஙகி மைதோய்
மாவடு வனைய வுண்கண் மலைமகள் வதன நோககிப்
பூவலா திரிகூ டத்தெம் பொ நநடங காண வேண்டி
மேவருந் தவஞ்செய கின்றார் விரிஞ்சனமா லாதி விண்ணோர். (நஅ)

கன்மலை மரமாய்ப் புறறுய்க கழிந்தனர் முனிவர் வானோர்
சன்மவி பாந்தள் வேநதுந தவித்தனன் வேள்வி யாற்றித
தென்மலை முனியுந் தீராத் தவஞ செய்தான் வாரா யென்ன
நின்மலை யுடனே வெள்ளித திருமலை நீங்கிப் போந்தான. (நகூ)

எட்டாவது வாசுகி தவம்புரிந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத திருவிருத்தம் ருருகூ.

ஒன்பதாவது திருநடச் சருக்கம்

அற்பினு லுறையும் போது மகலுறும் போதும் வெள்ளி
வெறபினை யகலா னென்ன விடையின்மேற் கொண்டு நாதன்
முற்பெறு தனையன் பின்னு முருகவேள் முன்னு மேகச்
சிற்பரை யுடனே போந்தான் சிவகிரி கூட நோக்கி. (க)

நடித்தரு ளெமபி ரானார் நன்னகர் நணுகுங் காலைப்
படித்தல மிருள்போய்ச் சோதி பரந்தது தவத்தோர்க் கெல்லாந்
துடித்தது வலப்பாற றிண்டோ டொழுதன சிரமேற செங்கை
ரடித்தன வுரோம மேனி போர்த்தன புளகப் புள்ளி. (உ)

ஞானநா யகனுா தோனறு நறகுறி யிதுவென் றேர்ந்து
தானமால் வரவு பார்ககுஞ சாதகத் திரள்கள் போலும்
பானுவி னுதயம் பார்ககு நேமியம் பறவை போலும
வானவர் முனிவர் நின்றா வடபெருந் திசையே நோககி. (ரு)

கருமணி மிடறு மூன்று கண்களும் புயஙக ளானகுங
குருமணி வடமுஞ செம்பொற கொனறைமா லையுமுந நாலு
மருமமும பணிலத தோட்டு மாசுணக கம்பிக காது
முருவமும பொலிந்து தோன்றத் தோன்றினு னுமையோர் பாகன. ()

உருகினார் விடைமேற றேன்று மும்பாதம பிரானுா னானத
திருக்கிளா வடிவங் கண்ணிற் காண்டலுந் திரளா னந்தப
பெருகெனும் வாரி தாவிப பிறவிவேர் மறிந்து வீழுந
தருகுலம போல வீழ்ந்து பணிந்தனா தவததோ ரெல்லாம். (ரு)

இறைஞ்சினா பணிவார் தம்மை யெழுகவென றருளா னோககி
நறுஞசினை மலர்ப்பூஞ் சோலை நன்னகர்த திரிகூ டததுக
குறிஞ்சியஞ சூரற் சாரற குறும்பலாச சுருதி நீழற
பிறங்குமுத் தரபாற செனறான் பிரணவத துருவாய நினறான். (சு)

தரங்கநீ ருலகுக் கெல்லாந் தவமலாற் பொருள்வே றுண்டோ
புரந்தர னயனமா லாதி புலவர்மா முனிவர் காணத்
திரம்பெறு திருககுற் றாலச் சித்திரப் பொதுவாந் தெய்வ
வரங்கினி லாடப் போந்தா னகிலமு மாடல் காண்பான். (எ)

வேறு.

துங்க வாணனே ராயிரங் கரங்களிற றுவைக்குமண் முழவோசை
கங்கை மாநதி யாயிர முகம்பொரு கனைகட லெனவார்ப்பச்
செங்கை யாயிரத் திரட்டிபா னுகம்பனுர் திரட்டியூ தியசங்கம்
வங்க வாரிதித் திரைகரத் தாயிரம வலம்புரி முழககேய்ப்ப. (அ)

திவவி யாழ்பயி லிருவரே ழிசைதிருச் செவிதொறு மமுதூற்ற
நவவி யாபகச் சுருதிக ளாயிர நாமஙக ளெடுததோத
வுவவி வாழ்புனற் சுரநதி திரையலைத் தூககநீ கரந்தூற்றத்
தவவி யாளமுந் தமிழமுனிச் சநகமுந தனிததுனி களிதூங்க. (கூ)

ஒருக ரந்தனிற படர்கனல் சுடாவிட வொருகரந் துடியார்ப்ப
விருக ரங்களில வரதமு மபயமு மெவ்வுல கமுங்காப்ப
வருள்ப ரந்தெழு திருவுளக் கருணையா லகிலமுங் குளிர்தூங்கச்
செருகு கொனறையங் கண்ணிதே னூறிடச் செழுமதி நிலவூறற. ()

மங்கை யாமளை யிருவிழி களிப்புற வொருபத மலர்தூக்கிக்
கங்கை வாய்விட வொருபதங் குறளனமேற ககிகொடு சதிதாகஙிப்
பங்கை யாசனன றுதிசெய நெடியமோற கதிசயம பரந்தேறச்
சங்கை யேந்திய குழைநிலாப் புயவரைத தடந்தொறுந் தவழ்ந்தேற ()

வேறு

புவன நாயகி தாளமாம் பொறகலம் பிடித்துத்
திவளம் பாணியாற் பண்ணொனுந திரளமு தாக்கிய
பவள வாயினு ளினனிசைச் சுவைபரி மாறந்
தவள வாணிநாற கவிவள நவரசந் தளிர்பப. (சஉ)

கருணை மேனிநா ருயிரம் பகலொளி சனுல
வுருவ வாணமுகச் செழுமதி நகைநிலா வொழுக
விருபெ ரும்பொழு துணர்கலா தியாவருந திகைப்பக்
குரும ணிக்கழ லடியவர் வினையறக் குமைப்ப. (சஙு)

திருவி ழிககரு ணைக்கட லருண்மடை திறந்து
கருது வார்மனக காலவழி கரைபுரண் டேறிப்
பருவ முறறவர் பகருவ முறைமுறை பாய்ந்து
சருக சிதநுலர் தவமுனிக் காடெலாந் தழைப்ப. (கச)

இடம்வ லங்களுந் தெரிந்தில ரிமைப்பிலா விமையோர்
நடமு கிறறலுங் குறித்தில ரட்டமா யிரத்தோ
னடைவு சாரிபார்த் தசைவிலன் றிசைமுகத் தவனுங்
கடவு ளோவியப் பொதுவில்வே ருேவியங கடுப்ப. (கரு)

வேறு.

கண்டலப் பொலிவான் மண்டல மூன்றே கடிமலர் தழைகெழு முடியாற, றண்டலைத் திரளோ சஙகணி குழையாற றண்மதி மானமோ மிடற்றுற், கொண்டலைத் தரித்த மேருவோ புயத்தாற குலவரைத் திரள்களோ வெளியால், விண்டலத் திந்தர சாலமோ வெனவும் விண் ணவர் மண்ணவர் திகைப்ப. (கசு)

அலர்மதிப் பிளவுந் தும்பையந் தொடையு மறிகலா தளியினஞ் சுழலப, பொலிதிருச் சாநது புயல்பொரப் புரிநூல் பொன்னொளி மினனொளி பொதுள, விலகிவில லுமிழுந் தொடியணி புயத்தில் வெண் டலை மாலைகள் மிளிரக், கலைமதித திரளென் றெழுநதுசெங் கரத்துக் கணபண கஙகணங கலிபப (கஎ)

ஏண்டவ ரிருவர் சிவசிவ சிவவென் றேத்திட விருவரி லொருவன் காண்டக வரிய சரணறு புரங்கள் கலினகலின கலினெனக் கலிப்ப வாண்டகை யமரர் சயசய சயவென் றார்ததிடச் சித்திர சபைக்கே தாண்டவம் பணிவார் தமக்கெலா முகநி தருந்தருந் தருமென நடித தான். (கஅ)

அடித்திர ளமரர் துந்துபித் திரளாஞ் சோபனக் கவுரிபொற் றாளம், பிடிப்பளாஞ் சுருதி சுருதியா யிரமாம் பேரிசை வாக்குநா மகளே, படிப்பளா மயனமா லிமையவர் பரவிப் பார்ப்பரா மகிலநா யகனே. நடிப்பனும் பொதுவோர் சித்திரப் பொதுவா நடநவில் காட் சியார் நவில்வார். (கக)

வேறு.

அஙக ணுவுன ததிசயத திருநட மனந்தமாம் விழிவேண்டு
நஙக ணுந்தற கெளிவரு காட்சிநீ நவினறரு ளெனப போற்றிச்
செங்க ணுன்முதற றேவரேத் தெடுததலுந் தெரிதர நடங்காட்டி
யெங்க ணுயக னெழிலரி யாசனத் தினிதுவீற றிருந்தானே. (உ0)

கவரி யேந்தின ரரம்பையர் சனகருங் காசிபன் முதலோரும்
பவரி ருஞ்சடைக் கும்பனும் புயங்கனும் பங்கயத தயன்மாலு
மெவரு மேபிராற் பரவினர் திருப்பலாண் டிசைத்தனர் திசைத்தேவ
ருவரி போறபரந தார்ததனர் தூர்த்தன ரும்பர்மா மலர்மாரி. (உக)

வேறு.

ஈசனை யயனு மாலு மிமையவர் முனிவர் யாரும்
பூசனை புரிந்தார் மன்னோ புடார்ச்சுன புரத்து மூன்று
யோசனை யிடமும் வீரி காத்திட வுயற்பொற் கோயில்
வாசமாம் விசையை காப்ப மணிமதில் வடுகன் காப்ப. (உஉ)

அம்பிகை யிசைமா தங்கி யாதியம் பரனே கூத்தன்
பைம்பணி யாசு மம்பொற் பாதல வாசல் பேரான்

கும்பனே பொதியில் வாசனா குரவர்மால் பிரம னுவா
ரும்பர்தந் துபியி னோசை யொலியறாத் தெய்வ மன்றம். (உங)

சயிலநீர்த் திருக்குற ளூந தனனிலற புதங்கண் டாழித்
துயிலநீத திருக்கு மாயன் றென்மைதா னுணரான போலக்
கயிலைநீத திருக்கு மாறு கழறெனக் கருதிக் கேட்ப
மயிலைநீத தரியாப பாகன டணிநகை துளக்கிச் சொல்வான். (உச)

மாதுமை யிடத்து மீன்ற மழகளி றிடத்தும் வைவேற்
காதல னிடத்தும் வெள்ளிக சயிலையி னிடத்து மிக்கா
வாதரந திரிகூ டத்தி லமைந்தன முகுந்தா விந்த
வேதரா சியத்தைக கூறே னுனக்கினி விளம்பக கேண்மோ. (உரு)

அண்டமு மகண்டம் யாவு மழிவுற வொடுக்கி நாளும்
வணடணி துளவத் தாரோய் வரன்முறை வகுக்கு நாளு
மொண்டொடிப் பரையும் யாமு முறையிட மாத லாலே
தண்டலி னுலகுக கெல்லாந் தாயகந் திருக்குற் றாலம். (உசு)

பாரினுக் காதி யானாற் பாரொடு ககனந் தாவு
நீரினுக் கரிய தானா னெருப்பொடு சண்ட வாயுப்
போரினைக் கடந்த தானாற் புரையிலா வெமக்கு மெம்பா
னூரியாம் பரைககுந் தான நன்னக ரல்லா லுண்டோ. (உஎ)

ஆதலா லூழி தோறு மானந்த நடஞ்செய் தானம்
போதருஞ் செயல்கண் மூன்றும் புரிதரு மூலட் டானங்
காதலா யுறையுந் தானங் கயிலைபோற் சிவலோ கம்போ
லீதலாற் பிறிதொன் றில்லை யிதுரக சியமே யாமால். (உஅ)

புலந்தரு தலங்கட் கெல்லாம் புடார்ச்சுன புரமே மேலா
நலந்தரு தலமா மென்று நவிற்றலுங் கமலக கண்ண
னிலங்குனிற காசி யாதி நிகழ்த்திய தலங்கள் யாவும்
பலந்தரா துளவோ வென்னப் பகர்தலும் பரம மூர்த்தி. (உகூ)

அருணைகே தாரந் தில்லை காளத்தி யாரூர் காசி
திருமறைக் காடு காஞ்சி செஙகாடு வெண்கா டாதி

யொருதலத் தோரோர் கூறே யுறைதரு திரிகூ டத்து
நிருமல வடிவாய் ஞானக் கலையெலா நிரம்பா நிற்பேம். (௩௦)

மெய்வளர் நதிகட் கெல்லாஞ் சித்திர நதிவி சேடஞ்
சைவமா தலங்கட் கெல்லாஞ் சண்பக வனிய மேலாந்
தெய்வமூர்த் தலைவ ரெல்லாஞ் சிவலிங்க வடிவ மேந்தக்
கொய்யமலர்த் தருவுந் தேவர் குறும்பலா வேத மூலம். (௩௧)

வேறு.

ஒருதலத்தி லாயிரம்யாண் டுதவுபல னோராண்டி னுதவுங் காசி
யருணைதரு மோராறு திங்களினு மத்திங்களி லருளு மாரூ
ரிருமதியிற் கேதார மொருமதியிற் கோகருண மேழு நாளிற்
றிருவளர்நெல் வேலிதரு மொருநாளிற் கொடுத்தருளுந் திருக்குற்றாலம்.

பொங்கேறு சுருதிபயில் குற்சரகோத் திரத்திலொரு புதல்வனா
மேனை, யிங்கேறி வடவருவி படிந்தொருநாட் பலனளிப்ப வீன்ற
தாதை, பங்கேறிய பவர்க்கமெலாங் கடந்தேறிச் சுவர்க்கமெனும் பதம்
பெற் றனர், சங்கேறு தடம்புயத்தாய் சித்திரமா நதிப்பெருமை
சாற்ற லாமே. (௩௩)

பூவுலகில் வாழ்ந்திருக்குங் காலமெல்லாம் பாதகமே புரிந்தா ரேனும்
பாவனையா லச்சத்தால் விளையாட்டா லெங்கிருந்தும் பரவி யோர்காற்
றேவரக சியமான திரிகூடத் திசைநோக்கிச் செங்கை கூப்பி
நாவினா லுரைப்பாரேல் வினையொழிந்து நமதுபத நண்ணு வாரே. (௩௪)

அப்பரிசு திசைநோக்கிப் பணிந்துபுட்ப கந்தமென மதருகிறசோந்
தான, செப்பரிது நெடுமாலே திரிகூடத் தலமகிமை செகமே லெங்கு
மிப்பதிக்கோ ருவமையிலை யெனப்பவாமன் பதைக்கிறையா யிமையோ
ராவ, ரொப்புளதென் றுரைப்பவர்கள் கருப்பமவிழ்த்தினர் பாவத்
துறுவா ரன்றே. (௩௫)

ஒப்பரிய திரிகூட வுயர்தலத்துக் கொருதலத்தை யுவமை யாகச்
செப்புவோ ரித்தலத்துச் சிவனின்மா லியமிகழ்ச்சி செய்யுந் தீயோ
ரிப்பதியி லென்று மெமையப் பூசிப்பார்க் கிடர்புரிவோர் யாவ ரேனுந்
தப்பிலா தவனிதனிற் புலையராய்ப் பிறந்துழலத் தகுவா ரன்றோ. (௩௬)

விரிவாக முதறெொழிலும் புரிநதுா மினிதிருககும் விமலத் தானம்
பரிவாகக காண்பார்கள் பணிவாாகண மகிமையினைப் பகாதற பாறரே
வரியாரா யெதகலகநி லுறைவாரூக துயிலெழுகா லொருகா லேனுந்
திரிகூடமு குறறால மெனநாவி லுரைதநெழுவாா சிவமே சேர்வாா ()

இன்னணமித தலமகிமை யாதலாற கயிலைவிடுத் தெந்த நாளு, நனனகர்சசின மபபொதுவி னணனு துமயா மெனபபரமர் நவினறு ராகப், பனனகசா யியுமயறுமம பணியாசுங குறுமுனியும் பணிவிட் டேகாா, பொனனகரின முரசொலியுரு சுரர்கணமுந திருநடமும் பொலிவா மெனறும (௩அ)

ஆதியாம பரையலது நன்னகாச்சிற பொதுநடன மாரும் காணுர்
காதலாற் சுரமுனிவர் பலகாலந் தவம்புரிந்து கண்ட வாறறுற
போதினுன முகனமூலப் பரைபரம ணியநதிரஙகள் பொறித்தா னனறே
வாதரா யணனமுதலோர் சிததிரமன றெனுநாமம் வழங்கி னூரால. ()

வேதநாத தமிழ்முனிக்குத் திரிகூடக்கிரிமுதலா வெள்ளி வெறபின
பூதநா யகருரைத்த வகைகளொடுந் திருநடமும் புகன்றே மென்று
சூதன்மா தவர்க்குரைபபக் கணடகசே தனன்சரிதை சுருதி வாக்கா
னுதாவா புகிக்குரைதத கதைவிரித்து நவிலுகென நவில்வ தானுன். ()

ஒன்பதாவது திருநடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ருகூ௯.

பத்தாவது கண்டகசேதனச் சருக்கம்.

கந்தநறுங் குழல்போலுங் கமழ்சோலை காசினிமான்
வந்தனஞ்செய் மருங்கேய்க்கும் வல்லிசா தங்களெலாம்
பைந்தனமே நிகராகப பணைதேோஙகிக் காரகிலுஞ்
சந்தனமுங் குஙகுமமுந் தண்பொதியுந் தென்பொதியம். (௧)

திரையமுதம் வானுடு சேர்ந்ததெனச் செந்தமிழ்த்தேன்
வரைநெடிய குடுமியினுல் வான்கிழிப்ப வதன்வழியே
தரையின்மிசைப் போந்ததெனச் சாய்ந்தருவி பொன்கொழித்துக்
கரைகிழிப்பப் பொருதுகடற கண்பொருந்துந் தண்பொருந்தம். (௨)

கரகமா முனிகரத்துக கமண்டலோ தகமாகிப
பரமர்வாழ் முககளவிற பாவவிநா சமபுரிநது
முரகரிக யேநதிரறகு முத்திதருந தடந்தாவி
விரவெறிந்த சித்தனுக்கா மெயசாய்ந்தார் பதிசூழ்ந்து. (௩)

விளஙகுதச ரதராமன் பூசனைசெய மெயததலமு
மளஙகுதவறு சிவசயிலமு வளர்வனனி யிச்சுரமுஞ்
செஞ்சவா லீச்சுரமுஞ் சேர்கடனை யொருபாங்காய்ப்
பஞசவிஙகம் பொலிந்தோஙகுய பச்சாறு மொருபாஙகாய் (௪)

சிவகயிலா யபபெருமான் செஙகணன் பதிபிறவுஞ
சுவகயிலா யங்குளிக்குந் துறையாகி நிறையாழி
யுவகையினர் திருபபதிக ளொனபதினு நமபருறை
நவகயிலா யங்களினு நடைபெறுந்தாம் பிரபன்னி. (௫)

வேறு.

பொருனைமா நதிப்பூம் பாவை வலம்புரிக குழிசி பூசி
யுருமணி யரிசி வாரி யுலைப்பெய்து துவர்ததீ மூட்டிக்
கரைகெழு சிறுசோ றாக்கிக் கனைதிரைப் பாவைக் கூட்டித்
திரண்மணற சிற்றிலாடுஞ் சிநதுபூந் துறையின் பாஙகர் (௬)

நிச்சநீர்ப் பொருனை யாறு நெடியபாற் கடலா வெறபு
நச்சர வணையாச் சென்னி நனிவைத்துக் கடற்கா னீட்டிப்
பச்சைமால் கிடந்தா லன்ன பசியதண் பழனச் சாலி
யிச்சைசேர் கமலச செல்வி யிருக்கையாந் திருநெல் வேலி. (௭)

கீற்றொளி மதிபோ னெறறிக் கெவுரிகூ றலது மறறைக்
கூற்றொளி கரந்தா லென்னக் குலவுபச் சுருவாய் மேனி
நீற்றொளி தனைப்போல் வேணி நிலவொளி தனைப்போற் கங்கை
யாற்றொளி தனைப்போன் முததி னழகுவேய் நிழலில் வாழ்வோன் (௮)

பரசமை யங்க ளென்னும் பகைதடிந் துலகிற் சைவத்
திரசமை யத்தை நாட்டுஞ் செயவிடைக கொடிநின் றாட
முரசுகண் டுயிலா வாயின் முகிலினந் துயில்பொற் கோயி
லரசுசெய் முக்கட் பெம்மா னுளுங்கீழ் வேம்ப நாட்டில். (௯)

இஞ்சிசூழ் சாலி வாடீச் சுரதநோர் குடபா லாகச்
செஞ்சியர் தஞ்சை நாடர் செழுந்தமிழ வழுதி நாடர்
வஞ்சிய ரீழ நாட ரெனவரும் வணிக மாகக
ளஞ்சுதே யத்து ளார்க்கு மாவணப் பொதுவோர் மூதூர். (௧௦)

நீதிசேர் பதியில் வாழு நிறைந்தநால் வருணத் தாரி
லோதலா னினங்கள் காத்த லுழவுவா ணிபமே வேட்ட
லீதலே யாதி யாறு மியற்றுசீர் வைசியர் தம்மிற
காதலவா ணிபங்கள் செய்யுங் கவிப்பாதங குலத்து வந்தோன. (௧௧)

ஈட்டுதல் பகுத்தல் யாவு மிறுவதிற் சிறிதஞ் சாமை
காட்டிய தனிமை யாற்றல் காலத்தோ டொழுகல் கோப
மோட்டுத விடரிற் றேற லுறுவது தெரித லென்னும்
வாட்டமில் குணஙக ளெட்டு மருவுமா தத்தன் மைந்தன். (௧௨)

நகரமேற பொருள்கள் யாவு நாட்டினமேற் பொருள்கள் யாவுஞ்
சிகரமேற் பொருள்கள் யாவுந் தில்லமேற் பொருள்கள் யாவு
மகரநீர்ப் பொருள்கள் யாவு மலிதலால் வணிக மாககள்
பகர்கரு கூலம் போலும் பரதவன் பண்ட சாலை. (௧௩)

வேறு.

துகிரும் பொன்னுங் கருப்புர தூளமு
மகிலுஞ் சாந்தும வயிரமு மாரமு
முகிலுஞ் சூழ்மனை முன்றிலின் மாதரார்
நகிலு நெஞ்சு நடம்புரி தோளினன். (௧௪)

ஏறி லாநிதி யெய்தின னுயினும்
வீறி நாளும் பொருள்கவர் வேட்கையான்
சீறி யாரு மிகழச் சிறுவிலை
கூறி நாடொறும் விற்குந கொடுமையான். (௧௫)

கண்ட மாற்றிக கருப்புரஞ் சந்தனத்
தண்ட மாற்றித்தண் டேனகலப் பாற்றியுங்
கொண்ட மாறறுக்கு நான்மடி கூறியும்
பண்ட மாற்றிப் படைககும் பொருண்மையான். (௧௬)

பேய்ப சிக்குப் பெருவிருந் தாமுட
ஞேய்ப சிக்குற நுங்குவ தோர்கிலான்
சேய்ப சிக்கவுஞ் செல்விருந் தேங்கவுந்
தாய்ப சிக்கவு முணனுந் தறுகணன். (கஎ)

மூவர்க் காகினு முன்னவர்க் காகினுந்
தேவர்க் காகினுஞ் செனனி வணங்கலான்
கோவர்க் காகக் கொடிறுடைப் பார்க்கலால்
யாவர்க் காகினு மீங்கை விதிர்க்கலான். (கஅ)

தாப முனனித் தனமபல தேடவேத்
தீப மெங்குஞ் சிலசாக நேறறுவான்
யூப மன்ன வுடறகல மீதினும்
பாப மென்னும் பலசரக கேற்றினன். (ககூ)

விண்ட காணியிற் கோடி விளைக்கினுங்
கொண்ட கோடியிற் காணி கொடுக்கலான்
மண்ட வான்பொருண் மண்ணிடை தாழ்க்கவே
கண்ட சேதனன கண்டக சேதனன். (உ௦)

வேறு.

நாற்றிசைப் பண்ட மூன்று திசையினு நடாத்தித் தானோர்
மேற்றிசைக் கொடுபோய் விற்பான் விடைமிசைத் திரளாக் கொண்டு
சேற்றிசைப் பழனஞ் சூழ்ந்த சித்திர நதியாங் கங்கை
யாற்றிசைக் கீழ்பாற் சென்றா னருககனு மேல்பாற் சென்றான். (உக)

ஆக்கிய பொருளுக் கேற்ப வைப்பசி விழுவென் றங்கே
வாக்கியம் விதிப்பான் போல மறுதினத் துதித்தான் வெய்யோ
னாக்கினும் வறியோர் கூழுக் குப்பரி தாகுஞ் செல்வர்
பாக்கியக் கலத்தில் வீழும் பால்பழம் பஞ்ச தாரை. (உஉ)

வற்கரைத் தென்பா லாருங் கங்கையில் வடபா லாருங்
கற்கரை மலைநாட் டாருங் கடற்கரைச் சேது வாரு
மற்கரை யுதய காலத் தறமெனுங் கரும்பிற் சேர்த்த
சற்கரை வட்டாந் தெய்வச் சண்பகா ரணியஞ் சார்ந்தார். (உ௩)

அந்தணர் கவிப்பர் செங்கோ லரசாவே ளாள ரனபால
வந்தவ ருயர்நதோர் தாழ்ந்தோர் மறைமொ ழிடரே யனறி
முந்தைவா னுலகத தாரு மொய்ததனர் திரிகூ டதுச்
சிந்துமா மழைநாள் வாரி திசைதொறும பரந்தா லென்ன. (உச)

சிவமது கங்கைக தானஞ் சேர்ந்தனா வானோ சிததர்
மவுனர்சென் பகதத டாசம வநிநதனா புவியின மாந்தர்
தவவட வருவித தானஞ சார்நதன ரதனு லவ்வூர்
புவனமந தரமு மேலாஞ சுவர்ககமும் பொருவிற றன்றே. (உரு)

சிந்துநீர்த தரங்கந தோயவார் திரைக்கடன முகுந்த னோர்வா
ருந்திநீர்ச் சுழிபோய மீள்வா ருநதியி னுதித்தோ ஞெப்பா
ரிநதிர தனுவிற சோவா ரிமையவர் தலைவ னேய்ப்பார்
மந்திரக தருவி தோய்வாா வரநதி தரிததோன போலவார் (உசு)

நதிபல துறைதோ ருடி நனனெறி நியதி யாறறி
முதியவே தியாக்குத தாகூண் முழுடணிக் கடகம் பூமி
நிதிபசு விளைவு கன்னி நிததிலம் புரவி யானை
துதிபல தானஞ செய்தார் சுவர்க்காதி போகம் வேட்டார். (உஎ)

எம்பிரா னிமயச் செல்வி யானைமா முகன்வேற கந்த
னம்புயக கணணா ஞதி தேவரா லயங்கள் பூசை
நம்பனமெய் யடியாா பூசை நலம்பெறப் புரிந்தார் மன்னோ
வெம்புவிப பிறவி வேணடார் மேறபதம் வேட்டா ரெல்லாம். (உஅ)

கொணடனர் கொள்வோர்க கெல்லாங் கொடுவிலை கூறி மாறிப்
பண்டமார் பொதியெ லாமபொற பலபொதி யாகச் செய்தான்
கண்டக சேத னப்போக கயவன்கோள் காண வஞ்சி
மண்டிற வொலித்தான் போல வரைதனின் மறைந்தான் வெய்யோன்.

அற்றைநாட் கங்குல் வில்லா வரும்பண்ட மிருநத வெல்லாம்
பிற்றைநாட் கொடிதா விறறு பிறர்ககணு வியான் வைகி
மற்றைநாள் விடியா முன்னம் வளமபதி சேர்நதான் யார்க்கு
முற்றநா ளுதவாச் செலவ முவரிநீாப் பெருககம் போல்வான். (௩௦)

கோடிநாட் டவஞ்செய் தாலுங் குறுகொணாச் சங்க வீதி
நாடினா னல்லன் றெய்வ நதிக்கரை யிருந்து மந்நீ
ராடினா னல்லன் றன்னா ரணுகினான பொருளே பின்னுந்
தேடினா னிருந்தான மனனே திரவியங் காத்த பேய்போல. (௩௧)

வேறு.

நாட்கடொறு மூன்சுவைத்து நணிவாயிற் பற்குறாகத்
தாட்கடிய நடைகுறுகித் தளர்ந்துபோ யுடல்குறுக
வாட்கடியன் பாம்புடல்போ லாயுகமுங் குறுகினான
றோட்கடிய தண்டேந்தித் தூதுவருங் குறுகினார். (௩௨)

தாளாண்மைத் தனம்படைத்தாய் தானமே கொடுத்தறியாய்
கோளாண்மைத் துடைப்பம்போற் குவித்ததனையிங் காக்காகக்
கேளாண்மைத் தருமமிலாக் கெடுமதியோய் வாவென்றார்
நாளாண்மைக் கொடுவாளா லுயிர்குறைக்கு நமன்றூதர். (௩௩)

அந்தகன்றூ துவரலைப்ப வாவிசோர்ந் தலமருவான்
புந்திகொடி துறத்தேடும் பொருள்களையு மப்பொருள்கள்
வந்துதன துயிர்க்குதவா வாதனையுந் தனக்குவந்த
நிந்தனையுங் குறித்தெண்ணி நினையாதெல் லாநினைவான். (௩௪)

வேறு.

கொடுமையாப் பொருளைத் தேடிக் குவித்தனன் கவித்த கங்கைச்
சடிலநா யகற்கென் றாலுந் தந்திமா முகற்கென் றாலும்
வடிவுடை யுமைக்கென் றாலும் வாகைவே லவற்கென் றாலு
நெடியமா தவற்கென் றாலுந் திருப்பணி நிறைத்தே னல்லேன் (௩௫)

நசையறு வேனிற் கால நடைசாலை தண்ணீர்ப் பந்தர்
திசைதொறும் வைத்தே னல்லேன செருப்புநற் குடையு மேலோர்க்
கசைவறக் கொடுத்தே னல்லே னன்னசத் திரங்கள் கட்டி
மிசைபவர்க் கெல்லா மன்னம் வேண்டுமா றளித்தே னல்லேன். (௩௬)

நந்தன வனங்கள் வைத்து நாதரா லயங்கட் கெல்லாஞ்
செந்திருப் பள்ளித் தாமஞ் சேர்வுறச் செய்தே னல்லே
னந்தளிர்ப் பனச நெல்லி யாம்பிர நாளி கேரம்
பைந்துணர்ப் பூக மாதி பலமரம் வைத்தே னல்லேன். (௩௭)

வாழ்ந்தநா ளடுத்த வீடு வாழ்வுற வாழ்ந்தே னல்லேன்
சூழ்ந்துள கிளையை யூட்டிச் சுற்றமும் வளர்த்தே னல்லேன்
ஒழ்ந்துள குடும்ப மேனுந் தாங்கினே னல்லேன் முன்னாள்
வீழ்ந்துள தரும மேனு மேலுற வளர்த்தே னல்லேன் (௩௮)

ஓலைத்தண் மழைக்கார் கால மொதுக்கிடங் கொடுத்தே னல்லேன்
காலத்திற் பொருளில் லார்க்குக் கன்னிகா தானஞ் செய்யே
ஞாலத்தை யுடையார் கோயில் விளக்கிட்டே னல்லே னற்ற
பாலத்தைப் புகழ்த்தே னல்லேன் படித்துறை செய்தே னல்லேன். (௩௯)

தேசிகர்க் கீந்தே னல்லேன் சிவபிரா னடியார்க் கேனும்
பூசுரர் தங்கட் கேனும் போசனங் கொடுத்தே னல்லேன்
பாசநோ யொழிக்குந் தில்லை குற்றாலம் பாவ நாசங்
காசிசே துவிற்செல் வார்க்குக் கைப்பொருள் கொடுத்தே னல்லேன். ()

ஆசிலார் தமக்குத் தூசு சொன்னமில் லார்க்குச் சொன்ன
மாசறப் பசித்தோர்க் கன்ன மாகிலு மளித்தே னல்லே
னாசியில் வாசி பார்த்தே னொருபிடி யமுதென் றேனும்
பேசுமென் மனது கூடிப் பிச்சையிட் டுண்டே னல்லேன். (௪௧)

கட்டினே னல்ல னேனுங் கடவுளா லயங்கள் போற்றி
யொட்டியோர் மடமுந் தில்லை யுண்ணுநீர்க் குளங்கள் கூவல்
வெட்டினே னல்லேன் பொல்லேன் வீண்பொருள் விளைத்தே னிப்பால்
முட்டினேன் குணிந்தென் செய்கேன் மொழியநா வெழும்பா தந்தோ.

நிலையிலா வுடலும் வாழ்வு நிச்சய மென்றே யெண்ணி
யலகிலாக் கொடுமை செய்தே னவத்தைவந் தடுத்த தந்தோ
விலகவோர் தரும மென்னு மெய்த்துணை யில்லாப் பாவி
பலபடச் செய்த பாவம் பலித்ததென் றயர்ந்து சோர்ந்தான். (௪௩)

வேறு

ஏங்கினான் கடுகளவு மீயாதான் மலையளவும்
பாங்கினார் பொருள்கவரப் பார்த்திருந்து பதைத்தாவி
நீங்கினா னுயிர்க்குறுதி நீங்காத துணைகாணான்
றாங்கினான் பாவமெனுந் தாங்கரிய பெரும்பாரம். (௪௪)

மான்கிடக்கை யூர்கிடப்பப் பேர்கிடப்ப மனைநிறைந்த
பொன்கிடப்பத் தேடிவைத்த பொருள் கிடப்ப மனைமாதர்
முன்கிடப்ப வொருவருக்கு முதவாத முடையுடலம்
பினகிடப்பத் தனிபோனான் செய்தவினை பிடாபிடிப்ப. (சரு)

வீக்கினார் பெரும்பாசம் வெருட்டினார் பொருபடையாற
றாக்கினார் நெருப்பாற்றிற் றள்ளினார் மயிர்ப்பாலம்
போக்கினார் கொடியமுள்ளிற் புரட்டினார் முரட்டுடலபுண்
ணாக்கினார் கொடுந்தூத ரந்தகனமுன கொடுபோனார். (சசு)

காலபட ரலைப்பத்தனைக் கண்டிரங்கிக் கையமைத்து
மேலசைத்த கொடும்பாசக கட்டவிழ்த்து வியநதிருந்திக
கோலநகை யமுதளித்துக் குணநிறைசெங் கோற்கடவுள
சூலமொடு பாசமொடு நினறது துவர்க்குரைப்பான். (சஎ)

பனனாளும் பாவியிவன பாவமே புரிந்தாலுங்
கொனனுரு மதிச்சடையார் குற்றாலந் தனிலேகி
முனனாளிற் பெற்றிருந்தான் மூன்றுநாட் டலவாச
மெந்நாளிற புண்ணியமோ விமையவாகளுங் கிடையாதால. (சஅ)

நன்னகர்வை கியமூன்று நாளிலொரு நாட்பலனே
முன்னமிவன் செய்தபெரும் பாவமெலா முடித்ததாற்
பின்னமொரு நாட்பலன்றன் பிரான்கயிலை தனிற்சேர்கரு
மின்னமொரு நாட்பலனு மிறைவன்மேற் கடனுமால. (சகூ)

என்றியம னியம்பியகா லெண்ணரிய கணநாதர்
மனறலுயர் விமானமொடுந் தோனறினார் மலர்மாரி
சனறிவா னவர்பொழிந்தார் நமனனுஞ் ரதிசயித்தார்
சென்றவனுஞ் சிவபெருமான கயிலைவரை தனிறசேர்நதான். (௫0)

இந்தவகை தலவாசத் தியற்கையென வுயர்சூத
னந்தணருக் குணர்த்திவட வருவியொரு தினப்பலனற்
றந்தைநர கினைப்புதலவன் றவிர்த்தகதை யவர்கேட்ப
முந்தைநா ரணர்ககானார் மொழிந்தபடி மொழிகுவான். (௫க)

பத்தாவது கண்டகசேதனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூசஎ.

பதினொன்றாவது கவுற்சனச் சருக்கம்.

கொண்டையுறு நீலவிழி கொண்டையுறு நீலங்
கெண்டையொடு பாணிபுகு கேணிசெறி சோலை
கண்டையல ராடுகிளி கண்டையளை சொல்வாய்ந்த
தொண்டைவள நாடுமுயா தொண்டைவள நாடு. (௧)

நாஞ்சிலுழ வர்க்கெதிர் நடந்துவெடி தாவி
மாஞ்சினை கிழித்துவரி வாளைவிரி பாளைப்
பூஞ்சினை திளைத்துமது ரேசர்கொடி போலுங்
காஞ்சிந கரதிலமு காஞ்சிந கரதில். (௨)

ஆரமுதை முக்கணழி யாநிதியை மாவின்
சீரமுத வைப்பையிரு செங்கைகொ டணைத்து
வார்பொரு முலைக்குறி வளைக்குறி யமைத்த
வோர்பரை யறஞ்செயு நகர்க்கொரு மருங்கில். (௩)

வேறு.

ஆனக மொலிக்கும் வீதி யணிகெழு நாட்டிலங்கோர்
தேனகன சோலை மாலைச் செழித்தசெஞ் சாலி வேலிக்
கோனக ரந்த ணாளன் குற்சர்கோத் திரத்தில் வந்தோன
மானகஞ் சுகததான் வேதம் வடகலை பயின்ற நாவான். (௪)

மரபுசேர் குற்ச னென்னு மறையவன் றனக்குப் பாப
ரிருவரு முச்ச மேறச் சுபரெலா நீச மெய்த
வுரகருங் காரி சேயு முதித்திட வுதித்தான் மன்னோ
கரவடன் கவுறச னென்பான் கரும்பினி லரும்பு போல்வான். (௫)

மடமெலா மொன்றாய்ப் பாலன் வடிவெடுத் தெனவே தோன்றிப்
புடவியி லொழுக்க மாதி புண்ணிய நெறிகள் யாவுங்
கிடைபடக் கிடந்து பாவங் கிளர்வுறத் தவழ்ந்து பொல்லா
நடலையுங் கொலையுஞ் சூது நடைபெற நடைபெற் றானே. (௬)

அழுதொறுஞ் சீவ கோடி யழுதிட வழுவா னஞ்சொன்
மொழிதொறும் படிறுங் கோழுங் குறளையு மொழியாக் கற்றான்
பழிபுரிந் துயிர்கள் வீட்டும் பயிற்சியே பயின்றான் மாரி
மழைவளர் விழலபோற் காமம் வளர்ந்திட வளர்ந்தான் மன்னோ (௭)

முப்புரி நூலுந் தாங்கி முனிசிகை நடர்போற பூண்டு
குப்பமந் திரங்க ளெல்லாங் குமந்திரம புகலை தாமு [illegible]
விப்பிர போதும வேதக கிடையொங கிடையா வி [illegible]
செப்புநூல சிறி து கறறுன ஜிருபுவி சொல்லைற [illegible] (௮)

குரவர்நா லுணாததுங காலே கருமமாா குல [illegible] விட்டிந
கரவடம் பலிகருங காலை கணிதது மேறிய வொழுப
பரவுசோ திடமே பனனிப பயினறன ளுத லாமே
புரவலன பேரத தாணிப் புரோகிதத் தலைமை பூணடான் (௯)

தோச்சிபோற பிறனகோள் கூறித திரவியந் திரளா யீட்டுஞ்
சார்சசியா லரசன றனனைத தனவயப படுததுத தானுஞ்
சோாசசிசேர் மடவார சேரித தூர்ததர்தம் வயததனுனை
கூாச்சிவா யரவம வீழ்த்திக கோமபிவாய் வீழும புட்போல. (௧௦)

வளர்ந்தநாட் பிரமசாரி யெனுமபெயர் மறுக்க வேணடிக்
கிளர்ந்தபங கயததின் மீதிற கிளருமா வடுவை நேரே
பிளநதுவைத தனைய வுண்கட் பேதையோர் மறையோன மாதை
யிளமபிடிக் கயம்போற பறறி யிராக்கத விவாகஞ் செய்தான். (௧௧)

வேட்டக மதுவே காம வேட்டஞசெய் கான மாக
நாட்டக மணஞ்செய் கோல நாடுவான் புகுந்த மாதர்
கூட்டமான குலங்க ளாகக் குவைநிதி வலையாத் தானோர்
காட்டக வேட னாகிப் படுப்பதோர் கலையு மானான் (௧௨)

மனுவுந நாளு வாநாண் மாளயஞ் சங்கி ராந்தி
வினவுமட டகைகண் மேலை விதிபாதந் திருதி யாய
புனிதநாட் டொண்ணூற ருறும புணர்முலைத தடமே யன்றி
யினியநீர்த தடமுந தோயா னியனறதென புலததோர்க் கியான்.(௧௩)

பிறநதநாண முன்னு வாநாட பெருநிசி பகலீ ரநதி
யறந்தரும விரதநாடக ளட்டமி கந்தை தாய
ரிறந்தநா ளிருவ ராய விறைவர்நாட் பதினொ காதி
சிறநதபுண் ணியநா ளெல்லாந தேனனார் புணர்ச்சி நீங்கான். (௧௪)

தையலார் புணர்ச்சிக் கேகுஞ் சந்தியே சந்தி யாக
மொய்யமை விலக்கு புள்ளின் முறைகளே முறைக ளாக
நையுநுண் ணிடையா யார்க்கு நலங்களே குலங்க ளாக
மையலே நியம மாக மதனமே யோமுகக மானான. (கரு)

சந்திகண் மறந்து சாந்திக் கருமங்க ளொருவி வேதச்
சிந்தையு மொழிந்து சாயத் திமழ்த லயாத்து மாதர்
றந்தியந் தடைந்து மூழ்கி யுயர்முலைச் சாந்தம் பூசி
மந்திர மவர்பா லோதி வணங்குவான் மதனத் தெய்வம் (கசு)

காலையிற் புனலின் மூழ்கிக் கடன்கழித் தனலு மோம்பி
மேலையிற் கருமம் முற்றி விதிமுறை தருமம் பேணிச்
சாலையில் விருந்து போற்றித் தன்கிளை யூட்டி யுண்டு
மாலையில் வளர்வார்க் கெல்லாங் கிளையென வளர்ந்தான் மன்னோ (கஎ)

வேந்தனைச் செங்கோல் செய்யும் விரகினைக் கரவான் மாற்றி
மாந்தர்மேற் கொடுங்கோல் செய்ய மந்திரக் குடிலஞ் செய்துங்
காந்தனைப் பிரியா மாந்தர் கற்பினைப் பிரித்துந் தன்பாற்
போந்தமா மறைச்சி றார்க்கும் புன்மைபோ திப்ப தானான். (கஅ)

பூவையர் செய்யும் பாவம் புருடர்மேற் புருடர் பாவங்
கோவின்மேற் சுமையா மந்தக் கொற்றவன் புரியும் பாவ
மேவுமே புரோகி தன்பால் விண்புரோ கிதத்தா லின்னோன்
மூவர்பா தகமுந் தாங்கு முழுச்சுமை தாங்கி போன்றான். (கக)

வேறு.

மனத்தி லொன்றவ னுரைப்ப தொன்றினை மறுத்து மொன்றினை நடத்துவா, னினத்து மங்கையர் முறைத்தி றம்பின னிழித்த வஞ்சியர் கலப்பினான, முனைக்கொ டுஞ்சமர் மறக்கு றும்புகண் முடித்து நின்றுயிர் வதைத்துளா, னினைத்து நம்பினோர் தமக்கு வஞ்சக நிகழ்ச்சி தங்கிய விகழ்ச்சியான. (உ௦)

வருத்து தம்பன வித்தத்தி னும்புலை மருத்தி னும்பிறர் மனைகளுள் வாழ், பருத்த கொங்கையர் மயக்கி னன்பகை பழிக்கு நெஞ்சிடை

பயப்படா, னருந்து தண்புனல குளித்த றிந்தில னலைதத கஙகளின்
முழுக்கறுன், முருக்கி லங்கிதழ் மதுகக ளன்றியு முதுக்கு டஙகளின்
மதுக்கொள்வான். (உக)

அடுத்திடுங்குடி கெடுக்கும் வஞ்சக னருக்கி யம்பவி கொடுத்
துனை, னெடுத்த தன்குல முறைக்கு முன்சொலு மியறகை யொன்
றினு நடப்பிலா, னடுச்சொ லுஞ்சவை வழகக ழிநதிட நடதது நிந்
தனை யிடத்தினன், மிடுக்கு டன்கன சிவத்த லங்களை மிகுதத தொ
ண்டரை யலைத்துளான். (உஉ)

வேறு

கொலைபுரி பாவங் கோடி குருநிந்தை முதல கோடி
புலைமது நுகர்ந்த பாவம் பொய்கள வனந்தங் கோடி
நிலையிலான் காமக் கொள்ளை நிகழ்த்திடில் விண்ணின் மீனை
யலைகடன் மணலை யெண்ணி யறியினு மறியொ ணுதால். (உ௩)

தரும்பெரும் பாவ மன்றித தருமமே யறியான் வேட்ட
மருந்துபோன் மனையா டன்னை மணநதநாட் கண்டா னேனு
மருந்ததிக் கற்பின் மிக்கா ளரும்பெருந் தவத்தி னாலே
பொருந்துகாற் றடிப்பத் தாழை பூத்தென வயிறு வாய்ததது. (உ௪)

ஓதமா ருவர்நீர் வேலை யொளிர்சங்கி னுதரம் வாய்ப்ப
மேதகு குலத்துத் தோன்றும் விலையிலா முத்தம் போலப்
பாதகன் றனக்கோர் சேயாச் சுகுற்சனைப் பயந்தாள் வேறு
மாதவம் வேண்டுங் கொல்லோ தாரமுங் குருவும் வாய்த்தால். (உ௫)

மைந்தனைப் பயந்தா ளென்று மனக்கொளான் மனையா டன்னை
நிந்தனை புரிவா னன்றி நேர்படான் பரத்தை மாதர்
தொந்தனைத துவட்சி நீங்கான் சுவைதரு கரும்பின் மேலுஞ்
சிந்தனை புரிவ துண்டோ வேம்பினைத் தினனுங் கீடம். (உ௬)

கற்புடை மாதர் தம்மைக் கண்ணினற் பார்த்த பாவ
நற்பொருள் கவர்ந்த பாவம் பிறர்மனை நயந்த பாவம்
பற்பல குடிக்குந் தீமை நாவினற் பகர்ந்த பாவ
மிற்பிழை புரிந்த பாவ மிவையெலாம் வளைந்து சுற்றி. (உ௭)

மாமனைக் குரிமை யாட்டி மனங்கொதி கொதித்த வெல்லாந்
தீமையோ னுடலாம் பஞ்சிற் செந்தழற் பொறியாய்ப் பற்றிக்
காமமே வினையாய் மூறறி நாளிலே கழிந்து மேனி
தேமுரம் புழுவார் நாஞ்சிற் கொழுவென தேய்ந்து மாய்ந்தான். ()

ஆங்கவ னிறந்த காலை யந்தநாட் டுள்ள மாந்தர்
தீங்கறு பாலின் மூழ்கித் தீவினை தீர்ந்தார் மாதர்
தாங்களு நறுநெய் யாடிச் சருக்கரை வழங்கி யார்த்தா
ரோங்கின வறங்கள் யாவு முயர்ந்தது தாழ்ந்த பூமி. (௨௯)

அனையவன் றன்னைக காலனடுங்கொலைத் தூதர் தாக்கிப்
பினனுற வலையால் வீசிப் பிடித்தன ரிடித்துத் தண்டான்
முனைனுறப் புடைத்துச் செங்கை மூட்டொடும் பொருந்தச் சேர்த்துப்
பனைநெடும் பாசம வீக்கிப் பரட்டிடைக் குணிலாற கொட்டி. (௩௦)

நடந்தன னிருகால சோர நலிந்தனர் நூறு காதந்
தொடர்ந்தனர் வெருவி யோடத் துரந்தனர் நூறு காதங
கிடந்தன னுருண்டு வீழக் கிளர்முடி செடிதொட் டீர்ப்ப
விடந்தொறும் புரியிட் டீர்த்தா ரீரிரு நூறு காதம். (௩௧)

தூர்த் தன்வா யெறும்பு மீயுந் துதைந்திடப் பரதா ரங்கள்
பார்த்தகண் குடைந்து காகம் பருந்தினங குருதி மாந்த
வேர்த்துட லயர்ந்து சோர மெய்யெலா மிணங்கள் சோர
வீர்த்தனர் கொணர்ந்து தூத ரியமமா புரத்தி லுய்த்தார். (௩௨)

வரைபொரு புயமும் பாரத் தண்டமும் வடவை போல
நிரைதரு சிகையுஞ் சீறி நெருப்பெழ விழித்த கண்ணும்
பொருகழற் காலும் வீர தந்தமும் பொலியச் செங்கோ
லரசுவீற் றிருக்கை கண்டா னச்சமுற றயர்ந்து வீழ்ந்தான். (௩௩)

விழுந்தவன் சிகைதொட் டீர்த்து விடுத்தனர் தொழுதார் நிறபத்
தொழும்பரைத் தரும ராசன சுருக்கொள வெறித்து நோக்கி
யெழும்படர்க் கொடியோன் றன்னை யெற்றுமி னெறிமின் வாளா
லழுந்துறத தடிமி னென்ன வசனியே றஞ்ச வார்த்தான். (௩௪)

சண்டனீ துரைப்ப வோடித் தருக்கினர் கொண்டு போந்தார்
கொணடல்போ னிறத்தார் பாரக் கூனிபோன் முகத்தார் தீப்போல்

விண்டெரி சிகையா ரிணபோல் வெடிதெழு குரலர் கோபக்
கண்டக ருறுக்கும் வாயார் கனறபொறி பறக்குங் கண்ணர். (௩௫)

கொட்டுகோல் கட்டு பாசங் குணில்பெரு முசலந் தண்டம்
வெட்டுவா ளிழுக்குந் தோட்டி தெறிக்குமவில் லுறைந்த மீர்வாள்
கிட்டிமத் திகைவெஞ் சூலங் கிழிபட வெறியுங் குந்தங்
கட்டழ லிருப்புப் பாவை கப்பண மழுக்க ளனறி (௩௬)

ஆட்டிய செக்கும் பூட்டி யரைக்குமெந் திரமுங் குத்தி
நாட்டிய கழுவுங் கவ்வு ஞாளியுங் கடிக்கும் பாம்பும்
பூட்டிய வடமுந் தூக்கும் விட்டமும பொறியுந் தீயில
வாட்டிய குறடுங் கோக்குந் தூணடி னும வலையுஞ் சூழ (௩௭)

உறுக்குவார் பதகர் தமமை யுடலிடைப் பாசம் வீசி
யிறுக்குவார் சினப்பா ரவ்வா றெற்றுவா ரெரிவார் செங்கை
முறுக்குவா ரடிப்பார் தண்டான் மோதுவார் கந்து கந்தா
கொறுக்குவார் கொடுமை யெல்லா நோக்குவான் புலம்ப லுற்றான். ()

இத்தனை கொடிது கால தண்டமென் றுணர்ந்தே னல்லேன்
கொத்தலர் குழலார் மோகக் குறும்பனென குரவன் வாக்குஞ்
சித்தமென் றுணரேன தீமை செய்தன னெண்ணில் கோடி
யத்தனை பாவ மல்லா லறஞ்செய்து மறியே னந்தோ. (௩௯)

கழுவுக்கோ முறுக்கி வீசுங் கவணுக்கோ தறிக்குங் கோர
மழுவுக்கோ துணிக்கும் வீர வாளுக்கோ நரக வாதைப்
புழுவுக்கோ படைக ளோச்சிப் பொருகென வளைத்த தூதர்
குழுவுக்கோ வைய கோவென னுயிர்பபலி கொடுப்பே னென்றான் (௪௦)

சிந்தனை கலங்கி யேங்கித் திடுக்கிடக் கையுங் காலும்
புந்தியும் பதறக் கண்ணீர் பொழிதரப் புடைக்கின றானை
யுந்தினர் பதைப்பத் தாளா லுதைத்தனர் தடிக ளோச்சி
முந்தின ருறுக்கி மீசை முறுக்கின ரொறுக்கு நீரார். (௪௧)

அந்தணர் குலத்தே வந்து மரும்பலி கொடுத்துண் ணுமறப்
பொந்தெனப் பொசித்தான் வாயிற் புழுக்களை வாரி யிட்டார்
சந்திகள் குளியான மேனி தழலிடைக் குளிக்கச் செய்தார்
மந்திர மோதா வாய்க்கு மட்டறுப் புலப்பம் வைத்தார். (௪௨)

குலமனை மாதர் நெஞ்சங் கொதிகொதித் தயர வோடிப்
பலாமனை தொறுஞ்சென் றனைய பழமனைக் கழுவில் வைத்தா
ருலகினிற் றந்தை தாயர் பசித்திட வுண்ட வாயின்
மலமொடு புழுவும் வாரி வயிறெலா நிரப்ப விட்டார் (௪௩)

வரைநிகர் கற்பு மாதர் வடிவினை நோக்குங் கண்ணி
னிரைநிரை யாக வூசி நிறுத்தினார் பெரியோர் தம்மை
யுரையினை யிகழ்ந்த வாயி னுருக்கிய செம்பல் லுகுத்தார் பின்னுங்
குறைதரு குருதி சோரக் கொடிறுகள் கிழித்தார் மன்னோ. (௪௪)

பிறர்மனைக் கேகுங் காலைப் பிணித்தனர் துணித்து வீழ்த்தார்
மறுமனைக் கொடியைத் தீண்டு மணிக்கரந் துமித்தார் மாதர்
முறைகெடத் தழுவு மெய்யை முசலத்தால் வயிரத் தண்டா
விறவிற வடித்து வீழ்த்தி யென்பெலா நொறுக்கி னாரால். (௪௫)

வேறு.

எறிவ னாக்கை யெளியவன் பாரியை
முறிப டுத்தி முயங்கிய மூடனைத்
தறித றித்துத் தசைதசை யாகவே
தெறிவில் விட்டுத் தெறித்தனர் திக்கெலாம் (௪௬)

மறுவில் காவலின் மாட்டத் துக்கன்னியை
வெறிம ருந்திட்டு மேவிய பாவியைக்
குறித்து ணித்துக் குருதியும் வாய்ப்பெய்து
கறியும் பானமும் போற்கலந் தூட்டினார். (௪௭)

அத்தி ரத்தைப் பொருவிழி யங்கனார்
நித்தி ரைக்குட் கபடஞ்செய் நீசனைப்
பத்தி ரத்திற் பதைப்ப வுறுப்பெலாஞ்
சித்தி ரத்துணி யாக்கினை செய்வித்தார். (௪௮)

வருகை பார்த்தயன் மாதரைச் சோர்வுகண்
டிருகை யோச்சித் தழீஇயவன் யாக்கையைச்
சுரிகை யாற்கண்ட துண்டங்க ளாக்கியே
திரிகை யன்றியுஞ் செக்கிலிட் டாட்டினார். (௪௯)

அந்தத போக மெனுகயன மாதரைத
தனிதத காணிற றழ் இயிதழ்த தேனுணு
மனித்தனை மிருகனை வாயகொளீ இத
துணித்த மீனெனத் தூணடிலிட டாடடினார். (௫௦)

நமப ருககடி யாரைநல லோா தமை
யமபி ருககுஙகண னைமற றுரையும
வமபு ரைததகொடியவன வாயிடைச
செமபு ருககிச சொரிநதனா தீயெழ (௫௧)

கணட ஊர்மனைத தீயிட்ட கள்வனமெய்
துணட மாககித துகிலசுறறி நெயகடூஉய்
மணடு கார்த்திகை வானபனைத் தீபமபோற
கொணட மேனி யெரியககொளுத்தினார். (௫௨)

நடுககு ழப்பிய நாவரிந தார்சிலர்
வடுக்கள் பேசிய வாயகிழித் தார்சிலர்
கொடுத்தானைத குடர்துமித தாரகொடை
தடுத்த கையைத தறிததெறிந் தார்சிலர். (௫௩)

புண்ட ரும்பொறிப் போகத்தைப் பொய்யெனக்
கண்டி டாது கணிகையர் காமததின்
மிண்ட னாகி வெறிமது வூனுட
னுண்ட வாயிற் சிலரெரி யூட்டினார். (௫௪)

தாயுந் தந்தையும் போற்பர தாரத்தை
யாயு மாறினறிச சேர்ந்தா னவாவறக்
காயும் வெங்கனற பாவைகள் காட்டினார்
தோயுந் தோறும் பொறியெனத் துள்ளினான். (௫௫)

உறுப்பு றுப்பென வீர்ந்து ருடலெலா
மறுத்த றுத்துத் துணித்து மவலனை
மறுத்து மேனி யிசைத்தும்வன் றாதுவர்
கறுத்து மோய்ந்தனர் கன்மங்க ளோய்ந்தில. (௫௬)

கண்டஞ் செய்யுங் கருவிக டேய்ந்தன
தண்ட கால படருஞ் சலித்தனர்
மிண்ட னாவியை மீளவுய்த் தாரரோ
கொண்ட நாலெழு கோடி நரகர்பால். (ருஎ)

மகுட வெற்றி மறலிதன் னேவலால
விகட பத்திரன வெமபாச பாணியுந்
துகளி னுக்கிரன ஹுனமுக னாதியா
முகடு முட்டிய தூதுவா முன்னினார். (ருஅ)

கோடி கோடி நிகாதக் கொடுமையு
மாடி யோடித் தவிபபவ ராவியுந்
தேடி யோடித் தருமனு செயான்கண்டு
வாடி யோடி மறுகலுற றனரோ. (ருகூ)

நம்பி னோரைச் சதிததுநல் லோர்களை
வமபி யறறி யடைககலம் வஞ்சித்தான
பமபி யாவி பதைககப் பதைககவே
கும்பி பாகதநிற குப்புறத் தள்ளினர் (கூ0)

சிவதத லந்திரு மால்வள ராலயந்
தவததர் வாழமடம் புண்ணிய சாலைக
ளவத்த மாக வலைத்தவ ருவியைக்
கவற்று பாழ்நர கத்திடை வீழ்த்தினர். (கூக)

தேவ தாயங்கள் வேதியர் செய்கண்மேற்
கோவி னாவிறை கூட்டிக் கொடுமைசெய்
பாவி யாவி பதைபடக் குததியே
யேவி னாரெரி வாய்நர கத்திடை. (கூஉ)

அச்சி வாலய மாறு படித்துறை
மச்ச வாவிகள் சார மலம்விடுந்
தூச்ச னாவி துடிக்கத் துடிக்கவே
மிச்சில வாய்நர கத்திடை வீழ்த்தினர். (கூங)

ஆறும் வேந்தாக கீர்த்திக ளோதியு
மீள மீளக் குடிக்கிறை மேலவைத்துங்
கோளுரைத் துங் குறும்புசெய் கோளர்கள்
காள கூட நரகிற் கவிழ்த்தனர். (௬௪)

கூட நின்று குபிர்நயப் பேசியே
கூடக் கத்தொழில் செய்யுங் கொடியனைக்
கூடச் சவமலிக் கும்பியிற் றள்ளியே
கூட மத்திகை கொண்டலறந் தாரரோ. (௬௫)

முழுக்குஞ் சந்தியு மோனமு மந்தண
ரொழுக்க முந்தவிர்த் தூனுண் டுடனமெய்
புழுக்கள் சோர்தரப் புள்ளினங் கொத்தவே
நழுக்கு கோர நரகி லழுத்தினார். (௬௬)

வீழும் புள்ளும் விலங்குங் கொலைசெய்து
வாழுங் காவின் மரங்குறைத் தானறனை
யாழுங் கும்பி யசிபத் திரமெனும்
போழும் பூழி நரகிடைப் போக்கினர். (௬௭)

வேறு.

விரகினுற் பிறர்பொருள் வலிதின் வெஃகிய
கரவடக் கவடனைக் கால தூதிர்
நரகிடை வீழ்த்தினர் நன்றி கொன்றதா
விருளெனு நரகிடை யெறிந்திட் டாரரோ (௬அ)

வேறு

மட்டறுத் தண்டந் தோறு மாமுனைக் கழுக்க டோறு
நட்டது துவரு மோயந்தார் நரகமுஞ் சலித்த தன்றிச்
சட்டமா நமனுங் கூற்றுஞ் சலித்தனர் கவுற்ச னென்பான்
பட்டபா டெளிதோ வம்மா பாவமுஞ் சலித்த தன்றே. (௬௯)

ஈங்கிவை நிகழுங் காலை யிவன்பெறு சுகுற்ச னென்பான்
பாங்குறு மன்னை சீரார் பழமறைக் குழாத்திற் சார்ந்து

தேங்குநீர்ப பழனஞ் சூழ்ந் திருநகாக காஞ்சி நண்ணி
யாங்குல வொழுக்கம் பூண்டா னலரியி னரும்பு போல. (எ0)

மானமா மறைக ளோதி மறைச்செற்றார் கனைத்து நூலகண்
ஞானமாற ச்சுறச னெனபா னவில்கினற நாளி லவ்வூர்த்
தானமா மறுகு தோறுஞ் சவைதொறுந் தாதை செய்த
வினைமாம பழிபா ரெங்க ளிருசெவி யுள்ளயக கேட்டான (எக)

கோதிலா மறையோ னாகிய குறசாசோத திரத்தில வநதும்
பாதகம புரிநதா னாந்தோ பாபகடல விடமபோற றோனறித
தாதைமுன புரிந்த பொல்லாத தவறெலாங் கேட்கி லெனறன்
காதையும வெதும்பச் சுட்டுக் கருததையுங் கருககு மாதோ. (எஉ)

பகரரும் பாவஞ் செய்தான பவர்ககமவீழ படரை மாறறச்
சகரரை மீட்ட சேய்போற றவஞ்செய வல்லே னல்லேன்
மகவென வவன்பாற றோன்றும் வனபழி கழுவ வீதே
திகழுறு நெறியென் றனனித நீர்த்தயாத திரைமேற சென்றான். ()

குளிபபவர் பாவஞ் சீகரூங குழைதிரை வாச ஞசி
தெளிக்குநீர்ச சோணை வாணி சிந்துநன் மதைகா ளிந்தி
விளிதசெறி தரங்கக் கோதா வரியுங்கா விரியு மாடி
யளிப்புனற சேது வைகை யருமபெறற பொருநை முழுகி. (எச)

தவமது கங்கை யெய்திச சராசர மான வாழ்ரோ
பவமது கஙகை நீதத படிமையு மாகத திங்க
ணவமது கஙகை யாதி நதிகள்சேர் கதியு நோக்கிச்
சிவமது கங்கை பொங்குந் திரிகூடச் சாரல சாாந்தான். (எரு)

தருமமே முதல நான்குந் தரணியில வேட்டோர் யாரும்
வருகெனத் திரைக்கை காட்டி வநதவர் பவஙக ளோடப்
பொருசிலை யப்பு பூட்டிப் புண்ணியத திரிகூ டததி
லருளொரு வடிவாய்த தோனறு மருவிகண் குளிரக் கண்டான். (எசு)

வேறு.

நாடினன் வடவருவி நணணினு னதிமகிமை நயந்து பாடி
யாடினு னகங்குளிாந்தா னஞ்சலித்தான விஞ்சுதவ மனந்தங் கோடி

தேடினான் மதுமலர்கள் சிந்தினான் கரமலர்கள் சென்னி மீதிற்
சூடினான் றிரிகூட சிவக்கொழுந்தைத் தொழுதாடித் துள்ளினானால்.

துங்கமறை பலவோதி யங்கமுறை பயிலகேள்விச் சுகுமச னென்பா, னங்கமர்ந்து வடவருவித் துறையாடி வருநாளி லவனே யீனோன், பங்கமுற நரகினிடைப் படுந்துயரு மவனையிடர் படுத்துந் தூதர், தங்கள் பெருஞ் சலிப்புமெதிர் காண்டோறும் யாழ்முனிவன் சலித்து நோக்கி (எஅ)

மானமார் புலனொடுக்கிக் கண்முகிழ்த்து யோகிருந்து மனதுக் கெட்
ஞானமார் விழி திறந்து பார்த்திடலு மவனழுந்து நரக வாதை [டா
யானமா பிரமகற்பந் தொலைந்தாலுந் தொலையாதா லதுவா னாலு
மீனமார் மறையவனோர் மகவின்று னரவமணி யீனற தேபோல் (எகூ)

சிவநாமம் புகழ்ந்தமரர் திரண்டாடுந் திரிகூடஞ் சென்று சேர்ந்து
புவனாதி களிலுயர்ந்த புடார்ச்சுனமா புரமேவிப் புனித ரோடு
நவநாத சித்தரொடும் பக்தரொடுஞ் சித்திரமா நதிதோய்கின்று
னவனாலேயிவன் பாவமகலுமெனத் தெருள்கூர்ந்தா னருளானமிக்கான

பெரியபிரான் றிரிகூட மிவனாலே யாமுமெய்தப் பெறுவோ மென்று, புரிசடிலம் புறத்தசைய மகதியாழ் பிடித்தமுனி போத லோடுங், குருநிலைமைக் குற்சர்பெருங் குலதீபங் கண்டுமனங் குழைந்து தாழ்ந்து, பரிவினுட னருக்கியபாத் தியங்கொடுத்து மலர்தூவிப் பணிந்தான் மன்னோ. (அக)

எம்பிரா னெழுந்தருளி வந்தவா றெனையெனவியம்பு மேல்வை, நம்பிநீ யினிதிருப்ப வுந்தைநர கிடைக்கிடக்கை நன்றோ வென்று, தும்புருவி னெதிர்பாடற் சுருதியாழ் முனியுரைப்பச் சுகுற்சன் போற்றி, வெம்புபெருந் தாதைதுயர் தீர்க்குமா றருளுகென விளம்ப மேலோன். (அஉ)

யாகமா மறைப்புதல்வ நரகம்விடுத் துந்தைகரை யேற வேண்டிற்
பாகமாம் வடவருவி படிந்தவோ ராண்டிலிரு பாகந் தன்னில்
யோகமா முத்தரபா லயனத்தின் மதியாறி லுயர்ந்த மாசி
மாகமாடிய பலனிற் பன்னிரண்டாந் திதிப்பலனை வழங்கா யென்றான்.

என்னநா ரதனுரைபபச் சுகுறசனெனுமபாலனெழுந் திதயங் கூர்நது, நனனகாச்சித திரநதிதோ யோராண்டி லீரயன நடபபில் வானோர், மனனுமுதத ராயணதநின் மதியாறின மாகமா மதியின முன்னும, பனனிரணடாந் திதிப்பலனைச சனகனுக்கென றுதகமுடன் பரிவா லீந்தான. (அச)

வேறு

சுமுக வேதியன் சித்திர நதியிலோரா தினப்பலன் சொரிதாரை
சமர பாதகக குறும்பெறி புண்ணிய தாரையோ வவன்றுதை
திமிர தாரைதீர் செங்கதிர்த் தாரையோ தீவினை விடந்தீர்க்கு
மமிர்த தாரையோ வாருயிர்த் தாரையோ யாதெனவுணரேமால். ()

சுவர்க்க நாடரும் விமானமோ டெழுந்தனர் சுகுறசனைப் பயந்தானைப்
பவர்க்கம் யாவையுங கரைமிசை விடுததன பயந்தனர் நமன் றூதர்
கவுற்ச னாகிய வேதியர் கொணர்கெனக காலனுய்த்திட வோடி
யவற்கொ ணர்நதனர் தூதுவர் தருமனூ ரணிவட திசைமார்க்கம்.(அசு)

தந்தை தாயரைப் பூசனை புரிந்தவர் தனையரைப் பயந்தோர்கண்
முந்தை மாதுலர் முன்னவ ரியம்பிய முறைமையி னெறிநின்றோர்
சிந்தை வாக்கினுந தீமையி லாதவா தெயவத மிகழாதோ
ரந்த மில்பெருஞ செலவரா யுறைதரு மரசவீ திகள்கண்டான. ()

கணவனைத் தினந் தொழுதெழு மடந்தையர் கணவனோ டுறைவாருந்
துணைவன் மாய்தலி னவனுட னிறந்தவர் துணைவனோ டுறைவாரும்
பிணையி யம்பியுந் துணைவரா யுதவியும் பிறர்பயந் தீர்த்தாரு
மிணையில் செல்வராய் மாடகூடந்தொறு மினிதுறை தெருக்கண்டான்.

தடங்கள் கூபங்கள் கல்வினோ பலன்படு தருக்கள்சோலைகள் வைத்தோ, ரிடங்க ளிலலவர்க கில்லிடங கொடுத்தவ ரெழுமழைக் குளிர்காலம், படங்கள் போர்வைக ளளித்தவர் கோடைநாட் பாதுகை குடையீந்தோர், மிடைந்த செலவரா யுபரிகை தொறுந்தொறும் மிற்றிருப் பனகண்டான். (அகூ)

மானங் காத்தவர் வன்பிழை பொறுத்தவர் மறையவர்க் கிடர் தீர்த்தோர், தீனமுற் றவர்க்கஞ்சலென் றருளினோர் செல்லல்கூர் சிறை மீட்டோர், பானபாத் திரங்கொடுத் தவர்நிழற் றண்ணீர்ப் பந்தர்பா தையில் வைத்தோர், சேண் காவல ராயவர் முன்னுறுஞ் செச்சையும் பலகண்டான. (௬௦)

தடந்தொ றுந்தமர் பிதுர்ப்பலி யிடுதலிற் றழைப்பவர் பதங் கண்டா, னிடந்தொ றும்பொலி வுறுகதி றல்லயம புர மிதுகொலோ வெனச்சென்று, னடாந்த மாநகர் வீதிகள் பலசடங் தந்தகன றிருக் கோயின், மடங்கள் சாலைகள் வைத்தவர் தலைமைசெய் வாய்தலின வழிகொண்டான. (௬௧)

அன்ன தானமிட் டையமிட் டுண்டவ ராதுலர் மிடிதீர்த்தோர், சொன்ன தானமுந் துலங்குகோ தானமுஞ் சுருதிவே தியர்க்கீந்தோர், றென்ன தானமு மேற்பவர்க் களித்தவ ரிமையவர் பதமேய்க்கும், பொன்னின் மண்டபந் தொறுந்தொறுந் தலைவராய்ப் பொலிந்திருப் பனகண்டான். (௬௨)

தருமம வாழ்த்திட முறைமுறை யிருதுவின் றகுதிகள் பணி கேட்பக்
கரண மேலவர் புண்ணியம் பகர்ந்திடக் கானவிஞ் சையர் பாட
வாம டந்தையர் கவரிகா லசைத்திட வமரர்தா னவர்சூழ
நிருபர் போற்றிடத் தென்புலக் கோமக னிறைந்தபே ரவைகண்டான்.

தேவர் தாபதர் சயசய சயவெனத் திரள்புயத் தடமேருத்
தாவுங் குண்டலங் கதிர்செய முகமதித் தளிர்நகை நிலவூரப்
பூவின் பொனனரி யாசனத் துறைநமன் புண்ணிய வுருநோக்கிக்
காவ லனறனக் கிதுகொலோ வடிவெனக் கண்களிப் புறநின்றான். (௬௪)

பாவர் சங்கமும் பாவர்வே டமுங்கொடு பாவர்தண் டனஞ்செய் வான், றேவர் சங்கமுந் தேவர்வே டமுங்கொடு செம்மையோர்க் கருள் செய்வான், யாவர் பணியினு நடுநெறி யியற்றலாற் றருமனென் றிவ ணுமை, மாவ தென்றனர் தூதுவர் துதிசெய வதிசயித் தெதிர்சென் றான். (௬௫)

கண்டு போற்றனு நமன்முக மலர்ந்துளங் கனிந்துநின் மகவாலே
தண்ட நீங்கினை சித்திர நதிப்பலன றநகையா லெனுமேல்வை
யண்ட ரார்த்தனா துந்துபி யார்த்தன வாரத்தன மலர்மாரி
கொண்ட பொன்மணி மானமே லேறினாகுமசர் கோத்திரத்தானே.

வேறு.

புகப்பெறற நரகமெலாங் கரைவிடுபபத தென்புலத்தார் புகழ நீங்கி, யிகப்புறறான் மறலியும்பின் சென்றுவழி விடப்பெறறு ணிறுமாப் பெய்தி, யுகப்புற்றான றிரிகூட மெதிரதொழப்பெற றான்மறையோ னுணர்வான் மிக்க, மகப்பெறறார் பெறும்பேறு மறறொருவர் பெறுவா ரோ வைய மீதில். (கஎ)

அண்டரொடு வானமிசை மானமிசை வருவானை யவன்சீர் மைந்தன், கண்டுநா ரதற்பரவித் தென்றிசையி லுதிகருமொரு கதிரோ னென்ன, வொண்டொடிக்கற புடையவள்வா யுனைப்பெறறான் றனக் குநீ யுவப்பா லீந்த, மணடுபுனற் சித்திரமா நதிப்பலனின் மகிமை யதோ வருவ தெனறான. (கஅ)

அந்தமொழி நிகழாமு னந்தரவி மானமிழிந் தந்த ணாளன் வந்துமுனி தாள்பணிந்தான் மைந்தனெழீஇத் தந்தையடி வணங்கி வீழ்ந்தான், சநததியை யெடுத்தணைத்து வலந்துடிப்ப மெலிந்தபுயந் தடிபப மேலும், புந்தியெலாங களிகூற வுச்சிமோந் துடலமெலாம் புளகம் போர்த்தான். (கக)

துன்றுதுயர் நெடுங்கால மியமபுரத் துழந்தவெலாஞ் சொல்லி யாங்கு
நின்றுகரை யேறறியதுந் தருமனுப சரிததுவு நிகழ்த்தி யேகி
யன்றுரிமைப் பாலனொடு சென றருவி படிந்துகட னனைத்து முற்றி
மன்றுளார் திரிகூடத் திருக்கோயில் வலமாக வணங்கிப் போந்தான். ()

தொந்தனைசேர் நரகவா தனையொழிததுத் தொலையாத சுவர்க்க போகந், தந்தனையே வடவருவி படிநதபலன் றந்தெனச்சீர் தழைப்ப வாழ்த்தி, மைந்தனைவாழ் கெனநிறுவி யாழமுனிவன் றனைப்பரவி மான மேற்கொண், டந்தரபல் லியங்கறங்க வருமறையோன் கற்பகநா டணைந்தான் மன்றே. (கoக)

பெட்பகந்தன் வயமாகு மொருமைநா ரதனுரைப்பப் பெருமை பேணிக், கொட்பகந்த நிரையமெலா மகனறுதை தனக்கொழித்த

கொள்கை கூறித், தட்பகந்த மலர்ச்சோலைத திரிகூடந திசைநோக்கித் தாழ்ந்து வாழ்ந்த, புட்பகந்தன் சிர்கேடப வரிககானபோன் முனிக கணததுப் புகலவான ருதன. (சOஉ)

பதினென்ருவது கவுற்சனச் சருக்கம் முற்றிற்று
ஆகத திருவிருத்தம எசக

பன்னிரண்டாவது புட்பகந்தச் சருக்கம்.

ஆடக மாட வீதி யணிகள்பே ரணிக ளாகக்
கோடணை முரச மார்ப்பக கொடிகொடிப படையாக் கோலி
நீடல்வா னரசைத் தனபா னிருபனே வெனரு னெனறு
வீடமாப பொன்னி னுட்டை வென்றது கனனி நாடு. (க)

மாகமார் மாட கூடம் வரைததிரள் சேனை மான
மேகமாா கொடிக ளீட்டம் விசைதெழு சிறக ராக
நாகமார் படஙகு நாட்டி ஞாயிலாஞ் சிகரி வேந்தன்
பாகசா தனன்மே லீடும் பாசறை போலு மூதூர். (உ)

பொற்கையார் புலிமா னேந்திப பொருகையாா குருகை யார்கும
விறகையார் புறகை யாராய விடவடன் மீன மேந்தி
நிற்கையார் நடததுஞ் செங்கோ னிருபன்வாழ் பேரத் தாணிக
கொற்கைவா ழுந்த ணுளன் குசலனென னொருவன மாதோ. (ந)

ஆறங்க மைந்து வேள்வி யொழுககநான கனனமூன் ரேம்பி
நூறஙகு மிருமை பூண்டு நுவலகருத தொருமை வாய்ந்த
பேறஙகி குலததோ ரோடும் பிறங்குநூல பயில்வ தானு
ளுறங்க மறிபா லூ[illegible]ட நாகமுங குதடடு மாபோல. (ச)

உயாதரு மறைநூ லோதி யோங்குசிாப பிரமஞ சைவம்
வயிணவங காநத மாதி வகைபல புராணம் பன்னி
யயநுகா குளகு போல வததிரி மனுவா சிட்டப
பெயர்தரு சிலநூல் கறறுச் சமையநூல பிதறறு நின்ருன். (ரு)

வேறு.

மாவிரதம் பாசுபதம் வருகாளா முகஞ்சைவ
மோவிலவயி ரவம்வாம மெனவாரு முடசமைய

மேவுநூல பயினறேயு மெயயொழுகக நெறியனுசித்
தாவுபர மதமபூணடான வைதிகமுந தழுவானலை. (சு)

புறசசமைய முலபொருநதிய பொருந்தாவை சேடிகமும
பறததும் மாயாவிதமும பவுததமா ருகமதமு
மறததுமேலா காயதமும வரையறுநை யாயிகமும்
பிறர்கசெலாம வகைதெரியப் பேசுதறகுங் குருவானை. (எ)

வேறு

நூல்பல பயிலுறு மேனனு நுவலுறு பொருளைத் தேரான்
மேலுறு சமைய மோரகான மெய்ப்பொரு ளிதுவென் றோரா
னுலவனைப பண்டறு போநத நனிகரு கூலம் புக்கும்
பாலனை கருமபு விழுததி வேமபுகொள் பாலனை போன்றான். (அ)

ஓதிபு முணாநது மேமேனாக குரைத்துந்தா னுணர்க லாத
பேதையுட பேதை யாகி மறைகளுலப் பெருமை தீர்நதா
னீதிநூ லுணாநதோ ரோது நெறியினு நிலலா னாதி
வேதவாக கியங்கள் சொலனு மெய்யெலாம் பொயயென் பானால். (கூ)

பூதல மனறி வேறோர் புவனமு மிலலைப் பூமேன்
யாதுமங குதிருஞ் செயகை யியறகையே படைப்போ னிலலைத
தீதற நிறறலு மியறகையே திருமா லிலலைச
சாதலு மிறவே யனறிச சம்புவு மில்லை யெனபான். (கo)

இங்கிவன் கிழககு வேறு யெனகருமேற் காத லாலே
யங்கமா திசைவே றில்லை யத்திசைத் தேவு மிலலை
துஙக மன வினையு மில்லை தோறறிடுஞ் செயல்க ளிஙகே
பஙகமாயக கழித லாலே பாவபுண ணியமு மில்லை (கக)

கறந்தபான முலைபு காது கழிகனி மரபபு காதா
விறந்தவா பிறபப தில்லை யிறந்தவ ருயிர்கள் கீழ்மேற்
பறந்திடக காணப தில்லை பவர்க்கமு மதனு லில்லை
சிறநதவோ சுவர்கக மிலலை தெய்வமு மில்லை யென்பான். (கஉ)

அந்தணர் முதலோர் நாலவ ரவர்களிற றாழ்ந்தா ரெனன
வந்தபல குலம்வே றிலலை வடிவுவே றிலதா லாருந்

தந்தமக் கிசைந்த போகந் தாமறு பவித்தன் முதநி
நந்துறத் துறவு பூண்டு நலிவது நரக மெனபான். (கங)

அறநெறி யுடனுக கேறப வுண்டுடுத தருப வித்தன்
மறநெறி பசியா லாகம வருந்திநோன பிருதத லெனறு
திறநெறி போலக கூறிச செநநெறித தலைநின றுரைப
புறநெறி யந்த காரம் புகுதததல் கரும மாஞனை. (கச)

பெருஙகுல மறையோர் தம்மைப் பெருமைசேர் கரும நீதி
யருங்கலைப் பயிறசி மாற்றி யநஙகநூல் பயிலச செயதும்
பாநதுநீர் காலை மாலை படிந்துநீ றணிவார் தமமைத
திருநதிள வெநநீ ராடிச் செஞசாந்து புனையச் செய்தும (கரு)

ஓமமேற் சொரியு நெய்யை யுண்டிமேற சொரியப் பண்ணி
யாமள வருநதச் செய்து மாடவர் மடவார்க் கென்றுங்
காமமே வினையா மூட்டிக் கனமமு நெறியு நீககித்
தாமமே தியரை யெல்லாந் தான்விழும் படுகர் வீழ்க்தான். (கசு)

அங்கணர் செங்க ணூர்தம் மாலயந் தேவர் கோட்ட
மெஙகணும் பரவச் செலவார்க் கெதிரெதிர் தடையாச் செல்வான்
கஙகைகோ தமிகா விரிந்தி கனணிதண் பொருனை யாடத
தங்களின் விரும்பிச் செல்வார் தமமெதிர் தும்மா நிறபான். (கஎ)

எந்தையார் திருககுற றால மிறைஞ்சுவா னேரு வாரை
யநதிகள் சந்தி தோறு மருமபெருந தினங்க டோறுஞ்
சநதிக ணியமந் தோறுந தடுப்பது நியம மாஞன
புந்திமே லறிவாம் பாலைப புலனெனுங கடரில வீழத்தோன். (கஅ)

பாவனை செயலி ரண்டிற் பத்தியாற பயததான் மறறு
மேவருமம விளையாட் டாலு மேலவா கிழோ ரேனுந்
தேவர்கோன் றிரிகூ டத்தைத திசைநோககிப புகழ்ந்து போற்றில்
யாவரு முத்தி சேர்வ ரென்றுநூ லுணர்ந்து மோரான. (ககூ)

புக்குள நகரத தாரை விலக்குறல் புரிவா னன்றி
மிககுள புறநாட் டுள்ளார் விணணுளார் மண்ணி னுள்ளார்
திககுளார் திரிகூ டததிற செலவது விலககலா றரூன்
கைககுளார் மறைக்க வல்லார் ககனமேற கதிரோன் றனனை. (உ0)

புரிதரு சந்தி யோமம புண்ணிய வொழுகக நீக்கிப
பரிவொடு வினவு வாரைப பரமத நூலால வென்று
திரிதலா லெதிர்வே றின்றித தீமையோ னவவூர்க கெல்லா
மொருவனு யுயிர்கட் கெல்லா முறுகண்செய கனைபோ லானன் (உக)

வாரணி தனத்தார் மோக மடமையோ னிவ்வாறுகக்
காரணி பொழிற்சோ ணாட்டுக காவிரி வடதீ ரததுத்
தாரணி புகழ் மேனமைச் சைவமா மறைவல் லாள
னாரண மிருதி யங்க மாகமம புராண மோராந்தான. (உஉ)

கவனமாா மககண் மாதர் கைபபொருள் சுற்ற மாதி
புவனமேல் வாழ்க்கை யெலலாம் பொய்யென வுணர்ந்த மெய்யான்
பவநெறி யுலக மாயைப் படரிரு ளொதுங்க வுண்மைச்
சிவநெறி விளககு ஞானச் செஙகதி ருதயம் போல்வான். (உங)

சாயிகம் வாசி கஞ்சீர் கருதுமா னதமென் றேது
மாயமுப் பாலுண் மேலா மரும்பெறற செயலக ளுன்னிப்
பாயுநீர் நதிகளாடல் பரமனைப் பணிதல் வாழத்தன
மேயசீர்த் தியான மெனனும் விதிமுறை மதியி னோர்ந்து. (உச)

கங்கையே முதலாந தீர்த்தங கடவுளா லயஙகட் கேகக
லங்கநிச் சயமி லாதா லரிதென வுணர்ந்து ஞாலங்
தங்குமெய்த் தீர்தத மெல்லாந தருபலந் திரிகூ டத்திற்
பொங்குசித திரைப்பூங் கங்கை தருமெனும் புராண முன்னி. (உரு)

தக்கசீர்ப் புதலாய்ப் புல்லாய்த் தருக்களாய் விலங்காய்த் தேவாய்
மக்களாய்த் தவங்கள் செய்யு மாதலந் திருக்குற றால
முககட வுளரு மான மூர்த்தியே பலவின் மூர்த்தி
யொக்கமூ வகையி னுலு முயர்நததத் தலமே யென்று. (உசு)

புனிதமார் தலத்துக் கேகும் புண்ணிய விரதம் பூண்டு
கனைபுனற பொன்னி யாடிக் கடவுளாப் போற்றி வையை
குனிதிரைச சேது மூழ்கிக் குமரவேள் செந்தூர் போற்றி
மனுநெறிக் கொறகை மேவி மறையவர் வீதி சார்ந்தான். (உஎ)

சார்தலுஞ் சைவ வேடந் தனைபபொருக் குசல னெனபான்
வார்தரு வெண்ணீ றுடி மணியகக வடங்கள் பூண்டாய்

கூர்தரு மறையோன போலவாய் கோலம்வே றெடுத்த வாற்று
லோதரு சுருதி யஙக முணாநதிலே போலு மென்றான். (உஅ)

நீதிநூ லுணர்ந்தார் செய்கை நிகழ்த்திடில் வெளியா மென்ன
வோதினன் சைவ வேத னோதலுங் குசலன் சீறி
வாதியேல் வருதி யெனறுன வருமவா தருகக நோககி
வேதியர் திரண்டா ரஙகோர் விசாலமண் டபதது நாப்பண். (உகூ)

நாதனைப் பரவா வண்ண நாதனை நெறிவே றாகக்கும்
சோதனைக் குசலன் வாய்மை புகல்வது புணர்ப்போ வென்பார்
சாதனைக் கள்வர் சோரந் தனைவெளிப் படுத்த வந்த
சோதனைக் கணிகர் போலத் தோன்றினன் மறையோ னென்பார். ()

காதிய மறையோன் கல்விக் கடலென்பார் குசல னெனபா
ரோதிய நாவாய் வீறின் றடககவு முரியோ னெனபா
ராதலி னிரண்டு மின்றே யவையகத் தறிவோ மென்பார்
நீதிநூ னெறியில் வென்றார் நெறியில்யா நிற்போ மென்பார் (௩க)

அந்தண ரிவ்வா றாக வருமறைச் சைவ வேதன்
வந்தன னிருந்தா னோபால வைதிகச சவையி னூடை
கொந்துசேர் சமைய வாதர் குழாத்தொடுங் கங்குற கூட்ட
மிந்துவை யெதிர்நதா லெனன வெதிர்ந்தனன் குசலன் மாதோ. (௩உ)

இயமபுதற் கெதிரா விட்டா னெண்ணிலா மதத்தோர் தம்மை
நயம்பெறு சைவ வேத னன்கென வவரைக் கூவிச்
சயம்பெறு மறைநூ லாலே சமையநூல் பலவும் வென்று
வியன்பெறு மறிவி லாதீர் வெறுவிதி னெழுக வென்றான். (௩௩)

ஆங்கவ ரெழுநத காலே யரியமா மறையோ ரெல்லாம்
பாங்குசேர் சைவ வேதன பரிவுசே றுரையி னாலே
தாங்குப தேசம் பெறறுச் சைவவை திகங்கள் சார்ந்தார்
வாங்குசீர்த தமிழ்நா டெல்லாம் வாய்மையா லுயர்ந்த வன்றே. (௩௪)

வளர்ந்தது திருவெண் ணீறு வஞ்சகர் வெருவி யோடத்
தளர்ந்தது சமைய பேதஞ் சைவவை திகங்க ளோங்கிக்
கிளர்ந்தது மேலோர் சங்கங கிளைததது நியதி நீதி
யளநதது புவன மூன்று மண்ணலஞ் செழுத்தின் செல்வம். (௩௫)

அண்ணினா ரிவ்வா றாக வறிவிலாக் குசல னென்பான்
கண்ணினாற் கண்டா லன்றிக் கடவுளைக் கருதே னென்றான்
புண்ணிய நூலாற் காணப் பொறியிலாய் மறலி தூதர்
நண்ணுதீ வினையிற் காண்டி நாளையென் றெழுந்தான் மேலோன் (௩௬)

சைவமா தவர்கள் சூழச் சங்கமா மறையோர் போற்ற
மெய்வளர் சுருதி யார்ப்ப விற்றசிவ மறையோ னேகிப்
பொய்வளர் மனத்தார்க் கெட்டாப் புனிதனைத் திரிகூடத்துத்
தெய்வநா யகனைப் போற்றித் திருவருள் பெற்றுப் போந்தான் (௩௭)

வேறு

கேழ்பெருகுஞ் சிவமறையோன் றனைவணங்குங் கேள்வியினார்
வாழ்வுபடைத் தினிதுயர்ந்தார் வணக்கவணங் காக்கழைபோற்
றாழ்வுபடைத் தான்குசலன் செல்வம்போய்த் தடுமாறி
யாழ்கடலிற் கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போ லலமந்தான். (௩௮)

வையுநான் மறைப்பொருளைத் தெய்வத்தை யிகழ்ந்துரைத்த
வாயினூறு சுவைக்கலந்து வறுமையாற் பசியுழந்து
நோயினா லுருவழிந்து நோக்குவார் புறம்பழிப்பத்
தாயனார் புறந்தள்ளச் சந்தியிற்பந் தாயினான். (௩௯)

ஏற்பதற்கோர் சவியின்றி யையமிடு வாருமின்றி
யூர்ப்புறமா மம்பலத்தி லுழன்றுபிணி யாற்சுழன்று
தீர்ப்பதற்கோர் செயலின்றித் தெண்ணீரென் றேதவித்துப்
பார்ப்பதற்கோர் துணையின்றி யாவிபதைப் பதைத்திறந்தான். (௪௦)

இறந்தானைக் காலபட ரிரும்பாசத் தாலிறுக்கிப்
பறந்தாடக் காலதண்டங் கொடுபுடைத்துப் படிவமெலாந்
துறந்தாட மூவிலைவேல் கொடுசுழற்றிச் சுழல்விழியை
மறந்தாவுங் கருங்காகம் வளைந்துகுத்தக் கொடுபோனார். (௪௧)

இவ்வாறு கொடுபோங்கா லிவன்புரிந்த கொடுவினையு
மவ்வாறு மறையவன்சொற் சூளுநினைத் தயர்காலைச்
செவ்வாறு திரிகூடத் தெல்லையதோ வடுத்ததென
வெவ்வாறு கொடுதிரும்பி நமன்றூதர் விலக்கினரால். (௪௨)

அருண்மறையோன் மொழிக்கிணங்கா னலைத்திடுந் தூதுவர்மொழியாற்
பொருவிலிள மையிற்பயினற காந்தத்தின பொருளுணர்ந்து
கருதரியார் திரிகூடங் கதிதருமென பதுகுறித்தான்
குருமொழியை யிகழ்ந்தார்க்குத் தண்டமே குருவாமால (சங)

சுறுக்கிறைற் பணிவதற்கோ தூதர்வரிந் திடுகயிறறி
னிறுக்கிறல் விழிபிதுஙகி யிருகரமூங கூடாதா
லுறுப்பயர்ந்து வீழ்வார்போல் வீழுந்தொருககாற் றிரிகூடங்
குறிபபிறை றிசைநோக்கிக் குற்றால மெனத் தொழுதான். (சச)

குற்றால மென்றொருக்காற் கூறுதமிழ்ச் சுருதிமொழி
நறறாலந தனிறபெருகி நாலுதிககி லும்பரந்த
பொறறாலந தனைநிறைதது்க் கயிலாயப் பொருப்புறையு
முற்றால நிழலமர்ந்தார் திருச்செவியின் முழங்கியதால். (சரு)

ஒருககான்முன் பணிவதறகா வீழ்ந்தானை யுடனுறுக்கி
யிருக்காலும் வீழாம லெழுவயிரங கொடுபுடைப்பார்
செருககான்முன் பிணிததவடந் தெறிதலோடச் சிவபெருமா
னருடபாலின முழஙகியதா லந்தரதுந் துபியோசை (சகூ)

தேவமுர சதிர்தலுமே தென்புலததார் விடுத்தகனறார்
பாவமெலா மெங்கோடிப் பறந்ததோ பதகனுக்கு
மேவரிய புண்ணியங்கள் விளைந்தவா றென்சொல்கேன்
யாவரே திரிகூடத் தெந்தைபிரா னருளறிவார். (சஎ)

தூசிறைற் பொன்னணியார் சூழ்மலரான் மறையோனைத்
தேசிறை லலஙகாரஞ் செய்தார்கள் சிவகணத்தார்
வீசினை ரரமகளிர் வெண்கவரி சாமரைக
ளாசிகூ றினர்முனிவோ ரண்டர்பூ மழைபொழிந்தார். (சஅ)

மாவாசத் தொடைமலரு மானமிசைச் செறிமலருங்
காவாணர் சொரிமலருந் திசைதோறுங கமழ்வதறைற்
பூவாணர் புகழுகுசலன புட்பகநதப் பெயரினனைத்
தேவாதி தேவனுறை கயிலாயஞ் சேர்ந்தணைந்தான். (சகூ)

போந்துசரண் பரவலுமே புத்தேளிரிப்பதவி
நீந்தரிய கொடும்பாவிக கென்னெனவே நிகழ்த்துதலும்

காய்ந்துகொடுந் தூதருயிர் கொடுபோங்காற் சரங்குவித்துச்
சோர்ந்ததிசை குறித்தெமது திரிகூடந் தொழுதனனால். (௫௦)

அச்சத்தால் விளையாட்டா லார்வத்தா லாரேனுஞ்
செச்சைத்தார் கமழ்த்தருநந் திரிகூடந் திசைநோக்கி
நிச்சத்தாற் பணிவாரேற் பாவமெலா நெரிந்தோட
வுச்சத்தா ருயர்கயிலை யெமதுபதத் துறைவாரே. (௫௧)

ஆதலாற் பெறுவதிவ னழியாத பதவியென
நாதனா ரருளுதலு நண்ணுசிவ கணமாகிப்
பூதநா யககயிலைப் புனிதர்பதம் பிரியாமல்
வேதன்மால் பெறவரிய பதம்பெற்றான் வியன்மறையோன். (௫௨)

விதுவுண்டார் புனைசடையார் விறலரிக்குச் சித்திரப்பூம்
பொதுவுண்டார் திருநடத்துப் புகன்றதிது வெனப்புகன்று
மதுவுண்டா னுயிர்மீட்ட மகிமைகூ றெனச்செவிகட்
கிதுவுண்டாட் டெனமுனிவன் யாகமுனி வர்க்கிசைப்பான். (௫௩)

பன்னிரண்டாவது புட்பகந்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் ௮௦௨.

பதின்மூன்றாவது தருமசாமிச் சருக்கம்.

மாப்பழுக்கும் பொதும்பர்தொறு மலைபழுத்த தெனத்தோன்றிக்
காப்பழுக்காய்க் குலைசிதறிக் கண்ணேணி கடுத்தசினை
மீப்பழுக்கண் மிசைத்தாவும் வெய்யவன்றேர்க் கால்வழுக்கத்
தேப்பழுக்கு முயர்பெருமைத் திருவழுதி வளநாடு (௧)

தொழுதிவள நாட்டணியாந் தொகைமணிக்கு முகமணியா
யெழுதிவள நாட்டுமுலை யிந்திரைமந் திரமாகிக்
கொழுதிவள நாட்டமெனக் கோமடந்தை முகமெனவாழ்
வழுதிவள நாட்டுறையு மறைவாணர் குலதிலகன். (௨)

அந்திபகற் புனலாடிக் கடன்கழிப்ப தறமாகப்
புந்தியுற வாச்சிரமம் போற்றுவது பொருளாக
விந்துவணி சடையாரை யேத்துதல்பே ரின்பமதா
முந்துநெறி யிவைமூன்றுந் தரித்தனைய முந்நூலான். (௩)

ஒருநெறியு மிருபிறப்பு முதத்தமுனு முயர்ஞானரு
பருதிகளு ளைம்துவகை வேள்வியுஞ்செய தொழிலாறுங
கருதுமெழு பவமுணர்ந்த காட்சியுமெண டிசைமதிப்பும்
பெருகுநவ தாரணையும் பெறறசிவ சாமியெனபான (௪)

பன்னமடைக சாயெதிரிற பாலர்போற பழவடிசின
மனனிடத்தில் விருததாபோன மான்றோற்கு மாமுனிபோற
பொனனனையா ரிதழுதமேனிற பூநதேனிற் புனைவங்கை
முன்னுறுதேன போறபிரம சரியமுடித்த தொழுகுநாள். (௫)

கோதிலா நிறைகேள்விக் குரவனடி யிணைபரவி
யாதியா மறைவகுத்த வாச்சிரம மொருநானகி
னூதியஙக ளிம்மையினு மறுமையினு முதவுமது
யாதுபுக லெனககேட்ப வாஙகவனு மெடுத்துரைப்பான (௬)

பேதையர்பான் முகம்பாரா தோதல்பிர மச்சரியங்
காதலியை மணப்புணர்ந்து வாழ்தல்கா ருகத்தியமா
மாதரொடு வனத்துறைந்து நோற்பதுவா னப்பிரதத
மோதுமிவை மூன்றுமொழித தொனறுணர்தல் சநயாசம். (௭)

முன்னிரவி யுடனமடவார் முகமபார்ப்பார் மறைபாரார்
றென்னலமு தடைக்காய்கைங் நெகிழார்செந தேனிரழார்
முன்னுசிகை முஞ்சியுடன் மான்றோலுங் கைவிடுவார்
துன்னுபிர மச்சரியத திருந்தாலுந் தூர்த்தரே. (௮)

பதித்துணைவி நீராடிற பனனிருநாட் படிகடவார்
விதிததகுல தருமமவிடார பிறாமணையை விரும்பலுறார்
துதிப்பமனை யறத்திருந்துந் துறவோரே துறவோராய்க்
கதித்தமனஞ் சுழிபட்டா ரிருவகைக்குங கழிபட்டார். (௯)

இத்தகைய நால்வர்களின் மூவருக்கு மிறந்தார்க்கு
மத்தமுத லறறூர்க்கு மாதார மாதலினு
லுத்தமமா மில்லறமே வாழ்வினுக்கு முயர்கதிக்கும்
வித்துமாந் துறவறத்தின வேருமா மெனும்வேதம் (௧௦)

தருமமெனும் பண்டமிடுஞ் சகடமா மனைவாழ்க்கை
யருமறுகம பிணித்துமனைக் காதலியுந் தானுமென

விருவராய் முறைசெலுத்தி னைததுணைததா ரமுஞ்செல்லு
பொருவராயப் பூணடிமுபபி ஞேரிறையுஞ் செலலாதால. (௧௧)

விறல்பூண்ட வுபிாகருறதி யிமமைமறு மையும்வீடு
மறமூன றமம பொருளிரணடு மினபமொன்று மளிககுமவை
துறவேலா தில்லறத்தின் றெக்காகு மெனமறையோன்
பொறைபூண்ட மனைக்கிசைந்த மாதரிலக் கணம்புகல்வான். (௧௨)

வேறு.

தோடலர்பங் கயமிருதாள் புறவடிபுத தகம்பரடு துணைத்த ராசா
மாடலபெறு குதிகனகப் பந்துகணைக காலரவ மலவன் சானு [நாபி
நீடரம்பை தொடைகுறங்கு கரிககைகொடி யிடைமணித்தேர் நிதம்ப
நாடுநீர்ச சுழியுதர மாலமயி ரொழுஙகுமுலை நாளங் கஞ்சம். (௧௩)

விரல்பலவங் கிளிமூக்கு வள்ளுகிாசெங் கரங்காந்தள் வீணை
முனகை, வரையிருதோள் வளைமிடறு வள்ளைகுழை குமிழ்மூக்கு வத
னந் திங்க, ளிருகவுள்கண் ணடிநாடடங் கருங்குவளை முல்லைநகை யிதழ்
செவ் வாம்ப, லொருபிறையு மிருசிலையு நுதலபுருவம் பருவமுகி லுயர்
மென் கூந்தல். (௧௪)

கருமைசூழ் தருமோதி கண்ணுகச் செம்மையுகிா கால்கைநாவாய் [யாக
பொருவருகட் கடையாக வெணமைமணி முறுவல்பொறி பொன்மை
வொருமைமயிர் நுதிநாடி நாவாக விருமையுயர் புருவ மாக
மருவுகடி தடமுலைகண் பெருமைநகை சிறுமையிடை வறுமை யாக. ()

கால்விரல்க ணீளாது குறுகாது நெருங்காது கலந்தி டாது
சேல்வரைசங கமுங்கொடியு நடுவிரலுக் கியவரையுஞ் சீரி தாகு
மேலிருகை விரனெடிதாய் நேரியதாய் நெருங்கிவிரி கமலஞ் சங்கம்
போலவரை கிடந்துதுரும் பிடைகிடவாப் பொம்மன்முலைப் பூவையா
மால். (௧௬)

என்புநரம் பெழலாகா வெவ்வுறுப்பு மரோமமைம்பா லின்றி
யாகா, மென்கடிநா லாறுகள நானநுதன் மூனறிரண்டு விரலா நாடி
நன்குபெறு மளவாகிக கூந்தலிரு குழைமூககு நாட்ட நீண்டு
பொன்பொலிவு நிறைபொறையும் பனிமொழியு முடையனெனிற்
பூவை யாமால். (௧௭)

இன்னவகையிலக்கணங்கள் குறையாப் பொன்பதின்மேலாண்டே
ருமற, பன்னிரண்டு பகர்குணத்தின முறைமேவி நிறைமேவும் படிமை
வாய்ந்த, கன்னியை மணம்புரியத்தகு குரியளா முலக்குத்தனிற கடிசேர்
மன்றன, முன்னாமறை யொருநான்கும் வகுத்துரைத்த விருநான்கு
மொழியக் கேண்மோ. (கஅ)

வேறு

இருவரு மிணங்கு களவுகந் தருவ மணந்தரி னிணங்கலைப் சாசம்
பெருவலி யதனுல் மருவுத லரக்கம் பேரிலக் செய்தலே யசுரம்
பொருளுகந் தளித்த லாரிடம் பிரசா பத்தியம் பொருள்கொளா
தளித்த, லருமகம் வேட்பித் தளித்தலே தெய்வ மழைத்தெதிர்
கொடுத்தலே பிரமம். (க௯)

வேறு.

ஆதலாற் பிரமமே யதிகமெனப் புகல்குரவ னருளைப் போற்றி
யோதலாண் டீறுநான்கி னிரட்டிபிர மச்சரிய முஞற்றி ஞானே
வேதபா ரகனொருவ னிலக்கணஞ்சேர் தனமகளை மிளிர்பொன் பூட்டிக்
கோதிலா மூவேழு குலமுமுய்ய விதிமுறையிற் கொடுத்தான் மன்னே.

வேறு.

மின்னினிடை யன்னநடை விம்பவிதழ்க் கும்பமுலைக்
கன்னிமொழிப் புனிதவதி காதன் மணம் வேட்டுவந்து
முன்னவனு சிவசாமி முப்பொழுதுங் குறைமுடித்து
மன்னியமுத தழல்வளர்த்து மனையறஞ்செய் துறையுநாள். (உக)

பெருவாரி சூழுலகிற பிறர்தனைப் பேணுங்கா
லொருநாணம் பழிநாண மறிவுகொடை மடமென்னு
மிருநாணு மிருமடமு மிசைவானை வசமாக்க
வொருநாண முதலமருந் தோரைந்து மெனவுணர்வாள். (உஉ)

மடநாண மெனும்பிறகை மாறுமலருட்கணவ
னுடனுக வுவந்துறைத லூராணமை யெனநான்குங்
கடனுக வுறப்பெற்றுள் கனநாணு மலர்க்கூந்தல்
விடநாணும் வரிவிழியாண் மேலொன்றுன் மனந்தளர்வாள். (உ௩)

பதியின்வாழ் புனிதவதி கொழுநனடி பணிந்தொருநா
ணிதியிலா தவரிளமை நீரிலா நெடுவாவி
நதியிலா வளநகர நரபதியி லாநாடு
மதியிலா வியாவான மகவிலா மனையெனறாள். (உ௪)

பைந்தொடி கூ றலுமறையோன் பண்டைநாண் முனிவர்கடன்
முந்துபிர மச்சரிய முயனறுகழித தோமனையாற
செநதழன்மா மகப்புரிநது தேவர்பெருங் கடனகழிததோ
மைந்தனாற் பிதுர்கடனசள சழிப்பதினி வழகசெனபான. (உ௫)

மெய்ந்நெறிசேர் மகவேண்டின் மிகததவஞ் செயலவேண்டு
முன்னெறிமெய்த தவம்புரிதல் சிறுபொழுதின் முடியாதா
லிநநெறியே யெய்துகமென றிபன்மறையோன் மனைவியுடன
சென்னிமிசை யாறணிந்தார் தலம்பரவச செனறணைவான். (உ௬)

கூடல்பூ வணம்புதுவை கொடுங்குன்றம் புனவாயி
லேடகந்தென கானபபே ரிராமேச துச்சுழிய
லாடானை பரஙகுன்ற மாபபனூர் நெல்லைமுதற்
றேடரிய தலம்பரவிக் குறறாலஞ் செனறணைநதான். (உ௭)

சீதமுகில் கண்படுக்குந் திரிகூடத் தெய்வவரை
வேதம்போ லாகமம்போன் மெய்பபொருள்போன் மேலான
போதம்போன மநதிரம்போற் புன்ணியம்போற பூதலத்தோர்
மாதவம்போற் பொலிநதோங்கும் வடவருவித் துறைகண்டான.(உ௮)

தருப்பைவலக் கையிலேந்திச் சங்கற்ப முறைபோற்றிப்
பருப்பததனை முதல்வணங்கித் தடாகத்திற படிநதேறி
யுருத்திரமா மனுவேவா தி யோங்குநூல் விதிமுறையே
திருத்தகுபூ சனைபுரிந்து சித்திரகங கையைப்பரவி (உ௯)

அறையோசை யணங்கோசை யந்தரபல் லியங்கறஙகு
முறையோசை வலம்புரிகண் முழகோசை முகிலோசை
மறையோசை மாதவர்கள் வானவர்க ளுவந்தாடுந்
துறையோசை செவிகுளிரபபத் தொழுதருவித் தடங்குளித்தான். ()

அருவிநீர் படிந்திடுங்கா லருமபாவங் கழுநீராய்
வெருவியிரிந் தோடுதலால் வெவ்வினைவென றவனுனன

றருபுலனொனை றியநிலையாற றனையுணாந தவனொ
னுருவிலொளி தெரிசனததா லொருபொருள்கண டவனொனை. (௩௧)

அங்கருவிப புனலாடி யருநியமக குறைமுடித்துப்
பொஙகுசீ ரகசமணி புண்ணியவெண ணீறணிநது
திங்களணி திரிகூடச சிவபிரா னடிவணங்கி
மஙகலஞசோ திருவாககான மகவரமபெற் றேகினுன் (௩௨)

பதிமேவிச சிலநாளிற் பதுமைநிகர் புனிதவதி
கதிமேவுந் திருவயிறு கருபபமுற விருபபமுற
மதியாறு புகுந்தவுடன் மதியாறு புனைந்தசடை
முதியாரபொன னடிபரவிச் சீமந்த முறைபுரிநதான (௩௩)

பங்கயமா முகம்வெளுப்பப் பசுநரம்பு தளதளபபத்
துஙகநடை தளர்ந்துவரத துடிமருஙகு வளாந்துவரப்
பொங்குமுட லயர்ச்சிவரப் புளித்தலூண் முயறசிவரத
திங்களது நிறைந்துவரத திருவயிறு நொநதுவர. (௩௪)

நிறகுமுயர் சாதிநெறி நீதிவரம் புமபெருக
நறகவிமா லவனுதிப்ப வமரர்குரு நணிபாரப்பச்
சறகரும வைதிகமுஞ் சைவநெறி யுந்தழைப்பக்
கற்கர்கோத் திரம்விளங்கக் காதனமக வைபபயநதாள். (௩௫)

பிறந்தநா ணீராட்டிச் சாதகன்மம் பெரிதியறறி
நிறைந்தபதி னொருதினத்து நாமகன்ம நிறைவேற்றிச்
சிறந்தபெருந் தருமமெலா நிறைவேறு செய்கையினு
லறந்தழைககும பெயாதரும சாமியெனு வறைவித்தான. (௩௬)

வேண்டுமதி யொருநான்கின மறுகினிடை மிதிபபித்துத்
தாண்டுமதி யிருமூனறில் வாயுறையின் சடங்கியற்றி
யாண்டுமூன் றினிறசவுள மையாண்டின் முநநூலுங்
காண்டகைய முறையியறறிக கலைபலவும பயிலவிததான். (௩௭)

இருக்கினொடு தயித்திரியஞ் சாமமதர் வணமென்னும்
பெருக்கமறை நானகோதி மந்திரஞ்சந் தோபிசிதி
நிருததஞ்சோ திடநிகணடு வியாகரண மெனநிகழ்த்து
மருத்தியா றஙகமுணாந் தாகமத்தின் வகைதெரிந்து. (௩௮)

வாராகம் வாயவிய மச்சபவா மனமபதுமங்க
காருடமாற கண்டேயங் காந்தமவயி னாவஞைசவங்க
கூர்மமே பாகவதங் குலவுபவி டியமிலிங்கம
போபிரம சைவாததம பிரமாணட மாகமேயம் (௩௯)

இனனவகை யாயபதி னெண்புரா ணமபயினறு
மெய்ந்நெறிசோ மிருதிகளுநம விரிததோதி மறைசசிறுவன்
சொனனகலை மதிகொழுந்து நெயசொரியுஞ சுடாககொழுந்தாயத்
தனனையன்றிய பிறிதொருவா தனககுநிக ரிலையானை. (௪0)

பொன்னழகு குணடலமும் புயத்தழகு புரிநூலு
முனனழகு நிறைந்தமதி முகததழகு முடிததசிகைப்
பின்னழகுங் காணுதொறு மடவாரைப் பேசுவதெனன
கன்னலெனுஞ் சிலைபிடிதத காமனுங்கா முறவளாந்தான். (௪௧)

ஆனையாண் மதிம நடடு மடஙகாத மெயவடிவு
நானாநா ளதிசயிப்பக கறறநல மும்பாரதறுக
காளையாம் புதலவனுககுக் காதலா லருமறையோன்
வானோர் விழிமாதை வதுவைமணம் புரிவிததான. (௪௨)

நாட்டகத்தி லுயாகுடியா யுயர்குடியி னனிவேட்டு
வேட்டகததும பிறந்தகத்து மேன்மேலுஞ் சிறப்பெடுபபத்
தோட்டகதது வனருகமு நீலமுமோர் துறைபூதத
கோடடகத்து வெறியாடுங் கோலமது காமானன். (௪௩)

அழகினு லுயர்குலததா னுனுலும் பெருங்காமக
குழகினாற் சீருணததின் குடப்பால்போற குணந்திரிந்து
பழகிடா மூர்க்கரொடும் பழகினன் கல்வியெனுங்
கழகமரம பெரும்பயிர்கு மூடமெனுங் களைமூட. (௪௪)

முதியமறை நூலவிடுதது மோகமத நூலபயிறறி
யதரமுதற பதினொனறு மமுதநிலை பதினைந்து
மிதமுறுமா லிங்கனமு மெண்ணில்கர ணமுந்தெரிப்பான்
பதுமினிசித தினிமுதலாம் பாவையரைத் துருவுவான். (௪௫)

அந்நாட்டி லொருமடந்தை யனங்கமோ கினியாவாண்
மினனனை துருவெடுதது மேகமெனுங் குழன்முடிததுத்

தென்னாடு வளம்பார்க்க வந்ததனை யாடிருமபப்
பொன்னாடு தனிற்போகாள் பொமமனமூலை கனததததனால் (சசு)

பிடியிருக்குஞ சிறுநடையாள் பெருங்காம னபிடேக
முடியிருக்கும் கனதனததாண் முததிருககுங் குறுநகையா
டொயிருக்குஞ சிற்றிடையாள் சூதுபெருங குடில்மெலாங்
குடியிருககும படைவிழியாள் குமரிருக்குஞ் சசிபோல்வாள் (சஎ)

மூலைவேழ முன்காப்ப மூரிமதன் பின்காப்ப
வலைவீசுங சலகவிழி வாள்களிரு புறங்காப்ப
வலையாழி சூழுலகை யாணைவசத தாலடக்கிக
கலைவேலிக குள்ளாக வரசிருக்குங் கடிதடததாள். (சஅ)

தூயசிலை கரும்புருவந் தோளிணைகள் கரும்புருவந்
தேயுமிடை தடித்துவருந் திரளுமூலை தடித்துவருங்
காயுமத னொடுபிறந்தாள் கமடமுது கிருபுறந்தாள்
சாயலொரு மேனகையா ளவரும்பு மேனகையாள் (சகூ)

பாடலாற் கருங்குயிலைப் பணிகொண்டாள் பரிமளபபூங்
காடெலாம் பூங்குழலாற் கைவிலைகொண டாள்கடல்சூழ்
நாடெலாம் பணிகொளவோ நாகநாட் டரம்பையரை
யாடலாற் பணிகொளவோ வரங்கேறத் தொடங்கினாள். (ருo)

கங்கர்சோ னசர்கலிங்கர் துளுக்குடகர் கருநாடார்
சிஙகளர்சா வகர்கொல்லர் தெலுங்கர்கோ சலர்சீனர்
வஙகர்கூ விளர்மகதர் வார்பொழிற்கடாரர்முதற்
கொஙகணரு நிறைந்ததமிழ்க கொற்கையார பெருஞ்சபையில். (ருக)

அன்னமோ வாளுட்டி லரம்பையோ முனிவோரை
யின்னமோர் முறைமயகக வெழுந்தமோ கினிதானோ
சொன்னமோ மதனிரதி தோற்றமோ சிலைக்காமன்
சின்னமோ மடமாதர் தீபமோ வெனப்புகுந்தாள். (ருஉ)

புட்படுக்குங் கொலைவேடர் புதலூடு மறைவதெனத்
திட்படமுறுஞ் சதிபார்த்துச் சமரிக்கைத் திரைமறைந்து
மட்புலத்தா டவரிதய மச்சமெலாங் கண்வலையா
லுட்படுக்கச் சிலைககாம னொளியிருப்ப வெளிபபோந்தாள். (ருஙா)

பததியிசைக காமபோதி தோடிபயி ரவிபாடத்
திததிசிறு முகவீணை சிஙகுழலகின னரமிழறற
மததளஙக ளிருபுறமும பாதமுறை வகுததியமபத
ததகளஙக தளஙகவெனத தாளமுறை முறைமுழஙக. (௫௪)

பிள்ளையார் கவிதத்துவமும் பேரணியு மஞ்சவியுந்
தள்ளரிய சலாந்தருவுஞ் சவுதவிகற் பமுங்காட்டித்
தெள்ளியசெக கணியாடிக குச்சரா திகள்சேர்ததுக
கள்ளவிழி போராடக் கைபிலபி நயமெடுததாள். (௫௫)

மண்ணினமேற பெயர்ந்தாளோ வானின்மேற குதித்தாளோ
கண்ணின்மேற கலந்தாளோ கருத்தினமேற் புகுந்தாளோ
பண்ணினமேல வரிச்சுரும்போ துமபியோ படர்மயிலோ
விண்ணின்மே லுருப்பசியோ மேனகையோ வெனநடிததாள். (௫௬)

தாள்வீசும் பவுரிதொறுஞ் சதிவீசு மணிசசிலம்பு
வேள்வீசும் பொருகணைககு வில்வீசுங குனிபுருவந்
தோள்வீசுந் தொறுங்கனகத தொடிவீசுங் கதிர்பபிரபை
வாள்வீசுங் கலகவிழி வலைவீசுந் தவத்தோரை (௫௭)

கொட்டமிடு மன்னரெலாங் கொம்பனை ளிசைவலையிற்
பெட்டலையு மிருசெவியா மசுணமாப் பிறித்தாலுங்
கட்டழகா மதுவீழ்ந்த கண்வண்டு பிறிததாலும
வட்டமுலைக கிடைநுழைநத மனம்பிறிகக மாட்டாரால். (௫௮)

அச்சிருந்த தேவரம்பை யனங்கமோ கினிபார்வை
நசசிருந்த கணைகாதிற கொபபிருந்து நனிதடுப்ப
வெச்சிருந்த கொடியிடையை யிடையவருத தியமுலையைக்
கச்சிருந்து தடுததததறு பிழைத்தனர்கா வலரெல்லாம. (௫௯)

மின்னுடைய சிறறிடையாள் வியந்தாடு மவைக்களததுத
தன்னுடைய தோழரொடுந தருமசா மியுமிருந்தான்
பொன்னுடைய திதலைமுலைப் பூவுலகின மடவார்க்கு
ளென்னுடைய மனங்கவர்ந்தா ளிவளென்றே யதிசயிததான். (௬௰)

பேசையிலும் பார்க்கையிலும் பேரனங்க மோகினிககு
மாசையிவள மேலிருக்கு மாறனுந் தன்மனததை

வேசையெனுங் குலத்தொழிலால் விலக்கினா டகப்புரிந்தாள்
காசையுடம் பொன்னை யுநயந்தார் காமனையு நயப்பாரோ (௬௧)

வேறு

சென்றகா சென்வே யாடல் செலுத்தியெண் டிசையு ளோரை
வென்றன ளுலகை யெல்லாம் வெல்லுவ ளெனவே வேந்தர்
நன்றென வரிசை கோடி நல்கினர் பூவை பூவை
யென்றன ரெழுந்தார் மேலோ ரேங்கினார் காமப் பாலோர் (௬௨)

வேறு.

கொட்டுறுநா டகக்கணிகை கூத்தொழிந்த வவைக்கூட்டம்
விட்டுடையுங் குளநீர்போல் வீறுவீ றாயேகி
யிட்டுணர் வளம்போன்ற தேந்திழைபோய் மனைபுகுந்தாண்
மட்டறு மயல்பூண்டார் வலைபுகுந்த கலைபோன்றார். (௬௩)

அரங்காடல் கூடியபின் னவள்காமக் குளிர்பிடித்துக்
குரங்காட லெனச்சுழலவார் குழாநோக்கிக் கொடுங்குழையாள்
வரங்காணுஞ் சிவசாமி மைந்தனுக்கே யெதிர்கொண்டா
டரங்காணு மீன்பார்த்துத் தப்பவிடாக் குருகதுபோல. (௬௪)

வேறு.

மெல்லெனச் சிலம்பு தண்டை கிண்கிணி மிழற்றப் பாவை
யொல்லென வெதிர்கொண் டேகி வருகென வுருகப் பேசுஞ்
சொல்லெனுஞ் சுவையைத் தூண்டிற் சுவைகொளு மீனபோன் மாந்திக்
கலலெனும் வலைக்கை பற்றிக் கணிகைதன் மனையிற் போனான். (௬௫)

ஆடக மனைகை வேலி யணையொரு கொப்ப மாகச்
சேடியர் வேட ராகச் செழுமறைக் களிறு சேர்ப்பக்
காடகத் தாயோர் பாகாய் நாணெனுந் தோட்டி பூட்ட
வாடிய மருங்குல வல்லி தளையிடும் வல்லி போன்றாள். (௬௬)

பொன்னொளிர் வாரை மீறிப் புணர்முலை பிதுங்கிப் பாதித்
தன்னொளி தோன்ற நின்றாள் கடலொளிப் பதங்கம் போன்றான்
மின்னொளி விண்ணில் வீழ மீனொளி விரக வேசை
தன்னொளி நோக்கு வாரோ தமதொளி வளர்க்கு மேலோர். (௬௭)

விரைமல ரணிசசப போதின் மெல்லிய வனது பாதந்
தரைமிசைத தரிததுநிறகி லெனனுளந் தரியா தெனபா
னுரைதனிற குறிப்பு நோககி யொருவினர் சிலதி மார்க
ளரியபொற கபாடம் பூட்டி மெல்லிய லணைமேற் சோநதாள். (கூஅ)

நறைமலர்த தாமஞ் சூட்டி நானமும் புழுகு மாட்டி
முறைமுறை சுருள்க ணல்கி மோகன நயங்கள் செய்வாள்
பிறைநுகிக குறிக ளாதி புறததொழிற கலவி யெலலாந்
துறைபயில காம நூலின் சூததிர வுரைபோற கொள்வான். (கூகூ)

மங்கைதன் மதனப பார்வை வழிச்சென்று மலர்த்தா ணீவித்
தங்கிய வுதர ரோமச் சஙகிலி சார மாக்கிக்
கொஙகைமால் வரைமேற் றாவிக குழலிசைத் தேனீ யோச்சிச்
செஙகனி யிதழ்த்தே னீட்டி வேட்டுவச் சிறுவன போனான். (எ0)

கடிகமழ் கனிவாய் வள்ளக கள்ளுண்டு மயங்கித தேங்கி
வெடிதரு புழுகு நானம் விரைகமழ சேறார் கொங்கைத்
தடவரை வழுக்கி ரோமச சாரமுந் தரியா துந்தி
மடுவெனுஞ் சுழிவீழ்ந தாசை மாப்பெருங் கடலி லாழ்ந்தான். (எக)

முத்தரிச் சிலம்பு கொஞ்ச முகிண்முலை குழைய மோகம்
விததரிக கினற தெல்லாம வியனபொருட் பஙகி வாங்குங்
கத்தரி யெனப தோரான கனனியென் னுயிர்நீ யென்றான்
புததரி விழிகள் சேபபப புலநதனை ளுடலவே றென்று. (எஉ)

அலத்தக மலர்த்தா ணீவி யாடலா லூட னீககி
நலப்பெருஞ் சுவைகண் மாநதி நடக்குநாள் மறையோன றன்னைக்
கலததலி னிடஙக டோறுங் களிதரு புலவி மூட்டிப்
புலத்தலி னிடங்க டோறும் பொருள்பல கவர்வ தானாள். (எஙு)

வேறு.

மோகமெனும் பாசத்தான் மிகத்தளைந்து முலைச்சுவட்டு
நாகமதால வசபபடுதத நகக்குறியங் குசமழுதத
மாகடைக்க ணோரிசத்தான் மறைககளிறனை மதமடககிப்
போகமெனுங் கவளமவன பொருளளவிற புரிகின்றாள். (எச)

ஓமமே யந்திரமே யொவ்வொன்றாக் குறைந்துவரக
காமமே நிறைவாசக கருமமெனுந் துணைபிரிந்து
பூமலர்வெங் கணைமதனை வெனறபுரி நானமாரபன
வாமமே கலைநிதம்ப வாளரவான் மதிதோற்றான (எரு)

திவளுறுதன் மனையிலனறித தேவரமு தளிததாலுங்
கவாவதெனை வொருபொழுதுங் கருதாத நெறியாளன
பவளவிதழ்க கனிபாலைப் பருகும்விருப் பதுபோல
வவண்மனையிற் கனிபாலு மருந்துவது பொருந்தினான் (எசா)

எண்ணுவது மதனகலை யெழுதுவது முலைதொய்யி
லுணணுவது வாயமுத முறங்குவது தனதடமேற
பண்ணுசெப மந்திரமும பாவைசெவி மந்திரமே
தண்ணளியான் குளிககுநீ ராநதமுலைப் பனிநீரே. (எஎ)

கைபபொருளெ லாங்கொடுததுக கல்விகேள் விகண்முதலா
மெய்ப்பொருளைக கைவிடுத்து வேசைமுலைப போகமெனும்
பொய்ப்பொருளை கைககொண்டான பொதுமாதர் மயலபூண்டா
லெபபொருளுந தெளிந்தாருந தெளிவாரோ விருநிலத்தில (எஅ)

தநதையாரு சிவசாமி சங்கிரகத் தனமபோயு
முநதையார் தேடிவைதத முதலபோயுந் தானவேடட
சிந்தையார் மனைவிபொருட் சீதனங்கள் போயுமுடை
கந்தையாய்ப போயுமொரு கணிகையார் மயலபோக்கான். (எகூ)

விஞ்சையாற பொருள்கவர்ந்து விரைந்துபகல் வரப்போனான்
கஞ்சமலர்த தார்மாரபன் சஙகுலினும வரககாணா
நெஞ்சலார் கனஙகுழையா ளுழையபொடு நறவருநதி
மஞசணையும் பஞசணைமேன மயிலபோலத துயிலகூர்ந்தாள். (அ0)

ஆரணங்கள் பயினமறையோ னருஙகலைகள் விரிதசோதிக
காரிணஙகு மலர்சகுழலாள கனதனததின் பொருட்டாகப்
போரிணஙகு மனனவாபாற போநதுகன தனமவாஙகிப
பாரிணஙகுக் துயிலாளைப் பாராமல வநதணைநதான். (அக)

வேறு

பொருள்கொடு வருமவேதன் புகலகலை மதிசோர
மருள்செயு முகமான மதியொடு குழல்சோர

விருளிடை கலைசோர விரவிடை துயிலவாளோ
யருள்பெற விதமாக வடிவரு டுவதாறுள (அ௨)

தண்டைக ளணிகாலைச் சரணென வருடாமுன்
வண்டுளர் தருகாலை மலரென மலர்கின்று
டிண்டிறன் மறையோனைத் தெளிகல ளழிதேற
லுண்டிடுமெ வெறியாலே யுரைகுள றுவதானாள் (அ௩)

சுருகியின மறையோனு ஞசுரநெறி வருதாகம்
பெரிதென வுரையாமுன் பிணைவிழி மடமாது
சிரகம தறியாதே தேறல்பெய் ததுபாலின்
கரசம தெனவிந்தாள் களகள வெனவுண்டான் (அ௪)

உண்டபின மதுவேயோ வுதவினை யெனலோடுங
கண்டில னெனவேங்கிக் கைநெறிப பவள்போன்றாள்
கொண்டவன வெறிமேலாக் குலைதனு மவளேதும
விண்டில ளயலேபானாள் வேசைப றுறவாமோ (அ௫)

மனநிலை தடுமாறி வரவர மருளேறிக்
கனவென மொழிசோரக் கலையொடு நிலைசோரத்
தனியொரு துணையாகத் தரைமல ரணையாக
நினைவயர் விலதாலே நிறையறி வினர்போலவான் (அ௬)

வேறு

புணர்ப்புநீர் வெறிமிகுந்து பொறிமயங்கிக் கிடந்துழல்வா
னுணர்ச்சிதோன் றியபொழுதி லுள்ளமெலா நடுநடுங்கிக்
குணத்தினாற் கல்வியினாற் குலத்தினா லுயர்மறையோன
கணத்தினாற் புலைபுகுந்த கன்மத்தாற புலம்புறுவான். (அ௭)

சீறாரிற குடிவாழ்வுஞ் சிறியாரைச் சேருதலு
மூறுநீர்க கிணறுதக மாடுதலு முயர்கேள்வி
வீறிலார் கூட்டரவுந் தாசிவே சையர்நலமு
மாறிடா நிரையமெனு மனுநூலு முணர்ந்துணரேன். (அ௮)

தூர்த்தைபா லின்பமெலாந் துன்பமெனு மேலோர்கள்
வார்த்தையை கேளாமன் மதியழிந்து மதுநுகர்ந்தேன்

கூர்த்தசீ ரறநெறியுங் குலமுறையுந் தவறினேனை
பார்த்தபோ திகழுமிலே பரமுமிலே யாயினதால. (அகூ)

மூத்தனைய குறுநகையாண் மோகத்தாற் குலநெறிக
ளாதனையுங் கைவிட்டே னறிவழிந்து மதுவுண்டேன
பித்தனையே போலானேன பெரும்பாவந் தொலைப்பவினி
யெத்தனைகா லஞ்செலுமோ வென்செய்கே னெனவயர்ந்தான். (கூ0)

வன்புலையர் மதுநுகர்ந்தான் மாசுடைப்பின் மாசெனப்போம
பண்புடையா னுயர்குலத்தான் மதுவுண்ட பான்மையினல்
வெண்புடைவை தனிலழுக்கு விரைந்தேறும் படிபிறருங்
கண்புதைப்ப வுருவழிந்து கருமதிபோற் கறையடைந்தான். (கூக)

வந்துவளைந் ததுபாவ மிம்மைபோன் மறுமையினுந்
தொந்தமாய்த் தொடருமிது தொலைப்பதே கருமமெனப்
புந்தியுணர்ந் தாடரவம் புண்பட்டா லெனமறுகிப்
பந்திமறை யாகமநூற் பண்டிதர்வா ழவைபுகுந்தான (கூஉ)

பாக்கியமா மறைவல்லீர் டாலெனவு நறவெனவுந்
தேக்கியபாத் திரபேதந் தெரியாமன மதுநுகர்ந்தேன
வாக்கியமா மனுநெறியால் வல்வினையேன் பெரும்பாவம்
போக்கியவா றருள்புரிவீர் சரணமெனப் போய்ப்பணிந்தான். (கூங)

நண்ணியசீ மறைக்குலத்தோர் நறவுண்டே னெனவுரைக்குந்
தண்ணியசொற் கேளாமுன் றடங்கையாற் செவிபுதைத்துப்
புண்ணியர்வாழ் மனறகத்து வருவாய்கொல் புலைநெறியோய்
கண்ணினெதி ரில்லாதே கடிதகல்வா யெனமுனிந்தார். (கூச)

விஞ்சைசேர் மறைவாணர் வெகுண்டுரைப்ப மெய்நடுங்கி
யஞ்சவிடந் தனையறியா தருந்திவருந் தியகாலைத்
துஞ்சுமுன மருந்தூட்டித் துடைப்பதன்றித் தூநெறியீர்
தஞ்சமெனுங் குழவிதனைத் தந்தைதாய் தள்ளுவரோ. (கூரு)

பிள்ளைமையே னறியாது பிழைத்தமையைப் பொறுப்பதினித்
தெள்ளிமையோர் கடனென்னத் திரும்பவுஞ்சென் றடிபணிந்தா
னுள்ளமிசை யவரிரங்கி யுறுபாவ மொழிபபதற்கு
விள்ளரிய சுருதிகளின மிருதிவிரித் துரைக்கினறார். (கூகூ)

வீறுய பவககடலின வீழ்நதவரைத தவவரமபி
லேறும லெழுதது சுழி யறிவுவெளிக கிருடபடல
தூறுய கொடுநரகி னழுததிவிடு தோட்டிகதி
பேறுன வழியடைககுங கதவமே பெருநறவுண (௯௭)

எவ்வமுற நுகர்நதாரை யியம்புவதென் றுஙசவரைக
கவ்வையுறப் புகன்றலுங் கணடாலும் பெருபபாவ
மெய்வளரு நெறியோாகள் விலககுவது விலககாத
பொய்வழியை விரும்பினரும் விருமபாத புலைமதுவே (௯௮)

பின்னவநுண் டாலவரே பெரும்புலையர் வணிகரொடு
மன்னவரு முண்டாரேன் மற்றையவ ரினுங்கடைய
ரன்னவர்கமே யவையாகி லம்புவிககுக் கடவுளரா
முன்னவர்க்கு மதுவருந்தன முறைமையோ மடைமையோய் (௯௯)

வெய்யகுல முவரைப்போல் வேதியரைச் சிரந்துணிதல்
வைதிகததின முறைபனறுன் மறையவாபோல விழிகுறைககிற
கையகலா திபபாவங் கள்ளுணட வாயநிறைய
செய்யெநருப் பெழக்காய்ச்சி யுண்ணீங் கிடுமென்றூர். (௧௦௦)

எனறுகூ டியுஙகாய மிறப்பதே நிச்சயமாங்
குன்றுபோற கடலபோல வந்துகூ டியபாவந்
துனறுபெரும பிறவிதொறுந தொடருமெனிற் சுமந்தாற்றேன்
கன்றுமுடற சும்மையொடு மிம்மையிலே கழிகவினி. (௧௦௧)

வேறு.

ஆகுவ துரைததல் செய்வீ ரளியனேன் செய்த தீமை
போகுவ தாகி லீதே புரிகுவன் விரைவி னென்னப்
பாகுறத் தருமசாமி பகர்தலும பகைசேர் தூாததர்
வேகுறச் சிரக நெய்யை வெந்தழ லுலேமே லுய்த்தார். (௧௦௨)

அந்தணர் சபையி னுப்ப ணழலின்மேற் கொதிக்கு நெய்யு
நிந்தனை பருகித தீர நினறனன் றுணிவு நோககா
நொந்தனர் கண்டோ ரெல்லா நடுங்கினர் கேட்டோ ரெல்லாம்
வந்தனர் நின்றோ ரெலலா மறுகினர் மறுகு தோறும் (௧௦௩)

கண்டவர் சொதிப்ப தானா கனலின்மேற கொதிக்கு நெய்மை
யுண்டவர் பிழைப்ப ரோவி துரைப்பரோ மறையோ ரெனபார
கொண்டதோர் பிழைக்கு வேறு கூறிமாற றும வீது
விண்டன ரந்த ஞானர் மெத்தவுங கொடியோ ரெனபார். (௧௦௪)

அழுதுபோய்க் குலம்போ யின்றோ ளவியும் போமோ வென்பார்
பழவினைப் பயனோ வேட்ட பாவைதன விதியோ வெனபார்
கழலவிழிப பரதகை மாரைத் தொட்டபா தகமோ வென்பார்
மழவிடை யனையாற கிநத வல்வினை வருமோ வெனபார. (௧௦௫)

தாமமா மறையோன் பேரிற சாருமோ பாவ மெனபார்
நாமமே யமுதென் றிட்டு நஞ்சுண்டால விடுமோ வென்பார
வாமமேன் மதுவுண் டாலும் வழுககென்பார மயககி வீணிற
காமமோ கொடுத்த தெனபார் கன்மமோ பலிதத தென்பார். (௧௦௬)

கன்னியம் பிராயந தன்னிற கடிமண மாலை சூட்டும்
பனனிதன் சோக தாகம் பார்க்கவும் படுமோ வென்பார்
முன்னையில் வினையோ வென்பார முடிவிலாத தவஞசெய் தீன்ற
வனனையும் பிதாவுங கேட்கி லெனபடா ரச்சோ வெனபார் (௧௦௭)

திருமகம் புரிநத வேதச் செலவிககுஞ் சிவசா மிககும்
பெருமக விரண்டு மூனறு பிறநதது மூணடோ வென்பா
ரொருமகன மருநது போல வுதித்தனன் றவததா லெனபார்
பொருவரும் பாவ மெய்யேற புண்ணியம பொய்யோ வென்பார். (௧௦௮)

மலங்கினர் சிலர்கள் வாடி மயஙகினர் சிலர்கள் சூழபோ
யுலமபினா தரும சாமி யுயிர்ககுறு மலகக ணோககிப
புலமபினா சிலாகள் கண்ணீர் பொழிநதனர் சிலாக ளாவி
சலங்கினர் சிலாக ளேஙகிக கரைந்தனா சிலாகண டாதோ. (௧௦௯)

அந்தண ரிருநத வாறே யயாந்தன ரயலா ரெலலாம்
பந்தமுற றலைந்து வீழந்தார் பகைவரும பதைத்தா ராஞன்
மைநத னுக கிடையூ றான வன்மொழி செவியிற கேட்குந்
தநதைதாய் துயர மெம்மாற் சாறறுதற கெளிதோ வமமா. (௧௧௦)

மணவினை செயுநா ளன்றி மற்றைநா ளறியா ளேனுங்
கணவன துயிர்போ யாகி லென்னுயிா கழிப்பே னென்று

துணிவுட னெழுந்தாள் பாரி தோழிய ரிரங்கி யேங்கக்
குணனுடைக் கற்பு மாதர் கொள்கையை விலக்க லாமோ (௧௧௧)

சேயிழை துணிவு மன்னன் சிந்தையி னொழிவு நோக்கித்
தாயரு மழுதார் தந்தை தமர்களு மழுதார் நல்லோர்
தீயரு மழுதார் மூத்தோர் சிறியரு மழுதார் கூற்றும்
பேய்களும் பூதம் வானோர் பின்னையார் சலித்த ழாதார். (௧௧௨)

உரங்கெழு தரும சாமி யுயிர்சுருறு மிடுக்க ணெய்தி
யிரங்கின புள்ளு மாவு மேங்கின திசையுந் தேயும்
புரங்களு நகரு நாடும் புவனமும் வனமுங் காடு
மரங்களு மிரும்புங் கல்லு மலைகளு முருகிற் றன்றே. (௧௧௩)

கோவென வுலக மெங்கக் குழாத்திடை யந்த ணாளர்
வாவெனக் கொடுப்ப வாங்கி மழுவெனக் காய்ந்த நெய்யை
யாவெனப் பருகா முன்ன ரடற்சரி காத்த நேமித்
தேவென மகதி வீணைத் தெய்வமா முனிவன் வந்தான் (௧௧௪)

அஞ்சலென் றொருகை காட்டி யருளிரு விழியிற் காட்டிச்
சஞ்சலந் தரும சாமி தருபெரு வினைக்குக் காட்டிக்
கஞ்சமென் கரத்து நெய்யைக் கனலெரிக் குணவு காட்டி
யெஞ்சிநின் றவர்கட் கெல்லா மின்னுயிர் காட்டி நின்றான். (௧௧௫)

எழுந்தன ரிருந்தோ ரெல்லா மெதிர்ந்தனர் நின்றோ ரெல்லாந்
தொழுந்தவ முனிவ னுங்குத் தோன்றலு மந்நாட் டுள்ளோர்
விழுந்துயாக் கடனுஞ் செவ்வேள் வேல்கண்ட கடலா யன்றே
ரழுங்குர லொலியும் வானசே ரனிலம்போ லடங்கிற் றன்றே. (௧௧௬)

நாதமார் மகதி வீணை நாரத முனிவ னந்த
வேதவே தியரை நோக்கி வேள்விமுத் தழல்வல் லீர்காள்
கோதமார் கனலிற் காய்ந்து கொதிக்குநெய் யவனுக் கீந்தீர்
யாதவன் செய்த பாவ மென்னலும் வணங்கி யன்னோர். (௧௧௭)

வேதநூல் பயிலும் வாயில் வெம்புலை மதுவை யுண்ட
பாதக னிவனே யென்றார் பகர்தலு முயிரை மாய்த்தோ
பேதகம் புரிவீர் பாவம் பிறிதொரு நெறியான் மாற்றப்
போதக மறியீர் கொல்லோ கற்றதும் பொய்யோ வென்றான். (௧௧௮)

என்னனும் பன்னா போற்றி யிருங்குல வணிகா வேந்தர்
பின்னவர் மனுவுண் டாலும் பெரும்பழி துடைக்க மாட்டார்
முன்னவ னிவனே யுண்ட முதுபழி மூனி யென்றி
யன்னவா கனன்வந் தானு மகற்றுவ தரிதே யென்றா (கசகூ)

விப்பிர ருரைப்ப யாமோ ரான வியனகை புரிந்து பாவ
மிப்படி யனந்த கோடி யெனினு நீக்கு தீர்த்தரு
செப்பருங் குடபா லாங்கோர் தெய்வமா வரைக்கே யுண்டு
கைப்படு நெல்லி போலக் காட்டுது மூலசங் காண (கஉ0)

துங்கபத் திரிகா வேரி சோணைநன் மதைகா ளிந்தி
கங்கையே முதலா வந்து கலந்துநன் மாக மாடும்
பொங்குதே னருவி பாவம் போக்குவல் காட்டு கின்றோ
மிங்குளா ரெழுக வென்று னெழுந்தனா வழுதி நாடா. (கஉக)

அந்தரத் தமரர் போற்று மாதியாழ் முனிவ னேகக
கந்தரப் பொதியச் சாரல் கடந்துபொன் னுலகத் தோரு
நந்தரத் தவர்போல் வாழு நன்னகர்ப் பதியின் வேலிச்
சந்தனக் குரவ வேலிச் சண்பகச் சோலை சார்ந்தார். (கஉஉ)

சிலையெடுத் தம்பு தூவித் தெவ்வினை யடாதத்துச் சைவத்
தலையெடுப் பவர்தம் பாவந் தறுகணமான் படமுகக் கோட்டு
மலையெடுத் தெறியும் வெள்ளி வலையெனச் சலவிமேனமே
லலையெடுத் தெறியுந் தெய்வ வருவிகண் குளிரக் கண்டார் (கஉந)

அற்றைநாள் விரதமாக வாங்கவர் குழாத்து வைகி
மற்றைநாட் சுத்தி செய்து மகதியாழ் முனிவ னேகக்
கற்றைவார் சடையி னுரைக் கருத்துற வணங்கி யேத்திப்
பொற்றைநீர்ப் பெருந்த டாகம் புகுந்தனன் றரும சாமி. (கஉச)

பவித்திரந் தருப்பை தாங்கிப் பணிந்துசங் கற்ப மோதித்
தவப்பெரு வருண மாதி பகர்ந்துநீர்த் தடாக மூழ்கிச்
செவித்திடு மூல முன்னிச் சிவநாம நவின்று செங்கை
குவித்துமா மலர்க டூவிக் குளிரவட வருவி சார்ந்தான். (கஉரு)

படிந்தனன் படியா முன்னம் பாய்திரை யருவிச் சீயந்
தடிந்தது பவவே ழத்தைச் சாய்ந்தது கழுநீர்ச் சோரி

வடிந்தது பாவக் கங்குன மறையவன் றனக்குக் காலம்
விடிந்தது விடிந்த தென்னும வெண்டிரை முழக்க மெங்கும்   (கஉசு)

வாளரா வரம்போ லுண்கண் மாதரான் மதுவுண் பாவங்
காளராத திரிபோன மேனி கறுத்ததுரு வழிந்து போந்தா
ளாராப் புனைந்தார் செந்தே னருவிதோயந் தகன்ற போதிற
கோளராத தீண்டி நீத்த கொழுங்கதிர் மதிபோ லானான்.   (கஉஎ)

பார்த்தனா தீர்த்த மேன்மை பரவினர் முனிதாள் போற்றி
யார்த்தனர் வழுதி நாட ரரவொலி யெழுந்து வானந்
தூர்த்தது சுராப்பூ மாரி சொரிந்தனர் புவன மூன்றும்
போர்த்தன சிவபி ரானார் புடார்ச்சுன புரத்தின் சீர்த்தி   (கஉஅ)

தெய்வநீ றணிந்து சைவ வைதிகச் செய்கை யாற்றிச
சைவவே தியாகு மாதத்துத் தவநெறித் தரும சாமி
மெய்வளர் திரிகூ டத்து விமலனைப் பணிந்து போற்றிப்
பொய்வளர் மதுவுண் பாவம் போக்கிமெய்ப் புனித னானான்.   (கஉகூ)

வந்தனைக் கிளைஞர் சூழ மகத்தியாழ முனியைப் போற்றி
நிந்தனை யொழித்தா யாவி நிறுத்தினை திரிகூ டத்துத்
தந்தனை சீவன் முத்தி தவிர்த்தனை பிறவித் துன்ப
மெந்தைநின் னருட்குக் கைம்மா றென்செய்கே னடியனென்றான். ()

உந்தைமுன் குறைப்ப லாவி லொருவனைப் பரவி யுன்னைத்
தந்தன னுனக்கு மந்தத் தருமங்கை தரலா மீண்டு
வந்தனை பாவந் தீர்த்தாய் வாழிய வென்று வாழ்த்திப்
பந்தனை தவிர்த்த நல்யாழ்ப் பண்ணவன் விண்ணிற் போனான்.   (கநக)

புந்திசேர் மகதி யாழோன் பொருட்டினா லெய்தப் பெற்று
வந்தனை வழுதி நாடர் மாதவம் பெறறுப் போந்தார்
சிந்தனை புரியுந் தோறுஞ் சிவதிரி கூடத் தீர்த்த
மந்தணன் பாவந் தீர்த்த வதிசயந் துதிசெய் வாரால்.   (கநஉ)

மெய்கண்ட திரிகூடத்தை விடுத்தினி வீடு தேடல்
கைகண்ட நவநீ தத்தைக் கழித்துநெய் தேட லென்னாப்

பைகொண்ட பணியி னுரைய பணிந்துமெய்த் தருமசாமி
மைகொண்ட பணிலக் கோயின் மதுத்துணா ருழவண் டானை (க௬௩)

நன்னக ரமாந்து முக்க ணுயக னடிகள் போணி
யன்னவ னருளி னுலே யருமறை யந்த ணுள்ள
மின்னணி விமான மேவி விருதைய பாதைத் தெய்வக்
கன்னியர் கவரி வீசக் கயிலைமால் வரையிற் சேர்ந்தான். (க௬௪)

மாதிரு நதியின் றென்மை மகிமையிற் றென்று நூத
ரேனைய வீதிக் கெல்லா முயர்த்த பணில வீதி
பேதநாற் றுவார மன்றிப் பெருமயிலைத் துவாரந் தோன்று
நீதமுந் தெய்வக் காப்பு நிகழ்ந்ததென் றிகழ்ந்ததல் செய்வான். (க௬௫)

அயனது வடிவ மாகி யகிலமும் படைத்த நாதன்
சயனமா லான தாலந் தடங்கையிற் படைக்க டம்மில்
வியனமா பணிலங் கோயில் வீதியு மான தப்பாற்
புயல்கெழு சிகர மாகப் பொலிந்தது தடங்கை யாழி (க௬௬)

பத்திமால் சங்கக் கோயில் பயின்மறை நான்கும் வாயில்
சித்திப் பொதுவின் முன்னுட செழுமயில் வேந்தன் போந்த
வத்திரு வாய்த லொன்றே யாகவு மைந்தாம் வாயின்
முத்தமிழ் முனியும் பாந்தண்முனிக்கணத் தணித்தாய் நிற்பன. (க௬௭)

இருவர்செய் தவத்தா லன்றோ விமையவர் பேரி யார்ப்ப
வொருவரு முணரா மன்றி லுணாதர நடித்தா னெங்கோன்
பொருசிலை யிராம னந்தப் பொதுநடம் பரவி மேனு
ளருள்பெறு தகையால் வென்று னரக்கரை யமர ருய்ய (க௬௮)

மூலமாம் வடக்கு வாய்தன் முகத்தது சங்கக் கோயி
லுளுமா மறைத்து வாய நாற்பெருங் கணங்கள் காப்பாங்
கோலநீள் பிலத்து வாரங் கொற்றவா சுகியே காப்பான்
மேலவாய் தனுக்கு வேந்தன் வேந்தன்மெய்க் கணங்க டெல்லாம். ()

வாலையா முலகை யீன்ற வல்லியைக் கயிலை நாதர்
நீலியென் றுரைத்த வாற்று னீத்தகா ளிதத்துத் தோன்றுஞ்

சூலியா லயத்தைக் காப்பள் சூழமதில் வடிகண காப்பன
கோலமா காளி பஞ்சக் குரோசமா நகரங் காப்பள். (௧௪௦)

சாலிசூழ் தலங்கள் யாவுஞ் சாதவா கனத்தன் காப்பன
மூலமா தவர்கள் வாழு மூதுவரைத் திரிகூடத்தை
பாலுநான் முகனுங் காப்பா மறைகளுங் காக்கு மாழி
வேலைதா வுகங்கட் செல்லாம வியலையாம பரையே காப்பள் (௧௪௧)

வேறு.

ஆதலான மன்னுசரா சரமாகத் திரிகூடத் தமர ரெல்லாங்
காதலா லுறைவரவ ணுறைவாரமேற ரீவினைகள் கலவா தென்றுஞ்
சாதலாம பொழுதிலுமை செண்பகப்பூங் கோதைகர தலத்திலேந்தப்
பூதநா யகனருளா லிணைத்துபிரகு மூபதேசம புகல்வான் மன்னே. ()

விரிந்தநான் மறைகடங்காக குறமுதை தலமகிமை விரித்தி யா
னுந், தெரிந்தவா றுமகத்துரைத்தே னெனக்காம முதலாய தெவ்வை
வேரோ, டரிந்தமா தவசருகன வியாதனரு ளாலுணர்ததி யறிவா லிந்
நூல், பொருந்தலை புரைபபோரகள் கேட்டோர்கள் பலனெடுத்துப்
புகலவ தானை (௧௪௩)

பதின்மூன்றுவது தருமசாமிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம ௯௪௩.

பதினான்காவது நூற்பயனுரைத்த சருக்கம்.

இருவிழிகள் வாணமுகத்தி லிருந்தாலும் வானிரவி யெழுந்தா லனறிக்
கருதுநிலை பல்பொருளுங் காணடலரி தாமுலகிற் கண்போல் யாரும்
பெருகியசெல வமுமறிவும பெறறாலு நூற்கேள்வி பெறுவார்க ளன்றித்
திருவளர்புண் ணியபாவ மிம்மைமறு மையுமவீடுந் தெரியா தன்றே.()

ஆதிமறை நூலோதி வீடுபே றெய்துவர்க ளந்த ணாளர்
சாதிமனு வேந்தருக்கும்வைசியருக்குமுணர்ந்துமறைச்சார்பாலெய்து
நீதியிலா விப்பிர மங்கையர் சதுர்த்தா பிறாக்குமறை நிகழ்த்தொணுதா
லோதியபு ராணமவர்க் குறுதிநூ லெனவுரைபப ருறுதி நூலோர. ()

வோபுணர்ந்து நுனிககனிதே ருறவியினில் றைத்திருந்து வீடாள் வார்க்குஞ், சார்புணர்ந்து சார்புகெடச் சனகமெனத் துறவறஞ்சேர் தவத்தினோர்க்கு, மோரபுடைநின் றொருபொருளை யூகமபோற பறறி விடா வுணர்வினோர்கதும், போர்புரியைம் புலப்பேயை நேரறிவிற் செலுததுநூல புராண நூலே. (௩)

தாளாண்மை யில்லாதார் வேளாண்மை செலுத்துவதுந் தரைமே லென்றும், வேளாண்மை யில்லாதார் மனைவாழ்க்கை செலுத்துவதும் விசையம் வேட்டு, வாளாண்மை யில்லாதார் மண்டுசமர்க் கேறுவதும் வளர்பு ராணங், கேளாதார் கதிவிழையு மவிழியிலார் வழிநடக்கு மக் கிரம மாமால். (௪)

இந்நெறியிவ் வூர்க்கெனவோர்ந் தேகுவார்க கவ்வூர்சென் றெய்த லாகும், பன்னெறியிற் சுழல்வார்கள் படுகாதொறும் வீழ்வதனறிப் பதியிற் சேரார், புனனெறிசேர் பசுநூல்க ளவையெலாம் பலபாசப் புரையில் வீழ்த்துஞ், செந்நெறியாற் சிவபெருமா னருணெறியிற் செலுத்துவது சிவபு ராணம். (௫)

வேறுநினை யார்பிறிது மொழிகேளார் விளையாடார் விழிக ணேகார்
மாறுபடு திசைநோககார் மற்றொருசொல் லுரையாடார்வள்ளலார் நூல்
கூறுமவர் முகநோககிக் கோடாம விருந்துசெவி கொடுத்துக கேட்பா
ராறுசுவைதெரித்தமுத முண்பவர்போற சொற்சுவைகளருந்திமாதோ.

புணர்த்துசயம் புத்தலங்க ளொன்றுமுதற் றன்களவே புனித மாகுங், குணக்குமுதற் றிசைதோறுங் குறறால மெல்லைபஞ்சக் குரோசமெனப, ருணர்த்துநூ லததலத்திற் பயிலுமவ ருயர்கதியு முலகோர் வாழ்த்து, மிணக்குசரா சரவடிவாய்த் தவம்புரிவா னவர்வாழ்த்து மெய்து வாரால். (எ)

வேறு.

அண்டர்நா யகர்பு ராணம் பயில்வதா லயங்கள் யாறு
மண்டப மரங்கந் தெறறி மடந்தடம் வேள்விச் சாலை
தண்டலை நல்லோர் தங்கண் மனைச்சார்பு சுததி செய்து
தொண்டராற் பொறிதத வேடு துலங்குபொற பீட மேற்றி. (அ)

வாசனை மலர்களாறறி மணிவிளக்கேற்றி யேற்ற
பூசனை புரிந்து நூலின பொருளவிரித் துரைக்கின் றுரை
யாசனத்த திருத்திப போற்றி யாங்கவாக் கியைவ நல்கித
தேசுற விருந்து கேட்பார் செல்வமும வீடும வேட்பார் (௯)

வேறு.

நன்னகாபெய்த தலமகிமை யெந்நாட்டி லெங்கிருந்து நவிலவோர் கேட்டோர், ரிங்ககரை யரியபெருந் தவத்தினை லெயதினாபே றெய்தி வாழ்வார், மன்னநூல பயிலிடத்து முனிவாவா னவாநிறைவ ரறங்க ளோங்குஞ், செங்கெங்குமுதற பயிர்தழைப்ப வந்நாடு மழைவளத்தாற் செழிக்கு மாதோ (௧௦)

விரதமுறு தினமாகின் மேவுபலனைறுபத்தாம் வேள்வி யாகிற் சரதமுறு சதமகப்பே றெய்துமா யிரமடங்காந் தவத்தோர்க் காகில் வரதனுயர் திரிகூட மானமியத்தைப் பிதிர்தினத்தின் மகிழ்ந்து கேட்கி னரகொழிந்து தென்புலத்தா சுவாக்கஞ்சேர்ந திவர்க்காசி நல்க வாழ் வார். (௧௧)

மிகையினற் மிகைதீருங் குறறுலத் தலமகிமை விரும்பிக் கேட்கிற பகையினு ளுடைந்தவர்கண் முன்னவராய்ப் பகைதடிந்து பதியிற சேர் வார், வகையினு லொருதினத்தில் வறுமைபோ மிருதினத்தில் வாழ்வு சேருந, தொகையினன் முத்தினமுங் கேட்டோர்க ளெய்துவார்கள் சுவர்க்க போகம் (௧௨)

வேறு.

முன்னமறை யவாகேட்பின் முதுமறையோ தியபலனை
மன்னவரே லவாகட்கு மறுமன்னர் வளநாடு
நன்னர்வை சியர்கேட்பி னவநிதியும் பெரிதோங்கும்
பின்னவரே லேர்டலவாப் பெரும்பூமி பலிப்பெய்தும். (௧௩)

கன்னியர்கா ளையராகிற கவின்மாலை மணம்பெறுவர்
பன்னியரே லறிவுடைய பாலகரைப் பெறறெடுப்பர்
சென்னிமிசை யாறணிவார் திரிகூடச் சீர்கேட்பி
னிந்நிலமே லெவரேனு நினைத்தவர மெய்துவார். (௧௪)

பேய்கொண்டார பேயகலும் பிணிகொண்டார் பிணிநீங்கும்
காய்கின்ற பழவினைபோம் வருவினையுங் கழிந்தோடு

சாய்கின்ற மதிச்சடையார் குற்றலத தலமகிமை
வாய்கொண்டு புகலவார்கது மனமுவநது கேடபாாகரும. (கரு)

பித்தரா னவர்க்குமனப பிதறொழியும் பீடைகளபோஞ்
சித்தரா னவாசாய சிததிமுத லெய்திடுவா
பததரா னவர்மேனுமப பரமஞா னமபெருகி
முததரா குவர்பனச மூர்த திமான மியங்கேட்பின். (கசு)

கல்லார்கரு நிறைகலவி கறறாகரு மேலொழுககம்
பொலலார்கருக குணமாட்சி புததியிலலாாக குயர்போதம்
வல்லார்கருஞ செயல்புரிய மாட்டாாகருமபொருளாகக
மெலலாசசெல வமுநல்கு மெநதைபுடாாச் சுனபுரநூல். (கஎ)

அறமபோலுங் குழறகௌரி யொருபாக மகலாத
சிற்போதப் பெருமானூர் திரிகூடச் சிவபுரநூல்
பொறமபோடு விரிப்பார்க்கும் புத்தகதததிற பொறிபபார்க்குங்
கற்போர்க்குங் கேட்போர்கரும் பயிலவோாகருங கதிதருமே. (கஅ)

தனிவழிக்குத துணையாகுஞ சகலபிணிக் கொருமருநதா
மினியபெரும் பேரின்ப மிமமைமறு மையுங்கொடுககு
முனைமுகத்தில வென்றிதரு முககணூர் திரிகூடப
பனுவலுறு தோத்திரத்தைப பாடததாற பயில்வோர்ககே (ககூ)

திருககுறறா லப்பெருமான சிவநூலே மனைதனில்வைத்
தருச்சிப்பார் சிவலிஙக மருசசனைசெய பலனபெறுவார்
விருபபததா லவ்வேடு வைததிருககும வியனமனையிற
பெருக்கத்தா லுயர்செல்வ மேனமேலும் பெருகுமால. (உ0)

சிந்துரததின் பணியுவநதார் திரிகூட மென்றெருககா
லந்தரததின் விழபவனகேட் டமராபதம் பெறறனனன்
மந்திரம்போற் பதநதோறும் வழுததுநூல் கேடபவர்சீர்
நந்தரத்தோ ராலெடுத்து நவிலுதறகு மெளிதாமோ. (உக)

வேறு.

நத்தமே சதுரங் கூாம நளினஞ்சக கரமெனறுய
வுததமா லயமோ ரைநதி லுயாந்தது பணிலக் கோயில்

வைத்ததாம் பிரமபொன் வெள்ளி சித்திர மணிமன் றைந்திற
சித்திரப் பொதுவே மேலாஞ் சிறபொது வென்னும் வேதம். (௨௨)

பரைமுதற் சுயம்பு வைந்து பலர்முதல் விசேட மைந்து
தெரிசன மோர்பா லைந்து தேவரா சியமோ ரைந்து
மருவுகாப் பைந்தோ டைந்து வாயதலோ ரைந்து முத்தி
யருளைந்து திருக்குற் றாலத் தற்புத மனந்த மின்னும். (௨௩)

அருவியிந் திரசா பங்க ளாடலின் கழுநீர்த் தோற்றஞ்
சுருதியம் பலத்துத் தெய்வ துந்துபி முழக்க மாதி
பரைபெருங் கருப்ப மெய்திப் பகவரைப் பெறுத லெம்மான்
திருவெழுத் துணர்த்த லென்னச் சிவரக சியமோ ரைந்தே. (௨௪)

பரைபரன் மதுகங் கேசன் பரவுசோ மேசன் கூத்தன்
றெரிவருஞ் சுயம்பு வைந்தாஞ் சிகரம்வெற் பருவி சம்பு
கரிமுகக் கடவு ளென்னக் காட்சிமற் றோர்பா லைந்து
விரிமறை யயன்மால் காரி விசையைமா காளி சாத்தன். (௨௫)

பரைசிவ கணங்கள் காப்புப் பாந்தள்வேந் துடனீ ரைந்தாம்
வரைபலர் மூர்த்தி தீர்த்தம் வளர்தலம் விசேட மைந்து
தெரிசனம் பிறப்பி றப்புச் சிந்தனை திருக்குற் றாலப்
பெருகுகீர்த் தனங்கள் கேட்பார் பேறென முத்தி யைந்தாம். (௨௬)

விம்மிதம் புளகம் போர்த்தல் விழிபுனல் மொழிதள் ளாடல்
செம்மைசேர் சரியை யாதி திருத்தொண்டு துதிதி யான
மம்மவோ திருப்ப ணிக்கென் றீட்டுவ தழித்துண் ணாமை
யெம்மையா ளுடையான் றொண்ட ரெண்வகைப் பத்தி மாதோ. (௨௭)

ஆடலந் திரிகூ டத்தி லற்புத மனைத்து மோர்ந்து
பாடலம் புனைந்த தேவைப் பத்தியெண் வகையி னாலே
தாடொழுந் தவத்தோர் தம்மைச் சரணெனச் சரணம் பூண்டு
நாடொறுந் தொழுவா ரன்றோ நாந்தொழுங் கடவு ளாரே. (௨௮)

நிருமலர் திருக்குற் றாலந் தருவது நிசமே முத்தி
யருவிபாய் திரிகூ டத்தை யணுகுநாண் மட்டு மன்றோ
பெருவினை யவர்பா னிற்கப் பெறுவதென் றியம்பிச் சூதன்
திருமுனிக் கணங்கள் சூழச் சித்தராச் சிரமஞ் சேர்ந்தான். (௨௯)

சூதமா முனிவ னேகச் சூழ்மக முனிவ ரெல்லாம்
வேதரா சியமாந் தொன்னூல் வியாதனை யுணர்ந்த மேலோ
னோதனூர் புராணத் துள்ளு நன்னகர்ச் சிவபு ராண
மோதலாற் பதியி னுண்மை யுணர்ந்தன முய்ந்தோ மென்றார். (௩௰)

சவுனக ராதி யாகச் சயம்புகுற் றாலந் தன்னை
மவுனரா மெண்பத் தெண்ணா யிரவரும் வந்து காண்பான்
கவனமேற் காதல் பூண்டார் கற்பகப் பொதும்பா சூழும்
பவனமேற் காதல் பூண்ட பாரிடத் தவரோன் மனனே (௩௧)

பெருமையேந திரமேர் வாவிப் பெருவன முனிவர் சென்மக்
கருமையேந் திரமா சாலங் கடத்துவான மணியு முதநு
மிருமையேந் திரவிசோம னெறிக்குமா மலையநு கொல்லி
யொருமையேந் திரஞ்சூழ் முக்கோட் டியர்திரி கூடஞ் சார்ந்தார் (௩௨)

வேறு.

மேகாங்கக் கந்தரத்தார் திரிகூ டத்தில் வியன்சிலையெ லாமிலிங்க வடிவா மென்றே, யேகாங்கந் துவிதாங்கந் திரிவிதாங்க மெனுமுறையி னீளிடையில் வணங்கி யேகி, வாகார்ந்த வடவரைசூழ் வானோர் போல வடவருவித் தடஞ்சாரல் வலங்கொண் டேகிப், பாகார்ந்த புகழ்பரவிச் சாமீ பத்திற் பஞ்சாங்க மட்டாங்கம் பணிந்து போந்தார். (௩௩)

சிரம்வணங்க லேகாங்கம் வலக்கை சென்னி சேர்வணக்கந் துவி தாங்க முடியின் மீதிற், கரமிரண்டு முறத்தொழுத றிரிவி தாங்கங் கரஞ்சானு சென்னிநில முறல்பஞ் சாங்க, முரமுகருப் பாணிசிரஞ் செவிவாய் நாட்ட முயர்சானு வெனுமிருநான் குறுப்புந் தோயச், சரண நிலந் தோயாமற் குய்யம் பார்மேற் சாராம லிறைஞ்சுதல்சாட் டாங்க மாமால். (௩௪)

வேறு.

சித்திர கங்கை மூலச் சிவமது கங்கை மேவி
யுத்தர கங்கை பூசை யுகந்தமை பாடி யாடிக்
குத்திர மகன்ற சீலக் கொள்கையர் போந்தார் மன்னோ
வத்திர மகன்ற சாபத் தருவிசெண் பகத்த டாகம். (௩௫)

கண்டன ரருவி யாடிக் களித்தனர் நியதி யாற்றி
யண்டர்தம பிராட்டி கோயி லணுகினர் பரவி யார்வங்
கொண்டனர் குகைக டோறுங் குழுமினர் காய கறப
முண்டன ரயனமால கறப முறைவரோ டுறைந்தா ரங்கண். (௩௬)

சீரிள வேனிற காலஞ் சிததிரைப் பௌவம் வெய்யோன்
சாரும்வெப பஞ்சிச் சாயை தான்புகுந் தொளிகுங் காலை
மாரிபொன் மழைமந் தாரம் வாடையூ டாட நோககி
யாரிய முனிவ ரங்கோ ரதிசயம் பயபப நின்றார். (௩௭)

வேறு.

நின்றனர்முன் னிருந்தவர்கள் பன்னிருவர் நிறைகேள்வி நிபுணர் போறற, மனறலிசைக கந்தருவர் விஞ்சையர்சித் தியர்பரவ வானோர் வாழ்ததத, தென்றலொரு புறந்தவழக் கொண்டலொரு புறந்தவழச் சீதம போர்ப்ப, வெனறிமுனி வரர்சூழத் திசைகடொறுந் தமிழ் மணப்ப வேத நாற. (௩௮)

குண்டலமுங் குழைகாதுந திருமுகமு நயனமுங்கோ டீர பார
மண்டலமுஞ் செபவடமுங் கமண்டலமும் புத்தகமு மகர வாரி [ன
யுண்டலர்ந்த கனிவாயு மொளிபிறங்கப பரிதிதென்பா லுதித்தாலென்
முண்டகததி லயனின்ற முதியகும்ப சமபவமா முனிவன் வந்தான். ()

வந்ததமிழ் முனிககணத்தை நின்றமக முனிக்கணத்தோர் வணங்கி வாழததி, யந்தணமலர் கொடுபோறறிப் பாறகடலசோ மதுக்கடலபோ லளவ ளாவிச, சிந்துரவா ணுதறகவுரி திரிபுரைபா லமரர்புரி சிறப்புப் போறறி, விந்தமலை யடாத்தோனைக் கண்டுகளிப்புடன்பரவி விடைபெற் றாரால். (௪0)

வேறு.

சண்பகத் தடாக நீங்கிச சந்தனத் தடாக மூழ்கி
விண்புலத தமர ரெலலா மிசைபுல மொருவி யாடும்
வண்புலத் திரிகூ டத்து வடபுலத் தருவிச் சாரல்
கண்புலங களிப்பக கணடார் கங்கைமேற் காதல் விண்டார். (௪௧)

ஆடின ரருவி வெண்ணீ றணிந்தன ரக்க மாலை
சூடினர் சூதன வாய்மை துதித்தனர் கயிலை யென்றே

நாடினா திரிகூ டத்தை நைமிசா ரணிய வாசா
பாடினர் வசந்த வீதித் தெய்வதம் பரவிச் செல்வார். (சஉ)

பரிதிசூழ் வடக்கு வாய்தற் பாரகோ புரம்ப ராவி
மிருதிகள் பதினெட் டாய வியனாபடி வணங்கிச் சங்கத்
தெருவலம் புரிவா னுள்போய்ச் சிறப்பமை பீடங் காப்பக்
கருதியாய் குறும்ப லாவைத் தொழுதெழீஇக் கரங்கள் கூப்பி. (சங)

வேறு

பற்றுத பிறைநுதலுங் குறுநகையுங் கயல்விழியும் பவள வாயு
முற்றுத குவிமுலையுந் துகிலுடையு மகிலாண்ட முழுது மீன்ற [முலுங்
சிற்றிலின நிருவயிறுஞ் செல்விகுழல் வாய்மொழித்தாய் செம்பொற்
குற்றாலத் தெந்தைபிரான மகிழ்பணக்கோலமுங்கண் குளிரக்கண்டார்.

வேறு.

கண்டருள் பெறறுச் சத்தி கணபதி பதம்ப ராவி
விண்டுவைப் பணிந்து ஞான விசையைதாள் பரவி மன்றல்
கொண்டருள் குழகற் போற்றிக் குடதிசை வாயில் காவ
லண்டனைத் தொழுது சோம சேகர னடியிற் றாழ்ந்து. (சரு)

சிவமுதற் கடவுட் பஞ்ச தெரிசனம் பெற்றுக் கற்றை
யவிர்சடைக் கும்ப யோனி யடிபணிந் தரவின் வேந்தைப்
பவனமே லரசை வாழ்த்திப் பயிரவ ரிருக்கை போற்றிப்
புவனநா யகரை யீன்ற புகழ்ப்பரை பீடம் போற்றி. (சசு)

உம்பாதந் தேவா மூவ ருயர்பெருந் தொட்டில போற்றிக்
கம்பமுற றிம்பா தாழ்ந்து கயமுகத் தவனை யேத்தித்
தம்பமார் துவார பாலர் தாளிணை தொழுது நந்தி
யம்புயப் பதம்ப ராவி யாயிரங் கதிரை வாழ்த்தி. (சஎ)

சிந்தைசெய் நால்வர்க் காகத் தெக்கண முகமாந் தேவை
முந்துற வணங்கிக் காளி முதலினோ ரெழுவர் போற்றித்
தந்திமா முகனை வாழ்த்திச் சண்முக னிருப்ப நாப்ப
ணெந்தையா ரணங்கோர் பாலா யிருந்தருள் கோலம் போற்றி. (சஅ)

துவரிதழ்க் கமலை பாதந் தொழுதுபா ரதியைப் போற்றி
யவரிதா ளெழுவே வாங்கு மொருவனைத் தெய்வ யானை

கவிரிதழ்க குறககோ மாட்டி கணவனைப் பணிந்து போற்றிச்
சவுரியை வணங்கி வாழ்த்திச சந்திரன் றனைப்ப ராவி. (௪௯)

வேறு.

அததிமுக னடிபரவி யாலயம்புக் குமைபாடத்
திததிதிமி யெனநடிக்குந தேவேச னடிவணங்கிக்
கொத்திதழிச் சடையானைக் குறுமுனிககாக் குழைந்தானை
முத்திதரும் பரஞ்சுடரைக கண்டார்கண் முதுதவததோர். (௫௦)

இலைகாணு வருள்பூதத கற்பகத்தை யிமையவருந
தலைகாணுத் திரிகூடச் சாரலுறை தனிச்சுடரை
யலைகாணு வருட்கடலைக காணுதொறு மருந்தவத்தோர்
நிலைகாணுப் பேரின்ப வெள்ளத்தே நிலைதிளைத்தார். (௫௧)

வள்ளலா ரருள்வாரி படிந்துமேல் வழிந்தொழுகும்
வெள்ளமே யெனத்தாரை விழிபொழிய மொழிகுழற
வுள்ளமே கரையழிய வுவட்டெடுத்தா னந்தவெள்ளந
துள்ளவாய் தழுதழுப்ப விதழதுடிப்ப வாழ்த்தினர். (௫௨)

வேறு.

கங்கைவார் சடையாய் போற்றி கவுரிபங் குடையாய் போற்றி
பங்கையா சனததாய போற்றி பதுமலோ சனத்தாய் போற்றி
யங்கையா யுதங்கண மாற்றி யகங்கையின் மழுமா னேற்ற
செங்கையாய திருககுற றாலச் சிவபெரு மானே போற்றி (௫௩)

உகந்தொறு மயன்மால் பூசை யுகந்துவீற் றிருந்தாய் போற்றி
முகந்தனி லிமையா முககண் முகந்தமுச் சுடராய் போற்றி
யிகந்தனிற பரத்தி லின்ப மிசைககுநன் னகராய் போற்றி
சகந்தனில விணவண் டாடாச சணபகா டவியாய் போற்றி. (௫௪)

திண்ணிய வேள்வி யாற்றிச சிவநெறி யாற்றுத் தககன்
பண்ணிய தருமமெலலாம் பாவமா முடித்தாய் போற்றி
நண்ணிய கொலையை வேட்டு நதியில்வீழ வேடன பாவம்
புண்ணிய மாககி நோக்கிப் புனிதவீ டளிததாய் போற்றி. (௫௫)

பவமது கழுநீ ராகப் பறிபடப் படிந்தோர் தங்க
ளவமது கழுவுந் தெய்வ வருவியந் துறையாய் போற்றி

நவமதுச் சொரிந்து கங்கை நங்கைநின் பதம்பூ சித்த
சிவமது கங்கை தங்குஞ் சித்திர நதியாய் போற்றி.   (௫௬)

மறையவன் பிறவி நோயை மருத்தினா லொழித்தாய் போற்றி
துறைதனிற படிந்தோன் றந்தை தொன்னர கொழித்தாய் போற்றி
முறைசெயா வணிகன்பாவ முடித்தமுத் தினத்தாய் போற்றி
குறுமுனிக குருகி யன்று குறுகிய குழகா போற்றி.   (௫௭)

பாதகப் புட்பகந்தன் பரிபவ மொழித்தாய் போற்றி
போதக மெறிந்த நீரும் பூசையா வுவந்தாய் போற்றி
பேதமா மதுவை யுண்டான் பெருப்பழி துடைத்தாய் போற்றி
கோதகல் வேத மூலக் குறும்பலா வுடையாய் போற்றி.   (௫௮)

கிரிவலம் வந்தயானை கிளர்பவ மொழித்தாய் போற்றி
விரிவலம் புரியாஞ் சங்க வீதியாய் போற்றிவேட
னரிவலம் புரியக் கண்டு நறபத மளித்தாய் போற்றி
புரிசடைத் திருக்குற் றாலப் புண்ணிய புனிதா போற்றி   (௫௯)

திரிகூட மென்னு நாமஞ் செவியில்வீழ் தலுமோர் தீயோ
னெரிகூடு நரகில் வீழா தெடுத்தருள் கருணை போற்றி
பரிவான விலிங்கஞ் சாத்தும் பரிவட்டங் கவர்ந்த பார்ப்பான்
புரிவான சிவத்து ரோகம் போக்கிய புனிதா போற்றி   (௬0)

வானவர் பாவந் தீர்த்த மகிமையாய் போற்றி பார்த்தன்
போனசம் புடத்தைக் காட்டும் புடாசன புரத்தாய் போற்றி
யானசிவ் துரோச மைந்தி னடைந்திடு முயிர்கட் கெல்லா
ஞானமந் திரத்தை யோது நறகுரு வமலா போற்றி   (௬௧)

சத்திபீ டத்தின் மேவுந் தாரகப் பிரமம் போற்றி
முத்திதந் தருள வேண்டி முளைத்தருண முதலே போற்றி
பத்திர விழிபண் பாட வந்தரப் பேரி யாரபபச்
சித்திர சபையி லாடுந் தெய்வநா யகனே போற்றி.   (௬௨)

வேறு.

என்றுபுகழ் முனிவரெலா மிதயதா மரைமலரச்
சென்றுகரத் தாமரைகள் சென்னிமேற குவிவதனுன்
மன்றவுலகனைத்துமொரு வண்ணமாய் நின்றபிரா
னன்றுபகல் வண்ணமுட னந்திவண்ண மாகினான்.   (௬௩)

அண்டர்குழாம் பணிவானைப் பாவியருள் பெற்றேகித
தொண்டர்குழாந் தனைப்பரவித் தண்டீசன் றனைப்பதங்கள்
கண்டுகுழாத் தொடும்வணங்கி நந்தீசன் கழல்போற்றிக்
கொண்டல்குழாஞ் செயும்பணிலக் கோயில்வலங் கொடுபோந்தார் (௬௪)

சரமசரந் தொறுநிறைந்த தனிமுதல்சங் காலயமுஞ்
சிரமபதம் பெயர்த்தாடுஞ் சித்திரமன் றமும்பரவிப்
பிரமபதஞ் சுவர்க்கபதம் விண்டுபதங் களிற்பெரிதாம்
பரமபதத் திருப்பார்போ லிருந்தார்செண் பகவனத்தில். (௬௫)

ஆறுமடங் கவிர்வேணி யண்ணலார் பலதலமுங்
கூறுமடங் கலிற்சூதன் குறிப்பினு லெடுத்துரைத்த
வீறுமடங் கலுங்களிறும் விளையாடுந் திரிகூட
நூறுமடங் கதிகமென நோக்கியதி சயித்திருந்தார். (௬௬)

குருந்துமணங் கமழ்சாரற் குற்றாலந் தனிற்பலநா
ளிருந்துபழ வினைநீங்கி யெந்தைபிரா னருள்பெற்றுத
திருந்துசிவ மறையவர்பால் விடைபெற்றுச் செழுந்தவத்தோர்
பொருந்தும்வள நைமிசா ரணியத்திற் போந்தனரால். (௬௭)

ஆதிபிரான் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்து மோங்குகநாற்
சாதிநெறி வேதநெறி சைவநெறி யுந்தழைக்க
மாதரார் கற்புநெறி வளர்கமா நிலமதன்மே
னீதிமனு வேந்தர்நெறி நீடூழி வாழுகவே (௬௮)

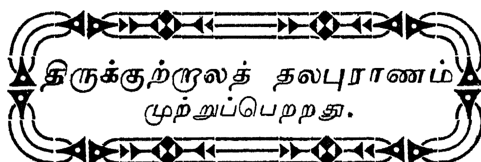
பதினொன்காவது நூற்பயனுரைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௦௬.

இரண்டாவது சிவரகசிய காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

காண்டம் இரண்டிக்குத் திருவிருத்தம் ௨௦௭௦.

காப்புத் திருவிருத்தம் ௨. ஆக ௨௦௭௨.

திரிகூடநாதர் திருவடிகளே சரணம்.

சிவமயம்

அரும்பதவுரை.

முதலாவது தானவைபவகாண்டம்.

காப்பு.

1 பனிவரை - இமயமலை பிடி - பெண்யானை, (உமாதேவி) வேழம் - (ஆண்) யானை இயல் - அழகு இரு பிடி - இரண்டு பெண்யானைகள், (தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை) அதிகைடன் - தோத்திரப்பொருந்திய கரங்களையுடைய குமாரக்கடவுளுக்கு ஞானச்செயல் - அறிவொழுக்கம் ஒரு கோட்டின் — ஒற்றைக் கொம்பைப் போலும் இருகோட்டு - இரண்டுபக்கமும் வளைவுள்ள பிறை — மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன். வாழ — வாழ்தற்கிடமாகிய (திருமுடியும்) செக்கர் வானை — செவ்வானத்துக்கு. மடல் - மயக்கத்தை. திருமேனி — (சிவந்த) திருமேனியையுமுடைய வேழமின்ற ஞானச்செயல் காட்டும் செண்பகக் களிற்றை யெனக் கூட்டுக. விநாயகர் திருமுடியிலே சந்திரன் முதலியவை யணிந்திருத்தல் விநாயகபுராணத்துட் காண்க.

கடவுள் வணக்கம்.

1. தேம் - இடம் நிலம் மேவி - பூமியின் (கீழ்) சென்று வானமேவி - ஆகாயத்தின் (மேல்) சென்று. கோ - மலை

2. சிமையம் — உச்சியையுடைய. வரை - மூங்கில். கமையவரை - பொறுமையுடையாரை. சமையவரை - (ஆறு வகைச்) சமயங்களினளவு.

3 அறம்வளர்த்தாள் - உமாதேவி. தாளம் ஏந்த — தாளத்தைத் (திருக்கரத்திலே) தாங்க உமாதேவி தாளம் அடித்தல் - தேவாரத்துள், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளருளிச் செய்த திருவாய் மூதூர்ப்பதிகம் "தளரிளவள" வென்னுந் திருப்பாசுரத்தாலறிக. பொது - சபை.

4 அம்பரம் - ஆகாயம். மாருதம் - காற்று அம்பரம் - அழகிய பிரமம். அம்பர் - அவ்விடத்து அத்தினம் - அக்காலம். பரம் - பாரமாகிய வான் - ஆகாயத்திலுள்ள ஒரு தனுப்போல - ஒப்பற்ற (இந்திர) தநுசைநிகராக இரு தனுவும் (சிவபிரானுடைய) திருமேனியும் (தன்) திருமேனியும் அமைந்து - (சிவப்பும் பச்சையுமாக) இப்படி ஒன்றாகி - ஏகமாகி அம்பரத்தின் - கடலின், விசிகரம்போல - அலைபோல. அத்துவிதமாகி — இரண்டறக் கலந்திருந்து அம்பரத்தின் - டாணம், அரம் இவற்றின். அமர் கடந்த - போரைச் சயித்த.

5. நறை - தேன். இதழி - கொன்றை பொன்னரியமாலை - பொன்னுலாகிய அருமையுடையமாலை. கொன் - பெருமை புயங்கம் — பாம்பாகிய வேய்ந்த - தரித்த. மணவறைபா - கலியாண மண்டபமாக. மதி - சந்திரன் விளக்கா - தீபமாக. தென் - அழகு சீர் - சிறப்பாக. வேட்கும் - விவாகஞ் செய்யும். வேட்பாம் - விரும்புவாம்.

6. பூதபல பேதவுயிர் — (பஞ்ச) பூதங்களாலாகிய அநேகவித ஆன்மாக்களுக்கு. ஆதிமுறை - பூர்வகிரமப்படி. தேககரண புவனபோகாதிகளெலாம் - தநுகரண புவனபோகமுதலியயாவும். அகிலலோக நிறைவாக- எல்லாவுலகங்களிலும் பூரணமாம்படி. நாதம் - ஒலி.

7. வருக்கம் இனம் வடநிழற்கே (கல்) ஆல விருக்ஷத்தினிழலிடத்தே. தென்முகங்கொண்டு - தெற்குமுகமாக எழுந்தருளியிருந்து. நூல்வருக்கம் — சாத்திரத்தி னொழுங்கு (உண்மைப

பொருள்) நுவலாமல் நுவன்றுனை-சின்முத்திரையாற் காட்டி யருளினவனை. வருக்கை - பலா. பரவாமற் பரவல் - இடைவிடாது துதித்தல். [இதில் இருவருக்கு மொருவருக்கு நுவன்றருளிய சரிதம் புலப்படவில்லை.]

8. கங்கைப்பார் — கங்கா நதியைத் திருமுடியிலே பொருந்திய. ஆம்பலை-யானையை, (செவ்வாம்பற் பூவை). சிந்தூரத்தை - திலகம்போன்றவரை, (யானையை) மாதங்கத்திருமுனியை-பெருமைதங்கிய பொன்போன்ற சிறந்த யானைக்கன்றை, (வில்லாகிய மகாமேருமலைபோன்றவரை). தேவேந்தர் திக்குவேந்தர் — இந்திரன் முதலிய அட்டதிக்குப்பாலகர். முடிமலர் - சிரமாகிய பூக்களினிட்டதுள்ள. தும்பியை-வண்டுபோல்வாரை, (யானையை). வல்லவை-வல்லவையென்னு மனைவி. கொங்கையார் களபத்தை-தனங்களிலே பொருந்திய கலவைச் சந்தனம் போல்பவரை, (யானைக்கன்றை). செண்பகக் குஞ்சரத்தை - செண்பக விநாயகரை.

9. வேறும் - வெவ்வேறு வடிவங்களாகவும். உகந்தொறும்தோறும்- பல யுகங்களிலும். விடாய்- வெப்பம். மூலச்சேறும் உக- ஆணவமலமாகிய சக்தியுங்கெட. மாயைமலங்கழிய - மாயாமலமும் போக, இருவினை - நல்வினை தீவினையாகிய. பழைய தீட்டுந்தீர — பண்டை ஆசூசமும் விலக. தெய்வக்கொடி - தெய்வயானை. கடசேல்பாய-கண்களாகியசேல்மீன்கள் தாவுகின்ற. கொற்றத்து — வெற்றியையுடைய. ஆனந்தக்கடல் - (முருகக்கடவுளாகிய) இன்ப சமுத்திரத்தில். ஆடல் - தோய்தல்.

10. எண்-எட்டு. கவின- அழகுற. பூத்து - மலர்ந்து.

11. விழிமணி-உருத்திராக்கமணி. கற்றிரள் — கற்பகத்தைப் போலுந் திரண்ட. தோற்றி — தோற்றுவித்து. (பிறவினை) கள்ம கார் மாற்றி — (சிவபெருமானுக்குந் தனக்கும் வேற்றுமை தோன்றக்) கழுத்தில் கரிய நிறத்தை நீக்கி. வேத்திரம் — பிரம்பு. படை — ஆயுதம்.

12. தானபிறந்த — தான தோன்றுதற்கிடமாகிய, நிந்தை-பழி. தடிந்து-வெட்டி. சேய-பிள்ளை. ஆனபிறங்கும்-இடபத்தைப (போல) விளங்கும். மழவிடைமேல — இளமையாகிய தருமரிஷபத்தின்மேல். இருவர் அமிர்பப - விநாயகர், சுப்பிரமணியர் சந்தேகிக்க; கடவுட்சேடம் -சிவபபிரசாதம். வானபுலவர் - தேவர்.

13 மதுரேசர் - மதுரைக்கு நாயகர். சதுர — உயர்வு — (தாற்பரியம்) ஈடேற - கடைத்தேற கதிர் - பிரகாசம். அந்தக்கரணம் - மனம்

14. நீறறும் - சாம்பராகும். நீற்றுக்குடவரை - சுண்ணாம்புக் குகை. புறங்கண்டு - வென்று. கரு - சனனமாகிய. நீத்தம் - கடல். உகைத்தானை-செலுத்தினவனை

15. கழைசுளிந்து - கரும்பை முறித்து. தலைவர் - சிவபிரான். ஆவணம் - (அவர் கொண்டுவந்த அடிமை) சாதனமாகிய. கூடம் - யானை கட்டுமிடம். கொம்பு இரண்டு - (பூங்) கொம்புபோல்வாராகிய பரவை நாச்சியார், சங்கிலி நாச்சியார். ஒருவல்லி-(அவ்விருவருள்) ஒருவராகிய சங்கிலி நாச்சியார். தொடர் - பற்றுகின்ற. தளை - பந்தம். (கால் விலங்கு). நீவி - நீக்கி.

16. உள அனைத்துகலையும் -உள்ள எல்லா நூல்களும். திறல் - வலி. தென்னவனை - பாண்டியனுடைய அழகிய.

17. கிளை - மூங்கில். கிரிக்கு - மலையினிடத்து. விளை - விளைதல். கரகம் - கமண்டலம். தண்டு- தண்டம். படைத்தபிரான (பிரமனுக ஆதியிலிருந்து) சிருட்டித்த சிவபெருமான. விடுத்து - (அத் திருமேனியை) விட்டு. நேமி - சக்கரம். வளை - சங்கு. மௌலி - முடியின. காடு-இடம். முளைமதி - மூன்றாம்பிறைச் சந்திரன. துதியேந்தும்-(அச்சிவபிரானைத

றுதிக்கும்) தோத்திரத்தைத் தாங்கும். எனவே, திருமாலைச் சிவபிரானுக்குச் செட்டதவென்பதாயிற்று.

18 சிவபத்தராதி எழுவர்—திருத்தொண்டத் தொகையுட் கூறிய பத்தராயப் பணிவார்கள்முதலிய எழுவகையார் எல்லைதீர - அளவு நீங்கிய.

19. வேணுமொழி - மூங்கிற் குழலிசைபோலுஞ் சொல் புகழ்வார்சத்தொடை - கீர்த்தி மணத்தையுடைய (பா) மாலை.

20 நலிவு - மெலிவு. கிரிகள் - மலைகளிடத்து தாவி - தாண்டி படார்தாலும் - சென்றாலும் தாலு திடம் உற - நாக்குத் தடிப்பேற. பாதுகை - பாதரக்ஷை.

21. மாதர் - (கற்பின்) மகளிர்

அவையடக்கம்.

1 கற்பனை - இல்லதை யுள்ளதாகக் கூறுதல் நவிலுவன - சொல்லத்தக்கவைகள்

2. வைப்பு - புதையலாகிய உபதேசம் வைத்து - உபதேசித்து. அவன்- திருநந்திதேவர். அவனும்—சனற்குமார முனிவரும்.

3. மூவாறின - பதினெண் புராணங்களுக்குள். மாதவற்கு - விஷ்ணுவுக்கு. ஆதவனுக்கு - சூரியனுக்கு. அழலோற்கு -அக்கினிக்கு. விதிக்கு - பிரமனுக்கு.

4. வியன் - பெருமை

5. உவர் - உவர்க்கடல். கடலிடத்திற் குலவுஞ் சங்கிதைகளெனக் கூட்டுக

6 கிளர்ந்த-விளங்கிய. உயர்மதி- உயர்ந்த அறிவு மந்தரம் - (மத்தாகிய) மந்தரமலை. குளம் - நெற்றி

7 தருவி - சட்டுவம்; கறிபடைக்குங்கருவி. இசைந்து - (மணம்) பொருந்தி பரிமாறி-படைத்து கதி-மோக்ஷம். நிறைக்கும் - நிறையச்செய்யும். கதை- சரிதம். இதனை - இந்தச் சரித்ததை.

8. வடமொழி — சமஸ்கிருதம். தென்மொழி-தமிழ் திடமொழி-உறுதிவார்த்தை. அத்தலம் - அந்தத்திருக்குற்றாலம். சிவமறையோர் - ஆதிசைவப்பிராமணர். உடனுறை - அவ்வாதி சைவருட்னதயங்குகின்ற.குறிக்கொண்டு- குறித்துக்கொண்டு, எழுதிக்கொண்டு.

9 சித்துநதி-சித்திரநதி. புராணமூலம் - புராண வரலாறு சிகரி - (திரிகூட)மலை. அருவி - (வட)அருவி. மதுகங்கை - (சிவ) மதுகங்கை. மந்தாநிலம்- மந்தமாருதம். சம்பு-நரி. வைத்த - (தனனிடத்து) வைத்துக்கொண்டிருந்த

10. வனசரன் - வேடன் தர - கேடு பொருள் - ஐசுவரியம். சிவரகசியம்-சிவரகசியகாண்டம். சரேஷர்—பதினைகர்.

11. ஒருமை - ஒருதன்மை சிவநெறி-சைவமாக்கம். உபயம்-இரண்டு. அவயவம் - உறுப்பு. கீர்த்தனம்- தோத்திரம். கலன்-ஆபரணம். இருமைக்கதி- இம்மை மறுமைப்பயன். வீடு - மோக்ஷம். திரு-சிறப்பாக. அருள்செய-கொடுக்கின்ற. புராணசசெல்வி—புராண மாதாகிய.கலவியுரு-நூலின்வடிவத்தின். கலன்களாகக் கல்வியுருமகிமை தெரிக்கின்றேனென முடிக்க.

12. தோடு - பூவிதழ். துணர்த்த- பூங்கொத்திலுள்ள. வேயந்தார் - அணிந்த சிவபிரான். கோட்டு அகம் - நீர்க்கரையினுள்ளிடம். கமலம் - தாமரைப்பூ நாப்பண்-நடு. கொட்டி - பயனற்ற ஒரு நீர்ப்பூ.

13. புடார்ச்சுனபுரம் - திருக்குற்றாலம். நிகழ்தர-(எங்கும்) வியாபிக்கும் படி. வல்லை- வல்லமையாய். இகழ்தர- இகழ்ச்சியைக் கொடுக்க நாண்-வெட்கம். போராடி - பொருது. அகழ்தர - வருத்த (தாற்பரியம்).

14. தேக்கிய - நிறைந்த. கடுவை - ஆலகால விஷத்தை; இவ்வி

ஷத்தின் வேகத்தையொடுக்கி உருட்டித் திரட்டிச் சிவபிரான் றிருக்கரத்திற் கொடுத்தலால் அமுதமாகும் பாக்கியச் செல்வியென்றூர்.

15. சிந்தை செறிந்திலன் எனும்-மனத்திட்ப மில்லாதவனானாலும் புகலாநின்றேன் — சொல்லுகின்றேன். மறிந்த - மடங்கிய. வேழம் - யானை. எறிந்த - வீசிய. தளிர் - இலை.

16. கவை - பிளவு. அவி - தேவருணவு, அமுதம். குவிதருநெறி - ஒருப்பாடான மார்க்கம்.

17. வேலை - சமுத்திரம். எனபு - எலும்பு சாலை-இருப்பிடம் தொழும்பு-அடிமை. வாலை — இளம் பருவப் பெண்.

18. வேரி - தேன். ஊடார் - உள்ளே புகப்பெறுத காவில - (சண்பகச்) சோலையினிடத்து ஆரியன் — சிவபிரான் ஆடு - நடிக்கின்ற. ஆரிய நாடு—ஆரியநாட்டின் வளங்களை வாரி நீர் (இருபெயரொட்டு) தெய்வவரநதி-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய விசேடமாகிய யாறு

முதலாவது திருநதிச் சருக்கம்

1 தேர் கொண்ட வசந்த வீதி - (மன்மதன்) இரதமாகக் கொள்ளப்பட்ட தென்றற்காற்று உலாவுகின்ற தெருவையுடைய. சங்கம - கூட்டம் பரந்து - விரிந்து வேலை நீர் - சமுத்திர சலத்தை. தமபால - (மேகங்கள்) தம்மிடத்துள்ள தரங்கம - அலைகள் கடலின் மேனி - சமுத்திர வடிவத்தின் கருநிறத்தை. மீண்ட - திரும்பின.

2 பை - அழகு. தரக்கு - புலி உரிவை - தோல. சித்திரமன்று - சித்திரசபை அந்தரப்பேரி - ஆகாயத்திலுள்ள துந்துபி வாத்தியம். அதிர்தர முழங்கி - மிக ஒலித்து. வரை - (பொதிய) மலை அபயம - அச்சமின்மை. வரதம - கருணை

3 ஆம - போலும் தும்பி - யானை. சரிதரு - சஞ்சரிக்கின்ற போல-உரையசை. ஆல - ஆசை. ஆதல - உவமைப்பொருளெனபது, ஆளவாரிலி மாடாவேனோ என்னுந் திருவாசகச் செய்யுளுரையா னுணர்க இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங் கொள்க.

4. துளிதரு — நீரத் துளியைக் கொடுக்கின்ற துளியர் - மழையாக வானம - மேகம். தூவுநீர் - சொரியப்பட்ட சலம். ஆம்போல - ஆகுந (தன்மை) போல.

5. முத்திரச சிகரம - மூன்று உறுதியாகிய உச்சியையுடைய மலை, (திரிகூடமலை) யானை- ேேகத்தை முயங்கி - கலந்து நாஎ - நடபமாகிய துளி-நீர்த்துளி பை - அழகிய திரள - திரண்ட கொடி - (பசிலைகளையுடைய) கொடி ஓடி நீடி- - ஓடி நீளப்பெற்று அகடு - நடுவிடம், (வயிறு) விம்மி - பருத்து. வால - இளமையாகிய பசு நரம்பு — தேகத்திலோடிய படர்தல, பெண்கள் கருப்பசகுறிகளிலொன்று.

6. கோடு அனைத்தும — மலையினுச்சிக ளெல்லாவற்றினினும. ஆடல - வெற்றி. அண்ணல் ஆம - அடுத்தலபோலும.

7. கடல மேல — கடலிடத்து. வால நீட்டி - வாலை நீட்டி, (பரிசுத்தம் அதிகப்படுத்தி) படிவங்காட்டி - (நீள சசெலலுதலால தன) வடிவத்தைக் காணபித்து சையம - பொதியமலை கவித்த - சூட்டிய. தலை அருவி - முதன்மையான அருவியானது நிமிர்ந்த வகையாம - உயர்ந்த விதம போலும. முடி-சிகரங்களை கவித்த - வளைத்த விசையம ஆம - வெற்றிபோலும்

8. ஆளி - சிங்கம எறுழி - பன்றி. புனலாமை - நீராமை. வாமனம - தாவுகின்ற அன்னம், (குறுகிய வடிவம) சேல - மச்சம். பொலிவு - விளக்கம். ஆராமம - சோலை. அபிராமம் - அழகு. இசைந்து - (இவற்றைப்) பொருந்தி. சங்கிராமம் விளைத்து - (கரையொடு

பொருதலைச் செய்து. ஆவினம் - பசுக் கூட்டம் தொடர்ந்து-பின்பற்றி வரு குதிரை - தாவுகின்றகுதிரை, (வளைந்த அலை) நெடுமாலுக்குக் கூறுங்கால் - ஆராமம், அபிராமம், சங்கிராமம் என் பவற்றிற்குப் பரசுராமாவதாரம், தசர தராமாவதாரம், பலபத்திர ராமாவதா ரம் என இதன் முன்னுள்ள அச்சுப்பிர தியில் வரைந்திருத்தல் காண்க.

9 புண்டரிகப் பொருட்டு - புலி களையுடைய மலை, (தாமரைக்கொட்டை) அரும்புவனம் - உண்டாகுகின்ற நீர், (அரிய்வுலகம்) கமண்டலம் - மேக மண்டலம், (சலபாத்திரம்) மூலமறை பலவுமோதி - (மர)வேர்களையும் பாறை களையுந் தாக்கி, (ஆதி வேதங்கள் பலவற்றையும் ஓதி) உந்திப்தடம் - சுழிகளையுடைய நீர் நிறைந்த தடாகம், (கொப்பூழாகிய அழகிய மடு) பாரதி - பூமியின்மிக்க இடம், (சரசுவதி).

10. தேம் - இடம், (வாசனை). அஞ் சனக்கண் - அழகிய சனங்களின் கண் கள், (மை தோய்ந்த பார்வை). மணக் கோலம் - வாசனையின் அழகு, (கலியா ணக்கோலம்).

11. பொங்குமாகடல் - பொங்கு மாகடலென்னும்பெயரையுடைய தீர் த்தம், (பொங்குகின்ற பெரிய சமுத்தி ரம்) அமுதத்தின்-அமுதத்தைப்போல, (அமுதத்துடன்) பூ - பூமி, (தாமரை மலர்). சங்கநிதி - சங்கு பொன், (சங்க வடிவமான நிதி) மணி - இரத்நம், (சிந் தாமணி) தரு - விருக்ஷம், (கற்பகம்). திருமான் - இலக்குமி.

12 கமலம் - நீர், (தாமரைப் பூ) படிகம் — பளிங்கு வாய் — இடம், (வாய்). கண் - இடம், (நேத்திரம்) கலை- மான், (கல்விநூல்) போதகம் - யானைக் கன்று, (ஞானவரம்பு) சொல் - நெற் பயிர்கள், (வார்த்தைகள்) மலரேடு - பூவிதழ், (விரிந்த ஓலை யேடு). பண் - நீர்நிலை, (இசைப்பாட்டு) தாலம் - பூமி, (நாக்கு). நாமகள் - சரசுவதி.

13 ஐவனம் - மலைநெல். தோரை- மூங்கிலரிசி ஏனல் - தினை. பாணிக்கு- நீரிட்டது, (கையிட்டது) பணிதலால் - வணங்கிச் செல்லுதலால்.

14. குயிற்றிய — செய்யப்பட்ட. குரவம் - குரவம் பூமாலை குமரி - துர் க்கை. பயிற்றிய - பழக்கப்பட்ட. பறி பொருள் - (பாலைநிலவழிவருவாரிடத் தில் வேடர்) பறித்த பொருள்களை. சூறையாடி - கொள்ளைகொண்டு. எயி ற்றியர் - பாலைநிலப் பெண்கள் குறு மபு- அக்கிரமம். சாய - கெட. கங்கை- (சித்திர) கங்கை தயித்தியர் - அசுரர்.

15. வாய - (தன்) இடத்து, (வாயில்) பாலை - பாலைநிலத்துப் பொருள் களை, (அமுதத்தை) குரவையாடி - பெ ருமுழக்கமிட்டு, (கூத்தாடி). முல்லை மாதரை மயக்கி - முல்லையாகிய பெரி யபூமியை வேறுபடுத்தி, (இடைப்பெ ண்களை மயக்கஞ்செய்து) மருதத்தூடு- மருதநிலத்தி னடுவிடம், (மருதமரத்தி னடுவே)

16. குவளைக்காடு — நீலோற்பல மிகுதி மெய்ஆய - சரீரமாக (ஆய-எச்ச த்திரிவு) இடையிடை வண்சமபூத்து விழியா - நடுவே நடுவே தாமரைமலர் ந்து கண்திறக்க. நோக்கி - (அவற்றுடெ னுங்கும்) பார்த்து. வெள்ளைவாரணம் - வெள்ளிய சங்கு, (அயிராவத யானை) செய்யவாயரம்பை - செவ்வையுடைய னவாய வாழைமரங்களை, (சிவந்த வா யையுடையதெய்வப்பெண்களை). தரு- விருக்ஷம், (கற்பகம்). சையம் - மலை சதமகன் - இந்திரன்.

17. பரத்தியர் — நெய்தனிலப் பெண்கள். உணக்கும் - காயவைத்திரு க்கும். அளத்தியர் - உப்பளத்திலுள்ள அப் பெண்கள். படுத்த - தொகுத்து வைத்த. நரை - வெளளை. வாரி - அள் ளிக்கொண்டு. நுளையர் சேரி - பரவர் தெரு.

18. கொல்லை - தோட்டம். குடத் தியர் - இடைச்சியர் மிடவு - மிடா.

ததி-தயிா பணை - பருதத. தொடுதது-ஒனறோடொனறு சமபநதபபட்டு. எலலை - அளவையுடைய

19. நாலவகைமலா - கோட்டுபபூ, கொடிபபூ, நீாபபூ, நிலபபூ. ஐமபால்-அழகிய வெண்ணிறமுளள, (கூந்தலையுடைய). கால்வழி - வாயககாலமாாக கம, (காலினிடதது). கலிங்குஅமஆாப ப-மதருககளிடதது நீரொலிபப. (கலிங் கம-மேகலாபரணம). இது-ஆகுபெயா. கனதனம-உயாநத சுவாணம, (பருதத முலை). பணைபப-மிருபப,(பருகக) பால வளை - வெளளிய சஙகு, (பகுபபாகிய வளையல)

20. தமபம - தனனைபபறறுககோடாகவுடைய துபபு - பவளம. தரளம்-முதது. பானமை-தனமை இமபா மேல-இவவிடததினமேல. ஐமபால-குறிஞசி முதலிய ஐநது பகுபபாகிய. கம்பம - அசைவு.

21. கோள-வலி. இபம-யானை இடங்கா-முதலை குரைதிரை—முழஙகுகினற அலை கமடம - ஆமை பரிசை-கேடகம. வாங்கி - கொணடு. காளமா-எககாளமாக.

22. அரிசனம - மஞசள தகரம - வாசனைபபணடம. ஆஞசி-ஏலம் துணி-கடை. திரிபலை- கடுககாய, தானறிக காய, நெலலிககாய. மயிறபீலி - மயிற

றோகை தேவதாரம-ஓா வாசனைமரம. நிததிலம - முதது. நிரைநிரை - வரிசை வரிசையாக. கூலம்-கடறகரை. (கடைவீதி)

23 பகுதது - (காலகளாகப)பிரிக கபபடடு. சிததிரகஙகை - சிததிராநதி.

24. வெளளததுாசினள - சமுததிரததை வஸதிரமாகவுடைய பூமிதேவி. மேகலை ஆாபபாம - மேகலாபரணததி னொலிபோலும. புளளினாபபு -(வெளளததிலகபபட்ட)பறவைகளினோசை அவள போாவையினாபபாம- அபபூமி தேவியின போாவையாகிய கடலமுழககமபோலும கடல, பூமிதேவிககு ஆடையாகவும போாவையாகவுமிருபபது காண்க.

25. பூஙகாடு-நநதனவனம. கயல வெடிதாவுவ-கெணடைமீனகளகுதிபபன. கோடி கோடி - அனநதம. விழி பெறும - பாாவைபொருநதும் கொளகையாம - குணம் போலும

26 கோலும - வளையும ஐநதிணை (குறிஞசி முதலிய) ஐநதுநிலம கூடியொழுகியும - சோநதுநடநதும. காலவாரி - (பல) காலகளையுடைய வெளளம. அருமை - நீஙகுதலிலலாதிருதல. ஆல - அசை. வாஞசை - ஆசை.

27. அருள - கருணையானது அஙகமாம் - (தனககு) வடிவமாம

இரண்டாவது திருநாட்டுச் சருக்கம்.

1 நிரையாட - வரிசைபாய சீறு-பெருமுழககஞ செயகினற. வியன - பெருமை.

2 கொமபு - ஊதுகுழல. கிணை-மருதநிலபபறை. கோடு-சஙகு. குமுற-முழஙக. குழுமி-கூடி. மள்ளர்-உழவா. அகழிஆக - அகழகிடங்குபோல தம்படை - தங்களுடைய கலபபை. செயபுநதொழிலகள-செயயபபட்ட (அணைகட்டுதலமுதலிய)வினைகள். அரணபுரி-காவல செயகின்ற. படைததலைவா - போாவீரா

3. விசயம - வெறறி இநதிரன் - தேவேநதிரனை. படைத்தொழில-உழுதொழில. கழனி - வயல வளமை - வளததின தனமை

4. கழனி-மருதநிலததுளள.தேம-வாசனை. அடை - அடைநத. தேன வடிய - தேனொழுக.(அததேனைபபுறம் போகவொட்டாமல) மளளா- உழவா. மாமடை - பெரிய துவாரஙகளை. செறிதத-அடைககபபட்ட. வயல - நனசெயில. வாயமடை - வெளியே போகும நீரின வழியை, திறநது. தாம்-தாமே. அடை-வந்த. வளைககுவை-சஙகுககூட்டஙகளை. சரிதது வெளியே போககி, மரை - காவி - தாமரை குவளைகளின. ஆம் - உண்டாகிய. அடை - இலைகளை.

மிதித்து - (அவ்வயல்களின் உரமாக) மிதித்து உழப்படைக்கு - கலப்பைக்கு. அணிவகுப்பார் - வரிசை பிரிப்பார்.

5. முழவு - வாச்சியமாகிய கிணை- மருதநிலப் பறை. நாடர் - நாட்டிலுள்ளார். விழவு - திருவிழா. மணம் - விவாகம் பயப்படுவது - அஞ்சுவது. (நீரப்படுவது).

6. மாலை - மேகத்தை. சேவும - (வெண்ணிற) இடபங்களும், மயிடமும- (கருநிறக) கடாக்களும். பகல் - பகற்காலம். எல்லி - இராக்காலம். கலந்தென- கலந்தாற்போலவும், நீலநிறத்திலத்தின கோவை - நீல ரத்நத்தாலு முத்தினுலு மாகிய மாலை. புரைய - போலவும். பூட்டி - ஏரிலே கட்டி.

7. களமா ஈட்டம - உழவர் கூட்டம். படைவாள - கொழுக்களை. நிரைத்து - வரிசைப்படுத்தி. நாளிட்டு - நன் முகூர்த்தம வைத்து இசைத்து - பொருத்தி. கூர-மிக்க. வலம்புரி - வலம்புரிச் சங்குகள். பணடைப் பனறி - பழைய (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி நகைத்தல - சிரித்தல,

8. பாலிகை - முளைப்பாலிகை. பாத்தி - பரந்த இடத்தையுடைய வயல். சாலி - நெல தெளிப்ப - விதைக்க வாரி - கடல, குரவை - (மள்ளர்) பெருமுழக்கம். பழனக்கன்னி - மருதநிலமாகிய பெண.

9. முகிழ்தம் விளைந்து - அரும்பி. காலகள் - நெறபயிர்கள. வித்துருமம - பவளம. நீட்டி - வளர்ந்து. மரகதம விரித்து - மரகதரத்நம்போலத் தோகை விரியச்செய்து. நாறும் - தோனறும். நாறுமுறை - நாறறின் பருவம் செய்த தலை - வயலிடங்களை. தெளிசெய்து - பகுக்கப்பட்ட சேறுக்கி,

10. அரித்தல் - நாறு பிடுங்கல. பெயர்த்து - அப்புறப்படுத்து. அமைத்தல - வைத்தல. பரித்தல - சுமத்தல. பதித்தல - நடுதல. புரியும் - செய்யும. அமைச்சர் - மந்திரிகள, மன - அரசன,

11. குவவு - பெருமை. மாணி - பிரமசாரி (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர்). கருவாய - கருக்கொண்டு ஈனறு - வெளிப்பட்டு.

12. முகமெடுத்து - தலைதூக்கி, (தலைநிமிர்ந்து). ஆடி - அசைந்து, (நடித்து). விறபொலி புருவங்கோட்டி - விலலைப்போல விளங்கி வடிவம வளைந்து, (விலலைப்போல விளங்குகின்ற புருவத்தை வளைத்து). நெட்டிலை - நீண்ட தோகையாகிய. முகக்காட்டின - மூடுதலைப்புடைய, நாணம - வெட்கம. [பொலிபு- செய்து என்னும் வினையெச்ச வாய்ப்பாடு]

13. கதிர்செய்து - கதிரறுத்து. உணடாடல - மகிழ்ச்சியால விளையாடல. வேட்கும - விவாகஞ்செய்யும். மாதர் - அழகு.

14. கூறு பங்கு. கேளி - கிடங்கு. அரிந்து—அரியப்பட்டு. உணங்கும்—வாடும். பேறுகணடு உவப்பர் - பயன டைந்து மகிழுகின்ற செலவவானகள். வீறுநாள - மேலோங்கு காலம்.

15. வாள - ஒளி. படையிரும்பு - கொழு. கிளைத்து-கிண்டி. ஆள்வகுத்த- (வேலை) ஆடகளால் வகுக்கப்பட்ட. கூனிரும்பு - அரிவாள், கேள - நட்பு. தாள - காலை தனது—உரிமை. தடிவார்- கொலலுவார்.

16. வீறு - பெருமை. வேய்ந்து - (நெறபோர்) செய்து. மேதியேறு - எருமைக்கடா. சிறை - சிறகு வை - வைக்கோல். ஈர்ந்து - களைந்து (தாறபரியம) மாறுகுன்று - விரோதிக்கின்ற மலைகளின, பாசறை-படைவீடு. வயங்கும்—விளங்கும். வகுப்புரெனறுமபாட முணடு.

17 உறை - பெருந்தொகைடைக்காட்டும்சிறறெண். ஆறறு—பறறு. திகிரிவரை—சக்கரவாளமலை. ஓங்கல - மலை.

18. பேறுகண்டு - நெல் அளவு செய்து, (தாறபரியம) களமா முதலோர் - உழவர் முதலிய கூலியாட்

கள். கடமை - இறை. கூறு - பகுப்பு. குவை - குவியல் விபுலம் - பெருமை.

19 கடைதிறந்தென — வாயில் திறந்தாற் போலும். கொட்டாரம் — நெற்களஞ்சியம் நாவலர்- வித்துவான்கள். செல-(உண்டு)போகின்ற முறை யோமபி - கிரமமாகஉபசரித்து. வரையாது-நீங்காது தரு - கற்பகம். வளம்-செல்வம்.

20. சூல்குதிக்கும் — கருவுயிர்க்கும். வலம்புரி — வலம்புரிச்சங்கு துறை - நீர்த்துறைகளில் கால் - கால்ல. மேதி — எருமை. மடைதிறக்கும் - மடைகள் திறக்கப்படும். கடல் வாவி — சமுத்திரம் போன்ற குளங்களில் பால் — (அவ்வெருமைகளின்) பால் குதிக்கும் - குதித்தோடிப்பாயும் படம் - விருதுக்கொடி குதிக்கும்படி - நடிக்கும்படி. சேல் - சேல்மீன் சோலை- சோலையினிடத்து தேன் - வண்டுகள். நான்குதிக்கும் - நாலு திசையிடத்தும்

21. வரம்பு-வரப்பு கதலி-வாழை தாழை - தென்னை. குரம்பை - கரையை நீக்கு - நீக்கண். அரும்பும் — உண்டாம். கொங்குவளை — வாசனை வளைந்த. செங்குவளை — செவ்விய நீலோற்பலம்.

22. வனத்திடை — முல்லை நிலத்திடத்தில். பகற்பூ — பகலில் மலரு முல்லைப்பூ முதலிய மலர் ஆடி - விளையாடி. புன்மாலை - சிறிய மாலைக்காலத்தில் துனிதீர்ப்பான் — ஊடல் தீர்க்கும் பொருட்டு. வண்டு - (முல்லை நிலத்திற்போய்ப் பகற்காலத்தில் விளையாடிவந்த) ஆண் வண்டு. இசைக்கும்- இசைபாடும். எண்டிசைக்கும் — எட்டுத் திக்கினிடத்தும்.

23 கான் — காட்டில். நாறு — தோன்றுகின்ற. குன்றம்போல் - மலைபோல் (நினைத்து). கார் மறுகு - மேகம் வந்து சுழலுகின்ற. தேர்மறுகு - இரதத்தையுடைய வீதியில். மாளிகையும் - மாடங்களும் குளிகையும் - நிலா முற்றங்களும். வானாறு- ஆகாயகங்கையைப். தலைமடுக்கும் - அளாவும் (தாற்பரியம்) இசைக்கும்- (எடுத்துச்)சொல்லப்படும் பணை - வயலானது நாறு-(தன்னிடத்திற்)றோன்றுகின்ற பாலநாறு கரும்பு- பால் மணக்கப்பட்டு கரும்புகளை கரும்பு இசைக்கும் — (வளர்வித்தப்) புநர்பூச நக்ஷத்திரத்தோடுபொருந்தும் தேவகு- நிறைந்த. ஆவிப்பூங்காவி - தடாகத்தி லுள்ள நிலோற்பலத்தின் தேனாறு- தேனாகிய நதியைப் உகு - சொரிகின்ற. அரும்பு - மலரும் பருவத்தரும்புகளில் இசைக்கும் - (வண்டுகள்) இசைப்பாட்டைப்பாடும்

24. காமாரி - சிவபிரான் ஆர் — எவர் என - என்று நினைத்து நடுங்கு- நடுங்குகின்ற கொடும் - கொடிய கோடை - வெப்பம் ஓடும்—[மிருந்த குளிர்ச்சியென்றபடி] தேம்-இடந்தோறும். மாரிப்புயல்- மாரியாகிய மேகம் திங்கள்- மாதம் தரு - விருக்ஷங்களை மருவி — பொருந்தி பூமாரி — பூமழையையும். அருவிதரும் - அருவி கொடுக்கும்

25. முருந்து - மயிலிறகினடிமுள். கூந்தலமுகிற்புகை- கூந்தலாகிய மேகத்துக்கூட்டும் புகை. புறந்தருவார் — இரக்ஷிப்பவர். விரும்புகையில் - விரும்புதலால். வரும்புகை - (பாகசாலையில்) வரும்புகை. கரும்பு — கரும்பாம்பால், (ஆகுபெயர்) மையிலஆட - மேகத்திற (சென்று) அசைய மையிலாடும் - (அப்புகைகளைமேகமென்றுநினைத்து) மயில்கள் நடிக்கும் (மையில் — மயிலெனப் போலியாயிற்று)

26 தேன்- வண்டுகள். குளிக்கும்- மூழ்கும் தேன்வாவி - சிவமது கங்கையில் திரை - அலை தூவி- இறகு. கான- வாசனை தரங்கம்- அலையில் கரைகுளிக்கும் — கரைகள் மூழ்கும். (அலைகள் கரைகளின் மேலோங்கு மென்றபடி) மிசை - மேல் கருமேதி- கரியஎருமைகள் வான் - ஆகாயத்தில். குளிக்கும் - படியும்,பொருந்தும். விரிபாளை-விரிந்த

(கழுக்கு) பாளையின மடலகுளிக்கும - மடை (வளளை) பூழ்கும. வரிவாளை — கீற்றுக்களையுடைய வாளைமீனகள.

27 ஆடும - விளையாடும. கணடு - கறகண்டு. விணடு - பேசி.

28. வளளைபபாடல - உலக்கைப பாட்டு பானஞ்செபல - குடித்தல.

29. பண - இசை நாணும-வெட்கமடையும. குளறிடதில - குளறிப்பேசியதனால விணடுரைாம — வெட்கம. அமைபாதால-(அடப்பெணகடகு) அமையாததனாலே [அமைடாதாலவிகாரம] பேறுறும - (ஒப்பாகாது) பேதபபடும.

30 பிறங்கு-விளங்குகினற. ஆவி-தடாகததிலுள்ள திருமலா-தாமரைப பூவானது பாசு அடையிட்டு இருந்து ஆலும - (தனனிடததில) இளைய முட்டையிட்டிருநதுஒலிக்கும. பால அனங்கள - வெள்ளிய அன்னபபறவைகள. இறங்காது - (கீழே) இறங்கபபடாது. பிரிநதாா - (கணவரை) நீங்கிய பெண்களின. வாயமலா - வாயாகிய மலராானது. (பாசு அடையிட்டிருநதாலும)— பசிய இலையிற படைததிருநதாலும. பால அனங்கள — பாலுஞ சோறும. (இறங்காது) (தனனுள்ளே) புகபபடாது உமமைகள - எணணுப பொருளன. பாசெனபது - பசசைபபிள்ளை யெனறதுபோ விளமை குறிததது. அறங்காவல பூணடிருபபாா - அரசா. அகம் — அரண்மனை. மகம — யாகம். உறங்காது — ஒலியாதிராது. (தாறபரியம) மும்முரசம-படைமுரசு,கொடைமுரசு, கலியாணமுரசு. எழுமுரசின - சததசமுததிரமாகிய முரசைபபோல.

31. தேம் - இனிமை. பழுககும்— முதிரும். முபபுடைககாய - தெனனங்காய. தூங்கும - தங்கும். வருககை — பலா.பிதிாககும-உதிாககும். முட்கனி-பலாபபழம. ஒசியும் - வளையும். பழுக்காய்க்குலை- பாககுககுலை. பொறகதலி-அழகிய வாழைக குலைகள. (வாழை ஆகுபெயா)

32. தளவம் - முலலை. மூரல்இட- (அரும்பாகிய) சோறறையிட. பாசடை - பசிய இலை பால — கருப்பஞ்சாறு.கதலிநறுநெடவாாபப - வாழைப பழங்கள நலல நெய்போனற (தேன) ஒழுகக. புறநதருவாரே — காபபவா களே. வியபபு-மகிழ்சசி. ஆா-நிறைநத. ஐநதருவாா - பஞச தரு நிழலிலிருபபவா (ஆவா). ஏ - அசை.

33. மிசை-மேலிடம். மதுகங்கை-சிவமதுகங்கைததீாததம. சைவம- சிவ சமபநதம. தடம - வாவி செய-வயல. கழனி - மருத நிலததையும. பொழில-சோலையையும.

34. கொல்லைவாய ஏனல — முலலைநிலததிடததுளள தினை. பொன கொழிபபா — பொனனைத தெரிந்தெடுததுககொடுபபா. ஆரம் - முததுக்கள. கொழிபபா - கொழிததெடுபபாா. மெலலியாா - எளியவா. நுளைமாதா - பரவபபெண்கள. முலலையாா் - இடைச்சியா. அளததியா — உபபளததிலுளள நெயதனில மாதா.

35. பநதரிடும - பந்தல செயயும. பொதுவியா - இடைச்சியா. முல்லை - முலலைககொடி. புனகொலலை- (தினைப) புனமாகிய தோட்டததிலுளள. சநதனம - சநதன விருக்ஷம. அது - அச சநதனவிருக்ஷம். கொடிச்சியா - குறப பெணகள. தூமமணியொடு- (தங்களுக்குபபாரமநீங்கும பொருட்டுககழறறி) யெறியும் இரதந ஆபரணங்களுடன. ஐநதருவுககு - பஞசதருவோடு. (கு - உருபு மயககம்).

36. மா - மாமரம். வானமுகில - பெரிய மேகம. ஆலும - ஆடும். ஓடை- நீாநிலை, தடாகம். பாலவளை - வெள்ளிய சங்கு. மணியீனும் - முததுககளைப பெறும். வாடை - வடகாறறு.

37. உயாநத நிலை - மேனிலை. கோபுரமிசை - ஆகாயததிலுள்ள நகரத (தேவலோகத) தின மேலே. நூபுரம் - காறசிலமபு. அலமப - ஒலிகக. மாபுரவலன - பெருமை தங்கிய அரசன், இநதிரன. மீ - மேலாகிய. புரம்- மேனமாடம். நடசாலை - ஆடரங்கு.

38. ஆறு - ஆற்று நீரும். புனல் - (ஏனையகுளத்து) நீரும் பாய்வன- பாய்ப்படுவனவாகிய. கணாறு - பெரும் பிரிவான வாய்க்கால். பணை - வயல் தோறும் - எல்லாம். மலர்நாறும் - (பல) பூக்கள் வாசனையைச் செய்யும் தேனொழுக — (அப்பூக்களினின்றும்) தேன் ஓடிப்பாய. நிறைசாலி - நிறைந்த நெற்பயிர்கள் நாறும் - உண்டாகும். ஊறு தடவாளை - (நீர்) ஊறுகின்ற தடாகத்திலுள்ள வாளைமீன். தெற - (குதித்து) வருத்தப்படுத்த ஊறுபடுபாளை—வடுப்படு தென்னம்பாளை, சாறுகெழும்—கள் நிறையப்படும். சாறுகெழும்-திருவிழாவைப் பொருந்தும்.

39. முன்னவர் - பிராமணர்.

40. அசுராகோன் - சூரபன்மன். கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு, திரிகூடம்- திருக்குற்றாலமலை பொன்னினொடு — தேவலோகம். போந்தநாடு—வரப்பட்ட நாடு.

41 ஆடல் - வென்றி உபரிகை- மேலவீடு. குலவரைக்குலம் — நல்ல மலைக்கூட்டம்.

42. செங்நெல்ஆரம்—சிவந்த நெல்லினின்று கொழித்த தெடுக்கப்பட்ட முத்து.சிற்றில்-சிறுவீடு சினைக்கமடம்- சூல்கொண்ட ஆமை. கன்னல்மாமணி- கரும்பின்பரியமுத்து. வலம்புரிக்கடங்கள் - வலம்புரிச்சங்காகியகுடங்களில். பெய்து—போட்டு,சொன்னமணல்-தங்கமணலாகிய துவர் - பவளம். கனல்- அக்கினி. வயற்பாவையர் - மருதநிலப் பெண்கள் . பாவைகட்கு—மரப்பாவைகளுக்கு. அருத்துவர் - உண்பிப்பார்,

43. கொல்லை-தோட்டம்.குறிஞ்சி ஏனல் - குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள தினை, வரகு - (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகங்கதிர் குரல்—கதிர் முதிரை—அவரை, துவரை முதலியன. குலைகள் - காய்க்கொத்துக்கள். சாலிவேலி—(மருதநிலத்துள்ள) நெல்வேலி மொய்க்கும்—நெருங்கும். எல்லை - அளவு கழனி - மருதநிலம், கைதை—தாழை. சோறு-சோறு போன்ற மகரந்தம்

44. எயினர் — பாலைநில மாக்கள். கூட்டி—சோத்து வேடர்—குறிஞ்சிநில மாக்களின். எறிந்த-முறிந்த. சிலையை- வில்லை கோலர் - (மாடுமேய்க்குங்) கம்பர்க. இடையர் — முல்லைநில மாக்கள். ஆயர் - இடையர். மள்ளர் - மருதநில மாக்கள். மறிந்த-(வைக்கோலைவிட்டுப்) பிரிந்த. நெற்குவை - நெற் குவியல் வாரி - அள்ளி. வலைபர் - நெய்தனில மாக்கள்.

45. உழக்கும்—கலக்கும் முகிழக்கும் அரும்பெடுக்கும் நாறு - நாற்று. சாறு—திருவிழா.

46. மைந்தர் - ஆடவர் புயமும் தாரும்—தோளும்மாலையும். கொங்கை ஆக்கும் — முலைகளிடத்துங் கட்டப்படும், கொத்து-பூங்கொத்து குழல்-கூந்தல். எழிலினீட்டம் - எழுந்து வளருங்கால் இனிய நீளம் (ஆம்). கோலம்-உருவம். (எழிலினீட்டம்) - அழகின கூட்டம்(ஆம்), வண்டு,—இரவினொடும்-இராத்திரிகாலத்தினடிக்கும்,கமலம்-தாமரை. (இரவினொடும்) - சூரியனைவிரும்பும். விந்தை-ஆச்சரியம், கண்டாரை மகிழ்வித்தல். முலை-கொங்கைகளிடத்து. விரைதருகுழை-வாசனையைத்தருகின்ற சந்தனக்குழம்பு. கடாவும் - செலுத்தப்படும். கண் - நேத்திரங்கள். (விரைதருகுழைகடாவும்) விரைநறுநாறுகளிடத்துத் தாவும்.

47. அன்னவாரிசம்- அன்னப்பறவைகள் வசிக்குந்தாமரை அம்பொனுடரங்கம் காட்டும் - அழகிய இலக்குமிநடனசாலையைக் காண்பிக்கும். யாறு-நதி (அம்பொனுடரங்கங் காட்டும்) நீரோடுகூடிய சுவர்ணத்தையானுகின்ற அலைகளைக் காண்பிக்கும். மறுகு-வீதி. சங்கமேயும் - சங்குகளூர்ந்து திரியும். புலமை-வித்துவத்தன்மை. (சங்கமேயும்) வித்துவான்கள் சபையிற்பொருந்தும். விழா-திருவிழா. திங்களார்க்கும் - மாதந் (தோறும்) முழங்கும். வதனம் - முகம், (திங்களாக்கும்) -

சந்திரனைப் (போல) ஒளிவீசிப் பிரகாசிக்கும். தனம் - முலை. நரந்த நாறும் - கஸ்தூரிமணக்கும். சோலைவேலி- விருக்ஷங்களாகிய வேலிகளிடத்து (நரந்த நாறும்) நாரத்தைமரங்களதோன்றும்.

48. மாலைகிளைக்கும் - மாலைக்காலத்திலுண்டாம். குழற்கு - கூந்தலுக்கு. மாலை இளைக்கும்-இரவு தோல்வியடையும். இடந்தோறும் - இடங்களெல்லாம். ஏவுநீர் - செலுத்துகின்ற சலத்தில். பழநந்து ஓட்டம் - பழையசங்கிளுேடுதலும். பழனமதோட்டம் - வயல்களும், பூந்தோட்டங்களும் (உள்ளன). ஆவிவாய-தடாகத்தில் கமடம்மேயும்- ஆமைகள் திரியும் அறங்கள் வாய்க்கத்-தருமங்கள் கிடைக்க. மடம் - மடங்களில். அடுஅப்பால் அன்னம் - காய்ச்சுகின்ற அந்தப்பாலும் சோறும் ஏயும் - பொருந்தும் துறைதொறும் - நீர்த்துறைகளெல்லாம். தூவிய மடப்பால் அன்னம் - சிறைகளையுடைய இளைய வெள்ளிய அன்னப் பறவைகள் (உள்ளன)

49. கோடுஅரங்கு - விளந்தசபைதோறும். புயல்கள் உலாவும் - மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும். கோடரம் - குரங்கு. மாதரங்கம் - பெரியஅலைகள். கலன்கள்- ஆபரணங்கள். மாதர் அங்கம் - பெண்களஅவயவம். சங்கம்-புலவர்கூடுமிடம். சங்கம் - சங்கு. கால் ஆறு பொரும் - வாய்க்காலும் நதியும் மோதும். காலாறு - வண்டு.

50. அலை - அலைதல் (திரை). அவிசெய், (அவிதல்). உலை - நெகிழுதல். (பொன்னுருக்குமஉலை) உடை-பிளவு, (உடுத்தல்). மலை சூடுதல்,(மலை) மஞ்சு- மேகம். வளை - வளைதல், (சங்கு). தனுவில். கலை - சோடச கலைகள், (கல்வி நூல்). கரை-வரம்பு, (கரைதல்). படும் என்பதெல்லாவற்றிற்கும், உண்டாமெனக்கொள்க.

51. தளவு-முலலைப்பரும்பு.முருகு- வாசனை. முருகு என்பது முரு என விகாரமாயிற்று. தாமரை முதலியவற்றின் பின்னின்ற ஆகாரம், ஆக என்பதின் கடைக்குறை.

52. பண்ணவர் - முனிவர். கடவுளர் - தேவர் கணஅகன்-இடமகன்ற. எளிதுஆமே-இலேசுஆகுமா. (ஆகாது)

53. சொற்றும் - சொன்னேம். பா - பாட்டு.

மூன்றாவது திருநகரச் சருக்கம்

1. அகிலம் - உலகம். அகிலலோகமும் -எல்லாவுலகமும். தவிர்படு - ஒழிக்கப்படுகின்ற. பருப்பதம் - மலை. புரிசை-மதில். அகப்பா - அகழி.

2. நேமிக்குன்றம் - சக்கரவாளகிரி. புறம் - சுற்றுப்பக்கம். ஞாயில் - மதில். வாமம் - அழகு. குன்று - மலை. ஏமக்குன்றுசூழ - மகாமேருமலையைச் சூழ்ந்த. நாற்கிரி - (மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், சுபார்சுவம் என்னு) நான்கு மலைகள். எண்குலக்கிரி-அட்டகுல பருவதங்கள்.

3. இஞ்சி - கோட்டை. தூங்க - தங்க. மஞ்சு - மேகம். மைந்தர்-ஆடவர். அஞ்சுநாதம் - பஞ்சவாத்திய முழக்கம்.

4. நாட்டம் - கண் அளகேசன் - குபேரன். தேட்டம் - செல்வம். இருநிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி. திரிபுரை- உமாதேவி. காமக்கோட்டம் - ஆசையுடைய கோயில். பெருமபானமை நீட்டம் - பெருந்தன்மையினீட்சி.

5. நித்திலம் - முத்து. தெற்றி - திண்ணை. நிரைத்தன - வரிசைப்பாகச் செய்யப்பட்டிருப்பன. கோலம் - பனறி. ஓதிமம் - அன்னம்.தேடுவார்-தேடுவாராகிய பிரம விஷ்ணுக்கள். தூலம்- பெரிது.

6. முந்தை - பழமை. முது -பெரிய. விந்தை - விநோதம். சிந்தை வேதசிரா - மனத்தின்கண் பிரா

மணப்பிள்ளைகள். அப்பாப்பாகினும் - மறந்தாலும். சந்தை - கூட்டமாக. சொல்லும் - (அவ்வேதங்களைப்)பேசும்.

7. விரும்புகை - விருப்புதலையுடைய. கைக்கும்-வெறுக்கும். சுரும்பு-வண்டுகளை. உகைக்குழ-ஓட்டும். அகில வரும - அகிற்கட்டையினின்றும் வருகின்ற. புகைவாசனை - புகைமணம்.

8. கடவு - செலுத்துகின்ற. சுட்ரில - கிரணத்தால். காயவதும் - சுடுவதும். அடைவு - கூட்டம.

9. கறை-விடம். கந்தரம-கழுத்து. கறைதவிர - களங்கம நீங்கிய கிளைத்து - உண்டாகி. சிறை - சிறகு.

10 முத்தலைப்பிறங்கல - திரிகூடமலை.

11 விளா - வெண்மை. மதியின பாலோ - சந்திரனுடைய வெள்ளிய கிரணமோ. வளளம-கிண்ணம. கிளாவது - பிரகாசிப்பது. பிள்ளைக கிள்ளைகள - இளங்கிளிகள. முகப்ப-மொண்டுண்ண. தளாவது - தளாச்சிபடைவன. மேடைத்தளம - உன்னதமாகிய மேனமாடம். திஙகள- சந்திரன. (செலலுதறகு வழியிலலாமல உரைஞ்சிச சென்று) தேபந்து - உடலகுறைந்து. தவளமாடம-(சந்திரகாந்தத்தாலாகிய) வெள்ளிய வீடும். வடிமபு - (அவவீட்டின) விளிம்பும. தோய - தோயந்திருக்கப்பட்ட. சுதைபால- அமுதத்தால. வளாவது - வளாச்சியடைவது. தளாவது பனமையி ளெருமை மயக்கம.

12. மயிலென - மயிலென்றுநினைத்து. குயில பின்காட்ட - குயில பின காட்டிபோட மழலைவாயிஂசையால - (அம்மாதா) இளமை வாயந்த இசைப பாட்டால. குயிலென - குயிலென்று நினைத்து. பினகாட்ட - பினகாட்டியோட. குழைகளால அளககொத்தால- காதணிகளாலுமகூந்தறகூட்டத்தினுலும வெயிலொடுபுயலுஙகாட்டி- (முறையே) வெயிலையும மேகத்தையுங் காண்பித்து. மீட்டு மீட்டு - திருமபத் திருமப. அழையாநிறபா - (அவவிரண்டையும அம்மாதா) அழைக்கின்றனா.

13. நச்சரவுச்சிபாட்கு - நஞ்சினையுடைய ஆதிசேடன முடிமேலுள்ள பூமிதேவிக்கு.

14. தெளிக்கும - தெளிவைச செய்யும. மணிவளை - கற பதித்த வளையலகள. சிலமபு - நூபுரம. அலமப - ஒலிகக. பளிககுமணி - பளிஙகுககல. கன்னி - இளமை.

15. சாலை - வழியிலுள்ள விருக்ஷங்கள. விண்டு - மேகம. ஆடும்-(வந்து) அசையும. மேதினிமான - பூமிதேவி பண்டு-பூருவத்தில ஆடுமகரங்கள - அசையும (தனனுடைய இபல பாயுள்ள) கைகள கரம எடுத்துக் கொண்டு - கைகளைத்தூக்கிக்கொண்டு. ஆடுவது - விளையாடுதல.

16. குவவு - திரண்ட. தமனியச சிகரி- பொறகோபுரம வடவரை - மாமேருமலை. இவரும - எழுகின்ற எழுபுவனம-ஏழுலகம. கணிதநூலோாககு- சோதிட சாஸதிரிகளுக்கு. நூல- அச சோதிட சாஸதிரம. மடக்கமகாட்டும- அஃதாவது நூலிற சொலலிய மேரு எழுலகம், நவக்கிரகங்களையும, பொறகோபுரம் மேனிலைகள நவமணிகளையும முறையே பிரித்தறியலாகாமையெனக.

17. துகள - தூசி படாமாசும - விரிகின்ற களங்கமும. படராமே - வியாபியாமல. தூசு - புடைவை. துடைப்பது - துடைத்தல.

18. படிக்கிலத்து - பளிங்குககறகளாகிய தளத்து. ஊடும் - ஊடலசெயயும். அடிகள-சுவாமிகள. வியனமுடிமேல - (அவவாடவா)பெருமைதங்கிய தலையினிடத்து. அலத்தகங்கள - செம்பஞ்சுககுழம்புகள. வருமபடிகணடு - வருமபடி செயது. (எனவே மிதித்து எனபதாயிறறு) அலாவிளைப்பாா-(அம்மாதா) நிந்தைபாககுவாா. வருகாலை-வருகின்ற விடியறகாலத்தில. மருமாலைச்சுருமபு - (அவவாடவரது)வாசனை

தங்கிய மாலையிலுள்ள வண்டுகளின். அடிகள் - கால்கள் அடிச்சுவடு - (அமரர் மாதர் மிதித்த) பாதத்தின் தழும்புகள் மறைத்திடும் - மறைத்துவிடும். (என வே செம்பஞ்சுக் குழம்பு வாசனையை விரும்பிப்போய வண்டுகள் மொய்த்துக்கொள்ளுமென்பதாயிற்று)

19. பொதிரப்பட - ஒட்டையுண்டாக. ககனம் - விண்ணுலகத்தில் பொலன் - பொன். கதிர்கள்-பிரகாசத்தால் கண்வழுக்கி - கண்கள்கூசி திங்கள் - சந்திரன். மோதி-முட்டி. பிதிர்படும் - பொடியாகும். விதிர்படு-நடுக்கமுண்டாகும். நாள் - நக்ஷத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள் மீன்கள்- மற்றைய நக்ஷத்திரங்கள். வானம்பரவும்- ஆகாயத்தில் நிரம்பும்

20. விண்டு - ஆகாயத்தைத்தளாவிய. கொடிஞ்சி- தேர்மொட்டு. (தலையலங்காரம்) எண்புயம்-எட்டுத்தோள்களையுடைய. சுதை-சுண்ணச்சாந்தும்.

21. மூச்சகம் -மூன்றுலகத்திலுள்ளார். மிகுக்கு - மிகுந்து. சேயினம்மிக்கு - ஆகாயத்தினும்பார்ந்து. வாயின்மிக்கது - வாய்மையப்பார்க்கினும் பெரியது.

22. வாடை - காற்று. படிகம் - பளிங்கு. உடுக்குழாத்து - நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களுடன் தடம் - கரை. ஓதிமப்பேடை - பெட்டையன்னம். பார்ப்பு - குஞ்சுகள். பெயர்தல் - நடந்து செல்லுதல்.

23. ஏகமா - ஒன்றாக. மாளிகை - மாடம் மாகமார- ஆகாயம் வரையுயர்ந்த. சூளிகை-நிலாமுற்றம். மாடு - பக்கம் பாகம் - பகுப்பாக, ஒழுங்காக.

24. சேடு அகம் - அழகிய மாடங்களின். நிலை - நிலைமையாக. தீட்டும் - எழுதும். நாடகப்பத்தி - நாடக நூன்முறை. நடத்தை - நடனத்தை. அமரர் மாதர் - தெய்வப்பெண்கள்.

25. ஏய்க்கும் - ஒக்கும்.

26 இந்திரநீலத்தினியன்ற - இந்திர நீலரத்நத்தினாற் செய்யப்பட்ட. சந்திரகாந்தத்தில் சந்திரகாந்தக்கற்களால். சமைத்த - செய்யப்பட்ட. அந்தரமதிக்கும் - ஆகாயத்திலுள்ளவரு மதிக்கப்படும். நீர் ளித்தல் - சலத்தைப் பொழிதலால்.

27. சாந்து-சந்தனம். சவை - சங்கம். மாந்தரை - மனிதருக்கு. வழுக்கெடுக்கும் - வழுக்குத்தலைச் செய்யும், (குற்றத்தைப்போக்கும்). தேம் -இடத்தையுடைய தெய்வங்களை போற்றுது - கடவுள்வழிபாடுசெய்யாது காந்தரை - கணவரை கதிர்ச்சாலி கைகூப்பும் - நெற்கதிர் தலைவணங்கும், (பிரகாசத்தையுடைய அருந்ததி வணங்குவள்)

28. காமர் - ஆசையையுடைய. கவின் இரண்டுபால் - அழகுடைய இரண்டுபக்கமும் மாமணி-மாணிக்கம் முகப்பு - தலைப்பு, முன் பக்கத்திடம் ஏமவரை- மகாமேருமலை பௌவநாள் - பௌர்ணமி தினத்தில்

29 பங்கயமுகிழ- தாமரையரும்பு வெய்யவன் - சூரியன்

30 சுரதம் - புணர்ச்சி புலவியின் மொழியை - ஊடலினிகழ்ந்த வார்த்தையைப் பன்னிய - பேசப்பட்ட பயிலும்பான்மை - பழகிப் பேசுந்தன்மை. வானகன்னியை - ஆகாயத்திலுள்ள கன்னிராசிக்கு காமநூல் பயிற்றுவ - கொக்கோக சாஸ்திரத்தைப் பழக்குவன (போலும்).

31 சிறுகாலை- அதிகாலை அட்டில் - சமையல்வீடு. அருத்தி-ஆசை சுவை திருத்தி - மதுரப்படுத்தி மறுகாலையென்றது - பிறகென்றுசொல்லாது விருந்தமைத்தல்-விருந்தினர்க்குடனே போசனஞ் செய்வித்தல். பெறுகாலை - உரியகாலம். முன்னுறங்க - (நாடகன்) முன்னித்திரைசெய்ய பின்னுறங்கல் - (தாங்கள்) பின்னித்திரை செய்தல். பின்னெழாதல் - (நாயகனுக்குப்)பின்னித்திரைவிட்டெழாமை உறுகாலை - பொருந்தியஉதயகாலத்தில் தொழுதெழுதல் - (நாயகனை) வணங்கி யெழுதல்.

32 முத்தழல - மூன்று அககினி. காருகபததியம, தெககணைககினி, ஆக வனீய மெனபன யாகமெனபதனை, பிரமம், தெயவம, பூதம,மானுடம என பவறறேடுங் கூட்டுக மேதகு - மேன மைதஙகிய. அறுதொழில - ஓதல, ஓது வித்தல,வேட்டல, வேட்பித்தல,ஈதல, ஏறறல. புரி - விருமபுகினற. நூற செலவர் - பிராமணா.

33. மறைமூலமநு - பிரணவ மந திரம். முறை - ஒழுஙகு. காலம் உற - உரியகாலததில. உணராது - உணரா மல். உணாநது - (சிவசீலததை) அறிந து. சிவநூறசெலவா - ஆதிசைவா.

34 உழையா - பககததிருககுமந திரிகள. காபபு - காவல. வேளவிவேட்டு - யாகததைவிருமபிசசெயது. சாலே- (போசன) சாலே தமாகள - (தமது) சுற றததா ஒறறு - தூது. துயிலிடததும்- நிததிரையினும. மனு நூற செலவா - மநுதருமநூலுணாசசியுடையமனனா.

35 புஙகம - உயாவு தொட்டு - தொடஙகி. பிஙகலன - குபேரன. கரு கூலம -பொனனறை. ஒருகூலம் - ஒப பறற கடைவீதி. மரபு - குலம். கலி - தரிததிரம கடடு - களைநது மேழிச செலவா - வேளாளா,

36. நன்னெறிநிலம் - சனமாாகக மாகியபூமி. வாயமை - சததியம. தெளிதது - விதைதது. பாயதது - பாயசசி விளைககும - (அவவேளாளா) விளைவிககும

37 மாமணி - மாணிககம மாடம- வீடு. மாளிகை-அரணமனை உறுபபு- அவயவம. கோமதியம - ஆகாயததில வருஞ சநதிரன காமரு - அழகிய கடி- காவல மேகலே - மேகலாபரணம பூ மகளாா - சரசுவதி, இலககுமி பொன னகரம - சுவணலோகம

38 இடைவிடாா - நடுவிலவிடாத கிருகஸதரும, சநநியாசிகளும. வெறுக கை-செல்வம, (வெறுததல) பதம்-இட ம,(பதவி). கொணமூபபொழிடம-மேக நீாபெயயும, (கொளகினற விருதத நீங கும). சூது - வஞசகம, (சூதாடுகருவி). எறிவாா-கைவிடுவாா. அலலவா - தீய வா, காமுகா எலைவா - சகலமானவ ரும. இரவலரை - இராததிரியில பழி மொழியை, (யாசகரை).

39. பனனகாபதி - நாகருலகம புததேள - தேவா. முனிவா சிததா கினனரா - தேவா பிரிவிலுளள ஒவ வொரு வகுபபினா

40. பனனகசயனனுடு - வைகுந்த லோகம. நகாசுவாககம - நகராய தெய வலோகம ஆமே - ஆகுமா. (ஆகாது)

41. இறையவன - அரசன. துவா- பவளம் சரிதை - சரிததிரம.

நான்காவது புராணவரலாற்றுச் சருக்கம்.

1. விரை - விரைதல, (வாசனை). தாமரை - தாவுகினற ஆணமான, (தா மரைபபூ). கலேமான-பெண்மான, (சர சுவதி) முருகுஉயிாதது - மணநதநது. நாலவாய - தொஙகிய வாய, (நானகு வாய) உறவாரணமுழஙகி-மிக யானை கள முழககஞ செயயபபட்டு, (உறவா கியவேதஙகளமுழஙகசசெயது). அரசு அமைநத பூநதணடு கமணடலமசைத து - அரசமரததிற பொருநதிய பூகக ளுளளகிளைகளானமேகமணடலததை யலேதது, (தலேமையமைந்த பொலிவி னையுடைய தணடததைபுங் கமண்ட லததையுமசைதது). புரை - குறறம. முழஙகி - பிறவினைபபொருளில வநத எசசம.

2. வேயிசைதநது - மூங்கிலகளி சைநது, (மூஙகிற குழலினிசையைச செயது). சுரபபுடைபபாலும் - பாலே நிலததினிடததின பககததிலும, (சுரத தலேயுடைய பாலேயும்). களவு செயது- கலததலேச செயது, (திருட்டுச செய து) காறறளேயுணடு — தெனறற காறறிற கலநது, (காலிலே

விலங்குபூண்டு) கா - காவலையுடைய இளங்கன்றால்விளவெறிந்து - சிறுமரங்களாகிய ஆலமரங்கள் பிளக்கும்படி மோதி,(சுமத்தலையுடைய பசுவினிளங்கன்றுக்குட்டியால் விளா மரத்தைப் பிளந்து) குருந்தமேலிவாங்கு - குருந்த விருக்ஷத்தின் மேலோங்கி யெழுந்து ஆழிமால - சக்கரத்தையுடைய விஷ்ணு. சாதாரணமான சிலேடைக்குப் பொருள் எழுதவில்லை. மேலுமிதுவே.

3. வானதரு-பெரியவிருக்ஷங்கள், (பஞ்சதரு). வச்சிரம - தருப்பை, (வச்சிராயுதம்). அரமகளிர - தெய்வப்பெண்களைப்போல ஆடலின் - அசைதலால. சூழகுலாவனம-சூழ்ந்துவிளங்காநின்ற நைமிசாரணியம.

4 எழிலிநீர - மேகவருஷம். மாதவி—குருக்கத்தி கூவிளம-வில்வம். வகுளம—மகிழமரம சூதமேல-மாமரத்தின மேல, (சிவபிரானாகிய) குறிமேல. கன்னி - அழிவிலாமையுடைய.

5. குசை - தருப்பைப்புல நிறைபழுத்தது—மாட்சிமை முதிர்ந்ததாகிய. நேமியினகத்ததாய - சக்கரத்தினுள்ளிடத்ததாகி. நிரம்பி நறைபழுத்தது — நிறைந்து தேன கனிந்தது.

6. மருங்கில - பக்கத்தில், (இடையில்). காவி - செங்குவளை, (காவிக்கற்றோய்ந்த வஸ்திரம) நாவி - கஸ்தூரி.

7. தேன - பெண்வண்டு. தும்பி—ஆண்வண்டு. வேங்கை—புலி. ஒருதலை-ஓரிடத்தில. துயிலவது—நித்திரை செய்யப்படுவது. கானநாடகம பயிற்ற-காட்டினிடத்து நடனத்தைச் செய்ய. கானம - இசை.

8. சீலமூன்றின்மேல- குணமூன்றிறகதீதமாகியகடவுளை. மூன்று குணமாவன - இராசதம், தாமதம, சாத்துவிகம எனபன. மூன்று-சாலோக,சாமீப, சாரூபம. மேற்கதி - சாயுச்சியம்.

9. செய-வயல். விதி-செய்வனவற்றைச்செய்தல. சமிதை - ஓம விறகு. எறிந்து-விதைத்து. வேழக்கைவருபருமை-யானைக்கைபோலும் பருத்த.(மிகுதிப்பாகஎன்றபடி) சைவவைதிகவேளாண்மை—ஆகமசம்பந்தமும், வேதசம்பந்தமுமாகிய விவசாயத்தையுடைய சத்திரமகம - சத்திரயாகம அஃதாவது: எல்லாருக்கும பொதுவாகச் செய்யும யாகம்; இதனால் வரும் பயனை யெல்லாரும் பாகித்துக்கொள்வார்கள்.

10. பரிவு - அன்பு. கண்டோர - (தன்னைத்) தரிசித்தவர. கதி - அதிட்டம. விதி - காலம.

11. பொருந்துஅவச்சூதர்-பொருந்துகின்ற பாவமாகிய தோப்பாகர. புலன் - அறிவாகிய. மகத்தேர்கடாவி-மானமியமுள்ள ரதத்தைச் செலுத்தி. அச்சூதர - அந்தச்சூதமுனிவர். வருடி - (சூதமுனிவர பாதங்களைப்)பற்றி தவச்சூதம - தவமாகிய மாமரம. பேரிசை - பெரியபுகழ், (பெருமையுடையஓசை). குயில மாமரத்தைச் சார்ந்திருப்பது இயற்கை.

12. அருக்கியம — முனிவர்க்குச் செய்யுமுபசாரம. வாசனைமுகூர்த்தம்-வசித்தவிசேடம நேசனை-அன்புடைய சூத முனிவரை.

13 பண இடல் - சீர்பன்ற. பதிநூல - கடவுள்நூல எண்இயல - எண்ணத்தில பொருந்துகின்ற. இலக்கம - இலக்ஷங்கிரந்தம.உவட்டாது- வெறுத்து

14. அடுநோய்தீரப்பான - வருத்துகின்ற (பிறவிப்) பிணியைத் தீர்க்கும பொருட்டு. ஓதி - உச்சரித்து மூலம-பிரணவம. வித்து - (அப்பிரணவந்தோன்றுதற்கிடமாகிய) விதை. அஃதாவது: சிவபிரானதிருவாக்கு. தவிர்ந்திலம் - (அப்பிறவி நோய) நீங்கிலம். பதிமேற்றருகும- நகரங்களுக்குள மேன்மையுடையதாகும்.

15. தவப்பூ - தவமாகிய மலரிலுண்டாகும. இன்பத்தேன - சிவானந்தமது. சிவரகசியம - சிவபிரானுடைய அந்தரங்க ஸ்தானம.

16. நூற்குரியார் - நூல் கேட்டற்குரியார். முன்னவர் - முதன்மைப்பானவர். நாலிருவர் - (முற்கூறிய) அறுவர். நாலவர் - (முதன்மாணாக்கரும் இடைமாணாக்கருமாகிய) நாலவர்.

17. அதிகர் - மேம்பட்டவர். பதிமுதன் மூன்று - பதி, பசு, பாசம்.

18. சங்கிதை - சரித்திரம் குமரதேசிகன் - முருகக்கடவுள். கும்பசம்பவன் - அகத்திய முனிவர்.

19. வகைமை - பிரிவு. அகத்திய சங்கிதை - (மேற்பாட்டிற் கூறிய) குமாரசங்கிதை.

20. விரி-விரிந்த கூடம் - யானை கட்டுமிடம் கம்பக்கும்பக்களிறு - கட்டுத்தறியிற் கட்டப்பட்ட மதத்தகத்தையுடைய யானை. பிளிறிட - முழங்க. வேங்கைபுரிகூட - புலித்தோலுடன். புரிகூடும் - விரும்புதல் சேரும் முதலா - ஆதியாக.

ஐந்தாவது:— திரிகூடமலைச் சருக்கம்.

1. கின்னரர்-யாழ்வாசித்தலிற் சிறந்தோர். கானம் - இசைப்பாட்டிடுவெலி விஞ்சையர்-வித்தியாதரர். பணஇசை-பாட்டிற் பொருந்திய.

2. முழை - குகை. உழை-இடம். கழை - மூங்கில். ஆலி - மழைத்துளி.

3. பந்திபாயமுகில் - வரிசையாகப் பாய்கின்ற மேகத்தை. மதமா - யானை. உந்தி - காட்டாறு.

4. தேனயாறு - தேனுகிய நதி தேன் எனபதில், அகரம் சாரியை. கைமலை - யானை. தானம் - மதம். ததைவன - நெருங்குவன. சோணை - சோணைநதி. யமுனை - யமுனைநதி.

5. செருவில் ஆர்த்து எழுதேன-சண்டையில் முழங்கி யெழுகின்ற வண்டுகள். பொர-(ஒன்றோடொன்று) மோத. இருல் தேனஅருவி ஆர்த்திட-தேன் கூட்டினின்றுந் தேனுகிய அருவி முழங்கிப்பாய. ஐவனம் - மலைநெலவிடங்கள். ஆர்த்திடும் - நிறைப்படும். இருவி-தினை. (ஆகுபெயர்) ஆர்க்கும் - நிறைக்கும். ஆர்ப்ப - முழங்க. குரல்பரந்து ஆர்க்கும்- (அக்குருவிகளை போட்டுமோதர்) இசை வியாபித்து முழங்கும்.

6. கமுகநெற்றி - பாக்கு மரத்தினுச்சியில். கறிபடர் - மிளகுக்கொடி படர்கின்ற. முன்றிலவாய் - முற்றத்தினிடத்தில். விமு-மிகுகின்ற, விமு-விம்மு என்பதனிடைக்குறை. கோகுகோ-சரிக்குச்சரி. சுரமாதர் - தெய்வப்பெண்கள்,

7. படிகப்பாறை - பளிங்குக்கற்பாறையில். பதிப்பா - வரிசையாக. ஊர் - ஊர்ந்து செல்கின்ற. மாசிக்சுடிகை-இரதங்களையுச்சியிலுடைய பாந்தள்-பாம்புகளை. உறகை-தீக்கொள்ளி. காடவன - (குளிர்) காட்டவன.

8 பாரக்கு - பூமிதேவிக்கு. நகில் எழும்புகையென்ன - கொங்கை வளர்தல்போல. நனிகெழு - மிகப்பொருந்திய. பொருப்பின - திரிகூடமலையினிடத்து. அகிலெழும் புகைபும் - (கூந்தலுக்கூட்டும்) அகிற்கட்டைப்புகையும். புனத்து - காட்டில். மிகில் - அதிகப்பட்ட இடத்து. வேடர் அடு - குறவர் வெட்டிய.அகரு-அகின்மரம். சந்தம்-சந்தனமரங்களில்.எழும்புகையும்-(அவ்வேடர் வேவித்தலால்) உண்டாகும் புகையும். முகில் எழும்புகைபோல-மேகங்களஎழும்புதல்போல நாட்டம்-கண். முகிழ்ப்பர் - மூடுவர்

9. மேலை-பழைய வரையாரப்பு-மலையிலுண்டாகும் எதிரொலி. உரும் ஒலி - இடிமுழக்கத்தை

10. மழை - மேகம் மருப்பு - கொம்பு. கழை-மூங்கில். ஏனக்களிறு - ஆண் பன்றி. விழைதர - (யாவரும்) விரும்ப. ஒளிரும் ஏரல் - விளங்கும் மலைப்பக்கம்

11. துதை - நெருங்கிய. இருவேலை-(பகலிரவாகிய) இரண்டுகாலம். தவர் - முனிவர்களுக்கு

12. மாகம் - விண்ணுலகம். மோகம் - ஆசை. நாடகம் - நடனம்.

13. கடாவும் - செலுத்தும். தலை ள - இடங்களில. தாவும - தாவுகின்ற லைமதி மானினமேல - பூரண சந்திர னிடத்துள்ள மானமேல. கலைகள - ானைகள ககனத்துமேலை - ஆகாயத ததபளாவிய மேனிலத்திலுள்ள. நிலை ள - நிலைகளிடத்து நிரைவரையாடு - ரிசையாகிய மலையாடுகள.

14 கோலம - அழகு. தாலம் ானம - பூமியிலும ஆகாயத்திலும டைவ - தேட (வழக்கு) பெறீர - செய ாதேயுங்கள கூவுதல - அழைத்தல.

15 அணடாதரு - தேவாகளகொ ்கின்ற மாருதம - காற்று உகும - திரும

16 சாலம - கடமபு ஆ - ஆச்சா. றவம - குங்குமம பணைசாதி - பருத்த ும் சணபகம சால மிக மா - வணடு ளும். நற-தேனும வமபு-வாசனையும. ்ணை - பொருந்திய சாதி - (ஏனைச) ாதிவிருக்ஷங்கள. ஏலம - ஏலசசெடி. ஆரம - சந்தனம இலவங்கம - கிராமபு. ாறும்-மணக்கும.அங்கன-அவவிடத்து ால பொருந்திய அம - அழகையுடை - ஆரம - ஆத்தியும இலவு - இலவமர மம நாறும-உணடாகும. அங்கனுறும- னபது திரிபுநோக்கி-அங்கநாறுமென ின்றது மேலவருவனவுமது ஏ - நான நம - அசைகள.

17 கவிப்பால - பாடடுக்களிடத நுள்ள. எழுகானம - சுத்த சுரததையு டைய தும்பி - வணடுகள. கவிப்பால்- ையோடு. எழ - எழுந்துவர கடாம்- ்தங்களை கடாம - செலுத்துகின்ற. ானதுமபி - காடடுயானைகள. தான ்து - சுவாக்கலோகத்து உமபாகள - தேவாகளுடைய.இல-வீடுகளை.தொடும் திணடும. தா-வலிய. குகைத்தானத்து மலைக்குகையிடத்தினின்று. உம்பா - மேலிடத்துள்ள. களிறரொடும-அயிரா வதயானையோடும. தாக்கும் - மோதும்.

18. கானம - காடடிலுள்ள. மடங் லும-சிங்கங்களும கனம - மேகத்தை. (யானையெனறு நினைத்து) உழக்குவ - மோதுவன. கானம - இசைப்பாடடு அடங்கலும - முழுமையும கனம-மிகு தியாக. முழக்குவ - முழக்கப்படுவன வனம - காடடை அடுத்து - சமீபித்து உறை - தங்குகின்ற. மா - கரிய கய மொன்றுமே - யானைகள மாத்திரமே வனம் - நீரையுடைய மடு-ஆழமாகிய. துறை - நீாத்துறைகளையுடைய மா - பெரிய. கயம-குளம, சுனைகளில ஒன றும - பொருந்தும. மடங்கலுமென்ற வுமமை, உயாவு சிறப்பு

19. தினம - நாடோறும. வண - வளநதங்கிய. கள-தேனொழுகுகின்ற. மலா - விரிந்த. வனசமலா-தாமரைப்பூ. வனமாதரார - நீரரமகளிாகளுடைய. துளக்கும - பிரகாசிக்கும முகத்தலம்- முகத்தினிடத்தை. காடடும-காணபிக கும அதில-அத்தாமரைப்பூமேலுள்ள. வணடினங்கள - வணடுககூடடங்கள். கண (காடடும) - (அமமாதாகளுடைய) கண்களைககாணபிக்கும கணடு-(இவற் றைப) பாாத்து. உளக்கும - (பாாப்பவ ருடையகணணுக்கன்றி) மனத்துக்கும் உகத்தல-மகிழசசியைப. அம-(அமமுகங் கண்களுடைய)அழகு காடடும-காண பிக்கும ஏ-இரணடும அசைகள துலக் கும எனபது, ளா வொற்றுமையால துளக்குமென்றாயிற்று. உளத்துக்கு மெனபதில, அத்துச்சாரியை கெட டது.

20. மா - அசோகு. இருப்பை, - (இதை வழக்கில இலுப்பையெனபர்) மகிழ-, தரு - தேவதாரம் வனனியே- வனனி விருக்ஷங்களையே. (அடுத்த). மா-மாமரத்தில. இருப்பை இருத்தலை. மகிழதரு - சநதோஷிக்கின்ற வனனி- கிளிகள. நாவின் - நாவால இனித்த - மதுரித்த.வாசகம்-வாாத்தைகள.நவிற றுவ-பேசுவன நாவி - கஸதூரிப்பூனை. நித்தம் - தினமும வாசகம - வாசனை யை. நவிறறுவ - செயவன வாசக மெனபதில சகரத்தைப பிரதி

யேகமாகக்க வாசமேயென்றுமொரு பிரதியிலிருக்கிறது. ஏ—அசை.

21 கோட்டரம் - குரங்குகளும். குயில்-குயில்களும். நாடும் - விரும்பும். குயின்-மேகம். ஆடு-(வந்து) அசைகின்ற. குலமரக்கோட்டரம் - நல்ல சாதிமரங்களையுடையசோலை. குலமயில்ஆடுஅரங்கம் - கூட்டமாகியமயில்களாநடிக்கின்ற சபை (ஆம்) அறையும்-(அம்மயில்களாடுதற்கியைபயும்வாத்தியம்போல) முழங்கும். அருவி - அருவிகளை. மருவி-பொருந்தி ஆளதரங்கம் — (அவ்வருவியா)லாளப்படும்அலைகள் மறையும் - (அவ்வருவியில்) அடங்கும். குரங்குகளுங் குயில்களும் விரும்புஞ் சோலையெனக் கூட்டுக. ஏ இரண்டும் - அசைகள்.

22. வானா - வானுலகத்திலுள்ளவராகியதேவர்களுடைய அம்புஅயில்-பாணங்களும் வேல்களும் வைத்திருக்கும் மா-பெரிய. பல-அநேக. இல-வீடு கட்கு, ஆயுதசாலைகட்கு மேல—(உயர்ந்த) வானரம்-குரங்குகள் பயில - தங்குகின்ற. மாவில பலவின்மேல - மாமரத்தினிடத்தும் பலா மரத்தினிடத்தும். வாலநரம்பு - வெள்ளிய நரம்பும். ஐ - அழகும். இன - இனிமையுமுடைய. மையில - குற்றமில்லாத.யாழ-யாழோசையை மா-வண்டுகள். செய - செய்ய. வான - பெருமையுடைய. ரம்பையின்-தேவரம்பையைப்போல மயிலஆலும-மயில்கள் நடனஞ் செய்யும். மயில - போலி. ஏ - அசை.

23. பூண தவாது - ஆபரணங்கள் நீங்காது. புணா நெருங்கிய முலை - கொங்கைகளையும். ஆரங்கை - நிறைந்த மகிழச்சியையும பூண்ட-பொருந்திய. புணா - (தங்கள் நாயகரைச்) சேர்ந்த. முலையார - கற்புடைப்பெண்கள்.வாது படார - சண்டைசெய்யமாட்டார்கள் ஆண்டு-அவ்விடத்து. அசோகம-அசோகமரத்தின் அமா - தங்கிய அருநீழல வாய - அரிய நிழலிட்டதை. ஆண்டு— அநுபவித்து. அசோகம - சோகமின்மையை. அமரரும - தேவர்களும. எய்துவார - அடைவார்கள். முலலை-கற்பு. இடைகுறைந்து முலலையென நின்றது.

24 மனறல - வாசனை அயா - செய்கின்ற தலைப-தலையிலுள்ள. மின-மின்னல்போலும வியன - பெருமை. தனதலை - தன்னிடம

25 ஆரும-எல்லாரும. கயிலைவடமலை - கயிலாசமாகிய வடக்கின் கணுலுள்ள மலை. தெறறுக - தெளிவாக.

26. பூவருக்கம - பூமியின் பிரிவு. புவனம - (மற்றை) யுலகம வருக்கை-பலாமரம மூலம - காரணம.

27. தெய்வம - கடவுள், சிவபெருமான. முத்திரை - அடையாளமிட்ட. காவென - சோலையென்று அளி-வண்டுகள். படா - உட்பிரவேசியாத. கைவசபபட - கையினிடத்தகப்பட்ட. தகைந்து - தடுத்து தாதினுல - மகரந்தப பொடிகளால. நீறுட்டி-விபூதிதரித்து. மைவனத்து - கரிய மேகத்தினகண. உறை - வசிக்கும. நாள - நக்ஷத்திரம. கோள - நவக்கிரகம வான-மேகம. வானோ-தேவா சைவமுத்திரை - சூலக்குறி சாத்தும-அணியும முத்தலைக்கிரி-மூன்று சிகரத்தையுடையமலை தெய்வ முத்திரை - சிவபிரான சிவந்த நிறம. ஒருவரிட்ட முத்திரையை யுடைத்து உட பிரவேசிப்பது முறையன்றாகலின, அளிபடாவென்றா.

28 மறைப்பது - திரோபவம செய்வது. மேலவிளையாட்டு—(இதற்கு) மேலே செய்யப்படும அநுக்கிரகம. ஆனற-நிறைந்த. முறை - கிரமமாக. கணிதம - கணக்கு. சுடா - சுயமபிரகாசசசோதி

29. சமைந்த - அமைந்திருந்த மும்மலம - ஆணவம, மாயை, கன்மமாகிய மலங்கள். ஓட - நீங்க. செம்மை முதன முச்சுடா - சிவப்பு,கறுப்பு, பொன்மையாகிய சோதி. (திரிமூர்த்திகளென்ற

படி) எறிபபது - பிரகாசிககபபடுவது. செனனசஞசிதம-பிறததறகேதுவாயக கடடுபபட டிருககுமவினை மேப பொருநதிய உமமை - செனற பிறபப இமமை-இபபிறபபு உயங்கு-வருநதுகினற உ - இநத. பவநோயககு - பிறவியாகிய வியாதிககு. மும்மையேய - மூனருகப பொருநதிய மணி - கடவுள. தம - எனறது ஆனமாககளை

30. பிரிவாறருமே - பிரிவைச்சகியாமல கொடுமுடி - சிகரம.

31 கவனம - கலககம நானமுக நாரணப பிரளய கறபகாலமை - பிரமா விஷ்ணு முதலியோா யாவரு மழியுங காலம எவனம-யௌவனம. அநதரம-மததிய தேசம. பவனம - சுவாககம தலைபாக - தலைபோல எடுதது - தாஙகி. அருள - காததருளகினற.

32. பொனமேகலை-பொனமயமாகிய சிகரம் தெககணம - தெனறிசையில. வடசயிலம - மகாமேருமலை.

33. புதுமை - (முனமலைகளுககில லாத) அறபுதம. தலைமலை - முதனமையான மலை தெனமலை - பொதியமலை. திருமலை - சிறநத மலையாகிய

34. ஆம ஐ எழுதது - ஆகினற பஞசாககரம உலகை - உலகிலுள்ளாரை அருள செயவாாக்கு - இரடசிபப வருககு. மா-கரிய மையெழுதது - மை பூசிய அககரஙகளில. ஊடாடா - கலவாத மறை - வேதம (எனவே எழுதக கூடாத வேதமென்பதாயிறறு). முதற கிடநத முனனிருநத ஊமையெழுததரு - பிரணவமநதிரவடிவம். சயிலம-மலை. சேமவெழுதது-உளவைபபெழுததாகிய. மூனறின - அ, உ, ம் எனனு மூனறு அக்ஷரஙகளின. திரிகூடம - மூனருககூடியசிகரஙகள ஊமையெழுததாவது விநதுநாத வடிவாகிய பிளளையாாசுழி யென வழங்கும ஃ-எனறு சிலா கூறுவா அது - ரண்டைககுப பொருநதாதெனக.

35. ஒரு - ஒபபறற. மூனறு ஆடல் ஆகி - (படைததல, காததல, அழிததல எனனும) மூனறு விளையாடடு உடைமையாக. கூடம - கோயில மறைபபீடம - வேதாசனம. முததேவியா - சரசுவதி, இலககுமி, உமை மாடம-கோயில் ஆகி, எனபது ஆக எனபதன றிரிபு.

36. உணாதத - சொலலிககொணடிருகக (அஃதறிநதும) யான மாட்டேன-நான(அஃதினனதெனறுசொலல) இசைவனலலன. முககுணம - இராசதமுதலியன. முசசெயல-படைததன முதலியன புறசசுடடு மூனறும, தவிா வழிவநதன.

37 அருவிபபூமாலை - அருவியாகிய மலா மாலை. வனனி - அககினி.

38. முநதைபாாநதி - பணடேயுளள ஆகாயகஙகை முததலை வேலையும-மூனறுதலையுடைய வேறகடவுளையும (சூலாயுததகதையும்). கோடீரமதி-வளைவாகியகுளிாசசிதஙகிய சநதிரனை, (கோடீரமதி - சடையிலே சநதிரனை). குலததில - சாதியால. பெருமாட்டிதநதை - பாாவதிபிதாவாகியஇமயமலை. (திரிகூட மலை).

39. தனமிசைநது - முலைபோலப பொருநதி. (முலையை யநுபவிதது). பாா இடநது — பூமியைத துளைதது—, வான அளநது – ஆகாயததை யளாவி, (வானுலகததை யளவுசெயது) பொனனை - சுவணததை, (இலககுமியை) மாமணியினநிறம - கரியரதநததினகாநதி, (பெரிய கௌததுவ ரதநததை யினிய மாாபில). ஏறி - ஏறபபடடு, (ஊாநது). வாரி-நீா, (கடல) தாமரைமலா இலஞ்சிதனிறபூதது - தாவுஙினற மானவிரிநத மகிழமரம தனனிடததுண்டாகி,(தாமரைபபூபபோலுங கொபபூழ தனனிடததுணடாகி). திகிரி - மூஙகில, (சககரம). சஙகம - நலல மேகம், (சஙகு).

40. உந்திமிசைவந்து - எழுந்து மேல் வளர்ந்து, (நாபிக்கமலத்திறன்றி). தடப்பாணிப்பால் குவலயம் - தடாகத்திலுள்ள நீரால் நீலோற்பல மலரை (விசாலமான கையால் நிலவுலயத்தை) அம்புவனம்—மூங்கிற்காடு, (அழகிய கலம்). படைத்து-அடைந்து, (சிருட்டித்து) திசைமுகங்கள் - திக்கினிடங்கள், (நான்கு முகங்கள்). எண்கிரியின்வாகு-அட்டகுல பருவதங்களைப்போல அழகு. (அட்டகுலபருவதங்களைப்போலும் எட்டுத்தோள்கள்). பதுமம்-தாமரை. நிகர்காட்டும்-ஒப்பாகும். முருகு-வாசனை, அல்லது முருகக்கடவுள்.

41. பதிட்டை-பிரதிட்டை. அருவியுவரி - அருவியாகிய கடல். மைத்துளி, எதுகை நோக்கி மிக்கது.

43. குன்றினை - (திரிகூட) மலையை. முதற்கொண்டு—முதலாக.

44 மதம் - கருவம்.

46. முனிவர—முனிசிரேட்டரே. சரணம் - அடைக்கலம். மோசனம் - நீங்குதல். தனி-தனியாக. அரசை-அரசனை. கும்பசம்பவன-கும்பத்திற்றோன்றியஅகத்தியா. தடத்தில-தடாகத்தில்.

47. பாயிரமறை - (சகல)வரலாறுமுடைய வேதம். கும்பப்பண்ணவன் - கும்பமுனி குணிப்பில் — அளப்பில்லாத.

48. கொண்டல்-மேகத்தை. உவாப்பிடி-பெண்யானை. கோட்டுமா-ஆண்யானை. சலவி - சுற்றி. கவளம் - (சோற்றுத) திரளை, உண்டை.

49. தென்குணதிசை-தென்கீழ்த்திசை. பருகையில் - உண்ணும்போது. காதி-மோதி. கயம்-தடாகத்தில். கயம்-யானை.

50. கூலம் - புனற்கரை. குரை திரை—முழங்குகின்ற சமுத்திரத்தின. ஆலம் - விடம்

51 மூலம் — ஆதியில. மூவடிவு—பிரம விஷ்ணு ருத்திர சொரூபம. கால - யமனைப்போன்ற கராம் - முதலையை.

52. மைத்லை - கரியதலை. வானவ-தேவ வேந்தன-(இந்திரத்துய்மனுகிய) அரசன. அத்தலை - அந்த முதனமை

53. பார - பூமி. குடர - குடல. அண்டம - முட்டை. வேர - வேர்வை. வாய-இடத்தில. தோற்றம-உற்பத்தி. ஏர - எழுகின்ற. எழுபிறப்பில் - எழுவகைப்பிறப்பினுள். நீரின - நீர்வாழ்வன. பப்பத்து - பத்துப்பத்து நிலை—தாவரப்பொருள்கள். ஆங்கு - அசை. ஊர்வன—ஊர்ந்துசெல்லுவன. யோனி-(ஆன்மாக்களுக்குப) பிறப்பிடம.

54. இலக்கம—(எண்பத்துநான்கு) இலக்ஷம முச்செய்கை-மூன்றுசெயல்கள். பொன்னகர-சுவர்க்கம நிரையம-நரகம. புவனமா - இடமாக. போகம பொசிக்கும - போகங்களனுபவிக்கப்படும. முயன்று-முயற்சித்து. முன்னது-சுவர்க்கபோகம குறைவும - சிறிதும. பின்னது - உலகபோகம ஏற்றமும - அதிகமும. ஆக - உண்டாக.

55. தாங்கரு—சுமத்தற்கரிய பாவமிக்கான - பாவத்தையதிகமாகச்செய்த வொருவன. அது தொலைவின—அப்போகமநுபவித்த முடிவில. அகற்ற - தள்ள. அந்தரம - ஆகாயம

56 மஞ்சு-மேகம. தஞ்சு-பற்றுக்கோடு.

57. வரை - (திரிகூட) மலை. பருப்பதம-(திரிகூட)மலை. சாரல—அம்மலைப்பக்கம். சருக்கம—பகுப்பாக. மேல-பூருவத்தில அரிக்கு-விஷ்ணுவுக்கு. கேண்மின - கேளுங்கள்

58. ஒன்றெனப்பொருந்தா ஆனமா — ஒன்றென்று சொல்லக்கூடாத உயிரும். வேறு பிரிந்திடா அருள - (இறைவைவிட்டுத) தனித்து நில்லாத சத்தியும. உற்பவத்தினென்றுமுட்புகுதா இறை — பிறவியிலெக்காலமும்

புகாத சிவமும். (ஆகிய) மூனறும-முப பொருளும நீஙகா - ஒனஹறவிடடுப பிரியாமல தொனறுதொடடு-பூருவங தொடஙகி. அமைநத — பொருநதிய. சுதத சொரூபமே — சுதத பஞசாககர (சிவய) வடிவமே. வடிவெனறு—(இம மலேககுச) சொரூபமெனறு நினேதது. மறைகளமூனறு-இருககு,யசுா,சாமம்.

59. வெதிா - மூங்கில. தரளராசி-முததின கூடடம். வலததால - வலஞ சுறறிபபோதலால கடுககும-போலும. மதிவலி - அறிவாகிய கடினமுடைய. வலிததல - இழுததல.

60. அராமணி - நாகரதநம செக்கா - சிவபபுநிறம். உகுதத - உதிாதத. வேய - மூஙகில.

61 முததா - சீவனமுததா. கதி-பதவி.

62. குவிபபு - தொகுபபு. பாகம - பகுபபு புராணவேளவி-புராணமாகிய யாகததின. அவிபபாகம்-தேவருணவு, அமுதம். செவி - காதினிடமாக தவிபபு - வருததம.

63. ஆனற - உயாநத. ஆணமை - ஆளுநதனமையுடைய. மூனருகும - மூனறெனறு சொலலபபடுதலாகும. ஆனற எனபதில, அகரநதொககது

ஆருவது திருக்குற்ருலத் தலமகிமைச் சருக்கம்.

2. வரம - விசேடம. போநது - வநது. பரம - மேல.

3. கறபம - பிரம விஷ்ணுககள் ஆயுள முடிவுகாலம பிரளயம-புகாநத காலததி னிறுதி வெளளம. அநாதி - தனககொருமூலமிலலாதது.

4 புடைபடு-(அககடலகளின)பக கததேயுணடாகிய. தீவும - இடங்களே யும. நேமிபபிறஙகல - சககரவாளகிரி. காலசாய - தலேகுனிநதுவிழ. வருநதிர ள - (மேலெழுநது) வருகினற திரடசி. ஒருஙகுற - ஒனறுபட. ஒருககி-ஒடுககி.

5. உகாநதவாரி-பிரளயவெளளம. துரநது - தொடாநது அண்டமூலதது-பிரமாண்டததில. அஙகியினசுடரான்-(வடவாமு) காககினியின சுவாலேயோடு. மண்ட-நெருங்க. கெழு - பொருந்திய. சண்டவாயு - பிரசணடமாருதம. கனல - அககினி. நிரநதரிநது - பரமப. (செயதெனெச்சம - செயவெனெசச மாயிறறு) உலோகாலோகம - எலலா வுலகஙகளும. நெடுவெளி-பெருவெளி, வெட்டவெளி.

6. ஆரும-நிறையும. கனல் - அககினி. மால்—பெருமை. வரை—(திரிகூட) மலே. ஆறு-சிததிராநதி. குறி-அடையாளம. (ஆக) குரோசம - கூபபிடுதூரம.

7. மூவாவீடு - (திரிபுரசஙகாரததில பிழைதத) சுதனமன, சுசீலன, சுபுததி எனனு மூனறுபேருடைய இருபபிடம.

8. கலேயெலாம் - சகல அமிசஙகளுடன். நிரமபா-நிரமபி. வெயில - கிரணம். காநததது—சூரியகாநதககலலில.

9. அருவினா - தேடினவராய். அரிது - இலலே. பரிதிசநதி - சூரியனமுன. காநதம் - சூரியகாநதககல.

10. மேல - மேனமையுடைய. மனறம - சிதமபரம். பணே - பருதத. கவர - கவடு. துணாதத - பூஙகொத துககளேயுடைய. கிளே - கிளேகள

11. ஏறி - ஏறபபடடு. வடபுலம-வடபூமி. கடமுனி-அகததியமுனிவா. நிலேபெற-சமமாக. எடைககு - நிறுதத லுககு. ஒருதட்டு—ஒபபறற தடடாகிய இமயமலேககு எதிர்-சமமாகியதடடாக.

12. பொறகநதரம்-அழகிய கழுதது. தமனியம் - பொன. சொாககம - முலே.

13. அரா - ஆதிசேடனுறமுங்கப பட்ட. அகிலாணடம - எலலா அண்டங்களும். மூலம் - ஆதி பெருமபான மை - பெருநதனமை. என உரைககேனே - எனறு சொலலுவேனே.

15. வழிநதென - வழிநதொழுகி னறபோல. மஞ்சனசாலே - ஸநானஞ செயயுமிடம நந்துவீதி-சஙகவீதி. சின கரம-கோயில் பாதலம-பாதாளவாயில, பிலததுவாரம இது. அருசசுனன சம் புடம பெறுமபொருட்டுப பூசிதத சிவ லிஙகததின் பககமே யுளளது.

16. ஆாதத - (விகாரம) நிறைநத. அணடமூலமும-அணடங்களெலலாந தோனறுதறகேதுவாயுளள பராசததி யும. கிளாநதென - மேலெழுநதாற போலும. கிரி - திரிகூடமலே தலே - உசசியில தீாததம - சிததிராநதி.

17. பொதுமபா - சோலே. பேதா பேதம்-வேறுபாடும், அஃதினமையும.

18. புலியூா - சிதமபரம,

19. சிவமுரசம-நாதமாகிய முரச வாததியம. ஈண்டு நாதமென்றது-முப பததாறுந தததுவததை, அதததுவ முஞ சிவமு மபேதமாயிருததலால் சிவ முரசமென்றாா. இதனே 14-மபாடடில நாதமாகிய முரசெனபதனுலுமுணாக இறை - சிவபிரான திருமநதிரம - பஞ சாககர மநதிரததை. (திருககுறறுலத தெலலேயாகிய பஞசககுரோசததிலிற நதவா). செவியில - காதில. இசைககு மாறறுல - உபதேசிககு முறையால்.

20. அததலே - அநதத தலைமையா கிய நாலவகையில - கேடடல, காண டல, இறைதிருமநதிரஞ செவியிலுப தேசிததல, நினேததலகளால

21. வனனிதானம - அககினிஸநா னம, மயானததில அககினியிற றோய தல. புகுமுன - அடைதறகு முன்னர். மானததானம - மனததாற செயயபபடு வதாகிய மநதிர ஸநானமும். செனனி தானம்-தலேயிடம் தொடுதது-தொடங கி திகழும-விளஙகும இருவகைத தா னம - வாருணஸநானமும, பஸ்ப ஸ்நா னமும. தோயமாடடாரேனும - படிய மாடடாதவராயினும. தேவதேவன சநநிதானமுன - சிவபெருமான றிரு வாயில முன்னா, இரணடு சதுட்டபத தால- எட்டினுல எடடெனபது, அட டாஙக நமஸகாரஞசெயயும எடடு அவ யவம. [சதுடடயம - நானகு] எநநிதா னம - எநதரதநமும் நிதியும - பொன னும இகவாா - நீஙகாா.

24. வேதாளம் - பூதங்களா. ஒரு வெளி - ஒபபறறஆகாயததில பாதாள வாயதல் - பிலததுவாரம. பணியரசு - ஆதிசேடன. மா பெருமை பயிறற - அடிகக (தாறபரியம்) வானோபேரி - தேவதுநதுபி ஆதாளி - முழககம.

25 ஆதாரம - மூலம கருவூா - சனனபூமி துருவபதம - துருவ சகக ரம ஆதிகணபதி - மூலவிநாயகா.

26 புவலோகம, சுவலோகம - பூ லோகததினமேலுளள உலகஙகளா. சத தியலோகம-பிரமனுலகம. மாலுலகம- வைகுநத லோகம. வரம - விசேடம.

27. சீ-விஷம கண்டம - கழுதது. சாயல - அழகு. சயிலாதி - மலேமுதல. சஙககோயில - சஙகவடிவமாகசசெய யபபட்ட ஆலயம

28. கடவுள - தெயவத தனமை பொருநதிய. காணபான - காணும பொருடடு.

29. பொங்குமாகடல - ஒரு தீாத தம, இஃது அருவிவீழு மலேயடிவாரத திலுளளது. கடவுள - தெயவததனமை யுடைய பூடடாவில - (அருவியிலே ஸநானஞசெயவாா கணணுககுப புலப படும) இநதிரதநுசு தாணுமாலயத தொட்டில - திரிமூாததிகளுங குழந தைகளாயிருநது விளையாடிய தொட டில்; இஃது ஆலயததிலுளளது. ஆதி சததி - பராசததி. வேதககுறமபலவு - வேதமாகிய சிறிய பலா விருக்ஷம். நயபபு - விருபபம்.

30. பவாககம - நரகம வசநதம் - தெனறல. முனறில் - முறறம. பாககம- நகரம.

31 முனிசகு - அகத்திய முனிவருக்கு
32 பற்றுதபிறை - மூன்றும் பிறைச்சந்திரன் கடிகை - ஒருநாழிகை
33 பழைடா - கட்குடியர் மூவா- திரிமூர்த்திகள் ஏவர் - யாவர்
35 பரிசனவேதி - தொட்ட பொருளை வேறுபடுத்துவது. சங்கற்பம் - நியமம் தெரிசனவேதி - பார்த்த பொருளை வேறுபடுத்துவது
36 இடை - இடம் பின்னுவாத திங்கள் - அமாவாசியோடுகூடியசோமவாரம்
37 ஆவின் வாயுறை - பசுக்கள் வாய்க்கு உணவு ஆவுரிஞ்சி - பசுக்கள் உரோஞ்சுகிற தறி, மகத்தைக் குத்துக்கல் சுராணம் - சுண்ணமைப்பு சொலை டயிர்விடுத்தல் - கொலைசெய்யப்படுகிற வுயிர்களை விடுத்தல் ஏறு - ஏறுவிடுத்தல், நிரைமீட்டல் மக-பிள்ளை
38. அழிந்தோரை நிறுத்தல் - கெட்டவரை யாதரித்தல் அட்டுணை பிறரறம் - சமைத்து உண்ணப்படுகிற அன்னியருடைய தருமம், சத்திரம். மகப்பேறுபயத்தல் - பிள்ளைப்பெறுவித்தல் நறிய-நல்ல விலங்கூண் - மிருகங்களுக்கு உணவு கொடுத்தல் சிறைச்சோறு - சிறைச்சாலைப்பட்டைந்தவனுக்கன்னங் கொடுத்தல். மனைப்பறத்து - இல்லறத்தால்
39 சில-சிறறெண். பல-பேறெண். சலம் - வஞ்சனை சாந்திராயணம்-ஒரு விரதம், அது சந்திரன் வளருந்தோறும் ஒருபிடி யன்னம் நாடோறு மதிகப்படுத்தியுண்டு, தேயுந்தோறும் அங்ஙனங் குறைத்துண்டிருக்கும் விரதம்.
40 நோற்று - தவஞ்செய்து. பருவம் - வருடம்.
41. காமர்-அழகு. தேம-வாசனை.
42 ஐவகைக்கனலி-பஞ்சாக்கினி. நாப்பண் - நடுவில். உயவகை - பிழைக்கும் விதம். கைவரை - கையினிட்டத்துக் கொண்ட தெய்வம்-தெய்வத்தன்மை.

சிறுபொழுது - சற்றுநேரம்
43. புடைபட - பக்கத்திலேயாக, பிறபட.
44 பூதானம்-பூமிதானம் விளைவு- விளைநிலம். கோ-பசு ஏதான - எத்தன்மையாகிய.
45 சொரி - (செய) சொரியப்பட்ட புரிதரு - செய்யப்பட்ட. யாகம் - பலி-, பூசை
46 மேலா-மேலாக வருநர்-வருந்தியவராய். தலவாமம் - (பாதத்தின்னையாகவந்தோர்தன) இடத்தில் வசித்தல்
47. உத்தர அயனம் - உத்தராயணம். ஒரு - ஒப்பற்ற. விழு - விசேஷ.
48 அகிலமும் - சகலமும்
49 ஆமே - ஆகாது.
51 தொன்மையாம - பழமையாகிய. தீவினைத்தொடர்ச்சி - பாவசம்பந்தம் கு ஆம் தன்மையா - கு என்னு மொழியாகும் இயல்பாக போழ்ந்து - (அந்தக்குவவென்னுந் தீவினைத்தொடர்ச்சியைப்) பிளந்து. எரி-எரிகின்ற. தழலநா - அக்கினியின்று நாக்கு. தால மா-தாலமாக ஆரியம், தமிழ்-சமஸ்கிருதந்தமிழாகிய. (கு, தாலம்) என்னுமொழிகளால் சென்மநோயறுப்பது - பிறவிப்பிணி தீர்ப்பதாகிய. நாமம் - பெயரை.பெற்றது - (இத்தலம்)அடைந்தது இயல்பினு மென்னுஞ் சூத்திர விதியால் கு,தாலம் - குத்தாலமென்றுயக, குற்றாலமெனத் திரிந்தது.
52. கடாக்கயம் - மதத்தையுடைய யானை சீர்நடாத்து - சிறப்பை நடாத்துகின்ற.
53 கந்தி - (மச்ச) கந்தி. வேட்ப- விவாகஞ்செய்ய. அனன்னோன் - அத்தன்மையாகிய (விசித்திர வீரியன). அராகம் - ஆசை, ஒருங்கு - ஒன்றாக.
54. கோட்டம் - மாறுபாடு. நாட்டமில - கண்ணில்லாத அரசை - திருதராட்டிரனை.
55. நோக்கிலான மனைவி - காந

தாரி. தாரு - உலக்கை. (ஆகுபெயர்) தழுவி - வயிற்றிலணைத்து (நெருக்கி). பாண்டுபாரி - குந்திதேவி. ஐவருக்கு - யமன் முதலிய ஐந்துபேருக்கு ஐவர் - தருமராசன்முதலியஐவர். குலத்துணைவர் - குலத்திலபிறந்த சகோதரர் ஆசை - ஆசையால.

56. வசு - வசுதேவன். நந்தன் - நந்தகோபன். புகூஉ - புகுந்து. புள் - பறவை. சோகு - பேய். சகடு - பண்டி. மருது - மருதமரம். இவைகளுருக்கொண்டவர், ஒவ்வோரசுரர். இச்சரிதங்கள் பாகவதத்தில விரிவாககாண்லாம். இடந்து - பிளந்து அசைவு - நடுக்கம்.

57 தணந்து - நீங்கி.போற்றலன - ஆதரியாதவனுய. புயங்கேது - துரியோதனன். ஆற்றுதல—செயதல. சமர—யுத்தம. அண்ணல - தலைவன், சிவபிரான பாசுபதம் - பசுபதாத்திரம்.

58. செவ்வளர - நேரே வளாகின்ற அங்கி - அக்கினி. சேண் - ஆகாயம். சுடர - சூரியன. கனலினுபபண—அக்கினியின மத்தியில. குவவிடை - பூமியினிடத்தில. குறங்கு - தொடை. துணடம - மூக்கு. தாக்கி - பற்றசசெயது. தீபம - சுடர.

59. பூதம - ஆன்மா. ஐமபொறியில் ஆக - பஞ்சேந்திரியங்களிடத்துச்சேர. பொறி—(அவ)விந்திரியங்களும் புலன - (அவற்றின) அறிவாகிய சத்தபரிசரூபரசகந்தங்களும. கரணத்தாக - மனுதிகளின வசப்பட்ட சேதனத்தவையாய - அறிவின கூட்டமாய மாரன தேவர கோன இட்டும் - மனமதனும் இந்திரனுஞ்செயத இடையூறுகளையும். ஆதவம—வெயில. கார - மழை. சிதலரித்து - கறையானரிக்கப்பட்டு. பாதவம் - மரம. அவை பாய நின்றுனெனக கூட்டுக.

60. வேட்டுவககோலம் - வேடன வடிவம். அன்னம—(பிரமாவாகிய)அன்னபபக்ஷி கோலம - (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி. தொடரும - தொடாந்துதேடும.

மைகருழலன்னம் - உமாதேவி. புககு - (காட்டில) புகுந்து.

61. வரிசிலை - வரிந்துகட்டிய வில. குரிசில - அருச்சுனன அடுங்கால - அடுக்கும்போது குனித்து - வளைத்து.

62 அலலின - இருளால. களத்து - கண்டத்தைபுடைய. பார்த்தன் — அருச்சுனனை.

63. சேண - ஆகாயம். பாவியேன - பாவியாகிய யான. கூவி - (வருந்தி) அழைத்து குழகன - பேரழகுடையவன.

64. ஆர்த்தம - உண்மை. தேவு - தெயவம. சாத்திய - சேர்க்கப்பட்ட. சமபுடம - விபூதிக்கோயில.

65. கடவுள - தெயவத்தன்மையுடைய பஞ்சதரிசனம—ஐந்துதரிசனம. தாணு—சிவபிரான. போந்தார—போயினர். கோண் - மாறுபாடு. (ஐந்து தரிசனம - 67-ம பாட்டிலுணாக.)

66. வெண்கதிர - சந்திரன. சோமசேகரன - சந்திரனைத் தலையிலணிந்த சிவபிரான

67. சிகரம - விமானம பரிவு - அன்பு. ஆற்றுற—(துன்பம) தணிதலாக.

68. பூதி - விபூதியை. சாதனத்தோர - சாதனமாகவுடையவர (சாதனம் - சாத்தியப்படும பொருட்டுக காரணமாயுள்ள பொருள்). மீதுள - மேலுள்ள. காதைகள - கதைகள

69. ஆங்கே - அவவிடமே உழலவார — வருந்துவார.

70. பாயிரம - (எல்லாபபொருள்களும) வருதலுடைய வழியாகிய. அசைக்கினும—சிறிது சொலல முயன்றலும. (தாற்பரியம்) அசைபாது — முடியாது. (தாற்பரி.யம).

71. வாசி - அதிகம். சொல்லையிலும் - சொலலுமிடத்தும். திறககும—அடைப்புநீங்கும. எலலை—(திருக்குற்றாலத்திறகுரிய) அளவுள்ள இடம கன்னற்கொல்லை — கரும்புத் தோட்டம்.

ஏழாவது வடவருவிச்சருக்கம்.

1. பரை – பராசத்தி. ஆட – நானஞ்செய்விக்க. முக்கோட்டுவரை-திரிகூடமலை.

2. வரை - (திரிகூட) மலை. தடம்-விரிவு. நதி – வடவருவித் தீர்த்தம். உடன் - (அவ) ரோடு.

3. குடிலை - பிரணவம். மாயை – மாயாசத்தி. கமண்டலம் - பிரமன் கையிலுள்ளசலபாத்திரம் ஆடல்–நானஞ்செய்தல்

4 பவம் - பாவம். மதுகம் - வலி. கை - (தம்) இடம். சகரர் - சமுத்திரந் தோண்டிய அறுபதினாயிரவர், சூரிய குலத்தரசர் தவமது - தவமாகிய இனிமை கங்கை–கங்காநதி. விரிகூடு–விரிதல் சோகின்ற. நவமது - புதிய தேனு கிய கம் - நீரை. கையின் - கையால். நாதன்–சிவன் நவை–குற்றம். துறை-இடம்.

5. மவுனநெறி - யோகமார்க்கம். தாபதர்-முனிவர். கவனம் - கலக்கம் தானவர் - அசுரர். ஆவாள் - ஆகின்ற பராசத்தி.

6 மறுகு வீதி. புதுவாரி-புதுநீர்.

7 தடம் - வாவி. இடம் - சமீபம். (தாற்பரியம்) சேய்தது - தூரம். வலமாகி – வலப்பக்கமுண்டாகி. அணித்தாகி–பக்கத்திலுள்ளதாகி கடம்-(திருமஞ்சனக்) குடம். மஞ்சனம் - நானஞ்செய்புநீர்

8. கூவல் – கிணறு.

9. கூடம் - மலையினுச்சி. உத்தரவாகினி - கங்கை, விரிகூட - விசாலமாக மிருதி - தருமசாத்திரம். கூடம்-இரகசியத்தானம்.

10. தூவி–இறகு. சுகிர்தம்-அறம். தீவினை - பாவத்தை. கழுநீர் - கழுநீர் போல.

11. பதம் - பதவி. வரம்பு - அளவு. கால-காலால. ஏறி - நடந்து. பதம் - (அப்) பதவி.

12. சத்தநரகு–ஏழுநரகம்; அவை: அள்ளல், இரௌரவம், கும்பிபாகம், கூடசாலம, செந்துத்தானம, பூதி, மாபூதி.

13. மொழிபடா - வார்த்தைகள் விரிந்த. முழுத்த–முழுமையாகிய,ஒன்றுகிய. சுழி - நீர்ச்சுழி செழி–செழித்தல். ஒழிபடா - கெடாத.

14. கணம் - ஒரு சிற்றளவு. வைகான - தங்கான. நகாபதி–, (இருபெயரொட்டு) பணம் - பாம்பின் படம். பாவை–பதுமை. மணப்பது – கலப்பது. விரகு–நுண்ணறிவு. நூலமுஞ்சி - உபவீதத்திற்கட்டிய ஓர்வகைப்புல.

15. பந்தி-வரிசை. ஏற்றும்-யாசித்தும தேம்பி–வாடி கந்தை - கிழிந்த றுணி புறகயிறு –(தருப்பைப்) புல்லாலாகிய கயிற்றை. அரைஞாண்–இடையிலே கயிறுக வேட்டதற்கு – விரும்பிய பொருளுக்கு. (அதுகிடையாமல்) ஏமாந்து–திகைத்து.

16. குடங்கை-உள்ளங்கை. அடும்-வருத்தும். சிசிரகாலம்-பின்பனிப் பருவம் ஆற்றுன – சகியான. நம்பர் – சிவபிரான்

17 ஆலும்-அசையும். சேலை—பரிவட்டம். கருகி – கருநிறம் படைத்து. கனமாடன் – களங்கமுடையவன்.

18 வரலாறு – வந்த நிகழ்ச்சி. புரிந்த ஆற்றல் – செய்த வித்தால.

19. வாமபாகம்-இடப்பாகம்.தேவு-கடவுள். போக்கு-நீக்குதல். அரிது-இல்லை. இரங்குகாலை - பரிதபிக்கும்போது.

20. வாக்கு-வார்த்தை வடபுலம்-வடதிசை. கவற்சி – கவலை.

21. பொன்னி – காவிரிநதி. கன்னியந்துறை – கன்னியாகுமரி.

22. கண்ணி - மாலை. மாசு – கருநிறம். ஒளி – சூரியன்.

23. அந்நதி - அவ்வடவருவி. ஒருவினன் -நீங்கினன். ஆச்சரியம் - சித்திரம், விம்மிதம்.

24. மாகமதி - மாசிமாதத்து. ஒருபாகமதி – ஒரு பங்குடைய சந்திரன். ஒருபங்கு – பாதிப்பங்கு. உடைய சந்

திரன - இதனையுடைய சநதிரன எனவே, பாதிசசநதிரனையுடைய அடடமி திதியுளள தினமெனபதாம.

25. கோடிய - கோடியெனனும எண்ணையுடைய கல - (இரதநஙகளாகிய) கல எறி-வீசுகினற திரை-அலையாகிய கவணகாடடி,---இரிந்து-சோரநது. தெயவவில - இநதிரதனுசு இனசாரியை

26. போதுஆடி-பூவிலவிளையாடி. தலைமடுதது-கலநது. படியாா-மூழகாா.

27. கூடல - மதுரை குடநதை - கும்பகோணம புலியூா - சிதம்பரம ஓவிலா - நீஙகாத. திரிவேணிசஙகம - கஙகை,யமுனை,சரசுவதி கூடுமிடம் தாவும- (பலநதிகளுமவநது) பாயும தீவம-சோதி, சோதிபோலப பிரகாசிபபது.

28 ஐநது , பஞசேநதிரியங்கள. மூசசு-வாயுவை. அடககி - (வேறுவழியிறசெலலவொடடாமல)தடுதது கூாமிகக சிசிரநாள - பினபனிககாலம் நிததியகருமம - அநுடடான செபதபம பூசை.

29. பாகமதி - பககுவமாகிய அறிவு. சோகம் - துனபம.

30. ஆம்ஆறு - ஆகுமவிதம். ஆசுசம-தீடடு. காமாரி - காமனையெரிதத சிவபிரானுடைய.

31. அனைதது ஆகும் - எலலாமாகும. அளவுஅளவில-(நானசெயயும) எண அளவுககுத தககபடி எனைததானும - எவவளவாயினும.

32. ஆலைநறுமகழை - ஆலையாகிய நல்ல கருமபை. தூாதொடடு - அடிதொடஙகி. அயிலவதென - உணபது போல. வேலைமரபினில - காலககிரமபபடி. பாலை - கருபபமபாலை.

33. தோனறி - உதிதது, அடைநது. எனற - பொருநதிய இவவினை - இமமையிறசெயத தீவினை. அவவினை-முறபிறவியிற செயத பாவம.

34. இருதானதமமம - (தூல தேகததிலனறிச,சூககுமம,காரணமாகிய) இரணடிடததிலுமுடையஆனமாவை. தானம - கொடைபபொருள, உதவும அது - கொடுககினறஅசசெயகை. தானபபெருககம - ஒனறு, பதது பதது, நூறு.நூறு,ஆயிரமாக விருததிபாதல. சநதானம - வமிசம

35. மெயயுணாவு - உண்மையுணாசசி. புரிநது - செயது, கொடுதது. சிறுகாலை - விடியறகாலம.

36. எல - பொருநத சால - மிக. எழுபிறபபு - எழுவகைப பிறவிததுனபம. நானகுவகை - சரியை, கிரியை, யோகம, ஞானமாகிய பாலும - பகுபபும, (பாலும)

37. அடனநாள - ஆணடினிறபாதியாகிய தினஙகள, அவை உததராயண தகூிணாயன புணணியகாலஙகள. விழா - திருவிழா. பதினனகு-சதுாததசி. அணணல - சிவபிரானுடைய. ஆராடடு - உறசவசாநதி மாத நாடகள - மாதநதோறும வருந திருநகூததிரஙகள மாகமமுடபான - மாசிமாதமுபபதுதினம சேவை - தரிசனம.

38- முனனுவா-அமாவாசி. பினனுவா - பௌாணமி சங்கிராநதி-மாதபபிறபபு. திஙகள - சோமவாரததில. மதிகதிா - சநதிர சூரியரை. பாநதள-பாமபு. இனனவை - இவைகளுள அநநதி-அநதவடவருவியாகியசிததிராநதி.

39. அரிது-இலலை பாணடுசிறநத-வருடம (பிறநது) சிறபபுறற எதிரெடுபபா - எதிாவநது செய்வா இறநதநாள - (தமமுனனோா) மரிதத தினம. இறநதவா - (தமமுனனோராகிய) மரிததவா. கும்பி-நரகம மறநதநாள-(மேறகூறியபடி தமமுனனோராகிய பிதாககளிறநத தினததை நாம) மறநதிருககினற தினமானது. அவரை-அபபிதாககளை. காலன - யமன மறககுநாள - மறநதுவிடுமநாளாம். எனவே, நாமறநதநாளில யமனினைநது தணடிபபானெனபதாயிறறு.

40. கரு - கருபபாசயப பை.

வரை - (வெளியே) தள்ளும். பிறவி - ஜனனம்

41. அந்தம் - (திதிகளின்) முடிவாகிய. உவா-அமாவாசி (கஉ) சங்கிரமம் - மாதப்பிறப்பு (கஉ) விதிபாதம் - ஓர் யோகம்(கஉ). வைதிருதி - ஓர்யோகம்(கரு). பந்தம் - கட்டாகிய மனுப்பதினைகு - பௌர்ணமி (கஉ)ம், தைமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சத்தமியும், ஏகாதசியும் ஆகிய (கச) யுகம் நான்கு - ஐப்பசி மாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்து நவமி, கார்த்திகைமாதத்துச்சுக்கிலபக்ஷத்தட்டமி, வைகாசி மாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துத் திருதியை, மாசிமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சத்தமி. மாளயநாள் பதிதொடைந்து - புரட்டாசி மாதக் கிருஷ்ணபக்ஷப்பிரதமைமுதலிய பதினைந்து திதிகள் தொந்தம் - சம்பந்தம். அட்டகை பன்னிரண்டு-மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி மாதங்களிலவரும் அபரபக்ஷத்து சத்தமி, அட்டமி, நவமிகள் பருவநாள் - பக்குவப்பட்ட தினம் தருப்பிப்பார் - தருப்பணஞ்செய்பவர்.

42 தாம் பெற்றார் - தம் புத்திரர், புத்திரிகள் துணைவர் - சகோதரர். பெறும்பாலர் (அவர்) பெற்ற புத்திரர். தன்னையை பாலர் - தம் புத்திரி பெற்ற பிள்ளைகள் பற்று - அன்பு அவனருளால் - தன் நாயகன் கட்டளையால். ஓம்புற்ற - (தன்னை) இரக்ஷித்த பரிசு - தன்மை. என்ற - என்றுசொல்லப்பட்ட. (என்ற என்பதில் அகரந்தொகுத்தல்) ஏமப்பு - அங்கலாய்த்தல். திலம் - எள். நீரார் - குணமுடையவர்.

43. சேண்—ஆகாயம் பலி—பூசை. பதத்து — பதவிக்கு அவர்கள் - அப்பிதுர்க்கள். காணி - உரிமை.

44. அந்நிலையே - அந்த இடத்திலே அமையாதேல - கூடாதானல். கன்னி - அழியாமை.

45. இருநாலவர் - (42-ம்பாட்டிற் கூறிய) எண்மர். தருப்பிக்கில - தருப்பணஞ்செய்தால.

46. சத்தம்—எழு. அத்தி—எலும்பு. அவர்க்கு — அவ்வெலும்பை யுடையவர்க்கு.

47. முத்தனையார் - முத்துப்போன்றபெண்கள். நத்தனை - விஷ்ணுவை. கத்தன - தலைவன.

48. முனிவர் கடன - இருடிகட்குச்செய்யுங்கடமையை பிரமசரியம்-விவாகத்துக்குமுன கற்று விரதங்காக்குநிலை.

49. வறிது-அற்பம. பிறியார்-பிரிவில்லாதவராய. பெயர்க்கும்—நீக்கும்.

50. கள்ளாடும் - களவு செய்யும். கரணங்காத்தல - அந்தக்கரணங்களைப்புறம்போகாமற்றடுத்தல. எள்ளாமல—இகழாமல. உள்ளார்வம் - நினைக்கின்ற ஆசை. சமிதம் — அமைதி

51 துளங்கும்—அச்சப்படும். உளமபெறுதானம் - மானததானம்.

52. நித்தன - சிவபிரான முத்தகம - குளகம், தொகுப்பு

53. காலாக-வாயக்காலாக மனத்தடத்தில — மனமாகிய தடாகத்தில. படிவர் - முனிவர்.

எட்டாவது சிவமது கங்கைச் சருக்கம்.

1 புரவி குதிரை கரவில-கள்ளத்தால. மகன - (சகரனுடைய)புத்திரன; போசணன. மகன -(அவனுடைய)புத்திரனகிய.

2 சாகரர் - சகரனுடைய இளைய மனைவி புத்திரர். துருவி - தேடி. சூழ்வர-சூழ. தொட்டனர் - தோண்டினவராகி பதனத்து-காவலையுடைய. முனிவன் - கபிலமுனிவர்.

3. சாகரம்—சமுத்திரம. நீப்ப-நீக்குமபொருட்டு.

4. சங்கையர் — மதிப்பாக. தரிப்பான - தாங்கும்பொருட்டு.

5. பொதிர்த்து—ஒட்டைசெய்து. தரிப்டாது - தங்காது.

6. மாகமண்டலம் - ஆகாயமண்டலத்தில். மறுக - சுழல. மண்டலம்—கூட்டங்கள். யோக மண்டலத்து —

யோகபூமியில. இருவகைககமலங்கள்- இரண்டுவகையாகிய உநதியநதாமரை, இருதய தாமரை. உறழ-ஒபப. மணடு- நெருஙகுகினற. அலம - அமைவினை யுடைய.

7. அடைய-சேர. ஆயிரம்பருவம்- ஆயிரம(வருட)காலம அடினி-கஙகை. (இபபெயாசிவபிரானுலமைககபபடட எழுவகைப பெயாகளுளொனறு) உல றி-வறறி. புடைபிதுஙகுருது - வெளி யேருது. புறபனி - புலலினுனியிலுள ள பனிததுளி.

8. சுவறல—வறறுதல. மீனலோ சனை - மீனபோனற கணகளையுடைய பாாவதிதேவி. வேநதன—(பகிரதனுகி ய) அரசன.

9. இளிகொள—(சடையைவிடடு) இறஙகிய. துளி-துளிவடிவம. அமைத து-செய்து. விளிகொள - அழைககப படட.

10. கங்கை-(ஏழாம் பாட்டிறகூறி ய) கங்கை. திருகு - வஞசம, அலலது மாறுபாடு. சனனு - ஒருமுனிவா. சா னுவி - கஙகை. மானம - விமானம்.

11. மாயநத - மறைநத.

12. எணவகைபபததி—, அவை அடியாாகளைவணஙகல, சிவபூசைகண டு மகிழதல, சிவபூசைசெயதல, தான செயயும பணிவிடைகளைச சிவபிரான திருவடிககே சமாபபிததல,சிவசாிதங கேடகுமபோது ஆனநதக கணணீா சொாிதல, மயிாசிலிாததல,சிவபிரானை த தியானிததல, திருபபணிககெனறு வாஙகியபொருளைத தானபகாியாதிரு ததலகளாம. துததியம — தோததி ரம.

13. யாணடு - வருடம

15. மது - தேன அணுக - சேர

16 சிலை—விலலாக குவடு—சிகரம ஒனறு - பொருநதிய

17 விடிய-கெட. உதயகிாி-உதிக குமலை நீாபோாபப - நீாமூட

18 விரணம—துனபம அரணம- காவல

19. கானமுகதது - காலிடதது.

20. மாலஆாதத-மேகஙகள முழங கபபடட வரை - (திாிகூட) மலை தவ ததின—தவததால ஆாதத—பிரகாசிதத மாலவரை - பொியமலை.

ஒன்பதாவது மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

1. தெளிவானை - தெளியபபடுப வனை.

2. எவன-யாது. கூறு-அமிசமாக. அமையா - அமைநது.

3. உவடடெடுககும—மேறபொங கியெழும. கறபாநதததது - கறபகால முடிவில ஆழிவரை—சககரவாளமலை. தொடராக - ஒரே தொடாசசியாக. சுவறறிறறு - வறறசசெயதது.

4 தாிபபு-தஙகுதல். தததுவமும- (நாதமாகிய) தததுவமும

5. பினறு ஆகி - பினனா உண் டாகி. குறி - பெயா.

6. ஒன்றிலன - பொருநதாதவன இருமை — பெருமை அருணம — சிவ பபு.

7. தண்டம் - தடி

8, முககால - திாிகாலம். காலம எனபதில அம-கெடடது இருது-பரு வம. நபபால - விருபபததால

9 திரவியம-உபகரணபபொருள கள. ஊரு - தொடை நாம - பெருமை யுடைய. திமிாி - மூஙகில

10. பிணி-கடடுபபாடு சூறையில- சுழறவளிககாறறில அணி - அழகு. பக வன - பிரமன. குணில - குருநதடி.

11. அருளும - அருளசெயவான. பாிபபான - காககுமபொருடடு மயிலி ரணடு - மயிலபோலவாராகிய இலகசு மிதேவி, பூமிதேவிகள.

12. கமலலோசனன - தாமரைக கண்ணையுடைய விஷ்ணு.

13. முபபால - மூனறு பகுபபு. சிறபொருள - ஞானபபொருள. அப பாலன - அநதப பகுபபுடையவன. பேறு - தவம. எழுதது - ஊழவினை,

(அக்ஷரங்கள்).

14. ஆரிடம், மானிடம், தேவம், அசுரம், இராக்கதம் - முறையே இருடிகளாலும், மனிதராலும், தேவராலும், அசுரராலும், இராக்ஷதராலும், பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கங்கள் (இங்ஙனம்)பதிட்டை - பிரதிட்டை. சயம்புவும் - சுயம்பு இலிங்கங்களும். பார - தரிசிக்கப்படும். சைவலிங்கம்,—

15. போது - பொழுது. கூவிளத்தில்-வில்வத்தில் இலிங்கமநாடி-இலிங்கத்தில் ஒருநாழிகை. அமைப்பு - தங்கியிருப்பு.

16. பொற்றுனம் - பொன்னம்பலம். வள்ளல்-மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். குறி-சிவலிங்கம் உரைத்தது—(திருவாசகத்தில்) அருளிச்செய்தது. இந்தக் குறிப்பால - இந்த அபிப்பிராயத்தால, அஃதாவது (பிறதலம்போலாது) இத்தலத்தையகலாதிருப்போமென்று தேவாகட்கு வரந்தந்தது. மேற் பாடலிற் காண்க.

17. மூட்டில - தூரில.

18. சாலை - யாகசாலை. அடிக்கடி - ஒவவொரு அடித்தூரத்திற்கு.

19 கணி-(இடைக்குறை)பூங்கண்ணி. பணி-திருப்பணி. ஏவறபணி - ஏவற்றொழில.

20. தேம்-தேன

21. குவி-கூடுகின்ற குளகம்-ஒரு வினைகொணடு முடியும் பல பாட்டுக்கள். அவிடேகம் - ஙானம. அவிடேகம்-கிரீடம.

22. மோனை-ஆதியில அதிகா-உயாநதோா. தானை-சேனை. கேதனம்-கொடி. மணித்தசுமபு-இரத்நமபதித்தகுடம. இறை - சிவபிரான

23. படி - பொறபடிகள. தூபம் - தூபககால. பரிகலம—அன்னமெடுக்கும் பாத்திரம்.

24. ஆன - இடப வாகனத்தில். அம்மானை - அந்த மகானை.

25. கதிாபடுசெவவி-சூரியனுதயமாகுஞசமயம். சுயம்பு - சுயம்புலிங்கம.

26 அதது-அசை அம்ஆா-அழகு பொருந்திய அத்தம-பாதியில. அத்தமகையில. ஆா - நிறைந்த அததா - பெரியோா.

27 பொன-வியாளம் பைமபொன-பசியபொன்னிறமுள்ள. பை-அழகிய. செமபொன - செய்ய இலக்குமி.

29. தோயவை-(ஆகுபெயா) அன்னம், சருக்கரைபபொங்கலும்,பருப்புப பொஙகலும. அமுது செயவிப்பவா- நிவேதனஞ செயவிப்பவா. அருமபு — தோன்றுகிற

30. காரி - சனி. வாரி - நீா. வளை வீதி - சங்க வீதி

31. அணி - அழகிய விரல் - விரல போலு நேரிய. காசளவு-ஒருசிறறளவு; மிகச்சிறிதெனறபடி. பணி-திருப்பணி. வீறு - பெருமை.

32. நீவு - பூசுகின்ற.

33. சிறுகாலை - விடியறகாலம, திருவனந்தல உறு-பொருந்திய காலை-உதயகாலம்,காலசந்தி.பிறங்கலசாயும்-(சூரியன) அத்தமன மலையிற சேரும். பரம - மேலான.

34. வருடவழி—ஆண்டின் கிரமப்படி. கன்னமிட்டாா-கொள்ளைகொண்டவராவா. ஒருநாளகூட - (முதல நாளோடு) ஒருதினஞசேர. இருவரையும-(தும்புரு, நாரதராகிய இசைபாடுவாா) இரண்டுபேரையும. கன்னமிட்டாா - காதில் வைத்தருளிய சிவபெருமான்.

35. வலம்புரி வீதி - சங்க வீதி. வலம்புரிவாா - வலப பிரதக்ஷிணஞ் செய்பவா குலாம - விளங்கும.

36. தாதகி - ஆத்திமாலை. என்றுலும - ஆனாலும.

37. பால்அமுதம்-பாயசம.உஞசு-பிழைத்து. அமுதா - தேவா. அஞசு - (தக்கனசாபமுதலியவற்றால) பயப்படுகின்ற. அமுதக்திா-சந்திரனை.அடிசில்-சோறு. கஞசமுதல் - தாமரை மலரிலிருக்கும் முதறகடவுளாகிய.

38. சரிதை — சரித்திரம. பாா

வானுலகம் பேசிப்புகழெனக்கூட்டுக.

39. கறை-நஞ்சு கடன-கடமை, நியதி. மிண்டாகக்கு-வலிமையுடையவரிடத்து (கு—உருபுமயக்கம்) உறுகண்-துன்பம்.

40. உலேயெடுத்து - உலேவைத்து. அழுதெடுப்பார்-அன்னஞ்சமைப்பவர் கலே - கலவிநூல் மானெடுத்தார் - (சங்கெடுத்த கையில் அதனை விடுத்து) மானையெடுத்தவர், விஷ்ணுவாயிருந்தவர் சிவபிரானுயினரென்றபடி

41. நெடிந்-நீண்டது நேடி-தேடி. கொடி-உமாதேவி. ஆடும்-விளேயாடும். பொடிபாடும் — விபூதி தோயும்.

42. பின்று - பிறகிடு, பின்றுழ் கின்ற உறுதி - பயன்.

43 ஆத்தம் - அன்பு. பரை-பராசத்தி பரமகீதை - சிவகீதை. முறையினில் - கிரமப்படி.

பத்தாவது பராசத்திபீடச் சருக்கம்.

1. ஒன்றின - ஒன்ருகிய. சோதி-பிரமம். குடிலே-பிரணவம். நாதம்-ஒலி. விந்து - விந்துசத்தி நாதன் - கடவுள். குறி - பெயர்.

2 போகம் - இன்பம் நிகிலகாரணத்திஞலே—எல்லாந்தோன்றுமேதுவிஞலே மகிமையை என்பதில, ஐ - சாரியை

3. பெரு - பெருமை தங்கிய சிவகோணநான்கு,—சிறப்பரை—சத்தி கோணமஜந்து,—ஆம் - ஆகிய. நவகோணத்துள்ளே - ஒன்பது கோணத்தினிடத்தே ரிருபான முக்கோணங்ணணும்-நாற்பத்து முக்கோணம் பொருந்தும். மேல-(அதற்கு)மேல இவர் தருவட்டம்-எழுகின்ற வளேவாக எழுதி நிறைத்த எட்டிதழ்-எட்டிதழும். மேல-(அதற்கு) மேல் கோணம் ரிரெண்ணிதழ — வளேவாக எழுதி நிறைத்த பதினறிதழும் உவரி-(அதற்கு)மேல் மூவட்டம்-மூன்று வட்டத்தினிடமும் மூன்று சதுரமும்—மூன்று சதுரத்தினிடமும் (ஆகிய) ஓர் பீடமுளது - ஒரு பீடமிருக்கிறது. [பீடம் - ஆசனம்.]

4. அன்றே - அல்லவர் அரு - இல்லாத பரம் - மேலாகிய அகிலமூலம் - உலகந்தோன்றுங் காரணப் பொருள், பராசத்தி தரித்தலால் - தங்குதலால்.

5. நங்கை - பராசத்தி. புங்கவன்-பரமேசுரன். அதிகாரங்கள் - சிருட்டியாதி தொழில்கள்

6. மோலி-சடையும் மூன்றுநாட்டங்கள் - மூன்றுகண்களும் சத்தளம்-நூற்றிதழ்த்தாமரை அப்பம்,—தானே—ஆயுதம். செபவடம் - செபமாலே நறகை—நான்குகரங்களும் (பராசத்திமுதலிய ஐந்துசத்திகட்கும்பொதுவாகும்). மதிமுகம் - சந்திரன்போன்ற முகம் (அவ்வைவருக்கும்) மரபின-முறையே. ஐந்து நான்கு மூன்று ஒன்று நான்காம்,—பதி - பதிகின்ற ஐவர்மேனி - அவ்வைவர்நிறம் வெண்மை பொன்மை,-இவற்றுட்பாலும் - வெண்மை நிறம்.

7 அனிதம் - இதமின்மை பரையே-பராசத்தியே பொன்னே-இலக்குமியை. வல்லிசாதம்-கற்பகத்திற்பட்ட கொடி

9. முற்றருமபுணரி—முதலிற்கடைந்தெடுக்கப்பட்ட சமுத்திரம். அலர்மேற்செல்வி-இலக்குமி எமமான-எம்பிரான்

10 குற்றுலம், கோவிதாரம், சமருகம்,— நாமந்தரு - பெயர்களேக்கொடுக்கும். வரையாத்தி - மலேயாத்திமரத்தின். திரு - (அம்மரங்களில்) சிறந்த. குற்றுலம்,— மூலட்டானம் - (எமபிரானெழுந்தருளியிருக்கும்)மூலஸ்தானம். குற்றுலஞ்சிறந்தபெயரென்பது திருக்குற்றுலத் தலமகிமைச் சருக்கம் 51-ம் பாடலினுங் காணக.

11. முகிழ - (தாமரை) அரும்பு.

போலும். ப்பகத்தனுலும் - பெறறத னுலும மூவிசேடம - (தலம,தீர்த்தம், மூர்த்தியெனனும) மூனறு விசேடம. நிகழவது - சொலலபபடடு வருகினற து தாணுமாலயன - உருத்திரன,விஷ ணு, பிரமன. பூந்தொட்டில - (அவா கள நித்திரை செயயும) பொலிவினை யுடைய தொட்டில.

12. பூ - பொலிவாக. அணி-புனை கினற. மரு - வாசனையுடைய. மத்தா னும - ஊமத்தமபூ மாலையுடைய ருத்தி ரனும.(மத்தம-மதனெனககறைகுறைந் தது). பொன - இலககுமியை. அணி - அணிந்த.மருமத்தானும-மாாபையுடை ய விஷணுவும நா-நாவினில். அணி--, ஒரு-ஒப்பற்ற கொமபானும-பூங்கொம் புபோனற சரசுவதியையுடைய பிரம னும. ஒருகொமபானும - ஒறறைக கொம்பையுடைய விநாயகரும.

13. பரானுபவம - பரபோகம. சிவானுபவம - சிவபோகம. நிராமயம- நோயினமை. திரிபுரை - பாாவதி. புகல - அடைககலம.

14. வலமபுரியும - வலமாகச் சுற றிவரும. பொலமபுரிசை - பொன மதில. மஙகலை - மஙகளப்பொருளா கிய பராசத்தி.

15 நிலாககொழுந்து - சந்திரகிர ணம தோட்டு-இதழகளையுடைய.கருப் புரசந்தனம- பசசைககருப்பூரஙகலந்த சந்தனம. மந்திரபதம - மந்திரவசனம்.

16. யாளிமாதம் - ஆவணிமாதம. திரு - இலககுமி.

17. கிருதம் - நெய.அங்கிலே - அந் தப்பராசத்தி பீடத்தில்.

18 அமரகுலதீபம - தேவர்குலத் திலிநதிரன.

19 கடமதி - மாசிமாதம். அரிசண பாளிதம - மஞசட்காப்பு. கயலமதி-பங குனிமாதம. ஐவகைய திரவியம-ஐந்து பிரிவுடையவாசனைப்பணடஙகள, இவ றறைத்திருமஞசனத்திரவியமெனபா.

21. முப்பொறி - மனம, வாககு, காயமாகிய மூனறு கரணம.

22. உபாகாயத்திரி - உபாந்த (சிவ) காயத்திரி மந்திரத்தை.

23. மைவண்ணம் - மேகநிறம. கந்தரத்தா - கண்டத்தையுடைய சிவ பிரானா. மழைவண்ணம - மழையின குணமபோலும. சதுரகவி - நாறகவி களையுடைய. நாறகவியாவன: ஆசு, மதுரம, சித்திரம, வித்தாரமாம்.

பதினேன்ருவது குறும்பலாச் சருக்கம்.

1. ஆங்கனம - அவவிதம.

2. ஏயந்த - பிறந்தன.(தாறபரியம) விரித்த - விரித்துசசொல்லின.

3. மேல - உயாவுடையன.அஙகம- வேதாஙகம, அவை: மந்திரம, வியாகர ணம,நிகணடு சந்தோபிசிதம, நிருத்தம், சோதிடம சதி-பதவி. கதி - மோக்ஷம.

4. ஆரண நடபபால - வேதங்கள நடைபெறுவதால.

5 தவாபடு - தவறுதல உணடா கினற [தவாதல - தப்புதல]

6. மனுககள் - மனுச்சககரவாத் திகள, இவாகள பதினலவா. உபநிடப்பொருள - வேதசாரமா கிய நூறபொருள்.

8. மேலவானம்-பழையசுவாககம

9. உபநிடதவேதம்-உபநிடதமாகி ய வேதப்பொருளை. பனசம்-பலாமரம குலமறை நினறதெனக கூட்டுக.

10. மந்திரம் - கோயில தூலமந் திரம் - தூலபஞசாககரம். சூககுமமந்தி ரம - சூககும பஞ்சாக்கரம்; இவறறை யுபதேச முறையா லுணாக

11. ஓம - பிரணவம. கெழு-பொ ருந்திய. தூங்கியும - தஙகியும். துளஙகி யும-சலனபபடடும.ஏஙகின-வருந்தின.

12. ஆயிரம - அனநதம. சுருதி - ஓசை. அமரராணடு - தேவ வருடம.

13. நமோநம - வணக்கம். விஞ்ஞாதா - ஆச்சரியமாயுள்ளவனே. ஆளா - ஆளுகின்றவனே.

14 பராபரா — முன்னும்பின்னுமானவனே. சடாதரா — சடையைத் தரித்தவனே. நிட்டம - அட்டகுல பருவதத்தொன்று. குழன்மொழி - குழலவாய்மொழியம்மை. மனோகரா - சந்தோஷமுடையவனே.

15. கலைத்தழும்பு — நூல்களின் அடையாளம்.

18. ஒருவடிவாய - ஒப்பற்ற சிவலிங்க மூர்த்தமாகி பலவடிவாய-பலா மரத்தின் அடிப்பீடத்து.

19. மூலம் - பிரணவம். அதன்மூலம்—அம்மரத்தினவோ. பாகை—ஞானகாண்டம், கருமகாண்டம். கவர்-கவடு. சுருதி - சுரம். பணை - பருத்த கொப்பு. சாகை-பிரிவு. சாகையா - கிளைகளாக. தவிரா-நீங்காத. சூல்கொண்டு-கருப்பமாகக்கொண்டு. நகை-மகிழ்ச்சி. தருமமுதல - அறமுதலாக. பெறும்பலவும்—பெறப்பட்ட பல பொருள்களையும். குறும - சிறிய.

22. ஒருமதி—ஒருமாதம். இருமதி-பெரிய சந்திரன். எழுபடிக்கு - எழுலகத்துக்கும். தலைமுறை—வம்சம்.

23. இடுவார் — தானஞ்செய்வார்.

24. மந்தமாருததானம்—தென்றற்காற்றிற்றோற்றம்.

பன்னிரண்டாவது மந்தமாருதச் சருக்கம்.

1. சனகர் - சனகாதியர்.

2. ஆச்சிரமம் - இருப்பிடம்.

3. திரவு - வலிய. (உ - சாரியை) குரவன் - ஆசாரியனாகிய சிவபிரான்.

4. இன்னம்—துன்பம்.

5. விண்தலை — ஆகாயத்தினுச்சிவரைவளர்ந்த. வாளை-வாளைமீன். குழவியை-(அம்மீனாகிய) பிள்ளையை. தருவும் - தேடும். கண்டலை - தாழையை. தண்டலை - சோலையின். சென்னி-தலையில். நாடு - தேடுகின்ற.

6. நீரா-சலமாக. நேரியா—சோழராசாகள். கோலிய-வளைந்த. சோணாட்டு - சோழ தேசத்தில்.

7. பேராளன-பேரையுடையவன். அகம்—மனைவாழ்க்கை. வயிறுவாய்ப்பக்கருப்பமுற்றிருப்ப. ஆத்திரேயன்-ஆத்திரேய நாமமுடையவன். உரு-அழகு.

8. பார்பயின்று - பூமியில (மிதித்தல்) பழகி. பருவம்-வயது. தாரு-மரத்தில். புலலூரீஇ - புலலுருவி; இது, மரத்தைக்கெடுக்கும் ஒரு பூண்டு.

9. பயிலும் — (நடந்து) பழகும். கோலும்-சூழும். ஐம்படை - பஞ்சபாணம். நாண் - (வண்டாகிய) கயிற்றில். பூண-பொருந்த. ஐம்படைநாண் - பஞ்சாயுதமமைத்துச் செய்த ஓராபரணங்கோர்த்த கயிறு, இது; குழந்தைகளமாரபிலணியப்படுவது.

11. கிளளைபோலவான-கிளிபோலச்சொன்னதைமட்டுஞ்சொல்வான். நீாக்கரண்டம - நீர்க்காக்கை. நியாசம்-கிரியைப்செப்தல். அபிநயம் - நாட்கம்.

12 முன்னையிரண்டு - அறநூல், பொருணூல் பின்னொன்று - வீட்டுநூல். ஒருங்கு - ஒற்றுமை. இன்பத்தேனும் - இன்பநூலிலாயினும். ஒழிநீக்கப்பட்ட பெருந்திணை - பொருந்தாக்காமம் அன்றி - அல்லாமல். ஐந்திணை - அன்புடைக்காமம்.

14 இன்னோன் - இந்த ஆத்திரேயன் பொருவான் - சமானமாகான.

15. பதங்கம் - விட்டில். துளக்கு சலனம் ஒட்டு - பிடித்துக்கொள்ளும் ஒருவகைப் பசை. பதங்கம் - பறவை.

16. விடர் - வெடிப்பு நிலம்.

17. யாமம் - (நடுச்) சாமம். பிறன் கடை - அன்னியர் தலைவாயில். விடர்-தூர்த்தர். சூகரத்தை - பன்றியைப் ஆன - பசு.

18. மா - பெரிய ஏட்டில - ஓலையில் எழுதாது - எழுதாமல் மறை சொல்வார் - வேதமோதும் பிராமணர் மா - வண்டுகள்சூழும். ஏட்டில-பூவிதழில். எழு - எழுகின்ற. தாது—

மகரந்தங்களையுடைய. கொய்வான — பறிப்பான மாதருக்கா - பெண்களுக்காக. தீ-ஓமாக்கினியை. வேட்ட-விரும்பிய. முறை-ஒழுங்கு. புரியும்-செய்யும். தருப்பை—தருப்பைப்புல். தீ-கொடிய. வேட்டம் - வேட்டையாடும். முறை - கிரமத்தை.

19. பெருக்குஆய - விருத்தியாகி. பிறமாதா—அன்னியமடவார். செரு-(கலப்பு)போரில். காய-கோபிக்க திரிகுலத்தார்[1] (ஏனை) மூன்றுகுலத்தார். இருக்கு-வேதங்களை ஆய-ஆராய. திரிவாரை-சஞ்சரிப்பவரை இனம்-கூட்டமாகிய. உரு—நிறம், சாயல். காயம்-சரீரம். திரி-பெண்கள் காயத்திரி - காயத்திரி மந்திரம்.

20. அஞ்சமகம்-பிரமயாகமுதலிய பஞ்சயாகம். அஞ்சம-பயப்படும் அகமம்-மனம். விஞ்சு - மிகுகின்ற. அறுதொழிலும் - ஓதல் முதலாகிய ஆறு தொழில்களையும். அறு-கெடுகின்ற. அணை-மெத்தை. பாராட்டி-பழகி. செவிக்கு—காதினிடத்து. சதுர்மறை - திறமான ரகசியம் வழங்கு - பேசுகின்ற. சதுர்மறை-நான்கு வேதம்

21 சந்தி-சந்தியாவந்தனம். சந்தி-தெரு முந்தி - முதலில். தொடுமிடம்-தொட்டுக்கிரியைசெய்யுமிடம். மூந்தி-சேலையின்முகப்பு. தொடுமிடம்-தொட்டிழுக்குமிடம்.

22. பிரமசசரியம்-பிரமசசரிய விரதம் சரதம்—மெய்ம்மை. தெய்வ மணச்சடங்கு - தேவ விவாகக்கிரியை. ஆரிடம் - ஆரிட விவாகம்.

23. பாசுரத்தில் - வாக்கியத்தால். எழுதரிய - எழுதற்கரிய. வழிச்செலவின - வழிநடத்தலினிடத்தும். மா-பெரிய. சுரத்தில்-காட்டில். பைசாசமணம்-பேய்மணம். போரேறு - பொருகின்ற இடபத்தை. தழுவி-கட்டிப்பிடித்து. ஆசுரத்தில்-அசுர விவாகமுறையில். கோவைசியர்-பசுமேய்ப்பவர். (மேலேகூறிய விவாகங்களி னிலக்கணங்களைத் தொகையகராதியில் காண்க.)

24. இராக்கதமணம் - எண்வகை மணத்தொன்று மூவகையார்-மூன்று பிரிவானவர், க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் சிலமாதர்-(வேறுசங்கரசாதிச்) சில பெண்களை. கந்தருவம-கந்தருவமணம.

25. சிறைப்படுத்தி - காவல் செய்து. பொன்றூவி - பொன்னுபரணங்களாற் பொதிந்து.

26 புலவி-ஊடல். துறு-நெருங்கிய. முளைவிதது - முளைக்கின்ற விதை. மோகம் - ஆசையுடைய. கலப்பையே-கலத்தலையே, புணர்ச்சியையே. கருவி-துணைக்காரணம், (உழுபடை). வேளாண்மை - விவசாயம், (மன்மதனுடைய வீரம்). காவியங் கண்ணாராகிய பூவியலன்னம் போல்வாரெனக்கூட்டுக

27. மூன்றுசந்தி - உதயம், மத்தியானம், சாயுங்காலஞ் சேர்கின்ற சந்திபாவந்தனம். ஞானகாம ஒழுக்கம்-ஞானமார்க்க நடை.

28. அடிமுறை—பண்டைக்கிரமப்படி மோகச்செடி—ஆசையாகிய புதர். இடறி - தடுக்கப்பட்டு கடிதடவாவி - நிதம்பமாகிய குளத்தை. கயம - மடு.

29. கொம்பெலாம - (மாதராகிய) பூங்கொம்புகளெலாம் சாதி-குலம். பம்பிய—நெருங்கிய வரம்பு—முறை. பழி—பொய் காடு—மிகுதிபாக. பலகி—பெருகப்பட்டு. அம்பலம-பொதுஇடம சந்தி-தெரு. அம்பலாய - பழிச்சொலலாகி. அரும்பி—தோன்றி. வம்பு-வீண், (வாசனை). அலர்-பிறர்குறைபேசுதல், (மலர்). வடு — குற்றம், (சிறுபிஞ்சு) பரந்த — வியாபித்தன.

30. கேளா - கேட்டு. அறிஞன் - குரு அயர்த்தது - மறந்ததை. மேல்நெறி—மேன்மையான மார்க்கம். செறிவு - நெருக்கம்.

31. கடை - இறுதி. தலை - முதல் பறமபர்-குறவர் சோனகர் - துலுக்கர் சூனர் - ஊன்விற்பவர். ஈனர் - சண்டாளர். கானவர்-வேடர். நுளையர்-பரவர்.

பழையா - கள் விறபவா.

32. சதுரததா-நானகாமவருணத தாா. கேழ-தனகருததானே சமமாகிய. உழவா - உழுதுணபாா.

33. புனம-முலலைநிலஞசாாநதகாடு. ஒருவி - நீஙகி. முயனறுய - செயதாய.

34. ஒழிநத - (இலலறவியல) நீங கிய.காருகததியம்-இலலறவியல. (ஆகி ய)ஆசசிரமம-நிலையின. நெறிகள-மாாக கஙகள. மூவர் - (மேறகூறிய) மூவா. படாபயிா - செல்லுகினற கொடிககு. கொளுகொமபு - ஆதரவாகிய கோல.

35. சவுசாதி - அவசியகரும முத லியவை. முபனறு - செயது ஓமபி-பாதுகாதது

36. பணடிதா—அறிவுடையோா ஏறி-உயாநது. தே - தெயவததனமை யுளள. பாலாய - இயலபுடையாய. அநதரதது - ஆகாயததில். கடஞே - முறையோ.

37. தீனம்—கேடு. கோள—வலிய. பவததுறு - பாவமாகிய செடி. கானம-காடு: பாசம—கயிறு. கூளி—பேய கற கபாடம் - கறகதவு.

38 சு-நலல. குடம்—(பூாண) கும பங்கள சகுடம-நாய. தலைகீழ-முறை தவறுதல. நகுடன — சூரிய குலதது ஓரரசன.

39. சினை-கரு பருவம்-பககுவம். பைஙகூழ-பயிா. பொதிகள-கதிாகள. கானல - காடு பொழிவது - பெயதல. (போலும)

40 கொழுநதுவிடடு-மேனமேல வளாநது கொளுததிய—அழுததமாகக கூறிய கழுநது-உலககைநுனி. ஏதோ-யாதனுலோ. கடததினை - குடததை. உழுநதென - உழுநதுபோல. உகுதது-(உடகொளளாது) புறமபோககி. தகை யவாக - தடையுடையனவாக.

41. வருடுவது - தடவுவது. ஆ சான — குருவே முகததில — இடத தில.

42. சிதைநதனன - கெடடனன

43. தனம—முலை. ஆறறு - பறறு. கனதை - மேனமை. கடபபடும—கடன படுவான. (அதனமேல) கடபபடாது— கடன கிடையாமல இனைய - வருநத.

44. குனமஙகையா—ஊனவிறகும பெண்கள. துவசமஙகையா - கள விற கும் பெணகள. ஈனமஙகையா—புலைப பெணகள.

45. சாநதிபுரிநது—ஓமஞசெயது. வாலாமை - ஆசூசம, தீடடு

46. ஆழநதான - அழுநதின ஆத திரேயன. கிளை — சுறறம தாரம - மனைவி. (ஆகிய மூவரும) வேறுப - வெவவேறுகி (முறையே) குலினம - குலபபெருமைககேடு தீனம-எளிமை மைமை - சநததிபபேறினமை (ஆகிய) மூவகையின - மூனறு விததததிலை மாயநதாா-மறைபடடாாகள சூழதரு-சுறறுகினற. நரமபு—,தணடம-வீணைத தண்டு. சுரை—சுரைககுடுககை. இசை யின - ஒனறுசோநதால யாழ-வீணை. வீழபடில - (அமமூனறும) தனிததனி பிரிநதால. வேடா கண்ணி - குறவா பறவை பிடிககுங கணணி விறகு—, வெம - கொடிய. பலியோடு - பிசசை யெடுககும ஓடு.

47. அஙகணம்-சலதாரை. உககை-சொரிநத. விடட—வெறுதத. கொங்க ணம-ஓாதேசம. காழசம-கடாரதேசம்.

48 நீாநாடு - சோழதேசம். வாா நாடு-கசசுவிருமபுகினற. தடை-இடை யூறு. தீாநத-நீஙகிய. மலைநாடு—மலையா ளதேசம, எனவே மலையாளததுப பெ ணகள மாாபைததிறநதுகொணடு திரி வாாக ளெனபதாயிறறு. வாயததது — (சமீபமாகக) கிடைததது.

49. முரி—ஒடிகினற, வளைகினற. கலை - மேகலாபரணததை. ஆளி - ஆ ளுதலையுடையதாகிய. தோ - அலகுலா கிய ரதஙகளை. நிரைதது - வரிசைப படுததி. புடை - பககம.

50 மடுப்ப - அகப்படுத்த. குழல - இடம

51 ஆம்பதி-ஆகிய ஊா. அவா-அப பெணகள. பரிசில - தனமை. காமபு - மூஙகில. உறழும-ஒககும. ஆமபதிதண் எனபதறகு, ஆகிய சாதிபபிரடடனெ னினும பொருநதும

52. குருகு - பறவை

53. இனறிப - இலலாத மீனம் - மீன. அலகுலவிடாளததின-நிதமபமா கிய பாமபின. பீனம-பெரிய தேரை-தவளை.

55. தூணாம-சாரியை.காண அலா - பாாககககூடாத பூண்அலா - பொருநதககூடாத

56. குலாவு - விளஙகுகினற

58. உழல-வருநதுகினற மறுகு-வீதி

59 தலைநாடு - முதலநாடு, சோழ நாடு. புலை-புலைததனமை. தேககிலையிற புனல போலவானெனபது - ஒடடிடும ஒடடாமலுமிருநதானெனறபடி.

60 ஊடு-(வயிறறின) நடு. அயா-சோா. பிடுஙக - வருதத வாடை-(அம மாதாமேற றோபநதுவரும) காறறை. ஏறறு - நுகாநது (தாறபரியம)

61. சரதநெறி - உணமை வழி விரகு - விரகம. (கடைககுறை.) பா மனைபாா - அனனியா பெண்கள.

62. வலையா-பரவா சேரி - சோந திருககுமிடம. மளளா - பளளா. புலை யா - சண்டாளா.

63. அம்மை-வருபிறபபு. ஒருசாா-(அது) ஒருபக்ஷம. இமமை-இபபிறபபு.

64. தரு — மரங்கள இருள - இருணட வனதது - காடடில.

65 சோகம்-இளைபபு பாகததால-பஙகுபபடி., தெனபுலததாா முதலி யோாககுக கொடுககும பாகபபடி. பகுதது - பஙகிடடுககொடுதது.

66 கூணடு - கூடி. வாலாமை - தீட்டு காண்டல - பாாததலால.

67 உழிகொண்ட—சஞசரிததுக கொண்டு திரிநத கணமுகிழபப-நிததி ரைசெயய. இழி - இழிவு கஙகுல - இருள.

68 பலியொனறுமினறி—பிசசை யொன்றுங கிடையாமல். கனறினன-வருந்தினன. செனறுசோ - (ஓரிடத துககுப) போயசசேர்கினற.

69. வாள்தானை - வாளாகிய ஆயு தமபோனற. வாட்டு - வருததுகினற. துணைககோட்டானை - இரண்டுகொம பானையை குமுறுகுரல—(கணடததில புறு முதலிய பறவைபோல) முழஙகும ஒலியை. கோட்டானை-கூகையை.குள றுகுரல - (அவைகள்) உளறுகினற சத ததை.

70. ஈனககளளிகள - புலைசசாதி விவசாரிகள. இடும-கொடுககும. இதழ பபானககள-அதரபானககள. (பானம-குடிததல) கானககளளிகள - காடடி லுளள களளிமரஙகள. பொதிசோறு-பொதிநதிருககப்படட (தசையாகிய) சோறு கடி-நீககபபட்ட. ஊனககள - குறறமபொருநதிய மது. ஏநத—தாஙகி நிறப.

71 வீஙகி-பருததது.திமிரம-இருள. ஏயபப - போல உடு-நக்ஷததிரஙகள

72. திமிரவெளளம-இருளாகியபிர வாகம வடிநதி - வறற. படிநதிடும-தோயந்துகிடககும். முடிநத-கெடட. நாளது-எனபதில அது-பகுதிபபொரு ள் விகுதி. விடிந்தது - கெட்டது

74. கானல-காடடிலுளள. பரல்-பருககைககறகள. பொடி-நீறு. தழல்-அககினியில.

75 ஆரபப - தொடர. போறற-ஆதரிகக. இருண்டு-மறைநது.

76. தருணநிலை - சமையநிலை தடு மாறி-மாறுதலடைநது. சாககிரம-தெ ளிவுநிலை.சொறபனம்-கனவுநிலை.சுழுத தி-மயக்கமான நிததிரைநிலை. கருவி-கா ரணமாகிய. கரணம-மனம புததி,சித்த ம. அகஙகாரமெனனும் அநதககரணங் களை. கடநது-தாணடி.துரியவவததை-

சுத்த நிலையாகிய உபாதி. வீழ்ந்து - படிந்து. துரியாதீதம் - சுத்தநிலைக்கப்பாற்பட்ட நிலை. சூக்குமத்துஆய - சூக்கும சரீரத்திற்போய்.

78. எனக்கேனோ-என்றுசொல்லுவேனோ கவுணியன் - கவுணியர் கோத்திரத்தில் வதரித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். வாய் - திருவாயில்.

79. இயமபடர்-யமனுடைய வேலைக்காரர். முடுகி - விரைந்து.

80. வேலை-சமயம் நிராகரித்து-தடுத்து. உதிரக்கறை-இரத்தமாகிய மாசு.

81. பண்ணவர்-முனிவர். புட்பகம் - தேவவிமானம். கரியுரிவை - யானைத்தோல்.

82. செம் - செவ்வையாகிய. மானம் - விமானம். மிசை - மேனின்றும் மெய்மமான - திருமேனியிலிருக்கும் உமாதேவி.

83. தைவரல் - தடவல்.

84. உவர்ப்பு - வெறுப்பு.

85. யாமியம் தென்றிசை. சாமி அந்தகன் - முதல்வனாகிய யமன். காம்-கொடுங்காமியாகிய ஆத்திரேயன் அந்தரம் - மத்தியவுலகம்

86 வெய்த - கொடுமையுடைய. ஆறு - மார்க்கம்.

87. செறிவு - (கோப) நெருக்கம். குறிகொள-எழுந்தொழிலைக்கொண்ட. கணக்கால் - கணக்கின்படி. பொறிகளை - எழுத்துக்களை.

88 குலநெறி-குலாசாரமாகிய நேத்திரத்தொழில் - கண்போன்ற கிரியை.

89. நறபு-சிநேகம். (நட்பின் றிரிவு போலும்) நண்ணிய - நண்ணுவித்த. (பிறவினை).

90. தன்மம்-தருமம் வேலை-காலம்.

91. கோளினன்-கொள்கையுடையவன் பொரு - ஒப்பு.

92. தெறும்புனல் - அவிக்குமநீர். மறவி-மறப்பவன். நிரக்கர குக்கியான-எழுத்து இல்லாத வயிற்றையுடையவன். (மூடனென்றபடி)

93. வருடாதி - வருடப்பிறப்பு

96 கரணம் - கணக்கு. வீரர்-சித்திரகுத்தர். நரகவீரன் - நரகத்திற்சேரும வலியுடையனாகிய ஆத்திரேயனை. வரவு - புண்ணியம (தாற்பரியம்)

98. முறைதப்புமேல் - நீதிதவறுவாரானால். தாக்கு - (அவருடைய) உத்தரவை. வைத்தகல்வது-(கீழே) வைத்துவிட்டு நீங்குவது. கப்பு-கவர்.

99. பாசம-கயிறு. தண்டம்-தடி. எழு-தூண். கரபத்திரம-ஈர்வாள். எஃகம-வேல. விறல-வெற்றி. மழு - மழுவாயுதம. மூசு-மொய்க்கின்ற. சம்பம-வச்சிராயுதம முசலம் உலக்கை கணையம - யானைவராமற்றடுக்குமரம. வாட்பூசல் - வாளயுத்தம. புறம - பக்கம

100 தூலம - பெரிய

101. வைவச்சுதபுரம - யமனபட்டணம. துளங்கி-அச்சப்பட்டு சூழ-ஆராயகினற. திறை - கப்பம. கிங்கிரர்-ஏவலாளிகள. மல்லர் - மற்போர்செய்வோர

102. பெருவியாதி - கிரந்தி. குருஓர்நோய. சேட்டுமம - ஐயம.

104 ஊர்தியென-(எருமைக்கடா) வாகனமென்று சொல்லப்பட்ட. வங்கம - நாவாய, கப்பல

105 நீங்குபு-நீங்கி.வைதரணி-யமபட்டணத்துநதி.உந்து-செலுத்தப்பட்ட ஒண-அழகிய. கயல-சேலமீன். பந்தி-வரிசை சோதரு-சோக்கின்ற. சினை-முட்டை

106. பரிவாரத்தொகை - சூழ்ந்திருக்குங்கூட்டம். வீங்கு - மிகுந்த.

108, கோட்டம-கோணல கடைகாவலர் - வாயில காப்பாளர்.

109 கடைகள ஏழினர் - வாயில்கள ஏழினுமுள்ளவர். நந்தி - திருநந்திதேவர். அமைந்து - அடங்கிநின்று.

110. அருணமுறை - ஆணையின்படி. ஆர்ப்பு - மகிழ்ச்சி.

111. கின்னரம் - வீணை.மிழற்றவாசிக்க. தந்திரி - யாழ்நரம்பு. மீட்டி-

முறுக்கி. பின்னகப் பந்திகள் - சடை முடியின் வரிசைகள்.

112 மாலோகத்தவா - வைகுண்டத்திலிருப்பவா.

113 அணிமாஆதி - அணிமா முதலிய. சித்திகள் - (அட்டமா) சித்திகள். ராசானன - திக்குப்பாலகரிலொருவா. பகலவேந்தா - சூரியாகள். பணிமாறு தாங்கிநிற்க. படிமக்கலம் - கண்ணாடி.

114. எறுழ்வலி-மிக்கபலம். மறு அற - குற்றமில்லாமல். இருகோடி - இரண்டுபக்கம். வருட - தடவ.

115. நன்மதை - நருமதை. இரட்ட-வீச. வயிறுவாயதத-பெறற. (தாற்பரியம்) பொருப்பு - (கிரவுஞ்ச) மலை. கயனே - கயமுகாசுரனை களிறு - யானையாகிய விநாயகா.

116. நீளநித்தம் — நீண்டகாலம். நிரைத்த — வரிசைப்படுத்திப் பதித்த. ஆணிப்பொன - மாற்றறியும் பொன.

117. மருங்கு-இடை.இருசருமம்-யானைத்தோல், புலித்தோல. உடை - உடுத்தல. பஞ்சவி - பட்டதினமிகுதி. பணிலத்தோடு - சங்கக்குழை. உரக குண்டலம் - சாபபகுண்டலம்.

118. கங்கணம—கைவளை. துயல்வரு - அசைகின்ற பிரமை - மயக்கம். அலலது மெய்யறிவு.

119. கணவழுக்கி - கணகூசி. வழிக்கொண்டு - நடைகொண்டு.

120. சரணம-அடைக்கலம். அநுபூதியாய் - சுவாநுபவப்பொருளாயுள்ளவனே. மேதியான - கடாவாகனமுடைய யமன. யாது - எது.

121. விதிர்ப்ப - நடுங்க. ரோமஞ்சிலிர்ப்ப-மயிர்க்கால தடிப்ப. துகிலொதுக்கி - வஸ்திரத்தைஉள்ளடக்கி. ஏழு-அங்கீகரிக்கக்கூடாத.

124. வீடுபெறு—விடுதலடைகின்ற. சுவாக்கம் - மோக்ஷம. விகற்பிப்பான - வேறுபடுத்திக்கூறல். ஏன்-எதற்கு. [ஏன, எனனென்பதினவிகாரம். மேலவருவனவுமீது.]

125. கைப்பு - வெறுப்பு ஒழுகுமிகு. (தாற்பரியம்).

126. தக்கவேதியன - தக்கனுகிய பிரமன. சேயனுலூா மறையவன-தண்டசநாயனா. மறைபபாலகன - மாாக்கண்டமுனிவா. வாணுள் அழிவு-(வரையறையாகிய)ஆயுட்கால நீக்கம. முப்புரநாட்பொலிவு—திரிபுரத்தின வாழ்நாள்விளக்கம் மாறறும்-விலக்கும. செயல-செய்கை. விதிமுறை-விதிக்கிரமம. தருமன - யமன.

127. முந்து - முற்படுகின்ற. அக்கால-அந்தக்காலத்தில் மந்தக்கால-மந்தமாருதம. வழங்குவோம - சொலலுவோம்.

128. கிளையாடும-மூங்கில்களசையும். அளையாடி-தோயந்து. தளையாடி-கணணிகட்டி. மடலஅவிழக்கும-இதழ்களை விரிக்கும. மருங்கில - பக்கத்தில. [இக்கவியில அபிடேகத்துக்குரிய தேன, தயிா, பால, அமுதம; இவைகள முறையே வரக்கூறிய வியப்புக்காண்க.]

129. அலைந்து - திரிந்து. அலையாமல் - வருத்தாமல.

130. ஆர்தத-(உலகில)நிறைத்துவைக்கப்பட்ட. கூாதது(விகாரம்)-நுணுகி, நுட்பமாக (உலவு - சஞ்சரிக்கின்ற.)

131. வசந்த ஊதை - தென்றற்காறறு. போது-காலம. ஐ - சாரியை. தைவரல் - தடவல்.

132. ஐந்திணை-ஐந்துநிலம்; குறிஞ்சியாதிய நிலம். இருபாலுயிா - உயர்திணை, அஃறிணையாகிய ஆனமாக்கள். தவிாதி - நீங்குவாய.

133. கேளா-கேட்டு.இரங்கி-வருந்தி.

134. பின்னலஅணி - பின்னுதலின்அழகு. மவுலி - முடியாகிய.

135. மேலும-இடத்தும். வருமம-(யுத்தத்துக்குச் செலலும்)வைராக்கியம். குறிக்கொண்மென - குறித்துக்கொள்ளுங்களென்று. பருமமேதி - பெரிய எருமைக்கடா.

136. வாராதவழி - (இதன்முன

ஞெருவரும்) தெவிந்திராத மாக்கம். ஆராமை - (அன்பு) அடங்காது மே லெழுதல.

பதின்மூன்றுவது தக்கன் வேள்விச் சருக்கம்.

1. முலைத்தலம்-கொங்கைத்தானம், மாரபு. அறத்திறைவன்-தருமதேவதை.

2. பின்னம் - வேறுபாடு. சிறகுணன் - ஞானகுணன் ஒருவன் - சிவபிரான்.

3 துடைப்பவனை - அழிக்கின்ற ருத்திரனை. உடைப்பிரமம - சகலமுமுடைய பெரியபொருள். அருளி - திருடடித்து.

4. பூதவகை - (பிருதிவி முதலிய பஞ்ச) பூதங்களின் பிரிவை. பூரணம-நிறைவு. பிரமம - பெரிய கடவுள் காரணமாம்—(ஒவ்வொரு) ஏதுப்பற்றிஉண்டாகும். முகமனுரை - உபசார வார்த்தைகள். (அவை) கடுக்கும் - போலும்.

6. ஈடுஆ—ஒத்ததாக. சிதைப்பான-அழித்தல. மறைத்து - திரோபவஞ்செய்து. பானமை-தன்மைக்கு பயில-தங்குகின்ற.

7. விள்ளாமை — வேறுபடாமல் மேவா-பொருந்தி. தள்ளாமை—நீங்கப்படாமல் எள்ளாரும - எள்ளிடத்து நிறையும

8. மீது எலாம - (தந்திருமேனியின்) மேற்புறமெல்லாம.

9 சேவினன—இடபவாகனத்தையுடைய சிவபிரானுக்கு. டாரை - எவரை. இறைஞசின-வணங்கினுலும (அவவணக்கம.)

10. கதி—புகலிடம். நவவி—மான.

11. கதியினமேல-பதவியினமேன்மை. கருதா—எண்ணி. அதிகன—உயாந்தவன. ஆகெனும - ஆவேனெனனும.

12. அநதமானது - அழகாகியது. அணித்தாம - சமீபமாம. நநதம - நமமுடைய. முநத - முதலில முயனறு-செயது. சொறறன - சொனனன

13. கூாநத - மிகுநத, பாநதள - பாமபு.

14 மேகடதம - மேகமணடலம விரிஞசன - பிரமன.

15. சுநதரி அழகுளளவளாகிய. தோகை - மயிலபோனற உமாதவேி இவை நிறகும - இவவரஙகள நிலைக்கும.

16 மழ - இளமை. கூா—மிகுநத இவவாறேு-இநதவிதமோ. பணிதத்து சொலலியது பயினறன - செயதான-தரம - தகுதி காளம - நஞசு

17 கலமென முளை - கலலினமேலறைநத மெலலிய சிறு கழி. சிதைவு-அழிவு. கமமியன—தசசன பெருக்கம-ஐசுவரியம.

18 முறைபுரிய - (தான சொலலிய) கிரமபபடி நடகக

19. வேடடு - விவாகஞசெயது. உரைசெய - உபதேசிக்கினற. ஒழிவு - கேடு.

20 உழனறிட - சுழனறுதிரிய சாலபு - மாடசிமை. தருமறகு - யமனுசகு.

21. கனல - அககினி தேவன. வேடப - மணஞசெயய.

22. புததிரைசனதி - புததிரையாகிய சனதி ததைத - கிளி போனறவள விததகம - ஞானம அததிரி - அததிரிமுனிவா. சோமன - சநதிரன அசுபதிமுதல - அசுபதி முதலிய இருபததேழு நக்ஷததிரஙகள.

23. இமவான - இமயவரசன.

24. கவிகள - குரஙகுகள முதல-முதலியோா புலகனினறோ—புலகன பெறபபடடவா கவியை - சுககிரனை. திரு - திருவெனபவளை அவுணா - அசுரா

25. ஆதித்தர் - பனனிரு சூரியாகள. பொனனவன சேய - இரணியனுடைய மகனுகிய பிரகலாதன.

அவனமகன - அப்பிரகலாதன புத்திர
னுகிய விரோசனன, அவனசேய மா
வலி - அவனமகனுகிய மாவலி. புதல
வன - (அம்மாவலியினுடைய) மகனு
கிய. வாணன - வாணசுரன.

26. காலை-காலையெனபவள ஆயு-
ஆயுவெனபவள. மேலையோா - மேன
மையுடையவா நாலவா - தாரக்ஷயன,
அரிஷ்டநேமி, ஆருணி, வாருணியென
பவா கலுழன - கருடன அருணன -
சூரியன தேரசசாரதி மூவா-கெடாத
பாகுவை-இராகுவாகிய பாமபை பயந
தாள-பெறறாள. சிங்கியை - சிங்கியை
யெனபவள

27 இளை - இளையும கபிலை - கபிலை
யும பாரி - (தன) மனைவி மருததுவா-
தேவவைததியா உலப்பில - கெடுத
லிலலாத

28. எண-எணணுகினற கிளையா-
பிருததியாக. எனபெறறுன - என்ன
பயனை யடைநதான. விண்-விணணுல
கததாா. கிளையா-கூட்டமாக வீடு-மோ
க்ஷம. பெணகிளையால - பெண சுறறத
தால. பெருங்கிளை - பெரியவிருததி.

29 சிதது - வலலமை அகநதை -
அருவம. இருவகை-கலவி, செலவமாகி
ய பிரிவு. மததநோய - மயக்க வியாதி.
உள-உளளே. கொளவாா-நினைபபாா,
உண்பாா.)

30. மககக்குழாம் - (தககனுடைய)
பிளளைககூட்டம. சோமன - சநதிரன.
ஆரல - காாததிகை உரோணி-உரோக
ணி. உகபபு-மகிழசசி. கேளா - கேட்டு
பிதிமகன - தககன.

31 திதி - பககம தீரான - நீங்
காதவனுய

32. உழன்று-வருநதி. ஓரம்-பக்ஷ
பாதம. மேல நெறி - உயாநத பதவி.

33. முதிரை - அவரை, காராமணி
முதலியபயறு. மோதகம்-பலகாரவகை
யினெனறு. (இவறறைபபடைதது நை
வேததியஞ்செயயும) விழாவில-திருவி
ழாநாளில, சதுாததி தினததில. அதிக
வீறு - (விநாயகரைபபரிகாசிததுத)தற
பெருமை அவனை - அநத விநாயகககட

வுளை. சதுாததியின-(ஆவணிமாத பூற
பககததுச) சதுாததி மட்டில. அமைத
து - அடஙகசசெயது. நீததான-போக
கினுன. (இசசரிதஙகநதபுராணததுள
விரிவாகக காணலாம்.) தீாதி - நீஙகு
வாய.

34. நான்கு - நானகுகலை. ஏக -
குறைய. வழிவிடுபப - வழிகாட்ட.

36. அருகு - (சடையின) பககம.
அயல - (மதியின) பககம். பணிவிறுவ-
ஏவலகேட்க. வருமுறைபபதனை-வநத
முறைபபடி. தேயவும - கெடுதலையும.
மதி - மாதம.

37 பிதறறலும - பேசுதலும. புல
கன - (தககன மருகரி லொருவனுகிய)
புலகமுனிவன. நிறுவி - (மாதநதோறு
மொருமுறை தேயக எனறு) நிறுததி.
புரை - குறறம.

38. சாதனை - பயிறசி. சதி - கற
பாட்டி, உமாதேவி.

39. முரகரி - விஷ்ணு

40. சகளம - உருவும நிட்களம -
அருவும. தோறறம, ஒடுககம-உறபததி
நாசம். நிகழ்தர-நடக்க. அகளம - அரு
வம. அருள - சததி.

41. அகிலம - எல்லாவறறினிடத
தும. ஆம்- ஆகினற. உணாவை - அறி
வை. நிகிலமும் - எல்லாபபொருளும
மாலானுன - மபக்கமுடையவனுயின
ன. பிரமம் - சூனியம், அருவம. (மால
பிரமமெனபவறறில, விஷ்ணு பிரமப
பொருள் என்னும் ஒரு நயபபொரு
ளுஙகாண்க)

42. துளககம - சலனம.

43. புணாபபு-செயகையை உறு-
உறுவிதத. தணபபினுல-(நமமை)நீஙகு
தலினுல. பிறவியெயதி-(வேறு)சனன
மெடுதது. உறு-பிறவினைபபொருளில
வநதது.

44. வலமபுரியென - வலம்புரிச
சங்குபோல.

45. கதம - கோபம.

46. வெருவி - பயநது. சூழ்ந்து -
ஆராயநது.

47. உய்ப்ப - செலுத்த. மாது-பெண்ணாகிய மகளையும். மருமகன - மருமகனாகிய சிவபிரானையும்.

48. குலிசம் - வச்சிராயுதம். துவள - அசைய.

49. பூதர் - பூதகணங்கள். சிறுவிதி-தக்கன். செலவிகாந்தன - உமாதேவிநாயகன். கடை - வாயிலில்.

51. அலகல் - குறைதல.

52. வளவிதே — நிறைவாயிருக்கின்றனவா. நீயுளையாக - நீயிருப்பவனாக. (வளவிது ஒரு குறிப்புமொழி.)

53. புரிவன — செய்வனவற்றை.

54. படையினர் — ஆயுதங்களையுடைய தேவர். கடையின-கீழிடத்தில. ஆர்-பொருந்திய. முகனார்-முகமுடையவராகிய அவ்வெம்பிரான. கோயிற்கடை — ஆலயத்தின் இறுதி வாயில. புடையினர் - பக்கத்திலுள்ளார். (கீழிடத்திற்பொருந்திய முகம—அதோமுகம, அதனோடு சிவபிரானுக்குத் திருமுகங்களாறென்றுணர்க.)

55. சாரதர் — பூதங்கள். அடித்தொழும்பர் - அடித்தொண்டர்.

56. சேறி - (உள்ளே) செல்வாய.

57. குறுகுதிர்பணிவிர்ஆகில — அணுகினவராகி வணங்குவீராயின். மனறுதொட்டு - (உங்கள) நீதித்தலமுதல். நமபி - சிறந்தவனே.

58 காமன் - கற்பகத்தையுடைய இநதிரன. காமனுநெறி-காக்கின்றமனுநீதி. சோமன் - வஸ்திரம. மாமன - பெரிய தலைவன்.

59. தீர்த்தனன் - நீக்கினான். அகந்தை - அகங்காரம. செலவத்துரவினை - பொருட்கிணற்றை. [துரவு-கிணறு.]

60. செயகலர் - செயதிலர். வெருவு - அஞ்சுகின்ற. வைததூறு - வைகைகோலின கூட்டம்.

61. வயிறு ஆற்றுமல் - வயிற்றுப்பசி பொறுக்கமாட்டாமல்.

62. விதியிலாறகு - செல்வமில்லாத சிவனுக்கு.

63. தீ இல - (மயானத்) தீயிடம். திக்கு எலாம - திசை முழுதும். உடைதொட்டு - வஸ்திரமாகவுடுத்து.

64. நமநடம - சுடுகாட்டிலாடுதல. வணங்குதிர் - வணங்கினீர்.

65. பொனனமை அழகினறனமை. இருவர்-கார்த்திகை, உரோகணியாகிய பெணகள. அன்மை - வேண்டாமை. ஆய-ஆக (எச்சத்திரிபு.) வேட்டு - விருமபி. சதியை வேட்டான - உமாதேவியை மணந்த சிவபிரான.

66. புள காகமுதலிய பறவைகள. இடை - நடுவில. தட்ப - (அவசகுனத்தால தடைசெயய.)

67. கனகலவனம-ஒருவனம.ஞாயில - மதிலுறுப்பு. கோட்டம - கோயில. தெற்றி-திண்ணை. அறப்புறம-அறச்சாலை, தருமசாலை. வேதி - ஓமகுண்டம்.

69. உழி - இடத்தில. ஓலைவழி - திருமுகத்தின மூலமாக.

70. முகூர்த்தம்-இதனை, இரண்டரைநாழிகை யென்றும, மூன்றேமுக்கால் நாழிகை யென்றுஞ் சிலர் சொலவர்.

71. ககுபம - திக்கு, திசை. படிவமாதவர்-தவப்பெணகள. மேல - மேன்மை.

72. கருடத்துரங்கம - கருடனாகிய குதிரை. கலை - கலவிநூல. [கலை-ஆண்மான. அறுபத்துநாலுகலையோடொருமானென்றுகூறிய வியப்புக் காணக.]

73. புக்கநாள - (தக்கனயாகசாலையுட்) புகுந்த தினத்து. புகல - புகல. (கடைக்குறை) உணடோ - (ஒன்று) உளதோ. புகலாமுனனர் - (வாய) பேசுதறகு முன்னம.

74. மவுனர் - யோகிகள.

76. வடவரை - மகாமேருப்போலும. தறி - தம்பம். பாரிசாதம - கற்பகத்தருவினொன்று.

77. பணிப்ப - சொலல. மோலை-ஆதி. இரதம்-இரசம். வருக்கம் - வகை.

78. கோடிகம் - பூந்தட்டு. பணிக.

கூறை - வேலைக்குற்றங்கள்.

79. தருமன் - இயமன். குரவன் - ஆசாரியன்.

80. மடுத்து - தடுத்து. மடுத்தல் - தடுத்தலென்பதைத் திருமால் சிவபிரானை சருக்கம் 7-லும் தக்கன் வேள்வி யழிந்த சருக்கம் 58-லும் காண்க.

81. படருவான் - செல்வானாகிய தக்கன். விளைப்பான் - உண்டாகும் பொருட்டு.

83. நிச்சம் - எப்பொழுதும். விச்சை - அறிவு. விதி - பிரமன். எச்சம் - குறை.

84. பன்னொருவர் - பதினொரு ருத்திரர். நேர்வார் - ஒப்பார். ஓசை - நாதம். விந்து —, இதன் வடிவம் வட்டம், அமுதத்துளியென்றுங் கூறுவர். மூல உருத்திரற்கு - காரண உருத்திரராகிய சிவபிரானுக்கு

85. சொல்வார் - கூறுவர். தமது - சிவபிரானுடைய. உருப்பெற்றார் - சாரூபபதவியடைந்தவர் அங்கி சம்புவின் கணத்தோர் - காலாக்கினி ருத்திர கூட்டத்தார். தாது ஐந்து - இரும்பு, செம்பு, ஈயம், பொன், வெள்ளி. சுவணம் - பொன்.

87. அமுது - சோறுக. நக்கன் - நிருவாணி. குஞ்சிதபவுரி - காலைத் தூக்கிய நடனம். கூத்தன் - விளையாட்டுக்காரன். கஞ்சுகி - பாம்பு. கருத்தன் - மனமுடையவன். கருத்தன் - கடவுள். பன்றி, மீன், ஆமையென்றது - இம்மூன்றவதாரமுமெடுத்த திருமாலை

88. கழி — (இறந்தவரினின்றும்) நீங்கிய. சுழி - மூர்க்கம். அலகை - பேய். விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன்.

89. கறை - குற்றம். கெழு - பொருந்திய.

90. திகம்பரன் - நிருவாணி. மருங்கும் - இடையும். நெஞ்சும் - மனமும். ஆசை - திசை, (அன்பு) உடை - சேலை, (உடைமை). நிறை - மாட்சிமை.

91. அவ்வவர் - அந்தந்த முனிவர். ஆபிசாரம் - ஒரு யாகம்; அஃதாவது: பிறரைக் கொல்லுதற்காகச் செய்யப்படும் யாகம். முயல் - (அவ்வோமகுண்டத்திலெழுந்துவந்த) முயலென்னும் மிருகம். வேங்கை - புலியிடத்தில். வௌவு - கிரகிக்கின்ற. உரி - தோல். நவ்வி - மான். துடி - உடுக்கு. நகுதலை - விளங்குகின்ற தலைமாலை. வெவ்வடா - வெப்பம் நெருங்கிய. படையா - சேனையாக

92. புவனம் - உலகத்தில். ஊன்று - பதிகின்ற.

93. வீறநீர் - மிகுந்த சலம். உகாந்தம் - யுகமுடிவில். எரி - வடவைத் தீ. வெளி - ஆகாயம். ஈறு இலர்மையினால் - கெடாதிருத்தலாலே. ஊறு - இடையூறு. சேவாய - இடபமாகி. ஒருதாள் தூக்கும் - (சிவபிரானைத் தாங்கி) ஒரு காலாலே நடக்கும்

94. மறையை - (சோமகாசுரன் திருடிக்கொண்டு சமுத்திரத்தினுள்ளே வைத்திருந்த) வேதங்களை. மீட்டு - திருப்பிக்கொண்டுவந்து. கமடம் - ஆமை. வெற்பை - (அமுதங் கடையும்போது மந்தர) மலையை. மகிதலம் - பூமி. கோட்டால் - கொம்பால். ஏனம் - பன்றி. மா - பெரிய. மால் - விஷ்ணு. மால் - மயக்கத்தை. மைந்தர் - வயிரவர் முதலிய பிள்ளைகள். நாட்டம் - (அம்மீனுடைய) கண். ஓடு - (அந்த ஆமையின் முதுகாகிய) ஓடு. கோடு - (அப்பன்றியின்) கொம்பு.

95. கயம் - யானை. அவுணக் குன்றம் - இராக்ஷத மலை; கயமுகாசுரன். வியம் - உடல். உறாது - பொருந்தாமல். அயன் மதம் - பிரமன் கருவம். சிரம் - தலை. அது - அத்தலை. பலிக்கலம் - பிக்ஷாபாத்திரம். ஆ - ஆக. மாலாதி - இந்திரன் முதலியோர்.

96. வாசவன் - இந்திரன். வேறுருவாய் - வேறாகிய (பூத) வடிவாகி. பூசல் - போர். வெங்கதத்தின் - கொடிய கோபத்தால். உய்த்த - செலுத்திய, பிறப்பித்த. சலந்தரன் - சல

நதராசுரன. வெறபிலீசன - கயிலாச மலையிலுள்ள சிவபிரான. அநதணன போல—பிராமணனபோல(வநது). நேமி—(பூமியிறறிருவடியாறகீறிய) சககரததால. இருகூறு - (சலநதரன) இருபிளபபு. (இசசரிதங கநதபுராணம ததீசியுததரபபடலததில விரிவாகக காணலாம்).

97. வீநதவன—இறநத சலநதரன. காநதை—(சலநதரன) மனைவி. மயானததாடு — (பிருநதையைச் சுடட) சுடு காடடின மததியில.

98. தரிககுவன—(நீகூறிய எலலாவறறையும)அணிவன. விடுபபன-நீககுவன். நிகிலம்நாயகன்-எலலாந (தாஞகிய)தலைவன நிகழநதது-(இஙஙனம)நடநததை. ஞாலம - உலகம. நிகழததும்-சொலலும.

99. உநதை - உன பிதாவாகிய. அவியும்பெயது . அவிபபாகமுங்கொடுதது. சிரம - நெடுஙகாலம்.

100. பாஙகு-உரிமை.பரிகலம-பாததிரம. எநதை-எனபிதாவாகி பபிரமன.

101. எணணு - எணணி. மருகா- மருமகனுக

102 பறறிலை - (அச்சிவனிடததில) அனபிலலேன.

103. முயறசி-ஊககம்.வலிபப-வலிநதுசொலல.இறையினறி-சிவபிரானிலலாமல சடடம-பொய. ஊககம்-முயறசி

104. இபலும—(யாகததின) இபறகைபையும. அடடு - கெடுதது. யூபம-யாகதத மபம்.ஆவிகழியுமடடு-உயிாநீஙகும அளவில. ஆடும-அசைநதுநிறகும. யூபம - உடறகுறைப பிணம. (ஆம)

105 கலாபம - மேகலாபரணம்.

106. பசுககள-ஆனமாககள. பசுபதியை - (அவ)வானமாககளுககு நாயகனுகிய சிவபிரானை. பண-தகுதி பசு-பசுமாடு.படுதது-(யாகததில)கொனறு.

107. முசுககள - குரஙகுகள கவவை-பழிமொழி. உசுககள - ஒருவகைப புழுககள அரிபப - கெடுபப. பசுபதி - ஆனமநாடகனுகிய சிவபிரான

109. யாஙகும-எவவிடததும அறிவிதது—அறிவிததால (எசசததிரிபு)

110 திருகு - வஞசம கோபபு - கோவை, சோககை

111 திருமலை - ஸ்ரீகயிலாசமலை ஒலககமணடபம - அரசிருககைமணடபம சிறகூது - ஞானவிளையாடடு. கவறு — (சொககடடான விளையாடடில உருடடும) பாசசிகை.

112. புடை - பககததில. விடையம - காரணமாக. ஆர - நிறைநத

113. சூது - சொககடடானகாய. கிடததினள - கீழே வைததவளாய

114. தனயைடா - தனமூதததோ!

115. வலலிக கொமபு - வலலிக கொடியும் பூஙகொமபுமபோலும உமாதேவி.

116. ததிநிலம் — (யாகததுககு உழுதன முதலிய செயபது) பககுவபபடட பூமியில குணடம - ஓமககுழி கீணடு - கிழிதது, தோணடி சமிதை-ஓமவிறகு. சாலிமுதிரை - நெல பயறு முதலியனவாகிய. விதது - விதை தீவினை — அககினிகாரியம, (கொடிய வினை).

117. சுதை - சுணணாமபு. சுதை-மகள. தகவிலன - உரிமையிலலாதவனுப. சுதை—பாலகொடாபபசு சுதை-அமுதம ஆலம - விடம.

118 ஆயிழை - பெணகள. பாசவாககம - அனபின வகை.

119. பபநதனள - பெறறவளாகிப தாய பபநதனள—பபபபடடாள பதகன - பாதகனுகிய தககன விருபபினா—விருபபமுடையவராகி அபாநதனள - சோாநதவளாகி. கலையுரிவை-மானதோல. போாததான — மூடிக கொணடவனுகிய தககன

120 அபாததனை — மறநதாய.

121. அமுதககடல - பாறசமுததிரம. பாயல - படுககை. சாலை - யாகசாலையானது. நணணுதறகு - அடை

தற்கு உரித்தோ-உரிமையுடையதோ.

122 பாரணம் - உண்ணுதல். பருகினார் - (அத்தேவர்கள்) உண்டனர்.

123. தவிர்க்க - நீங்குக

124. மூர்க்கன் - ஆங்காரனுகிய தக்கன்.

125 தூசர்—படைஞர். அந்தரம்-அண்டங்கள். மேனி - வடிவம.

128 சிட்டர்—சன்மார்க்கர். பரிக்கும் - பாதுகாக்கும். தோன்றலார் - (உள் கண்ணுக்குப்) புலப்படாதவராகிய சிவபிரான்.

129 யாவரே-எவ்ராரனுலும்.பாவரை-பாவிகளை. அடுதல் - கொல்லுதல் படாதெனில் - (அது) கூடாதாயின்.

பழி—நிந்தையை. மேல்வைத்து - (அப்பாவிகள்) பேரிற்சுமத்தி.

130. மானத்து - விமானத்தில். கமலம்-முகம். நீலங்கள்-கண்கள். (இவையுருவகங்கள்) நாணி - வெட்கப்பட்டு.

131. கணங்கள் - சிவகணங்கள். துரந்திட்டு - ஓட்டி. அன்னேன் - அத்தன்மையுடைய தக்கன். ஆபிசாரம் - கொலைக்காகச்செய்யும் யாகத்தில். துணங்கு - இருள்போல். எழு தோன்றுகின்ற. தறுகண் - அஞ்சாமையுடைய பூதம்—,

134 வறிதா - பயனில்லாமல். வேரம் - வேரவை. குறிப்பு - நினைப்பு.

பதின்ைகாவது தக்கன்வேள்வியழிந்த சருக்கம்.

1. கொடுமுடி - சிகரம்போன்ற தலைகள் சூர்த்த-ப்பத்தைச்செய்கின்ற.

2. கோளகைமுகடு - வட்டமாகிய உச்சி. கண்டகம் - வாளாயுதம்.

3. கடப்ப - பாய. குமைப்ப - குழைக்க. துமிப்ப - அறுக்க. எற்று - எதிர்த்து இறுப்ப : அழிக்க.

4. என்பனிக்கு-என்னவேலைக்கு.

6. தந்தான - தந்த வீரபத்திரர்.

7. மீபோர்வை-மேலாகியதோல். தானை - (தோலாகிய) ஆடை. ஏனமருப்பு - (விஷ்ணுவாகிய)பன்றிக்கொம்பு சேல் - (விஷ்ணுவாகிய) மீனின். கண்களும் - விழிகளும்.

8. உரவு - வலிமை சிங்கவேற்று-நரசிங்கத்தின் உரிவை - தோலாகிய. உத்தரிகம் - அங்கவஸ்திரம். மாசுணக்கங்கணம் - பாம்பாகிய கைவளை.

9. கச்சு - (ஆதிசேடனுகிய) இடைக்கயிறு. காயகங்கை - ஆகாயகங்கை குடர் - குடல்.

10. வடி-நீண்ட தொடி தோள்வளையாகிய. பணி - பாம்புகள்.

11. கண்டகர் - பகைவர்.

12 பொறி - (கோபா) கக்னி. கன்ற - சுட.

13. கன்னி - அழிவில்லாமையுடைய. கா - காக்கின்ற. [அழிவில்லாமையுடைமை - "ஊழிதோறூழ்குமவ்வோங்க," லென்பதனுன் முணர்க. திருவிளையாடற் புராணம், திருக்கைலாயப்புகழ்ச்சி 2-ஆம் பாட்டு]

14. கப்பணம் - நெரிஞ்சின்முள் வடிவமாகிய ஆயுதம். பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கணிச்சி - மழுவாயுதம் முட்கரம் - ராவாள். வை - கூரிய. சுரிகை-வாள். தோட்டி - அங்குசம் வெதினம்-அரிவாள (குறுக்கலவிகாரம்). நுப்பு-வலி. முசலம்-இருப்புலக்கை படை-ஆயுதம்.

15. முருடு .... . காளம்-, ஆகிய வாத்தியங்கள் பதினெட்டும். (இவற்றுள், திரட்டு - திரண்ட மரமாகியமத்தளம்,) வருட்காலம்-காாகாலம

16. சண்டன், மணிமான் - படைத்தலைவர் முரணி - விரோதித்து. சாரிகைதிரிய - இடமும வலமுஞ் சுற்றித்திரிய.

17. முகத்தன் - முகத்தையுடையன். கலை - ஆண்மான். வயப்புலி - சிங்கம். உளை உத்தரி - புறமயிரினையுடைய குதிரை. கலை - ஆண்குரங்கு.

முகத்தினும்-இடத்தினும். வாவ-தாவ.

18. அடித்தலங்களில் - காலக ளால. உளுகக - சிதைய, நொறுங்க. மிசைவன - உணபன. கெடி - இருபபி டம். ககனம் - ஆகாயம்.

19. கரி-யானையை. கொடு - கை யிறகொண்டு. பாரிடம் - பூதம். வீர கோளரி - வீரசிஙகம, வீரபததிரா.

20. காளி - பததிரகாளி. வஞச னி. காடுகாள - பததிரகாளி யேவற் பெண்கள. கனல - நெருங்க. கூளி - பேய. சிநது - யானை. குறள் - பூதம். புலிபபறழ—புலிககுட்டி. குழும-கூட. ஆளி - சிங்கம்.

21. அதிாநதன-நடுங்கின. தகுதி-கூட்டங்கள்.

22. ஞாளி - நாய. குரைத்தன - குலைததன.

23. தனமகம் - (பிரமன) தன்னு டைய யாகததை. கடிநது - முனிந்து. தான்புரிவான - (தககன) தானே செய் வானுய மிககன-உயாநதோன. காண் டும் - காணபோம.

24. துழனிததகைககு-ஓசையின் பெருமைக்கு மால-மயககம. திகைக கும - திகைபபடையும், (திசைககும்). அகைதது-உயாதது. அயரும்-செயயும.

26. ஆதிநாயகன் - சிவபிரான. புதலவனை - புததிரனுகிய விநாயகனை. முனனிடாது - முனவைததுககொள ளாமல.

27. துளஙகி நிலைகலங்கி.

28. உதிரககோலம்-இரதததாற கோலம். இடடென-செயதாறபோல. கிழிததனவாய்—பிளககபபடடனவாகி ய வாய குருதிகாலவிட்டன - இரதத மொழுகச்செயதன. நால - தொஙக.

30. சாரதா - பூதஙகள. ஆலை - கரும்பாட்டுமெஙநதிரம. பாலைககிழத்தி-துாககை. கலம் - மரக்கலததை.

32. கொடிபபடை - முறபடை. அழனறு-கோபிதது. அங்கி-அககினி. தமனியததலைவன - குபேரன. திமி லம - பேரொலி

33. மணிமான - பூதததலைவன. சணடன-பூதததலைவன. சாரதா-பூதா.

34. தழனமுதலமூவா - அககி னி, யமன, நிருதி.

36. தடிநது - அறுதது. துமிதது-வெட்டி. மடுதது - கலநது.

38. காாமுகம்-வில. கணபபடை-பேயசசேனை.

39. பததிரம் - பாணம். கணிசசி-மழுவாயுதம்.

40. நிகழ - ஆக. கதை - தண்டு.

41. குலிசம - வசசிராயுதம. வலி மையேல - வலிமையுடையவனுனல. வளளல - வீரபததிரா. கலைகள—கலவி நூலகள.

42. அடலை - சாம்பல்.

43. கறங்கென - காறறுடியைப போல. திரிததான - சுழறறினன.

44. கறை அடி - உரல்போனற பாதம. மறைபுகாது-(வீரபததிரரிடம) அடைககலம புகாமல. சிறை - சிறகு.

45. அஙகியை - அவவிடததிற பொருநதிய. இகலி - பகைதது. அயம மன - ஆட்டுவாகனததில பொருநதிய. வயம - வெறறி. அங்கி-சூரியன. உகு ந்து - உதிாதது. மடுதது-ஓட்டி (தாற பரியம்) சயம் - வெறறி. அஙகி -சட டை. போாதது - மூடி.

46. தருணவேநதரை—யெளவன முடைய அரசரை

47. கதுபபு—கனனம. துகைதது-மிதிதது. பறறி - பிடிதது. ஈாததும - பிளநதும.

43. அவிககடம - தேவருணவு வைதத குடஙகள. மால் - விஷணுவா கிய.

49. போதுமின-வாருங்கள. புகு மின - (உள்ளே) நுழையுங்கள. சிகக - வசபபட. யாத்து-கட்டி. முநதையாா-அநாதியேயுளளவராகிய சிவபிரான. மோலி - கிரீடம். உற - மிக.

52. புகா - புகுநது. தாஙகும -

காக்கும் நின்னுழை-உன்னிடத்திருந்து. தருதியோ - கொண்டுவந்து விடுகின்றியோ ஊங்கு—இவ்விடத்து. பொருதியோ - சண்டைசெய்கின்றியோ.

54. நினையலை - நினையாதே. பேதுறுவெனில்-மயங்கமாட்டாயென்றால்.

55. குணபம் - பிணம். கவந்தபந்தி - உடற்குறைப்பிணத்தின் வரிசைகள்.

56. துமிக்கும் - வெட்டும். சில்லி-தேருருள்.

58. விகடர் - உன்மத்தமுடையராகிய தேவர். ஆவிதேடி - உயிரைத்தேடினவாகி

59. அமரராய — தேவர்களாகி உடலுண்டார்கள் - விரோதித்தவர்கள். அலகையாய-(புறங்காட்டியோடியிறந்து) பேய்களாகி. உடல் உண்பாராய - (பிரேதங்களின்) சரீரத்தைப் புசிப்பவராகி. சமருள் - யுத்தகளத்துள். ஆர்-நிறைந்த. படைகள்-சேனைகளுள். மாய்ந்து-மறைந்து. தம்பிரான் - வீரபத்திரர். படையாய — சேனையாகி. சூழ—, குமரி (அலகை) - பெண்பேய். கூளிகள் - (ஏனைப்) பேய்கள். திமிலை-ஒருவகை வாச்சியம். ஆர்-ஒலிக்கின்ற. சீர் - சிறப்பாக. வேட்டன்று - விவாகஞ் செய்தது.

60. அகண்டம் - எல்லாம். நோறில்—வலி. முடிக்கும்—முடித்துவிடும். எண்ணலர்—பகைவர்.

61. விதிமகன் - தக்கனை. ஓர்பசு-ஒரு பசுவின். விதி-ஊழை அற்றுன-கெடுத்தான். விரவார்-பகைவர்.யூபமாயாகத்தம்பமாக. களம்—வேள்வியிடம். அவியுண - கெடுதலடைய. நிரப்பி - நிறைத்து. பசு•உயிர்களை. படுத்தன்று-கொன்றது.

62. நூறினன்-கெடுத்தான். நுதி-கூர்மை.

63. படை-பாணம். காந்த - சுடும்படி. பாய-பரந்த. இரும்பு அடைகாந்தம் - ஊசிக்காந்தம். பணித்தான் - ஏவினன்.

64. பாரிடத்தவன் - பூதப்படையுடையவராகிய வீரபத்திரர். முராரி-விஷ்ணு. படுத்து—கொன்று. தேரிடத்தவன்—தேரிடத்திலுள்ள சாரதி. பாரிடத்தவன் - பூமியிலுள்ளவன்.

65. சேமத்தோ - உதவித்தோ. வாம - தாவுகின்ற. அத்தானையின் - அந்தப் பூதசேனையோடு. சோமத்தாரவன் - சந்திரனை மாலையாகவுடைய வீரபத்திரர்.

66. புதைய - அம்புகட்டினையுடைய. உதையவரைக்கு - உதயகிரிக்கு (எதிரில்). மால - பெரிய. இறுதிவரை - அத்தமனகிரி. கதை - (ஒரு) தண்டாயுதத்தால். கதையிலையென - (தக்கனுக்குப்) பேச்சிலலை யென்று சொல்ல.

67. குலலை — துளசி. குறியா - குறித்து. வலலையேல - வலிமையுடையாயானல.

68. நேமி - வட்டமாகிய. அம நேமிபடை - அழகிய சக்கராயுதத்தை. கொதித்து - சுட்டு. மீமிசைத்த - மேலாகிய உங்காரம் - உம மென்னுமுழக்கம் இசைத்தனன் - முழக்கினன். பகுவன் - (பெறுதற்குரிய சாதனங்களால்) பெறுபவன காமிபம - விரும்பப்பட்ட பொருளை. மடுப்பது—தடுப்பது.

69. அலை - சமுத்திரம். மிலைதர - அணிய. தலைவர்போல் - சிவபிரானைப்போல. தலைமாலையிற்கடைமணி - (பிரமவிஷ்ணுக்களின்) சிரமாலையிலுள்ள இறுதிமணிகள். தயங்க - பிரகாசிக்க. பிரகாசித்தல் - சக்கரத்தினெளியாலெனக

70. சண்டநேமி - வேகமுடைய சக்கராயுதம். உருமலிக்கு - இடிமுழக்கால்.

71. திணகுரல - பலத்தமுழக்கம ஆற்றுமோ - தாங்குமோ.

72. மடுத்து - கலந்து. கால - காற்று. கறையுக - இரத்தஞ்சொரிய.

73. ஒருவனை - ஒப்பற்றவனை. அயம் - ஆட்டுவாகனத்தை. உகைக்கும் - செலுத்தும்.

75. கணை - பாணம். குந்தம் - கைவேல். சுரிகை - வாள். இடங்கார் - முதலை திணை-(பாலை) நிலமாகிய நெடுங்களம்-யுத்தகளத்தில். தோக்கலிங்கு முன் - இரதமாகிய மதகுக்கு எதிரே. சுழிந்து - சுழியைச்செய்து.

76. விண்ட - விடுபட்ட. கணங்கள் - பேய்கள்.

77. சேண்-உயர்ந்த. அவிக்குடம்-அமுதம் வைத்திருக்குங் கும்பங்களை. வீண - வீணாக. குவைப்படு - குவித்திருக்கப்பட்ட. திரவியம் - உபகரணப் பொருள்கள்.

78. ஏர்த்த - அழகிய. ஈர்த்து - இழுத்து. கூளி - பேய்கள்.

79. இந்திரை - இலக்குமி. துண்டம்-மூக்கு. அதிதிமற்றவர் - புதிதாய் வந்த பிறர். குமிள்சிமிழ் - மூக்குமூலை. (உருவகங்கள்) நாண-வெட்கம். நிரம்பவோ-அதிகப்படவோ. கண்ணெச்சில்-திட்டிதோஷம். கழியவோ-நீங்கவோ. அஃதாவது பேரழகால் வரும் திட்டி பரிகாரஞ் செய்யவோ என்றபடி.

80. யாகத்தண்டத்து அமர் - யாகசங்கார யுத்தம். இக்கு - இப்பூமியில். அனைத்தவர்-எல்லாரும் முக்கணைத்தழல்-மூன்றாகிய முழங்குகின்ற (காருகபத்திய முதலிய) அக்கினி. முருக்கென - முருக்க மலர்போல பூத்து-உண்டாகி. (பிறவினை) சிகை - குடுமியை.

81. திக்கு - திசைகளில். அடாமல் - (உன்னை) அடுத்து நில்லாமல். திருப்பாய் - மீட்டுவரமாட்டாய். அடாவினை - செய்யக்கூடாத தொழில். விடிந்ததோ - அநுகூலமானதோ. அக்கடா - அங்கே.

82 பராய - பரவி.

84. எச்சகாயத்தவரும் - எந்தவுதவிசெய்தவரும். எச்சன்-யாக கருத்தா. எச்சம் - மிஞ்சிய பொருள். இரலையாயெழுந்த - மானவடிவங்கொண்டெழுந்த. எச்சன் - யாக தேவதை.

85. ஆகுதி புரிந்து - பூரணாகுதி செய்து, (யாகத்தைப் பூர்த்திசெய்து).

86. அமரர் ஆக - தேவர்களாக. வேம் - வேகின்ற. அவி - அவிப்பாகம், உண்டி. அமரர் - பகைவர். அவியுண்டார் - இறந்தார். தமரம் - ஒலி. நினைத்தவா - நினைத்தவிதம்.

87- கசம்-பறவைகள். அழித்திட்ட-(உடலையுண்டு) அழிக்க. நாமம் - வீரபத்திரனென்னும் பெயர்.

88. நண்ணும் - (மேற்கூறிய பெயரைப்) பொருந்தும்.

89. பாவை - (பெண்) மகள். பரிபவம் - அவமானம். இமவான் - இமயமலையரசன். செல்வி - மகள். ஆவென- ஆவாவென்று. போந்தாள் - (இமயமலைக்கு) வந்தாள்.

91. அத்தலை - அந்தஇடத்தில். யூபம்-உடற்குறை. முடி-தலை நெய்த்தலை-நெய்யைத் தலையிலுடைய. யூபத்தூடு-வேள்வித்தம்பத்தினடுவே. நிணத்தலை-மாமிசத்தலை. யூபம் - உடற்குறையில். மை - ஆட்டின் தலை.

92 வினைகளால்-(அவரவர் செய்த) கன்மங்களால். பாகத்தினுயிர் - பகுக்கப்பட்டஆன்மாக்கட்கு. பயன்-பலனை. அறிந்து-தெரிந்து. ஊட்டற்பாற்றே - உண்பிக்கற்பாலதோ

93. குவவு - திரட்சி. திணி - வன்மை.

பதினைந்தாவது தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம்.

1. விரவிலாத - கலவாத. மாலை - இரவு, அமாவாசையிருட்டு.

2. பாவகக்களர்நிலத்திடை - பாவமாகிய உப்புத்தரையில். கால் ஆழ்ந்த- காலழுந்திய. வளம் - செல்வம்.

3. நலகுரவு - தரித்திரம். புலவர்- வித்துவான்கள்.

4. உழந்தனன் - (நடந்து) வருந

திறனை நவியம - மழு. மறி - மான

5 பதம் - பதவி மந்திரக்கிழவா - மந்திராலோசனைக்குரியவா சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து களைகண் - பற்றுக்கோடு.

6. குரவன் - பிதாவாகிய.

7. தடமும் - பெருமையும். பால்பக்கம் நூலிரண்டு - கலைநூல், முப்புரிநூல். அகம் - உள் புறம் - வெளி. கோன் - வலிமை மார்பு - நெஞ்சு.

8. போது - மலர்போல.

9. நா மாடத்து - நாவாகிய வீட்டில. ஆவிபேதகம் - ஒவ்வொரு உயிர்கள் அங்குரிப்ப-முளைக்க, உண்டாக தாவில - கெடுதலில்லாத அங்கம் - வேதாங்கங்கள். கலை கலைநூல் தளிர்ப்பத்தோன்ற பேதகம என்பதில்-க, பிரதிபேகமாக்குக

10. வனருகம - தாமரை. கொழித்தன - தெரித்தெடுத்ததறபோன்ற.

11. வானம் ஆதியில - ஆகாயம முதலியவற்றால, பஞ்ச பூதங்களால என்றபடி. உடல - சரீரம கரணங்கள்-அந்தக்கரணங்களால வயக்கி - விளங்கச்செய்து. என-பிற. போகமும்-அநுபவிக்கப்படுவனவும். புவனமும் - உலகமும். வினைவழி யிசைத்து - வினையின முறைப்படிக்கூடிப்பொருத்தி. மேன-மேன்மையுடைய. நடைபெற - நிகழ. தான - கொடையையுடைய.பங்கயாசிரமனே-தாமரைப்பூவை நிலையமாகவுடையவனே. பரமனே-மேலானவனே.

12. நாதப்பெருங்கோணில - பெருமைதங்கிய சிவகோணநானகில் பானுவாய - சூரியனுகி.

13. அநதராதிபன - இநதிரன.

14. திறை - கப்பம். நாமம - அச்சம. உடைந்து - தோற்று.

15. ஆடல - முழங்குதல.

16. கலம-தோணி. நசைக்கு-விரும்பப்பட்ட பொருட்கு. அலநதனம்,—அலத்தல் — கிடையாமல் வருந்துதல்.

18. தகவுஇல - தகுதியில்லாத.

19. பொறி - பொலிவு. வெறுவி தாய-ப்பனற்றதாகி. ஆவரேல—(விருத்தி) ஆவராறுல.

20. அமரராய - மரணமில்லாதவராகி. மகத்தால - (தக்கன) யாகத்தால.

21. நந்திநாயகன - திருநந்திதேவருக்குத் தலைமையான சிவபிரான.

22. அனநதசாயி - ஆதிசேட சயனத்தையுடைய விஷ்ணு.

23. படுக்கும் - கொலலும். தாவசோபம - வெப்பத்தையுடையசோர்வு

24. மிறை - துன்பம.

25. கழுநது - அடிப்பாகம். பழங்கண் - துனபம.

26. மாசுணப்படம் - பாம்பின படம தோகை-மயில. கோம்பியால—ஓநதியினால சுழலவநது-வருந்துவதை. இயற்றவும—(ஏதாவதுஉபாயம்)செய்யவும

27. விதி - கட்டளை. பேதம - வேறுபாடு.

28 ஓராத - உணரக்கூடாத.கோகத்தி-பசுக்கொலை. ஒன்றுென்று - ஒன்றுக்கொன்று. பிழைத்தனா — பிழைசெய்தவா.

29 தொன்றுசோ - பழமையாகச் சோந்த

30 பூதலம-பூமிக்கு. ஓசனை-யோசனைதூரம. (அதனமேல) மதி - சந்திரமண்டலம. (அதனமேல)உடு-நக்ஷத்திரமண்டலம.(அதனமேல)மேதை-புதன. புகா - சுக்கிரன செவ்வாய,—பொன-வியாளம். சவுரி-சூரியன தானம-மணடலம். (ஒவ்வொன்றும) இவ்விரணடு - இரணடிரணடு.ஆதி-முதனமையாகிய. முனிவோா எழுவா - சத்தருஷிகள. தானம - மண்டலம மேல் - (அவற்றின) மேல. அப்புறம் — அதனமேல. துருவதானம் - துருவமணடலம. காறும - வரையும.

31. (புவலோகத்திலிருநது) சுவலோகம,—எம - எமமுடைய. (பிரமனுடைய) பதம-மணடலம். அரிபதம் - விஷ்ணு மணடலம். பிததி - அண்டச்சுவாததலம. பாரமேல — பூமிக்கு

மேலுலகங்கள்

32. புயங்கமெட்டும் - அட்டநாகங்களும். எண்களிறு - திக்குயானைகளெட்டும் கீழ்க்கோடி - கீழ்ப்பக்கம். ஆட்கா-ஆட்கேசபுவனத்திலுள்ள ருத்திரா. கோயில்-ஆலயம். இருபானிலக்கம் - இருபதிலக்ஷயோசனைதூரம் பன்னகா-நாகா. அரக்கா-இராக்ஷதா அவுணா-அசுரா. சூழ்வோா-(அவரைச்)சுற்றியிருந்து ஏவல் செய்வோர்க்கு. விடுத்த - விடுக்கப்பட்ட. அதல முதலேழும்- அதல, விதல, சுதல, ரஸாதல, தராதல, மகாதல, பாதாள முதலேழுலகமும். ஏழொன்பான்- அறுபத்துமூன்றிலக்ஷம். கூர்மாண்டர்,-பதம் - இருப்பிடம். கீழ்—(அதன்)கீழ்ப்பக்கம் ஒன்பான்-ஒன்பதிலக்ஷம் கும்பி - ஓர்நரகம். [விடுத்த என்பதில் அகரந்தொக்கது]

33. இருணிலம்—(கும்பிநரகத்தின் கீழ்ப்பக்கம்) இருட்பூமி. எழுநான்கு கோடி இலக்கம் இருபத்தொன்பான்- இருபத்தெட்டுக் கோடியே யிருபத்தொன்பதிலக்க யோசனைதூரம் கீழ்- (அதன்)அடியில். கமடம்-ஆமை. உயங்கும்-வருந்தும். புகைப்படலம்—புகைக்கூட்டம். அக்கினிச்சுவாலை - (அதன் கீழ்) எரியும் தீக்கொழுந்து காலாக்கினி வீரர்தா கோயில்—காலாக்கினிருத்திரா ஆலயம் (கோடி) பித்தி-அண்டச்சுவா பித்திகோடி என்பதன் கோடியைக் கோயிலுக்குங்கூட்டுக

34. கோவலையம்-பூமியின்வட்டம் நடுமத்தி நாவல் ... புட்கரம்—, தீவு—கடலுள் மேடாகிய இடம். உப்பு நீா,—நாவலந்தீவு-சம்புத்தீவு ஓர் இலக்கம் - ஒருலக்ஷ யோசனை தூரம். மேன்மேலும்-(அதன்) மேலுள்ள ஆறு தீவுகளும். இரட்டி - (ஒவ்வொன்றும்) இரட்டிப்புத்தொகையுள்ள தூரம், இரட்டித்தலாவது, ஒன்றுக்கு, இரண்டு, இரண்டுக்கு,நான்கு நான்குக்கு,எட்டு. எட்டுக்கு,பதினாறு. பதினாறுக்கு, முப்பத்திரண்டு. முப்பத்திரண்டுக்கு, அறுபத்துநான்கு எனக். உப்புநரலை-உப்புக்கடல். அன்னவே - (மேற்கூறிய)அத்தன்மையாக இரட்டிக்குந்தொகைகளே.

35. சூழ - (மேற்கூறிய தீவுகளையுங் கடல்களையுஞ்) சூழப்பட்ட. கனகபூமி - சொர்ன்பூமி. அதனை—அக்கனக பூமியை. கனம்-(அம்மலையின்) உயர்வு அயுதம் - பதினாயிரம் யோசனைதூரம். வளைந்த—(அம்மலையைச்) சூழ்ந்த புறக்கடல் - பெரும்புறக்கடல். (அக்கடலைச் சூழ்ந்த) பாழ்-பயனற்ற இருண்டபூமி- இருட்டடைந்த பூமி. ஆழ் - ஆழ்ந்த. கனம் - மேன்மை தங்கிய பித்திகை - அண்டச்சுவா

36. வாசனை - (எங்கும்) வியாப்பவனாகிய சிவபிரானை மகிதலம் - பூமி.

37. கனற்சிகை - அக்கினிச்சுவாலை காலாங்கி - காலாக்கினி. பரிந்து—தாவிப்பட்டெனக்கூட்டுக.

38. இடைப்பாட்டேம்-வருந்தச் சங்கேபம் தன்னம் - சிறிதுகாலமும்.

39. பேனம் - நுரை. திகிரிவெற்பு - சக்கரவாளமலை.

40. ஆவலி - நிறைந்தபலம்

41. அவரிலும் - அவ்வெழுவருள்ளும் இவா - இவ்வொன்பதின்மரா வார் நவகண்டத்தோர்-(தங்கள் தங்கள் பெயரையுடைய) ஒன்பது கண்டங்களையும் காப்பவா

42. தீபம் - தீவு. நாற்குன்றம் - நான்குமலைகள், அவை மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், சுபார்சுவம் என்பன சூழ - (மேலேகூறிய நான்குமலையைச்) சூழ்ந்திருக்கின்ற

43 மிக்குஉள-மிகுந்துள்ள வரைக்கு-(மற்றை)மலைகளுக்கு. எண்கிரிசார் எட்டும் - (இந்த) எட்டு மலைப்பக்கத்திலுள்ளஎட்டிடத்திலும். சாறும்- சுற்றுப் பக்கத்திலும். ஒன்பான்கண்டம் - நவகண்டம்.

44. வடகடல் சிருங்க நாப்பண் - வடகடலுக்கும், சிருங்கமலைக்கும் மத்திய தேசம். குருவருடம் - குரு கண

டம் இப்பால் - (அதற்கு)இந்தப்பக்கம். இடவிய - விசாலித்த. சுவேதங்காறும்-சுவேதமலைவரையும். தடவரை-(அந்த) பெரியமலையாகிய சுவேதத்திலிருந்து. நீலங்காறும் - நீலமலைவரையும்.

45. மேல்பால் கடலிடை - மேல சமுத்திரத்தினிடத்திலுள்ள. கந்தமாதனம் - கந்தமாதனமலை. கேதுமாலம்-கேதுமாலகண்டம். கீழ்பாலவாரி—(அதிலிருந்து) கிழக்குச்சமுத்திரத்தினிடத்துள்ள மாலியவானமட்டும் - மாலியவான மலைவரையும் பத்திரி-பத்திரிகண்டம். தென்பால்-தென்கடற்பக்கம்.

46. பனிவரை - இமயமலைக்கும். சேது-சேதுவுக்கும். பத்திரி,கேது-பத்திரிகண்டமும், கேதுமாலகண்டமும். ஏனையாறும் - (அவ்விடத்திலுள்ள) மற்றை நதியும், துங்கபத்திரைநதியும். அனைய-அவ்வளவினையுடைய.நாப்பண-(நந்திக்கும் கேதுமால கண்டத்துக்கும்) நடுவிடம். ஒன்பானுயிரம்-ஒன்பதினுயிர போசனைதூரம். மற்று ஏ-அசைகள்.

47. தருமபாவம்-புண்ணியமும் பாவமும். கருமபூமி—பரதகண்டம். இருளிலம்-நரகம். போகம்-(மேலே)கூறிய தருமமுதலிய மூன்றின்)பலன். சுவாக்கசேடம் - சுவாக்கலோகத்திலநுபவித்து மிஞ்சியபலன். பொசிப்பது—அநுபவிக்கப்படுவது. போகபூமி மகாமேருவைச் சூழ்ந்த சாம்பூநத நதியின் பக்கமுள்ள இடம்

48. வரைவு - (சித்திர) மெழுதல். சிற்பம்—சிற்பத்தொழில், ஆலயமண்டப முதலியகட்டுதல். மேனியும் - சரீரமும். குறையாநிற்கும் - (பாதிபாதியாக்க) குறையும்

50. உச்சி-முடியில் அண்டமூலம்-அண்டத்தினடி. மண்டும்—நெருங்கும். ஆடகா-ஆடகேசபுவனத்திலுள்ள ருத்திரா. அதன்மேலா-(காலாக்கினிருத்திரா) கோயிலுக்குமேலாகவும். மகிதலத்தின்-நிலவுலகத்துக்கு கீழா-கீழாகவும். மன்னும்—நிலைபெற்றிருக்கும். நடு-பூமியின்மத்தியில். குடதிசையின் - மேற்றிசையின். மேகலைமூன்றினில் - சுற்றுப்பக்கம் மூன்றிடத்திலும்.

51. அணவும்—பொருந்தும். சாத்தா - அரிகரபுத்திரா.

52. புடை—பக்கம். கன்னி - அழிவில்லாத. ககனம்-ஆகாயத்தில்.

53. அளு-அளுவதேசம். பொன்னித்தலம் - சோழதேசம். கொங்கு - கொங்குநாடு. தமிழ்நாடு-பாண்டிநாடு தெக்கணபால் - தென்றிசைப்பக்கம்.

54. ஆதித்தலம் - பண்டைக்காலத்திலுள்ளதலம். பருப்பதம் - சீபருப்பதம். அபிடேகத்தானம் - உச்சித்தானம்.

55. திணை - நிலம். ஐந்து-குறிஞ்சிமுதலியன கவனம் - காடு. கன்னி - கன்னியாகுமரி. கழனி - மருதநிலம். கேதாரமுதல - கேதாரமுதலிய இடம். தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு

56. மூலவீடாய—ஆதிக்கிருகமாகி. சிற்றிலென - சிறுவீடாக.

57. கவுரி - உமாதேவி. மறக்கும்-விரோதிக்கும். பாலகர் - பகுப்புக்களாகிய. நானகு - தருமார்த்தகாமமோக்ஷங்கள். சுறக்குமிடம் - வெளிப்படுத்துமிடம்.

58. கூண்டு - கூடுதல் (ஆக) பெரும்பற்றப்புலியூா - சிதம்பரம். சேணவிண்ணுலகம்.

60. கிரிக கோதண்டம் - மலைவில்.

63. துறை - இடம். புதுநலம் - புதிதாகிய போகம்.

64. கணணியவாறு - (தாங்கள்) கருதியவிதம். மண்ணி - மாசுபோக்கி உவட்டெடுக்கும் - பெருக்கெடுக்கும். பொகுட்டு - மலை. (தாமரைக்கொட்டை.)

65. பிறங்கல் - மலை. மேல - இடத்தில். ஆச்சிரமமிசை - பன்னசாலையின்மேல.

பதினொருவது தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கம்

1. துறை—தீர்த்தத்துறை. விழைவு - விருப்பம்.

2. பக - கிழிபட. சிலை-கல் எண் - எண்ணத்தால். வண்பகல் - வளர்ந்த கிய ஒளி.

3. ஈறுபுரி - நாசஞ்செய்கின்ற. ஞானவரை - அறிவினளவையுடைய. ஏனவர்கள் - மற்றவர்கள்.

4. குரவம் - கோட்டம்.

5. பின்னி - (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கப்பட்டு பழுப்பிலை - பழுத்த இலையாகிய. நீளவும்-நீளமாகவும்,(நெடுங்காலமும்). நெய்யரி - பன்னாடையாகிய. சீரை-மரவுரி. தாளினீர்-தாளுண்ட சலம் தலையினேற்று-சிரசிலே யிளநீராகக்கொண்டு தவத்தர் யோகியர் - தவத்தராகிய யோகியர். நாளிகேரங்கள் - தென்னைவிருக்ஷங்கள். [தவத்தர் தாளினீர் தலையிலேற்றுவதாவது, சாரூப பதவியடைதல்].

6. கன்னி - இளமை. துகில் - உத்தரீயம்.

7. கதலி-வாழை. அரம்பை-தெய்வப்பெண்கள். ஆலவட்டங்கள் - விசிறிகள் சுழற்றல் - சுற்றி விசிறுதல்.

8. குருக்கம் - குங்கும மரம். உரு-நிறம் ஆம் - போலும்.

9. (சோலைகள்) துளிக்கும் - துளிசெய்யும் தேறல்-தேன். (தேவர்களே உங்களுக்கு) தொன் - பெருமை. மலி-நிறைந்த தாரை - அபிஷேகசலம் (ஆம்) நன்மலி - நன்மை நிறைந்த.

10. புலன்—அறிவு. புறஞ்சொல் - புறங்கூற. அமைத்து - அடக்கி வாய் புதைத்தல் - (அவ்விவைமலராகிய) வாயைப் பொத்துதல்

11. பாவனை - ஒப்பாகிய.

12. அண்டர் குரவன்—வியாழபகவான். வாய்மை - உண்மைச்சொல்.

13. பூவின் - பூமியின். தானம் - இடத்தை.

14. கந்தருவருடம்-மேகவருஷத்தை. புனற்கிறை-வருணன் வாரி இந்திரத்து - (அருவி) நீரிற்றோன்றும் இந்திரவில்லை

15. வேட்டுருவம் — வேடர் வடிவம். தந்திரர் . . . .விஞ்சையர், (தேவசாதிப்பகுப்பாராகிய). புத்தேளிர் - தேவர்கள்.

16. மாக்கள் - மிருகங்கள். புயலெழு-மேகங்கள் பொருந்திய. புதல் - குத்துச்செடி தனித்தராய - மூழக்கமுடையவராகி. தானவர் - அசுரர்.

17. வானோர்-தேவர்களாகிய.நால்வகைச்சங்கத்தோர் - நான்குவித கூட்டத்தார், அவர்: மருத்துவரிருவர்,வசுக்களெண்மர், உருத்திரர் பதினொருவர், சூரியர் பன்னிருவராவார். நளினம் .. ... .பத்திரம—பத்மாசனம், கோமுகாசனம், சுவத்திகாசனம்,வீராசனம், சிங்காசனம், முத்தாசனம், சுகாசனம், மயூராசனம், பத்திராசனம்; இவ்வொன்பதாசனத்தின்விவரத்தை யோகநூலிற் காண்க.

18. உட்பகை - சரீரத்திற்கு விரோதிகள். ஆறு - காமமுதல் மாச்சரியமவரை யாகியவை. ஐம்புலன்-மெய், வாய், கண். மூக்கு, செவி. நாற்கரணம்-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். கட்டி-ஒடுக்கி.முக்குற்றம்-காமம்,வெகுளி, மயக்கம். மாற்றி போக்கி.ஊறு-தோன்றுகின்ற காலவளி - காற்றாகிய வளி; இடை,பிங்கலை. ஒருக்கி-ஒன்றுபடுத்தி. ஓர்வழி—ஒருவழி; சுழுமுனையில். கடாவி-செலுத்தி. மாறு-விரோதம் யோகுநீர் - யோகமாகிய சலம்.

19. இயமம்... .... பிரத்தியாகாரம்,-நிட்டையுயரும-உறுதிமேற்படும். உஞற்றியும்-செய்தும். ஆருதாரத்து,—இயல்-நன்மை.பெறு-பெறுகின்ற மூலத்துபாதத்தெழுப்பி-(குதமாகிய)மூலாதாரத்தில்பாம்புவடிவாயுள்ள அக்கினியையெழச்செய்து. மேல்-குதத்துக்கு மேலாயுள்ள.குய்யம்,நாபி,இதயம், அடி

னா, நெறியாகிய சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம விசுத்தி, ஆஞ்ஞைகளில ஆடல - நடித்து.

20. கறித்து - கடித்து. கலவி - தோணடி சாய - பஞ்சாபகரைப் புல அசித்தும - உணடும தாஙகா - தாஙகமுடியாத பககணம - பக்ஷணம. வசிவு - வளைவு, வருத்தம. தினறும - கெடுத்தும.

21. சாநதிராயணம - ஓர்விரதம். திஙகள உபவசித்து - மாதபபட்டினியிருநது. மாநதியும - உணடும. அபனம - அரைவருடம் காநதி-ஒளி. பஞ்சககனல-ஐநதுஅககினி,அவையாவன:- நாலு பககததிலும வளாககபபட்ட அககினி ககுணடம நானகும, சூரிய காநதியை நோககி நிறறலால சூரியகிரணம ஒனறுமாம வாரிநீரில - வாரியாகிய சலததில.

22. வீழததும - விழசசெயதும் செலலென - மேகமெனறு. கலஙகுறு - கலககமடையாமலும.

23. ஊனறி-(நிலததிலே)பதித்து. நாசிகா - மூககின. மூலம - அடியில. ஆசுவாய - பொருநதச செயவதாய.

24. அபபரிசு - அததனமை.

26. மறுகினேம - சுழனறேம். விரவினேம - கலநதோம.

27 நிலைசெயதார - நிலைககசசெயதவர. பரிவிலார - இரககிலார.

28. வேகம் - விரைவு.

29. அங்கம-(அவரது) திருமேனி.

30. பவர-நெருககம.துவர-சிவப்பு.

32. தோனறுததுணை - மறைந்து நிறகுநதுணை.

33. மேறகண் - நெறிக்கண.

34. நரிகூட - நரியுடன. நககாத - கெடாத.

35. நல்குதி - கொடுபபாய. ஓ - அசை. திகழ்வார—(பததிமிக) விளஙகுவார அகழவாரை - தோணடுவாரை. (தனனை வருத்தஞ்செய்வாரையென்ற படி) அசசோ - ஐயோ.

36. அறிடா-அறியபபடாத தாய தததுணை—தாயாகிய துணை. நிகிலம-எலலாம. பரமபரஞ்சோதி - நிறைநத சிவ சொரூபமுடைய கடவுளே.

37 நொநதேமை-வருநதியஎஙகளை.

38. நரகாசுரன - ஓரசுரன. கொளளாது - அடஙகாது.

41. காயும-சுடும. நளிர-குளிர்ந்த.

44. ஒனறு - ஏகம. இரணடு - துவிதம. ஒனறிரண்டு - அத துவிதம.

45. பரிபபவன - காபபவன. திரோபவம—மறைததல. அடைபபவன - புகுததுபவன.

46. கருவி - காரணம். புரிவான - செயபவன. புவனகோடிகளும் - எலலாவுலகஙகளும.

47. பூணவும—பொருந்தவும புலபபட - அறிய. சேணோ - ஆகாயமோ. சேண், ஆண, பெணணெனபவறறில, அது - பகுதிப்பொருள விகுதி.

48. எளியையோ - இலேசானவனோ. ஏகா - ஒபபறறவனே

49. ஒனறு - பொருநதுகினற. வெளிநினறுயை - எதிர்பபட்டு நினற உமமை.

51. சநது - சநதனமரம். வேலி—காவலாக வுடைய. மநதமாருதக கொழுந்து—இளநதெனறறகாறறு. முநது - அநாதி பிரயாகை - திரிவேணிசஙகமததில மூழகிய. ஆயிரமாகம - ஆயிரமாசிமாதம. பேறு - பலன.

53. எனினும் - ஆனாலும். கல - இரதநம் எல - இரவு.

54. அமுது அரஙகவாய் - அமுதமிருககும்இடமாகிய வாய. செவவரம-ஒழுஙகாகிய வரம. வெளியரஙகம பெற - வெளிபபடையாக எழுது அரங்கம - சித்திரசபை.

55. பால்மதி-வெள்ளியசநதிரன. சிநதிபபாம - (தங்க) ஒளணமாம்.

56. சிலமபு - (திரிகூட) மலையை. உரி - உரிமையாகவுடைய. பொலமபுரி - பொனனிறஞ்செயகின்ற சல

ம் - கோபம். சமபுவை-நரியை. வலை புரி பணில வீதி - வலைபுரிச சஙகத தெரு. வலமபுரி - வலஞசுறறிவருத லைசெயத. உரி - ராறுகெட்ட பெய ரெசசம.

— —

பதினேழாவது வேடன் வலம் வந்த சருக்சம்.

1. கிரிசன - சிவபிரான.

2. நாறபதம - சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுசசியம

3. மெயவலம - அங்கபபிரதக்ஷணம.

4. தேயம-தேசம். கண்டம—பகுக கபபட்ட பரதகண்ட முதலிய இடங்கள். தீபம - சமுததிரததின மததியில மேடாயுளள இடஙகள. சிகரவிலலியார - மலையை விலலாகவுடைய சிவபிரான (சிகரம் - ஆகுபெயர்.)

5 கோமாயு - நரி. மான - ஒபப ஏன - மறறைய. மோனம - பேசாநிலை. கொடுததவா - கொடுததவிதம.

6. காலதது - உரிய காலததில. ஆமபிரககனி—மாமபழங்கள. பநதாடு-பநதாக விளையாடுகினற. கோலம-அழகு. தாமபிரவனனி—பொருநை. திரைகொழி - (முததுககளை) அலைகள கொழிககினற தூலம - பெரிய தாமபிரக குனறம - தாமபிரமவிளையும மலை (பொதியம). வாரிசம - தாமரை. தமிழ்,— சுருதி - வேதம. மூலதது ஆம - (சிருட்டிககு) ஆதியில உண்டாம.

8. குழுமலால - கூட்டலால. முட்டகு - வளைவு. குட்டகு - மேறகு. நோககியமதி - பாரதத சநதிரன, மூனறும பிறைச சநதிரன.

10 தேயதத - தேயசசெயத. நிறம - (கரு) நிறம. கடா - ஆட்டுககடா. மருபபு - கொமபு.

11. கவடி-சோகி இது, கீழசசாதியார ஆபரணமாகத தரிககபபடுவது

12. மூரி-வலிய. சலை-ஆணமான கானம-வானமபாடி. சேனம—பருநது.

13. தோயும - (மேலேவநது) படியும் வானை - வாசனைககாறறு. எடுதது - பறறி. சுவடுபோய - அடிபட்ட அடையாளததைதத தொடாநது சென று. குழிநரி - ஓாநரி.

14 சிகைபபஙகி - குடுமிமயிர. தாபம - புகை உயிர - மூசசு. துணடம - மூககு.

15 உதரம - வயிறு. நடலை—வஞசனை. அடல-விபூதி. முணடம - நெறறி.

16. மாலும - மேகமும மலையாசலம—பொதியமலை கோலும—வளையும் நீளவரை - நீணடமூஙகில கொலலி-ஓாமலை. மடேநதிரம-ஓாமலை மேலும-அபபாலும

18 வேலனை - வெறியாட்டாளனை. கூய - அழைதது. தெளிது - தெளிவுடையது. ஐவனம ஆதியா - மலைநெல முதலாக

19 மூளததோரை—மூஙகிலரிசி மலாபெயது - பூககளைததூவி. அவி - சோறு. தூவி - படைதது.

20. பலிவைதத - பூசையாகப படைதத சேடம - மிசசம. வரவிசேடம - விசேடமாகிய வரஙகளும். நிமிதது - (விகாரம) சகுனம. சுரவு தொடுததோல - தொடுசெருபபு இட்டான - பூட்டினன

21. செமமலை - வேடாதலைவனை நெருமினா—நெருஙகினா. கைம்மலைக குலம - யானைககூட்டம

22 ஆதி—தலைமையான- முதியவன—வயதுசெனறவன. வீஙகு-பருதத குரல - ஒலி விளிபதலும-ஒலிததலும

23. பரிசை - கேடகம. வரி - கீறறுககளையுடைய அதள - தோல். புலிபபோதது - ஆணபுலி அரவுரி - பாமபுசசட்டை அரகதி - கட்டி அட்லகூளி - வலியபேய சுரிகை - வாள துளககி - அசைதது இடிமபன - இடுமபாசுரன. கரடியரிககஞசுகம - கரடிததோறசட்டை.

24. வளைதடி - ஓராயுதம. மருப

ற - பக்கத்தில் முந்திச்செல்ல. மு
- தண்டாடம் தடியா - பருத்தவர்.
ரிமருப்பு - நெரிந்த கொம்பு. இரலை-
மான கொளை - கொலை; இது லகர
ரவொற்றுமை. கொடுமரம் - வில்.
எதிளைத்து - நெருங்கி நெருங்கி. தி
தத்த திளைத்தென்பது, திளைதிளைத
ன மருவிற்று.

25. வாள - ஒளி படலம் - கூட்
ட. சுடர் - சூரியனை. படர் - விரிந்த.
ள - மனமதன கரி - யானையாகிய
நள.

26. தானையர்—வஸ்திரமாகவுடை
யர். கிளை - சுவர். கிளை - கிளைக்கின்ற.
லபம - ஒருவகையாயுதம், (தளிர்)
ளயர் - சிறுவர் இரவளர் - குறிஞ்சி
மாக்கள் வனசரர் - காட்டிற்சஞ்ச
போர். பளையர் - களவிற்போர். சூ
ர—ஊன்விற்போர் புறமபர் - தோல
னஞர். கிராதர் - வேடர். பறையர்,
றைக பற்றிப் பளையரென்றுயிற்று.

27 குழல - ஊதுகுழல. தொண்
கத்துடி - தொண்டகமாகிய பறை,
றிஞ்சிநிலப்பறை நவைத்து—முழக
ஞாளி—நாய. செடிகளை—பதாகளை.
ரடை - நாற்றத்தை தெரித்து - தெ
வித்து. தடம - (அந்த) வழியை
த்து - தெரிந்து

28. சிலம்பும்-ஒலிக்கும். பதுக்கை
ட - சிறுதூறும சூரலங்கானமும -
ரப்பங்காடும். குவடும் - மலையினுச்சி
ம். வளாகமும - தினைப்புனமும நீடி
ர - அநேகர். (தாற்பரியம்)

29 மாடு - பக்கம. ஊடுபறறி -
வேயாரம்பித்து ஒடியெறிவார் -
யந்த செடிமரங்களை வெட்டித்தள
வார். கோடுபற்றி - கொம்பைப் பி
த்து. குமுறி - முழக்கஞ்செய்து.

30. வேடுபாயவர - வட்டமாகப
ரயவர். உழுவையை - புலியை. வே
தினகோடு-யானைக்கொம்பு. மேல்-
பாந்த. அறை—பாறையில. சுகரமோ
- பன்றிவயிற்றில். மறித்து - தடுத்து.

31. அழுங்கு - ஆமை. கவுதாரி -
ஓர்பறவை. புள - வண்டு ஒழுங்கு -
வரிசை. புலவாய - கருமான. கலை -
ஆண்மான். ஏறிய - முன்னேறிச்சென
ற. கழுந்து - உலக்கைக் கழுந்து. கை
செயும - கையால வேலைசெய்யும. சூ
ழலவாய - இடத்தில கைசெயல - ஒடி
யெறிதல, காடுகலைத்தல, வலைவீசுதல
முதலியன.

32. நீலம் நீலநிறம. சரற்காலம-
மழைகாலம. கானஅரா - மலைப்பாம்பு.
தூலம் - பருமை. ஓலமென்றது - பெரு
முழக்கமிட்டது.

33. மாசுணம - பாம்பு.

34. கட்டு - சுற்றிய. கராமென -
முதலையாக. நேமியா - சக்கரமாக.
தொட்ட—தொடுத்த. வாளி—பாணம.

35. வலலை - விரைவில. பாந்த
ளின - பாமபினினறும. விட்டபின -
விடுவித்தபினனர் விடமீட்ட - விடந்
தீர்த்த வரிவேங்கை - புள்ளிகளையு
டைய புலி, இது: "வேங்கைவரிப்புலி
நோயதீர்த்த விடதாரி" என்னு மூது
ரைசசெயயுளை ஞாபகப்படுத்துகிறது.

36. தானை - படை. சமரில - யுத்
தகளத்தில. தெவ்வர் - பகைவர்.

37. சோனை - விடாதுபெய்யு ம
ழை. சரம-பாணம. விட்டென-நீங்கி
ற்றபோல வான - மேகம. இறைத்த
து - நீரைசசொரிந்தது. வெறித்தது -
வறுமையாய நின்றது. சாபம - வில.

38. சேணில - தூரத்தில. வீணில-
வீணுக, வேட்டைக்குபயோகமில்லா
மல. கறித்து - கடித்து.

39. உழந்து - வருந்தி. காரமுய
ல் - கரிய முயலை கூன - வளைந்த.
குணில - குறுந்தடி. மான - வீரத்தை
யுடைய.

40. கொம்பு - நீக்கடைகோல,
பம்பு - நெருங்குகின்ற. சமபு - நரி.
தாயது - தாவிசசென்றது.

41. தசை - மாமிசம. சமபு - நாவ
ல். சம்பு - ஓர்புல. சம்பு - சிவபிரான.

42. ஓட - (நரி) ஓட. ஓடி-(வேடனும்) ஓடி. ஓடம்-தோணி. கூடுதலாய-சேர்தல்போன்று.

43. வேறு - வேறாக. அமைத்தபின - வைத்தபின்னர். வினைபிரித்து - வினையை வேறாக்கி. தனித்தான-தனிப்பட்டிருந்த வேடராசன். துனைவில்-விரைவில

44 பார்வை-கண்ணால். இகலன-நரி பூர்வம - பண்டை நிலைமை

45. வரி - கீற்று. பொறி—புள்ளி. மீட்டவன - விடுவித்த வேடன கைப்படை - கையாயுதம். தசை - ஊன. பரிய - பருத்த.

46. நிவந்த - உயர்ந்த. நேடியும - தேடியும. ஓரியும - நரியும். உவந்த - (தாம) மகிழ்ந்த உயிரை மதியாமை - உயிர்க்குவருங் கேட்டை நினையாமை.

47. எட்டுவன-சமீபிப்பன. பொறி-(கணைகளிலகோ) பாக்கினி இகலன - நரி. கொதிப்பான - கோபங்கொள்வான மிடல - வெற்றி. (ஆகுபெயர்).

48. திறை - கப்பம. முனைவன - தலைவணங்கிய வேடன. ஓரி - நரி. பெயர்வான - செலவான.

49 வரை-மலையில. பொரு-மோதுகின்ற கடல - சமுத்திரம போலும

50 இரு-பெரிய வலம்புரி-நந்தியாவட்டம. நந்தனவனம்-பூந்தோட்டம வலம்புரி—வலஞ்சூழ்கின்ற தண்டலை-சோலை. வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கம. வலம்புரிமறுகு-சங்கவீதி மறுக-சுழல.

51. முத்துஅலை - முத்துக்களை அலைக்கின்ற. முத்தலைக்கிரி - திரிகூடமலை. உளரும்-சுழலும. தணந்தபோல- நீங்கியதுபோல [தணந்தென்பது, ஈறுகெட்டு நின்றது]

52. தத்தமது—(நரியும்வேடனும) தங்கள் தங்களுடைய. இடங்குலாய - இடத்தில விளங்கி மானம-விமானம. இணங்கு - பொருந்துகின்ற கிங்கிரன- தேவதூதன.

53. மேல - அதன்மேல. நிகழ்த்தும - சொல்லும். உலைவில - வருத்தமில்லாத.

பதினெட்டாவது யானைபூசித்த சருக்கம்

1. முந்தும - முற்படும. நித்திய முதன்மூன்று - நித்தியம, நைமித்திகம, காமியம. ஐந்துசுத்தி, பூதசுத்தி, மந்திரசுத்தி, தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, இலிங்கசுத்தி. போது - பூ மற்றவை-பிறபொருள்கள் புந்தி - அறிவு. முக்குறியினில—(குரு, இலிங்கம, சங்கமமாகிய)மூன்றடையாளப்பொருள்களில. புரிவது - செய்வது.

2 வேழம - யானை.

3 பேடை—பெட்டை(மயில). அகவும - ஆடும பருவம - காலம. குருகு-நாரைப்பறவை. பெடைகள் - பெட்டைகள். ஒருமை—ஒற்றுமை. சேவல்-ஆண்பறவைகளின. ஊடலுக்கு—ஊடுதலி னிமித்தம. ஊடல்கூர—(தாங்கள்) ஊடுதல மிகுகின்ற. குளிரும - குளிர்காலமும, கூதிர்க்காலமும. பருமை - பருத்த. கூரலின—சிறகுகளிடத்து. (அணைந்து) இடைவிடாது - நீங்காது பனியும - (முன) பனிக்காலமும

4 பாங்கு - அழகிய கயம—தடாகம தாலாட்ட - ஓராட்ட தூங்கு - தங்குகின்ற வெய்யிலவாள - வெயிலாகிய வாளாயுதம. விதிர்த்து - அசைத்து.

5. தெறுதல - வருத்துதல வேட்டு - விரும்பி. ஊர்உலாவு - பரிவேட்டத்துள சஞ்சரிக்கின்ற விளாக்கும—வெளுக்கும.

6. புலவு - புலால நாற்றம. நீர - (கடற) சலம். சுலவியும - (தம்மைச) சூழ்ந்திருந்தும வீழ - விழுவது. துளியாமை – மழை பெய்யாமை பொரிந்தது - வெந்தது வள்ளியோர - கொடையாளிகள. சயவர—உலோபர.

7. பணம - பாமபினபடம். பாந்தள-பாமபு. கரிந்த-கருகிய. கருப்பை-காரெலி கானெரி-காட்டுத்தீ.

8. மத்தியான - (தன)னுளகபபட்ட. அத்தி, தோல, தூங்கல ஆம் — இப பெயாகளையுடையதாகிப. அசலம-மலை போனற யானை அத்தி — எலும்பு. தோல,—தூஙகல - சோமபல.

9. பன்னம-இலை. இரை - உணவு. பன்னகஆதிகள - பாமபு முதலியவைகள. பவனஅசனம—காறறாகியசோறு. பழகி—(உணடு) அபபியாசித்து. வான-ஆகாயத்தில. அலை - அலைகினற. கானலை - பேயத்தேரை. தனனம் - அறபம, சிறு செந்து. சுழனறது - சுறறித்திரிந்தது.

10. கனலவது-சுடுவது. தொடாதரத்தா—தொடாநது செலலச்செலல. தொலைதரும—இனமையாம. கானல,—உடலும - விரோதிகளும.

11. உலகளும் - வாடும முனனூழி நாள - பணடை யுகாநதகாலம. புரந்த-சேமித்துவைத்த.

12. பறபம - தாமரை. கறபகஅடவி - கறபகசசோலை.

13. கானவாரணம—காட்டுககோழி. பேடைசோ-பெடடையுடனகூடுகினற. பதுககை - சிறுதூறு. கமம் - நிறைவு கூன - வளைநத வாரணம - சஙகு. மோனம - சாத்துவிக குணம ஆரஅணஙகாா- அரிய தெயவபபெணகள. பயில - தஙகுகினற

14. மடுத்தடம-ஆழமாகியதடாகம. பொதுமபா-சோலை. தொடுத்த - சோககபபட்ட சூககுமம - சூக்ஷம தேகம. தூலம - தூலதேகம. ஆவி-உயிா. அயாவுயிாத்தது - சிரமசாநதி செயதது

15. பசிகு—பசியால. பாணனாா-பாணபத்திரா. பாணினைப-கஙகையை. சேரன - சேரமான பெருமாணாயனாா. பொழில - சோலை.

16. மறுகரி - விரோதிககினற யானை கூழை—(ஆகுபெயா) அககுலையின நடுவிலுள்ள பழங்களை. மூககி - விழுஙகி. பேழை - பெட்டி. தாழை - தெனனை. முபபுடை - மூனறுபுடைபபுடைய. நறுஙகனி - நலல பழம, தேஙகாய தாககி - மிகுத்துணடு.

17. ஆகம—தேகத்தில. மாலமதம-பெரியமதம. உவட்டுற—பெருககெடுதத்தோட. (மேறகூறியவைகளை)நுகாநத-உண்ட. தாள - முயறசியுடைய அசலம - மலைபோனற யானை. (அநத யானைககு) போகமே - இனபத்தையே மாகநதி - ஆகாய கஙகை.

18. தூபம் - புகை. கொழித்து - ஒதுககி. தழைசெவிமா - விரிநத காதையுடைய யானை. தாபம — தாகம. படிநத-மூழ்கிய. பவத்துயா - பிறவித்துனபம். பறிபடும - அறறுபபோகும. படி - தனமை.

19. மொணடு - முகநது மெயபபுறம - தேகத்தினிடம. வைபபு-இடம. வளையமிட்டு - வட்டமிட்டு. மதமா - யானை கோள - வலிய. அரா - கரும பாம்பு உமிழவது - ககுவது.

20. இருமை - பெருமை நாகம - மலை. வயிரவாள - வசசிராயுதம. எடுபப - எடுத்தோசச ஒரு - ஒபபறற மைநாகம - மைநாகமலை படிநது - மூழகி. அபாவுயிாததது- சிரமபரிகாரஞசெயதது. பருமை - பருத்த. நாகம - யானை. பனைககை - பனைபோலுந துதிககை. படா - (தனனிடத்து) வருகினற. கோள - கிரகங்களிலொனறாகிய. கருமை - கறுத்த நாகம - (இராகுவாகிய) பாமபு. இருமதி - பெரிய சநதிரன ஒருமதி - ஒபபறற அறிவு.

21. நத்தம் - (விகாரம்) ஆககத்தை. ஓா - உணாகினற இருபிறை மருபபு - இரண்டுபிறைசசநதிரனபோனற கொமபுகள. நாலவாய - தொஙகிய வாய. சித்தம் - மனம். மைநது - வலிமை. முத்தவாரி - முத்துககளையுடைய நீரை. நீா - தனமை. சத்தம-ஏழு. நீாத்தாரை - மழைத்தாரையை.

22 கறையடி - உரலபோனற காலகள கவுள—கன்னம். மதககலுழி-மதமாகிய காட்டாறு. சிநதுரம - பொட்டு. சிநதுரம - யானை. உடலவழி - சரீரததினிடததில.

23. மூரி—வலிமை. முது-பெரிய. வாரிநீா - வாரியாகியநீா. (இருபெயரொட்டு) வரையின்—திரிகூடமலையிலுள்ள இமைபப-பிரகாசிபபன. நமிநநதியடிகள—அறுபதது மூனறுநாயனமாரிலொருவா. நிரை - வரிசை.

24. தூஙகல - மெலிவுள்ளது. துறையில - அருவித்துறையில. ஓஙகலமலை மதாதது-கருவங்கொண்டு. தேம-தேன. கலாரம—(விகாரமொழி) செஙகுவளை. தடம் - (திருபபுலீசசரததுததெபபக) குளம. வேடகோவா - குயவராகிய திருநீலகணட நாயனூா.

25. அளிய - அனபுடைய தணடலை - சோலையில. ஆடி - விளையாடி, மூழ்கி. பரிநது - (விகாரம்) முறிதது.

26. அறும—நெருஙகும. பலாபலனும - பலனும பலனினமையும. பலாதி - பழமுதலியபொருளகள. நதிததுறைவாய - சித்திராநதித துறையினபககததில. குழகா - பேரழகுடையதிரிகூடநாதா. குழுமி - கூடி.

27. திமலம-பெருமுழககம். உமிழும-(வாயினின்று)சொரியும்.திணணனகணணபபநாயனூா,ஆய-ஆக.அவன-அநநாயனூா. சிகையுகுககும—குடுமியினினறுதிாககும் அவிகள-உணவுகள. (ஆயஇரணடும - ஆகஎனபதினதிரிபுகள.)

28. சுகிாதம—தவம். (தாறபரியம) பருமை-பருதத. அறபுதம - ஆசசரியபபொருளகள

29. அருசசனை - ஆாசசிததல. அருகில - பககததில. நிவேதனம் - நைவேததியம. இது - இநநிகழசசி.

30. மஞசனம - ஸநானநீா. ஒருமை - மனவொருபபாடு.

31 கவளம-திரளையாகிய உணவுடைய, பவளம - பவளததினலாகிய. காலு—(மரக) காலகால. துவள—மெலிபகாய - சுடுகினற துவள - அசைய, சலனபபட.

32. அநநெறி-அநதமாாககம,வினைதொலைநதவழி. மெல-மெலலிய.நெறி-ஒழுககம. தநதாவளம-யானை. தம-தனனுடைய. தாவளம-இருபபிடம. (தனனெனபது தமமெனத திரிநதது.)

33. திரிகூட—தங்குதலசேர. அரிகூட - விஷ்ணுவினுடன. விரிகூட-விசாலமாக.

34. நனபுலதது—நல்லஇடததில. பொசிதது-அநுபவிதது உலபப-கெட ஒழிநதநாள - மரணகாலததில. எதிா-நேரே. எறுாா - எதிாததாா. புன்புலததின - அறபஅறிவினையுடைய. விலஙகு - மிருகஙகளாகிய யானை

35. கடுவன—ஆணகுரங்கு பானுவை—சூரியனை. தனிதாவு—தனியாககுதிககும். நேசனை - அனபுடையகுறுமபலா வீசரை.

36. அறபுஏறும - அனபு உயரும நறபேறு-நலலபலன.பெறுவதெனனும்-அடைவதெனறுகேட்கும.படாககு-தூதாககு. கழலகணடோ-திருவடியைததரிசிததோ. முன-முறகாலததில.முசுகுநதன-திருவாரூரிலிருநதமுசுகுநதசசககரவாததி.; இவனகுரஙகாயிருநதுஒருவனததின் விலவததளைகளை யுதிாததுககொணடிருககக, அததளைகள கீழேயிருநத சிவலிங்கததின திருமேனியைமபொதிநது பூசையானதால, சககரவாததியானகதை திருவாரூாபபுராணததுட காணக.

37. எஙகுளாா-எநத இடததிலுள்ளா(ரும). அஙகசாதனம் - சொரூபசாதனம் வஙகம—தோணி, கபபல. புடபகததோ - புடபகவிமானம்.

38 வேதி — ஒனறை மறறொனறுக வேறுபடுததுஙகுளிகை.

முதலாவது தானவைபவ காண்டம் முறறிறறு.

அரும்பதவுரை.
இரண்டாவது சிவரகசிய காண்டம்
காப்பு.

1. கரதது-தந்திககையிலிருநது வருமட. மாருதம-காறறு. உயிர-(பிராண) வாயுவின. பிறககம-விளககம. கரதது-(மறறொரு)கையிலுளள. மருபபு-(கயாமுகாசுரனபொருட்டு முறிககபபட்ட) கொமபு. துரிசு-குறறம மோதககை-மோதகமெனனும் பலகாரம வைததிருககும கரம.

உமைதிருவவதாரச் சருக்கம்

1. சேடம-எஞ்சியவறறை.போக பூமி -சாமபூநததநதியைசசூழநத நிலம வரமபு - எலலைடா புளளது. ஆணி - உரையாணி போலவது. அததாணி — அரசிருககை மணடபம.

2. தாா—மாலையிடதது. உதிககும்-தோனறும மணி-இரததம. உதிததும - தோனறபபட்டும.பூததும-உணடாகபபட்டும தரிககும-அணியபபடும்.அவட்கு-அபபூமிதேவிககு கலையாய-வஸதிரமாகி. வாரிதிககு—கடலுககு நீரஉதிககும - சலநதோனறும. நாலுதிககும - நானகு திசையினும. வரைகடவா - (தானதன)னெலலையைககடநது செலலபபடாத மானவெளி—பெரியவெளி. பனிசகுனறம - இமயமலையானது.

3 கமலபபொருட்டு — தாமரைககொட்டை பொதுளும - நெருங்கும. வளா-கணவளா, நிததிரை செயகினற ஆகினம - பனியாகிய தோயம - நீா. மனனல—நிலைபெறல. வடிவமூனறும்-(இநதச்) சொரூப மூனறையும. பனிவரை-இமயமலையானது. முததேவியா-இலககுமி, பாாவதி, சரசுவதியாகிய மூவா. உறழும - போலும.

4. அறை-பாறையில. மிறை-பயமாக வருததும்-வருததபபடுததும. வாளரி - ஒளிபொருநதிய சிஙகம, பிறை-பிறைசசநதிரனுகிய வளைபபெருந துணடதது - வளைநத பெரியமூககினையுடைய. புயல—மேகஙகளதஙகிய. வரைபை—இமயமலையை. சிமபுள—எண்காறபறவை. முழை-குகையுள. சீயம்—சிஙகம பிறையாகிய மூககினையுடைய சிமபுளெனக கூட்டுக.

5. யாவா-எவருடைய அமபுஅயா-பாணமுஞ சோாவடையபபடும. கணணினா-கணகளையுடையராய. நணணினாஇவரை—பொருநதினவராகிய இவவரையரமகளிரை. பணிவது - வணஙகபபடுவது.சிறுகுடிசசிறுாபால-சிறிய குடிசையில வசிககும் வேடபபிளளைகளிடதது. கா - கறபகததின. வரமபையில-அளவிலலாத. கனியளிததது-பழஙகளைககொடுதது. ககனம-ஆகாயததில. தா - தாவிச செலலும. அரமபையின கனி-வாழைபபழஙகளை நனி-மிகவும. மாகொளசயிலம—பெருமையைக கொளகினற மலை, வரமபையென்றதில — ஐ சாரியை. அமபுமெனனு மும்மை தொககது.

6. சமைய — பொருநத மநதரம, மததிமம, தாரம,— (இமமூனறு சுரஙகளுடன) வணடுஇசைககும-வணடுகள் இசைபாடும. அமையம - சமயததில. அநதரதது - ஆகாயததில். அசுணமா-அசுணபபறவை. (அவவிசையினேசை கேட்டு) அலமரும-சுறறிததிரியும்.அடவி-சோலைசூழநத. சிமையம்-உசசியில. அநதரததவா—தேவாகள. உறை வசிககும. குலவரை—நலலமலைகளை. தெரிபவோா — தெளிநதெடுததுச் சொலவோா.

7. குருளாா—தெயவமாயுளளவா. யாருளாா - எவருளளா(ரோ). அவா - அவாகள.

8. கலைகள — மான்கள காலு,— திமிாதது — திமிாகொணடு. உழை —

இடத்தில். படும்-கூடியிருக்கும். பணி-பாம்பு. சிசிரம் - பின்பனிக்காலத்தின். ஞாட்பினுல - வலிமையால், அல்லது போரால்.

9. அகல்இடம் - (இமயமலையின்) விரிந்த இடம். விசும்புதொட்டு - ஆகாயத்தைப் பரிசித்து. அழன்று - சுடுதலால். மதிக்கலை - சந்திரனிடத்துள்ள மான் முடங்கு பானமையும் - வளைந்தொடுங்குந்தன்மையும்.

10. வடதிசை - (மேருமலைக்கு) வடக்கின்கணுள்ள திக்கு. கும்பஉறு - கும்பராசியைப் பொருந்திய. மிடல் - வலி. வடவனலின்-வடவாமுகாக்கினியால்.

11. வெறபுஅகடி-(இமய)மலையினிடம். எறி-வீசுகின்ற.வேய்ந்தன-அணிந்தன. பகம்-பெண்குறி. நாணில் - கயிற்றில். பொறபு-அழகு. அகம்-இடம். நித்திலக்கோவை-முத்துமாலை.அணிந்தனவாகிய வல்லிகளெனக்கூட்டுக.

12. அமையன-மூங்கில்போன்ற.

13. உதரம்-வயிறு.மலை-அணிகின்ற. மேனகாவலன்-மேனையெனபவளுக்குநாயகன்.அமலைபுரி-முழக்கஞ்செய்கின்ற. கோட்டு - சிகரத்தையுடைய. மைநாகன் - மைநாகனென்னு மலை. தந்து - பெற்று. (அதன்பின்) அமலை - உமாதேவி.

14 கண்ணன்-விஷ்ணு அறுகு-அறுகம்புல். அண்ணல் - தலைவனுடைய. மெய்ககண் - உண்மையினிடத்து. முயல்-முயன்று செய்கின்ற. எக்கண்ணும் - எந்த இடத்தும்

15. சுகிர்தம் - தருமம். பொன் அவாம் - இலக்குமி விரும்பும். இன்ன-இத்தன்மையுடைய.

16. இழை-ஆபரணம். மேயினன-பொருந்தினன்.

17. உவாமதி - பூரண சந்திரன். (மகிழ்ந்து) கண்ணுறீஇ - கண்களாலுற்றுநோக்கி,

18. உகளம்-இரண்டு. வீங்கினள-(பாலசுரந்து) பருக்கப்பட்டனள் ஏங்கின் - (தேவியாரைப் பிரிந்ததனால்) வருந்தின்.

19. மோப்ப-மோந்துபார்க்க.ஓடிப்பட்ரப்பட்டு.கனகவள்ளம்-பொற்கிண்ணம்போன்றகொங்கை.பசைவல்லி-பச்சைக்கொடிபோன்ற பார்வதியின் பவளவள்ளம் - பவளக்கிண்ணம் போன்ற வாய்.

20. புவனகோடியை-மிக்கவுலகங்களை போக்குவரவு - மரணம், சனனம் பவனம் - தேவலோகம். பணித்தது - செய்ததாகிய சுவணம் - தங்கம்.

21 அரிக்கிணகிணி - பருக்கைகக் கறகளையுடைய சதங்கை அலம்புகின்றது-ஒலிக்கின்றது ஐ-ஈ்ரியை அடிபாதங்கள். கலம-(அவ்)வாபரணங்கள். புலம்புறலோ - அழுதலோ.

22. இறை-சிவபிரான இரண்டுபடி-இருநாழிநெல். (படிஆகுபெயர்) சகம - உலகத்தை. முறை - வரிசையாக

24. துறறிட-நெருங்கிய.துதையும-நெருங்கும்.முற்றிலும்-முழுவதும். எற்றிலும் - எத்தன்மையுடையதிலும். அமைவது-பொருந்துவதாகிய இயைபு-சம்பந்தம். முன்றிலவாய-முற்றத்தின்கண்

25 பாவை-மரப்பாவை. கழங்கு-கழற்சிக்காய் பயிற்றுதல் - பழக்கி விளையாடுதல்.

26. பேதைஆர-பேதைத்தன்மைநிறைந்த பருவம்-(ஏழு)வயது கோதையாலை.ஆர்வத்தால்-ஆசையால். மேதைஆர-பேரறிவுநிறைந்த. மேனை-(தாயாகிய) மேனை தாதை - மகரந்தத்தை.

27 உறையுள்-இருப்பிடம்.வழங்கினன-சொன்னான் குழகன்-பேரழகுடையவன். கிழவி-உரியவளாகிய பார்வதி.

28. வாலை-இளமைப்பருவமுடையவள். இறும்பூது-மகிழ்ச்சி தனிமை-தனித்திருத்தல்

26 சங்கரா - வலம்புரிச் சங்கத்திலுள்ள சலம். பதுமை - இலக்குமி.

கவுரி - கவுரநிறமுள்ளவள், பசலை நிறமுள்ளவள், (உமாதேவி) சிந்தை வயிரம் - மனவயிராக்கியம் வரைப்பெண்டீலபோலக் கடினமாகிய மாது, (மலையிற் பிறந்த பெண்)

30. கூலம் - புனற்கரை. வனத்திடை—சலத்தின்நடுவில். நிலை—நிலைத்த. நிட்டை - யோகம்.

31 புகட்டி-பதித்து. மேற்கண் - மேலிமையை முகிழ்த்து - குவித்து, மூடி [கண் - ஆகுபெயர்.]

32. ஏற்ப—ஏற்றுக்கொள்ள. மோனை - முற்காலம். ஆர்வம் - அன்பு. வானை - வானில். (உருபுமயக்கம்)

33. பரந்து-விரிந்து ஏறி-வளர்ந்து

34 காண்பான - காணும்பொருட்டு ஆதி - முதலிய.

35. அந்தண் முதியோர் - பிராமணப்பெரியவர். பணி—வணங்கப்படும்

37. ஊழி - யுகாந்தகாலத்தையும். நீத்த - கடந்த.

38. தேம்ப-வாட. வண்ணம்-அழகு நோற்றல்-தவஞ்செய்தல்.கடிஞை-பிக்ஷாபாத்திரம் கடுநுகர்ந்தாரக்கோ-விட்டுமுண்டவர்பொருட்டோ.

39. மொழிதலாற்றார் - (ஒன்றும்) பேசார். சயிலமான - மலைமான போன்ற பார்வதி. வீறுல - கருவத்தால். (அதையடக்க) அடல - வலிமை பலி கொண்டார் - பிக்ஷாபாத்திரத்தைக் கையிலெடுத்தார். (பலி - ஆகுபெயர்).

40. பொன்மலைதரு — பொன்னுலகைக்கரிக்கும் வல்லீர் - வல்லவரே-இசழ்வதோ—இகழ்த (லா) மோ.

41 மைப்படி—(விகாரம்)மை தோய்ந்த வருமோ - (உங்கள்) தவத்துக்கு வருவாளோ. ஒப்பிலாது- (எங்கள்தவத்தை) ஒப்புக்கொள்ளாமல். ஒழிந்தாரேனும் - நீங்கினீராயினும் ஒழிகலம் - (தவத்தை) விடமாட்டோம்

42. போந்தவாறு - வந்தவிதம். வழங்கினீர் - பேசினீர்.

43. மறைவடிவு-மறைந்தவுருவம், (வேதசொரூபம்). சொல்லும் - வார்த்தையும் மறைமொழி - மறைத்தவார்த்தை, (வேதவாக்கியம்). மாழ்கி மயங்கி. வெட்கி - நாணி. கோட்டி - வளைத்து.

44 கரந்து - மறைத்து

45. வேண்டிற்றே - வேண்டிய தோ.

46. மறையின்முனனே-வேதங்களின்முனனாகிய பிரணவப்பொருளே.

47. காரார்ப - கரியநிறமாகி. ஒழுகும் - மிகும் அந்தரத்தாய் - முடிவாயுள்ளவனே. பரமேட்டி - மிக மேலானவனே.

48. நீலம் - நீலம்போன்ற கண் முத்து - முத்துப்போன்ற கண்ணீர்த்துளி. உகுத்தாள் - சொரிந்தாள். அலமருங்கால் - சுழலும்போது. மன்று - (சித்திர) சபை

49. பனகம் - பாம்பு. (இடைக்குறை) படர் - விரிந்த தினகரோதய-சூரியோதய அனவரதம் - எப்பொழுதும் கனம் - மேன்மை.

50. நகிலவரை - கொங்கையாகிய மலை. நோன்பு—தவம். நாளநாளும்-தினந்தோறும் நலிந்தாள் - மெலிந்தாள். சேண் - உயர்ச்சி.

51. ஆற்றும் - அணியும். (தாற்பரியம்) ஆற்றுவார் - சகிப்பார். கார் - கருநிறம். ஆற்றும் - செய்யும்.

52 கொந்து - கொத்தாகிய. சோதையாள்-கூந்தலையுடையாளாகிய மேனை. பயந்த —பெற்ற. வருந்தல்—வருந்தாதே. விந்துநாதாந்தம் - விந்துநாதமென்னுஞ் சிவசத்திகளின் முடிவு

இரண்டாவது திருமணச் சருக்கம்.

1. வரைச்சாபத்தார் - மலைவில்லையுடையவர். சாபத்தார் - சபித்தலையுடையார். வரித்து - வரவழைத்து. வரை - கொள்ளுகின்ற பகருதிர் -

சொல்லினவராய. வருதிர-வாருங்கள.

2. இமவான - இமயவரசன பக்கல - பக்கம். பாங்கு - அழகிய.

3. கொண்டனனீர-கொண்டாற போனறவரே. கழிபபி - கழிததது, கடநதது.

4. தனையன - புததிரனுகிய. முநதையாா - பணடேயுளளவா. கொநதை - பூஙகொததை. அழிபபராகிய கொன்றைவேயநதாரெனக கூட்டுக

5. மேனையாா - மேனுதேவியாா. மகடகொடுததாா - மகளைககொடுததவராகிய தககனுா தானே-ஆயுதம. அரிநது-நறுககி. சமபநதம-கலயாணம.மோனா - ஞானிகளாகிய சததருஷிகள. மோனயாய — ஆதியாயுளளவனே. முததங்கோடறகு - முததமிடுதறகு.

6. மனை - மனைவி. தகவு - (சிவபெருமான) தகுதி. வேட்பதாலை - மணஞசெயவதெனறுல.

7. பூனே - பூனைபபூ. ஆா - ஆததிப பூ. கரநதை - கரநதைமலா. ஓரை-இலககினம. நபநதனா - விருமபினவராகி.

8. செமபொறபொருபபு - மகாமேருமலைபோனற சிவபிரான். மணககும விவாகஞசெயயும

9. பணணவா - முனிவா. மனனஞசெயதான - நினைததாா.

10. வேடகும-விவாகஞ்செயயும். மஙகலம - சுபமுகூாததம. வகைபெறும - பிரிவுபடும. வேயநத மனுளெரெனக்கூட்டுக.

11. பாவகன - அககினி. நிருதேசன - நிருதி. பவனுதிபன - வாயு. கரணம - பஞசாங்கததிெனொறு.

12. அண்டமூலம—அண்டததினடியிலிருககிற. அவாபோலவாா பதினமா - அநதககாலாககினியுருததிரரைப போனற பதது உருததிராா நாறபூதகணததிரள - (நான்கு வாயிலகள காககும) நாலவகைப பூதகூடடமாகிய திரள. ஆடகா - ஆடகேச புவனததிலுளள ருததிரா. குறடபடை - பூதசேனை. கூமாணடா—ஒருவகையுருததிரா இருளநிலம - (பெருமபுறககடலைசசுறறியிருககும) இருடபூமியை. வளாககும-விருததிசெயயும. அட்டகா - புததிதததுவததினமேலிருபபவா. கணபணதது - கூடடமாகிய படததையுடைய.

13. கோளகை - வடடமாகிய. பணிகொளவாா - ஏவல கொளவாராகிய. குரகத மாசாததா - குதிரை யூருமபெரிய ஐயனுா கூட்டஙகள. போ - பெரிய. அனிகததிரள - சேனைககூட்டததையுடைய உருததிரகணம - உருததிரகூடடததில. படைவீரா - சேனைததலைவா.

14. நூறுகோடியா—(மேலேசொலலிய சேனைததலைவா) சதவகுபபுளளவா. பதினொருகோடியா - பதினொருவகுபபுடையருததிரா. நூதறகணணா நூாறுவா-நெறறிககணணுடையவராகியநூறுருததிரா. ஆறுகோடியினிரடடியா—பனனிரணடு பகுபபுடையராகிய. ஆதவா-சூரியா. அவாமேலும-அநதச சூரியாமேலும. வீறு—கருவஙகொளளும. கோடியினிரடடியா-இரண்டு பகுபபாராகிய.மருததுவா-தேவவைததியா. வசுககளாம நாலிருகோடியா - வசுககளாகிய எடடு வகுபபாா. கோடிய - பகுபபுளள. பெருநதீாததம—,

15. மூலநானமுகன - பழையபிரமதேவன. அடஙகறகு-(கருவ) மடஙக. முரி - வளைநத கஙகாளா - முழுவெலுமபணிநதவா. சூலபாணியா - சூலததைககையிறறரிததவா.கேததிரபாலா-வயிரவராகிய. சுவாவினா - நாய வாகனமுடையவரும. நிருவாணக கோலமேயவா - வஸதிரமிலலாதவரும. கஞசுகம - அங்கி, சடடையுடையவருமாகிய. எணமா - எடடுபபோ

16. கண்ணனுக்கு - கிஷ்ணனுக்கு. அருள செயதோன - திருவடி தீகைஷ செயத உபமனனிய முனிவா. சரதம் - மெய. மா - பெருமை.

17. கிததமாதவா - பூருவததிலு

ளள பெரிய தபசிகள். தந்திரா`..
வித்தியாதரா - தேவசாதிப்பகுப்பார
ச‍லகடங்கடா, நிசிசரா - இராக்ஷதா.
(இருபெயரொட்டு) வேதாளா-பைசா
சகுப்பா சித்தா - அட்டமாசித்தி
பெற்றவா. விண்ணவா - அந்தரவாசி
கள மாகசாரியா - ஆகாயமார்க்கஞ்செ
லவா தைத்தியா - அசுரா. கடவுளா -
தேவா. யோகா - யோகஞ்செய்யு மு
னிவா. சத்தநாரியா - சத்தகன்னிகை
கள சத்தம - ஏழு முகிலவேந்தா -
மேகங்களினதிதேவதைகள.

18. அளகம - பாவமின்மை. புலி
பபாதன - வியாக்கிரபாதா.

19. மதி - அறிவு. விதி - ஊழ.

20. சதுட்டயம - நான்கு. தத்து
வம—, பதம - பதவி அத்துவா - வழி.
ஊாதி-வாகனம உகைத்தனா - செலு
த்தினவராகி விசும்புஆறு - ஆகாயவழி
யாக.

21. பரந்த-விரிந்த. (பரந்தவென
பதில பெயரெச்சஅகர ஈறுகெட்டது)
ஆகாயகவனா - ஆகாயமார்க்கஞ்செல
பவா. சோதது - மூடி உகவாரி - யு
காநத கால வெள்ளம.

22. ஒத்து - ஒன்றுசேர்ந்து. ஒரு
முகங்கொடு—ஒருவழிக்கொண்டு போ
நதும - வநதும அத்துணைக்கு - அவவ
ளவுக்கு. தத்தி-தாவி. பூண்டது—பொ
ருந்தியதாகிய பாரிடத்தலைவன - பூத
நாதனாகிய சிவபிரான.

23. எயில - (திரிபுரமாகிய) கோ
ட்டையை. சிதைத்த - அழித்த. பரம
பரன - மேலான சிவபிரான.

24 உவரி - (பாற) கடலிலுள்ள.
திரள - திரண்ட. பூதா-பூதத்தலைவா.

25. தருக-அழைத்துவருக. வேத
திரம் - பிரமபு படை - ஆயுதம. ஓச்சி-
செலுத்தி. மரபினால-கிரமப்படி. வாக
கு - வார்த்தை.

26. அமபுராசிகள-சமுத்திரங்கள.
பமப-நெருங்க. பரந்த-வியாபித்தன (ப
ரநத எனபதில முற்றிறுதி கெட்டது)

27 வயிணவி-சத்தமாதாகளிலொ
ருத்தி. காடுகாள-ஐயனாதாய பிரமா
ணி - சத்தமாதாகளிலொருத்தி குமரி-
அரகதை. வீரி-காளி மாதாகினி - கங
கை. யோகினி, கொற்றவை - காளி
யேவற்பெண்கள.

28. ஞாயில - மதிலுறுப்பு. செய
குனறம-செய்யப்பட்டமலை சூளிகை-
நிலாமுற்றம. தெற்றி-திண்ணை. சித்தி
ரகூடம்—சித்திரமெழுதியகூடம் காவ
ணம - பந்தல. பூவணம - மலாகளாற
சூழப்பட்ட அழகிய. அகரம - பிராம
ணாிருப்பிடம.

29. உபரிகை-மேலவீடு.வேதிகை-
திண்ணை. சாளரம - சன்னல. மாடை-
பொன்னாலும. மாமதிமணியினால-பெ
ரிய சந்திரகாந்தக் கற்களினாலுமாகிய.
அரமியம்-நிலாமுற்றம் ஆடை-சேலை ப
டங்கு-மேற்கட்டி. ஓடை-நெற்றிபபட
டம மா-கரிய யாளிகள-சிங்கங்கள. மீ
ளிகள-வீராகள.உருக்கள-வடிவங்கள்.

30. இரசதம - வெள்ளி பூகதம -
கமுகு (பூகதமெனபதில, தகரம பிரத
தியேகமாகவநதது) பழுக்காட-பழுத்த
காய. பழுத்தாறு - பழுக்கொத்து. நித
திலம் - முத்தால.

31 புறம-இடம். வேட்டு - விரும
பி. அவண - அவவிடம

32. மா-பெரிய. புவனம்திரள-உல
கக்கோடிகள வகுத்தன-வகுக்கப்பட்ட
ன. உருக்கள-(சித்திர) வடிவங்கள உ
தித்தன - தோன்றப்பட்டன. மானும-
போலும வானகமமியன - தேவதச்ச
ன. அருத்தவீதி - பொன்மயமான தெ
ரு அயனகொடி - அன்னப்பறவை

33. வலலை-சீக்கிரம். நாற்றுவா-
தொங்கவிடுவா. எலலை - சூரியமண்ட
லத்தை. மொய்த்து - வளைந்து. நிரப்பு
வாா - நிரைப்பாா அணி - வரிசை.

34. தேன—, குறிஞ்சி - குறிஞ்சி
நிலம. சாந்து—சந்தனச்சேறு. முலலை-
முலலைநிலம. மாதா விளையாட்டால -
பெண்கள (முல்லைக் கருப்பொருளா

கியகுரவைககூததர்) விளையாட்டினால். மாமணித்திரள்-மாணிக்கக்கற்குவியல். பரல்-பருக்கைக்கல் படு-உண்டாகின்ற. பாலை - பாலைநிலம். பனனீர,—(பலநீர) நிரவி—கலந்து. நெய்தல் - நெய்தனிலம்.

35. அடை - இலை. கா - சோலை. நிரைத்து - வரிசைப்படுத்தப்பட்டு. இருண்டதால் - இருளபட்டதால். கோமதன - (தங்கட்குத) தலைவனான மன்மதனுடைய. சிலை-(அவனுடைய)வில். நாண் - கயிறு. கணை-பாணம். வேழம-யானை. செவவி—சமயம் ஒருங்கு—எல்லாம் யானைக்கு, இருளபடுதலை யுவமையாக்குக

36, சுண்ணம்-பொற்கொடி.விடுபூ-தனிப்பூ நிரைத்து—வரிசையாக்கி. நறுக்கி-அறுத்து ஒப்பிடு-ஒன்றோடொன றுவமைகாணப்படு சரம-மாலை(ஆகிய). குறித்த-குறிக்கப்பட்ட குப்பை-குவியல். உடைத்து—உடையது.

37. இமம - பனி. அணி - அலங்காரம தமனியப்பணிகொடு - பொன்னாபரணங்களால மணவணி - மணக்கோலம. அணிந்ததை-அலங்கரித்திருத்தல். காணகென - காணபாயென்று.

38. ஆமபல - யானை. போர்வை-தோல. உட்சாத்தும்-உளளேயணியும கலிகொள—முழக்கங்கொண்ட. பணத்து - படத்தால. கச்சும - அரைப்பட்டிகையும ஒலியல் - வஸதிரம். ஒளிறு - விளங்குகின்ற. காஞ்சனப்பட்டிகை - பொறகச்சு. மலிந்து - நிறைந்து.

39. மோது - பொரு. வளை - வளைவாகிய போதில - பூவால. பொங்கிய - மிகுந்த. வாசிகை - மாலை. கரோடிகை - முடிமாலை. பணமுடி - படங்களை முடியினுடைய.

40. தூ - பரிசுத்தம். மருப்பு - (விஷ்ணுவாகியபன்றிக)கொமபு. மீனலோசனம்—(விஷ்ணுவாகிய)மீனகண். சனனவீரம - தோளவளை. காசு-இரத்நம. மீ-மேலாகிய. என்பு-எலுமபு. ஆரம-மாலை. (விஷ்ணுவாகிய பன்றி, மீனகளின கொமபுங கண்ணுமாபரணமாகிய கதை கந்தபுராணத்துட் காணக).

41. கண - கணணாகிய. ஒளிர தரும - பிரகாசிக்கின்ற. குறி-அடையாளம கவின - அழகிய நுதற்குறி-நெற்றியிலணியும பொட்டு வள நனமேல குழை - வளந்தங்கிய நலல மேன்மை பெற்ற காது. மணி - அழகிய. வளைத்தோடு - சங்கக்குழை

42. மணிப்பணி - இரத்நமுடைய பாமபாகிய அங்கதம - வாகுவலயம. பொனஅணிப்பணி-பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையுடைய (அணிப்பணி இருபெயரொட்டு) அகலமும-மார்பையும. அகலம—விசாலம காணகுற—காணுதற்கு தணிப்புஅணித்தகைமையால-(தனகண்கள) குறைதல பொருந்திய தன்மையால, சுருங்கிய தன்மையால. பணிப்பணி - செயதுசெயது பார்த்த—நோக்கிய. பார்வையான - கண்களையுடைய பிரமன (பணிப்பணி - இடைக்குறைகள)

43. பூண - ஆபரணம. கணணுறீஇ - பார்த்து. எழீஇ - எழுந்து. பெறஒணா - அடையக்கூடாத. தவம - (ஆகுபெயர) தவப்பயன

44. தருணம-சமயம.அடலஏறறு-வலியஇடபவாகனமாகிய. நம்பிரான-நமமுடைய திருநந்திதேவர. புறத்து-முதுகில. இவர்ந்தனர - எழுந்தருளினர

45. நீலலோகிதர-பிரமாவினின்றுயிற்றோன்றிய உருத்திரர. ஆட்கார-ஒருவகை உருத்திரர. அட்டகார—புத்திதத்துவத்தினமேலிருப்பவர. நிமலர - மலமில்லாதவராகிய நூற்றுவர - சத உருத்திரர, இவர சிவபிரானிடத்திற்றோன்றியவர.மேலை-பழைய.அண்டத்துசசியர—அண்டமுடியிலிருக்கிற உருத்திரர. அண்டமூலம - அண்டத்தின கீழிருப்பவராகிய. விமலருத்திரர—மலநீங்கிய உருத்திரர.

46 கண்டாதா - பெயக்கூட்டத் தலைவா ஐந்துவாத்தியம்-தோல், துளை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு என்னும் பஞ்சவாத்தியங்கள் போரப்ப-நிறைப (தாற்பரியம்) தமை - தம்மை. தெளிந்தவா-அறிந்தவா, ஆத்மலக்ஷணமறிந்தவா.

47. மோதகம் - ஒருபலகாரம் பணைக்கோடு-பருத்த கொம்பு, கயமுகாசுரனுக்காக்ஒடித்த தனகொம்பு பாசாங்குசம் - கயிறு, தோட்டி மூடிகம் - பெருச்சாளி வாகனம் மண்ணத்து-விவாகத்தில். அங்குரமனன - முளைபோல. வேதபாரகா - வேதபாராயணஞ்செய்டும் பிராமணா.

48. பாவகன - அக்னி ஊதை-காயு. ஆலவட்டங்கொடு-விசிறிபால. சுழற்ற-விசிற. பலகொடை - பலவிதமாகக்கொடுக்கும். திரவியம்-பொருள்கள். அளகேசன - குபேரன்.

49. நிருதி - தென்மேற்றிசை காவலன. பாதுகை-பாதரக்ஷை. படிவா-முனிவா.

50 இமசலம்-பனிநீரை கால-காம்பு.

51. நுதலவிழிமணவாளனெனக் கூட்டுக. வளம் - சம்பத்து

52. நிட்களம் - களமிலலாமை. நிராமயன் - நோயிலலாதவன மாயைத்திமிரம் - மாயையாகியஇருள். பணிமாற - முழங்க.

53. திளைத்து - நெருங்கி அலலது அழுந்தி.

55. மருகனுக்கு-மருமகனுக்கு.செம்மலை-(மருமகனுகிய அச) சிவபிரானை.

56. பாசனம் - சுற்றம். வலஞ்செய - வலஞ்சுற்றிவர. வாசம் - வசித்தற்கிடமாகிய புவனம்.

57. விண - விண்ணுலகத்தவா. மிடற்றினா - (நீல) கண்டத்தையுடைய சிவபிரான. கார - மேகம். தோகை-மயில்.

58. காாத்த - கரிய. பூங்குழல் - (அனமொழித் தொகை) பாாவதி. கட்டழகு - பேரழகு. ஏாத்தபேரெழில் - மிகுதியாகிய அழகு. பறிபபரிது-மீட்டலரிது.

59 வாா-நீண்ட உண்டு-உள்ளது.

60. வன்னி - அக்கினி. மாருதம் - காற்று. உரு - திருமேனி. மேலவள - மேலாகிய உமாதேவி. ஒருகண் - ஒப்பற்ற (அக்கினிக) கண்.

61. சங்கு-வளையல. ஆரா - உண்ணக்கூடாத. நுங்குவாரென - உணபாாபோல.

62. காயதரும் - சுடுகின்ற. மோயதரும் - கெடும், வருந்தும். சாயதரும் - சோரும். மோயதல, கெடுதலெனபது "முந்தை வினையெலலா மோயவுரைபபன" என்னுந் திருவாசகபபாசுரத்தாலறிக.

63. சுழி - நீாச்சுழி (போல). கழிவிலாது-கெடாது மோனம்-மௌனம்.

64. போய - (புறம்) போந்து. அ - அந்த. வேயும் - மூடப்படும் வெந்தமை - சாம்பராதல.

65. ஆரம் - சந்தனம். ஆதவம் - வெப்பம். சேர - ஒருமிக்க.

66. நுதலை-(எமமுடைய) நெற்றியை. நுடங்கிய - முடங்கிய, வளைந்த. மதலை - கொன்றை. முதலை - முதற்பொருளாகிய சிவபிரானை. கலுழனை - கருடனுக்கு. மோடனம் - அவமானம். விதலை - நடுக்கத்தையுடைய. பாந்தள-பாம்பு.

67. வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடிபோல பவள. நேடி—தேடி. துஞ்சல்போக்கி - நித்திரை விட்டு.

69. அஞ்சல - அஞ்சற்க. கமலம் - (கையாகிய) தாமரை, அபயாஸ்தம். அருட்கஞ்சம்-கருணைசெய்யும் (கையாகிய)தாமரை,வரதக்கை.காட்சியை-தோற்றத்தை. உஞ்சலாட - ஊசலபோற போக்குவரவு செய்ய. பூசல-சண்டை.

70. அகில - அகிற்புகை. உண - ஊட்டப்பட்ட. நீாமுகில - நீருண்ட மேகம். உண - போன்ற. நிகிலம் - (உலகம்) எலலாம். நாதாக்கு - (பொ

துவாயிருக்கும்) தலைவருக்கு.

71. பரவும் - விரிந்த. சுரதம் - அன்பு. ஆர்தல் - உண்ணுதல்.

72. கீழ்ப்பட-தாழ்மை அடைய, (கிழிட்டதாக) எண்மர்-திக்குப்பாலகர். புகர் - சுக்கிரன்.கோள்இடம் - கொள்ளுகின்றதானம், (கிரகங்களிடம்). வீணை - படன்ற்றமைமையை (யாழ்). பொலிந்தது - விளங்கியது.

73. விந்தை-ஆச்சரியம். பவனம்-தெய்வலோகம் வெறுக்கை-வெறுப்பு, (பொன்). அலர் - பழி, (தாமரைமலர்). சலம்-சலனம்,(நீர்வடிவம்). நந்திநாயகன்-சிவபிரான். விளர்த்தது - (மெலிவால்)வெளுத்தது, (வெண்ணிறமுற்றது).

76. தொடி - தோள்வளை. இமசலம் - பனிநீராலாகிய. சேறு - சேற்றில். அடியடி - உடுக்குப்போன்ற பாதம். களிறு-ஆண்யானை. (சாலப்பெயர்க்கமாட்டாமல்) பிளிறும் - முழங்கும்.

77. பொருத்திடு - ஊட்டுகின்ற. நியதி-ஊழ் ஞாயில்-மதில்.திருக்கடை-தலைவாயில். கீழ்மை-சிறுமை. அமைத்து - தராதரந்தெரிந்து. இடும் - உள்ளேசெலுத்தும்.

78. பதம்பெயர்த்திலர் - அடியெடுத்து வைத்திலர்.

79. நீராஞ்சனம் - ஆலத்தி அமைப்ப - உண்டாக்க.

80. தெய்வதப்பிணுக்கள் - தெய்வப்பெண்கள். கஞல - நெருங்க

81. முருகை-வாசனையை.ஒருகை-ஒப்பற்ற துதிக்கை. கயக்ருணன-(யானையாகிய) கயக்ருணன். தருகையால்-கொடுத்தலால். பாதுகை-பாதரக்ஷை

82. என்றுமுடைமை - நித்தியத்தன்மை. சுவத்திகம்-மங்கலவாழ்த்து. நடைபடம் - பாவாடை. பற்றிச்சென்றுரெனக்கூட்டுக

83. மருகு-மருகன். வாசம்-வசித்தல். பெற்றுள - அடைந்தாளாகிய மேனை. விளக்கி - கழுவி.

84. வேதி - திண்ணை.

85. கூர்மாண்டன் - ஒருவகையுருத்திரர் ஒருங்கு - (அவர்) கூட. ஆடகேசன்-பொன்னிறஉருத்திரர். உருத்திரர் - (மற்றை) உருத்திரர் கம்பலம் - மேற்கட்டியுடைய இருக்கை-இருப்பிடங்களை. அருளிச்செய்தார்-இருக்குங்குறிப்புணர்த்தினர்

87. உரகேசன் - ஆதிசேடன் விதிர்த்தனள் - அசைத்தனள்.

88. வெரீஇ - பயந்து. இருவோர்-பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

89. கவனம் - வேகம். பவனம் - தெய்வலோகத்தை

90 கும்பசம்பவம் - கும்பத்திற்பிறத்தல்

91 எதுபவி-யாதுவேலை. தீபம்-தீவு. எடுத்து - வகைபிரித்து

92. மரக்கலம் - கப்பல். (வழக்கு) நாவலந்தீபம் - சம்புத்தீவு தீவிரை - திவிற பொருந்திய. நங்குரக்கல—,

93 நாவாய்-மரக்கலம்.புறம்-இடம்

94 மனைவாழ்வு-இல்லறவாழ்க்கை திராவிடமுனிவ - தமிழ் முனிவனே.

95 மெலிவு-(வடதிசை)வருத்தம் தென்மலைக்கு - பொதியமலையிடத்து. துருவன் - துருவசக்கரம். ஏரு-(திருவுளத்துக்குப்) பொருந்தாத வேட்டு - விரும்பி.அருளால - (சிவபிரான்)ஆஞ்ஞைபால.

96. காண - தரிசிக்க எனும்-என்றுசொல்லப்படும் அசலம் - மலை ஒரு காட்சி - ஒப்பற்ற திருமணக் காட்சி போந்தேன் - வந்தேன்

97. பனகநாண-பாம்பாகியகயிறு. (பனகம்இடைக்குறை)காமகோட்டி-உமாதேவி கன-பிறந்த. அகவரை-இடத்தையுடையமலை, இமயமலை. அ-அந்த நகவரை - நகமாகியமலைக்கு. தெக்கண்பால - தெற்குப்பக்கத்தில் முதலஉள-முதலாயுள்ள தலங்கள்.

98. மின்பாவும் - பிரகாசம் பரவும்

99. பொதிகை - பொதியமாகிய.

வடமலை - வடதிசையிலுள்ள மலையாகிய மின்ன - மின்னலை. மலைக்கும்-பொருதும். விபுலம் - இமயமலை. நியமம் - மனமுவந்திருத்தல்.

101. மகப்பொலிவால் - யாகத்தின் விளக்கத்தால் வேள்விவேந்து-இந்திரன். வடுக்கச்செம்மல் - வயிரவர்.

102. முயங்கும் - தழுவும். துயல்வரு - அசைகின்ற. கோடு - கொம்பு. உழக்கும் - கலக்கும்.

103. கழங்கு - கழற்சிக்காய். இந்து - சந்திரனை ஆள - அடிமைகொள்கின்ற.சந்து-சந்தனத்தை. ஆள்-ஆளுகின்ற, தோய்கின்ற தடிப்ப - பருக்க

104 நிலை-நிலைக்கின்ற. குடமுனிவ - குடத்திற்றோன்றிய முனிவனே

105. அழியாய - அழகாகி. ஊழி ஆழி - உகாந்தவெள்ளத்தை தாங்கு - (உள்ளே வரவொட்டாமல்) பாதுகாக்கின்ற. எயில்—கோட்டை மோசனம்-நீக்கம்.

107. அத்தலை - அவ்விடத்தில். அங்கீர - அங்கிந்திர சங்கை.

109. நின்ற - தங்கிய.

111 மூந்து - மூன்காலத்தில் சந்தமலை - சந்தனவெனனும் பொதியமலை. அமஅலை - நீரும், அலையுமுடைய.

112 பொன்னிநதி - காவிரியாறு. ஒழுகுநிறை - நிசமுமநிறைகுணம். பெண்டகையார் - பெண்ணின் தகைமையுடையார். உரித்தோ - நியாயமோ. (தாற்பரியம்) செழு - பொருந்திய தகை. தகுதியையுடைய. குறித்து - வரையறுத்து.

113. உம்பர் - மேலாகிய. கோவணத்தால் - கோவணத்தின் பொருட்டு. பெருமான - பெரிய மகானாகிய. அமர்நீதி - அமர்நீதிநாயனார். துலை - தராசு (இக்கதையைப் பெரியபுராணத்துட் காண்க)

114. கோண் அற - சாய்தலில்லாமல். இரு - பெரிய. ஒதியை-(அனமொழித்தொகை) கூந்தலையுடைய பார்வதியை ஒதியா - மலையரசர் பொற்பினை - அழகாயுள்ளவளை. ஒப்பனை - அலங்காரம்

115. பேரெழிலுக்கு - பேரழகாயுள்ளவளுக்கு இகமமேல் - இம்மையில். பேதைமை - அறியாமையாகிய. அளவுக்களவாம் - (அவரவர்க்குத்தக்க) அளவுக்களவாகி நிற்கும்.

116. காலத்தின் - (உரிய) காலத்தின் முன்னெண்ணிய - முதலிலெண்ணப்பட்ட. பூசைக்கடன - பூசைமுறைப்படி சமைந்தாள் - அமைந்தாள்.

117 மணிக்கலை—இரத்நமிழைத்த பரிவட்டம். அணி - அலங்காரம் செங்கை - சிவந்த கையால் அணிக்கு - ஆபரணங்களுக்கு. அணி - அழகு

118 தாராகணம் - நக்ஷத்திரக்கூட்டம். தலைப்பணி - தலையாபரணமாகிய. உததி - திருவுருப்பு இதை இக்காலத்துச் சுட்டியென்பர். திருத்தினாள் - அமைத்தாள்.

119 குழலவிண்டுளி-கூந்தலாகிய மேகத்தினிடத்தில் நுண்துளி-நடுப்பாகியநீர்த்துளிவலை முத்தணிதொங்கல்-முத்துக்கோவைசெய்த மாலை. அசைத்து - கட்டி. பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம். வீக்கி - கட்டி. ஒருமைப்பிறை - ஒருபிறைச்சந்திரன. இரு-பெரிய. மான - ஒப்ப. இருமை - பெருமையுடைய.

120. குமிழ—குமிழமலர்போன்ற நாசியில் முத்தம்—(மூக்கணியாகிய) முத்தை கொவ்வை - கொவ்வைப்பழம்போலும் இதழ்கள். முகிழக்கும்—மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற முத்தின—(பற்களாகிய) முத்துக்களைப்போல அமர - தங்க. தவம் - தவஞ்செய்ததாக. ஊசியில் நிற்கும் - ஊசிமுனையிலே நிற்கும். ஆரம் - முத்து பொற்குழையில் - அழகியகாதில்.குழை—(மகரக்)குழை. காலநீலம் - அன்றலர்ந்த நீலோற்பல நிறத்தை. உமிழ - கக்குகின்ற. கட

விறபுடை - கடலினபககதது. பாய - தாவுகினற. சுறவு-சுறுமீன. (காளமீல மெனறும பாடம.)

121. வயிரபபணி - வயிரங்களாற செயதவேலை. வயககுகினறுள - விளங கஅணிகினறுள.கவறறும-கவலையடையச்செயயும எயிலே-திரிபுரததை. (அவரது) வாளி - விஷ்ணுவாகிய பாணம. தனே - (கணஞ்கிய) தனனே.

122. வரும - வருகினற. நாண்அணி - கயிறறோடுகூடிய ஆபரணஙகள். மலகு - நிறைநத வலம்புரிககு - வலம் புரிசசஙகுபோனற கழுததில. திருமங் கலநாண - திருமஙகலயததை தாஙக- (ஆதனமாகச) சுமகக மதாணி-பதககம கலமான - ஆபரணமான. கடகம் - கங கணம. சரிசஙகு - (இருபெயரொட்டு) சரியாகிய வளேயல். பெய்தாள - இட்டாள, அணிநதாள.

123. மதா - களிபபு. விழிபபொருகாரை - கணஞ்கிய மோதுகினற மேகததை. உததிககு - (அககண்ஞகிய) கடலினகண. ஒனறு—பொருநதிய. விது-சநதிரனே. வைததன—வைததாற போலும். வெளளிவளேககு - வெண ணிற வளேயலுககு. முகிழதத - குவிநத. கஞசம - (கையாகிய) தாமரையை. கதிரவைதது - சூரியனேவைதது விரிததன - மலாதறிறபோல. (உததிககு- (உருபுமயககம்.)

124 எழு - எழுகினற முததலம அவை - திரிலோகஙகளாகிய அவைகளே. ஈனறு - (உமாதேவி) பெறறும். முறறுவது - முதிாவது முறறு - கெடாத. செழு-வளமும். முததம் - பிரியமும் உடைய. முலே - கொங்கையே. துணேமுககணா - நாயகராகிய சிவபிரான. செவவி - (உன) சமயததை. அடைய - (காததிருந்து) பெற. கெழுமு- நிறைகினற. கிளநது - சொலலி. பைம பூண் - பசிய ஆபரணங்கள. முழுமுததம இடறகு - பூாணமாகிய முததங கொளளறகு. இணே - ஒபபாக. (முலேயணமைவிளி கெழுமுததமும—முலேததுணே யெனபவறறில, சநதிநோககித தகரஙகள இரட்டிததன. ஈனறும என னும் உமமை விகாரததாற றொககது)

125. முருகும - அகிறசநதனமும குஙகுமம—, மானமதம - கஸதூரியும. மொணடு - முகநது. (முலேகளில) தொயில - கோலம். தீட்டி - எழுதி. பருமம - பதினெண்கோவைமணி. மேகலே - எழுகோவைமணி. தநது - இட்டு, அணிநது. பனி - குளிாநத. கலாபம் - பதிறறுகோவைமணி. அருமெனகலே- அரிய மிருதுவாகிய புடைவை (தொயில இடைககுறை)

126. ஏது - யாது. ஏஙகுமா - வருநதுமாறு. புலமபு - ஒலிககினற. பாதசாலம - பாதசரம கீதமபொலி - இசை விளஙகுகினற. கிணகிணி - சதஙகை. கிளாததி - பிரகாசிககச செயது.

127. கணணெசசில—திடடிதோஷம் திருபபதம - திருவடி. திருப பதம - சிறநதபதவி. செலவி - இலககுமி.

128 ஆறறுல - முறையால.

129 எல பிரகாசம கதியும் - மோக்ஷமும கரதலதது - கைகளிறல இபறகை - தனமை. காட்டி - (அவவிருவா கைகளுககும) காணபிதது.

130. அலததகம - செமபஞசுக குழமபு. உறுதது - ஊட்டுகினற. திலததமை - திலோததமை

131. யோகினி - காளி. நடைப பாவாடை - வழியில விரிககுஞ சேலே. சுண்ணம் - பொறபொடி.

132. ஒலகி - அசைநது.

133. குலததிரள - (மலேயாகிய) குலககூட்டம தொயயும - வளேயும. மதி - அறிவு. விதி - ஊழ.

134. பெறறா - அடைநதவா.

136. அநநிலே - அபபொழுது கொழுநது — பிளளே. கன்னி — இள

ஊம் பாணி—கை அமைத்து—வைத்து.
137 பணிலநாதம் - சங்கினொலி. ஆசி - ஆசீர்வாதம் குரவை - குலவை
138 பவுரி - கூத்தின் விகற்பம், பலவகைக் கூத்து
139 உழவன—(பிரமனுகிய) உழு தொழிலுடையவன். சடங்கு-கிரியை. செய - வயல். திரவியம் - (ஓமப்) பொருள்களாகிய சமித்துமுதலியவை வித்தி—விதைத்து. காமரு - அழகு தேனு-காமதேனு மகம - (விவாகமாகிய) யாகத்தின.
140 குணில - குறுந்தடியால. இ'ம்ப - ஒலிப்ப. குளிற - முழங்க சுருதி - வேதவிதிப்படி இணையிலி - ஒப்பில்லாதவனுகிய
141. வேந்தன - அரசனுகிய ஆதிசேடன ஆயிரப்பெருந்தீபம - ஆயிரப் பெருந்திரியென்னு மொரு மங்கல விளக்கு. குலம - நனமை. வேளவி - (விவாக) யாகசசடங்கு.
142 செப்பொடு-செப்பினும (உருபுமயக்கம) திருப்புயம - (சிவபிரானுடைய)சிறந்ததோளகளை கொப்புஒடும்-கொப்புடன (கொப்பு - காதணியி னொன்று) குலத்தொடு - குலமாகிய மலைகளினும பணைப்பு - பருத்தல.
144 அருத்தி - ஆசை திருத்தி - செவவைசெயது பாசனம - உண்கலத்தில.
145. சுகந்தம - (ஆகுபெயர்) மலர் மாலை. கெழு - பொருந்திய. இயற்றின்ன - அமைத்துவைத்தவனுய. நிமலம - பரிசுத்தமாகிய பாசனசேடம - பாத்திரசேடம (சேடம - மிச்சமாயிருப்பவை.) தேசன - ஒளிவடிவாகிய சிவபிரான
146. உணவை - உணடிப பொருளகளை திமிலம - பெருமுழக்கம்.
147. சொலஅறறினரூர் - பேசசில்லாமலிருந்தவர், யோகிகள். அறல-கருமணல.
148. மலைபாட்டி - மலையயாரும அரசி, மேனையாகிய மாமி. சோமன - சந்திரன ஆர - ஆத்தி.
149. போந்தார - (உருத்திராதிய ரவரவரிடத்துக்குப்) போனூர
151. மவுனநாள-யோகஞ்செய்கின்ற காலம். பவனம் - தேவ லோகம்.
152. சூர - சூரன. அலக்கண் துயர-அலக்கணுகிய துன்பம. முறையிட்டாக்கு - தங்கள குறை கூறிய அத தேவாகட்கு.
153. இராசியம் - மறைவு உம - அசை.
154. ஆறுமீன - (கார்த்திகை முதலிய) ஆறு நக்ஷத்திரங்கள. தமரநீர—முழக்கமுள்ள கடலசூழ்ந்த.
155. படிவம - உருவம.
156 எழு-(நாரதாயாகத்தில)எழுந்த.தகர்மேல-ஆட்டினமேல.நவவீரர-ஒன்பது (தம்பிமாராகிய) வீரர. மேடமேன -மேடராசியினிடத்து ஞாயிறு என்ன - சூரியனைப்போல. வெந்கிட - புறங்காட்ட. கதிநடாத்தி—வேகமாகச் செலுத்தி. விதி - பிரமனை.
157. மிறைபுரி-பயப்படுத்துகின்ற சூர-சூரன. தீசசெலவனும்சேவல-அக்கினியாகிய கோழிக் கொடி.
158. தானை - ஆயுதம. வேல - சத்திவேல. கிருத்திமம - பூதம. தானை - சேனை மருத்துவர - அசுவினி தேவதைகளாகிய தேவ வைத்தியர். மருத்துவன - வைத்தியன்.
159. சுவற்றி - வற்றசசெய்து. குன்றமெறிந்து - கிரவுஞ்சகிரிமேல் வேலைப்பிரயோகித்து சூதம - (மாமரமாகிய) சூரபன்மனுடன.
160. மரகதகலாபம - மரகத ரத்நமபோலும் தோகையும. துங்கமணி அணி - உயர்ந்த மணிபோலும அழகிய விழி - கண்களையுமுடைய. மயூரகதுரகதம - மயிலாகிய குதிரை. உகைத்து - நடாத்தி. வெண்பால - வெள்ளிய பால்நிறமுள்ள. (அக்கினியாகிய) குக்குடத்துவசம - கோழிக்

கொடி. [அக்கினி வெண்ணிறமுள்ள தென்றது, தருக்கநூலார் கூறு நுட்ப முறைப்படி]

161. புரந்தரன் மகள் - தெய்வ யானை புள்ளிமானமகள்-வள்ளிநாயகி தணியல் - திருத்தணிகை.

162. பொலிவு - விளக்கம். தாபதா - (நைமிசாரணிய) முனிவா.

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானை சருக்கம்.

2. கதி - புகலிடம் (ஆகப்) புகல- புகுகின்ற

3 கோட்டம் - கோணல். போதாய - (தென்றிசைக்குச்) செல்வாய.

4 விரிகூட-(தொகை வகையோடு) விரியுஞ்சேர. புரிகூட-முறுக்குதல சேர அரிகூட - விஷ்ணுவினுடன்.

5 பரதன - பரதனென்னும் அரசன. கருமகண்டம் - (நவகண்டத்தொன்றாகிய) கருமபூமி. குமரிகண்டம - குமரியெனபவளாலாளப்பட்ட குமரிகண்டமாகிய பூமி. விசையத்தண்டம - வெற்றியையுடைய யோகத்தண்டம. விளக்கா—தீபமாக கவுஞ்சவரை- கிரவுஞ்ச மலையின இருட்படலம - இருட் கூட்டத்தை

6. வரைக்கு - (அம்) மலைக்கு அமைத்து - இட்டு. மைந்தன - குமாரக கடவுள. தன - தனனுடைய. தன என்பது - சிவபிரானை.

7 மேருவுடன - மேருமலையினும. புணாப்பு-சூழச்சி விந்தம - விந்தமலை மடுத்து-தடுத்து, (நேரேசெல்லவொட்டாமல) தடைசெய்து துன்னுதோங்கி - நெருங்கிவருதற்கிடமிலலாமல வளாந்து. கீரியா—மேலோா பூரியா - கீழோா தேரும-தெளியும. நெறியுமமாக்கத்தையும தீாத்து—நீக்கி சீரியரலலாா-கீழோா. இறுமாந்து—கருவங் கொண்டு. திமிாத்தது - திமிாகொண்டது நேரியாக்கும பூரிடாக்கும மூன்று, இரண்டு,ஒன்று வழியெனபது-மேலோரும மேலோரும எதிாப்படில இருவரும் விலகிச செலலுதலானும, மேலோருமகீழோரும எதிாப்படில மேலோா மாத்திரம விலகிச செலலுதலானும, கீழோரும கீழோரும எதிாப்படில இருவரும விலகிச செலலாமையானும, முறையே காணக. (நெறிதீாதல - இரண்டு பக்கமும விலகுவதற்கிடமிலலாது பருத்து நிற்றல)

8 கர - களளத்தைபுடைய. விந்தவரை - விந்தமலை குடுமி—உச்சியைப பற்றி - பிடித்து தரவிந்தா - தகுதிபாகிய சந்திரனையணிந்த சிவபிரான வரவு - வருதல. (கர - கரவுஎனபதி னிறுதிகெட்ட பெயா)

9 செமபுவரை - தாமிரபருணி நதியையுடைய பொதியமலை வெமபு - சுடுகின்ற வரை - மூங்கிலகளை புடைய குடுமி - உச்சி. படிந்து - (பாதலத்து)எழுந்தி ஆதிசமபு-முதலாகிய சிவ பெருமானுடைய. அரைநாண துகில- அரையிற்கட்டும கயிறு வஸதிரம சாதி-உயாந்த சலம-பெருங்கோபத்தால.

10. உருத்திராவணம — கேடு குரு - குருவாகிய திராவிட முனி - தமிழ முனிவரை. இராவணம - இராத்திரி நிறம (போல). இருண்ட - இருளடைந்த. விலவலன—, இதை - இலவலனெனவுங் கொளளலாம. இலவலனென்றே ஸமஸகிருத கந்தபுராணங் கூறுகினறது

11. சாலை - (பனன) சாலையுளளே மறு முனி - குற்றங் கடிந்த. தணடுலத்து - அரிசியால கருனை - பொரிக்கறி மறிசெயது—ஆடுசெயது ஆக்கி - சமைத்து. கூவ - (வாதாவியென்று) அழைக்க. கறு முனி - கோபிக்கின்ற அகத்திய ரிடத்தில. கறி — பொரிக்கறியாகிய விலவலன.

12. அகஙகை - உளளஙகை தைவரல - தடவல சமித்தான - சீரணித்தான முடித்து வீட்டி - கொன்று அழித்து கோதமி - ஓா நதி.

13 அங்கா - உடலுடையவராகி ய சிவபிரானை முத்தாறு - மணிமுத்தா நதி. முதுகுன்றம்-விருத்தாசலம் பீன ம-பருத்த. பிரமபுரானை - பிரமகத்தி. ஆறலைக்கும் - வழிப்பறி செய்யும்

14. இகல் - பகை. தீரப்பான - தீர்க்கும்பொருட்டு கொங்கு - கொங்குதேசம் புகலி - சீகாழி.

15 ஐந்து - பஞ்ச கௌவியம். பலோதகம் ஐந்து - ஐந்துவகைப்பழச் சாறு. ஐவகைத்திரவியம் - பஞ்சதிரவியம் ஐவகைபம்ருதம் - பஞ்சாமிர்தம் நாவிமதம்-கஸ்தூரி சாந்தம் - சந்தனக் குழம்பு தூவிய - பரிசுத்தமாகிய. பாளிதம் - ஒருவகைச் சருக்கரை. பண்ணியம் - பலபண்டம் நிவேதனம் - நைவேத்தியம். ஒக்க - ஒன்றாக.

16. படிமக்கலம் - கண்ணாடி. சத்திரம் - குடை. தாபனம் - தாபித்தல், நிலைநிறுத்தல். ஓமம் - நித்தியாக்கினி. கயம் - யானை.

17. படலை-பூமாலை. நிசிசரன்-கயமுகாசுரனுக்கு. வயஅரி-வெற்றி பொருந்திய சிங்கம்போன்றவனே. தடம் - விசாலம். குணதர - குணத்தைத்தரித்திருப்பனே.

18. முதியவ - மூத்தோனே. உயரிய - உயர்ந்தவனே. நெடியவன் விழி தரு - விஷ்ணுவுக்குக் கண் கொடுத்த. நெடியவ - பெரியவனே.

19. வனருகம்-தாமரை.காடு-மிகுதி.

20. பாகசாதனன் - இந்திரன். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

21. திருப்பள்ளித்தாமம் - ஆலயத்துக்கு வேண்டு மலர் மாலைக (காக்வைத்த) நவிந்தன - வருந்தின. பணித்தருள - செய்தருளவாய.

22. காண்டகை - காணுந்தகுதி. அண்டங்காக்கை - ஒருவித கருங்காக்கை. சேண—ஆகாயத்திலுள்ள. தகை- அழகுடைய. அண்டம் - தேவருலகம். காக்கை-காத்தலையுடைய.கூண்டகை- குறுகிய கையை. ஓச்ச-விரட்ட. கும்ப நீர - கமண்டல சலத்தை துண்டத் தால - மூக்கால ஆண்டகை - ஆளுந் தகுதியுடைய விநாயகக் கடவுள.

23. இடந்து—தோண்டி. எடுத்து எழுப்பி சக்கரம்-பெருமை. தடம் - தடாகம், (விசாலம்). பணை-வயல, (பருத்த). மருதமுந்தி—மருதநிலத்தின் முறபட்டு, (மருதமரத்தையொடித்துத்தள்ளி). நெக்க - நெகிழ்ந்த. நீரப்புள - நீர வாழ பறவை. போழந்து - பிளந்து. அமபு - நீர, (பாணம). நேமிவளரும் - பாறகடலில நித்திரை செய்யும்.

24. பிரித்த-(முனிவாகமண்டலத்தைவிட்டுப்)பிரிவுசெயத. அனனியன-பிறசாதியான (போலஆகி). அணியன-சமீபித்தவன. ஆசை - திசை.

25. படாந்தும் - நடந்தும். சாரி-உலாபபோதல.

27. நமபி - (தேவாகளிற) சிறந்த விநாயகக் கடவுள. இதறகா - இந்தக் காவிரிநதி கொணடுபோதறகாக. பறிபட - ஒழுக. கும்பமா - மத்தகத்தையுடைய யானை.

29 கமணடலத்து - (அடியேனுடைய) சலபாத்திரத்தில. நாதன - விநாயகா. மேகம்,— மணடலத்து - வட்டமாகிய. முநநீா - சமுத்திர நீரை. மிசைநதென - உண்டாறபோல. மாக மணடலம - ஆகாய மணடலத்தின. வாரி - கஙகை. மானு - ஒதத. வாரி - அள்ளி. காகம - காக்கை. கரகமணடலத்தில - (முனிவன்) கையிலுள்ள சலபாத்திரத்தில.

30. சிரகரகமபம - தலை கை அசைபபு. ஆகு குரகதம - பெருச்சாளியாகிய குதிரை.

31. குடந்தை - கும்பகோணம. வலஞசுழி - திருவலஞசுழி. காவை - திருவானைக்கா.

32. கானை - கானபபேறூா. புததூா - திருப்புத்தூா-

34. கவனம் சீக்கிரம. குரோசம் - கூப்பிடுதூரம், இதை வழக்கில

இரண்டு கற்றூரமென்பர். சமஸ்கிருத அகராதியிலுங்காண்க.

35. நாற்கடவுளர்—சூரியர், உருத்திரர், வசுக்கள், மருத்துவர்.

36. சுருட்டும் - மடக்கும். போசென - போகென்று. ஓச்சி - விரட்டி. விறல் - வெற்றி.

37 வயின்வயின்—இடந்தோறும்

38 உரவு-வலி. மண்டூகம்-தவளை. அரவொலி - அரமுழக்கம்.

39. காஞ்சி - ஒருவகைவிருக்ஷம். கழை-கரும்பு கண்-கணு. தாம-தாமே. தரத்து - தகுதியினளவு. இசை—இணங்குகின்ற பாஞ்சராத்திரிகள் - வைணவ சமயிகள் பழித்திடு - நிந்திக்கின்ற. வாஞ்சை - ஆசை.

40. அரத்தம் - சிவப்பு. காவி - காவி வஸ்திரம். நித்தில நீருடி - முத்தாகிய விபூதி பூசி. சிரம்-உச்சி. தரத்து-தகுதியோடு முனி-முனிவன். ஐ-சாரிகை.

41 இருட்டனம் - வருத்தமும் மகிழ்ச்சியுமுள்ள மனம். அருகர்-சமணர் ஏடு—(திருநள்ளாறுப்பதிகமெழுதிய) ஏடு ஒளிறு - விளங்குகின்ற. பூசம் - கமுகமரங்கள்.

42. நாடி-விரும்பி தும்பி-வண்டு. ஆழிடு - நதி (நீரை) நிறைக்கும். நீறிடுவர் - விபூதியணிவார்

43. உதையவன்—சூரியன். சம்பபேதம்கொண்டவா-சம்பத்தின் வேறுபாட்டைக்கொண்டவைணவர் சூழாத்தருநின்ருன—கூட்டத்தில் நின்ற அச்சூரியன் (அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு பயந்து) குன்று - அத்தமனமலை

44. முகை - அரும்பு உடைந்து-கட்டவிழ்ந்து இறும்பூது - மகிழ்ச்சி

45. துயிலை - குவிதலை. (தாற்பரியம்) செங்கழுநீர்க்கண் - செங்கழுநீராகிய விழி. வண்டால - வண்டிஞெலியால சுண்ணம் - பொற்பொடி.

47. கடலவரைப்பு - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இடம்.

48. ஆங்கனம்-அவ்விடம் அமர்ந்து - விரும்பி

49 கொழித்து - திரட்டி. பாலவளை - வெண்ணிறம் வளைந்த. வாலுகம்-வெண்மணல். நால-நான்கு. வளமலர்-வளர்ந்தங்கிய பூக்கள், கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ வாலவளை - வெள்ளிய சங்கம்.

50. கூன-வளைந்த. வாரணம-சங்குகள் வாவி - தடாகத்தைவிட்டு கான வாரணம—காட்டுக்கோழி. முலலைக்கானிடை - முல்லைநிலத்துக்காட்டினகண். கூவல—கூவுதல மோனம—மௌனத்தைப்புடைப ஆரணத்தான - வேதத்தையுடையவனுகிப.

51. திருப்பள்ளித்தாமம - (பூசைக்கு வேண்டும) பூமாலை புராணம - பழைய. பொழில - சோலை

52 புளினம-பறவைக்கூட்டம கும்பியானை குழகன-பேரழகுடைய சிவபிரான. சமபு-நரி தும்பி-ஒருவிதவண்டு களுஞ்ஞுதசோலை—சண்பகசசோலை

53 பொங்கர—சோலை புரையற-குற்றமிலலாமல. விழுங்க - உண்ண. கெடுக்க அங்கி - அக்கினி.

54 சதுமுகன - பிரமன திவள-விளங்குகின்ற கலைப்பமுதம - சாஸ்திரங்களின சாரம. ஆசமித்த-ஆசமனஞ்செய்த பவர - நெருக்கம.

55 கிடைகள - இருப்பிடம். கழகம-கலவிபயிலிடம குலம் - கூட்டம். பரந்த - விரிந்தன

56. சுருதிமூலம-பிரணவம.உபநிடம-உபநிடதம, வேதசாரத்தெளிவுநூல. நோறபார—தவஞ்செய்யுமுனிவர்.

57 பதம-பதவி. மநதிரபதங்களாதி-மந்திரம், பதமுதலிய ஆறத்துவாக்கள்.

58. கொற்றவன-அரசனுகிய இந்திரன. நாளமுறை இத்தனைநாளினன இன்ன பதவியில இருக்கவேணடுமென்னுங் கிரமம்.

60. பன்னகர - சாபபர்கள.

61. தாகம் - ஆசை தசம - பத்து.

முறை - தரம், அளவு சரிக்கும் - சஞ்சரித்திருக்கும் காகம் - காக்கை. (என்வே காக்கை ஆயிரவருடமிருக்குமென்பதாயிற்று) கழித்திடும் - கடத்தும். கழற்கண் - கழற்சிக்காய்போலுங்கண்ணையுடைய. நாகம் - பாம்பு.

62 நோக்கா - நோக்கி. பூண்டு - பொருந்தி.

63. வாணன் -(இரண்டாயிரங்கையுடைய) வாணாசுரனை. கடுக்கும் - போலும்.

64 மணத்தால - திருமணந்தரிசித்தற்காக. நிலைபெற - உறுதியாக நெறிபெற - ஒழுங்கு அடைய. அமைத்தான் - இருக்கச்செய்தான் திருப்பள்ளித்தாமம் — பூமாலை திருமணந்தரிசிக்கப் போயவந்தது. திருமணப்படலம் ௩0௭-ம் பாட்டிற்காண்க

65 மலை - (திரிகூட) மலை. தரு - கொடுக்கின்ற நெறிகள் - வழிகள் வயிரமா - சலஞ்சாதித்தலாக. மலைதரு - பொருகின்ற. நெறி - முறை முழைக்குகை. கலை - சந்திரகலை. மான - (களங்கமாகிய) மான். ககனத்து - ஆகாயத்தில் அம்புலி - சந்திரன் கலை - ஆண்மான் மான - பெண்மான் ககனத்து - காட்டில் அம - அழகிய.

66. அமலஜோதி - நின்மலராகிய சிவபிரானுடைய ஒளி சோதியை. ஒளியொருமை - (செண்பகச் சோலையின) சோதியொற்றுமை. வெளி - புறம்புள்ள. விருக்கங்கள - மரங்கள தெளிவு - தெளிதலையுடைய. இருக்குஅங்கம - வேதாங்கம். தெளிவிலன - தெளியாதவனுகி.

67. கனம - மேகம். அல இருள. எலலை - அளவு ஏறற - நிவேதிப்பிக்க. செல - (அம) மேகம். முரசம் - முரசவாத்தியம (போல).

68. எண்ணுதார - மதியாதார. எண்ணுவார - நினைப்பார். நடுவினை - சுழுமுனை நாடியை. வரவுபோக்கு — சனன மரணம.

69. பிங்கலை - வலப்பக்கத்துநாடி. இடை - இடப்பக்கத்துநாடி அலா - விரிந்த. சுழுனைநாடி-சுழுமுனைநாடி, நடுநாடி அசைவு—இப்பக்கம். அடங்குவார-(மனம)ஒடுங்குவார. பொங்கல—மேலெழுதல மூலநாடி—மூலாதாரத்து நரம்பினை. புதுவழி - புதிய மார்க்கத்தைத் திறந்து,— மேலஆய - மேற்சென்று. (*மூலநாடிப புதுவழி திறக்கும் வித்தை யோக நூலார பாற் கேட்டறிக

70 நனவு - சாக்கிரம். நாடுதோறும - ஆராயுந்தோறும. நாடாது - ஆராயத்தக்கெட்டாததை சரிக்கின்றார—சஞ்சரிக்கின்றவா மனமஅற - மனமடங்க. தனை - ஆன்மாவை. அதீதம - துரியாதீதம. (நாடாதுநாடி - இடைவிடாதாராயந்து எனினுமாம. சொலலாமற் சொலலி என்றதுபோல)

71 இருமை—பெருமை ஒருகோணம் - மூலாதாரம எரி—அக்கினி காலால—(பிராண)வாயுவால மூட்டி-பெருக்கி. பரிதிமண்டலம-சூரியமண்டலம முட்டி - நெருக்கி. படி - நிலை ஏறிச்சென்று. துருவி-தேடி. சுடர்-கிரணக்கற்றை விட்டெறிக்கும்-வீசிப்பிரகாசிக்கும சோதி-சோதியாகிய. அரு-அரிய நிலாமண்டபம்-சந்திரமண்டலம.

72. பரம - மேலான. யோகு இருக்கின்றா - யோகஞ்செய்பவா சத்திநிபாதம—அருட்சத்திபதிதல. சதுட்டயவழி - நான்காமார்க்கமாகிய ஞானவழி. நித்தியகாயசித்தி - என்றுமழியாத சரீரமடைதல் நிரம்பி - நிறைந்து.

73 நரைஞா-நரைத்தவா குகை-மலைக்குகை. அளகைவேந்தன - குபேரன உவாத்து - வெறுத்து.

74. ஆக - போல. அமலம - மலமில்லாமை கங்கையார — ஆகாயகங்கையையுடைய தேவா. கயிலையார - கயிலாச வாசிகள். வருகின்றார் - (தரிசனத்தின் பொருட்டு) வருகின்றவா.

75. இப்படி - இந்தப்பூமி. வரித்தது - வரவழைத்தது. கைப்படி - கையிலே தோய்ந்த. நெலலி - நெல

லிக்கனி.

76. விம்மிதம்—ஆச்சரியம். விதிர்ப்ப-நடுங்க. செம்மல்—சிறந்தோனாகிய. துளக்கா நின்றுன—அசைத்து நின்றுன.

77. சீறார் - சிறறார். வைப்பு - இடம். தானவர்-அசுரர். சாரதர் - இசை பாடுவோர், கந்தருவர். வரி-இரேகை. வளைவீதி - சங்கவீதி.

78. தாலமடந்தை—பூமிதேவி. அணி—ஆபரணம். மறுகும—வீதியும். ஞானம-அறிவு. சொல்-வாரா்தையை. தாலம் - நாவிலுடைய. திரு - சிறந்த. மடந்தை - சரசுவதி. துறை - நீர்த் துறைகள். பொற்றலம—பொன்னுலகம். போந்தாலன்ன - வந்தாறபோலும்.

79. காலநீட்டி - உயர்ந்து. (தாற்பரியம்) கவி-சூழ்கின்ற. ஆக - போல.

80 உலகமூன்றும - திரிலோகத்தாரையும். இருவாயும் - இரண்டுபக்கமும் பொனசொரிய-பொனபோலும் சொறகளவெளிப்பட.இறங்கும் - உள்ளேபுகும. உலக மூன்றும ஒருவாயில உண்டு உமிழந்தானை யெனக்கூட்டுக.

81. பேர - பெரிய. யுகத்தில் - (மறறொரு) பிரளயததில. ப்ரமன் மாயன்றா உகத்தும் - பிரமப் பிரளயம் விஷ்ணுப்பிரளயத்தினும். புகுந்தது - கைகூடியது.

84. உலம - திரண்ட கல். குளிதுறை - ஸ்நானஞ்செய்யு நீர்த்துறை. சிதடனா - குருடர். பலியெடுப்பான-பிக்ஷையெடுப்பான.

85 மாலோகம - வைகுந்தம். சுவலோகம், தவலோகம - மேலேழுலகினுளவொன்று. ஆலோகம, ...

86. ஏற—பெருக. மன்றில் - சபையிலுள்ள. மாமறையோர - பெரிய வேதியராகியவைணவரை. வினையம-சூழச்சி.

87. கிளாந்த - விளங்கிய. கடை-வாயில். இலகிடந்த - தகட்டு வடிவாயிருந்த. தடை - தடுத்தல், போகக் கூடாது. என - என்று.

88. பரிவிலீர்கள் - அன்பிலலாதவர்களே. அநுக்கிரகம - கருணை. நிக்கிரகம - தணடம.

89. களபம - (கஜேநதிரனாகிய) யானை. படை - சக்கராயுதம. விருந்தை - சலந்தராசுரன மனைவி. மயற்பிணி - மோக வியாதி. தமபிராட்டி - அபபிரான மனைவியாகிய உமாதேவி. தோறறிடாதோ - தெரிபாதோ.

90. காரோட - கருநிறமுடைய. தொடாநது - (பின) பறறி.

91 ஒன்று - பொருநதிய. மறுக்கின்றீர தடுக்கின்றீர

92. குலிசம வச்சிராயுதம மாதவன - தீசி பகுத்துணரீர - (நனமை தீமையைப) பிரித்தறியாதவர்களே. மடவீர - அறியாமையையுடையீர். ஆதிபர - அதிபர.

93. நிட்டை - யோகம். ஊக்கம் - உற்சாகம. ஒடுக்கம - அடக்கம. தகர—ஆட்டுக்கடா.

94. குத்திரம - வஞ்சம. சரவணம - சரவணப்பொய்கை சமபவன - (அதில) தோன்றிய குமாரக்கடவுள். உத்தரவாகினி - வடக்குமுகமாக வருநதி, கஙகை. பொன - அழகிய. இலஞ்சி - தடாகம. மேல - இடம.

95. பித்திகை - சிறுசணபகம. மாதவி - குருக்கத்தி. தாதகி - ஆத்தி மகிழம - மகிழமரமும. குலலை - வெட்சி. தாது-மகரந்தம. இரியும-உதிரும. (தாற்பரியம) விலலுவம-விலவம புடை - பக்கம். செறி - நெருங்கிய. விபுலம - விரிநத இடம். பலலவம - தளிர.

96. கால நிமிர்தது - கால உயர்த்தி. மடல - பாளை. நிசசம - எப்போதும். முசசி - உச்சி. முழுத்த - பூரணமாகிப. பூகம் - கமுகமரம.

97. சுற்று - சூழ்கின்ற. துமிந்து - அறுபட்டு. முன - எதிரேயுள்ள. தாற்றின - குலையினது. மற்று ஆற்றின்-வேறுவழியில. இரிந்தேகும - ஓடிச்செலலும். சூரிட்ட - சூரனாலிடப்பட்ட.

பறறு ஆறறும - அனபைச செயயும். படாதல - செலலுகில பறறுறறும அமரா குழாமெனக கூடுக.

98. பகடொளிமினம - ஆண வாளமின. வெடிதாவ-துளளிததாவ. புடை—பககததில. போநது—பிளககபபட்டு. வாரணததை-(விநாயகராகிய)யானையினது சூாயா—சூழநதிய மாமரம். கானவாரணம-காட்டுககோழி. காட்சிதோறறம ஆட்சி - ஆளுதலையுடைய. மானகேதனம — பெருமையுடைய (கோழிச) கொடி. ஏனை - மறறை

99. பொருளி - நெருஙகி

100. விணை - மேகம படா - விரிகின்ற. விணகிழிபப - ஆகாயததை யூடுருவ. சிகரசிகரம - தூவியை யுடைய ஆலயம.

101. தானவா குலாநதகன - அசுரகுலததுககு யமன்போனறவனே. மானம - வீரம. சமபநதன - விவாகஞ செயதவன.

102. இரணடு - இரண்டுபக்கதது. குழை - காதுகள சிமயம - உசசியை யுடைய.

103. அங்குசம் - தோட்டி. கேதனம—கொடி. அபயம—கருணை. வலம் - வலபபக்கம. கோதண்டம—வில. தண்டு - தணடாயுதம். வஙகியம் - ஓராயுதம. வரதம - அநுககிரகம. யோகம் - கூட்டம.

104. விண் - விண்ணுலகததாருக்கு பண் - இசை. பரிபுரம - சிலம்பு.

105. வாலசவுந்தரி - இளமையும அழகுமுளள பாாவதிதேவி. பாலித தான் - அருளினவன.

106. விஞசையா - விததியாதரா. விஞசை - விததை. அவுண இருள் - அசுரராகிய இரவு.

107. உழவா - உரியவனே. சிறுவா - புததிரனே. பொறபணி—பொன்னாறசெயயப்பட்ட தொழிலையுடைய. கொங்கு - வாசனே. அலா—விரிநத.

108. உரோமம்பொடிபப—மயிரகாலதடிபப தழுதழுபப - தடிபபேற.

109. பயிலவாா—படிபபாா. பொதிஅவிழ - கட்டு விரிநத.

112. ஆககுபு - ஆககி.

113. அருளஅஞசி - அருளுக்குப பயநது. உறுதி - உபாயம, திடம்.

114. தயங்கி - வருநதி. அஞ்சல- பயப்படாதே செஞசம் - திருததம. வேறல - வெலலுதல்.

115. அரனுதல—சிவனுவது. புரி- செயவாய. மகுடாகமம - மகுடாகம (விதிபபடி).

116. அறபுதம-ஆசசரியம். (ஆக). விததகம் - ஞானம முததன - சிவபிரான. முறகலை - முதனமையான மகுடாகமம.

117. வைதது - உபதேசிதது. (தாறபரியம)

118. அநுபூதி - அருள. மததம - களிபபு. மலைபாசலம - பொதியமலை.

119. கலைஞானம-சாஸதிர அறிவு.

120. ஐவகை - ஐநதுவிதம். கநத தயிலம - வாசனைததயிலம். கவியம் - பஞசகௌவியம். அமுதைந்து-பஞசாமிாதம. நெயபொழிநது - நெயயாலபிடேகிதது. கனனல - கருபபஞசாறு. கனிரசாரம - பழவாககஙகளின ரசம். கலசம-கும்பம. மந்திரபுடபம-மநதிரததாலமலா. மந்தரானனம் - திருவொறறுடைசாத்துமுனனா நிவேதிககுமன்னம். நிறைவேறறி - முடிதது.

121. புரிநூல - பூணுநூல. மானமதம - கஸ்தூரி. சுததானனம - வெணுஞசோறு. பண்ணியம - பலகாரம. கருனை - பொரிககறி. வருககவகை - விதவிதமாகிய. ஏறறி - நிவேதிதது. பணிமாறி - பூசிதது.

122. செநதா - (விகாரம்) சேநதனே.

123. சுருதிததமிழ் - தமிழ வேதம. கருத்து - மனம. இழுதுநிணம் - மாமிச பேதங்கள். கழுது - பேய்.

த்ராந்த - செலுத்திய.

124. வாலுகத்தால - வெண்மணலால. உபயவடிவு - இரண்டு சிவலிங்கம். ஆராதனை - பூசை.

125. வாலுகா - வெண்மணலுருவான சிவபிரான் பால-உரிமை. மேல உகம - முதலயுகம. மைந்தன - புத்திரனாகிய அகத்திய முனிவா.

126. மாதவன-பெரிய தவத்தையுடைய அகத்தியா. மாதவன-விஷ்ணு. கணத்தாா - கூட்டத்தாா.

127. பவித்திரமாலை-தருப்பை முடிச்சு. ஊாத்தபுண்டரம - மேனோக்கிய முகக்குறி பட்டவாத்தனா - பட்டந்தரித்தவா. பாகவதன்-விஷ்ணுபக்தன. எட்டெழுத்து - அட்டாக்கர மந்திரம. எட்டு - எட்டுகின்ற எழுத்து-(பஞசா) க்கரம.

128. அச்சுதன-விஷ்ணு (அழிவில்லாதவன்).கேசவிந்தன-விஷ்ணு (கண்ணில சந்திரனையுடையவன). ஆலமா கடவுள - ஆலிலையிலதுயின்ற விஷ்ணு, (கல்லாலவிருக்ஷத்திற்றங்கிய சிவபிரான). புகுவான - புகுமபொருட்டு. வேதிபா - வைணவப பிராமணா. சங்கவீதி - கூட்டத்தையுடைய தெரு.

129 வரநதி - விசேட தீாத்தம, சித்திராநதி. தேவை - விஷ்ணுவை. குரவன-ஆசாரியன. பகவற்கே-திருமாலுக்கே, (சிவபிரானுக்கே).

130 திருமலை-திருவேங்கடம (திருக்கயிலாசம) முளரிக்கண்ணன-தாமரைக் கண்ணன, (அக்கினிக்கண்ணன) திருப்பதி-திருப்பதியென்னுந்தலம (சிவலோகம) திருமுற்றம-திருக்குற்றலம, இப்பெயா அக்காலம வைணவாிட்ட பெயா. வகை - பொருளகள.

131. வசந்தவீதி - தென்றலவீதி.

132. சினகரம-கோயில பொறிகள-பஞசேந்திரியங்கள.வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கு.மறுகு-தெரு.திகிரி-சக்கரம. மணிச்சிகரம - அழகிய உச்சி. மிருதி - தரும சாத்திரம. மூலச்சுருதி - ஆதிவேதம்

133. இருக்கை-இருப்பிடம். கதிரவன - சூரியன. குடதிசை - மேற்றிசை. இறைவன - ஐயனாா. குழாம - கூட்டம். படலை - விரிந்த.

134. மாடம - மாளிகையுடைய. துவாரபாலா -வாயிலகாப்பாளா. இருவரை--(இவ)விருவரையும அமைத்து-(கையா) லட்டி

135. மேனி - வடிவம

136 முன்னா - எதிரே. அகத்துள - (கோயிலி) னுள்ளிடத்தில. ஆக்கி - அமைத்துவைத்து

137 மேனி - வடிவம விரசைகூா - அறிவுமிகுந்த கூாமவேட்டுவத்தியானம-ஆன்ம சுத்தியின்பின்புசெயயப்படுவதாகிய பூசனையின்பகுதிகளுள, அவற்றுளகூாமசந்திதானமுத்திரை (தன் கருவாகிய) ஒருமுட்டையைக் கண்ணினைப் பினாலே தானசெருகவேண்டுவதியானமாவது (பூமியிலிருக்கும்) ஒரு பொருளைப பரிசிக்காமலே கருதப்படும், அதைபோல அகத்தியமுனிவா சோகம பாவனைசெயதிருந்து, சிவலிங்கத்தைப பரிசிக்காமலே அவ்விருவகைப்பூசையும் பரிசநதிருமல் சிவமாகக் கருதல காணக. சோகம பாவனையாவது: தான சிவமாயிருத்தல. பரிசித்தல-தொடுதல செச்சை-உகப்பசந்திரன. (போலும). இச்சையில - ஆசையால. ஒருமைகூா - ஒற்றுமைமிக. இருமையால-இரண்டு பொருளால.

138. முதற்சேனை - பிரியமுடையவனே, (மலரகித்துவே). முளரிக கண்ணு - தாமரைக் கண்ணுடையவனே, (அக்கினிக கண்ணுடையவனே). மூலமென்றழைத்தவேழப்பத்தியிெனலலைகாக்கும பகவனே-(ஆதி) மூலமென்றுகூப்பிட்ட யானையின்அன்பினளவையிறகாக்கும்விஷ்ணுவே, வேரிலமென்மைசெழித்த மூங்கில வரிசையினையுடைய திருநெலவேலியமக காக்கும சிவபிரானே) திகிரியாளா - சக்கரத்தை யாள்பவனே, (கயிலாச மலையை யாளபவனே). அருள சுறுகொண்ட

கந்தரக்கறுப்பினனே - கருணையுடைய நீருண்டமேகத்தின் கருநிறமுடையவனே, (கிருபையே குடிகொண்ட கண்டத்தின் கறுப்புடையவனே). நத்தணி செவியகோலநாடுதற்கரியநம்பி - சங்கத்தையணிந்த செவ்விய அழகானது ஆராயத்தற்கரிய புருடரிற் சிறந்தோனே, சங்கக்குழை பணிந்தகாதையுடையாய (விஷ்ணுவாகிய)பன்றி, தேடுதற்கரிய சிரேட்டமுள்ளவனே.

139 அண்டாதாம பிழைக்குங் கட்டால கறையமா கண்டமேயாய - இடையா கயிற்றால் கட்டுங்கட்டினால் உரலினிடத்துக் கட்டுண்டிக்கப்பட்டு நிற்றலைப்பொருந்தியவனே. அண்டா . மேயாய-தேவாதாங்கள் உய்யும் உறுதியால் அடங்குகின்ற விஷத்தையுடைய கண்டத்தைப் பொருந்தியவனே. வண்டுள அலங்கலாகரு மருமத்தேன இதழியுள்ளாய - வளர்ந்தங்கிய அளவமாலை நிறைக்கு மார்பினில் தெளிந்த அதரத்தையுடையவளாகிய இலக்குமியையுடையவனே. வண்டுள . உள்ளாய - வண்டுகளுலாவுகின்ற பிரகாசித்தலையுடைய ஆத்திமாலையோடுபுயத்தில் தேனிறைந்த கொன்றைமாலையுடையவனே உவ்வு எனப்படு உளவென சொள்கா வொற்றுமையாயிற்று ஆரக்கு - உருபும்பக்கம்.

140 ஆழியும் வளையும் ஏற்பாய அரிமணிப்பணிகள் பூண்பாய—சக்கரமும் சங்கும் ஏற்பவனே! வரிசையாக ரத்னாபரணங்கள் அணிந்தவனே. ஆழியும் . பூண்பாய- சமுத்திரமும் சூழும் மேன்மை தங்கிய (பூமியில்) பரந்தஆபரணமாக இரத்னங்களையுடைய பாம்புகளையணிந்தவனே வாழி - அவை. அந்தரங்கமாக - அந்தரசிரங்கம(இட)மாக. மருவும் - பொருந்தும். மாதிரையை யாவாய - பெரிய அலைகளையுடைய காவிரி நதியை யுடையவனே. வாழி-வாழ்வாயாக. அந்தரங்கமாக-இரகசியமாக மருவும்-பொருந்தும். ஆதிரையையாவாய திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தை யுடையவனே. (திரை - ஆகுபெயர்)

141. முத்தலைவரையாய-மூன்று தலையாகிய வரையை யுடையவனே, (திரிகூட மலையை யுடையவனே). முண்டகக்கண்ணு-தாமரைக்கண்ணனே, (நெற்றிக் கண்ணனே). பங்கசாதக்கொத்து - தாமரைக்கொத்து. உத்தமன - சிவபிரான்

142. முறுகு - திருகுகின்ற. வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு. குறுக-அணுக. நுதல - நெற்றியில. நிகிலம—எல்லாம் குறுகுகுறுகு - சிறியதாவாய சிறிபதாவாய காலை - காலத்தில.

143. தெருள - தெளிவு சுவம - நன்மை நிறை - உறுதிப்பாடு சதுட்டயம்-நான்கு. சிவம-மங்களம. குறுகி-சிறுகி.

144 சித்து - மாயவித்தை கருமபொன—இரும்பு படி-தன்மை உருகி-நெகிழ்ந்து படிவன-உருவமுடையவன சத்து-உள்ளது அசத்து-இல்லது சதசத்து-உள்ளதுமில்லதும. ஞானம-அறிவு. நித்தியம - அழிவினமை. நிட்களம அருவம. சகளம - உருவம.

146. கானூறு-கண்டு கூசசெறிந்து-சிலிர்த்து உரோமம்பொடித்தன - மயிர்க்கால தடித்தன. புளகம - ஆனந்தம. தளிர்த்தன - பிரபலித்தன

147. அநுபூதி - அநுபவசித்தி. பூ - அழகு பூவாபபூ - மந்திரபுட்பம. தியானபூசை - மானதபூசை.

148 கரகம-கமண்டலம. கனனல-கருமபிரசம சுரபிஜநது-பசுவினமந்து, பஞ்சகௌவியம. சர்க்கரைசோ-அளவாகசசோந்த.அமுதமைநது - பஞ்சாமிர்தம.

149. சதஉருத்திரம் - நூறுஉருத்திர மந்திரம. முருகு - வாசனை. மெழுகி - இலேபனஞ்செய்து. திக்குடை-திசையாகிய வஸ்திரம.

150. பனகம் - (இடைக்குறை)

பாம்பு பரிதரு-சுமந்த. அனகம்-பாவ மின்மை மனுவால - மந்திரத்தால அட்டபால — காயசசிய பால. ஐந்து வாசம - பஞ்சவாசனைப பண்டம், அவை:— ஏலம், கிராமபு, இலவங்கம், சாதிககாய, காபபூரம். சோ்ததி - கூட்டி. ஏறறி - நிவேதிபபித்து.

151. மணி - முத்துககளையுடைய. மணி-அடிககுமணி. மணி-உததிராககம். மணி - அழகிய. குயிறறிய - செயத

152- ஐவகைததீ—ஐந்துவிதஓமாககினி, இதை. மகுடாகமத்திற காண்க.

153 பாலம - நெறறி. விதிாபபடுங்க.

155. பராபரா - முனபின்னுனவனே பராங்கதா - பாரமாகிய பாமபையணிந்தவனே. பரசுபாணி - மழுவைககையிலுடையவனே. நிராமயா - நோயில்லாதவனே. நித்தா - நித்தியமான வனே.

157. பிரமம் - பெரியது

158. தோறறி - காணபபட்டு. சோாவு - தவறு.

160. குரவன-ஆசாரியன. கரவு-கள்ளம.

161. இந்திரசாலம-மாயவித்தை. யாதுதந்திரம - என்ன சூழச்சி. அசசோ - ஐயோ.

162. நாமம - ஊாதத புண்டரம். குறி - வைணவஅடையாளம். புணாபபு - வஞ்சசம. காமம - அனபு குறுகிறறு - குறுகியது பாரீா - பாருங்கள்.

163. இரு-பெரிய. மலைவு - மாறுபாடு. பொருமல - அழுதல பொமமல-பொலிவு.

165 நமபி - புருடோாததமன நமபன - சிவன கறுவு - கோபம. கடைத்தலைவாயில பாசம - கயிறு. வலிபான-கரிககுருவி.

166. படாதலும் - செலலுதலும். பனவா - (வைணவப) பிராமணாகளுடைய. தொடிககரம - கங்கணமணிந்தகை. குனுறும-(காசிவிசுவேசா சந்நிதியில விஷணுவேபரமெனறு) சதநியஞ்செய்யும கரமபோலநிறப - கையைபபோலத தமபித்து மடககமாட டாமல நிறக.

167. அலமந்து - சுழனறு. புகலஅடைககலம அஞசல்-அஞசறக நோககு-பாாவை. ஆறறி - சாந்திசெயது

168. அனகா - சிவபிரான. மனவுசங்கை. உரைத்து அமைததாலஅனனதேயதஞசசெயதாறபோல. சகோரம-ஓா பறவை.

169. (திருமதிலி னுடபிரகாரமாகிய) சங்கவீதி,—புரிவீாஅலவீா-செயயாதேயுங்கள். வலலீா - வலலவரே

170. புரிதும-செயதும கூத்தனஎமமான - கூததனுகிய எங்கள சிவபிரான. சிவமறையவா - ஆதிசைவா

171. மகாா - பிளளைகளாகிய. சிறுாா - சிறுவா. உணாவிதது அறிவிதது. தத்துவம - உணமைநூல.

நான்காவது சிவபூசை யுரைத்த சருக்கம்.

1. குதம - மலதது வாரம. அங்குலி - விரல. அடபபம பூபபோல் - (முககோணவடிவமாகிய)அடபபமலாபோல. நாறகோண - நாறகோணம். சுவாதிட்டம - சுவாதிட்டானம. ஆககினை-ஆஞ்ஞை கயமாமுகனமுதலோாறுவா - விநாயகா. பிரமன, விஷ்ணு, உருத்திரன, மகேசுரன, சதாசிவம. மணமுதறபூதம - பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூதம, இவறறுண மூலாதாரததுக்கு சுவாதிட்டானததுககும் பிருதிவியே பூதம்.

2. சோதிசிவம - சோதியாகிய சிவம. சதாககியம் - (விகாரம) சாதாககியம். ஆதி - முதனமையாகிய. பூதமைந்து - பிருதிவி முதலியவை. பொறியைந்து - மெயமுதலியவை புலனகளைந்து - சத்தமுதலியவை. கருமேந்திரியமைந்து - வாககு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம. கரண நானகு - மனம், புத்தி, சித்தம, அகங்காரம். உயிாத தததுவம - ஆனம தததுவம.

உடகருவி - அககருவி.

3 வான - ஆகாயம. வளி-காறறு. தெரிககும-காடடும வனனி-அககினி. தாலு-நாககு நாலநிலம - நானகுபூமி. மேல நிரல - முதலினினறு வரிசையாக கமனம - நடை. விசாககம - மலசலங்கழிதல.

4. மருதது—வாயு. கருமம் - தொழில. புநதி-புததி புனறசெயல—தீரின செயகை சிததம-மனம. பார-பிருதிவி. இவை போககியகாணடம—இவைகளுக்குப போககியகாணடமெனறு பெயராம.கலை,—வினைசெயல-கிரியையை. மிகுதி - அதிகப(படுததும). விததை,—ஞானம-ஞானததை மிகுதி - அதிகப(படுததும) நியதி,— நிரனுசெயும-(கனமபலததை) நிரயிககும அராகம,—இசசை—ஆசையைப (எழுபபும). காலம,—பலனுசெயும - கனமபலததையூடடும. மாயை,— மறைககும - மறைபபிககும. புருடன,— கருவிசுறறும-கருவிகளைத தொழிறபடுததும இவை-இவைகளுககு. போககாணடம - போக காணடமெனறு பெபராம

5 சுததவிததை,— சதத முதல விடயமூடடும - ஓசை முதலிய விஷயததை (விஷயம - அறியததககது) எழுபபும ஈசுரம,— தொழில மூடடும - கிரியையை யெழுபபும. சாதாககியம,—நேர செயபும—(மேறகூறியஇரண்டையும) சமமாக இருககசசெயயும. சததி,—உருசிபபிககும-சுவைபறியச்செயயும; சுததவிததை முதலிய இவவைநது ததுவங்களுமுறையே ஞானமேறிக கிரியைகுறைநதிருககுமெனறும, ஞானங்குறைநது கிரியை யேறியிருககுமெனறும, ஞானமுங கிரியையுமொததிருக்குமெனறும, கிரியையாயிருககுமெனறும, ஞானமாயிருககுமெனறும பெருமபாலார கூறுவர சிவம,—ஆனமா - உயிரை. தறசெயலசெயவிககும - தனனுடைய செயகையைச் செயயசசெயயும். சிவமுதலைநதும - சிவததுவங்களைநதும். கலாதிகளேழும - விததியாததுவஙகளேழும. சுததாசுததம - சுததாசுதத மாயைகளாம பாரமுதலறுநானகு - பிருதிவி முதலிய (ஆனமததததுவம) இருபதது நானகும.

6. பாரககூறு - பிருதிவியினமிசம. வனனி - அககினி. சலம - பொய. மாறசரியம் - பொறுமை. வான—ஆகாயம. பூதகாரியம் - பஞசபூதஙகாரணமாகத தோனறியவைகள.

7 சூககுமை - சூககுமைவாககு பததி—அனபுடைய. எழுதது-(ஒலி) எழுதது, நாதம(ஆம). உளளொளி—(அத)னுளளேயுளள பிரகாசமாகிய. பைசநதி- பைசநதிவாககு.தியானம-நினைவு மாததிரையாய விளஙகும. மததிமை-மததிமைவாககு உரையாமலுரைததல-செவிககு விடயமாகாமல கணடததினுளளே விளஙகும வைகரி - வைகரிவாககு. எனிததல—பேசல(ஆம) அததம-திரவியம-எடடுணை-எடடுணையின மறுஉ-அஃது:—இசசை அததம எனபதனோடும எடடுணையைக கூடடுக

8 அனம நிறைககுமெஙகும (உணட)அனனசாரததை (உடலெங்கும) பரவச்செயயும. வியானன,— வியாபிககும - (தோலெஙகும) நிறைநது பரிசததையறியச்செயயும. சமம-(எலலா வாயககளையும ஏறுதல குறைதல செய யவொட்டாது)சமனுககும. பிராணன - சதாவுயிரககும்-(இலாடததானததிலே தோனறி) எபபோதும் போககு வரவு செயதுகொணடிருககும். விபாபபு-வியாததல. விதானம விரிவுடைய நாகன,—கொட்டாவி - கொட்டாவியை(புணடுபணணும) அதா - தானுக. உயிர போய - உயிர (உடம்பைவிட்டுப)போக. (போய-எசசததிரிவு) (அதனமேல) தனனுசெயன,— மேலவெடிபபிதது- கபாலததைப பிளககசசெயது.

9. பிஙகலை - பிங்கலை நாடியானது. (மூலாதாரததிலே தோனறி) வலபபாலின - வலபபக்கததில. சுழு

னையை - சுழுமுனைநாடியை உய்த்து - செலுத்தி இடப்பால்-இடப்பக்கத்தில். மாறி-கத்தரிக்கோல்போல மாறிச் சென்று. மூன்றுமண்டலம்-அக்கினிமண்டலம், சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம் இடையிடையே - (அம்மண்டலங்களின்)நடுநடுவே. மாறுடி-மாறிமாறிப் போய். மேலைத்தலம்-பிரமரந்திரம். சிரம்-உச்சி. நாசித்தலம்-மூக்கினிடம்.இடையும்-இடப்பக்கத்துநாடியும்.இடப்பால்-இடப்பக்கத்திலும். அறமே - அதனன்மைத்தே, மூலாதாரத்திலேதோன்றி யிடப்பக்கத்திற் சுழுமுனையைச் செலுத்திக்கத்தரிக்கோல்போல மும்மண்டலங்களிலுமாறிச்சென்று பிரமரந்திரத்தை யடைந்து உச்சியிலே நின்று இடப்பக்கத்துநாசியிலேவந்து நிற்கும் சுழுனைநாடி - சுழுமுனைநாடி. தலைப்பானமை - முதற்றன்மையுடைய மூலம் - மூலாதாரத்தில். சடாதாரம் - ஆறுதாரம். மேலாதாரம் - கபாலம்.

10 மூலமுதல் - மூலாதாரந்தொடங்கி புருடன், காந்தாரி—இவ்விருநாடிகளும். கண்அளவாம் - (முறையே) வலக்கண்இடக்கணவரையும் வந்துநிற்கும். மதி,அலம்புருடன்,—செவி-(முறையே) வலக்காது இடக்காது. சிங்குவைநாடி,-தாலுவில்-நாவினவரை.சங்கினி,—நாபி - உந்திக்கமலம். குய்யம் - குறி குகு,— குதம் - குறியின்கீழ்ப்பக்கம்மலத்துவாரம் ஏலும்-பொருந்தும். தசநாடி - பத்துநரம்பு தசவாயு-பத்துவாயு. ஏடணை-ஆசை. பூதியம்—பூதகாரியம் போலும்-உரையசை. நால்வாக்கு - சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி வசனுதியைந்து-வசனம், கமனம், தானம், விசாக்கம், ஆனந்தம்.

11. புரந்தவன்-அரசன். சேனை-படை. கடைதோறுஇருத்தி - வாயில்கடோறு நிறுத்திவிட்டு உள்ளே - (தனிருப்பிடத்தி) னுள்ளே. புகும் - (சரீரத்தினுள்ளிடத்தே) செல்லும். புருடன—ஆன்மா. அவத்தை - உபாதி.

12. புருடனும் - ஆன்மதத்துவமும் (ஆகிய) முப்பத்தைந்தால் - முப்பத்தைந்து கருவிகளுடன். (ஆன்மா) நுதலின் - இலாடத்தானத்தில் இசைவது-பொருந்துவது. சாக்கிரம் - சாக்கிராவத்தை. களத்து - கண்டத்தானத்தில். நீத்தது - நீக்கியதாகிய மேற்சொன்ன இருபத்தைந்து. சொப்பனம்—சொப்பனவத்தை மனத்தில்,— புருடன்.— வாயு - பிராணவாயு சித்தம்,—சுழுத்தி-சுழுத்தியவத்தை. இரண்டு - புருடன், பிராணவாயு ஆர்த்த - (விகாரம்) பொருந்திய. உந்திநிலை-நாபித்தானத்திலே நிற்றல். துரியம் - துரியாவத்தை அவை-புருடன், பிராணவாயுவாகிய இரண்டு அணு-ஆன்மா மூலைமலத்தில்-மூலாதாரத்தில். அதீதம்-துரியாதீதாவத்தை.

13. மாயை-மாயைமலம். கன்மம்-கன்மமலம். எவ்வம் - துன்பம் ஆய - போன்று. ஆணவம்-ஆணவமலம். தவல-கெடுதல். வவ்வல - கவர்தல் கருவி-தத்துவம். மூன்மைலத்து - ஆணவமலத்தில் (சருவசங்காரகாலவரையும்). அழுந்தி - பதிந்து. தனியுறல் - தனித்துப் கிடத்தல். கேவலம் - கேவலாவத்தை.

14 கவனம் - கவலை. அதீதத்துறுதல் - அப்பாற்பட்டு நிற்றல் சுத்தம் - புனிதம் இவ்வழி - இரதமாக்கங்களை (புணர்ந்து)

15. ஒருமை-பிளவுபடாமை சென்னவாசனை-பிறவிப்பழக்கம். பூதம் (சுத்தி)—ஆன்மசுத்தி,மானதசுத்தி,—தத்துவத்தால் - பலத்தின்பொருட்டு.

16. சடுதி - விரைவு. வடிவுற நினைந்து - சொரூபத்தியானஞ்செய்து. வடகுணபால் - வடகிழக்குப் பக்கம். சிகரம் - கோபுரத்துச்சி.

17. மேல மேன்மை. திரணம் - துரும்பு. ஒலியல - வஸ்திரம்.

18. உரையகற்றி - வாய்பேசாது. காட்டாதியால - விறகு முதலியவற்றால். வருத்தி - வரவழைத்து. நீக

கு - நீரில்லைகரு ஒருமுழம்—ஒருமுழத தூரம கார - காரகாலம். இருது—பருவம. பூவின - பூமியின காலென - தரமாக. உரைதரு - பேசபதறு

19 சவுரம - மலசுத்தி. பேனம - நுரை. நரநதம - நாரதத்தை கடுக்கை - கொன்றை இறலி - இத்திமரம.

20 சஙகு—சஙகஞ்செடி. செயலை-அசோகு. பஙகமா - குறறமாக திலலை-ஒருமரம பராய - பராபமரம. ஆணமரத்தில - ஆணமரஙகளுககுள. கழிபபா-நீககுவா அஙகுலமெட்டு—எட்டுவிரல நீளம.

21 முறுவலமாசு - பலலழுககு. விதிபாதம - ஓர்புணணியகாலம கழிப்பா - (டலவிளககுதல) நீககுவா.

22. உதகம - நீர.

23. கநதரதது - கழுததில அறங்கள-தருமஙகள (முபபததிரணடு) அருககா - சூரியா (பனனிரணடு) கரோடிகை—சிரசுமாலை தததுவம,— (முபபததாறு). அரியூா-விஷ்ணுதலஙகள (நூறறெட்டு). (அலலது) வடவெழுதது—சமஸ்கிருத எழுததுககள (ஐமபததொனறு). படிகம - பளிஙகு. துபபு—பவளம. ஆரம-முதது. வநத-கிடைததமை. (வநததுஎனபது வநதென முறறிறுதிகெட்டது). சிரமகுறியில (ஆகுபெயா). மணிககுறை—அறு பிப கா மணிகளில அஙகுலி சமயம-விரலகளும சமபழுமகொண்ட தொகைபாரிய பதிமூனறு.

24. மவுலி-சடையையுடைய சிவபிரான. சகசுரம—ஆயிரம். சிநதிபா-சிநதிதது. பதம - எழுதது சமிதை - ஓமவிறகு. திரவியம - பொருள.

25 திதி-பக்ஷம.தினம-நாள வாரம்,— அயணம— உததிராயணதெக்ஷிணையனபுணணியகாலம விழு-விஷு.இருமண்டலம - அமாவாசை,பௌாணமி. சானிததியபூசை - எதிாமுகபபடும் பூசை. வருசாபூசை - வருஷாபிடேக பூசை. மாதவிழா மாதநதோறும் செயயுநதிருவிழா. மாதபூசை—மாதாநததிறசெயயும் பூசை. பூசையெனபதனைச் சானிததியததோடுங கூட்டுக.

26. தவனபூசனை - குமபநதாபிதஞ்செயயும பூசை. தீபவளி - (விகாரம.) தீபாவளி. சஙகபூசை சஙகாபிடேகபூசை. நவநைவேதனம - புதுநெலலரிசியன்ன நைவேததியபூசை. மகாசநதி.காலை, உசசி, மாலை.—(இநநானகும, காலமெனபன) யாமம சாமம.அருணசநதி .. .. நிசி,—நான்கு-(இந) நானகும உவகாலம—உபகாலம (ஆம); இநநானகுஉவகாலஙகளும, மேறகூறியகாலங்களின இடை, கடைகளிலாவன, இவறறைததறகால பூசை நிகழசசியிலுஙகாணலாம். [உபகாலம எதுகை நோககி உவகாலமெனலாயிறறு. உபகாலம - துணைககாலம்.]

27. அனனதில - அநதநதப பொருளில. நீா - சலததை. அததிரததால-அததிர மநதிரததால. சங்கறப முறைமைபோறறி-இனனதறகாக இதுசெயகிறேனெனனும ஆரம்ப கிரியையைச செயது. தொன - பெருமை. சநதனத தோயம்—சநதனஙகலநத நீா. பூரிதது-நிறைதது.

28. புண்ணியயாகம் - புணணியாவாசனம். முறை-கிரமமாக. செபிதது-செபஞ்செயது சாநதியோமம - தோஷபரிகாரமாகச செயயும ஓமம

29. கவியம - பஞச கௌவியம. மனுவின - மநதிரததால.

30. மிசை-மேல. கனிசசமபீரம்-(ஆகுபெயா) எலுமிசசமபழசசாறு. மீது—மேல். துபபு-நெய அககாரம்-சருககரை. புட்பசலம - மலாதோயநத நீா பரிவு-அனபு. கனனலபிநது-கருபபஞ்சாறறுககுபபினபு.கழுநீககொட்டம்-ஒருவாசனைததிரவியம பஞசவிலவம்-விலவம, மாதுளை, மாவிலங்கு. விளா, நொசசி. பலோதகம - பலகனிரசம்.

31. ஏறறி - நிவேதிப்பிதது. நிராஞசன தீபம - கறபூராலாததி. நாளிகேரப பினனா - தேஙகாயககுப

பின. கநததோயம — வாசனைபபண்டஙகலநத சலம.

32. விலலுவம - வில்வம். பணிலம - சஙகு. மீ - மேனமை. மநதிரானம் - திருவொறறுடை சாததுமுனனா நிவேதிககுமனனம. தாபனம — தாபித்தல்.

33. மிசை - மேல. உபவீதம — பூணுநூல. மெழுகி—அப்பி. படீரம்— ஒருவகை வாசனைபபொடி. கேயூரம— வாகுவலயம.

34. பொருடகலம—பொறபாததிரம். பணணியம - பலகாரம கருனை - பொரிககறி. வருககவகை - பலவிதம ஏறறி - நிவேதிபபிதது. சுருளொடுதது-தாமபூல நிவேதிபபிதது. கவிகை - குடை ஆாபப - முழஙக.

35. ஆலயஞ்சூழதேவு - சுறறுக கோயிற றெயவம. வினியோசமிடல- விபூதிமுதலிய பிரசாதஞ செலவிடல். படிமைப பூசை - நிததியப படிததர பூசை.

37. முருகு-வாசனை.அலா-விரிநத. பறபம-தாமரை. உருவம - நிறம. தளவம - முலலை. சாதி - சிறு சணபகம்.

38. மருதத - வானையுள்ள. பததிரம இலை. சதம - நூறு சாலும - மிகும.

39. பதம-திருவடி சானு - முழநதாள. வாமம-கெணடைக்கால குறஙகு - தொடை. குயயம - இரகசியததானம. அஙகுலம - விரல. தா - புனிதம உநதி - கொபபூழ.

40. வயின - வயிறு. கணடம - கழுதது. துணடம - மூககு வதனம்-முகம. கனனம - காது கபோலம - கனனம.

41. கன்னபபூண் - பூகாதணி.

42. அஙகம-அவயவம. உததமாஙகம-தலை. சஙகம,—மறுகுசூழ-வீதி(யாகச)சூழநத. துஙகம - உயாவு மகுடபூசை-மகுடாமவிதிபபடிசெயயுமபூசை.

43. ஆவாகனம .....புடபாக தூவல,— (இபபதததுமுபதேச முறையாலுணாக).

44 மா - நெலலரிசிமா. சம்பீரம்-எலுமிசசம்பழசசாறு. ஆசசியம-நெய. பயம-பால குளோதகம - சாககரை நீா தோடம - தோஷம.

45. சீதபபானீயம-குளிாநதசலம். பிறவிதெறும-சனனததைககெடுககும. பலோதகம - பழசசாறு. தோயம-நீா.

46 அனனசமிாததி - சோறுவிருததி (உணடாகும) நததினரேயம- சஙகசலம சனமலி - நனமைநிறைநத அதிவிருடடி - பெருங்கேடு.

47. மோககம—மோக்ஷம சானிததியம - எதிாபபடுதல

48. அககராலததி - ாருககரைகலநத நீராலததி செககமலை - (விகாரம) சிவநத இலைகும். நீராஞசனம-நிடடி பரிசாரமாகசசெயயுமஒருவகைபாலததி. சுருள - வெறறிலைச்சுருள. [அககரம - விகாரம.]

49. கரடி படகம நிமிலை - ஒவவொரு வாததியம நிததம - தினம.

50. மூனறுநீசசை — சமயம, விசேடம, நிருவாணம.

51. நிததியமுதலமூனறு—நித்தியம், நைமித்தியம, காமியம். ஐநதுபதம-பஞசாககரம.நாறகதி-சாலோகமுதலியவை மேலை-பழைய. அததுவா-(ஆனமாககளைபபாசகதியடைவிககையாகிய) வழி.ஆறு-மநதிரமநதுவா பதாததுவா, வாணததுவா புவனததுவா, சலாததுவா, தததுவாததுவா. [ஐநதுபதம-பஞசாககரமெனபது. "அஞ்சியுகண்பகலுமஞசுபதஞசொலலி" எனனுஞசுநதரமூாததிநாயனாரருளியதேவாரததானுமுணாக.]

52. கோடடம-கோணல்.கொன-பெருமை

53. அலவன - ஆடிமாதம். சிலைததிஙகள - மாாகழிமாதம

54. அவனுககு அகததிய முனிவருககு. ஏனககுநி - பன்றிநடை.

———

ஐந்தாவது நதிவீழ்வேடன் கதிபெறு சருக்கம்.

1. மால - மயககததை மாலை—மாலைககாலம. மாலை - மேகததை அருவி மாலை - அருவியாகிய (பூ) மாலை.

2. சூா - அசசம. அலவேலி—இருணிறைநதவேலி. தோகைமாா - வேடபபெண்கள். வேரலவேலி - பிரமபுவேலி. மூரல - சிரிபபாகிய. வேலியிட்டால - வேலியைசசெயதால. என - போனற. முததமஆா - முததுககள நிறைநத. சாரலவேலி - மலைபபககமாகிய வேலி. கொலலிசசயிலம - கொலலிமலை.

3. அததலை - அநத முதனமையாகிய. மைததலை—இருளிடம. கொதது - கூடடம. அலைததன - அலைததாறபோலும விததலை - விதைததலை

4. ஐவனம - மலைநெல. வனததினை—சோலையை. எறிநதனா - வெட்டினவா கொய - கொயயபபடட வனததினை - காட்டிலுள்ள தினைககதிரை ஊரபப - ஓடட களம - கழுததினையுடைய. கிளியினம் - கிளிபோலும பெணகள கூடடததை. செறிததாா - நெருககி வைததாா.

5. மலாககு - தாமரைபபூவுககு. தாள - கால நீதத - (அபபூவை) நீககிய. வஞசியரை - இலககும் போல வாரை. இருதாள—இரணடுகால, (பெரியகால) இகணை - பாரை. அமைததுவைதது. போதாறு - புறறுமல.

6. ஏனல - தினைபபுனம. அமுதாசனா - தேவாகள மருநதிட - மருநதிடுசெயய, (அமுதுபடைகக). வரைமேல - (கொலலி) மலையின மேல. வேளவி - யாகம்

7. இளையாா - இளககமாடடாா இளையாா - இளமைபபருவமுடைய பெண்கள கிளிகடி - கிளி விரடடுகினற.

8. நீலியா - நீலநிறமுளள வேடபபெணகள. வனசரபபடா - வேடராகிய யமதூதாகள. புனம—தினை. (ஆகுபெயா) மழிக்கவும - அறுககவும். துறவுததனம - சநநியாசிததனமை

9. பிணை - மான. இனமென - (தமது) இனபபொருளகளெனறு. இசையினால - (அபபெணகள) இசைபபாடடால. சிதைநத - (உருகி) அழிநதன.

10. கூனல - வளைவு அங்குரமதி - முளையாகிய சநதிரன, (மூனறாமபிறையெனறபடி). ஓசசும் - விரடடும். பால நலஅம - பாலபோலும நலல அழகிய. குரல - தினைககதிா. கான அலஙகு - காட்டினிடதது விளங்குகினற. உரலடி - யானை. (உரலபோனற பாதமுடைமையி னிபபெயாதது.) கஞல - நெருஙக.

11. உழிதர - சுழல. பொருபபா - வேடா. கானவா - முலலைநில மாககள. பொதுளி - நெருஙகி. தோலகள - (முனகைககடடுத) தோலகள. செறிதது - நெருககிககட்டி. காலும - காறறும.

12. கோடு - சஙகு. ஆடல - வெறறி. மூசினா - மொயததனா புரூரம - புருவம.

13. கடமான - காடடுபபசு. ஏனை மாககள - மறற மிருகங்கள சுவடுஎடுதது - அடிபபதிவுபறறி

14. மலைமுழை - மலைககுகையில. அசனி - இடி. துடியடிககு - உடுககுபபோலும வடடமாகிய காலகளுககு. ஓடுபு - ஓடி துமிதது - முறிதது மததகம் - தலை.

15. குததிரவேஙகை - வஞசகமுடைய புலி. குதியாா - குதிததோடாதவராய. உகிா - நகம். செல - மேகஙகள. உகுதலென - சொரிநதாறபோலும. செலலுகுதலென விலலுகுதநிடுகொடுங்கணையெனக கூடடுக.

16. சூறை - சூறாவளி கதை - தண்டாயுதம. முரடு - கணு. இருததிய - வைககபபடட. முசுண்டி - ஓராயுதம. பரடு - கணைககால.

17. துனறி - நெருங்கபபடடு. சுலவி - சுறறி. சிலமபம் - ஆயுதபப

யிறசி இருட்கு - இருளோடு. (-உருபு மயக்கம்) சாரிகை - வட்டமாக ஓடல். (செயந)

18. தட்டு - உறை. உரீஇ-உருவி. விதிர்த்து அசைத்து தரியா-தங்காமல். மிடறு-கண்டம். உடைத்து-பிளந்து கட்டுகட்டினார் - காடு கட்டினவராய். இடர் - துன்பம் உ - சாரியை. புவனம்-நீங்கில் எறுழி-பன்றி (காடுகட்டல்-மந்திரத்தாற்குறித்த காட்டைவிட்டு மிருகம் அப்பாற்செல்லாமற் றடுத்தல்.)

19 இவன்-இந்த வேடர்தலைவன். கனலி - பன்றி. கட்வும் - (இந்திரனுல்) ஏவும் மஞ்சு-மேகம் பஞ்சவன்-பாண்டியன்.

20. கிளைத்திட - உண்டாக ஓச்சினன - எறிந்தவனுகி கிளைத்து-கிண்டி. சூகரம்-பன்றி. கிளைத்திடார் - எட்டார். (தாற்பரியம்)

21 சாரியின் - வட்டமாயோடலால். பூ-அழகு, (மலர்) சரம் - பாணம், (மாலை). சோதி - ஒன்றுபடுதி. உலைந்திடாது - வருந்தாது ஒளியிருத்தல் - பிறரறியாதிருத்தல்.

22. சுவடு-(பன்றியின் காலபதிந்த)இடத்தை. காணுமுன்-பார்ப்பதற்கு முன். சகலரை-மும்மலமுடைய ஆன்மாக்களை. பிரளயாகலர்-இருமலமுடைய ஆன்மாக்களை. கண்டும் சேணுகில் - பார்த்தும்(அப்பன்றி)தூரமானுல்.விஞ்ஞானகலர் - ஒருமலமுடைய ஆன்மாக்களை மலந்திரியத்திரிய - (மேற்கூறிய) மலங்கள் கெடக்கெட வேடன்,—மானுக்கன் - சீடன்(ஆக) நெறி-மார்க்கத்தை பார்க்கும்-(திரும்பி)நோக்கும்.பாவனை-பாவனுதீக்ஷையால் பரிசத்தால்-(கிட்ட நெருங்கும்போது பன்றியைக் கொல்லற்காக வேடன் தொடுதலால்) பரிசதீக்ஷையால்.வன்கண்-கொடுமையுடைய. கேழல் - பன்றியானது. கோணை-வளைவு. ஆர்ந்த-பொருந்திய. குணட்மண்டலாதிகளால்-ஓமக்கிடங்கு முதலிய கிரியைகளால். நெறிவருத்தும்-பக்குவப்படுத்தும் குரவன் - ஆசாரியன் மலந்திரியத்திரிய நெறியருத்தும் குரவனெனக் கூட்டுக.

23. இனம்-(தனக்குச)சுற்றமாகிய. மானின்கணம் - பன்றிக்கூட்டத்தில். பிரியாது - (தன்னை) விட்டு நீங்காது. ஏகும்-பின்றொடரும். வனம் - மிகுதி தத்துவம் - (பிருதிவி முதலிய) தத்துவங்கள். மலம் - ஆணவமலம் புன்மைஎறி-காட்டில் நீளச்சென்று. தாய - தாவி ஏனம்-பன்றி புகும்-சேரும் புகுதா-அடையக்கூடாத சுத்த நனவு - சுத்தசாக்கிரம் துரிபம் - துரியநிலை நணுகுவான் - அடைபவன்.

24 வாவி - தாவி. மேல் - மேலுள்ள உலாய - உலாவி. சுலவல் — சுற்றல் சூகரம் - (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி. சிவனும் - போலும்.

25. பள்ளி - படுக்கையிடம். நெரிந்து - ஓடி உலைசுழிந்து - வலையைத் தப்பியெழுந்து விசை வேகம் மடுத்து - கலந்து ஒரீஇ - நீங்கி. வளைதடி - ஓராயுதம். பிழைத்து - தவறி. படிந்தென - மூழ்கினுற்போல.

26. அதுவே - அத்தடாகமே. செருவில் - யுத்தத்தில். எதிர்த்தென - எதிர்த்தாற்போல் வன்மீன் - முதலை. புகக்கு - வெளியேபோய்ச்சோர்ந்து.

27. வாலறைந்து - வாலாலடித்து வாய்மடுத்து - வாயாற்பற்றி. வலிப்ப - இழுப்ப. புனைவுறும் - வேடனும். மேற்குறித்தான் - (அம்முதலை) மேலே தாவினவனுகி எல - பொருந்த. மூலமேனி - தூலதேகம் எயிற்றினுல் - பல்லால்.

28. ஓடம் - தோணி. தகைத்து ஆல - முறையால். வலம் - வலிமை. இடங்கர் - முதலை. இலக்கு - (தனக்குத்தானே) சமம். இடச்தால் - தானே பேதத்தால்.

29. மாகநாள் - மாசிமாதம். தலைமை - முதன்மை மானம் - விமானம். சிலைசெய - மலையாற் செய்யப்பட்ட.

30 கூடுமோ - கூடுமோ. இபல பாட - (எல்லாத) தன்மையும பரநத அருமையவரா - அரிய பெரிய கயி லாசமலை

31 நிநதை - பழி அபா - வருத தம உரைத்தும் - சொன்னேம். முந தை - பூருவத்தில. முனிகசா - அகத திபருககாக காட்டும்-சொலவோம (தாறபரியம)

32 பவககலை—சனனமாகியமான சாரல - மலைபபககம

ஆறுவது வானவர் வழிபடு சருக்கம்.

1. கறுவினால - சலஞசாதித்த லால, அகஙகாரத்தால. பொருள - கு ணம பெரிய - உயாநத வன - வலிய.

2. இம்பா - இவவுலகம. முனை - சிவதுரோகநதீா்தத காலம.

3 காணபான - காணுமபொருட் டு. ஓா - உணாநத

4 புலவோா-தேவாகள விரவும்-கலககும விதிபதம - சததிய லோகம. சுருதிகுணறம - வேதவடிவாகிய திரி கூடமலை

5 பக - பிளகக. முகடுகோடு - மூனறு சிகரததையுடைய. வேதணட ம-மலை. பகல-சூரியன. மதுகஙகை-சிவ மதுகங்கைத தீா்ததம. தேனஇறால் - தேனகூடு. கோட்டால - கொமபால. கடு - யானை. உழககும - கலககும்.

6. அருவி—அருவி பாகிய, திருவலகிடு வாா - சூலப்த்திற குப்பைகளைப்பொதுக கித்தள்ளுவாா. நிருபபஙகி தொழில.

7. அகம-உளளிடம உருவா-வடி வா... பொறி ஒழுங்கிபம சிகரி கோபுர ஙகள். ...முன்மட்டமான ... சூரியமண்டலம், சநதிர மணடலம,அ... ... தாமரை ...

9 தேவதாரம பருதகருவினொன் று தொடை - தாா - மாலையினபேதங கள வாரி - கடல வாரி - அளளி (க கொண்டுவநது)

11. மரபு-முறை கறறை-திரண ட. சாநதிவேளவி சாநதிபோமம.

12. ஆராதிபப - பூசிகக

13 நளி - குளிாசசி கழித்தும - போககியும் சா - (சண்பகா) சோலை அளிபடா - வணடுவிழாத

14 பொருளா - உரிமையாக பச சை - தோல. தூசு - ஆடை.

15 சரணஎன—அடைககலமென று. திரிகூடததுத தெயவநீத திரை யெனக கூட்டுக.

16. செயல - (படைததல காதக ற) றெழில. மௌலி - முடி. ஆணட கை - ஆளுந தகுதியுடையாய அரு ளில - ஆணையிடால.

17. சிநதனை -சிநதிததலையுடைய பணிபபாய - கட்டளைபிடுவாய. நீவிா - நீஙகள. சநததம—எபபொழுதும புரிக- (பூசை) செயக.

18. படிவா - முனிவா. தொடுத தாா - ஆரமபிததாா.

19 தைஅயனம - உததராயணம. வேட்ட-விருமபபபட்ட. உவா பௌா ணமி மாகசசிவனிராதரம - மாசிமா தமகாசிவராததிரி.பாறகுனத்திருநாள -பஙகுனிததிருவிழா. மேடவிழு-சிததி ரைவிஷு. துவட்டாநாட் பௌவம்- சிததிரை நக்ஷத்திரததோடு கூடிய பௌாணமி மாகவிழா - மக நக்ஷத திரத திருவிழா. ஆனி முககனிகள - ஆனிமாத முபபழ அபிடேகஙகள. மா தபூசை—மாதாநதரததிலசெயயுமபூசை. திஙகளபாவும - மாதமுழுநும

20 தெறுமபல-(தககனயாகததில வீரபததிரரால) முறியும பலலையுடை ய. ஆதவன-சூரியன. விலஙக-விலகிச் செலல. திங்கள-சநதிரன கறும-கறை படுததும், தழும்புபடுததும பலா—பல லாக. குவடு-சிகரம். முகடு - (அண்டத தி) னுசசியை. பல்—பல. மதி - மாதம உமபா - தேவருலகம.

21 பரா - பரவுகினற. வட நிழ ல் - கலலால விருக்ஷத்தி னிழலி லெ

ழுந்தருளிய. உணர்ந்தவன்பால் - நந்திதேவரிடத்து. பெற்ற - (அறிப்ப) பட்ட. விரா - கலக்கின்ற. வடகலை - சமஸ்கிருதம். திராவடம் - தமிழ்.

ஏழாவது குறுமுனி வழிபடு சருக்கம்.

1 தாது - மகரந்தம். ததைந்து - மிடைந்து, தோய்ந்து. திங்கள் - சந்திரன். அரமகளிர் - தேவப்பெண்களது. கந்தரத்தின்முழைதோறும் - மேகங்கள் படியுமகுகைகளிடத்தெல்லாம். நுழைதோறும் - புகுந்தோறும். கலவிகூடி - (அச்சந்திரனோடு) புணர்ச்சி செய்து. அந்தரத்தின - ஆகாயத்தில். உடுமகளிர் - நக்ஷத்திரமாகிய பெண்கள். இரிதல் - ஓடல். மணி - முத்துக்களை. கூடம் - மலையினுச்சி. சாரல் - மலைப்பக்கம். சாரலையுங் கூடத்தையுமுடைய திரிகூட வரையெனக் கூட்டுக.

2. உம்பர் - தேவர். உம்பர் - விண்ணுலகம். கொம்பர் - பூங்கொம்புகள். அமர் - பொருந்திய. ஆடல் - அசைதல். இம்பர் - இவ்விடத்து.

3 அந்தணர்கள் சைவர் - பிராமணராகிய சைவர்கள். சிவசாதனம் - உருத்திராக்கம். நந்து - சங்கு.

4. மூன்றுவடிவு - திரிமூர்த்திசொரூபம். வருத்தி - வரவழைத்து, செய்து. என்ற - பொருந்திய நெறியாறு - ஆறத்துவா. எண்வகைய பத்தி - சிவமதுக்கங்கைச் சருக்கம் ௩௨-ம் பாட்டுரையிற் காண்க.

6. நேயம் - நெய். மது - தேன். கன்னற்ருயம் - கருப்பஞ்சாறு. பலசாரம் - பல கனிரசம். சுவையிற்சுவைவிளக்கு முறை - மதுரத்தினு மதுரமபெற.

7 மூவகைய - சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள் ஆகிய மூன்று பிரிவுடைய முருகு - வாசனை. பாவனை - தியானம். அளி - அன்பு பயிற்றும் - பழக்கும் தேவநதி - ஆகாயகங்கை. கண்டு - தரிசித்து வடதேசு - உத்தர தேசத்திலுள்ள. எழுந்திக்கோடொடு - ஏழுநதியின்சலத்தால் அணிந்தபடி - அபிடேகஞ்செய்ததுபோல. (தாற்பரியம்) (ஓடு - உருபுமயக்கம்.)

8. குயிற்றி - பதித்து, புனைந்து. நாலவகைப்சாந்து - அவை கஸ்தூரி, புழுகு, குங்குமப்பூ, பச்சைக்கருப்பூரங் கலந்த சந்தனம். பாலமுதம் - பாயசம் ஏற்றி - நிவேதிப்பித்து

9 படிகின்ற - தோய்கின்றன.

10. ஆடிஅப்பனம் - ஆடிமாதப்பிற்பாகியதெக்ஷிணாயனம் உருள - உரோகணி புரட்டையில் - புரட்டாசிமாதத்தில். விழு - விஷு துலாம் - ஐப்பசி - மாகம். மகநக்ஷத்திரம் தொழும்பு - தொண்டு.

11. மூலட்டானம் - மூலஸ்தானம் குடப்பாலில் - மேற்றிசைப்பக்கத்தில பவித்திரங்கொண்டருளி - தருப்பாசனத்திலெழுந்தருளி. பூரம் - பூரநக்ஷத்திரத்தில் பாவைக்கு - (அந்த) உமாதேவிக்கு. சடங்கு - கிரியை. குடப்பாலில் பூமலர் - (கும்பத்தில்) [illegible]. குடமுனி - குறுமுனி.

12 வேதவிருக்கம் - வேதவிருக்ஷமாகிய குறும்பலா காவணம் - பந்தர் விதிப்பவன் - செய்பவன். உதகஞ்செய்வோன் - தாரைவார்ப்பவன் ஆக்கம் - இலக்குமி. பணிசெய்யும் - ஏவல்செய்யும்

13. ஊசலபாராட்டும் - ஊஞ்சலைக் கொண்டாடும் (திருவிழா) ஆராட்டும் - உற்சவ முடிவிற் செய்யும் ஸ்நாநமும் நூலோர் - நூலாலுணரப்படும். விருச்சிகசூடர் - கார்த்திகைமாதம். கார்த்திகை தீபம் - கார்த்திகை நக்ஷத்திரதீபம். மன் - நிலைமை. பாவை - திருவெம்பாவை யோதற்குரிய. மின் - பிரகாசிக்கின்ற ஊசல் - அசைதலையுடைய விளக்கு - தீபோற்சவம்.

14. மனமுதற் பொறி - மனம், வாக்கு, காயம். கடகம் - ஆடி. தவு - மார்கழி. திங்கள் - மாதம் ஈறு - இறுதியாக. நிசி - இராத்திரி. கதிர் சூரியன். வடபாற்செலல் - வடபக்கம்

போக. உத்தராயணம் வந்தென்றபடி.

15 கடவுள் - தெய்வத்தன்மை. மடல் - இதழ். முறுக்கவிழ்ந்த - கட்டுவிட்ட. பூகம் - கமுகு பொறிகள் - (பழுக்காய்களாகிய) தீப்பொறிகள்.

16. பாவசசெந்து - பாவமாகிய பிராணி. மனறல்-வாசனை. தென்றல்-தென்றற்காற்று. வாசனையுடைய தென்றற்காற்றென்க கூட்டுக

17 நனி - (எல்லாவளமும்) மிக்க வரை - திரிகூடமலை.

18 தென்னன் - பாண்டியன். தென் அணி—அழகுபொருந்திய. யூபம்-யாகத்தம்பம். நிறுவி - நிறுத்தி பொருள் - (யாகத்துக்குவேண்டும்) பதார்த்தங்கள். உய்த்தான் - (யாகசாலைக்குப் பக்கத்தில்) செலுத்தினன்

19. மேலநவில - மேலாகச்சொல்லப்பட்ட. பிரமத்தானம் - முதலிடம். அமைவுற - பொருந்தியிருப்ப. பாற - கெட இறும்பூது - மகிழ்ச்சி

20 21 } சோதிட்டோமம் ..இராசசூயம்-, (ஆகிய) மெச்சும் - புகழப்படும்.

22. குருஉ-நிறம். அண்டமூலத்து-அடியண்டத்தில் படலம் - கூட்டம் கெழுமு - பொருந்திய. ஊழியுருத்திரன் - காலாக்கினியுருத்திரமூர்த்தி.

23. வாய-இடத்தில. சுருதிவேள்வியர் - வேதவிதிப்படி யாகஞ்செய்து முடித்தவர் சாலை—யாகசாலையிலுள்ள மூவிருகாற்றோக்கு - (அவபிருத ஸ்நானஞ்செய்ய ஏறிச்செல்லும்) ஆறுசக்கரத்தையுடைய இரதத்துக்கு. சாய்ந்து-தோற்று கடல் - (மேற்றிசைச்)சமுத்திரம். மலை - அத்தமனகிரி. மானமாம்-விமானமாகவுலாவும்.

24. சதமகம் - நூறுயாகம். கழிந்தான் - இறந்தான் சகரர் - (கடல் தோண்டின சூரியகுலத்தரசராகிய) சகரர் செய்தவர் - செய்தவராகி நூற்றோர் - அழிந்தார். [நூறுதல்-அழிதல்.]

25. அந்தரங்கக்கூத்து - இரகசிய நடனம். வெளியரங்கம் - பகிரங்கம்

எட்டாவது வாசுகி தவம்புரி சருக்கம்.

1 போகவடிவு—ஞானசொரூபம் ஒரு - ஒருவகையானமோக்ஷ, அவர்; முடிமலைமுடையராகிய சிவனார். நாதவெளி - சிதாகாசம். பாட - மேலே சிறசபை - சிற்சபை.

2 வீழி - நோயுவகைகள்.

3. அறு - அர்ச்சிதபரம். மாலை - ஆலை. மாதவன் - விஷ்ணு. தாது - மகரந்தம். அளவு - கலந்த

4. மகரம் - தைமாதம். பூ - மலரால். மகம் - இன்பம். அசவு - ஆடுகின்ற. அகவிருப்பு - மனத்தாசை.

6. நவமது-புதிதாகிய. கம-பிரமகபாலத்தை. கைவேய்ந்தார்-கையிற்றரித்த சிவபிரான் பவம் - உண்டாகின்ற. மது - தேனில். தவமது - தவத்தேன. (நவமது என்பதில், அது - பகுதிப் பொருள் விகுதி.)

7. எல்லை - காலம். பல் - பல்லின்

னிடத்து நவில - சொல்லப்பட்ட. காளகூடம்-விடத்தை. பருவாய - பிளந்த வாய. பாந்தள் - பாம்பு.

8 மதுகை - வலி. அனந்தன் - ஆதிசேடன் துணைவன் - சகோதரன். பொது - சபை. விழைந்து - விரும்பி

9. சொன - பெருமை. குணம் - கயிறு, (குணம்). ஓர்வெற்பை - ஒப்பற்ற மந்தர மலையை. பிணி — கட்டு, (வியாதி) மருந்து - அமிர்தம், (ஔடதம்). கடலிற பிணிசெய்தென்க கூட்டுக

10. பொறியுடல் — பஞ்சேந்திரியங்களையுடைய சரீரமாகிய. பாவை - பதுமை. புலன்கள் - சத்த பரிச ரூப ரசகந்தங்களை. சூத்திரம் - நூல்கள். கறும - கோபிக்கும். மனபபாசம் - மனமாகிய கயிறு. கலாதிஏழு - வித்தியா தத்துவங்க ளேழாகிய. பிரேர

கங்கள் - காரியப்படுத்தல். ஐந்து—சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம். பேதக்குறி - வேறுபாடாகிய அடையாளத்தையுடைய. இரு - பெரிய. தருவால் - கோலால், (தரு - ஆகுபெயர்.) கூத்தனே - நாடகனே.

11. பணியின் - பாம்பின். பணியின் பணியார் - சர்ப்பாபரணத்தையுடையார். சூட்டு - உச்சியையுடைய. பெற்றி - தன்மை. தணிவில் - குறைவில்லாத. அருளால் - திருவருளுண்டாயில்.

13 கடைநோக்கு - கடைக்கண் பார்வை. நடமேல் - நடனத்தினிடத்தில். ஞானகாரணம் - அறிவுமூலம்.

14. தனவயமா - தன்வசமாக. சனந்தன் - (விகாரம்) சனந்தரன், பிரமாவின் புத்திரன்.

15. சிலை - வில். நாண ஆனோன் - கயிறாகிய வாசுகி. ஆறரேன் - சங்கக மாட்டேன் சிவபெருமான், — (அணைமைவிளி) கடன் - முறை.

16 பதவி - பதவியாகிய. பெருமான - பெருமானே. எட்டாக்காலம் - நீண்டகாலம். கட்டா - கட்டாக, கட்டியெனலுமாம். கறியா - கடியாத. செறி - நெருங்கிய, இறுகிய. பாகின்வட்டா - சருக்கரைக்கட்டிபாக.

17 பாண்டரங்கம - ஒருவித நடனம் முயலைச்சாடுங்கூத்து - (காருகாவனத்து ருஷிகள் விட்ட) முயலகனை மிதித்துச்செய்யு நடனம்

18. கொந்து - கூட்டமாகிய.

19. பற்று - அன்பு இயற்று - (தவஞ்) செய்யும். உலப்பில் - கெடாத. குளிகை - மாத்திரை. வெறறுய - வீணுய் வாதியர் - இரசவாதிகள் வேதிகுளிகை - உலோகங்களை யொன்றை பொன்ருக்கு மாத்திரை.

20 கொழித்து - ஒதுக்கி. நந்து - சங்கம வந்து - தென்றற்காற்று.

21 வெளிமன்று - ஆகாய சபை. மணிமன்று - இரத்தசபை அனகம்-பாவமின்மை. தாமபிரப்பொது - தாம்பிர சபை. சனகா - பிரமாவின் புத்திரர் நால்வரிலொருவராகிய முனிவர்

22. வாலிது - பரிசுத்தமுடையது. அடிக்கு - பாதத்தினளவாகிய தூரத்துக்கு.

23. கண்டகம் - வயிரம், கடினம். மிருகண்டு - மார்க்கண்ட முனிவர் பிதா கண்டகச்சேதனன் - பத்தாவது சருக்கத்திற் சொல்லப்பட்டவன்.

24. விழி - கண்ணையுடையான். நஞ்சு-நைந்து அளிக்கும் கொடுக்கும் அம் சங்கு- அழகிய சங்கம். அளிக்கும் ஏனும் மணி-முத்து கருவா-முட்டையாக அஞ்சம்-அன்னம். அரவேந்தல்-சர்ப்பங்களிற்றலைவனை வாசுகி

25. இந்து - சந்திரன். முடி - சிரத்தில் உந்தி - நீர்ச்சுழி. (கொப்பூழ்) பாரிடந்தும் - பூமியைக் கிளைத்தும். அலர் - விரிந்த. பூ - பூமி, (தாமரைப்பூ) திசைமுகம் - நான்குமுகம், (நானிடம்).

26. கூடம் - மலையினுச்சி. குவட்டில் - திரிகூட மலையில் ஆடல் - அசைதலையுடைய. நீடல் - நீடுதலையுடைய. அரவம் - முழக்கம், (பாம்பு). பஃறலை - பலஇடம், (பலதலை, ஆயிரந்தலை). துணை - துணைவனாகிய சிலையால் - (அருவியிற் ஞேனாலும்) இந்திர தநுசால் மகவான் - இந்திரன்

27 அரிபா - அன்பாக. பொருள் - (வேண்டும்) பதார்த்தம். பரை - உமாதேவி. தவப்பள்ளி - தவஞ்செய்யுமிடம்.

28 பணைகள் - கிளைகள். நெருங்கிய - நெருங்கிய சடை - சடையாகிய. வீழ்து - விழுது. பழுமரம்-ஆலமரம் மேல் லெடுப்ப-கன்றயானகட்ட. வான்மீகம-புற்று ஒழுகு—நீண்ட பங்கி-புறமயிர். உரோமசன் - ஒரு முனிவர்

29. ஊன்றுகாலா - நிலத்திற் பதிந்த காலா. எழுகாலாக - தூக்கிய பாதமாக. பத மூன்றும் - (திரி•

மூர்த்திகளையுடைய) பதவி மூன்றை யும் பதம் - கால். நிலை - நிற்றல் இபக கம் - சஞ்சரித்தல்

30 நடைதப - நடத்தல்கெட வா சிமேலேறி - பிராணவாயுவின்மேலே சென்று. வீதிவலம்புரி-(மும்மண்டல) வழியை வலஞ்சுற்றுகின்ற. கூசி - நா ணி மேற்சுடரும்-மேலுள்ள அக்கினி மண்டலமும் கொழும்-கொழுத்த. த டித்த. சுடா-(மூலாதாரத்தினின்றும்) அக்கினியை

31. பவனன்-காற்று மூலம்-வேர்.

32. சரிக்கின்றுர்-சஞ்சரிக்கின்ற வா உருக்கள் - அநேகனவடிவங்கள். சிலை - மலை. படிவம் - சரீரம்

33 சதுர் - நான்கு மனுவின் வாழ்க்கை - மனுக்கள் பதினால்வரி லொருவரது வாழ்நாள்.

34. அப்னபகல் - பிரமன் பகற் காலம். மேயினர் - மேவினவராகி சேய - செம்மை, ஒழுங்கு

35. இன்னணம் - இவ்விதம். புரி கேன - செய்வேன் பணி - அருளை. பன்னசபபிறவி - பாம்புரசன்னம் பதி படும் - நீங்கும்

36. சந்ததம் - எப்பொழுதும். சைவசாதனம் - உருத்திராக்கம் கிழ மை - உரிமை.

37. அனிலம் - வாயு

38 பூ அம்பு — பொலிவு விரிந்த. பொது - (சித்திர) சபை விரிஞசன - பிரமன்

39. கழிந்தனர்-மிகுந்தனர். சனம வி - நன்மைநிறைந்த தீரா - நீங்காத வாராய-வருவாய. நின்மலை -பார்வதி.

—

ஒன்பதாவது திருநடச்சருக்கம்.

1 அறபு-(விகாரம்) அன்பு. தனை யனை - புத்திரனை

2. நணுகும்-சேரும் போப-கெட. (எச்சத்திரிபு) பொடித்தன—தடித்தன. புளகப்புளளி — சந்தோஷத்தாலுண டாகிய மயிர்க்காற்றடிப்புக்கள்.

3. குறி - அடையாளம். தானம்-கொடையையுடைய. மால் - மேகம் சாதநத்திரள - வானம்பாடிப்பறவைக கூட்டம் நேமி - சக்கரவாகம்.

4 ஒருரு-நிறம். மணிவடம் - உருத திராக்கமாலை மருமம்-மார்பு. பணிலத தோடு - சங்கக்குழை. மாசுணக்கம்பி-பாம்பாகிய கம்பி.

5. உருக்கிளர் - நிறம் விளங்கு கின்ற. மறிந்து - கெட்டு.

6. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பூ, குரலை-பிரம்பு. சாரல்-மலைப்பக்கம் பிறங்கும்-விளங்கும் உத்தரபால் - வடபக்கம்.

8. வாணன்—வாணுசுரன் துவை க்கும் - முழக்கும். மண - பைபயை ய மைந்த. முழவு - மிருதங்கம். கனை - ஒலி. வங்கம - தோணி. ஏயப்ப—ஒப்ப.

9. திவவு - முறுக்காணி. இருவா-(திருச்செவியிலுள்ள கந்திருவா) இரு வர். நய - கேண்மையுடைய, வியாபக-எங்கும் நிறைந்த. உலவி - மகிழ்ந்து உகக - உதிர்ந்த. சிகரம் - தியலை. வி யாளம் - வாசுகியாகிய பாம்பு.

10. படர் - விரிந்த கனல் - அக்கி னி சுடரவிட - பிரகாசிக்க. துடி - உ டுக்கு செருகு - சொருகுகின்ற

11. யாமளை - உமாதேவி. வாய விட - முழங்க. குரளன் - முயலகன். கதி - வேகம். சதி - தாளவொத்து.

12. கலம்-பாத்திரம். திவள-அசை கின்ற பாணி-கை. பரிமாற-படைக்க

13. பகல் - சூரியன். கஞல் . நெ ருங்க. உருவ - நிறமுள்ள. ஒழுங -பிரகாசிக்க. (காற்பரியம்) இருபொழு து - இராப்பகல் குரு - நிறம். கழல் - வீரக்கழல் குமைப்ப - கெடுப்ப.

14. பருவம் - சமயம் அரிகது - உண்டு

15. நடமும் - நடித்தலும். அடை வு - முறையாகிய. சாரி - இடம்வலஞ் சுற்றல். ஓவியப்பொது - சித்திரசபை. கடுப்ப - ஒப்ப.

16. கண்தலம - கணணிடங்கள். மணடலமூனறு - சூரியசநதிராககினி மணடலஙகள. கெழும - பொருநதும். தண்டலை-சோலை. மதிமானம்-சநதிரன விமானம மிடறுல - (கரிய) கண்டத்தால. இநதிரசாபம - இநதிரன வில.

17. சாநது - சாநதுப பொட்டு. பொதுள—நெருஙக. விலகி-இடமவிட்டு. விலஉமிழும - பிரகாசததைததரும். மிளிர - விளஙக. கணபண கஙகணம-கூட்டமாகிய படங்களையுடைய (பாம்பாகிய) கஙகளை. கலிபப - முழஙக.

18. ஏண - வலிமை. இருவா - பதஞசலி, வியாககிரபாதா. இருவா - பிரமவிஷணுககள. ஆணதகை-ஆளுநதகுதி. தாண்டவம - நடனம,

19. துடிததிரள — உடுககுககூட்டம. சோபனம்-மஙகளம. சுருதி-சுதி. இசை - கீாததி. நவில - செயகினற.

20. அஙகணு - அழகிய கிருபைக கணணுடையவனே. நஙகண - எஙகள கணகள. எளிவருகாட்சி - இலேசான தோறறம் நவினறருள - செயதருள. செஙகணன - சிவநதகண்களையுடைய விஷணு.

21. இருஞ்சடை - பெரியசடை. புயஙகன - வாசுகி. உவரி - கடல.

22. வீரி-காளி. விசையை - துாககை. வடுகன - ஐயனா.

23. மாதஙகி - பாடுமபெண. கூததன - நாடகன. பணிபரசு-வாசுகி. பாதலவாசல - பிலததுவாரவழி பொதியில—சபையில. வாசன - வசிபபவன. குரவா - முதிபவா, பெரியவா. ஓசை பொலி—, (இருபெயரொட்டு).[பொது இல எனறது பொதியிலென மருவிற்று.] மனறம - (அசு) சபையில்.

24. சயிலநீா-மலைததனமையுடைய. ஆழிததுயிலை - சமுததிரநிததிரையை. மயிலை - மயில்போலு முமாதேவியை. நகைதுளககி - புனசிரிபபுச்செயது.

25. மழ - இளமை. காதலன - புததிரன். மிகசா - அதிகமாக. ஆதரம - ஆசை. அமைநதனம-பொருநதினோம. ராசியம - இரகசியம்.

26. அகணடம - அளவுபடாத இடம. வரனமுறை-கிரமமாக. தணடல-கெடுதல். தாயகம் - ஆதாரம.

28. போதரும-வரும். செயல்கள மூனறு - சிருட்டி, திதி, சங்காரம

29 புலம - அறிவு. யாதும் - சிறிதும. தராது - தராமல

30. கூறே - அமிசமே. நிருமலை - பராசததி. நிரம்பா - நிரம்பி.

31. தருவும—விருக்ஷஙகளும தேவா - வானவாகளாம. வேதமூலம—பிரணவம.

32. திங்கள - மாதம்.

33. பொங்கேறு மிகுந்து வளாகினற. ஏறி—உயாநதுவநது. பஙகேறி-பங்கததைககடநது. பவாககம—நரகம. ஆமே - ஆகாது, முடியாது.

35. அபபரிசு - அததனமை. புட்பகநதன - புட்ப வாசனையுடைய குசலன. மனபதை—மககட்கூட்டம்.கருபபமவீழததினா - கருவழிததவா.

36. உழல - சுழல.

38. சினமயபபொது—ஞானமாகிய சபை. நண்ணுதும-பொருநதியிருபபோம பனனகசாயி - சாபப சயனமுடைய விஷணு. பொனனகரினமுரசு-தேவதுநதுபி.

39. இயநதிரங்கள - சிததிர வடிவங்கள். பொறிததான - எழுதினன. வாதராயணன - வியாசமுனிவா.

பத்தாவது கண்டகசேதனச் சருக்கம்.

1 காசினிமான - பூமிதேவியின. வநதனம - வணககம, வளைவு மருஙகு-இடை வலலிசாதம் - வல்லிககொடி. துண-குளிாசசியும, பொதியும்-பொதியபபடும, தணணும எனனுமுமமை தொககது.

2. திரை - கடல். வரை - (பொதிய) மலை. குடுமி - சிகரம. (அவ்வ

முதய) போந்ததென - வநததுபோல. கண - இடம. பொருநதம் - தாமபிர வனனி நதி.

3. கரகம - கும்பம. உதகம் - நீா. முககளவில - முககளா விருக்ஷததில, பாவநாச க்ஷேததிரததில. முரகாி - விஷ்ணு. முததிதருநதடம—(அததியா ழநலலூா) முததிதீாததம. விரகு-நுண ணறிவு. எறிநத-செலுத்திய. சிததன-கருவூாசசிததா. மெயசாயநதாா - திரு மேனிசாயநத சிவபிரான. பதி-திருப புடைமருதூா

4. மெயததலம - உண்மை க்ஷேத திரம், கடையம. சிவசயிலம,— வன னியீசசுரம - அககினி பூசிதத தலம், இது: ஆழவாாகுறிசசிககுக கிழககுப பககமுளளது. செஞச-ஒழுங்குடைய வாலீசசுரம—வாலி பூசிதத தலம, இது: பிரமதேசததுககும வாகைககுளததுக கும நடுவிலுளளது. கடனை-(சிவசயில மலையிறமுேனறிவரும) கடனாநதி. ஒரு பாஙகாய-ஒருபககமாககொண்டு. பஞ சலிஙகம - (களககாடடுச)சததிவாகீசுர ா, (பததைக)குலசேகரநாதா, (பதமநே ாி)நெலலையபபா, (சிஙகிகுளக)கயிலாச நாதா, (தேவநலலூாச) சோம நாதா எனனும ஐநதிலிஙகஙகள. பொலிநது ஓஙகும-(தனகரையில)விளங்கியுயரும. (களககாடு மலையிற முேனறிவரும) பசசாறும,— ஒருபாங்காய - ஒரு பக கமாககொணடு.

5. செங்கணன-விஷ்ணு.சு-நல்ல. வகையில-இனததுடன. ஆயம - மாதா கூடடம நிறை-நிறைகினற. ஆழியுவ கையினா-சககராயுத மகிழசசியுடைய விஷ்ணு. நவகயிலாயஙகள - பிரமதே சம், அரியநாயகிபுரம, சிநதுபூநதுறை, கீழைநததம்,முரபபநாடு, ஸ்ரீவைகுண் டம, தெனதிருபபேரை, சேநதமஙக லம், கஙகைகொணடான என்பன; இ வறறிலெழுந்தருளியிருககுஞ சுவாமி பெயா: கயிலாசநாதா. திருபபதிக ளொனபது - ஸ்ரீவைகுண்டம, திருத தொலைவில மங்கலம, வரகுணமங்கை, புளியஙகுடி, பெருஙகுளம, தெனதி ருபபேரை, திருககோளூா, திருககுரு கூா், இரட்டைத திருபபதி எனபன; இவறறுட் ஸ்ரீவைகுண்டமும, தென திருபபேரையும்,நவகயிலாயததுககும நவதிருபபதிககும பொதுத தலஙகள. (சுவகையில எனபது எதுகைநோககிப போலியாயச சுவகயிலென நின்றது) நடைபெறும - நடநதுசெலலும்.

6. வலமபுரிககுழிசி - வலமபுரிச சஙகாகியபாததிரம பூசி-விளககி மணி-முததது. அவாதத் - பவளமாகிய அககி னி. கரை-முழககம. கெழு-பொருநதி ய திரைபபாவை—அலைபாகியபிளளை. சிறறிலாடும் - சிறு வீடுகட்டி விளையா டும.

7. நிச்சம் - தினம கடலா - கட லாக. வெறபு-பொதியமலை. செனனி-தலை. கடல - கடலினிடதது. பழனம-மருதநிலததில. சாலி - நெறபயிரும. செலவி - இலககுமியும.

8 மதிககீறு-மதிபபிளவு, பிறைச சநதிரன. கெவுாி - உமாதேவி. கூறு-பாகம. அலது-அல்லாமல. கூறளுெளி-(தனனுடைய)பாகததிளுெளி,சிவபபு. கரநதாலெனன - மறைநதாறபோல. பசசுரு - பசிய வடிவம. அழகுவேய-அழகுடையமூஙகில. [தனனெனபது சிவபிரானை]

9. கணதுயிலா-நிததிரைசெயயாத.

10. இஞசி—மதில. சாலிவாடீசசு ரத்து - திருநெல்வேலிககு. குடபால-மேறபககம. செஞசியா - செஞசி தே சததாா. வஞசியா - கருவூராா. வணிக மாககள - வைசியாகளாகிய. ஆவணம-கடைவீதி. மூதூா - பழையநகா்.

11. ஆனினம்-பசுககூட்டம். வா ணிபம் - வியாபாரம. வேட்டல் - விவா கஞ் செயதல். ஆதி - முதன்மையா கிய. கவிபபா் - மூவகை வணிகாி லொருவா; இவராவாா:- இரணடு பக கததிலும் இடபஙகளினமே லேறிநி

னற இருவா நோக்குமபோது ஒருவா முக மொருவருக்குத தெரியாத விதம அவவிருவருக்குமிடையிலே குவிககுந திரவியமுடையாா, இதனை "இபபா கவிபபா பெருஙகுடியாளரென,ெறுப புடையமூவருரைக்குஙகால—தபபின, மிதியடியேறுனேமிசைநோக்கினாகள காணு, நிதியுடையரெனபா நிலதது" எனனும சிவசம்போதனைசசெயயுளா லுணாக

12. ஈடடுதல - சம்பாதிததல. பகு ததல - பங்கிடடுககொடுததல. இறுவதி ல - கெடுதல வநத இடததில சிறிது-கொஞசமும தனிமை - ஒபபினமை. இடரில தேறல - துனபததினினறுந தெளிதல சிறிதுமெனறவுமமைதொக கது

13. சிகரம-மலையினுசசி. திலலம்-காடு மகரநீா - மகரமீனகளுடைய க டல.கருகூலம-பொககிஷம பரதவன-வைசியா குலததவன. பணடசாலை - ப தாாததஙகள வைததிருககுமிடம

14 துகிா-பவளம தாளம—தாள். முனறில - முறறம. நகில - (கடைககு றை) கொஙகை. நடமபுரி - கூததாடு கினற.

15. ஈறு - கெடுதல வீறி - பெரு மையுறறு. வேட்கை - ஆசை.

16. கண்டம - சருககரைககடடி. ஆறறி (யுய) - செயதும. தணடம-தடி, கடடை. தேன-வாசனை மாறறு-விலை நானமடி-நானகுபஙகு பணடமாறறி-பதாாததஙகளிலொனறுகொடுத தொ னறுவாஙகி.படைககும-உணடாககும.

17 நோய - வியாதி. பசிககு - (தன) பசிககு உற - மக. நுஙகுவது-உணணுவது. சேய - பிளளை.

18. முனனவர்—பிராமணா. கோ வாககு - அரசருககு கொடிறுஉடைப பாா - கனனததைதத தகாபபாா. ஈாங கை—ஈரககை. விதிாககலான—அசைக கமாடடான. இககவி - "ஈாஙகை விதி ராககயவா" எனனுந திருக்குறளை ஞா பகபபடுததுகிறது.

19. தாபம் - (ஆசையபெருககாகி ய) துனபம தீபம - திவு யூபம - பாப மரம. (தாறபரியம) கலம - கபபல

20. விண்ட—சொலலபபடட கா ணி - ஒரு சிறறளவு. மணடு—நெருஙகி ய அவானபொருள - அநதப பெரிய பொருளகளை மணணிடை - பூமியில. தாழககு - புதைதது வைககு. கணட - செயத அசேதனன - அறிவிலலாத வன. கணடசேதனன,—கணட என பதில அகரநதொககது.

21. திசை-இடம.விணட-(பொதி) மாடு. சேறறுழுசா - சேறுசசுகினற உழவா முழககததையுடைய, சேல மீனகளிருககு மடஙகளையுடைய என லுமாம இசை - புகழ.

22. ஆககிய - தொகுதநுவைதத பொருளுககு - பண்டஙகடகு எறப - பொருததமாக விழு-விஷா,வாககியம விதிபபான—பஞசாஙகஞசொலபவன. ஊககினும - செலுததினுலும. கூழ—உ ணவு அரிது—இலலை பாககியககலம-பொறபாததிரம. (ஊககாவிடினும்) வீ ழும-விழும.பஞசதாரை-ஒருரசபதாாத தம், இதையிககாலததுசசீனியெனபா.

23. உறககை - வலியகரை. அற ககை - இருள கெடுகினற.

24. கவிபபா - செடடிகள. மாம ழை - பெரியமழை. வாரி - வெளளம.

25. தானம—இடம மவுனா-யோ கிகள பொருவிறறு - ஒதது

26 உநதி - ஆறு. இநதிரதநு - அருவியிறகுனறும பசசை, செமமை கலநத வில. எயபபாா - ஒபபாா. மநதி ரதது - மநதிரததினுல

27. நியதி - நித்தியகடன. தூசு - ஆடை. கடகம - கங்கணம. விளைவு - விளைநிலம. திததிலம - முதது. வேட் டாா - விருமபினவராவாா

28 வேணடாா - வேணடாதவ ராகி.

29. கொடுவிலை - மிகுவிலை. கய

வன - கீழான கோள - கொள்கை மண்டுற - நெருங்க. வரை—(அத்தமன) மலை

30. கொடிறு - கொடியது, அரியவிலை, வைகி-தங்கி. உற்றநாள - கொடுக்கவேண்டிய தினத்தில

31. குறுகொறு அடைந்தறகரிய.

32. குறுக - தேய. கடியநடை - வேகமான நடை. ஆட்கடியனபாமபு-நாடசென்ற ஒருவனைக்கடிக்கப் பாம்பு. ஆயுகம - வயது. தூதுவர - யமதூதர்

33 தாளாணமைத்தன்ம - முயறசித்தனமை கோளாணமை - குறறமுடைய அடைபபம - விளக்குமாறு. தேள-நட்பு நாள - நினமாகிய ஆண்மை - வீரம.

34. வாதனை-துனபம.நிந்தனை-பழி.

35 கவித்த - அலிந்த. வாகை - வெறறி.நிறைந்தேன-நிறைவித்தேன. அலலேன - இலலை

36 நசை - விருப்பம அசைவு - சோரவு. ம்ரைபவர - உண்பவர.

37. செய—செவவையாகிய. திருப்பளளித்தாமம - பூமாலை. சோாவுற - சேர பணசம் - பலா ஆமபிரம - மாமரம நாளிகேரம - தெனனை

38. கிளை - உறவினர. சுறறம-பநதுககள வீழநதன - கெடடுபபோயிருககிற.

39 ஓலம் - பெருமுழககம் காலம-உரியகாலம முடித்தல - முறறுபபெறசசெயதல.

41 வாசி - இலாபம.

42. ஓட்டி - அணுகி. கூவல - கிணறு. விளைத்தேன - பெருக்கினேன. செயகேன - செயவேன

43. அலகு - அளவு. அவத்தை - ஆபதது அபாநது - தளாநது.

44. பாங்கினர-பககத்திலுளளார.

45. மன - நிலைபாகிய. கிடககை-படுக்கை, மனை - மனைவி. முடை - தீநாறறம. பிடாபிடிபப - பிடரியைப் பிடிதததுத தளள.

46. வீககினர - கடடினர. வெருட்டினர - பயப்படுத்தினர பாலம - பாலத்தில. அந்தகன - யமன

47 அலைப்பதனை - வருத்துவதை. கைபமைதது—கையாலடக்கி அசைத்த - கடடிய. நகை - மகிழசசி.

48- கொன - பெருமை.

49. முடித்தது - வெடுத்தது.

50 மனறல - வாசனை

51. தவிர்த்த - நீககிய.

பதினொன்றாவது கவுற்சனச் சருக்கம்.

1. கொணடைஉறு-மயிர்முடியைப்பபொருந்துகின்ற. நீலவிழி-கரியகணகளை. கொணடு-பார்த்து. (தாறபரியம) ஐயுறு - (நமபாமையொனறு) சநதேகிககின்ற. நிலம-நீலமலறபலம பாணிபுகுநீாகுள பொலிகின்ற. கேணி-தடாகம. செறி-நெருங்கிய. சோலைககண - சோலையினிடதது தைபலா-பெணகள. ஆடு-விளையாடுகின்ற.கிளி,—கணடை-(ஆகுபெயர) சுறககணடினமதுரத்தை. அலர-விரிகின்ற. சொலவாய-சொலலையுடையவாயாகிய. தொணடை - கொவ்வைககனியின வளம - வளத்தை. நாடும - விரும்பப்படும்.

2 நாஞசில-கலபபை. மாஞசினை-மாமரத்தின கிளை. வரிவாளை - கீறறுககளையுடைய வாளைமீன பாளை - கமுகமபாளை. திளைதது-நெருங்கி. மதுரேசர,—கொடி - மீனககொடி. சிநகரத்தில - ஆலயத்தில.

3. வைபபு - இருப்பிடம. பரை - பராசத்தி. மருங்கில - பககத்தில.

4. ஆனகம - துநதுபி வாத்தியம். அகன - உளளிடம. மாலை - வரிசை. கோன நகர - இராசநகரத்தில மான கஞசுகத்தான — மானமாகிய சட்டையையுடையவன.

5 மரபு - முறைமை. பாபர இருவர - சோதிடநூலிற பிரதான பாபரெனறு சொலலிய செவவாயுஞ சனியும சுபரெலா நீசமெய்த - புதன, சுக்கிரன, இவவிருவரும ஏக காலத

தில நீசமெய்தல கணிதநூறபடி கூடா மையின, இவவிருவருளொருவரோடு சநதிரனும வியாழனும நீச ராசியில நிறக சுபககோள நானகில மூனறு நீசமெயதலினமிகுதிபறறிசசுபரெலா மெனறார். உரகரும - (இலககினததில) இராகு கேதுககளி லொனறும. காரி சேயும - சனியின பிள்ளையாகிய குளி கனும. இராகு கேதுககளிருவரும ஒரி டததிலிரார, ஆதலால இருவரிலொரு வரெனறு கூறினும்; இவறறைச சோ திட நூல வல்லாரவாயககேட்டுணாக. இனி, மண்டலககோளிலநானகு சுபக கோளநீசமாதலகூடாவாயினும, ஆறு டககோளகளில நானகு சுபககோளும நீசமெயதலகூடுமாதலால சீவகசிநதா மணியிலும சினேநதிரமாலை, உளளமு டையான முதலிய சோதிடநூலகளி லுங்கூறியபடி எணடும ஆருடககோள களையே கூறினாரெனறு கொளளலும மையும. கரவடன - களளனாகிய. சரு மபினிலரும்பு - கருமபிறகுறனறிய பூ அரும்பு, (அது பூததவுடன கரும்பு ஒனறுககும் பயனபடாது)

6. கிடைபட-கீழேகிடககு. கிளா வுற - தலையெடுபப. நடலை - வஞ்சனை.

7 படிறு-களவு. கோள - பொய். குறளை - கோடசொலலல். மொழியா- சொலலாக வீட்டும - கொலலும. வி ழுல - ஓாபுல.

8. முனசிலை-முனகுடுமி நடா- நாடசமாடுபவா குபபம - கூட்டம. குமநதிரம - கேடுசெய்ப் மநதிரம. கி டை - வேதவொலி. கிடையா - கி டைததலாக

9. குரவா - உபாததியாயா குல நூல - நலல சாததிரம. கரவடம-கள ளம. கணிதது - வரையறுதது. பன ணி - படிதது. அததாணி - அரசிருக கை மணடபததில.

10. பிறனகோள-அந்நியாகொள கை. வயபபடுதது - வசபபடுததி கூா சசி - கூாமை. வீழததி - கொனறு. கோம்பி-ஓநதி. புள் - (மயிற) பறவை.

11. மறுகக - மாறற. கிளாநத - விளங்கிய. பஙகயம-தாமரை, (முகம). உணகண - மையுண்ட கணகள். பிடி- பெண்யானையை.

12. வேடடசம-விவாகஞ்செயத வீடு. வேடடம் - வேடகை. கோலம- அழகு, (பனறி) புகுநத - (தனனை) [illegible] டைநத. குவைநிதி - கூடடமாகிய திர வியம. படுபபது - அகபபடுததுவதாகி ய. கலை - ஆணமான.

13. மனு-மனுசசககரவாததிகள உகவாழநாள - யுகஙகளாகிய ஆயுள நாள. அடடகை, விதிபாதம, வைதி ருதி - இவைகளை வடவருவிசசருககம 42-யபாடடிறகாணக. (திருதி - முதா குறை)

14. முன்னுவா-பௌாணமி நிசி- இரவு. இருவாநாள - அானஅரி நக்ஷ திரமாகிய திருவாதிரை, திருவோண ம. பதினனகு - சதுாததி.

15. சநதி - பலதிருக்கூ[illegible]ம. சநதி - நியதிக கடன. [illegible] - [illegible] நலம - அழகு. நியமம - [illegible] [illegible]ம- விரகம.

16. ஒருவி - நீஙகி. உநநி - கொப பூப. மநதிரம— (ஆடுமொ[illegible])

17 கடன - நிநதப[illegible] [illegible] லுமோம்பி - அகம[illegible]காரியமுடிந[illegible] து மேலை - பழைமை சாலை - போச னஞசெய்[illegible]டம [illegible] - இரவில ளொவொா - நிநதிரை செயவாா.

18. விரகு - .நுணணறிவு. கரவு - களவம. மநதிரககுடிலம - [illegible] யால வஞசகம. காநதன சுணணன. புன்மை - அறபததனம

19. கோ - அரசன. இனனோன - இததனமையுடைய குற்றன.

20. இனம்-சுறறம.முறை ஒழுக்கி னில.திறமபினன- மாறுபட்டவனுகி கி மறககுறுமபு-பாவமாகியசேட்டை

21. தமபனம் - தமபிததல, அ[illegible] து அடட கருமத தொனறு, புலை[illegible]

ருதநு - பிறமையாகிய மருநநு. மூப்பக்கு—கலப்ப அரந்தகம - (மாதா பாதங்களிலூட்டுடி) மேமபஞ்சுக்குழம்பு.முருக்கு - முருக்கம்பூப்போலும். மது-தேன. முது - பழைய. மது - கள.

22 அருக்கிடம - பெரியவாகட்குசெய்யு முபசாரததொன்று. பலி - பிச்சை முனசொலும - முதனமையாகக்கூறும நடப்பு - செலலுதல. மிடுக்கு-வலி.

23 கொளளை - மிகுதி

24. வேட்ட — விவாகஞ்செய்த. மருநது—அமிர்தம. பூநதென - பூததாறபோல. வயிறுவாயதநு - கருப்பங்கொண்டு. காறறுஅடிப்பத தாழை பூததாறபோலெனறது - குறானுடைய ஏகதேசக கலப்பாலெனறதை விளக்கி னின்றது.

25 ஓமம-ஒலி. உவாரீர உப்புச்சாலம. உகரமவாயப்ப - கருககொளள. மேதகு - மேனமைதங்கிய. குலதது - கூட்டததில. சேயாய - மகனெ. பயநதாள - பெறறாள

26. நோபடான - எதிாவரான. தொநதனே - (தொந்தவினையெனபதன விகாரம) பழவினை. துவட்சி—அசைவு சிநதனை - எணணம. கீடம - புழு

27. இறபிறை-மீளப்பிறககுததீயகு

28. உரிமையாட்டி - உரியவா முரமபுதேம - பரமபலவடிகக நிலததினிடம் நாஞ்சில - கலப்பை

29. நறுநெய ஆடி - நலல நெயயோனஞ்செய்து.

30. ஆறம் - கொலலும. தண்டு - தடி. முனனுற - மிகக. மூட்டு - பொருநது. வீக்கி - கட்டி. பரடு - கணைக்கால குஞ்சில - குறுநதடி

31. நவிநதவா - (விகாரம) வருததினவராய.வெருவி-பயநது துரநதனா -ஓட்டினா. கிளா - விளஙகுகினற. ஈாப்ப - இழுப்ப. புரியிட்டு - கயிறறுல.

32 துதைநதிட - நெருஙக. குருதி - இரததம். மாநத - உணண மிணம-கொழுப்பு.

33. வீரதந்தம - வீரபபல. செங்கோலரசு - யமன.

34 தொழும்பு - அடிமையாளா. சுறுககொள - விரைவாக. வெறிதநு - மருணடு. படா-பகை. தடிமின - துணடமாககுக. அசுனியேறு - ஆணிடி.

35. சணடன- யமன. கூளி-பேய. விணடு—பிளநது. எரி-பிரகாசிககினற. விண - மேகம். கணடகா - கீழோா. உறுக்கும - கோபிக்கும். (பிளததலாவது கவாகொளளுதல.)

36. கொட்டு-அடிககினற. குணில -குறுநதடி. முசலம - இருபபுலககை. தோட்டி - அஙகுசம ாா - பிளககினற மததிகை - சமமட்டி. குநதம்-கைவேல. கண்தழல - கணகளில் அககினியையுடைய. கபபணம - நெரிஞசின முளவடிவாகிய ஆயுதம.

37. ஞாளி - நாய பொறியும - பொறிபறககும.

38. உறுககுவாா-வருததுவாா. பதகா-பாதகா. கநதுகநதா-சிறசிலலாக.

39. தணடம் - தண்டனை. குரவன--குரு. சுததம் - மெய்ம்மை, (தாறபரியம்).

40 தறிக்கும - வெட்டும். கோரம - கொடுமை துணிக்கும் - துண்டமாக்கும. ஓசசி—, குழு - கூட்டம.

41. புடை - பக்கம உநதினா - (யமன முனனாச்) செலுததினர். பதைப்ப - நடுஙக. ஒறுக்கும - தணடிக்கும. நீரா - குணமுடையாா.

42 பலி - அதிதிபூசை பொநதென - மரபபொாநதுபோலும மட்டு - அளவு மரபபொாநதுபோலும வாயெனககூட்டுக.

43. அயா - சோா

44. வரைநிகா — மலைபோலும (திணணிய). உரை - சொல. உகுததனா- உதிாததனா குரைதரு - முழங்குகினற. கொடிறு - கனனம.

45. பிணித்தனா - கட்டினவராகி.

கொடி - (ஆகுபெயர்) பெண். துமித்தார் - வெட்டினார் இறஇற-நொறுங்க நொறுங்க.

46. எறி - (ஒளி) வீசும் முறிபடுத்தி - மாறுபாடுசெய்து

47 பானம் - குடிக்குநீர்.

48. அத்திரம் - பாணம் பத்திரம்- ஆயுதம் சித்திரத்துணி - சித்திரவதை; அஃதாவது. சிறிது சிறிதாக அறுத்தல்.

49. வருகை-வருதல்.ஓச்சி-நீட்டி. சுரிகை - ராவாள். திரிகை - சக்கரம்.

50 வாய்கொளீஇ - வாயிற்கோத்து துனித்த - துன்புற்ற.

51. நம்பர் - சிவபிரான். வம்பு - அபவாதம்.

52. தூஉய - சொரிந்து மண்டு - நெருங்குகின்ற. கொண்டமேனி-எடுத்த சரீரம்.

53 நடு - நடுநிலைமையை. குழப்பிய - பிறழ்வித்த. வடு - குற்றம்.

54. புண் - வருத்தம். பொறி - இந்திரியம். மிண்டன் - தடியன்.

55. அவா - ஆசை கனற்பாவை- அக்கினிப்பதுமை. பொறி-தீப்பொறி.

56 உறுப்பு உறுப்பு - ஒலிக்குறிப்பு என - என்று. அவலன் - கிலேசமுடையவன். மறுத்து - திரும்ப. மேனியினைத்தும் - சரீரமாகப் பொருத்தியும். கறுத்தும் - கோபித்தும். ஒயந்தனர் - வலியடங்கினார் கன்மம் - செய்தவினை.

57 கண்டம் - துண்டம். தண்டம்- தண்டத்தையுடைய

58. மறலி - யமன். முகடுமுட்டிய - அண்டத் தூசிவரை யுயர்ந்த.

59. நிகாதம் - வஞ்சகம் மறுகல்- சுழலல்.

60 சதித்து - வஞ்சித்து. பம்பி - நெருங்கி கும்பிபாகம் - ஒருநரகம்

61. அவத்தம் - வீண். கவற்று - கவலைப்படையச்செய்கின்ற.

62 தேவதாயம்-தெய்வங்களுக்கு விடப்பட்ட சொத்துக்கள். செய் - நிலம். இறை - வரி எரிவ [illegible] நரகம் - அக்கினிநரகம்

63. துரசன் - கிழமகன். மிச்சில்- எச்சில்.

65. கூடகத்தொழில் - வஞ்சனைத்தொழில் கூடரனமலிக்கும்பி - ஓர் நரகம்

66 முழுக்கு - ஸ்நானம். நழுக்கு- வருத்துகின்ற கோரம் - கொடுமை

67 ஆழும் - அழுந்தும். போழும்- பிளக்கும்.

68 விரகு - உபாயம், வஞ்சகம் வெஃகிய-விரும்பிய கரவடம்-கள்ளம்

69. மட்டு அறு - அளவிலாத சட்டம் - ஒழுங்கு கூற்று - யமன்றூதரிலொருவனாகிய காலன்.

70. அன்ன - தாய். அலரியின அரும்பு — சூரியனைக் கண்டதாமரையரும்பு, (அஃது. உடனே மலர்ந்து மணப்படும்)

71 மானம் - பெருமை கணத்துக்- கூட்டத்துடன். தானம் - இடம் [illegible] ய - வருந்த.

73. பவர்க்கம் நரகம் படரை - துன்பத்தை. சேய-(பக்ரதனாகிய) பிள்ளை. பழி - குற்றம். கழுவ - போக்க.

74. சீக்கும் - கெடுக்கும். குரை - ஒலிக்கின்ற திரை - (ஆகுபெயர்) கங்கை. விளிந்து - (தனனிட்டதக்கப்பட்ட பொருளாக்கி) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible]. [illegible] - [illegible]

75. [illegible] — [illegible] ரம். கைப்பற்றி — [illegible] [illegible] [illegible] கைப்பை கைசீத்த - கைவிட்ட பழமை - தவவேடம். மாதக்கிங்கள் - [illegible] நவம் - மேன்மையுடைய. அது - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

76. சிலை - இந்திரதநுசு. அம்பு - சலம், (பாணம்).

77. விஞ்சு - மிகுகின்ற.

78. அங்கம் — வேதாங்கம்.

கேள்வி - கலவி
79. முகிழ்த்து - மூடி. யோகிருந்து - யோகஞ்செய்து
80. புவனதி - உலகில் முதன்மையான நகரம். நவராத்சித்தர் - ஒன்பதுசித்தர்
81 மகதியாழ்-மேன்மையுடையவீணை. குருநிலைமை - ஆசாரியத்தன்மை. அருக்கிய பாத்தியம் - முனிவர்கட்குச் செய்யு முபசாரங்கள்.
82 உந்தை - உன்றந்தை எதிர் - சமானம்
83. பாகம்-பக்குவம்.பாகம்-பங்கு. யோகம்-உயர்ச்சி உத்தரபாலனம்-உத்தராயணம் மாசிமாகம் - மாசியாதம்.
84. நடப்பில் - நிகழ்ச்சியில். சனகன் - (கவுறானுடைய) பிதா.
85. சுமுகம - நன்முகம். தாரை - தானசலம். சமர் - கலகமுடைய எதிர்வீசுகின்ற. நிமிரம் - (பாவமாகிய) இருள் தாரை - திரள்
86. பயந்தானை-பெற்றவனை. பவாககம - நரகம். யாவையும - எல்லாம். உய்த்திட - செலுத்த.
87. தெய்வதம - தெய்வம். அந்தம - நாசம.
88 பிணியிம்பமியும்-பிணிப்பட்டும.நுணைவராய-ந்காயஞ்செய்பவராய.
89. கூபம - கிணறு. கலவினோ-தோண்டினோ. படம-வஸ்திரம.உபரிகை-மேல்வீடு இருப்பன-இருத்தல்கள்.
90. அஞ்சல் - பயப்படாதேயுங்கள். செல்லல்கூர்-துன்பமிகக.பானம்-குடித்தல். செச்சை - மாட்டிகளின மேறபதகம.
91. பதம - பதவி. வழிக்கொண்டான் - வழியில் நடந்துசென்றன.
92 ஆருலர் - யாசகர் என்ன - எப்படிப்பட்ட.
93. இருது - பருவம். தகுதி-பொறுமைக்குணம. கரணமேலவர்-அந்தக்கரணசுத்தியா லுயர்ந்தவர்.
94 தாபதர் - முனிவர். மேரு - மேருவில. நிலவு - பிரகாசம. ஊர - ஊர்ந்துசெல்ல
95. கொடு - கொண்டு. தண்டம - தண்டனை. யாவ்ாபண்பினும - எவருடையகுணத்தினும். என்றனர்-என்று சொல்லினவராகி.
97. புக - புகுத இகப்பு - நீஙகல். இறுமாப்பு—கருவம. உகப்பு—மகிழ்ச்சி.
98. மிசை-மேல கதிரோனஉதிககும - சூரியனுதிககினறன. என்ன - யாது என்று கேட்க அதோ - அந்தப்பக்கத்தில.
99. அந்தணாளன - பிராமணனுகிய கவுறசன வலம - வலப்பக்கத்து அவயவங்கள.
100. உழந்த-அனுபவித்த கடன்-நியதி.
101. தொந்தனை - பழவினை தந்தென - தந்தாறபோல என - என்று. அந்தரபலவியம் - தேவதுந்துபி.
102. பெட்பு-ஆசை அகம்-மனம். வயம-வசம.ஒருமை-ஒழறுமை. கொட்பு - சுழறசி. அகந்த - (விகாரம) இடந்தையுடைய, தட்பம - குளிர்ச்சி.

பன்னிரண்டாவது புட்பகந்தச் சருக்கம்.

1. ஆடகம்-பொன.அணி-வரிசை. போஅணி-பெரியபடைவகுப்பு கோட்டணை-ஒலி. கொடிப்படை - அறுவகைப படடவையினொன்று. கோலி - வளைந்து. நீடல்-உயர்தல. நிருபன - (பாண்டிய) ராசன. வீட - தோலவியடைய. (தாற்பரியம்)கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.
2. மாகம - ஆகாயம. மாடகூடம்-(இருபெயரொட்டு)வீடு. வரைத்திரள்-மலைககூட்டம்.சேனை-படை.மான-ஒப்ப. ஈட்டம்-கூட்டம. விசைத்து-விசைகொண்டு. சிறகர் - சிறகு. நாகம-ஆகாயம. படங்கு - மேற்கட்டி, (பெருங்கொடி). ஞாயில - மதிலுறுப்பு. சிகரி

வேந்தன - மலையரசன. பாகசாதனன-இந்திரன. மேல-மேற (செலலுதறகு). ாட்டும - தொகுக்கும. பாசறை-படைவீடு. மூதூா—பழையநகரம்; (அஃதாவது அடுததபாட்டிறகூறும் கொறகை.)

3 பொறகை - அழகிய கையில் புலிமான - புலியாகிய மிருகம, புலிக கொடி பொருகையாா - போாசெய்த லையுடைய சோழராசாககள. குருகை-பறவைகளை. ஆாக்கும்-பொரும். விலவிறகொடியை. கையாா—கையினிடத்துடைய சேரராசாககள. புல் - புல்லை. கையாராய்விட - கையினிடத்துள்ளாராயததோலவியடைய. அடல-வலிய. மீனம-மீனககொடி. நிறகையாா-(தனனிடத்துச் சரணடைந்தெதிாவந்து) நிறறலுடையாரை. நடத்தும்-(நலவழியிலே) செலுத்தும. நிருபன-(பாண்டிய) ராசன. அத்தாணி - அரசிருககை மண்டபத்தையுடைய. கொற்கை (இராசதானியாகிய) ஒரு நகரம். மீன வேந்திடத்தும செங்கோல நிருபனெனக கூட்டுக. தோலவியடைந்தவா ஆயுதங்களைக கீழேபோட்டுப புலலைக கையிலேந்தி நிறறல பண்டைவழககு.

4. அங்கம - வேதாங்கங்கள வேளவி - யாகங்கள. ஒழுககம நானகு - பிரமசரிய முதலிய நானகு. அனல - அககினி. ஓமபி—பாதுகாதது. நூல்தங்கும - சாஸதிரங்களிலே பொருந்தும். இருமை-இம்மை மறுமைபபயன. ஒருமை - ஒறறுமை. பேறு-பயன. அங்கி-அககினி. நாறு—மணககினற. அங்கம-சரீரத்தையுடைய. மறி—மான. நாகம-யானைககனறு குதட்டும—உண்டுகளிக கும. ஆ - விதம. ஆ - ஆறெனபதின விகாரம.

5. பனனி—தோந்து. அயம—ஆடு. நுகா-உண்ணுகினற குளகு-தழையாகிய உணவு. அத்திரி - தருமநூல் பதினெட்டினொனறு. மனு-மனுதரும சாததிரம. வாசிட்டம் - பதினெண புராணங்களினுபபுராணததொன்று. பிதற்றுநினறுந - பலகாற பேசி நினறுந

6. ஓவில-நீங்குதலிலலாத. பயினறும் - பழகியிருந்தும. தாவு—விரோதமாகிய. பரமதம - அந்நியமதம.

7. வைசேடிகம—ஒரு நூல். பறந்தும்-கிளரும்.எழும. மீமாங்கிசம-புறச சமய நூலகளிலொனறு. மறந்து - பாவத்தையுடைய. வரை - அளவு.

8. நனி-மிகுதியாகிய. கருகூலம-பொககிஷம. அளை - கலந்த. வீழ்ந்து-கைவிட்டு.

9. ஏனோா - பிறா. பேதை - அறிவிலலான. தீாந்தான - நீங்கினான. இக கவி. "ஓதியுணாந்தும பிறாககுரைத்தும" எனனுந திருககுறளை நினைபபிக கினறது.

10. யாதும் - எதுவும். உதிககும-தோனறும். நிறறல - இருத்தல (தாற பரியம்) இதுவே - இந்தவிதமியறகையே. சம்பு - உருத்திரன.

11. கிழககு-கீழ்த்திசை. மேறகு-மேறறிசை. தேவு - கடவுள. முனவினை - பழவினை. செயல - தொழில பங்கம - பழுது. கழிதல - கெடுதல.

13. நந்துற - கெடுதல் பொருந்த. நலிவது - வருந்துவது

14. உடலுககு - (அவரவா) சரீரத்துககு. நோனபு - விரதம புறநெறி-அந்நிய சமயம. அந்தகாரம - இருளில. கருமம - தொழில.

15. பயிறசி - பழககம. அநங்க நூல - மனமதனுககுரிய காமநூல பரந்து - எங்குஞ்செனறு.

16. வினையா - தொழிலாக. மூட்டி - மூளச்செய்து. கனமம - கிரியை. நெறி - சனமாாககம. தாம - ஒழுங்குடைய. படுகா - படுகுழி.

17. கோட்டம-கோயில. கன்னி-கனனியாகுமரி துமமா - துடமி.

18 சந்திகள - பலவழிகூடுமிடங்கள. நியமம - நெடுநதெரு. நியமம் - முறை, வழக்கம. புந்தி — புந்தியாகிய. மேல - உயாந்த. புலன -

விஷ்டம்ப கமா - வெடிப்புமிலம்.

19. பாவனை-பாவித்தல் ஓரான-உணராதவனுன

20. புகருள-(தான) புகுந்திருந்த. மிசகு-மிகுந்து. ஆற்றுன - செய்யான.

21 புரிதரு - செய்கின்ற. உறு கண - துன்பம.

22. தீரம - கரை

23. கவனம் - கருத்து. பவநெறி-பாவமார்க்கம படர - விரிந்த.

24 காயிகம - காயத்தாற செய்யப்படுவது. பால - பகுப்பு.

25. இலாதால் - (விகாரம) இல்லாததால.

26 புதல செடி. ஒக்க-ஒருமிக்க.

27. கனை-முழங்குகின்ற பொன்னி - காவிரிநதி. குனி - வளைந்த.

28. வார - ஒழுங்கு. வெண்ணீறு - விபூதியின்முழுகி மணி-அழகு. அக்கவடம - உருத்திராக்ஷ மாலை. ஓர் தரு - உணர்கின்ற

29. நிகழ்த்திடில - பேசினால வாதியேல - விவாதஞ் செய்வாயானால. வருதி - வருவாய. அவர-அவ்விருவர். தருக்கம் - வாதம. நாப்பண - நடுவில. நாதனையெனபதில, தன - சரீரமே

30. வேறுநெறி - வேறுவழியில ஆக்கும் - ஒழுகச்செய்யும. போதனை-போதித்தல வாய்மைபுகலவது - பேர்சுப பேசுவது. புணர்ப்பு - தந்திரம். சாதனை - சாதித்தல. கணிதர - சோதிடசாஸ்திரிகள. மறையோன - (சோழநாட்டுப) பிராமணனை

31. காதிய - (ஞானசாதக) கூறு செய்யப்பட்ட, பகுக்கப்பட்ட. விறு - பெருமை

32. கொந்து - கூட்டம. கங்குல்-இருள. இந்துவை - சந்திரனை.

33. இயம்புதற்கு - பேசுதற்கு, வாதிப்பதற்கு. எதிரர - சேர்க்க. விடடான.- செலுத்தினன. சயம் - வெற்றி வியன - பெருமை, வெற்றியின-பயனிலதாதலால.

34 பாங்கு - பக்கம. பரிவு-அன்பு. வாங்கு - வளைந்த.

35. பேதம - மாறுபாடு. கிளர்ந்தது - விளங்கியது கிளைத்தது - விருத்தியாயது நியதி - நியமமாகிய.

36. அணணினர - அடுத்தவர். கருதேன - நினையேன. பொறி - ஊழ். மறலிதூதர - யமதூதரை. காண்டி - காண்பாய.

38 கேழ - ஒளி, புகழ. கேளவி-கலவியறிவு வணக்க - வளைக்க. கழைமூங்கில. நாய்கன - வணிகன.

39. எயும் - பொருந்தும அலந்து-அங்கலாய்த்து உழந்து-வருந்தி.புறம-வெளியில. சந்தியிறபந்து - தெருவிற கிடக்கும் பந்து, அது பலர காலினு மிதிப்பட்டுத தள்ளக்கிடப்பது.

40. சவி-வலிமை அமபலம-பொதுஇடம் உழனறு-வருந்தி. சுழனறு-கலங்கி. பதைபதைத்து - நடுநடுங்கி.

41. காலபடர - யமதூதர, பறந்தாட - விரைவாயக் கொண்டோட. புடைத்து - அடித்து. படிவம் - சரீரம. துறந்தாட - வெறுத்துவிட. சுழற்றி - சுழலசெய்து. சுழல - இமைக்கின்ற. மறம - கோபம.

42. புரிந்த - (தான) செய்த. சூள-ஆணை. அதோ - அவ்விடத்தில. வெவ்வாறு - கொடியவழியில. விலக்கினர-(திரிகூடத தெலலைவழியை) நீக்கினர.

43 இணங்கான - சமமதியாத குசலன. பொரு - ஒப்பு. தணடம - தண்டனை.

44. சுறுக்கு - விரைவு. வரிந்திடு-கட்டிய. அயர்ந்து - சோர்ந்து.

45. பொற்றுலம - பொனனுலகம. முற்று - முதிர்ந்த

46. ஒருக்கால - ஒருதரம் உறுக்கி - கோபித்து. வயிரம் - வச்சிர தணடம. பாலின - பகுப்பால.

47. பதகன - பாதகன்.

49. மானமிசை - விமானத்தின மேல். காவலர - தேவர. பூவலர-

பூமியில வாழபவா. புடபகநதம்—மலா வாசனை

50. புகதேளிா - தேவாகளா. எனனென - (வாநதவிகம) எறு எனறு.

51. ஆாவம - அனபு செசசை - இளஞ சநதிரன திசசம - (நிசசயத்தின மருஉ) உறுதி. உசசம - உயாவு.

53. விது—சநதிரன. உண - பொருநதிய. (தாறபரியம) தார்-மாலை. விறல-வெறறி. சிததிரப்பொது - சிததிரபையில. உண்டு-உளதாகி. ஆா-நிறைநத. திருநடதது - திருநடனஞ்செய்யுங காலதது புகனறு-சொலலி உண்டாட்டு-களியாடடு முனிவன-குருமுனிவா. புகனறு இசைபபாெனனக கூட்டுக.

பதின்மூன்றுவது தருமசாமிச் சருக்கம்.

1. மா மாமரம. பொதுமபா-மரச்செறிவு மலைபழுததுதென-மலைபோலும பழஙகளைபபழுததுதெனறுமசொலல. தோனறி-காணபபடடு கா-சோலையானது. பழுக்காயககுலை - கமுகம்பழகொதது. சிதறி - சிநதி கணணிணணி-பூங்கிலேணி. கடுதத-ஒதத சினை-மரககிளைகளின. மீ—மேலாகிய. பழுககள-(வளாாகளாகிய)படிகள். மிசை-மேல. தேபபழுக்கும-தேனைபபெருககும(தேம்பழுககுமெனபது வலிததல விகாரம பெறறது.) வழுதி-பாண்டியன. பொதுமபா மாபபழுககுநதோறு மெனக கூட்டுக

2. தொழுதி - கூட்டமாகிய. வளநாடடு - வளததையுடைய நாடுகளின. அணியாம - அழகாகும் தொகைமணித்த- கூட்டமாகியஇரதநங்களுககு. முகமணி- நாயகமணி. ஆய - ஆகி. எழுதி-(தொயயில) எழுதி. வளம-அழகை. நாட்டும-நிறுததும. இநதிரை-இலககுமி. மநதிரம - கோயில. கொழு - செழுமை (கடைககுறை). திவள - விளங்க. நாடடமென-கணணெனவும. மணியாய மநதரமாய நாட்டமென முகமென வாழகினற வழுதி வளநாடெனக கூட்டுக.

3. கடன் - நியதி. புநதி - அறிவு. ஆசசிரமம - நிலை. போறறுவது—பாதுகாபபது. பொருள - உடைமை. முநநூல - முப்புரிநூல, உபவீதம.

4. நெறி - மாாககம், சமயம். இருபிறபபு - இரண்டு சனனம—; அவை. கருவினினறுநதோன்றுதல, சமஸகாரததினறுதோனறுதல. பவம்-சனனம். காட்சி - தோறறம நவதாரணை - அட்டாஙகயோகததொனறு.

5. பன்னம - வெறறிலை அடைககாய—பாககு. மன-நெருஙகிய. தேனில - தேனிடதது வேஙகை - வேங்கைமலரை. முனனுறு - கருஅம. தேனபோல்-வண்டுபோல(வெறுதது). மானமேரு,— வேதமாமுனி - வியாசா. போல,— (விருபபுறறு)

7 காருகததியம—நிருகததம், இல்லறநிலை. மாதா-மனைவியா. நோறபது-தவஞ்செயவது. ஒனறு - பிரமம்.

8. முன - (நித்திரைவிட்டெழுந்த)முதலாவது. நெனனலஅமுது-நேறறுச சோறு, பழைய சோறு. சிகை - குடுமி. முஞசி ஒருபுல.

9. பதி-வீடடில. துணைவி - மனைவி. நீராடில் - இருதுஸநானஞ் செய்தால. சுழிபடடாா - சுழறசியடைநதாா இருவகை - இலலறம, துறவறம கழிபட்டாா - நீககபபடடாா.

10 மூவா-(இலலறததாரலலாத) மூவா. இறநதாா—தெனபுலததாா. அததமபொருள. அறுமா-இல்லாா, வறியவர்.

11. சகடம - பண்டி. கருமம - செயதொழில. நுகம் - நுகததடி. முறை - ஒழுங்கு (ஆக). பூண்டு - பொருநதி. இறை - ஒரு சிறறளவு.

12 விறல - வலி. உறுதி - உறுதியாகிய. இமமை - இமமைபபயனும. மறுமை - மறுமைபபயனும். வீடு - மோகூமும். அறம - தருமமானது.

மூன்றும் - (மேற்கூறிய) மூன்றையும்
இரண்டு - இம்மை மறுமைப்பயன்கள்.
மூன்று-மோக்ஷம் அவை - அறமுதலிய
மூன்று எலாது—பொருந்தாது தொக
கு - (அம்மூன்றும்) ஒருங்கு. மனைக்கு-
வீட்டுக்கு. பொறைபூண்ட மாதர் —
பொறுமை பொருந்திய பெண்கள்

13 பரடு-கரடு துணைத்தராசு-இ
ரண்டுதராசுத்தட்டு. ஆடல் வெற்றி. கு
தி-குதிக்கால் அவைன-நண்டு சானு-
முழந்தாள் தொடை-(அடித்)தொடை.
குறங்கு-முன்தொடை கரிக்கை-துதிக்
கை. நாபி - கொப்பூழ் ஆலா - ஆலிலை.
நாளம் - தாமரைத்தண்டு. கஞ்சம் - தா
ளம். அல்லது, தாமரையரும்பு.

14 பவம் - (விசாரம்) (மாந்)தளி
ர. வளர்கிர-கூரியநகம் வரை-மூங்கில்.
வளை-சங்கு மிடறு - கழுத்து குழை-
காது. கவுள-கன்னம் நகை-பல். ஒரு-
ஒப்பற்ற சிலை - வில் நுதல் - நெற்றி.
பருவமுகில் - நீருண்ட மேகம்

15. கருமை-கரியநிறம் ஓதி-கூந்
தல் செம்மை - சிவந்தநிறம் பொருவ
ரு - ஒப்பற்ற. சடாமை - கடைக்கண்
முறுவல்-பல். பொறி-தேமல். பொன்
மை - பொன்னிறம். ஒருமை - பிளவுப
டாமை மயிர்நுதி-மயிர்நுனி இருமை-
பிளவுபட்டது கடிதடம்-அல்குல். பெ
ருமை—பெரியது. நகை - சிரிப்பு. சிறு
மை - சிறியது. வறுமை - இன்மை.

16. சேல்வரை - மச்சரேகை. சங்
கம் - சங்கரேகை கொடி - கொடிரே
கை. நேரியது ஒழுங்குள்ளது. கமலம்-
பதுமம் பொம்மல் - பொலிவு.

17. என்பு - எலும்பு. கடி - கடி
தடம் (கடைக்குறை) நிதம்பம். களம்-
கழுத்து. நுதல் - நெற்றி. குழை - கா
து. நாட்டம் - கண் பொன்பொலிவு-
இலக்குமியினழகு

18. ஆண்டு-வயது பன்னிரண்டு
குணம் - திருநகரச்சருக்கம் 31-ம்பாட்
டிற்சிக. நிறை - நிறைதல் படிமை -
நல்லொழுக்கம். கடி - வாசனை.

19. இணங்கு - பொருந்துகின்ற.
அனந்தர் - நித்திரை. இராக்கம் - இரா
க்ஷதமணம். பேர் - பெரிய. இலக்கெய்
தல் - குறித்தபொருளைப் பாணத்தால்
றுத்து வீழ்த்தல். மகம் வேட்பித்து -
அக்கினிகாரியஞ் செய்வித்து

20. உருறறிஞனை -- செய்த சிவ
சாமியை வேதபாரகன் - வேதத்தைப்
படிப்பிக்கும் பிராமணன்.

21. விம்பம் - கொவ்வைப் பழம்.
குறைமுடித்து - எல்லாக் கிரியைகளை
யும் பூர்த்தியாகச்செய்து

22. பேணுங்கால் (பிறர் தன்னை
ப்) புகழுங்காலத்தில். அரு - அரிய நா
ணம் - வெட்கப்படுதல் பழிநாணம் -
நிந்தைக்கு வெட்கப்படுதல் அறிவு
கொடைமடம்—அறிவுமடம், கொடை
மடம் இருநாண - (மேற்கூறிய) இர
ண்டு நாணங்களை. ஒரு - ஒப்பற்ற. நா
ண்முதல் - நாணமுதலிய (நான்) குண
ங்களையும். ஐந்தும் - மெய்யாதிய
பஞ்சேந்திரியங்களையும். மருந்து—ஔட
தம். (அறிவுமடம் - அறிந்ததை யறியா
ர்போன்றிருத்தல். கொடைமடம் -
வரையாது கொடுத்தல்)

23. ஊராண்மை - மனவூக்கம் க
டன் - கடமை. கனம் - மேகம்

24. பதியின் - நாயகனோடு. கொ
ழுநன் - நாயகன்.

25. முனிவர்கடன்-முனிவர்கட
குச்செய்யுங்கடமை முப்பன்று-செய்து
மனையால்—இல்லறத்தால். தழனமகம்-
அக்கினிகாரியம். வழக்கு - முறை

26. முன்னெறி - பண்டைவழி.
இந்நெறி - இந்தவழி, சிவஸ்தல யாத்
திரை. எய்துகம் அடைவோம்.

27 கூடல் - மதுரை. புதுவை -
திருப்புத்தூர். சுழியல் - திருச்சுழி. ஆ
டானை - திருவாடானை. நெல்லை - திரு
நெல்வேலி.

28. கண்படுக்கும் - நித்திரைசெய்ய
யும் வரை - மலையினகண்.

29. சங்கற்பம் — பின்னர் செய

வதை முன்னார் சொல்லிக்கொள்ளுந் தல முறைப்போற்றி - செப்பது. (நாறப ரிம்பம) பருப்பதம்-திரிகூடமலை. நட்டா கம-(அருவியின் அருகேழுப்பக்கமுள ள) நீர்நிலை.

30. அறை-மோதுகின்ற ஓசை- (அலைபி) றெவி அணங்குஜை-தெய் வப்பெண்கள் முழக்கம்

31 இரிந்து - நெரிந்து புலன - பஞ்சேந்திரியங்கள் ஒன்றிப - ஒன்று பட்ட. தன்னைப்புணர்ந்தவன - ஞானி. உரு - நிறம். வில - இந்திரதநுசு ஒரு பொருள - ஒப்பற்ற பரம பொருள.

32. வாகது - (அசரீரி) வாக்கு மகவரம - பிள்ளைவரம

33 பதுமை - இலக்குமி. மதி - மாதம மதி - சந்திரன ஆறு - கங்கை. முதிபார - பெரியவா. கதிமேவு கருப பமெனக்கூட்டுக

34. துடிமருங்கு - உடுக்குப்போ லுஞ் சுருங்கிய இடை. ஊண்முப்புறசி- உணவு உண்ணும் பின்பின மிகுதி. திங்கள - மாதம.

35. கவி - சுக்கிரன மாலவன - புதன். உதிபப - (ஓரிடத்திற) றோன்ற அமராகுரு - வியாழன.

36. சாதகன்மம - பிறந்தவுடன செய்யுஞ்சடங்கு. நாமகனமம - பெய ரிடுஞ்சிரியை.

37. மழவுச் செரு தாண்டும-செல லும வாப்பு நாட்டங்கு - அன்ன மூட்டுங்கிரியை செளளம - மயிர் களை யுங்கிரியை, முந்நூல உபவீதம. காமண தாப - சாலுரத்தகுதியுடைய.

38. அருகதி - ஆசையுடைய. அப்பய - வேதாகம.

40. மிருதி - தருமசாத்திரம கலை மதி - கலவியறிவு ஆப - ஆக.

41. அழகு - அழகுடைய சிகை- குடுமி காமுற - ஆசைப்பட.

42. ஆமாஅள-ஆறுக்குஆள, ஒவ வொருவருக்குமமைன்றபடி. (ஆளெனப தின்று-குமவருப்பொருளது) மதி மருட்டும - அறிவு மயங்கச் செய்யும. நாளை (வருங்)காலத்தை, நாள-(சென்ற) காலம கற்ற-(மேலுமேலுமதிகமா கப்)படித்த. அறிவு மயங்கச் செய்பதலா வது இவனைச்சேர்ந்தகுப பெண்வழி யை விரும்புதல. "ஆடவர் பெண்மை யை யவாவுந் தோளினுப" என்று பிறரும

43. தோடு-பூவிதழ் வனருகம-தா மரை. கோடு-நீர்க்கரை. வெறிபாடும களஞ்ஞானும மதுகரம - வண்டு

44 குழந்து-இளமைப்பருவம சிறுண ம-செம்பு.திரிந்து-வேறுபட்டு கழகம- கலவி பயிலுமிடம கழகமாங் கலவி யெனும் பெருமபயிரைக்கணக் கூட்டுக

45 அழுகிலை-அழுகுநிறைகுமிடம ஆலிங்கனம தழுவுதல கரணம கலவி. தெரிப்பான-தெளிவிப்பவனுகிய குரு மசாமி. பதுமினி முதலாசாதிப் பெண் சித்தினி - இரண்டாஞ்சாதிப் பெண் துருவுவான - தேடுவான.

47. பிடி-பெண்யானையை குமா- கனனிபழிபாமை. சசி - இந்திராணி

48 வேழம - யானை மூரிபெரு மை கலைவேலி - சேலைபாகிய வேலி. கடிதடம - அலகுல

49 சிலை வில.கருமம-கரிய.கருமபுட்ருவ ம-கரும்பினவடிவம தடித்து-மின்னல அரும அருமையாகிய. தடிதது -பருத் து கமடம-ஆமை புறந்தாள-புறவடி. சாமலை-அபகால. ஒரு-ஒப்பற்ற மேன் மைபாள- மேன்மைபாகிய சித்திவைபெ னைபானவள. நாவுஅருமபு முலலை பருமபு மேலந்தை - மேன்மையுடைய பல.

50. பரி - ஏவல. கைரிலை-சிறு வில்ல ஆங்கு - சாபம

51 கொற்றகை-பாண்டியரசர் இராசதானியாகிய ஒருநகரம.

52 சொன்னம - தங்கம. சின னம - அற்பமான பொருள.

53. புட்பகெருங்கும் - பறவைகளைப பிடிக்கும புதல் - நெருங்கிய செடி. திட்டம்-உறுதி. சதி - தாளவொத்து.

சமரிசகை . .. மடபுலம - மணணிடம. ஒளியிருபப-ஒளிததிருககக. பததி-வரிசை மிழறற - ஒலிகக இயமப - முழஙக முறைமுறை - கிரமபபடி.

55 பிளளையாாகவிததுவம - பிளளையாா துதி. பேரணி - .... .. அஞசலி- சலாநதரு- சவுதவிகறபம- . செககணி - ஓாநடனம. குசசராதி - . போராட - போா செயய அபிநயம - கைமெயகாடடல.

56 பணையின - இசையால வரி-பாடடு சுருமபு - பெணவண்டு. தும பி - ஆண்வணடு

57 பவுரி-கூததினவிகறபம. சதி-தாளவொதது. வேள-மனமதன. வீசும-விடும. வீசும-காடடும. (தாறபரியம) குனி-வளைகினற. தோள-கை. தொடி-வளையல. பிரபை—காநதி. வாள-ஒளி தவததோரை - முனிவரிடததில. (ஐ-கணஊருபுப பொருளது)

58. கொடடம - செருவம. இடு-செயகினற. பெடடு - விருமபி. அசுணமா - அசுணபபறவை. பிறிததல - பிரிததல கடடழகு - பேரழகு.

59. அசசு — (பெணணிலககணததுசகு) அடையாளம (ஆக) தேவரமபை - தெயவரமபை (போலும). நசசு-நஞசு. கணை - பாணம. எசசு - இளைதது இடைய - வருநத

60. பொன — (ஆகுபெயா) பொனனிறம. திததே - தேமல.

61 நாடகம - நடனம. பொன் - அழகு நயநதாா - விரும்பியவா.

62. காசு - பணம பூரைபூரை - போதும் போதும. காமபபாலோா - காமபபருபபுடையவா

63. கணிகை - வேசி. விடடு - இடைவிடடு வீறறுவீறறுய - வேறுவேறுகி வளம - செலவம மடடு - அளவு. கலை - மான.

64 கொடுஙகுழை — வளைநத காதணி. வரம - விசேடம. தரம் - தகுதி. தபப - தவற. குருகு - பறவை.

65 பாவை — அனஙகமோகினி. மாநதி - உண்டு. கலலெனும - கலலெனறொலிககும்.

66. ஆடகமனை-சொனனததாலாகியவீடு கைவேலி—சிறுவேலி. அனை-மெததை. கொபபம—யானைவீழும படுகுழி. சேடியா—தோழிபபெணகள களிறு-யானைபோனறதருமசாமி தாய தாயககிழவி. பாகு—பாகன. தோடடி-அஙகுசம பூடட - பொருதத மருஙகுலவலி - இடையாகிய வலலிககொடி தளையிடு - சடடுகினற

67. துன - நெருஙகிய. ஒளிப பதஙகம — விளககில (வீழ) விடடில. ஒளி - மறைகினற. மினெளி - நக்ஷததிரப பிரகாசம. ஒளி - புகழ.

68. உரை - சொல ஒருவினா - நீஙகினா சிலதிமாாகள — தோழிப பெணகள. கபாடம - கதவு

69. சுருள - வெறறிலை மடிபபு. மோகனம்—மோகம் பிறைஉகிா—மூனறாமபிறைசசநதிரனபோலு நகம.குறி-அடையாளம. துறை - மாாககம. சூததிரம - மூலம் உரை - பொருள.

70 மதனபபாாவை-காமனோககம நீவி - தடவி. உதரம - வயிறு. சாரம-மேலேறபபடுஙகருவி இசை - இராகததையுடைய. ஈடடி - சமபாதிதது வேடடுவச சிறுவன - வேடபபிளளை.

71. வெடி - நறுமணம. உநதி - தளளி. மடு - தடாகம். சுழி - (கொபபூழாகிய) சுழி.

72. முததுஅரி - முததாகிய பருககைககல. கொஞச - சிறபேசை செயய. (தாறபரியம) விததரிககினற - மிகுகினற. பொருடபஙகி - திரவியமாகிய குடுமி. கததரி - கததரிககோல. புதது அரி — புதிய செவவரி கருவரிகள. புலநதனள - ஊடினள

73. அலததகம் — செமபஞசுக குழம்பு நீவி - தடவி. ஆடல - புணாசசி. களிதரு - மகிழசசியைககொடுககினற. புலவி - ஊடல.

71. தினைந்து-கட்டி. சுவட்டுநாகய-
தழுட்டாகிய யானை நேரிசம-ஒருவகை
பபாறாம கவளம - யானைபுணவு.

75 ஓமம-ஓமாககினி. கருமம-கிரி
யை வாமம - அழகு. மேகலை - மேகலா
பரணம. மதி - அறிவாகிய சநதிரனை.

76. திவள - விளககம. கவாவது-
திருடுவது (ஆம)

77. தனதடம - முலையாகிய மலை.
செவிமநதிரம - காதிறசொலலும இர
கசியம. அளி - அனபு.

79. சங்கிரகததனம — உயாசசிச
செயல, குடிபபிறபபுசசெய்கை. போ
யும் - நீஙகியும்.

80. விஞசை - விததை. கவாநது-
கிரகிததுு, தேடி உஞசல-ஊசல. ஆா-
ஒதத குழை - காது உழையா - பக
கததிலுள்ளாா. மஞசு - அழகு

81. கனதனம - பருதத முலை கன
தனம - மிக்கபொருள. பாா—பூமியில
துயிலாளை - நிததிரையாகியபெணணை.
பாராமல - நோககாமல உறககமில
லாமலெனறபடி.

82. கலைமதி - கலவியறிவு மதி -
சநதிரன. இருா - இருட்டு. இடை -
வருநதுகினற. கலை - பீதாமபரம. வரு
டுவது — தடவுவது.

83. சரண-அடைககலம். உளாத
ரு-முழஙகுகினற மலாகினமுள-கண
விழிககினற அனஙகனை. (தாறபரி
யம) திண-திடபம். திறல - வலி. தே
றல - தேன, கள வெறி - மயககம.

84 சுரநெறி - பாலைநிலவழி பி
ணை-மான. சிகரம - பாததிரம தேறல
பெடடது — கள வைததிருநத பாததி
ரததை கரகம - பாததிரம. களகள -
களளொழுகும ஒலி

85. ஏஙகி-அழுது. கொணடவன-
(மநதவைபபு) கொணட தருமராமி.
குலைதலும - நிலைதவறுதலும. விணடி
லை - பேசாதவளாய

86. மருள-மயககம. தனி-தனிமை.
அபாவு — சோாவு. நிறை - உறுதிப
பாடு.

87. புணாபபு - புணாசசி [illegible]
குணம. பொறி - இநதிரியஙகள. உணா
ாசசி - அறிவு. கணம - (மேழாா) கூட
டம புலை - கிழாசாதித தனமை. கன
மம - தொழில, கட்டுகுடிததல

88. சிறாா - சிறறாா. உதகம-நீா.
வீறு - பெருமை. கூடடரவு - கூட்
டம நிரயம - நரகம.

89. தூாததை - விபசாரி. கூாதத-
மிகுதத.

90. குறுநகை - சிறிய பல. செய
கேன - செயவேன

91. வன - வலியுடைய மாசுஉ
டை - அழுககுப புடைவை பணபு -
(நலல) குணம. கறை - குறறம. (வன,
மெலலினவெதுகை)

92. தொநதம — சமபநதம. கரு
டய - வேலை மறுகி - சுழனறு. பநதி-
வரிசை. பணடிதா - அறிஞா.

93. பாககியம் - செலவம தேகபி
ய-பிறைநதது. போகபிய-போகக ஆறு-
மாாககம சரணம - அடைககலம.

94. தணவிய—தாழநத மனறகந
து - சபையிடதது கடிது - சீககிரம

95. விஞசை - விததை. துஞசும-
இறககும குடைபபறு - (அவவிடத
தைக) கெடுபபது. தூ - சுததம. தஞ
சம - பறறுககோடு.

96. பிளளைமை - குழநதைத தன்
மை. தெளளிபோா - தெளிநதோா. [illegible]
டன - முறை. மிருதி - தருமசாததிரம

97 வீறு - பெரிது. (தாறபரியம்)
வரம்பு - கரை. படலம - கூட்டம.
நாறு - பிநதை. தோட்டி - அஙகுசம.
கதிபேறு மோக்ஷம பெறுதல. நறு
ஞண் - கள்ளுணவு.

98. நுகாநதாா — அனுபவிததாா.
கயவை - பழிசசொல. புலை - கீழமை.

99 பினனவா - சூததிரா. கடவு
ளா - தேவா.

100. வெயப - விருமபபபட்ட.
மூவா — க்ஷததிரியா, வைசியா, சூத

திரா. ஊசைடலராது - நீங்காது

101 எனாட் கூடிடும் - எவ்வளவு நாளானாலும், (தாற்பரியம்). கூடிய - சேர்ந்த. கனலும் - வருந்தும். சுயமம் - சுமம். கழிக - நீங்குக

102 செயவீர - செய்யுங்கள். பாருஉற - பக்குவடாக நாரதர்-விடர். வேகுற - வேக. சிரகம் - ஒருவித பாத்திரம். உயத்தார - செலுத்தினார்.

103 நிந்தனை - நிந்தை, பழி. நடுங்கினார் - சலனமுற்றார். மறுகினார் - சுழன்றார் மறுகு - வீதி

104. கொதிப்பது-சுடுவது, வருந்துவது. பிழை - குற்றம் விண்டனார்-சொன்னார் மெத்தவும் - மிகவும்.

105 இவ்வேன - இத்தன்மையுடைய தருமராம் வேட்ட - மணந்த. மழவிடை - இளமையுடைய ஏறு.

106. தாமம் - ஒழுங்கு. நாமம் - பெயர். வாமமேல - வாம பாகத்திலிடத்து

107 பன்னி - மனைவி. என்பட்டார் - என்னபாடு படமாட்டார். அசோ - அந்தோ

108. மகம்-யாகம் வேதசெல்வியாப்பன் பெண், சிவராமி மனைவி

109. மலங்கினார் - கண்ணீர் ததும்பினார். உலம்பினார் - மனத்தை படக்கினார். அலக்கண் - துன்பம்.

110 அயர்ந்தனார் - (தம்மை) மறந்தனர்.

112. சேயிழை-தருமராமிமனைவி. ஒழிவு - வெறுப்பு சலிக்கு - வருந்தி.

113. தே-தெய்வம். புரம் - இராசதானி. உருகிறதென்பதை, புர முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனி பயனிலையாக்குக

114. கோ-வருத்தத்தைக்காட்டும் ஒலிக்குறிப்பு. எங்க - அழ ஆவென - வாய்திறந்து. பருகார்-உண்ணாத. மகதி-மகத்துவமுடைய முனிவன - (நாரத) முனிவர்.

115. அஞ்சல - பயப்படாதே. சஞ்சலம்- துன்பம். கனல-சுடுகின்ற. எரி-அக்கினி. எஞ்சி - (மனம்) குறைந்து

116. ஆய - போன்று. அனிலம் - காற்று.

117. வேள்வி—யாகம் முத்தழல்-மூன்றக்கினி. கோதம் குற்றம் யாதுஎது

118 புலை - இழிமை பேதகம் - பேதம், வேறுபாடு. பிறிதொருநெறி-வேறொரு வழி. போதகம் - ஞானம். (பேதகம் போதகம் என்பவற்றில் க, பிரத்தியேகம்)

119 பனவா - பிராமணா. துடைக்க - போக்க முனையவன - பிராமணன. முதுபழி - பெரும்பழி.

120. விப்பிரா - பிராமணா குடபால - மேற்றிசைப்பக்கம். தெய்வமால்வரை - தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய திரிகூடமலையினகண்.

121. மாகம் - மாசிமாதத்தில், ஆடும் - ஸநானஞ்செய்யும்.

122 கந்தரம் - குகை. சாரல-மலைப்பக்கம், நந்தரத்தவா - நம்முடைய தகுதியுடையவா குரவம்-நறுமணம்.

123. சிலை - இந்திரதநுசு, (ஒலி). அம்பு - நீர், (பாணம்) தெவ் - பகை. பாவத்தறுகணமான - பாவமாகிய அஞ்சாமையுடைடமான, பட - அகப்பட. சுலவி - சுற்றி.

124. வைகி - தங்கி. சுத்தி - புனிதம். கற்றை - திரட்சி. வார - நீண்ட பொற்றை - (திரிகூட)மலை.

125 பவித்திரம் - தருப்பைப்புல்லாற்செய்த முடிச்சு. வருணம் - வாருணமந்திரம் செவித்திடு - செபிக்கின்ற மூலம் - சிவமூலமந்திரம்.

126. தடிந்தது-கொன்றது. கழுநீர்ச்சோரி-கழுநீராகியஇரத்தம். வடிந்தது-ஒழுகியது, கெட்டது. பாவக்கங்குல-பாவமாகிய இருள். காலம் - (கெட்ட) காலம். விடிந்தது - முடிந்தது.

127. உண்கண- மையுண்டகண். காளம் - கறுப்பு. போந்தான - வந்த

வனுகிய தருமசாமி. ஆள - ஆளபபட்ட கோள - வலிய. நீதத - விட்ட

128. தூாததது — நிறைததது. போாததன - மூடின.

130 வநதனே - வணங்குதலுடைய அளியன - அனபுடைய யான.

131 உந்தை-உனபிதா. கைதரல-கைகொடுததல,உதவிசெயதல வாழிய -வாழககடவாய பநதனே-பநதம,கட்டு.

132 பொருட்டின - நிமிததமாக. வநதனே-வணககமுடைய. போநதாா-போனுா.

133. வீடு - மோக்ஷம. நவநீதம்-வெணணெய. மை - மேகம. கோயில-கோயிலாகிய. மதுததுணா - தேனேயுடைய பூஙகொததை.

135. மா-மகததாகிய திரு-சிறபபு தொனமை - பழைமை. துவாரம-வாயில காபபு - காவல

136. சயனம் - படுககை படைகள - ஆயுதஙகள. வியன - பெருமை. புயலகெழு - மேகஙகள பொருநதிய. சிகரம - கோபுரமுடி. ஆழி - சககரம.

137. பததி-அனபு. கோயில-ஆலயத்தில. பிலவேநதன - பாதாளததிலிருககும வாசுகி. போநத-வநத வாயதல-வாயில, வாசல. பாநதள்முனி - பதஞசலிமுனிவா. அணிததாய - சமீபமாய.

138 இருவா - வாசுகி, அகததியா. தகை - அழகு.

139. மூலமா்ம-முதலாம நாறபெருஙகணஙகள - பெருமைதஙகிய நாலவகைப பூதகூட்டஙகள கோலம்-அழகு. கொறறம்-வெறறி.வேநதன- அரசனுகிய ஐயனுா வேநதன - காவலன

140 வாலே-இளமபருவபபெண நீதத - நீககிய காளிதம - கறுபபுநிறம சூலி - துாககை. வடுகன் - வயிரவா மாகாளி - சததமாதாகளி லொருததி.

141. சாலி - நெறபயிா சாதவாகனததன - பூத வாகனததையுடைய சிவபிரான் மூலமாதவா - ஆதிருஷிகள. முதுவரை - பழைய மலேயாகிய

142 அவண - அவவிடம கலவாது - கலககமாட்டாது

143. தெவவை - பகையை

பதினுன்காவது நூற்பயனுரைத்த சருக்கம்.

1. வாள - ஒளி. அரிது - இலலே.

2. வீடுபேறு - மோக்ஷமடைதல். மறைசசாாபு - வேதசசாாபாகிய மிருதி முதலிய நூலகள. விபபிரமங்கையா - பிராமணபபெணகள சதூாததா-சூததிரா. அவா-பிராமணபபெண்கள, சூததிரா.

3 புணாநது - அடைநது. உறவியின-எறுமபைபபோல. வீடுஆளவாா-மோக்ஷததைச (சென று) ஆளகின றவா. சாாபு-பறறுககோடு சனுகம - அடை. தவததினோ - யோகிகள. ஓாபுடை - ஒருபககம. யூகம—கருங்குரஙகு. உணாவினோ - ஞானிகள, நேரறிவு-ஒழுஙகான அறிவினுல. செலுததும - ஓட்டும.

4. தாளாணமை-முயறசி. வேளாணமை - விவசாயம், வேளாண்மை-ாகை வாளஆணமை - வாளயுததததில் வீரம. கதிவிழைவு - மோக்ஷ விருபபம கிரமம - முறை. ஆம - போலும்.

5. நெறி - வழி. படுகா - பளளம். பதி - ஊா பசு - உயிா

6 கோடாமல - கோணுமல தெரிநது - தெளிநது.

7. புணாதது—சோககினற. சயமபு-சுயமபு. ஒனறு - ஒரு கூபபிடுதூரம குணககு - கிழககு பஞசககுரோசம-ஐநது கூபபிடுதூரம. [குரோசம இரணடுகற றூரமெனபா சமஸகிருத அகராதிககாரா.]

8 பயிலவது - ஆராயசசிசெயயபபடுவது. தெறறி - திணணே. தடம - தடாககரை. தணடலே - சோலே. சாாபு - இடம. பொறிதத - எழுதிய.

9, நாறறி — தொஙகவிட்டு

இவை - பொருந்துவனவாகிய பொ
ருள்கள் வேட்பார் - விரும்புவரர்வார்.

11 வேள்வி-யாகசாலை ஈருமகம-
நூறு யாகம். நாகு - நாகம். ஆரி -
வார்த்து.

12 மிகையினார்-பகையுடையார்.
முனிவார் - கலைஞர் தழுநர் -கெடுதலு.
வகையின - (இவ) வருப்பில் நொகை
யினால் - நொருக்கலால் (ஆப)

13 முன்னம - முந்தன்மை. நன
ளார - அழுபு பலிபபு - நடபப்படுதல

15 வரு வினை - ஆகாயம்பம. கா ப
னின்ற - குறைந்த... வாயகொண்டு-
வாயால்.

16. பனசம - பலாமரம.

17. மேல - மேன்மையாகிய

18 விரிப்பார - விரித்துசசொல
வார். பொறிப்பார - எழுதுவார்.

19. முனை-போர பணுவல-பாடல

21 சிந்துரம - யானை. பணி - (பு
ஜனை) தொழில். மந்திரம - வேதம.
பதம்—பொழுது,காலம் நக்தரத்தோர-
நமபோலிய.

22 நந்தம-சங்கு. கூரமம-ஆமை.
நளினம - தாமரை பவளக்கோயில -
சங்கவடிவானகோயில மணி-இரதநம.

23. வாயதல - வாயில. முத்தி -
மோக்ஷம அருள - அருளுதல.

24. அருவியிந்திரசாபம - அருவி
யினிடத்துத தோனறுமிந்திர தநுசு.
ஆடலின - முழுகுதலால. கழுநீர்த
தோற்றம - (முழுகுவார பாவங்) கழுநீ
ராயோடுங காட்சி ஆதிபரை—பராசக
தி பகவர - திரிமூர்த்திகள திருவெ
ழுசுருணாததல - (இறந்தவர்கள் காதி
ல) பஞ்சாக்ஷரவுபதேசஞ்செய்தல.

25 மதுகங்கேசன - தேனுறகங்
கைபூசித்த இலிங்கம. சோமேசன -
சோமலிங்கம. கூத்தன - (குறும்பலா
மூர்த்திக்கு வடபக்கத்தி லெழுந்தரு
யுள்ள) கூத்தலிங்கம. சிகரம - மலைபி
னுச்சி. சம்பு-இலிங்கம. மறை-வேதம.
சாரி - இந்திரன. விநாயை - ஆ க
கை. சாத்தன் - ஐயனார்.

26 பாந்தள வேந்து - வாசுகி

27. விம்மிதம - உடல பருத்தல்.
அமலை—அரைச்சொற்களா. ஈடுவது-
சமபாநிப்பதாகிய பொருள.

28 ஆடல - திருநடனம பாட
லம - பாதிரிப்பூ. சரண-அடைக்கலம.
பூணடு - பொருந்தி.

29. சித்தர-முனிவர். ஆசிரமம-
இடம.

30. தொனனூல - பழைய நூல்,
வேதசிவாகமம மேலோன-சூத முனி
வர். உள்ளும - நினைக்கப்படும பதி -
இறைவன.

31. சவுனகர - முனிவரிற்றலைவ
ராகிய ஒரு முனிவர். சுயம்பு - சுயம்பு
வாகிய மவுனர - போகிகள. கவனம-
நினைப்பு பொதும்பர - சோலை பவ
னம - பூமி. பாரிடத்தவர - பூமியிலுள
ளவர. சவுனகராதி யெனபதனெண
ணுபிரவினைக கூட்டுக.

32. எந்திரம—தருப்பையாலாகிய
சக்கரத்தால. நேர—தரப்பட்ட. வாவி-
தடாகத்தையுடைய. பெருவனம் - பெ
ரிய காடு, நைமிசாரணியம. சென்மக
கரு—பிறத்தற்கிடமென்னுங்கருப்பமா
கிய. மயேந்திரசாலம - மாய வித்தை
யை. கடத்துவான-கடத்துமபொருட்
டு. மணி இரதநம. முத்தும,— இருமை-
பெருமை. ஏந்து-தாங்குகின்ற. இரவி-
சூரியன. சோமன-சந்திரனைப்போல.
எறிக்கும்—பிரகாசிக்கும மலைபம-பொ
திய மலை கொலலி-கொல்லிமலை ஒரு-
ஒப்பற்ற மயேந்திரம—மயேந்திரமலை,
முகைகோடு - முனைசிகரம நேரெபரு
வனமென்க கூட்டுக.

33. மேகாங்கம - மேகமபோலும்
சொரூபமுடைய. கந்தரத்தார - கண்
டத்தையுடையார. சிலை - கல. நீளி
டை - நீண்டதூரமாகிய இடம். வாகு-
அழகு. வடவரை - மகாமேரு மலை.
பாகு - (ஆகுபெயர) இனிமை. சாமீ
பம - பக்கம.

34. சானு - முழங்கால. உரம - மாாபு. பாணி - கை. சரணம் - பாதம. குயயம - இரகசியததானம.

35 மூலம் - ஆதியாகிய. உதத ரகஙகை - வடதிசைககஙகை. உகநத மை - மகிழநதுசெயதமையை. குததி ரம் - வஞசகம. அததிரம - பாணம. அகனற - நீஙகிய. சாபம - வில. என வே இநதிரதநுவென்ருயிறறு.

36. நியதி-நிததியகன்மம. ஆாவ ம்-அனபு. குழுமினா-கூடினா. காயகற பம - சரீரததைததிடபபடுததுமருந்து.

37. பௌவம் - பௌாணமி. சா யை - நிழல. தாள - (அவவபபொரு ளின) அடியில. மாரி - மேகம. பொ னமழை - மஞசளமழை மநதாரம் - மபபு. வாடை — (தெனறற) காறறு. ஊடாட - கலகக. பயபப - தர.

38. இருநதவாகள - பெரியதவத தையுடையவாகளாகிய. பனனிருவா- தொலகாபபியா முதலிய மாணககா பனனிரணடுபேர் நிபுணா - அறிவின் மிகேோா. கொணடல்-கீழகாறறு நா ற - மணகக.

39. குழை - நெகிழந்த. கோடீர ம் - சடையின பாரம - சனதத. மண டலம - வட்டம. கும்பசமபவம்-கும பததின பிறபபு.

40. மக - மேலாகிய. மது - தே ன அளவளாவி - கலநது

41. விணபுலம் - ஆகாயததினிட ம. மிசைச - அநுபவிககினற. புலம - (தஙக) ளிடம் ஆடும-விளையாடும வ ண — வளம். புல - பொருநதுகினற. விணடாா - வெறுததாா.

13. மிருதி — தரும சாஸ்திரம் புரிவான் - செயயுமபொருட்டு. கம பம - (அசைத) தமபம.

44. பறருதபிறை - இளஞ சநதி ரன முறருத - முதிராத. ஆல - (ஆகு பெயர்) ஆலிலை

45. சததி - பராசததி விசையை- துர்ககை, குழகன—பேரழகுடையவா.

குடதிசை - மேறறிசை. சோமசேக ரன - சநதிரசேகரா.

46. கடவுள - தெயவததனமை கறறை - திரணட. அரவினவேநது - வாசுகி. பகனம் - தேவலோகம. பயிர வா - வயிரவா. புவனநாயகா - உலகத துககுததலைவா, திரிமூாததிகள.

47. இமபா - இவவிடம. தமபம் - ஆதாரம். துவாரபாலா - வாயில காப பாளா. ஆயிரஙகதிா - சூரியன.

48. நாலவா-சனகாதியா. எழுவா-சத தமாதா. நாபபண்இருபப - நடுவிடததி லிருகக. எநதையாா - சோமாஸகநதா

49. தவா-டவளம.கமலை-இலககுமி பாரதி—சரசுவதி உவரி - கடல. கவிர - முணமுருககம்பூ. சவுரி - சூரியன

51. நிலை — நிறறலினளவு நிலை நிளததாா - நிறறலையநுபவிததாா

52 உவடடு - அதிகபபெருககு. துளள - ததும்ப. தழுதழுபப - தடிபப.

53. பதுமலோசனம-தாமரைககண. அஙகு-அவவிடதது. ஐயாயுதம-பஞசா யுதம, அவை சககரம, சஙகு, தணடம, வாள, வில. அஙகை - உளளஙகை

54. முகநத-அளளிய,எடுதத, இசை க்கும்-சோககும. வினை-வினையும வண் டு - வணடுகளும ஆடா - ஊடாடாத

56. பவம்-பாவம. அது - பகுதிப பொருளவிகுதி. படிநதோா - மூழகி னோா. நவம - புதிய. மது - தேன.

57. மறையவன - பிராமணனுகி ய ஆததிரேயன. மருதது - தெனறற காறறு துறை - சிததிராநதிததுறை படிநதோன - மூழகினவனுகிய சுகுற சன வணிகன் — வைசியனுகிய கண டகசேதனன.

58. பரிபவம - வியாகுலம. போ தகம் - யானை மதுவையுண்டான - கள்ளுண்டவனுகிய தருமசாமி.

59. புரி - முறுககிய

60. வீழதல - படுதல. தீயோன- கொடியவனுகிய குரலன. எரி - அக கினி. பரிவு — அனபு. பாரபபான-

பிராமணன், இவன் சரிதம் வடவருவிச் சருக்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. புரிவு - செய்தல்.

61 பார்த்தன் - அருச்சுனன்.

62 தாரகப்பிரமம் - பிரணவப்பெரிய பொருளே. அத்திரவிழி - பாணம்போன்ற கண்களையுடைய உமாதேவி. பண் - இசை. அந்தரப்பேரி - தேவதுந்துபி.

63. மன்ற - அசைச்சொல் ஒருவண்ணம் - ஒருவிதம். பகலவண்ணம் - வெண்ணிறம்.

64. பணிவான் - வணங்கப்படுவான். குழாஞ்செயும் - கூட்டங்கூடும். போந்தார் - வந்தார்.

65 சிரம் - உயர்ச்சியுடைய மன்றம் - சபை. பதம் - பதவி.

66. ஆறு - (கங்கா) நதியும். அடங்கு - ஒடுங்குகின்ற. அவிர் - விளங்குகின்ற மடங்கலின் - சிங்கம்போல வீறு - பெருமை மடங்கலும் - சிங்கமும். மடங்கு - பங்கு.

67. குருந்து - ஓமரம். போந்தனர் - போயினர்.

68. ஆதிபிரான் சிவபெருமான்.

இரண்டாவது சிவரகசிய காண்டம் முற்றிற்று.

திருக்குற்றாலத் தலபுராண அரும்பதவுரை முற்றுப்பெற்றது.